Digitally signed by Denis Stroligo
DN: c=SI, o=state authorities, ou=web-certificates, givenName=Denis, sn=Stroligo, serialNumber=1237892714022, cn=Denis Stroligo
Reason: Direktor Uradnega lista Republike Slovenije
Date: 2025.12.04 12:23:12 +01'00'

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 100 Ljubljana, četrtek 4. 12. 2025 ISSN 1318-0576 Leto XXXV

DRŽAVNI ZBOR

3383. Zakon o sodiščih (ZS-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o sodiščih (ZS-1)

Razglašam Zakon o sodiščih (ZS-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-387
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O SODIŠČIH (ZS-1)

I. poglavje
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina)

Ta zakon ureja vrste, pristojnosti in organizacijo sodišč, sodno in pravosodno upravo ter poslovanje sodišč, sodnike porotnike, sodno osebje in druga vprašanja, pomembna za delovanje sodišč.

2. člen
(sodišče)

(1) Sodišče je državni organ, ustanovljen s tem ali drugim zakonom, pristojen za izvajanje sodne oblasti in za izvrševanje sodnih odločb.

(2) Sodišče izvršuje sodne odločbe neposredno, če tako določa zakon.

(3) Sodišče izvršuje tudi odločbe drugih državnih organov, nosilcev javnih pooblastil ter tujih sodišč in tujih organov, če tako določa zakon.

3. člen
(izvajanje sodne oblasti)

(1) Sodno oblast v Republiki Sloveniji izvajajo sodnice in sodniki (v nadaljnjem besedilu: sodnik).

(2) Pri izvajanju sodne oblasti v senatu imajo sodniki, ki sodelujejo pri takšnem sojenju, enake pravice in dolžnosti, razen če zakon določa drugače.

(3) Sodnik je pri izvajanju sodne oblasti vezan na ustavo in zakon. V skladu z ustavo je vezan tudi na splošna načela mednarodnega prava ter na ratificirane in objavljene mednarodne pogodbe.

(4) Če se civilnopravna zadeva ne da rešiti na temelju veljavnih predpisov, sodnik upošteva predpise, ki urejajo podobne primere. Če se zadeva ne da rešiti niti z uporabo predpisov, ki urejajo podobne primere, sodnik odloči v skladu s splošnimi načeli pravnega reda v državi. Pri tem ravna v skladu s pravnim izročilom in z utrjenimi spoznanji pravne vede.

(5) Sodnik pri izvajanju sodne oblasti ravna tako, kot bi imel pred seboj nedoločeno število primerov iste vrste.

4. člen
(neodvisnost in nepristranskost)

(1) Sodnik o pravicah in dolžnostih ter o obtožbah sodi oziroma odloča brez nepotrebnega odlašanja, neodvisno in nepristransko.

(2) Sodnik je pri uporabi prava neodvisen tudi v razmerju do sodišča višje stopnje, ki je v konkretni zadevi že izrazilo svoje pravno mnenje.

(3) Sodišče višje stopnje lahko pri odločanju na podlagi vloženega pravnega sredstva usmerja pravno mnenje sodišča nižje stopnje v skladu z zakoni, ki urejajo postopke pred sodišči (v nadaljnjem besedilu: procesni predpis).

5. člen
(sodna odločba)

(1) Pravnomočno sodno odločbo mora spoštovati vsaka fizična in pravna oseba v Republiki Sloveniji.

(2) Pravnomočna sodna odločba veže sodišča in druge državne organe Republike Slovenije.

(3) Izvršitve sodne odločbe ne more ovirati odločba drugega državnega organa.

(4) Imuniteto pred sodno oblastjo določajo ustava in pravila mednarodnega prava.

6. člen
(jezik poslovanja)

(1) Sodišča poslujejo v slovenskem jeziku.

(2) Okrožna sodišča, ki so krajevno pristojna za območja občin, v katerih živita avtohtoni italijanska oziroma madžarska narodna skupnost in v katerih je poleg slovenskega jezika uradni jezik tudi italijanski oziroma madžarski jezik (v nadaljnjem besedilu: jezik narodne skupnosti), poslujejo tudi v jeziku narodne skupnosti. Če stranka v postopku na sodišču iz prej-

šnjega stavka uporablja jezik narodne skupnosti, sodišče vodi postopek in izdaja odločbe tudi v jeziku narodne skupnosti.

(3) Če sodišče višje stopnje odloča o pravnih sredstvih v zadevah, v katerih je sodišče nižje stopnje vodilo postopek tudi v jeziku narodne skupnosti, izda odločbo tudi v prevodu v jezik narodne skupnosti.

(4) Če sodišče višje stopnje pri odločanju iz prejšnjega odstavka opravi obravnavo ali sejo senata, na kateri so navzoče stranke, ravna v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(5) Stroški poslovanja sodišč, povezani z uporabo jezika narodne skupnosti, se financirajo iz proračuna Republike Slovenije.

7. člen

(javnost sojenja)

Sodišča zagotavljajo javnost sojenja po tem zakonu in procesnih predpisih.

8. člen

(sodni red)

(1) Poslovanje sodišč podrobneje ureja sodni red.

(2) S sodnim redom se določajo notranja organizacija sodišč, poslovanje v zadevah sodne uprave, pravila o dodeljevanju zadev, finančno poslovanje, informacijska podpora, obdelava podatkov in druga vprašanja, če tako določa zakon.

(3) Sodni red določi ministrica oziroma minister, pristojen za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: minister), po predhodnem mnenju predsednice oziroma predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: predsednik vrhovnega sodišča).

9. člen

(sredstva za delo sodišč)

Sredstva za delo sodišč se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), in sodiščih kot samostojnih proračunskih uporabnikih na način, ki ga določa ta zakon.

II. poglavje
VRSTE IN PRISTOJNOSTI SODIŠČ

1. oddelek
VRSTE IN SESTAVA SODIŠČ

10. člen

(splošno)

(1) Sodniki izvajajo sodno oblast na sodiščih s splošno pristojnostjo in na specializiranih sodiščih.

(2) Sodišča s splošno pristojnostjo so:

1. okrožna sodišča,
2. višja sodišča in
3. Vrhovno sodišče Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vrhovno sodišče).

(3) Specializirana sodišča so sodišča prve in druge stopnje, ustanovljena za sojenje v zadevah z določenih pravnih področij, in imajo, razen če drug zakon določa drugače:

1. na prvi stopnji položaj okrožnega sodišča, če je za reševanje pritožb zoper njihove odločbe pristojno specializirano višje sodišče;
2. na drugi stopnji položaj višjega sodišča, če odločajo o pritožbah zoper odločbe specializiranih sodišč, ki imajo položaj okrožnega sodišča; in
3. na prvi stopnji položaj višjega sodišča, če je za reševanje pritožb zoper njihove odločbe pristojno vrhovno sodišče.

11. člen

(okrožna sodišča)

(1) Okrožna sodišča so:

1. Okrožno sodišče v Celju s sedežem v Celju,
2. Okrožno sodišče v Kopru s sedežem v Kopru,
3. Okrožno sodišče v Kranju s sedežem v Kranju,
4. Okrožno sodišče v Krškem s sedežem v Krškem,
5. Okrožno sodišče v Ljubljani s sedežem v Ljubljani,
6. Okrožno sodišče v Mariboru s sedežem v Mariboru,
7. Okrožno sodišče v Murski Soboti s sedežem v Murski Soboti,
8. Okrožno sodišče v Novi Gorici s sedežem v Novi Gorici,
9. Okrožno sodišče v Novem mestu s sedežem v Novem mestu,
10. Okrožno sodišče na Ptuju s sedežem na Ptuju in
11. Okrožno sodišče v Slovenj Gradcu s sedežem v Slovenj Gradcu.

(2) Okrožno sodišče lahko v skladu z zakonom posluje na svojem območju tudi zunaj sedeža na enem ali več zunanjih oddelkih, ki so njegove organizacijske enote.

12. člen

(krajevna pristojnost okrožnih sodišč)

(1) Krajevna pristojnost okrožnih sodišč obsega območja katastrskih občin, ki so navedene v prilogi, ki je sestavni del tega zakona.

(2) Okrožno sodišče v Kopru je krajevno pristojno tudi za vsa plovila, vpisana v slovenski ladijski register, ki so v mednarodnih vodah.

13. člen

(stvarna pristojnost okrožnih sodišč)

Okrožna sodišča so pristojna:

1. za sojenje in odločanje v kazenskih zadevah na prvi stopnji;
2. za sojenje in odločanje v prekrškovnih zadevah na prvi stopnji;
3. za sojenje in odločanje v civilnih zadevah na prvi stopnji;
4. za vodenje zemljiške knjige;
5. za vodenje sodnega registra;
6. za opravljanje zadev pravne pomoči in mednarodne pravne pomoči;
7. za sojenje oziroma odločanje v drugih zadevah, če tako določa zakon;
8. za opravljanje drugih dejanj, če tako določa zakon.

14. člen

(izključna pristojnost okrožnih sodišč)

(1) Okrožno sodišče v Celju je izključno pristojno za sojenje oziroma odločanje po zakonu, ki ureja prekrške:

1. o prepovedi uporabe vozniškega dovoljenja na območju Republike Slovenije;
2. v zadevah priznavanja in izvrševanja odločb sodišč in drugih pristojnih organov v državah članicah Evropske unije, s katerimi so izrečene denarne sankcije za prekrške ali za druge kršitve predpisov, in za izvrševanje denarnih in drugih sankcij za prekrške, ki so jih izrekli pristojni organi v Republiki Sloveniji, v državah članicah Evropske unije in
3. o prekrških, ki so bili storjeni z motornim vozilom, ki je registrirano v drugi državi članici Evropske unije in ni mogoče ugotoviti, kdo je storilec prekrška, pridobiti njegove izjave o prekršku oziroma storilcu odločbe o prekršku ni bilo mogoče izdati in vročiti na kraju storitve prekrška, lastnik, imetnik ali drugače identificirana oseba, za katero obstaja sum, da je storilec prekrška, pa nima stalnega ali začasnega prebivališča na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Okrožno sodišče v Kopru je izključno pristojno za sojenje oziroma odločanje v sporih, ki se nanašajo na ladje in plovbo po morju, sporih, v katerih se uporablja pomorsko pravo, in sporih glede izkoriščanja morja in morskega dna po zakonu, ki ureja pomorstvo.

(3) Okrožno sodišče v Krškem je izključno pristojno za sojenje oziroma odločanje o odškodninskih zahtevkih v zvezi z jedrsko nesrečo po zakonu, ki ureja jedrsko škodo.

(4) Okrožno sodišče v Ljubljani je izključno pristojno za sojenje oziroma odločanje:

1. v sporih o pravicah intelektualne lastnine na prvi stopnji, razen za spore o pravicah in obveznostih iz industrijske lastnine, ki nastanejo med delavcem in delodajalcem na podlagi delovnega razmerja po zakonu, ki ureja industrijsko lastnino;
2. v zadevah sodnega varstva v postopkih javnega naročanja po zakonu, ki ureja javno naročanje;
3. o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti in o sodelovanju s tujimi sodišči v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
4. v zadevah po zakonu, ki ureja arbitražo;
5. o uvedbi preiskave podjetja in preiskave prostorov podjetja po zakonu, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence;
6. o izvršbi na podlagi verodostojne listine do ugotovitve pravnomočnosti sklepa o izvršbi, opravi poizvedb o sredstvih izvršbe iz elektronsko dosegljivih evidenc, izločitvi izvršitelja v postopku izvršbe na podlagi verodostojne listine, vročitvi sklepa o izvršbi, če po pravnomočnosti sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine iz elektronsko dosegljivih evidenc izhaja, da viri za predlagana izvršilna sredstva obstajajo, in o odstopu zadeve pristojnemu sodišču, če po pravnomočnosti sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine iz elektronsko dosegljivih evidenc izhaja, da viri za predlagana izvršilna sredstva ne obstajajo, po zakonu, ki ureja izvršbo in zavarovanje;
7. o zahtevah za sodno varstvo zoper odločbe prekrškovnih organov o prekrških s področja varstva konkurence in s področja javnega naročanja ter o prekrških, pri katerih je predpisana stranska sankcija izločitve iz postopkov javnega naročanja, po zakonu, ki ureja prekrške;
8. o prekrških s področja političnih strank ter volilne in referendumske kampanje, za nadzor katerih je pristojno Računsko sodišče Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: računsko sodišče), po zakonu, ki ureja prekrške;
9. v postopkih za odvzem premoženja nezakonitega izvora in za mednarodno sodelovanje v zvezi z odvzemom premoženja nezakonitega izvora v Republiki Sloveniji po zakonu, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora.

(5) Okrožno sodišče v Ljubljani je izključno pristojno tudi za prejemanje in pošiljanje obvestil pristojnemu organu države članice Evropske unije v primeru nadzora telekomunikacij po zakonu, ki ureja sodelovanje v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije.

(6) Okrožno sodišče v Mariboru je izključno pristojno za sojenje oziroma odločanje:

1. o ustavitvi postopka in razveljavitvi opravljenih dejanj v postopku preklica naloga za zamrznitev ali ustavitev njegovega izvrševanja po zakonu, ki ureja izvršbo in zavarovanje;
2. o izvršitvi naloga za zamrznitev, ki ga je izdalo sodišče druge države članice Evropske unije, po zakonu, ki ureja izvršbo in zavarovanje;
3. v postopkih po zakonu, ki ureja postopek sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank.

(7) Okrožno sodišče v Novi Gorici je izključno pristojno:

1. za odločanje o odstranitvi nezakonitih vsebin po zakonu, ki ureja izvajanje uredbe (EU) o enotnem trgu digitalnih storitev;
2. za izdajanje odredb o odstranitvi teroristične vsebine ali onemogočanju dostopa do nje in za pregled čezmejnih odredb o odstranitvi teroristične vsebine po zakonu, ki ureja izvajanje uredbe (EU) o obravnavanju razširjanja terorističnih spletnih vsebin.

15. člen

(prenos pristojnosti)

(1) Če predsednik okrožnega sodišča ugotovi bistveno povečan pripad zadev ali bistveno povečano število nerešenih zadev glede na podatke iz letnega poročila o poslovanju sodišča za preteklo leto, ki jih ne bo mogoče obvladati s sodniki tega sodišča, ali če na podlagi drugih utemeljenih razlogov oceni, da se zadeve ne bodo mogle uspešno in pravočasno obravnavati na tem sodišču, predlaga predsedniku neposredno višjega sodišča, da se pristojnost za sojenje v določenem številu zadev, razen zadev iz prejšnjega člena, prenese na eno ali več drugih manj obremenjenih sodišč iste stvarne pristojnosti na območju tega višjega sodišča.

(2) Če predsednik višjega sodišča ugotovi bistveno povečan pripad zadev ali bistveno povečano število nerešenih zadev na višjem sodišču ali na okrožnih sodiščih na območju višjega sodišča glede na podatke iz letnih poročil o poslovanju sodišč za preteklo leto, ki jih ne bo mogoče obvladati s sodniki teh sodišč, ali če na podlagi drugih utemeljenih razlogov oceni, da se zadeve ne bodo mogle uspešno in pravočasno obravnavati na višjem sodišču ali na okrožnih sodiščih na območju višjega sodišča, predlaga predsedniku vrhovnega sodišča, da se pristojnost za sojenje v določenem številu zadev, razen zadev iz prejšnjega člena in 19. člena tega zakona, prenese na eno ali več drugih manj obremenjenih sodišč iste stvarne pristojnosti.

(3) Predsednik sodišča, ki odloči o prenosu pristojnosti, določi število in vrsto zadev, ki bodo prenesene, tako da upošteva enakomerno obremenjenost sodnikov in pravila sodnega reda o dodeljevanju zadev.

16. člen

(sestava okrožnega sodišča)

(1) V zadevah na prvi stopnji sodi oziroma odloča sodnik posameznik, razen če zakon določa, da sodi oziroma odloča senat.

(2) Če v zadevah na prvi stopnji sodi oziroma odloča tričlanski senat, ga sestavljajo sodnik kot predsednik senata in dva sodnika porotnika kot člana senata, razen če procesni predpis določa drugače.

(3) Če v zadevah na prvi stopnji sodi oziroma odloča petčlanski senat, ga sestavljajo en sodnik kot predsednik senata ter en sodnik in trije sodniki porotniki kot člani senata.

17. člen

(višja sodišča)

(1) Višja sodišča so:

1. Višje sodišče v Celju s sedežem v Celju,
2. Višje sodišče v Kopru s sedežem v Kopru,
3. Višje sodišče v Ljubljani s sedežem v Ljubljani in
4. Višje sodišče v Mariboru s sedežem v Mariboru.

(2) Območje Višjega sodišča v Celju obsega območje Okrožnega sodišča v Celju, območje Višjega sodišča v Kopru obsega območji Okrožnega sodišča v Kopru in Okrožnega sodišča v Novi Gorici, območje Višjega sodišča v Ljubljani obsega območja Okrožnega sodišča v Ljubljani, Okrožnega sodišča v Kranju, Okrožnega sodišča v Novem mestu in Okrožnega sodišča v Krškem, območje Višjega sodišča v Mariboru pa obsega območja Okrožnega sodišča v Mariboru, Okrožnega sodišča v Murski Soboti, Okrožnega sodišča na Ptuju in Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu.

18. člen

(pristojnost višjih sodišč)

Višja sodišča so pristojna:

1. za sojenje oziroma odločanje na drugi stopnji o pritožbah zoper odločbe okrožnih sodišč s svojega območja;
2. za odločanje v sporih o pristojnosti med okrožnimi sodišči s svojega območja;
3. za odločanje o prenosu pristojnosti na drugo okrožno sodišče s svojega območja;
4. za opravljanje drugih zadev, če tako določa zakon.

19. člen

(izključna pristojnost višjih sodišč)

(1) Za odločanje o pritožbah v zemljiškoknjižnih postopkih je izključno pristojno Višje sodišče v Kopru.

(2) Za odločanje o pritožbah v postopkih zaradi insolventnosti je izključno pristojno Višje sodišče v Ljubljani.

20. člen

(sestava višjega sodišča)

(1) Višje sodišče sodi oziroma odloča v zadevah iz 1., 2. in 3. točke 18. člena tega zakona v senatu, v zadevah iz 4. točke 18. člena tega zakona pa sodi oziroma odloča sodnik posameznik, razen če zakon določa drugače.

(2) Če višje sodišče sodi oziroma odloča v senatu, ga sestavljajo predsednik senata, poročevalec in član senata.

21. člen

(vrhovno sodišče)

Vrhovno sodišče ima sedež v Ljubljani.

22. člen

(pristojnost vrhovnega sodišča)

Vrhovno sodišče je pristojno:

1. za sojenje na tretji stopnji o rednih pravnih sredstvih zoper odločbe sodišč druge stopnje;
2. za sojenje oziroma odločanje na prvi stopnji v upravnih sporih v zadevah, za katere tako določa zakon;
3. za sojenje na drugi stopnji o pritožbah zoper odločbe sodišča prve stopnje v zadevah iz prejšnje točke ter o pritožbah zoper odločbe sodišč prve stopnje, za katere tako določa zakon;
4. za odločanje o izrednih pravnih sredstvih zoper odločbe sodišč, razen kadar je za odločanje o izrednem pravnem sredstvu pristojno drugo sodišče;
5. za odločanje v sporih o pristojnosti med nižjimi sodišči, razen kadar zakon določa, da je za odločanje o takšnem sporu pristojno drugo sodišče;
6. za odločanje o prenosu pristojnosti v primerih, ki jih določa zakon;
7. za zagotavljanje enotnosti sodne prakse, za objavo sodnih odločb in sprejetih načelnih pravnih mnenj;
8. za opravljanje drugih zadev, če tako določa zakon.

23. člen

(pristojnost predsednika vrhovnega sodišča)

Predsednik vrhovnega sodišča odloča o predlogih za dopustitev kontrole pisem in drugih pošiljk ter nadzorovanje in snemanje telekomunikacij in nadzorovanje telekomunikacij z izpisom telekomunikacijskega prometa v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo. Predsednik vrhovnega sodišča odloča tudi o podaljšanju ukrepov iz prejšnjega stavka.

24. člen

(sestava vrhovnega sodišča)

(1) Vrhovno sodišče odloča v senatu treh sodnikov, razen če zakon določa, da odloča sodnik posameznik ali v senatu petih ali več sodnikov.

(2) O pravnem sredstvu zoper odločbo, izdano v senatu treh sodnikov, odloča vrhovno sodišče v senatu petih sodnikov, o pravnem sredstvu zoper odločbo, izdano v senatu petih sodnikov, pa v senatu sedmih sodnikov.

(3) Senat vrhovnega sodišča sestavljajo predsednik senata, poročevalec in en ali več članov senata.

25. člen

(razširjeni senat vrhovnega sodišča)

(1) Senat vrhovnega sodišča lahko pri odločanju o pravnem vprašanju, ki je pomembno za zagotovitev enotne uporabe prava, s sklepom odloči, da v zadevi odloči senat v razširjeni sestavi (v nadaljnjem besedilu: razširjeni senat), če bi rešitev pravnega vprašanja pomenila odstop od ustaljene sodne prakse, sprejetega pravnega stališča razširjenega senata, če je sodna praksa vrhovnega sodišča o pravnem vprašanju neenotna ali če spada pravno vprašanje tudi na delovno področje drugega sodnega oddelka vrhovnega sodišča.

(2) Razširjeni senat skliče in mu predseduje predsednik vrhovnega sodišča.

(3) Razširjeni senat sestavlja poleg sodnikov sodečega senata še pet sodnikov, določenih z letnim razporedom dela sodnikov (v nadaljnjem besedilu: letni razpored), in predsednik vrhovnega sodišča.

(4) Na seji razširjenega senata o zadevi poleg sodnika poročevalca predhodno sodečega senata poroča tudi dodatni poročevalec, ki ga določi predsednik vrhovnega sodišča.

(5) Stališče razširjenega senata o pravnih vprašanjih, ki so bila razlog za odločanje razširjenega senata, je za senate vrhovnega sodišča obvezno.

26. člen

(občna seja)

(1) Vsi sodniki vrhovnega sodišča sestavljajo občno sejo.

(2) Na občni seji se:

1. sprejemajo načelna pravna mnenja o vprašanjih, ki so pomembna za enotno uporabo prava;
2. odloča o pobudah za izdajo ali spremembo zakona;
3. določa način spremljanja sodne prakse na sodiščih;
4. opravljajo druge zadeve iz pristojnosti vrhovnega sodišča, če tako določa zakon.

(3) Občno sejo skliče in ji predseduje predsednik vrhovnega sodišča.

(4) Občna seja veljavno sklepa, če sta navzoči najmanj dve tretjini sodnikov. Sklep je sprejet, če zanj glasuje večina vseh sodnikov vrhovnega sodišča in večina sodnikov oddelka, v katerega delovno področje spada obravnavano vprašanje.

(5) Sprejetje načelnega pravnega mnenja lahko predlaga oddelek vrhovnega sodišča, v katerega pravno področje spada vprašanje, na katero naj se nanaša načelno pravno mnenje. Oddelek vrhovnega sodišča sprejme predlog za sprejetje načelnega pravnega mnenja z večino glasov sodnikov tega oddelka.

(6) Načelna pravna mnenja so obvezna za senate vrhovnega sodišča in se lahko spremenijo samo na novi občni seji.

(7) Občna seja z dvotretjinsko večino glasov vseh sodnikov vrhovnega sodišča sprejme poslovnik o načinu dela občne seje, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: uradni list).

2. oddelek
NOTRANJA ORGANIZACIJA SODIŠČ

27. člen

(notranje organizacijske enote)

(1) Za posamezna pravna področja ali podpodročja ter za strokovna, organizacijska, tehnična in administrativna opravila na zaokroženih področjih se oblikujejo notranje organizacijske enote sodišč.

(2) Če je z letnim razporedom za vodenje notranje organizacijske enote določen sodnik, njemu in njegovemu namestniku pripada položajni dodatek v skladu z zakonom, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.

28. člen

(zunanji oddelki)

(1) Zaradi zagotavljanja pravice do sodnega varstva, zagotavljanja dostopa do sodišča in učinkovitega obvladovanja pripada zadev lahko predsednik okrožnega sodišča poda predlog za ustanovitev ali ukinitev zunanjega oddelka in pri tem upošteva zlasti geografske, demografske in infrastrukturne značilnosti območja.

(2) O predlogu odloči predsednik vrhovnega sodišča po predhodnem mnenju predsednika neposredno višjega sodišča in ministra.

(3) Če je z letnim razporedom za vodenje organizacijske enote določen sodnik, njemu in njegovemu namestniku pripada položajni dodatek v skladu z zakonom, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.

(4) Vrsto zadev, ki se lahko rešujejo na zunanjih oddelkih, določi predsednik okrožnega sodišča do 15. decembra za naslednje koledarsko leto in objavi na sodni deski.

3. oddelek
SPECIALIZIRANI KAZENSKI ODDELEK

29. člen

(specializirani oddelek)

(1) Pri okrožnih sodiščih na sedežih višjih sodišč delujejo oddelki, ki so specializirani za opravljanje preiskave in sojenje v najzahtevnejših zadevah organiziranega kriminala, gospodarskega kriminala, terorizma, korupcijskih in drugih podobnih kaznivih dejanj (v nadaljnjem besedilu: specializirani oddelek), v katerih obtožni akt vloži Specializirano državno tožilstvo Republike Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je specializirani oddelek pristojen tudi za preiskavo in sojenje drugih kaznivih dejanj, če so ta povezana s kaznivimi dejanji iz prejšnjega odstavka in so podani isti dokazi (povezane zadeve).

30. člen

(sodnik v specializiranem oddelku)

V specializirani oddelek se v skladu s tem zakonom razporedijo in v skladu z zakonom, ki ureja sodnike, dodelijo sodniki, ki so posebno usposobljeni in izkušeni za reševanje zahtevnejših kazenskih zadev.

III. poglavje
ZAKONITI SODNIK

31. člen

(število sodniških mest)

(1) Predsednik vrhovnega sodišča določi število sodniških mest pri posameznih sodiščih.

(2) Pri določanju načina izračuna potrebnega števila sodniških mest, ki ga podrobneje določi predsednik vrhovnega sodišča po predhodnem mnenju ministra, se upošteva zlasti kriterij števila prejetih zadev. Način izračuna iz prejšnjega stavka se objavi na spletnem mestu sodstva.

32. člen

(razporejanje sodnikov)

(1) Predsednik sodišča z letnim razporedom določi razporeditev sodnikov na pravno področje in podpodročje dela, v organizacijske in notranje organizacijske enote ter za vodje organizacijskih ali notranjih organizacijskih enot.

(2) Predsednik sodišča lahko iz razlogov iz drugega odstavka 34. člena tega zakona razporedi sodnika na drugo pravno področje ali podpodročje ali v drugo organizacijsko enoto tudi med letom, če oceni, da je to potrebno za nemoteno izvrševanje sodne oblasti.

(3) Sodni red določa kriterije za razporeditev sodnikov iz prvega in drugega odstavka tega člena.

33. člen

(letni razpored)

(1) Predsednik sodišča določi letni razpored najpozneje do 1. decembra za naslednje koledarsko leto in ga objavi na oglasni deski in na spletnem mestu sodišča (v nadaljnjem besedilu: sodna deska).

(2) Zoper razporeditev lahko razporejeni sodnik v treh dneh po objavi letnega razporeda napove pritožbo predsedniku sodišča, ta pa v treh dneh po prejemu napovedi pritožbe obrazloži svojo odločitev.

(3) Sodnik lahko v osmih dneh od prejema obrazložitve vloži pritožbo. O pritožbi sodnikov sodišč s položajem okrožnega sodišča odloči personalni svet neposredno višjega sodišča, o pritožbi sodnikov višjih sodišč odloči personalni svet vrhovnega sodišča, o pritožbi sodnikov vrhovnega sodišča pa pritožbeni personalni svet vrhovnega sodišča v 15 dneh od vložitve pritožbe. Pritožba zadrži izvršitev letnega razporeda v delu, ki se nanaša le na razporeditev tistega sodnika, ki je vložil pritožbo.

34. člen

(spremembe letnega razporeda)

(1) Za spremembe letnega razporeda se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega člena.

(2) Predsednik sodišča zaradi nemotenega izvrševanja sodne oblasti spremeni letni razpored zlasti:

1. zaradi spremembe v pripadu zadev, naraščanja števila nerešenih zadev ali podaljševanja časa reševanja zadev;
2. če se pri sodišču izprazni ali zasede eno ali več sodniških mest;
3. če je treba zagotoviti nadomeščanje zaradi daljše odsotnosti sodnikov;
4. če to narekuje sprememba notranje organizacije sodišča.

(3) Spremembe letnega razporeda začnejo veljati peti dan po objavi. Ob vsaki spremembi se pripravi čistopis letnega razporeda, ki se objavi na sodni deski.

35. člen

(dodeljevanje zadev)

(1) Na posameznem pravnem področju, na katero sta razporejena dva ali več sodnikov, se zadeve dodeljujejo posameznim sodnikom po dnevnem zaporedju vložitve začetnega procesnega akta, upoštevaje abecedni red začetnic priimkov sodnikov.

(2) Če je na isti dan vloženih več začetnih procesnih aktov na istem pravnem področju ali pri vnaprej določenih vrstah zadev v okviru istega pravnega področja, se zadeve najprej razvrstijo po abecednem redu začetnic priimkov oziroma imen strank oziroma udeležencev, zoper katere je vložen procesni akt.

(3) Zadeve se sodnikom dodeljujejo s pomočjo informacijskega sistema.

(4) Podrobnejša pravila za dodeljevanje zadev določa sodni red.

36. člen

(vrstni red reševanja zadev)

(1) Sodnik rešuje zadeve, ki so mu dodeljene, po vrstnem redu pripada na sodišče, razen:

1. zadev, ki so kot prednostne določene z zakonom ali jih kot prednostne odredi predsednik sodišča v skladu z zakonom, ki ureja varstvo pravice do sojenje brez nepotrebnega odlašanja, ali
2. če zaradi vrste, narave ali pomena zadeve oceni, da je utemeljena obravnava ne glede na vrstni red pripada na sodišče.

(2) Z zakonom se lahko izjemoma določi prednostna obravnava zadev, če je to utemeljeno z razlogi nevarnosti za hujše kršenje človekovih pravic, varovanja življenja ali zdravja ljudi, javne varnosti, varstva koristi otrok in mladoletnikov, oškodovanja javnih sredstev, insolventnosti podjetij, velike gospodarske škode in iz drugih pomembnih razlogov v javnem interesu. V zakonu morajo biti navedeni razlogi za določitev prednostne obravnave zadev.

37. člen

(sodniki, dodeljeni na vrhovno ali višja sodišča)

(1) Sodniki, ki so dodeljeni na vrhovno sodišče v skladu z zakonom, ki ureja sodnike, sodelujejo pri izvrševanju sodne

oblasti s poročanjem na sejah senatov vrhovnega sodišča in z izdelavo osnutkov sodnih odločb, pripravljajo na zahtevo predsednikov senatov vrhovnega sodišča zahtevnejša strokovna mnenja o posameznih pravnih vprašanjih, po odredbi predsednika vrhovnega sodišča pa opravljajo tudi druga strokovno zahtevnejša dela.

(2) Sodniki iz prejšnjega odstavka ne morejo sodelovati pri odločanju o zadevah iz pristojnosti vrhovnega sodišča.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za sodnike, dodeljene na višje sodišče.

IV. poglavje
SODNA UPRAVA

1. oddelek
SPLOŠNO

38. člen

(naloge sodne uprave)

Sodna uprava obsega odločanje in druga opravila, potrebna za redno, vestno in učinkovito izvajanje sodne oblasti, zlasti pa:

1. organiziranje poslovanja sodišč;
2. skrb za ustrezno notranjo organizacijo sodišč;
3. pripravo letnih programov in letnih poročil;
4. skrb za ustrezno kadrovsko poslovanje;
5. izvrševanje predpisov o varnosti in zdravju pri delu;
6. odločanje o pravicah, obveznostih in odgovornostih sodnikov in sodnega osebja;
7. oblikovanje pobud in mnenj o zakonih in podzakonskih aktih;
8. zagotavljanje pravice do izobraževanja ter vodenje sodne prakse;
9. statistično spremljanje zadev;
10. skrb za informatizacijo poslovanja sodišč;
11. skrb za pisarniško in tehnično poslovanje;
12. skrb za materialno, tehnično in finančno poslovanje sodišča;
13. vodenje postopkov javnih naročil;
14. izvajanje manjših vzdrževalnih del na nepremičnem premoženju, ki ga ima sodišče neposredno v uporabi, in upravljanje premičnega premoženja;
15. skrb in ukrepe za varnost oseb, dokumentacije in premoženja;
16. komuniciranje z javnostmi;
17. izvajanje nadzora nad izvrševanjem zadev sodne uprave.

39. člen

(izvrševanje nalog sodne uprave)

(1) Skrb za učinkovito izvrševanje nalog sodne uprave je naloga predsednikov sodišč, generalnega sekretarja vrhovnega sodišča (v nadaljnjem besedilu: generalni sekretar) in direktorjev sodišč, če so imenovani.

(2) Naloge sodne uprave je treba izvajati tako, da se ne posega v neodvisnost sodnika pri opravljanju sodniške funkcije.

40. člen

(zagotavljanje finančnih sredstev)

Finančna sredstva za plače sodnikov in sodnega osebja, stroške poslovanja sodišč, manjša vzdrževalna dela na nepremičnem premoženju, zavarovanje premičnega premoženja v upravljanju sodišč, nakup premičnega premoženja, potrebnega za delo sodišč, ki ga ne zagotavlja ministrstvo v skladu s tretjim odstavkom 118. člena tega zakona, ter njegovo vzdrževanje, se zagotavljajo v finančnih načrtih sodišč kot neposrednih proračunskih uporabnikih.

41. člen

(psihološka pomoč in psihološka podpora)

(1) V okviru skrbi za izvrševanje predpisov o varnosti in zdravju pri delu vrhovno sodišče zagotavlja strokovno psihološko pomoč in psihološko podporo sodnikom in sodnemu osebju v primeru hujših psihičnih obremenitev pri opravljanju sodniške funkcije oziroma dela ter udeležbo v programih, namenjenih obvladovanju psihičnih obremenitev.

(2) Predsednik vrhovnega sodišča določi vrste in način izvajanja strokovne psihološke pomoči in psihološke podpore.

42. člen

(Center za informatiko)

(1) V okviru skrbi za informatizacijo poslovanja sodišč pri vrhovnem sodišču deluje Center za informatiko kot njegova notranja organizacijska enota, ki zagotavlja enotno tehnološko in informacijsko podporo poslovanju sodišč ter upravlja pravno-informacijski sistem sodišč.

(2) Za oblikovanje strateških usmeritev na področju informatizacije sodišč pri vrhovnem sodišču deluje Svet uporabnikov za informatizacijo sodišč (v nadaljnjem besedilu: svet uporabnikov). Svet uporabnikov sestavljajo predstavniki sodišč. Na seje sveta uporabnikov se vabijo predstavniki ministrstva in ministrstva, pristojnega za zagotavljanje elektronskih storitev javne uprave. Podrobnejše pogoje in merila za ustanovitev sveta uporabnikov, način in pogoje za njegovo delovanje določi sodni red.

(3) Center za informatiko pripravi strategijo razvoja informacijske podpore poslovanja sodišč, ki jo sprejme predsednik vrhovnega sodišča po predhodnem mnenju sveta uporabnikov.

43. člen

(centralna kadrovska evidenca)

(1) Za izvrševanje politike ravnanja s kadrovskimi viri na sodiščih, obračun plač in izvajanje drugih obveznosti delodajalca, odločanje o pravicah in obveznostih iz službenih in delovnih razmerij ter za statistično poročanje vrhovno sodišče vodi in upravlja centralno kadrovsko evidenco.

(2) Matično sodišče, ki ga ureja zakon, ki ureja sodnike, za namen iz prejšnjega odstavka vodi in upravlja zbirko osebnih podatkov v centralni kadrovski evidenci za svoje zaposlene ter je odgovorno za pravilnost vnosa podatkov v centralno kadrovsko evidenco.

(3) Pri upravljanju centralne kadrovske evidence in obdelavi podatkov v njej sodelujejo kot upravljavci vrhovno sodišče in sodišča.

(4) Predsednik vrhovnega sodišča v dogovoru s sodišči natančneje določi naloge glede upravljanja centralne kadrovske evidence.

(5) Centralna kadrovska evidenca se vodi in upravlja z uporabo informacijske tehnologije.

44. člen

(podatki centralne kadrovske evidence)

(1) V centralni kadrovski evidenci se za sodnika obdelujejo:

1. identifikacijski podatki (osebno ime, spol, naslov prebivališča in enotna matična številka občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO));
2. podatki o službenem razmerju (datum nastopa sodniške funkcije oziroma odločba o izvolitvi in imenovanju sodnika, sodniško mesto);
3. podatki o opravljanju funkcij, sodelovanju v projektnih skupinah in opravljanju drugega dela v interesu delodajalca;
4. podatki o ravni izobrazbe v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, vrsti izobrazbe, funkcionalnem in specialnem znanju, udeležbi na različnih oblikah izpopolnjevanja in usposabljanja ter drugi podatki o strokovni usposobljenosti;
5. podatek o opravljenem pravniškem državnem izpitu;
6. podatki o izkušnjah v evropskih in mednarodnih zadevah ter institucijah;
7. podatki o prejšnjih delovnih razmerjih, delovni, pokojninski in službeni dobi;

8. podatki o prenehanju službenega razmerja;
9. ocena sodnikovega dela;
10. evidenca napredovanj, priznanj, nagrad, dodelitev in razporeditev;
11. podatki o pravnomočno ugotovljeni odškodninski odgovornosti in o pravnomočno izrečeni obsodilni kazenski sodbi;
12. podatki o pospešitvenih pravnih sredstvih po določbah zakona, ki ureja varstvo pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja, ki niso bila očitno neutemeljena, in o ukrepih v zvezi z njimi ter podatki o izvedenih službenih nadzorih;
13. podatki, potrebni za obračun plače;
14. podatek o elektronskem naslovu sodnika, ki ga zagotavlja in katerega uporabo nalaga sodišče;
15. drugi podatki, če tako določa zakon.

(2) Zbirka dokumentov, ki se nanašajo na podatke iz prejšnjega odstavka, se praviloma vodi na matičnem sodišču, lahko pa tudi v centralni kadrovski evidenci.

(3) V centralni kadrovski evidenci se obdelujejo osebni in drugi podatki sodnega osebja v skladu z zakonom, ki ureja javne uslužbence.

45. člen

(pridobivanje podatkov)

(1) Vpis v centralno kadrovsko evidenco se zagotovi v osmih dneh od nastopa okoliščin, o katerih se vpisujejo podatki.

(2) Podatki iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena se pridobivajo iz centralnega registra prebivalstva.

(3) Upravljavci, ki upravljajo zbirke osebnih podatkov iz prvega odstavka prejšnjega člena, zagotavljajo matičnemu sodišču podatke, ki niso javno dostopni, brezplačno.

46. člen

(obdelava podatkov)

(1) Za namene iz prvega odstavka 43. člena tega zakona lahko podatke iz centralne kadrovske evidence pridobijo predsedniki sodišč, vodje kadrovskega poslovanja, druge osebe, ki odločajo o pravicah, obveznostih in odgovornostih sodnikov, sodno osebje, ki opravlja naloge organizacijsko-kadrovskega in finančnega poslovanja, vezanega na obračun plač, ter inšpektorji.

(2) Podatke iz centralne kadrovske evidence lahko pridobijo tudi sodni svet, ministrstvo, disciplinsko sodišče, disciplinski tožilec, pristojni personalni svet in predsednik sodišča zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu, zakonu, ki ureja sodnike, in zakonu, ki ureja sodni svet.

(3) Podatek iz 9. točke prvega odstavka 44. člena tega zakona javnosti ni dostopen.

(4) Sodniki in sodno osebje, katerih podatki so vpisani v centralni kadrovski evidenci, uveljavljajo pravice v zvezi z obdelavo svojih osebnih podatkov pri matičnem sodišču oziroma kjer delajo.

47. člen

(rok hrambe)

(1) V evidenci podatkov iz 44. člena tega zakona se o posameznem sodniku vodijo podatki od dne nastopa sodniške funkcije, prenehajo pa se voditi z dnem, ko mu sodniška funkcija preneha.

(2) V evidenci podatkov iz 44. člena tega zakona se dokumenti s podatki o sodniku, za katerega se prenehajo voditi podatki, in izvirne listine, na podlagi katerih so se podatki vpisovali v evidenco, hranijo trajno, nato se arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhive.

48. člen

(vpisniki, imeniki, evidence in javne knjige)

(1) V okviru skrbi za vodenje in preglednost sodnih zadev, zakonitega odločanja sodišč, spoštovanja pravic strank in drugih udeležencev sodnih postopkov, zaradi njihove evidence in statističnega poročanja sodišča upravljajo vpisnike, imenike, pomožne knjige, registre in javne knjige, v katerih obdelujejo osebne in druge podatke iz spisov sodnih zadev v skladu s 109. in 116. členom tega zakona.

(2) Pravila o poslovanju z zadevami, podrobnejšo obliko in vsebino posameznih sodnih vpisnikov, imenikov, pomožnih knjig in tipiziranih obrazcev za poslovanje sodišč in učinkovito vodenje postopkov ter statistično poročanje določi predsednik vrhovnega sodišča in jih objavi na spletnem mestu sodstva.

2. oddelek
PREDSEDNIK, PODPREDSEDNIK IN ZAČASNI PREDSEDNIK SODIŠČA

49. člen

(pristojnost predsednika sodišča)

Predsednik sodišča zastopa, vodi in predstavlja sodišče ter opravlja zadeve sodne uprave, razen če ta zakon določa drugače.

50. člen

(podpredsednik sodišča)

(1) Podpredsednik nadomešča predsednika sodišča v njegovi zadržanosti ali odsotnosti z vsemi pooblastili, ki jih ima predsednik sodišča po zakonu.

(2) Predsednik sodišča z letnim razporedom določi vrste zadev iz svoje pristojnosti, ki jih opravlja podpredsednik sodišča.

(3) Predsednik sodišča lahko podpredsednika sodišča pooblasti tudi za opravo posameznih nalog ali za opravljanje posameznih vrst nalog, ki jih ima po zakonu.

(4) Vrhovno sodišče in sodišče, pri katerem sodniško funkcijo opravlja do 50 sodnikov, ima enega podpredsednika sodišča. Sodišče, pri katerem sodniško funkcijo opravlja več kot 50 sodnikov, lahko ima dva podpredsednika sodišča. Sodišče, pri katerem sodniško funkcijo opravlja več kot 100 sodnikov, lahko ima največ tri podpredsednike sodišča. Sodišče, pri katerem sodniško funkcijo opravlja več kot 150 sodnikov, lahko ima največ štiri podpredsednike sodišča.

(5) Če ima sodišče dva ali več podpredsednikov sodišča in je predsednik sodišča odsoten ali zadržan, ga nadomešča tisti podpredsednik sodišča, ki je določen z letnim razporedom.

(6) Za imenovanje, položaj, prenehanje, razrešitev in začasno prenehanje opravljanja funkcije ter pravice in obveznosti podpredsednika sodišča se uporabljajo določbe tega zakona o predsedniku sodišča, razen če ta zakon določa drugače.

51. člen

(začasni predsednik sodišča)

(1) Če predsedniku sodišča preneha funkcija ali je razrešen s funkcije predsednika sodišča, podpredsednik sodišča opravlja naloge in pristojnosti predsednika sodišča kot začasni predsednik sodišča do imenovanja novega predsednika sodišča.

(2) Če sodišče nima podpredsednika sodišča oziroma ta ne more opravljati svojih nalog in pristojnosti, predsednik neposredno višjega sodišča določi začasnega predsednika sodišča, občna seja vrhovnega sodišča pa začasnega predsednika vrhovnega sodišča.

(3) Če ima sodišče več podpredsednikov sodišča, naloge in pristojnosti predsednika sodišča kot začasni predsednik sodišča opravlja tisti podpredsednik sodišča, ki najdlje opravlja sodniško funkcijo.

52. člen

(formalni pogoji za imenovanje)

Za predsednika sodišča je lahko imenovan sodnik, ki je sodnik sodišča enakega ali višjega položaja in je bilo njegovo

delo v zadnjih dveh ocenjevalnih obdobjih ocenjeno, da ustreza sodniški funkciji.

53. člen

(imenovanje predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča)

(1) Predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča imenuje Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) na predlog ministra po predhodnem mnenju sodnega sveta in občne seje vrhovnega sodišča za pet let z možnostjo enkratnega ponovnega imenovanja.

(2) Predhodno mnenje je obrazloženo mnenje o ustreznosti vsakega od kandidatov glede na kriterije iz 55. člena tega zakona.

(3) Za postopek imenovanja, razrešitve in začasnega prenehanja opravljanja funkcije predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča se smiselno uporabljajo določbe, ki urejajo postopek imenovanja, razrešitve in začasnega prenehanja opravljanja funkcije predsednika sodišča.

54. člen

(imenovanje predsednika in podpredsednika sodišča)

(1) Predsednika sodišča z odločbo imenuje sodni svet po predhodnih mnenjih predsednika vrhovnega sodišča, predsednika neposredno višjega sodišča in ministra za pet let z možnostjo enkratnega ponovnega imenovanja na isto sodišče.

(2) Podpredsednika sodišča imenuje sodni svet po predhodnih mnenjih predsednika vrhovnega sodišča, predsednika neposredno višjega sodišča in predsednika sodišča za pet let z možnostjo enkratnega ponovnega imenovanja na isto sodišče.

(3) Predhodno mnenje je obrazloženo mnenje o ustreznosti vsakega od kandidatov glede na kriterije iz 55. člena tega zakona.

(4) Predsednik sodišča lahko v predhodnem mnenju za podpredsednika sodišča navede, katerega kandidata ocenjuje za najprimernejšega.

55. člen

(kriteriji za imenovanje)

Sodni svet presoja usposobljenost kandidata za predsednika sodišča ob upoštevanju:

1. petletnega strateškega programa dela sodišča, ki ga pripravi in predstavi kandidat za predsednika sodišča glede na potrebe konkretnega sodišča;
2. predstavitve na ustnem razgovoru;
3. strokovne usposobljenosti;
4. posebnih znanj, izkušenj, priporočil in dosežkov v zvezi s sojenjem ter v zvezi z vodenjem in upravljanjem;
5. znanja tujih jezikov.

56. člen

(razpis prostega mesta)

(1) Prosto mesto predsednika sodišča razpiše sodni svet šest mesecev pred potekom mandata predsednika sodišča. Če predsedniku sodišča funkcija predsednika preneha predčasno ali je z nje predčasno razrešen, sodni svet razpiše prosto mesto v 15 dneh po prenehanju funkcije ali razrešitve predsednika sodišča. Razpis se objavi na spletnem mestu sodstva.

(2) Razpisni rok ne sme biti krajši od 30 dni. Kandidat k prijavi priloži življenjepis z opisom svojih strokovnih in delovnih izkušenj, petletni strateški program dela sodišča in dokazila, ki izkazujejo izpolnjevanje razpisnih pogojev. Predložitev petletnega strateškega programa dela sodišča ni obvezna za kandidata za podpredsednika sodišča.

(3) Petletni strateški program dela sodišča vsebuje zlasti:

1. oceno stanja na sodišču;
2. oceno tveganj in priložnosti za izboljšanje poslovanja sodišča;
3. opis področij dela z opredelitvijo ciljev glede zagotavljanja učinkovitega dostopa do neodvisnega in nepristranskega sodnega varstva, vključno s postopki alternativnega reševanja sporov, kakovosti storitev, preglednosti in odgovornosti za rezultate;
4. navedbo ukrepov za vsako od področij dela z opredelitvijo nosilcev ukrepov in rokov za njihovo izvedbo ter kriterije za merjenje učinkov in za ocenjevanje doseganja ciljev.

(4) Prijave, ki so bile vložene po izteku razpisnega roka, in prijave kandidatov, ki do izteka razpisnega roka ne izpolnjujejo formalnih pogojev za imenovanje, sodni svet zavrže. Prijave, ki izpolnjujejo formalne pogoje, sodni svet pošlje predsedniku vrhovnega sodišča, predsedniku neposredno višjega sodišča in ministru v mnenje.

(5) Predhodni mnenji predsednika vrhovnega sodišča in predsednika neposredno višjega sodišča se vročita kandidatu, ki izpolnjuje formalne pogoje, najmanj pet dni pred njegovo ustno predstavitvijo. Ne glede na tretji odstavek 54. člena tega zakona se v predhodnih mnenjih ne upošteva predstavitev na ustnem razgovoru.

(6) Predhodno mnenje občne seje vrhovnega sodišča se vroči kandidatu za predsednika vrhovnega sodišča, ki izpolnjuje formalne pogoje, najmanj pet dni pred njegovo ustno predstavitvijo. Ne glede na drugi odstavek 53. člena tega zakona se v predhodnem mnenju ne upošteva predstavitev na ustnem razgovoru.

57. člen

(ustna predstavitev)

(1) Sodni svet pred odločitvijo prijavljene kandidate, ki izpolnjujejo formalne pogoje, povabi na ustno predstavitev v skladu z zakonom, ki ureja sodni svet.

(2) Ustne predstavitve kandidatov se zvočno snemajo v skladu z zakonom, ki ureja sodni svet.

(3) Po opravljeni ustni predstavitvi kandidatov minister predloži pisno mnenje o kandidatih sodnemu svetu v 15 dneh.

58. člen

(postopek izbire)

(1) Sodni svet v odločbi o imenovanju obrazloženo navede razloge za izbiro kandidata izmed kandidatov, ki izpolnjujejo formalne pogoje. Sodni svet pri izbiri ni vezan na predhodna mnenja.

(2) Če sodni svet izmed kandidatov, ki izpolnjujejo formalne pogoje, ne izbere nobenega kandidata, izda sklep o neizbiri.

(3) Zoper odločbo sodnega sveta, s katero sodni svet imenuje izbranega kandidata za predsednika sodišča, in zoper sklep o neizbiri je dovoljen upravni spor v 15 dneh od dneva vročitve odločbe oziroma sklepa o neizbiri v skladu z določbami zakona, ki ureja sodni svet. Tožba zadrži izvršitev imenovanja do pravnomočne odločitve sodišča.

(4) Če je za predsednika sodišča imenovan sodnik, ki do imenovanja ni opravljal sodniške funkcije na tem sodišču, šteje imenovanje za predsednika sodišča hkrati za imenovanje na sodniško mesto tega sodišča. Po prenehanju ali razrešitvi s funkcije predsednika sodišča se lahko tak sodnik vrne na sodniško mesto na sodišču, na katerem je opravljal sodniško funkcijo pred imenovanjem za predsednika sodišča. O premestitvi na zahtevo sodnika odloči sodni svet.

(5) Sodnik nastopi funkcijo predsednika sodišča 15. dan po pravnomočnosti odločbe o imenovanju, vendar ne pred potekom mandata prejšnjega predsednika sodišča.

59. člen

(strokovno usposabljanje po programu strokovnega usposabljanja za vodstveno funkcijo v sodstvu)

(1) Predsednik sodišča v enem letu od imenovanja opravi strokovno usposabljanje po programu strokovnega usposabljanja za vodstveno funkcijo v sodstvu.

(2) Strokovno usposabljanje iz prejšnjega odstavka izvaja Center za izobraževanje v pravosodju (v nadaljnjem besedilu: CIP), ki o opravljenem usposabljanju obvesti sodni svet.

(3) Minister na predlog predsednika vrhovnega sodišča določi vsebino in trajanje strokovnega usposabljanja po programu strokovnega usposabljanja za vodstveno funkcijo v sodstvu.

60. člen

(prenehanje funkcije)

(1) Predsedniku sodišča preneha funkcija:

1. z mirovanjem, prenehanjem ali razrešitvijo s sodniške funkcije,
2. če je imenovan za sodnika ali predsednika drugega sodišča,
3. če se odpove funkciji predsednika sodišča,
4. s potekom mandata,
5. če ne opravi strokovnega usposabljanja v predpisanem roku ali
6. če je izvoljen za člana sodnega sveta.

(2) Šteje se, da je razlog iz prejšnjega odstavka podan:

1. iz 1. točke z dnem pravnomočnosti odločbe pristojnega organa;
2. iz 2. točke z dnem pravnomočnosti odločbe o imenovanju za sodnika ali predsednika drugega sodišča;
3. iz 3. točke 30. dan po prispetju pisne odpovedi na sodni svet;
4. iz 5. točke z dnem izteka roka za opravo strokovnega usposabljanja;
5. iz 6. točke z dnem nastopa funkcije člana sodnega sveta.

(3) Ne glede na 5. točko prvega odstavka tega člena predsedniku sodišča funkcija ne preneha, če predsednik sodišča, ki iz upravičenih razlogov ni mogel opraviti strokovnega usposabljanja po programu strokovnega usposabljanja za vodstveno funkcijo v sodstvu do izteka roka iz prvega odstavka prejšnjega člena, pred iztekom tega roka vloži prošnjo za njegovo podaljšanje. O prošnji predsednika sodišča odloči predsednik neposredno višjega sodišča, o prošnji predsednika vrhovnega sodišča pa pritožbeni personalni svet vrhovnega sodišča. Če prošnji ni ugodeno, se lahko predsednik sodišča pritoži na sodni svet v osmih dneh od vročitve odločitve o prošnji. Z dnem pravnomočnosti odločbe, s katero se potrdi zavrženje ali zavrnitev prošnje, predsedniku sodišča funkcija preneha.

(4) Ob nastopu razlogov iz prvega odstavka tega člena sodni svet izda odločbo o prenehanju funkcije predsednika sodišča.

61. člen

(razrešitev)

(1) Predsednik sodišča se razreši s funkcije:

1. če zadev sodne uprave ne opravlja v skladu s predpisi ali če jih ne opravlja pravočasno,
2. če s kršitvijo predpisov ali kako drugače okrni načelo neodvisnosti sodnikov pri opravljanju sodniške funkcije,
3. če krši ali dopusti kršitev predpisov v zvezi z dodeljevanjem zadev,
4. če sodišče, ki mu predseduje, dve leti zaporedoma neupravičeno ne doseže kazalnikov, opredeljenih v letnem programu dela sodišča,
5. če mu je izrečena disciplinska sankcija za hujšo disciplinsko kršitev ali
6. če krši ugled in neodvisnost sodišča.

(2) O razrešitvi predsednika ali podpredsednika vrhovnega sodišča odloči državni zbor na obrazložen predlog ministra po predhodnem obrazloženem mnenju sodnega sveta in občne seje. Sodni svet in občna seja posredujeta obrazloženo mnenje najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve ministra.

(3) O razrešitvi predsednika sodišča odloči sodni svet.

(4) Postopek razrešitve predsednika sodišča uvede sodni svet na obrazložen predlog predsednika neposredno višjega sodišča, predsednika vrhovnega sodišča, ministra ali po uradni dolžnosti. Pred odločitvijo o razrešitvi predsednika sodišča sodni svet pridobi obrazloženo mnenje predsednika vrhovnega sodišča, predsednika neposredno višjega sodišča in ministra, razen če so sami predlagatelji.

(5) Postopek razrešitve podpredsednika sodišča uvede sodni svet na obrazložen predlog predsednika neposredno višjega sodišča, predsednika vrhovnega sodišča, predsednika sodišča, na katerem podpredsednik opravlja svojo funkcijo, ali po uradni dolžnosti. Pred odločitvijo o razrešitvi podpredsednika sodišča sodni svet pridobi mnenje predsednika vrhovnega sodišča, predsednika neposredno višjega sodišča in predsednika sodišča, na katerem podpredsednik opravlja svojo funkcijo, razen če so sami predlagatelji.

(6) Predsednik sodišča ima v postopku razrešitve možnost, da se pisno in ustno izjavi o vseh okoliščinah, ki so povezane z razrešitvenim razlogom.

(7) Če sodni svet ugotovi, da ni razlogov za razrešitev, s sklepom ustavi postopek.

62. člen

(suspenz predsednika sodišča)

(1) Če je uveden postopek razrešitve predsednika sodišča, lahko sodni svet ob upoštevanju vrste in teže očitanih kršitev iz prejšnjega člena, zaradi katerih bi bil lahko okrnjen ugled sodišča, predsedniku sodišča izreče začasno prenehanje opravljanja funkcije predsednika sodišča (v nadaljnjem besedilu: suspenz predsednika sodišča).

(2) Suspenz predsednika sodišča traja najdlje do pravnomočne odločitve o razrešitvi predsednika sodišča.

(3) Če se postopek razrešitve predsednika sodišča ustavi, suspenz predsednika sodišča preneha z dokončnostjo sklepa o ustavitvi postopka razrešitve predsednika sodišča.

(4) Če se v postopku razrešitve predsednika vrhovnega sodišča ne razreši, suspenz preneha z vročitvijo odločitve državnega zbora, da se predsednika vrhovnega sodišča ne razreši.

(5) Če je predsedniku sodišča izrečen suspenz predsednika sodišča, se glede opravljanja nalog in pristojnosti predsednika sodišča do prenehanja suspenza uporablja 51. člen tega zakona.

(6) V času suspenza je predsednik sodišča upravičen do nadomestila plače, ki mu pripada kot sodniku.

(7) Če je sodniku, ki opravlja funkcijo predsednika sodišča, izrečen suspenz v skladu z zakonom, ki ureja sodnike, in zakonom, ki ureja sodni svet, se šteje, da mu je za enako obdobje izrečen tudi suspenz predsednika sodišča po tem zakonu.

63. člen

(pravno varstvo zoper prenehanje, razrešitev in suspenz predsednika sodišča)

(1) Zoper odločbo sodnega sveta o prenehanju funkcije predsednika sodišča in zoper odločbo o razrešitvi s funkcije predsednika sodišča je v 30 dneh, zoper odločbo o suspenzu predsednika sodišča pa je v 15 dneh od vročitve odločbe, dovoljen upravni spor v skladu z zakonom, ki ureja sodni svet. Tožba zoper odločbo o razrešitvi s funkcije predsednika sodišča zadrži izvršitev odločbe do pravnomočne odločitve sodišča.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek predsednik vrhovnega sodišča zoper odločbo o prenehanju funkcije predsednika vrhovnega sodišča in zoper odločbo o razrešitvi s funkcije predsednika vrhovnega sodišča v 30 dneh, zoper odločbo sodnega sveta o suspenzu predsednika vrhovnega sodišča pa v 15 dneh od vročitve odločbe, vloži pritožbo na Ustavno sodišče Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ustavno sodišče). Pritožba zoper odločbo o razrešitvi s funkcije predsednika vrhovnega sodišča zadrži izvršitev odločbe do odločitve ustavnega sodišča.

(3) Ustavno sodišče o pritožbi iz prejšnjega odstavka odloči v 30 dneh.

64. člen

(ohranitev pravic)

Razrešitev predsednika sodišča ne vpliva na položaj, pravice, dolžnosti in odgovornosti, ki jih ima razrešeni kot sodnik.

3. oddelek
DIREKTOR SODIŠČA IN GENERALNI SEKRETAR VRHOVNEGA SODIŠČA

65. člen

(direktor sodišča)

(1) Za opravljanje nalog sodne uprave imajo lahko okrožna sodišča, specializirana sodišča in višja sodišča direktorja sodišča, ki je javni uslužbenec na položaju.

(2) Direktor sodišča opravlja naloge sodne uprave samostojno in po pooblastilu predsednika sodišča.

(3) Naloge sodne uprave, ki jih direktor sodišča opravlja samostojno, so:

1. vodenje, koordiniranje in usklajevanje strokovnih služb sodišča;

2. skrb za ustrezno kadrovsko poslovanje za sodno osebje;

3. izvrševanje predpisov o varnosti in zdravju pri delu;

4. skrb za pisarniško, materialno, tehnično in finančno poslovanje sodišča;

5. vodenje postopkov javnih naročil;

6. izvajanje dejavnosti, povezanih s stvarnim premoženjem, ki ga ima sodišče neposredno v uporabi.

(4) Naloge sodne uprave, ki jih direktor sodišča opravlja po pooblastilu predsednika sodišča, so:

1. skrb in ukrepi za varnost oseb, dokumentacije in premoženja;

2. statistično spremljanje zadev;

3. druge naloge sodne uprave razen tistih, ki se nanašajo na opravljanje sodniške funkcije.

(5) Direktor sodišča je za svoje delo odgovoren predsedniku sodišča.

66. člen

(imenovanje direktorja sodišča)

(1) Direktorja sodišča imenuje in razrešuje predsednik sodišča za dobo petih let z možnostjo ponovnega imenovanja.

(2) Za pridobitev položaja direktorja sodišča mora kandidat izpolnjevati pogoje za imenovanje v naziv prvega karierenega razreda iz zakona, ki ureja javne uslužbence.

(3) Glede javnega natečaja, pridobitve, prenehanja položaja direktorja sodišča ali ponovnega imenovanja na položaj brez javnega natečaja se smiselno uporablja zakon, ki ureja javne uslužbence.

(4) Direktor sodišča ima pravico do plače in dodatkov kot dela plače pod pogoji in v višini, kot jih določa zakon, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.

67. člen

(generalni sekretar vrhovnega sodišča)

(1) Naloge sodne uprave na vrhovnem sodišču opravlja generalni sekretar samostojno in po pooblastilu predsednika vrhovnega sodišča v skladu s 65. členom tega zakona.

(2) Generalni sekretar je funkcionar in ima pravico do osnovne plače in dodatkov kot dela plače pod pogoji in v višini, kot jih določata zakon, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju, in zakon, ki ureja funkcionarje.

(3) Če je generalni sekretar sodnik, se za postopek dodelitve uporablja zakon, ki ureja sodnike. Dodelitev traja pet let in se lahko enkrat ponovi.

(4) Če generalni sekretar ni sodnik, ga imenuje predsednik vrhovnega sodišča za pet let. Za postopek imenovanja se smiselno uporablja zakon, ki ureja javne uslužbence, v delu, v katerem ureja javni natečaj, pridobitev in prenehanje položaja.

68. člen

(strokovno usposabljanje direktorja sodišča in generalnega sekretarja vrhovnega sodišča)

(1) Direktor sodišča v enem letu od imenovanja opravi strokovno usposabljanje po programu strokovnega usposabljanja za vodstveno funkcijo v sodstvu iz 59. člena tega zakona. O opravljenem usposabljanju CIP obvesti predsednika sodišča.

(2) Če direktor sodišča strokovnega usposabljanja iz prejšnjega odstavka ne opravi v predpisanem roku, mu položaj direktorja sodišča preneha.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek direktorju sodišča položaj direktorja sodišča ne preneha, če direktor sodišča, ki iz upravičenih razlogov ni mogel opraviti strokovnega usposabljanja po programu strokovnega usposabljanja za vodstveno funkcijo v sodstvu do izteka roka iz prvega odstavka tega člena, pred iztekom tega roka vloži prošnjo za njegovo podaljšanje. O prošnji direktorja sodišča odloči predsednik sodišča. Zoper odločitev predsednika sodišča je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži v 15 dneh od vročitve odločbe. Z dnem pravnomočnosti odločitve sodišča o zavrženju ali zavrnitvi tožbe direktorja sodišča položaj direktorja sodišča preneha.

(4) Prvi, drugi in tretji odstavek tega člena se uporabljajo tudi za generalnega sekretarja.

69. člen

(prepoved opravljanja drugih dejavnosti)

(1) Glede ureditve prepovedi opravljanja drugih dejavnosti direktorja sodišča se uporablja zakon, ki ureja javne uslužbence, v delu, v katerem jih določa za uradnike na položaju.

(2) Za generalnega sekretarja, ki je dodeljeni sodnik, glede opravljanja dejavnosti veljajo omejitve, ki jih določa zakon, ki ureja sodnike.

4. oddelek
PERSONALNI SVETI

70. člen

(pristojnost personalnih svetov)

(1) Personalni sveti se oblikujejo pri višjih sodiščih, višjem delovnem in socialnem sodišču in pri vrhovnem sodišču.

(2) Personalni sveti višjih sodišč in višjega delovnega in socialnega sodišča (v nadaljnjem besedilu: personalni svet višjega sodišča) so pristojni za ocenjevanje dela sodnikov sodišč, ki imajo položaj okrožnega sodišča, in za druga opravila, ki se nanašajo na kadrovske in druge zadeve sodnikov teh sodišč, če tako določa zakon.

(3) Personalni svet vrhovnega sodišča je pristojen za ocenjevanje dela sodnikov vrhovnega sodišča, višjih sodišč in specializiranih sodišč, ki imajo položaj višjega sodišča, za reševanje pritožb zoper ocene dela sodnikov sodišč, ki imajo položaj okrožnega sodišča, in za druga opravila, če tako določa zakon.

(4) Pritožbeni personalni svet vrhovnega sodišča je pristojen za reševanje pritožb zoper ocenjevanje dela sodnikov vrhovnega sodišča, višjih sodišč in specializiranih sodišč, ki imajo položaj višjega sodišča, in za druga opravila, če tako določa zakon.

(5) Predsednik personalnega sveta vrhovnega sodišča vsako leto skliče posvet personalnih svetov, na katerem se določijo ukrepi za usklajeno ocenjevanje sodnikov in po potrebi podajo priporočila sodnemu svetu za spremembo meril za oceno kakovosti dela sodnikov.

71. člen

(sestava)

(1) Personalni svet višjega sodišča sestavljajo predsednik sodišča in štirje člani, ki jih izvolijo sodniki višjega sodišča izmed sebe.

(2) Personalni svet vrhovnega sodišča sestavljajo predsednik vrhovnega sodišča in štirje člani, ki jih izvolijo sodniki vrhovnega sodišča izmed sebe.

(3) Pritožbeni personalni svet vrhovnega sodišča sestavlja pet članov, ki jih izvolijo sodniki vrhovnega sodišča izmed vrhovnih sodnikov, ki niso člani personalnega sveta vrhovnega sodišča.

72. člen

(predsednik)

Predsednika personalnega sveta in njegovega namestnika izvolijo izmed sebe člani personalnega sveta z večino glasov s tajnim glasovanjem.

73. člen

(delovanje)

(1) Personalni svet sprejema odločitve z večino glasov vseh članov.

(2) Članom personalnih svetov za udeležbo na sejah personalnega sveta pripada sejnina v višini, ki jo določi sodni svet po predhodnem soglasju ministra, pristojnega za finance.

74. člen

(volitve)

Volitve članov personalnega sveta razpiše sodni svet najmanj tri mesece pred potekom mandata članov personalnega sveta.

75. člen

(mandat)

(1) Člani personalnih svetov se volijo za štiri leta. Za način in postopek volitev članov personalnih svetov se smiselno uporablja zakon, ki ureja sodni svet, glede volitev članov sodnega sveta izmed sodnikov.

(2) Članu personalnega sveta preneha mandat:

1. z iztekom dobe, za katero je izvoljen,
2. z odstopom,
3. s prenehanjem ali razrešitvijo s sodniške funkcije,
4. s prenehanjem opravljanja sodniške funkcije na sodišču, na katerem je opravljal sodniško funkcijo ob izvolitvi za člana personalnega sveta,
5. z izvolitvijo za člana sodnega sveta ali
6. z dnem mirovanja sodniške funkcije po zakonu, ki ureja sodnike.

(3) Član personalnega sveta, ki mu je prenehal mandat po 1. točki prejšnjega odstavka, opravlja naloge člana personalnega sveta oziroma nadaljuje delo do izvolitve novega člana.

(4) Članu personalnega sveta preneha mandat po 2. točki drugega odstavka tega člena z dnem, ko personalni svet prejme njegovo pisno izjavo o odstopu. O tem se nemudoma obvesti sodni svet.

(5) Če članu personalnega sveta preneha mandat po 2., 3., 4., 5., ali 6. točki drugega odstavka tega člena, postane član personalnega sveta za preostanek mandatne dobe tisti kandidat s seznama kandidatov, ki bi bil izvoljen, če ne bi bil izvoljen član, ki mu je prenehal mandat. Če ta kandidat v osmih dneh od poziva predsednika sodnega sveta ne sporoči, da sprejema mandat, se predlog za članstvo v personalnem svetu poda naslednjemu kandidatu z istega seznama kandidatov. Če na seznamu ni naslednjega kandidata, se opravijo nadomestne volitve v personalni svet.

(6) Sodni svet sprejme podrobnejša navodila o postopku in načinu volitev in akt objavi na spletnem mestu sodnega sveta.

5. oddelek
NAČRTOVANJE, POROČANJE, IN VREDNOTENJE POSLOVANJA SODIŠČA

76. člen

(letni program dela)

(1) Predsednik sodišča pripravi predlog letnega programa dela za naslednje leto in ga do 30. septembra tekočega leta pošlje predsedniku neposredno višjega sodišča, predsedniku vrhovnega sodišča in ministru, ki lahko na predlog letnega programa dela podajo odzivna priporočila do 15. novembra tekočega leta.

(2) Predsednik sodišča sprejme letni program dela do 15. decembra tekočega leta in ga pošlje predsedniku neposredno višjega sodišča, predsedniku vrhovnega sodišča in ministru.

(3) Predsednik vrhovnega sodišča in minister s predsedniki sodišč dvakrat letno na skupnih sestankih obravnavajo predloge in uresničitev sprejetih letnih programov dela ter sprejmejo ukrepe za usklajeno poslovanje sodišč.

77. člen

(vsebina letnega programa dela)

(1) Letni program dela vsebuje podatke in kazalnike o poslovanju sodišča v prihodnjem letu. Podatki in kazalniki o poslovanju sodišča obsegajo podatke o načrtovani organizaciji sodišča, kadrovski zasedenosti in doseganju časovnih standardov iz 80. člena tega zakona.

(2) Vsebino in obliko letnega programa dela po predhodnem mnenju ministra določi predsednik vrhovnega sodišča in akt objavi na spletnem mestu sodstva.

78. člen

(letno poročilo o poslovanju sodišča)

(1) Letno poročilo o poslovanju sodišča vsebuje podatke in kazalnike o poslovanju sodišča za preteklo leto s pojasnili. Podatki in kazalniki o poslovanju sodišča obsegajo podatke o organizaciji sodišča, kadrovski zasedenosti sodišča, doseganju časovnih standardov iz 80. člena tega zakona in uresničitvi letnega programa dela sodišča za preteklo leto s pojasnili.

(2) Osnutek letnega poročila o poslovanju sodišča se obravnava na letni konferenci sodnikov tega sodišča. Predsednik sprejme letno poročilo o poslovanju sodišča do 1. marca tekočega leta za preteklo leto ter ga pošlje neposredno višjemu sodišču, vrhovnemu sodišču, sodnemu svetu in ministrstvu in ga objavi na spletnem mestu sodišča.

(3) Vsebino in obliko letnega poročila o poslovanju sodišča po predhodnem mnenju ministra določi predsednik vrhovnega sodišča in akt objavi na spletnem mestu sodstva.

79. člen

(letno poročilo o poslovanju sodstva)

(1) Vrhovno sodišče pripravi letno poročilo o poslovanju sodstva, v katerem oceni izvajanje sodne oblasti.

(2) Letno poročilo o poslovanju sodstva vsebuje podatke in kazalnike o poslovanju sodišč, ki jih vsebujejo letna poročila o poslovanju sodišč, za vsako sodišče posebej, za vsa sodišča iste vrste in stopnje skupaj, za specializirana sodišča, za vrhovno sodišče in za celotno sodstvo.

(3) Vrhovno sodišče pošlje letno poročilo o poslovanju sodstva državnemu zboru, sodnemu svetu in ministrstvu do 15. maja tekočega leta za preteklo leto in ga objavi na spletnem mestu sodstva.

80. člen

(časovni standardi)

(1) S časovnimi standardi se na podlagi podatkov in kazalnikov o poslovanju sodišč določi pričakovani čas opravljanja posameznih faz postopka in reševanja zadev na posameznih vrstah in stopnjah sodišč za prihodnje leto.

(2) Časovne standarde po predhodnem mnenju ministra določi predsednik vrhovnega sodišča najpozneje do konca tekočega leta in akt objavi na spletnem mestu sodstva.

81. člen

(smernice za kakovost dela sodišč)

Smernice za kakovost dela sodišč na področju sodne uprave, ki vsebujejo tudi enotna navodila za učinkovito izvajanje zadev sodne uprave za vsa sodišča, ter smernice za kakovost dela sodišč na področjih poslovnega procesa in dostopa do sodišča sprejme predsednik vrhovnega sodišča po

predhodnem mnenju sodnega sveta in akt objavi na spletnem mestu sodstva.

82. člen

(povečanje števila nerešenih zadev)

(1) Vrhovno sodišče lahko sodišču, ki negativno odstopa glede na kazalnike o poslovanju sodišča ali izkazuje negativne trende pri kazalnikih o poslovanju sodišča v letnih poročilih o poslovanju sodišča za preteklo leto, naloži pripravo programa reševanja nerešenih zadev (v nadaljnjem besedilu: program reševanja).

(2) Predsednik vrhovnega sodišča lahko pripravi in predlaga ministru program oziroma projekt državnega pomena za odpravo povečanega števila nerešenih zadev, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), če se na sodiščih kljub izvedenim ukrepom, ki so določeni v programu reševanja, poslovni rezultati ne izboljšajo glede na načrtovano v programu reševanja. Za izvedbo programa oziroma projekta se v proračunu Republike Slovenije zagotovijo potrebna sredstva. Sodnikom, ki sodelujejo pri programu oziroma projektu iz prejšnjega stavka, pripada dodatek za delo preko polnega delovnega časa za opravljanje dela na projektu v skladu z zakonom, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.

83. člen

(politika zaznavanja in obvladovanja korupcijskih tveganj ter izpostavljenosti sodišč)

(1) Politiko zaznavanja in obvladovanja korupcijskih tveganj in izpostavljenosti sodišč s soglasjem sodnega sveta določi predsednik vrhovnega sodišča in akt objavi na spletnem mestu sodstva.

(2) Predsednik vrhovnega sodišča spremlja morebitna korupcijska tveganja in izpostavljenost sodišč v praksi ter temu ustrezno prilagaja politiko zaznavanja in obvladovanja korupcijskih tveganj in izpostavljenosti sodišč. Spremembe in dopolnitve politike zaznavanja in obvladovanja korupcijskih tveganj in izpostavljenosti sodišč lahko predlaga tudi sodni svet.

6. oddelek
NADZORNE PRISTOJNOSTI

84. člen

(nadzor sodne uprave)

(1) Opravljanje zadev sodne uprave na sodiščih prve stopnje nadzoruje predsednik sodišča višje stopnje, na sodiščih vseh stopenj pa predsednik vrhovnega sodišča.

(2) Pri izvajanju nadzora sodne uprave lahko predsednik sodišča višje stopnje zahteva pisna pojasnila in poročila o opravljanju posameznih nalog ter pregleduje sodne spise, pri čemer ne sme posegati v neodvisnost sodnika pri opravljanju sodniške funkcije. O pregledu spisa predsednik sodišča višje stopnje sestavi uradni zaznamek in ga vloži v spis.

(3) Na vsaka tri leta se izvede obdobni nadzor nad opravljanjem zadev sodne uprave, ki ga za posamezna sodišča prve stopnje opravi predsednik sodišča višje stopnje, za posamezno sodišče s položajem višjega sodišča pa predsednik vrhovnega sodišča, in o nadzoru pripravi poročilo. Poročilo se pošlje predsedniku vrhovnega sodišča, razen kadar nadzor opravlja predsednik vrhovnega sodišča, ta pa z njim seznani predsednika nadzorovanega sodišča in ministra.

(4) Postopek in način izvajanja obdobnega in občasnega nadzora sodne uprave podrobneje določi predsednik vrhovnega sodišča in akt objavi na spletnem mestu sodstva.

85. člen

(nadzor nad delom sodišč glede spoštovanja pravice stranke do sojenja brez nepotrebnega odlašanja in načela zakonitega sodnika)

(1) Če predsednik sodišča v okviru rednega spremljanja poslovanja sodišča oceni, da je bila ali bi lahko bila kršena pravica stranke do sojenja brez nepotrebnega odlašanja ali da niso bila ali lahko ne bi bila spoštovana pravila o vrstnem redu reševanja zadev, zakonskih rokih za razpis narokov ali izdelavo sodnih odločb ali druga pravila procesnega vodstva sprejme enega ali več naslednjih ukrepov:

1. zahteva od sodnika, ki mu je zadeva dodeljena v reševanje, da brez odlašanja izdela poročilo;
2. zahteva vpogled v spis z navedbo razlogov za vpogled;
3. odredi prednostno reševanje zadeve;
4. določi rok za opravo ustreznih procesnih dejanj;
5. izvaja druge ukrepe po tem zakonu in zakonu, ki ureja varstvo pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja.

(2) Če predsednik sodišča višje stopnje v okviru rednega spremljanja poslovanja sodišč nižje stopnje oceni, da je bila ali bi lahko bila kršena pravica stranke do sojenja brez nepotrebnega odlašanja ali da niso bila ali lahko ne bi bila spoštovana pravila o vrstnem redu reševanja zadev, zakonskih rokih za razpis narokov ali izdelavo sodnih odločb ali druga pravila procesnega vodstva sprejme enega ali več naslednjih ukrepov:

1. od predsednika sodišča nižje stopnje zahteva poročilo o poteku reševanja zadeve in izvajanju ukrepov iz prejšnjega odstavka;
2. odredi pregled poslovanja iz 86. člena tega zakona in pripravo poročila v konkretni zadevi;
3. odredi predsedniku sodišča nižje stopnje izvedbo enega ali več ukrepov iz prejšnjega odstavka, lahko pa jih izvede tudi sam.

86. člen

(pregled poslovanja v konkretni zadevi)

(1) Predsednik sodišča višje stopnje lahko v konkretni zadevi odredi pregled poslovanja ne glede na to, ali je bilo o zadevi že pravnomočno odločeno.

(2) Predsednik sodišča višje stopnje odredi pregled poslovanja iz prejšnjega odstavka, če prejme obrazloženo zahtevo predsednika vrhovnega sodišča, sodnega sveta, disciplinskega tožilca, disciplinskega sodišča ali ministra.

(3) Na zahtevo predsednika sodišča višje stopnje o utemeljenosti zahteve predsednika vrhovnega sodišča, disciplinskega tožilca, disciplinskega sodišča ali ministra za pregled poslovanja odloči sodni svet. Odločitev sodnega sveta je dokončna.

(4) Predsednik sodišča višje stopnje z odredbo določi sodnika, ki opravi pregled poslovanja iz prvega odstavka tega člena in ki ne sme opravljati funkcije na sodišču, na katerem se vodi zadeva, v kateri se pregled poslovanja iz prvega odstavka tega člena odredi.

(5) Predsednik sodišča višje stopnje pošlje poročilo o pregledu poslovanja iz prvega odstavka tega člena sodniku, ki je obravnaval zadeve in s katerim je nadzor neposredno povezan, ki ima možnost, da se o navedbah in ugotovitvah v poročilu o pregledu poslovanja iz prvega odstavka tega člena pisno izjavi v osmih dneh od prejema poročila. Poročilo se skupaj z morebitno pisno izjavo sodnika pošlje predsedniku sodišča, kjer je bil opravljen pregled poslovanja iz prvega odstavka tega člena. Če je bil pregled poslovanja iz prvega ostavka tega člena opravljen na zahtevo iz drugega odstavka tega člena, se poročilo skupaj z morebitno pisno izjavo sodnika pošlje tudi vložniku zahteve iz drugega odstavka tega člena.

(6) Predsednik vrhovnega sodišča, sodni svet, disciplinski tožilec ali disciplinsko sodišče, minister, predsednik sodišča višje stopnje in predsednik sodišča, kjer je bil opravljen pregled poslovanja iz prvega odstavka tega člena, lahko podatke oziroma ocene iz poročila uporabijo za izvedbo ali predlaganje uvedbe ukrepov ali postopkov po določbah tega zakona, zakona, ki ureja sodnike, in zakona, ki ureja varstvo pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja, zlasti glede ocene sodnikov, postopka ugotavljanja disciplinske odgovornosti sodnika, za izvedbo ali predlaganje uvedbe ukrepov ali postopkov na podlagi drugih zakonskih pristojnosti ali obveznosti ministrstva.

7. oddelek
PRIZNANJA

87. člen

(dan pravosodja)

(1) Dan pravosodja je 4. november.

(2) Predsednik vrhovnega sodišča praviloma na dan pravosodja sodnikom in sodnemu osebju podeljuje priznanja za posebne delovne uspehe, za uspešno končane zahtevne projekte z njihovega delovnega področja in za nadpovprečno prizadevno opravljanje nalog ali izvajanje pooblastil.

(3) Za potrebe izvajanja nalog iz prejšnjega odstavka vrhovno sodišče obdeluje naslednje osebne podatke: osebno ime, strokovni naslov, znanstveni naslov, datum in kraj rojstva, naslov prebivališča, funkcijo, naziv ali delovno mesto, razlog podelitve in vrsto priznanja.

(4) Za namen preglednega delovanja sodne oblasti so podatki o osebnem imenu, strokovnem ali znanstvenem naslovu, funkciji, nazivu ali delovnem mestu, razlogu podelitve in vrsti priznanja javni. Javno objavljeni podatki se lahko izbrišejo ob naslednji podelitvi priznanj. Podatki se hranijo pet let, nato se arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhive.

(5) Vrste priznanj, podrobnejše pogoje in postopek podeljevanja priznanj ter oblike priznanj določi predsednik vrhovnega sodišča in akt objavi na spletnem mestu sodstva.

V. poglavje
SODNIKI POROTNIKI

88. člen

(sodniki porotniki)

(1) Državljanke in državljani sodelujejo pri izvajanju sodne oblasti kot sodnice porotnice in sodniki porotniki (v nadaljnjem besedilu: sodnik porotnik) pri sodiščih, ki imajo položaj okrožnega sodišča, in so pod pogoji, ki jih določa zakon, v svojih pravicah in dolžnostih izenačeni s sodniki.

(2) Udeležba pri izvajanju sodne oblasti je častna.

(3) Predsednik vrhovnega sodišča določi število sodnikov porotnikov pri posameznem sodišču, ki ima položaj okrožnega sodišča, na predlog predsednika sodišča.

89. člen

(mandat)

Mandat sodnikov porotnikov traja pet let. Po poteku mandata so sodniki porotniki lahko znova imenovani.

90. člen

(pogoji za imenovanje)

(1) Za sodnika porotnika je lahko imenovan, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije;
2. ima znanje slovenskega jezika;
3. je poslovno sposoben in ima zdravstveno sposobnost za opravljanje funkcije sodnika porotnika;
4. je dopolnil 30 let starosti;
5. ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti;
6. zoper njega ni bila vložena pravnomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, in
7. ni član organov politične stranke.

(2) Za sodnika porotnika ne more biti imenovan tisti, za katerega na podlagi njegovega dosedanjega dela, ravnanja in vedenja ni mogoče pričakovati, da bo pri sojenju spoštoval pravni red in odločal po svoji vesti.

91. člen

(imenovanje)

(1) Predsednik višjega sodišča imenuje in razrešuje sodnike porotnike pri okrožnih sodiščih z območja višjega sodišča.

(2) Pred ponovnim imenovanjem kandidata za sodnika porotnika predsednik višjega sodišča pridobi mnenje predsednika okrožnega sodišča o njegovem dosedanjem opravljanju dolžnosti sodnika porotnika.

92. člen

(predlaganje kandidatov)

(1) Kandidate za sodnike porotnike okrožnih sodišč lahko predlagajo predstavniški organi občin z območja sodišča, pri katerem bodo imenovani kot sodniki porotniki, lahko pa tudi nevladne organizacije, ki so registrirane in delujejo na tem območju. Nevladne organizacije predlagajo kandidate za sodnike porotnike predstavniškemu organu tiste občine, na območju katere so registrirane in delujejo. Predstavniški organ občine pošlje združen seznam kandidatov predsedniku višjega sodišča.

(2) Med predlaganimi kandidati imenuje predsednik višjega sodišča sodnike porotnike posameznega sodišča v sorazmerju s številom prebivalcev posamezne občine, ki je predlagala kandidate.

(3) Na okrožnih sodiščih, ki so krajevno pristojna za območja občin, v katerih živita avtohtoni italijanska in madžarska narodna skupnost, imenuje predsednik višjega sodišča potrebno število sodnikov porotnikov, ki imajo znanje italijanskega oziroma madžarskega jezika.

93. člen

(postopek imenovanja)

(1) Sodniki porotniki morajo biti imenovani pred iztekom časa, za katerega so bili imenovani sodniki porotniki tekočega mandata.

(2) Predsedniki okrožnih sodišč najpozneje pet mesecev pred potekom mandata sodnikom porotnikom tekočega mandata objavijo poziv na spletnem mestu sodstva, pozovejo predstavniške organe občin, da predlagajo kandidate za imenovanje, in določijo rok, do katerega je treba vložiti predloge, predstavniški organi občin pa o pozivu obvestijo tiste nevladne organizacije, ki so registrirane in delujejo na območju njihove občine.

(3) Predlagatelji iz prejšnjega odstavka k svojim predlogom priložijo dokazila o izpolnjevanju pogojev za imenovanje sodnikov porotnikov.

(4) Predsedniki okrožnih sodišč pošljejo pravočasne in popolne predloge predsednikom višjih sodišč. Če je za sodnika porotnika predlagana oseba, ki je to dolžnost opravljala že doslej, se priložijo tudi mnenja iz drugega odstavka 91. člena tega zakona.

(5) Če do izteka roka iz drugega odstavka tega člena ni vloženo najmanj tolikšno število predlogov, kot je število mest sodnikov porotnikov, ki jim poteče mandat, predsednik višjega sodišča presodi, ali bo potreben dodaten poziv predlagateljem za vložitev predlogov ali pa bo imenoval sodnike porotnike tudi med sodniki porotniki, ki so to dolžnost opravljali že do zdaj in soglašajo s ponovnim imenovanjem.

(6) V primeru iz prejšnjega odstavka predsedniku višjega sodišča ni treba upoštevati zahteve po sorazmerju med številom sodnikov porotnikov in številom prebivalcev občin iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(7) Če imenovanje sodnikov porotnikov ni opravljeno do poteka mandata sodnikom porotnikom tekočega mandata, ostanejo sodniki porotniki tekočega mandata na dolžnosti do imenovanja sodnikov porotnikov novega mandata.

94. člen

(prisega in usposabljanje)

(1) Pred nastopom dolžnosti sodnik porotnik izreče naslednjo prisego: »Prisegam, da bom pri sojenju spoštoval/spoštovala pravni red in da bom odločal/odločala po svoji vesti.«.

(2) Če je izvedba prisege iz prejšnjega odstavka zaradi okoliščin izrednega dogodka iz prvega odstavka 106. člena

tega zakona otežena ali onemogočena, lahko predsednik višjega sodišča odloči, da sodnik porotnik pred nastopom dolžnosti poda prisego pisno. Šteje se, da v tem primeru oseba nastopi dolžnost sodnika porotnika s trenutkom, ko sodišče prejme njeno podpisano prisego v besedilu iz prejšnjega odstavka, kar ugotovi predsednik višjega sodišča, ki ga je imenoval.

(3) Sodniki porotniki se lahko strokovno usposobijo na izobraževanjih, ki jih v ta namen organizira CIP.

(4) Minister določi vsebino in trajanje programa strokovnega usposabljanja iz prejšnjega odstavka.

95. člen

(razrešitev in prenehanje mandata)

(1) Sodnik porotnik se razreši, če dolžnost sodnika porotnika opravlja nevestno ali neredno.

(2) Sodnik porotnik odgovarja za škodo, ki jo neposredno povzroči z nevestnim ali nerednim opravljanjem dolžnosti.

(3) Sodniku porotniku preneha mandat:

1. če se odpove mandatu sodnika porotnika,
2. če mu preneha državljanstvo Republike Slovenije,
3. če je postavljen pod skrbništvo ali ne izpolnjuje več pogoja splošne zdravstvene zmožnosti,
4. če je obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti;
5. ko dopolni 70 let starosti,
6. če postane član organov politične stranke ali
7. če ne priseže najpozneje v 60 dneh od dneva imenovanja za sodnika porotnika, razen če ne priseže iz razlogov, na katere sam ne more vplivati.

(4) Šteje se, da je razlog iz prejšnjega odstavka podan:

1. iz 1. točke 60. dan po prispetju pisne odpovedi na višje sodišče;
2. iz 2., 3. in 4. točke z dnem pravnomočnosti odločbe pristojnega organa;
3. iz 5. točke z iztekom koledarskega leta, v katerem je sodnik porotnik dopolnil 70 let;
4. iz 6. točke z dnem, ko postane član organov politične stranke;
5. iz 7. točke, ko preteče 60 dni od imenovanja sodnika porotnika.

(5) V primerih iz prvega odstavka tega člena predsednik višjega sodišča izda na obrazložen predlog predsednika okrožnega sodišča odločbo o razrešitvi, pri čemer ima sodnik porotnik pravico do izjave. V primerih iz tretjega odstavka tega člena predsednik višjega sodišča izda na obrazložen predlog predsednika okrožnega sodišča odločbo o prenehanju mandata sodnika porotnika.

96. člen

(podaljšanje mandata)

V zadevah, v katerih bi se zastaralni rok iztekel v dveh letih od izteka koledarskega leta, v katerem bi sodnik porotnik, ki sodeluje pri sojenju v teh zadevah, dopolnil 70 let, ali v zadevah, v katerih je v trenutku prenehanja mandata sodnika porotnika iz 5. točke tretjega odstavka prejšnjega člena odrejen pripor, sodnik porotnik nadaljuje z opravljanjem dolžnosti do končanja zadeve.

97. člen

(nagrada in povračilo stroškov)

Minister določi nagrado in povračilo stroškov, ki pripadajo sodnikom porotnikom za sodelovanje pri sojenju.

VI. poglavje
SODNO OSEBJE

98. člen

(sodno osebje)

(1) Sodno osebje opravlja delo na uradniških in strokovno-tehničnih delovnih mestih v skladu z zakonom, ki ureja javne uslužbence, in zakonom, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.

(2) V okviru izobraževalnih programov CIP sodno osebje v enem letu po sklenitvi pogodbe o zaposlitvi opravi obvezno usposabljanje iz poznavanja določil sodnega reda in pravilnika, ki ureja vpisnike, imenike in pomožne knjige. Ta obveznost ne velja za sodno osebje, ki je opravilo pravniški državni izpit. O opravljenem usposabljanju sodno osebje obvesti direktorja sodišča.

(3) Če se sodno osebje iz prejšnjega odstavka ne udeleži usposabljanja, se šteje, da ne izpolnjuje pogojev za delovno mesto, ki ga zaseda. Rok iz prejšnjega odstavka se iz upravičenih razlogov lahko podaljša največ za eno leto, o čemer odloči predsednik sodišča.

(4) Minister določi vsebino in trajanje programa usposabljanja iz poznavanja sodnega reda in pravilnika, ki ureja vpisnike, imenike in pomožne knjige.

99. člen

(sodelovanje sodnega osebja pri opravljanju nujnih procesnih dejanj)

(1) Sodnemu osebju, ki sodeluje pri opravljanju nujnih procesnih dejanj izven delovnega časa, se lahko odredita opravljanje dela v manj ugodnem delovnem času in pripravljenost za delo.

(2) Delo v manj ugodnem delovnem času je:

1. izmensko delo;
2. delo v neenakomerno razporejenem delovnem času;
3. delo prek polnega delovnega časa;
4. delo ponoči, v nedeljo in na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan ali praznik.

(3) Pripravljenost za delo je poseben delovni pogoj, ki pomeni dosegljivost po telefonu ali drugih komunikacijskih sredstvih za potrebe sodelovanja pri opravljanju nujnih procesnih dejanj. Pripravljenost za delo se ne šteje v delovni čas.

(4) Čas, ko sodno osebje sodeluje pri opravljanju nujnih procesnih dejanj, se šteje v delovni čas.

(5) Sodni red določi najdaljši sprejemljivi čas prihoda na delovno mesto ali kraj, kjer se opravlja nujno procesno dejanje.

(6) Za opravljeno delo v manj ugodnem delovnem času in za čas pripravljenosti za delo sodnemu osebju pripadajo dodatki v skladu z zakonom, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.

100. člen

(sodniški pomočniki)

(1) Sodišča imajo sodniške pomočnike, ki opravljajo svoje delo na uradniških delovnih mestih.

(2) Sodniški pomočniki opravljajo manj zahtevna dela in pravna opravila v skladu s procesnimi predpisi.

(3) S sodnim redom se lahko določi, da sodniški pomočniki poleg nalog iz prejšnjega odstavka vodijo notranje organizacijske enote na sodiščih.

(4) Zoper odločitev sodniškega pomočnika je dovoljeno pravno sredstvo, o katerem odloči sodnik istega sodišča, razen če procesni predpisi določajo drugače.

101. člen

(strokovni sodelavci)

(1) Sodišča imajo strokovne sodelavce, ki opravljajo svoje delo na uradniških delovnih mestih.

(2) Strokovni sodelavci v posameznih zadevah izven glavne obravnave zaslišujejo stranke, priče in izvedence, opravljajo zahtevnejše priprave za glavno obravnavo, poročajo na sejah senatov, izdelujejo osnutke sodnih odločb, pod vodstvom sodnika vodijo glavne obravnave ter opravljajo drugo delo v skladu s procesnimi predpisi po odredbi sodnika.

(3) Zoper odločitev strokovnega sodelavca je dovoljeno pravno sredstvo, o katerem odloči sodnik istega sodišča, razen če procesni predpisi določajo drugače.

102. člen

(sodniški pripravniki)

Pripravniki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja pravniški državni izpit, na sodišču usposabljajo za opravljanje pravniškega državnega izpita (sodniški pripravniki), lahko spremljajo naroke, glavne obravnave in seje senatov, izdelujejo osnutke sodnih odločb in drugih sodnih pisanj, sprejemajo na zapisnik vloge strank in pišejo zapisnike.

103. člen

(omejitev pravice do stavke)

(1) Pravica do stavke sodnega osebja je omejena.

(2) V času stavke sodno osebje opravlja delo na razpisanih narokih, glavnih obravnavah oziroma javnih sejah ter skrbi za izdajo in odpravo odločb v zakonitem roku. V zadevah, ki so po zakonu določene kot nujne ali so nujne po naravi stvari, sodno osebje posluje tudi v času stavke.

104. člen

(število mest in sistemizacija sodnega osebja)

(1) Predsednik vrhovnega sodišča določi število in vrste delovnih mest sodnega osebja za posamezno sodišče.

(2) Predsednik vrhovnega sodišča daje soglasje k aktu o sistemizaciji posameznega sodišča, razen če gre za manjše spremembe sistemizacije, ki ne pomenijo finančnih posledic za sodišče.

(3) Pri določanju načina izračuna potrebnega števila in vrst delovnih mest iz prvega odstavka tega člena, ki ga podrobneje določi predsednik vrhovnega sodišča po predhodnem mnenju ministra, se upošteva zlasti povprečno obremenitev in pričakovano storilnost za posamezno vrsto delovnih mest. Način izračuna iz prejšnjega stavka se objavi na spletnem mestu sodstva.

VII. poglavje
POSLOVANJE SODIŠČ

105. člen

(poletno poslovanje sodišč)

(1) Sodišča v času od 15. julija do 15. avgusta poslujejo v omejenem obsegu (poletno poslovanje).

(2) V času poletnega poslovanja sodišča razpisujejo naroke in odločajo v nujnih zadevah. V teh zadevah procesni roki tečejo.

(3) Nujne zadeve iz prejšnjega odstavka so:

1. preiskave in sojenje v kazenskih zadevah, v katerih je obdolžencu odvzeta ali omejena prostost;
2. postopki v zvezi z izvrševanjem kazni zapora, v katerih odloča sodišče;
3. upravni spori v zvezi z izvrševanjem kazni zapora, ki urejajo odločanje o pravicah obsojenk, ki so noseče ali so rodile med prestajanjem kazni zapora, odločanje o ugodnostih obsojencev ali odločanje o prekinitvi prestajanja kazni zapora;
4. kazenski postopki proti mladoletnikom in upravni spori v zvezi z izvrševanjem kazenskih sankcij za mladoletnike;
5. nepravdne zadeve o pridržanju oseb v psihiatričnih zdravstvenih organizacijah;
6. nepravdne zadeve po zakonu, ki ureja preprečevanje nasilja v družini;
7. izvršilne zadeve v zvezi s postopki za varstvo koristi otrok;
8. postopki v zadevah zavarovanja;
9. spori za objavo popravka objavljene informacije;
10. popis zapustnikovega premoženja;
11. postopki zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja;
12. druge zadeve, za katere tako določa zakon.

(4) V času poletnega poslovanja lahko sodišča odločajo tudi v zadevah, ki niso nujne (nenujne zadeve). V teh zadevah procesni roki in roki za izdelavo končnih sodnih odločb ne tečejo, sodišče pa lahko razpiše narok le, če s tem soglašajo vse stranke. Če je sodno pisanje v nenujni zadevi vročeno v času poletnega poslovanja, začne procesni rok teči prvi naslednji dan, ko se izteče poletno poslovanje, na kar sodišče opozori stranko na sodnem pisanju, ovojnici ali drugi listini, ki se priloži k sodnemu pisanju.

106. člen

(poslovanje sodišč ob izrednem dogodku)

(1) V primeru vojnega ali izrednega stanja, naravne ali druge nesreče, kot jih določa zakon, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ali drugega izrednega dogodka (v nadaljnjem besedilu: izredni dogodek), ki v večjem obsegu omejujejo redno izvajanje sodne oblasti, predsednik vrhovnega sodišča z odredbo, ki se objavi v uradnem listu, določi način poslovanja posameznih ali vseh sodišč glede na okoliščine izrednega dogodka. Pred objavo odredbe v uradnem listu predsednik vrhovnega sodišča z njeno vsebino seznani ministra.

(2) Z odredbo iz prejšnjega odstavka se glede na okoliščine izrednega dogodka določijo:

1. eno, več ali vsa sodišča, ki poslujejo v skladu z odredbo;
2. posebni ukrepi, s katerimi se določi način poslovanja enega ali več sodišč na način, da se v čim večjem obsegu zagotovi redno izvajanje sodne oblasti in
3. čas veljavnosti odredbe.

(3) Če se z odredbo iz prvega odstavka tega člena določi omejen obseg poslovanja v skladu s prejšnjim členom, se lahko glede na okoliščine izrednega dogodka določi tudi:

1. da se vse ali nekatere zadeve iz 8. do 12. točke tretjega odstavka prejšnjega člena ne štejejo za nujne ali da se zanje določi drugačen obseg poslovanja in
2. da sodišča v vseh ali nekaterih nenujnih zadevah poslujejo v neomejenem obsegu.

(4) Če posamezno sodišče zaradi izrednega dogodka ne more poslovati, predsednik vrhovnega sodišča z odredbo iz prvega odstavka tega člena določi drugo stvarno oziroma krajevno pristojno sodišče, ki bo za čas trajanja izrednega dogodka pristojno za zadeve tega sodišča.

(5) Predsednik vrhovnega sodišča glede na okoliščine izrednega dogodka mesečno preverja upravičenost ukrepov, določenih v odredbi iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če je zaradi izrednega dogodka onemogočeno poslovanje vseh sodišč in oteženo uveljavljanje pravic strank, roki za uveljavljanje pravic strank v sodnih postopkih, ki so določeni z zakonom, ne tečejo, kar določi vlada na predlog predsednika vrhovnega sodišča z odlokom, ki se objavi v uradnem listu.

(7) Trajanje ukrepov se sme določiti za toliko časa, kolikor traja izredni dogodek, vendar najdlje za tri mesece. Če izredni dogodek traja dlje kot tri mesece, se veljavnost ukrepov z odredbo iz prvega odstavka tega člena lahko podaljša, vendar vsakič najdlje za tri mesece.

107. člen

(organiziranje varovanja na sodišču)

(1) Za zagotovitev nemotenega izvajanja sodne oblasti, varnosti sodnikov, sodnega osebja, strank in drugih udeležencev v postopkih pred sodišči in vzdrževanja reda na sodišču predsednik vrhovnega sodišča na predlog generalnega sekretarja, predsednik sodišča pa na predlog direktorja sodišča, če ga sodišče ima, odloča o organiziranju varovanja ljudi in premoženja tako na varovanem območju sodišča kot tudi pri zunanjem poslovanju sodišč z varnostnim osebjem in sistemi tehničnega varovanja v skladu z zakonom, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, zakonom, ki ureja zasebno varovanje, in sodnim redom.

(2) Naloge varovanja iz prejšnjega odstavka opravljajo pravosodni policisti in izvajalci zasebnega varovanja.

(3) Sodni red določi podrobnejšo ureditev izvajanja varovanja.

(4) Minister določi varnostne standarde poslovanja sodišč, s katerimi se opredelijo načini, vrste in obseg varovanja ljudi in premoženja.

108. člen

(posebni varnostni ukrepi)

(1) Generalni sekretar in direktor sodišča za nemoteno izvajanje sodne oblasti in zagotovitev varnosti sodnikov, sodnega osebja, strank v postopkih, drugih oseb na sodišču ter premoženja in dokumentacije na podlagi ocene stopnje tveganja zagotavljata izvajanje enega ali več naslednjih posebnih varnostnih ukrepov:

1. snemanje in shranjevanje komunikacij;
2. namestitev radijske opreme, ki onemogoča delovanje radiokomunikacijskih storitev;
3. namestitev naprav za zaznavanje nevarnih in prepovedanih predmetov ter snovi in vzpostavitev dodatnih pristopnih kontrol;
4. namestitev videonadzora.

(2) Glede na dejstva in okoliščine iz ocene stopnje tveganja se ob predhodni presoji sorazmernosti ukrepi iz prejšnjega odstavka izvajajo omejeno na posamezno zadevo, za posamezen del ali celotno varovano območje sodišča oziroma pri zunanjem poslovanju v posamezni zadevi ter omejen čas, ki je v skladu z oceno stopnje tveganja nujno potreben za zagotovitev varnosti ljudi, premoženja, objektov in predmetov, vključno z dokumentarnim gradivom.

(3) Ukrep snemanja in shranjevanja komunikacij iz 1. točke prvega odstavka tega člena se sme nanašati le na dohodne komunikacije (telefonski klici, elektronska pošta, telefaks, elektronski predali, glasovna pošta, storitev SMS, MMS in podobno), ki jih osebe, ki želijo komunicirati s sodiščem, pošljejo na službena sredstva elektronskih komunikacij sodišča, pri čemer je treba zagotoviti, da so te osebe predhodno obveščene o snemanju, njegovem namenu in trajanju hranjenja posnetka, v drugih podobnih primerih pa, da so o shranjevanju vsebine komunikacije, njegovem namenu in trajanju shranjevanja obveščene na drug primeren način (objave na spletnem mestu sodišča, opozorila v sistemu elektronske pošte in podobno).

(4) Pri uvedbi in izvajanju ukrepa videonadzora iz 4. točke prvega odstavka tega člena se uporablja zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov, pri čemer za uvedbo videonadzora vhoda v sodišče ni potrebno soglasje lastnika poslovne stavbe. Posnetki videonadzora se lahko hranijo največ 60 dni, nato se morajo uničiti. Posnetki se ne uničijo v tistem obsegu, v katerem je bila ugotovljena kršitev predpisov, oziroma če je potrebno sporočanje podatkov policiji, državnemu tožilstvu, sodišču ali drugemu pristojnemu organu v skladu z zakonom.

(5) Predsednik sodišča o uvedbi posebnih varnostnih ukrepov obvesti sodnike in sodno osebje, na katere se varnostni ukrepi nanašajo. Obvestilo o uvedbi posebnih varnostnih ukrepov za stranke, udeležence v postopkih in obiskovalce se objavi ob vstopu na sodišče. Z obvestilom, ki vsebuje navedbo dodatnih varnostnih ukrepov, morajo biti stranke, udeleženci v postopkih in obiskovalci seznanjeni praviloma pred začetkom njihovega izvajanja ali glede na okoliščine konkretne zadeve najpozneje, ko se ukrepi začnejo izvajati.

109. člen

(obdelava osebnih podatkov v vpisnikih, imenikih, pomožnih knjigah, registrih, evidencah in javnih knjigah)

(1) Sodišča obdelujejo in naprej posredujejo osebne in druge podatke v vpisnikih, imenikih, pomožnih knjigah, registrih in javnih knjigah v skladu s tem zakonom, procesnimi predpisi, zakoni, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, zakonom, ki ureja ravnanje s tajnimi podatki, in drugimi zakoni, ki urejajo pristojnost sodišč. Dostop do vsebine podatkov, vključno z arhiviranimi podatki, imajo za potrebe izvajanja sodnih postopkov, obveščanja javnosti, izvajanja lastnih statističnih ali drugih raziskav ter odločanja o dostopu do informacij javnega značaja odgovorne osebe sodišča, ki delajo na navedenih področjih, druge osebe pa v skladu s tem členom in z zakoni, ki urejajo varstvo osebnih podatkov. Podatki iz vpisnikov, imenikov in pomožnih knjig se zaradi pravne varnosti oseb hranijo trajno, podatki iz registrov, evidenc in javnih knjig iz pristojnosti sodišča pa v skladu z roki iz zakonov, ki urejajo registre, evidence in javne knjige.

(2) Sodišče hrani vpisnike, imenike in pomožne knjige v skladu z zakonom, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhive, in zakoni, ki urejajo varstvo osebnih podatkov. Registri, evidence in javne knjige iz pristojnosti sodišč se hranijo v skladu z zakoni, ki urejajo registre, evidence in javne knjige.

(3) Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, lahko zahteva seznanitev z vsebino lastnih osebnih podatkov v vpisnikih, imenikih in pomožnih knjigah v skladu s procesnimi predpisi ali v skladu z zakoni, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, če ti izrecno urejajo uresničevanje pravic v sodnih postopkih. Pravica do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki v vpisnikih, imenikih in pomožnih knjigah ne vključuje informacije o konkretnih zaposlenih, ki so vpogledovali v osebne podatke posameznika (notranji uporabniki) ali jih drugače obdelovali. Predsednik sodišča lahko dovoli, da se z vsebino osebnih in drugih podatkov iz navedenih zbirk seznanijo tudi druge osebe, ki izkažejo, da imajo pravni interes za seznanitev s temi podatki v skladu s procesnimi predpisi ali zakoni, ki urejajo pristojnost sodišč.

(4) Predsednik sodišča dovoli obdelavo podatkov iz vpisnikov, imenikov, evidenc in spisov sodišča pravnim in fizičnim osebam, ki izkažejo, da podatke potrebujejo za znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne in statistične namene. Pri odločitvi o zahtevi pravnih in fizičnih oseb predsednik sodišča upošteva dejanske možnosti za pridobitev podatkov in vpliv zahteve na izvajanje sodne oblasti ter pogoje, ki jih določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Dovoljenje se lahko nanaša le na vpisnike, imenike, evidence in spise, ki so arhivirani. Organizacija ali posameznik lahko v podatke iz vpisnikov, imenikov, evidenc in spisov sodišča vpogleda ali jih prepiše brezplačno, kopira ali izpiše pa jih na svoje stroške. Vpogled, prepis, kopiranje ali izpis se opravi pod nadzorom javnega uslužbenca sodišča, ki je za to pisno pooblaščen.

(5) Če gre v zadevah iz prejšnjega odstavka za informatizirane zbirke podatkov, ki se nanašajo na več sodišč, izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka predsednik vrhovnega sodišča po predhodnem soglasju predsednikov sodišč.

110. člen

(pravna pomoč)

(1) V zadevah iz sodne pristojnosti si sodišča dajejo pravno pomoč, ki obsega opravljanje postopkovnih dejanj ter posredovanje osebnih in drugih podatkov, v skladu z zakonom.

(2) Drugim državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcem javnih pooblastil sodišča dajejo pravno pomoč s posredovanjem podatkov, spisov in listin na vpogled oziroma omogočajo njihovo kopiranje, izpis ali prepis, kadar tako določa zakon.

111. člen

(obravnava vprašanj strokovne narave)

Sodišče višje stopnje lahko od sodišča nižje stopnje na svojem območju zahteva podatke iz vpisnikov, imenikov, evidenc in sodnih spisov, če izkaže, da podatke potrebuje za obravnavo vprašanj strokovne narave, obravnavo osnutkov predpisov ali drugega gradiva, ki je bilo sodišču poslano v mnenje ali pripombe, oziroma obravnavo vsebin, ki so splošnega pomena za sodišče.

112. člen

(obdelava osebnih podatkov iz sodnih spisov)

(1) Sodišča obdelujejo osebne in druge podatke v okviru in za namen sodnega odločanja v zadevah sodišča ter za

opravljanje zadev sodne in pravosodne uprave v skladu s tem zakonom, zakoni, ki urejajo pristojnost sodišč, procesnimi zakoni, zakonom, ki ureja ravnanje s tajnimi podatki, zakonom, ki ureja varstvo pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja, in zakoni, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(2) Osebni podatki, ki jih sodišča obdelujejo po zakonu, ki ureja varstvo osebnih podatkov, morajo biti potrebni, ustrezni in po obsegu primerni namenom, za katere se zbirajo in naprej obdelujejo.

(3) Sodnik ali senat, ki odloča v zadevi iz sodne pristojnosti, skrbi, da so osebni podatki v spisih in zbirkah osebnih podatkov iz pristojnosti sodišč čim bolj točni, popolni, posodobljeni in zanesljivi, ter jih popravi, dopolni, blokira ali izbriše, ko izve, da je to potrebno, v skladu s procesnimi zakoni glede zadeve sodišča, v kateri odloča.

(4) Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki v sodnem postopku, uresničuje svojo zahtevo za popravek, dopolnitev, blokiranje ali izbris osebnih podatkov, pridobivanje drugih informacij in dostopa do osebnih podatkov s pravico do vpogleda v spis, ugovorov, rednih ali izrednih pravnih sredstev ali drugih oblik sodnega varstva v skladu s procesnimi predpisi v njegovi zadevi, ali v skladu z zakoni, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, če ti izrecno urejajo uresničevanje pravic v sodnih postopkih. O uveljavljanju pravic v zadevi sodišča v skladu s procesnimi predpisi odloča pristojni sodeči sodnik, predsednik sodečega senata, strokovni sodelavec ali sodniški pomočnik po odredbi pristojnega sodečega sodnika ali predsednika sodečega senata.

113. člen

(čezmejno posredovanje osebnih podatkov)

(1) Sodišča čezmejno in brezplačno posredujejo osebne podatke iz spisov, vpisnikov, imenikov, pomožnih knjig, registrov in javnih knjig iz pristojnosti sodišč pristojnim sodnim organom držav članic Evropske unije, tretjih držav in mednarodnih organizacij, če tako določa zakon, mednarodna pogodba ali neposredno uporaben pravni akt ali odločitev mednarodne organizacije, na katero je Republika Slovenija prenesla uresničevanje dela svojih suverenih pravic (v nadaljnjem besedilu: čezmejno posredovanje).

(2) Sodišča pri posredovanju podatkov, če je to glede na vsebino podatkov ali zaprosilo organa iz prejšnjega odstavka potrebno, posebej navedejo stanje njihove točnosti, popolnosti, posodobljenosti in zanesljivosti ter zaprosijo za enako delovanje sodnih organov, ki jim zagotovijo potrebne osebne podatke s čezmejno izmenjavo. Pri obdelavi prejetih podatkov iz držav članic Evropske unije, tretjih držav ali mednarodnih organizacij so sodišča vezana na omejitve, ki jih je določil organ posredovanja podatkov.

(3) Pri čezmejnem posredovanju podatkov se osebni podatki posredujejo le sodnim organom ali drugim podobnim organom držav članic Evropske unije, tretjih držav ali mednarodnih organizacij, če so potrebni za delovanje oziroma odločanje teh organov in če njihova obdelava ni v neskladju z nameni iz tretjega odstavka 3. člena in prvega odstavka 4. člena tega zakona.

(4) Sodišče Republike Slovenije v konkretni zadevi določi omejitve obdelave osebnih podatkov, ki se posredujejo tujim sodnim organom držav članic Evropske unije ali tretjih držav, z namenom varstva interesa postopka, tajnosti postopkov, zasebnosti oseb, varstva domneve nedolžnosti in pravice do poštenega sojenja. Sodišče Republike Slovenije lahko te omejitve označi tudi s priloženimi opombami, ki se nanašajo na opis stanja zadeve oziroma faze sodnega postopka ali na pomen uradnega zapisa po pravnem redu Republike Slovenije.

114. člen

(pridobivanje podatkov)

(1) Sodnik po uradni dolžnosti pridobi za sodni postopek potrebne sodbe in sklepe sodišč ter odločitve državnih organov, organov samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil, ki jih navajajo oziroma katerih pridobitev predlagajo stranke sodnih postopkov in ki se nanašajo nanje oziroma na njihovo zadevo.

(2) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil predložijo zahtevane odločitve sodiščem oziroma državnim organom ali nosilcem javnih pooblastil, ki jih določi sodišče pri izvajanju svojih pristojnosti, v najkrajšem roku in brezplačno.

(3) Sodišče lahko pri izvajanju svojih pristojnosti zahteva podatke od pravnih in fizičnih oseb, za katere meni, da jih imajo, razen če zakon določa pridobitev podatkov le na podlagi sodne odločbe glede posega v zasebnost ali druge pravice. Za izvajanje teh pristojnosti lahko sodišče obdeluje tudi podatke, ki so mu jih prostovoljno dale druge pravne osebe, fizične osebe, druge države ali mednarodne organizacije, če drug zakon tega ne prepoveduje.

115. člen

(posredovanje podatkov in dostop do zbirk podatkov)

(1) Upravljavci podatkov ali zbirk podatkov, ki jih sodišče potrebuje za ugotovitev ali presojo dejstev za odločanje v postopkih iz svoje pristojnosti ali za učinkovito upravljanje zadev sodne uprave, posredujejo sodiščem zahtevane podatke brezplačno in v skladu z odrejenim rokom.

(2) Če se podatki iz prejšnjega odstavka v javnem sektorju ali pri osebah javnega prava obdelujejo v informatizirani obliki in je zagotovljena tehnična izvedljivost neposrednega elektronskega dostopa do njih, imajo sodišča upravičenje do neposrednega in brezplačnega elektronskega dostopa, ki ga, vključno z omogočanjem ustreznega prenosa podatkov, zagotovi upravljavec evidenc, registrov, javnih knjig ali drugih zbirk.

(3) Za namene iz prvega odstavka tega člena lahko sodišče te podatke iz zbirk pregleduje, kopira, prepiše ali prenese ter naprej obdeluje in med seboj povezuje.

(4) Dostop do zbirk osebnih podatkov iz drugega odstavka tega člena se izvede z uporabo EMŠO ali davčne številke stranke ali z drugimi podatki, ki v povezavi z osebnim imenom stranke zagotavljajo enoznačno identifikacijo osebe, katere podatek se zahteva.

(5) Za potrebe učinkovitega izvajanja sodnih postopkov se zbirke osebnih podatkov sodišč povezujejo z drugimi zbirkami osebnih podatkov, če tako določa zakon.

(6) V primeru zahteve za posredovanje podatkov sodnik ali sodno osebje v zahtevi za posredovanje podatkov navede, katere podatke zahteva, namen njihove obdelave oziroma pravno podlago, EMŠO ali davčno številko ali osebno ime skupaj z drugimi podatki, ki zagotavljajo enoznačno identifikacijo stranke ali drugih oseb, katerih podatke sodišče zahteva, ter enoznačno številko zadeve sodišča, po potrebi pa tudi primeren rok, v katerem naj bi bili zahtevani podatki predloženi sodišču.

116. člen

(pridobivanje in obdelava osebnih podatkov)

(1) Za izvajanje pristojnosti ali obveznosti po tem zakonu, zakonih, ki urejajo pristojnost sodišč in procesnih predpisih za učinkovito upravljanje zadev sodne uprave ter za vodenje vpisnikov, imenikov in pomožnih knjig lahko sodišče brezplačno pridobi in obdeluje te osebne podatke:

1. za fizično osebo: osebno ime, EMŠO, davčno številko, drugo uradno identifikacijsko številko, datum in kraj rojstva, poklic, zaposlitev in naslov, naslov za vročanje, vrsto prebivališča in elektronski naslov za vročanje;

2. če je fizična oseba tujec, če nima EMŠO, davčne številke, dodeljene v Republiki Sloveniji, ali druge uradne identifikacijske številke: osebno ime, datum in kraj rojstva, poklic, zaposlitev in naslov stalnega ali začasnega prebivališča, naslov za vročanje in elektronski naslov za vročanje;

3. za odgovorno osebo pravne osebe: poleg podatkov iz 1. in 2. točke tega odstavka tudi seznam del in nalog, ki jih opravlja;

4. za pravno osebo: firmo, sedež in matično številko.

(2) Poleg osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka sodišče pridobiva in obdeluje tudi druge osebne podatke, če tako določa zakon.

(3) Posebne vrste osebnih podatkov lahko sodišče pridobi in obdeluje le, če je to nujno potrebno za izvajanje pristojnosti ter izpolnjevanje nalog in obveznosti po zakonih, pri njihovi obdelavi pa zlasti upošteva njihovo tajnost in preprečuje nepooblaščen dostop do njihove vsebine.

117. člen

(obdelava tajnih podatkov)

(1) Sodišča obdelujejo tajne podatke v sodnih postopkih v skladu s procesnimi predpisi, zakoni, ki urejajo pristojnost sodišč, in zakonom, ki ureja tajne podatke.

(2) Podrobnejši način ravnanja s tajnimi podatki, njihovo varovanje in uničenje medijev, na katerih se nahajajo slikovni ali zvočni zapisi tajnih delavcev, se določi s sodnim redom.

VIII. poglavje
PRAVOSODNA UPRAVA

118. člen

(pravosodna uprava)

(1) Za zadeve pravosodne uprave je pristojno ministrstvo, ki za zagotavljanje splošnih pogojev za izvajanje sodne oblasti izvršuje naslednje naloge:

1. pripravlja predpise s področja organizacije sodišč, položaja, pravic in obveznosti sodnikov in sodnega osebja;
2. skrbi za izobraževanje in strokovno usposabljanje;
3. zagotavlja nepremično in premično premoženje, potrebno za delo sodišč;
4. izvaja nadzor nad organizacijo poslovanja sodišč;
5. izvaja mednarodno pravno pomoč;
6. skrbi za izvrševanje kazenskih sankcij;
7. skrbi za statistična in druga raziskovanja o poslovanju sodišč;
8. skrbi za izdajanje strokovne literature;
9. opravlja druge upravne naloge, ki jih določa zakon.

(2) Ministrstvo zagotavlja nepremično premoženje, potrebno za delo sodišč, z izvajanjem postopkov ravnanja z nepremičnim premoženjem v skladu z zakonom, ki ureja stvarno premoženje države, razen manjših vzdrževalnih del. Nepremično premoženje, ki je last Republike Slovenije in je potrebno za delovanje sodišč, je v upravljanju ministrstva in ga zavaruje ministrstvo.

(3) Premično premoženje, potrebno za delo sodišč, ki ga zagotavlja ministrstvo in nato prenese v upravljanje sodišč, obsega:

1. pisarniško opremo v okviru celostne prenove prostorov ali novogradenj;
2. sisteme tehničnega varovanja in rešitve za zagotavljanje celostne varnostne arhitekture sodišča;
3. tehnično opremo razpravnih dvoran, in sicer opremo za izvajanje videokonferenc in opremo za izvajanje zvočnega snemanja;
4. službena vozila sodišč.

(4) Finančna sredstva za naloge iz prvega odstavka tega člena se v okviru proračuna Republike Slovenije zagotavljajo pri ministrstvu.

(5) V zadevah pravosodne uprave ministrstvo posluje s sodišči prek predsednikov sodišč in generalnega sekretarja oziroma direktorjev sodišč. Neposredno s sodnikom lahko ministrstvo posluje samo v zadevah mednarodne pravne pomoči, v drugih zadevah pa le, če tako določa zakon ali sodni red.

119. člen

(podatki o delu sodišč)

(1) Ministrstvo lahko od predsednikov sodišč zahteva podatke in poročila o stanju reševanja posamezne zadeve ali vrste zadev ali druge podatke v zvezi z delom sodišča, ki jih potrebuje za obveščanje javnosti, odgovore na vprašanja državnega zbora, Državnega sveta Republike Slovenije, vlade, računskega sodišča, ustavnega sodišča, Varuha človekovih pravic Republike Slovenije in Predsednika Republike Slovenije ali za izvajanje svojih pristojnosti po tem zakonu, zakonu, ki ureja sodnike, in zakonu, ki ureja sodni svet.

(2) Ministrstvo pošlje zahtevo z navedbo razloga iz prejšnjega odstavka predsedniku sodišča, ki ministrstvu odgovori brez odlašanja oziroma v takem roku, da lahko ministrstvo pripravi odgovor pravočasno.

(3) Ministrstvo pri izvajanju svojih pristojnosti po tem členu ne sme posegati v neodvisnost sodnika pri opravljanju sodniške funkcije, domnevo nedolžnosti, tajnost sodnega postopka ali jamstvo poštenega sojenja. Predsednik sodišča zavrne predložitev odgovora v celoti ali delno, če meni, da bi sicer to posegalo v ta načela ali v jamstvo poštenega sojenja, svoje razloge za zavrnitev pa obrazloži.

(4) Na zahtevo ministra o utemeljenosti zavrnitve zahteve iz prvega odstavka tega člena in o utemeljenosti zavrnilnega odgovora iz prejšnjega odstavka odloči predsednik vrhovnega sodišča.

120. člen

(služba za nadzor)

(1) Pri ministrstvu deluje Služba za nadzor organizacije poslovanja sodišč (v nadaljnjem besedilu: služba za nadzor), ki nadzoruje opravljanje zadev sodne uprave na sodiščih vseh stopenj, razen na vrhovnem sodišču.

(2) Služba za nadzor izvaja nadzor nad:

1. sodno upravo, zlasti glede organizacije poslovanja sodišč;
2. izpolnjevanjem smernic za kakovost dela sodišč na področju sodne uprave;
3. izpolnjevanjem časovnih standardov sodišča;
4. izvajanjem sodnega reda.

(3) Služba za nadzor opravlja taksne preglede po določbah zakona, ki ureja sodne takse, in administrativne preglede v skladu s sodnim redom.

(4) Službo za nadzor vodi sodnik, ki je dodeljen v službo za nadzor v skladu z zakonom, ki ureja sodnike.

(5) Služba za nadzor o izvedenih nadzorih in svojih ugotovitvah enkrat letno poroča ministru. Ta s poročilom seznani sodni svet in predsednika vrhovnega sodišča ter jima predlaga ukrepe za izboljšanje stanja. Letno poročilo se objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

121. člen

(pristojnosti službe za nadzor)

(1) Služba za nadzor lahko pri izvajanju nadzora:

1. vpogleda v vpisnike in drugo dokumentacijo sodišča, povezano z opravljanjem zadev sodne uprave, ter zahteva ustna ali pisna pojasnila od predsednika sodišča, direktorja sodišča, generalnega sekretarja in sodnega osebja v zvezi z zatrjevanimi, domnevnimi ali ugotovljenimi nepravilnostmi pri opravljanju teh zadev, pri taksnih in administrativnih pregledih pa lahko vpogleda tudi v spise sodišča;
2. zahteva predložitev podatkov o poslovanju sodišča, delu predsednika ali direktorja sodišča v zadevah sodne uprave, zahteva predložitev pisnih pojasnil ter poročil o organizaciji in nadzoru dela na sodišču in opravljanju posameznih nalog sodne uprave, pri čemer se predsednik sodišča višje stopnje hkrati s predložitvijo podatkov oziroma pojasnil in poročil do njih opredeli v svojem mnenju;
3. vstopa v prostore sodišča, opravlja razgovore s predsednikom sodišča, direktorjem sodišča, generalnim sekretarjem in sodnim osebjem;
4. zahteva ali predlaga druge ukrepe za izvajanje svoje pristojnosti po tem zakonu.

(2) Sodišče službi za nadzor omogoči izvrševanje pristojnosti iz tega in prejšnjega člena.

(3) Služba za nadzor pri izvrševanju svojih pristojnosti ne sme posegati v neodvisnost sodnika pri opravljanju sodniške funkcije, domnevo nedolžnosti, tajnost sodnega postopka ali jamstvo poštenega sojenja in ne sme pregledovati sodnih spisov, razen v delu, ki se nanaša na taksne in administrativne preglede.

(4) Služba za nadzor izvaja nadzor neposredno na sodišču ali na podlagi predloženih dokumentov sodišča. O ugotovitvah nadzora se pripravi poročilo in se ga pošlje predsedniku sodišča, kjer je bil opravljen nadzor. V poročilu se lahko predsedniku sodišča predlaga, naj odpravi nezakonitosti ali izvede druge potrebne ukrepe.

(5) Služba za nadzor lahko v zvezi z ugotovitvami nadzora od predsednika sodišča zahteva, naj preveri ugotovitve nadzora v skladu s prvim odstavkom 85. člena tega zakona in sprejme ustrezne ukrepe. Služba za nadzor predlaga ministru, naj izvede nadaljnje ukrepe v skladu s tem zakonom, zakonom, ki ureja sodnike, in zakonom, ki ureja sodni svet.

(6) Minister določi podrobnejši način izvrševanja pristojnosti službe za nadzor.

122. člen

(odzivno poročilo)

(1) Predsednik sodišča, pri katerem je služba za nadzor ugotovila nepravilnosti, predloži odzivno poročilo o odpravljanju ugotovljenih nepravilnosti v 30 dneh po vročitvi poročila iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Odzivno poročilo ni potrebno, če je v poročilu iz četrtega odstavka prejšnjega člena navedeno, da so bili že med izvajanjem nadzora sprejeti ustrezni ukrepi za odpravo ugotovljenih nepravilnosti. Služba za nadzor lahko preveri utemeljenost odzivnega poročila z dodatnim nadzorom.

(2) Če služba za nadzor meni, da v odzivnem poročilu ni predvideno zadovoljivo odpravljanje ugotovljenih nepravilnosti, ali če sodišče ne predloži odzivnega poročila v roku iz prejšnjega odstavka, služba za nadzor o svojih ugotovitvah obvesti sodni svet, predsednika vrhovnega sodišča in ministra. Če ugotovljene nepravilnosti vplivajo na izpolnjevanje smernic za kakovost dela sodišč na področju sodne uprave ali časovnih standardov, lahko služba za nadzor sodnemu svetu predlaga razrešitev predsednika sodišča.

(3) Sodni svet lahko glede izvedbe predlogov službe za nadzor o odpravi nezakonitosti oziroma o izvedbi drugih potrebnih ukrepov predsedniku sodišča odredi obvezujoča navodila.

123. člen

(CIP)

(1) CIP je notranja organizacijska enota ministrstva, ki skrbi za strokovno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje v pravosodju ter mednarodno sodelovanje na področju izobraževanja.

(2) CIP vodi sodnik, ki je dodeljen na CIP v skladu z zakonom, ki ureja sodnike.

124. člen

(naloge CIP)

(1) CIP ima naslednje naloge:

1. organizira in izvaja različne oblike izobraževanja, izpopolnjevanja in usposabljanja sodnikov in direktorjev sodišč;
2. organizira in izvaja strokovno usposabljanje po programu strokovnega usposabljanja za vodstveno funkcijo v sodstvu;
3. organizira in izvaja različne oblike izobraževanja, izpopolnjevanja in usposabljanja sodnega osebja za podporo sojenju;
4. izvaja izobraževanje sodniških pripravnikov, organizira in izvaja pravniške državne izpite;
5. organizira in izvaja druge preizkuse znanja za potrebe v pravosodju;
6. izvaja strokovno usposabljanje sodnikov porotnikov;
7. skrbi in usmerja sodelovanje na področju izobraževanja v pravosodju;
8. izdaja strokovne publikacije;
9. opravlja druge naloge, če tako določa zakon.

(2) Za izvrševanje nalog iz prejšnjega odstavka CIP obdeluje naslednje osebne podatke udeležencev izobraževanj, izpopolnjevanj in usposabljanj: osebno ime, elektronski naslov, datum in kraj rojstva, strokovni in znanstveni naslov, funkcijo, naziv ali delovno mesto, delodajalca (organ zaposlitve), datum imenovanja na funkcijo, datum udeležbe na usposabljanju ali preizkusu znanja in uspešnost opravljanja preizkusa znanja. Podatki se hranijo deset let, nato se arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhive.

(3) Za pogodbene izvajalce, ki za CIP izvajajo naloge iz prvega odstavka tega člena, se obdelujejo naslednji podatki: osebno ime oziroma firma, naslov, davčna številka, rezidentstvo, matična številka, če je izvajalec pravna oseba, podatek, ali je izvajalec zavezanec za DDV, številka transakcijskega računa in naziv banke. Podatki se hranijo eno leto, razen podatkov glede izplačil izvajalcem, ki se hranijo pet let, nato se arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhive.

125. člen

(strokovni svet CIP)

(1) Za strokovno pomoč pri strokovnem izobraževanju, izpopolnjevanju in usposabljanju v pravosodju minister ustanovi strokovni svet, katerega člani so:

1. dva predstavnika ministrstva;
2. en predstavnik vrhovnega sodišča;
3. en predstavnik Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije;
4. en predstavnik Državnega odvetništva Republike Slovenije;
5. en predstavnik sodnega sveta;
6. en predstavnik Državnotožilskega sveta Republike Slovenije;
7. en predstavnik strokovnega združenja, ki reprezentativno predstavlja interese svojih članov, ki so sodniki;
8. en predstavnik strokovnega združenja, ki reprezentativno predstavlja interese svojih članov, ki so državni tožilci;
9. po en predstavnik posamezne pravne fakultete v Republiki Sloveniji.

(2) Delo strokovnega sveta vodi minister ali po njegovem pooblastilu državni sekretar.

(3) Z aktom o ustanovitvi strokovnega sveta se določijo sestava, naloge, način dela, sredstva in drugi pogoji za delo strokovnega sveta.

126. člen

(opravljanje dejavnosti v javnem interesu)

Strokovno združenje sodnikov, ki reprezentativno predstavlja interese svojih članov, deluje v javnem interesu.

IX. poglavje
DOSTOP JAVNOSTI

127. člen

(sodna deska)

(1) Na sodni deski se zaradi zagotavljanja javnosti sojenja, izpolnjevanja obveznosti iz drugih zakonov ter obveščanja javnosti in medijev objavijo:

1. letni razpored sodnikov;
2. pravila o dodeljevanju zadev;
3. razpored obravnav in sej za vsa sodišča, pri katerih javnost po zakonu ali odločitvi senata ni izključena;
4. druga sodna pisanja in razporedi narokov, za katere tako določa zakon;
5. drugi podatki, za katere tako določa zakon ali sodni red.

(2) Razpored obravnav in sej, pri katerih javnost po zakonu ali odločitvi senata ni izključena, obsega:

1. opravilno številko in vrsto zadeve;
2. datum in uro začetka obravnave ali seje;
3. podatek o kraju in prostoru, kjer se bo opravila obravnava ali seja;
4. osebno ime sodnika oziroma predsednika senata in članov senata, ki obravnavajo zadevo, in
5. osebno ime stranke v postopku.

(3) Podrobnejša pravila za objavo podatkov na sodni deski se določijo v sodnem redu.

(4) Če se podatki, objavljeni na oglasni deski in na spletnem mestu sodišča, razlikujejo, se šteje, da so pravilni podatki, objavljeni na spletnem mestu sodišča.

(5) Osebni podatki so na sodni deski objavljeni do izpolnitve namena objave, vendar največ do šest mesecev od datuma njihove objave, po tem roku pa jih sodišče trajno hrani v fizični ali elektronski obliki.

128. člen

(javnost sodnih odločb)

Sodne odločbe so javne v skladu s tem zakonom in procesnimi predpisi.

129. člen

(objava sodnih odločb)

(1) Za krepitev pravne varnosti, omogočanje oblikovanja enotne sodne prakse in seznanjanja javnosti z delovanjem sodstva vrhovno sodišče objavlja sodno prakso sodišč na spletnem mestu sodstva.

(2) Objavljajo se:

1. odločbe vrhovnega sodišča in odločbe sodišč, ki imajo položaj višjega sodišča;
2. pravnomočne odločbe sodišč s položajem okrožnega sodišča, s katerimi je bilo odločeno o glavni stvari in ki so pomembne za krepitev pravne varnosti ter oblikovanje enotne sodne prakse.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek objava sodne odločbe ni obvezna, če je v njej odločeno o istovrstnih pravnih vprašanjih in dejanskih stanjih, ki so predmet že objavljenih sodnih odločb.

(4) Če je bila javnost iz sodnega postopka deloma ali v celoti izključena, se sodna odločba objavi v obsegu, ki upošteva razloge za izključitev javnosti. Če tudi z ukrepi iz 130. člena tega zakona sodne odločbe za objavo ni mogoče oblikovati tako, da se upoštevajo razlogi za izključitev javnosti, se sodna odločba ne objavi.

(5) Sodne odločbe se objavljajo v strojno berljivi obliki.

(6) Podrobnejša pravila za objavo sodnih odločb in tehnične pogoje za strojno berljivost določi predsednik vrhovnega sodišča in jih objavi na spletnem mestu sodstva.

(7) Sodne odločbe se izdajajo v Braillovi pisavi, če za to zaprosi stranka, ki je slepa ali slabovidna.

(8) Stroški pretvorbe sodne odločbe v Braillovo pisavo se krijejo iz državnega proračuna.

130. člen

(psevdonimizacija sodnih odločb)

(1) Sodne odločbe, ki se objavljajo na spletnem mestu sodstva, so obdelane na način, da se v največji meri zagotovi neprepoznavnost strank in drugih udeležencev v postopku ter njihovih zastopnikov (psevdonimizacija).

(2) Pravno varstvo stranke in drugega udeleženca v postopku, da zahteva izbris ali popravo sodne odločbe, ki je bila objavljena na spletnem mestu sodstva, določajo predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(3) Pravila za psevdonimizacijo sodnih odločb določi predsednik vrhovnega sodišča in akt objavi na spletnem mestu sodstva.

131. člen

(dostop do sodnih odločb)

Prosilcu se na njegovo zahtevo posredujejo sodne odločbe v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

132. člen

(vpogled v vpisnike)

(1) Sodišče prek spletnega mesta sodstva omogoči brezplačen vpogled v podatke iz vpisnikov.

(2) Način dostopa do podatkov iz vpisnikov, nabor splošno dostopnih podatkov iz vpisnikov in obliko njihove objave v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, po predhodnem mnenju ministra določi predsednik vrhovnega sodišča in ga objavi na spletnem mestu sodstva.

X. poglavje
IZVRŠEVANJE ODLOČB USTAVNEGA SODIŠČA IN ODLOČB MEDNARODNIH SODIŠČ

133. člen

(izvrševanje odločb ustavnega sodišča)

Če je pravnomočna sodba ali druga sodna odločba spremenjena z odločbo ustavnega sodišča, izdano na podlagi ustavne pritožbe, jo sodišče izvrši v skladu z odločbo ustavnega sodišča.

134. člen

(izvrševanje odločb Evropskega sodišča za človekove pravice)

Pristojno sodišče izvrši odločbo Evropskega sodišča za človekove pravice neposredno samo, če tako določa ratificirana mednarodna pogodba ali če tako določa procesni predpis.

135. člen

(predložitev predhodnega vprašanja Sodišču Evropske unije)

(1) Če je odločitev sodišča odvisna od rešitve predhodnega vprašanja glede razlage prava Evropske unije, lahko sodišče predloži predhodno vprašanje Sodišču Evropske unije v odločanje in o tem izda sklep. Če je odločitev sodišča odvisna od rešitve predhodnega vprašanja glede veljavnosti prava Evropske unije, mora sodišče predložiti predhodno vprašanje Sodišču Evropske unije v odločanje in o tem izda sklep.

(2) Če je odločitev vrhovnega sodišča ali drugega sodišča, zoper katero stranke v postopku ne morejo vložiti rednega ali izrednega pravnega sredstva, odvisna od predhodne rešitve vprašanja glede razlage ali veljavnosti prava Evropske unije, vrhovno sodišče oziroma drugo sodišče ravna v skladu s prejšnjim odstavkom.

(3) V zadevi, v kateri je bil sprejet sklep iz prvega ali drugega odstavka tega člena, sodišče v skladu s procesnimi predpisi prekine postopek do prejema odločitve o rešitvi predhodnega vprašanja. Zoper sklep o prekinitvi ni dovoljeno vložiti rednega ali izrednega pravnega sredstva.

(4) Sodišče, ki je predložilo predhodno vprašanje v odločanje Sodišču Evropske unije, do prejema odločitve o tem vprašanju opravlja samo tista procesna dejanja in sprejema samo odločitve, s katerimi se ne sme odlašati, ki niso odvisne od rešitve predhodnega vprašanja in s katerimi sodišče ne odloči o zadevi.

(5) Če sodišče ne sme več uporabljati določbe, ki je bila razlog za predložitev predhodnega vprašanja, pa predhodna odločitev Sodišča Evropske unije še ni bila sprejeta oziroma dan razglasitve sodbe še ni bil sporočen sodišču in morebitnim drugim osebam, v skladu z akti, ki urejajo delovanje Sodišča Evropske unije, predhodno vprašanje brez odlašanja umakne.

(6) Predhodna odločba Sodišča Evropske unije je obvezujoča za sodišče, ki je odstopilo predhodno vprašanje v odločanje Sodišču Evropske unije.

(7) Sodišča izvod predhodnega vprašanja in odločbe Sodišča Evropske unije o predhodnem vprašanju brez odlašanja pošljejo vrhovnemu sodišču, ki ju objavi na spletnem mestu sodstva.

136. člen

(svetovalno mnenje Evropskega sodišča za človekove pravice)

(1) Ko vrhovno sodišče zaprosi Evropsko sodišče za človekove pravice za svetovalno mnenje o načelnih vprašanjih, ki se nanašajo na razlago ali uporabo pravic in svoboščin, opredeljenih v Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali njenih protokolih (Uradni list RS, – Mednarodne pogodbe, št. 33/94), v skladu s procesnimi predpisi s sklepom prekine postopek do prejema svetovalnega mnenja. Zoper sklep o prekinitvi ni dovoljeno vložiti rednega ali izrednega pravnega sredstva.

(2) Vrhovno sodišče do prejema svetovalnega mnenja opravlja samo tista procesna dejanja in sprejema samo tiste odločitve, s katerimi se ne sme odlašati, če niso vezane na vprašanja, zaradi katerih je zaprosilo za svetovalno mnenje, ali če ne urejajo dokončno pravnega razmerja.

XI. POGLAVJE
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

1. oddelek
ORGANIZACIJSKA STRUKTURA SODIŠČ

137. člen

(nadaljevanje dela okrožnih sodišč in uskladitev pristojnosti)

Z dnem začetka uporabe tega zakona okrožna sodišča nadaljujejo delo v skladu s pristojnostmi iz 13. člena tega zakona.

138. člen

(okrajna sodišča)

(1) Z dnem začetka uporabe tega zakona se okrajna sodišča, ki so organizacijske enote okrožnih sodišč po Zakonu o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1, 104/20, 203/20 – ZIUPOPDVE, 18/23 – ZDU-1O in 42/24 – odl. US) preimenujejo v zunanje oddelke, zadeve, ki so bile v stvarni in krajevni pristojnosti posameznega okrajnega sodišča, pa postanejo zadeve v stvarni in krajevni pristojnosti območno pristojnega okrožnega sodišča.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se z dnem začetka uporabe tega zakona ukinejo okrajna sodišča kot organizacijske enote okrožnih sodišč po Zakonu o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1, 104/20, 203/20 – ZIUPOPDVE, 18/23 – ZDU-1O in 42/24 – odl. US) na sedežih okrožnih sodišč (v nadaljnjem besedilu: sedežno okrajno sodišče).

(3) Z dnem začetka uporabe tega zakona okrožna sodišča prevzamejo sodnike okrajnih sodišč iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Okrožna sodišča uskladijo akte o notranji organizaciji in sistemizaciji z določbami tega zakona do začetka uporabe tega zakona.

139. člen

(končanje postopkov)

Ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena se postopki, začeti na okrajnih sodiščih pred začetkom uporabe tega zakona, dokončajo na zunanjih oddelkih, v katere so se ta sodišča preoblikovala, oziroma na okrožnem sodišču, če je bilo sedežno okrajno sodišče ukinjeno in je njegove zadeve prevzelo okrožno sodišče.

140. člen

(ukinitev in prevzem Okrajnega sodišča v Ljubljani)

Z dnem začetka uporabe tega zakona se ukine Okrajno sodišče v Ljubljani kot samostojna organizacijska enota po Zakonu o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1, 104/20, 203/20 – ZIUPOPDVE, 18/23 – ZDU-1O in 42/24 – odl. US) in se ne glede na drugi odstavek 138. člena tega zakona kot notranja organizacijska enota Okrožnega sodišča v Ljubljani ustanovi Zunanji oddelek v Ljubljani. Okrožno sodišče v Ljubljani prevzame vse sodnike, sodno osebje, premoženje, sredstva, opremo, pravice in obveznosti, zadeve, poslovne prostore, dokumentacijo in arhivsko gradivo Okrajnega sodišča v Ljubljani.

141. člen

(ocena smotrnosti notranje organizacije okrožnega sodišča)

(1) Predsedniki okrožnih sodišč v dveh letih od dneva začetka uporabe tega zakona izvedejo oceno smotrnosti notranje organizacije okrožnega sodišča, ki ga vodijo, s poudarkom na oceni poslovanja zunanjih oddelkov ob upoštevanju kriterijev iz prvega odstavka 28. člena tega zakona.

(2) Predsedniki okrožnih sodišč z ugotovitvami iz ocene iz prejšnjega odstavka seznanijo predsednika neposredno višjega sodišča in predsednika vrhovnega sodišča.

2. oddelek
MANDATI IN PERSONALNE USKLADITVE

142. člen

(nadaljevanje dela predsednikov in podpredsednikov sodišč)

Z dnem začetka uporabe tega zakona predsednik in podpredsednik vrhovnega sodišča, predsedniki in podpredsedniki višjih sodišč ter predsedniki in podpredsedniki okrožnih sodišč, ki so bili imenovani v skladu z Zakonom o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1, 104/20, 203/20 – ZIUPOPDVE, 18/23 – ZDU-1O in 42/24 – odl. US), nadaljujejo delo do poteka mandata.

143. člen

(prenehanje mandatov predsednikov in podpredsednikov okrajnih sodišč)

(1) Predsednikom in podpredsednikom okrajnih sodišč, ki jim poteče mandat v letu 2026, se mandat podaljša do začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem začetka uporabe tega zakona predsednikom in podpredsednikom okrajnih sodišč, ki so bili imenovani v skladu z Zakonom o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1, 104/20, 203/20 – ZIUPOPDVE, 18/23 – ZDU-1O in 42/24 – odl. US) preneha mandat, predsedniki okrajnih sodišč pa nadaljujejo delo kot vodje zunanjih oddelkov do prvega naslednjega letnega razporeda, sprejetega po začetku uporabe tega zakona.

(3) Z dnem začetka uporabe tega zakona odločanje v zadevah, v katerih na podlagi procesnih predpisov odloča predsednik okrajnega sodišča, prevzame predsednik okrožnega sodišča.

144. člen

(dokončanje postopkov in upoštevanje omejitve mandatov predsednikov in podpredsednikov sodišč)

Postopki za imenovanje predsednikov in podpredsednikov sodišč, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

145. člen

(nadaljevanje dela generalnega sekretarja in direktorjev sodišč)

Generalni sekretar in direktorji sodišč, ki so na dan začetka uporabe tega zakona na tem položaju, nadaljujejo delo do poteka svojega mandata.

146. člen

(nadaljevanje dela članov personalnih svetov)

Sodniki, ki so na dan začetka uporabe tega zakona člani personalnih svetov, nadaljujejo delo do poteka mandata.

147. člen

(nadaljevanje dela sodnikov porotnikov)

Osebe, ki so na dan začetka uporabe tega zakona imenovane za sodnike porotnike, nadaljujejo delo do poteka mandata.

3. oddelek
PRISTOJNOST SODIŠČ V DRUGIH ZAKONIH

148. člen

(zastopanje v pravdnih in nepravdnih postopkih)

(1) Do ureditve v zakonu, ki ureja pravdni postopek, in zakonu, ki ureja nepravdni postopek, je od začetka uporabe tega zakona lahko v postopku pred okrožnim sodiščem pooblaščenec poleg odvetnika in druge osebe, ki je opravila pravniški državni izpit, tudi vsak drug posameznik, ki je popolnoma poslovno sposoben, v naslednjih postopkih:

1. v sporih o premoženjskopravnih zahtevkih, če vrednost spornega predmeta ne presega 20.000 eurov;
2. v sporih zaradi motenja posesti;
3. v sporih o služnostih in realnih bremenih;
4. v sporih iz najemnih in zakupnih razmerij;
5. v izvršilnih postopkih;
6. v zapuščinskih postopkih;
7. v drugih nepravdnih postopkih, razen v postopku za pridobitev popolne poslovne sposobnosti otroka, ki je postal roditelj, postopku za dovolitev sklenitve zakonske zveze, postopkih v zakonskih sporih, postopkih za ugotovitev in izpodbijanje očetovstva in materinstva, postopkih za varstvo koristi otroka in o stanovanjskem varstvu ob razvezi zakonske zveze ter nepravdnih postopkih po zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Sodišče v postopkih iz prejšnjega odstavka v pravnem pouku pravdni stranki opozori, da mora biti, če pritožbo vložita po pooblaščencu, pooblaščenec oseba iz tretjega odstavka 87. člena Zakona o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – odl. US, 57/09 – odl. US, 12/10 – odl. US, 50/10 – odl. US, 107/10 – odl. US, 75/12 – odl. US, 40/13 – odl. US, 92/13 – odl. US, 10/14 – odl. US, 48/15 – odl. US, 6/17 – odl. US, 10/17, 16/19 – ZNP-1, 70/19 – odl. US, 1/22 – odl. US, 3/22 – ZDeb in 92/24 – odl. US).

(3) V postopkih iz prvega odstavka tega člena lahko odvetnika nadomešča odvetniški pripravnik, ki dela v njegovi pisarni.

149. člen

(pristojnost sodišč v drugih zakonih)

Kjer zakon ali drug predpis določa pristojnost okrajnega sodišča, se z dnem začetka uporabe tega zakona do uskladitve s tem zakonom šteje, da je določena pristojnost okrožnega sodišča.

150. člen

(odškodninski zahtevki v zvezi z jedrsko nesrečo)

Postopki v odškodninskih zahtevkih v zvezi z jedrsko škodo, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se pravnomočno končajo pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani.

4. oddelek
VZPOSTAVITEV INFORMACIJSKE PODPORE

151. člen

(dodeljevanje zadev s pomočjo informacijskega sistema)

Vrhovno sodišče vzpostavi informacijski sistem za dodeljevanje zadev s pomočjo informacijskega sistema po tretjem odstavku 35. člena tega zakona najpozneje v dveh letih po začetku uporabe tega zakona.

152. člen

(centralna kadrovska evidenca)

Vrhovno sodišče uskladi centralno kadrovsko evidenco z določbami tega zakona do začetka uporabe tega zakona.

5. oddelek
SODNO OSEBJE

153. člen

(sodniški pomočniki)

Sodno osebje, ki na dan začetka uporabe tega zakona opravlja delo v nazivih samostojni sodniški pomočnik in višji sodniški pomočnik, nadaljuje delo v nazivu sodniški pomočnik in ohrani vse pravice in obveznosti, ki izhajajo iz posameznega naziva.

154. člen

(uskladitev izraza sodniški pomočnik)

Kjer drug zakon ali podzakonski predpis uporablja izraz »samostojni sodniški pomočnik« ali »višji sodniški pomočnik« v kateremkoli sklonu, od dneva začetka uporabe tega zakona pomeni ta izraz sodniški pomočnik v uporabljenem sklonu.

155. člen

(obveznost usposabljanja)

Sodnemu osebju, ki ima v pogodbi o zaposlitvi, odločbi o imenovanju v naziv ali v drugem ustreznem aktu določeno, da mora do določenega roka opraviti izpit iz sodnega reda in tega še ni opravilo, se po začetku uporabe tega zakona namesto izpita določi obveznost usposabljanja iz 98. člena tega zakona.

6. oddelek
STROKOVNI SVET CIP

156. člen

(strokovni svet CIP)

(1) Minister imenuje člane strokovnega sveta CIP do začetka uporabe tega zakona.

(2) Minister uskladi akt o ustanovitvi strokovnega sveta CIP s 125. členom tega zakona do začetka uporabe tega zakona.

7. oddelek
USKLADITVE PREDPISOV

157. člen

(uskladitev izraza sodna deska)

Do uskladitve predpisov, ki uporabljajo izraz »oglasna deska« ali »deska« v skladu s tem zakonom, se šteje, da uporabljajo izraz sodna deska v skladu s tem zakonom.

158. člen

(sprememba Zakona o prekrških)

V Zakonu o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE, 5/21 – odl. US in 38/24) se v četrtem, šestem in sedmem odstavku 214. člena besedilo »Okrajno sodišče

v Celju« ter v petem in osmem odstavku 214. člena besedilo »Okrajno sodišče v Ljubljani« nadomestita z besedilom »sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«.

159. člen

(sprememba Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju)

V Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 176/21 – uradno prečiščeno besedilo, 178/21 – popr., 196/21 – odl. US, 157/22 – odl. US, 35/23 – odl. US, 57/23 – odl. US, 102/23, 25/25 – odl. US in 40/25) se v četrtem odstavku 52. člena besedilo »Višje sodišče v Ljubljani« in v 3. točki drugega odstavka 450. člena besedilo »Okrožno sodišče v Ljubljani« nadomestita z besedilom »sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«.

160. člen

(sprememba Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije)

V Zakonu o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (Uradni list RS, št. 48/13, 37/15, 22/18 in 94/21) se v tretjem odstavku 77.k člena besedilo »Okrožno sodišče v Ljubljani« nadomesti z besedilom »sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«.

161. člen

(sprememba Zakona o arbitraži)

V Zakonu o arbitraži (Uradni list RS, št. 45/08) se v prvem odstavku 9. člena besedilo »Okrožno sodišče v Ljubljani« nadomesti z besedilom »Sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča,«.

162. člen

(sprememba Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence)

V Zakonu o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 130/22 in 12/24) se v četrtem odstavku 54. člena besedilo »Okrožnem sodišču v Ljubljani« nadomesti z besedilom »sodišču, izključno pristojnem v skladu z zakonom, ki ureja sodišča,«, v petem odstavku 54. člena in v prvem odstavku 60. člena pa se besedilo »Okrožnega sodišča v Ljubljani« na vseh treh mestih nadomesti z besedilom »sodišča, izključno pristojnega v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«.

163. člen

(sprememba Zakona o izvršbi in zavarovanju)

V Zakonu o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – odl. US, 45/14 – odl. US, 53/14, 58/14 – odl. US, 54/15, 76/15 – odl. US, 11/18, 53/19 – odl. US, 66/19 – ZDavP-2M, 23/20 – SPZ-B, 36/21, 81/22 – odl. US in 81/22 – odl. US) se v prvem odstavku 40.c člena besedilo »Okrajno sodišče v Ljubljani« nadomesti z besedilom »sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«, v drugem odstavku 40.c člena ter v petem in šestem odstavku 45. člena se besedilo »Okrajno sodišče v Ljubljani« nadomesti z besedilom »sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča,«, v petem odstavku 44.a člena se besedilo »Okrajnemu sodišču v Ljubljani« nadomesti z besedilom »sodišču, izključno pristojnem v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«, v drugem odstavku 279.č člena se besedilo »Okrajnemu sodišču v Mariboru« nadomesti z besedilom »sodišču, izključno pristojnem v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«, v 279.d členu pa se besedilo »Okrajno sodišče v Mariboru« nadomesti z besedilom »sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«.

164. člen

(sprememba Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora)

V Zakonu o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (Uradni list RS, št. 91/11, 25/14 in 53/18 – odl. US in 40/25) se v četrtem odstavku 7. člena, tretjem odstavku 33. člena, šestem odstavku 48. člena in tretjem odstavku 52. člena besedilo »Okrožno sodišče v Ljubljani« nadomesti z besedilom »sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«.

165. člen

(sprememba Zakona o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank)

V Zakonu o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (Uradni list RS, št. 44/24) se v 6. členu besedilo »Okrožno sodišče v Mariboru« nadomesti z besedilom »sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«.

166. člen

(sprememba Zakona o odgovornosti za jedrsko škodo)

V Zakonu o odgovornosti za jedrsko škodo (Uradni list RS, št. 77/10) se v 19. členu besedilo »Okrožno sodišče v Ljubljani« nadomesti z besedilom »sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«.

167. člen

(sprememba Zakona o izvajanju Uredbe (EU) o enotnem trgu digitalnih storitev)

V Zakonu o izvajanju Uredbe (EU) o enotnem trgu digitalnih storitev (Uradni list RS, št. 30/24 in 95/24 – ZIUORTSV) se v prvem odstavku 17. člena besedilo »Okrožno sodišče v Novi Gorici« nadomesti z besedilom »sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«.

168. člen

(sprememba Zakona o izvajanju Uredbe (EU) o obravnavanju razširjanja terorističnih spletnih vsebin)

V Zakonu o izvajanju Uredbe (EU) o obravnavanju razširjanja terorističnih spletnih vsebin (Uradni list RS, št. 95/24) se v prvem odstavku 3. člena besedilo »Okrožno sodišče v Novi Gorici« nadomesti z besedilom »sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča«.

169. člen

(sprememba Zakona o zemljiški knjigi)

V Zakonu o zemljiški knjigi (Uradni list RS, št. 58/03, 37/08 – ZST-1, 45/08, 28/09, 25/11, 14/15 – ZUUJFO, 69/17, 11/18 – ZIZ-L, 16/19 – ZNP-1 in 121/21) se v četrtem odstavku 126. člena besedilo »krajevno pristojno Višje sodišče v Kopru« nadomesti z besedilom »izključno pristojno sodišče, določeno z zakonom, ki ureja sodišča«.

8. oddelek
IZDAJA IN SPREJETJE PODZAKONSKIH AKTOV

170. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

Minister izda podzakonske predpise iz tretjega odstavka 8. člena, tretjega odstavka 59. člena, četrtega odstavka 94. člena, 97. člena, četrtega odstavka 98. člena, četrtega odstavka 107. člena in šestega odstavka 121. člena tega zakona do 15. decembra 2026.

171. člen

(sprejetje podzakonskih aktov vrhovnega sodišča)

(1) Predsednik vrhovnega sodišča sprejme akte iz drugega odstavka 31. člena, drugega odstavka 41. člena, drugega

odstavka 48. člena, drugega odstavka 77. člena, tretjega odstavka 78. člena, 81. člena, prvega odstavka 83. člena, četrtega odstavka 84. člena, petega odstavka 87. člena, tretjega odstavka 104. člena, šestega odstavka 129. člena, tretjega odstavka 130. člena in drugega odstavka 132. člena tega zakona do 15. decembra 2026.

(2) Občna seja vrhovnega sodišča sprejme akt iz sedmega odstavka 26. člena tega zakona do 15. decembra 2026.

172. člen

(sprejetje podzakonskih aktov sodnega sveta)

Sodni svet sprejme akt iz šestega odstavka 75. člena tega zakona najpozneje do 1. septembra 2026.

9. oddelek
VELJAVNOST IN UPORABA PREDPISOV IN DRUGIH SPLOŠNIH AKTOV

173. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1, 104/20, 203/20 – ZIUPOPDVE, 18/23 – ZDU-1O in 42/24 – odl. US), uporablja pa se do začetka uporabe tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se peti odstavek 71. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1, 104/20, 203/20 – ZIUPOPDVE, 18/23 – ZDU-1O in 42/24 – odl. US) v delu, ki se nanaša na čas razporeditve okrajnih sodnikov na okrožno sodišče, preneha uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki se uporabljajo do začetka uporabe predpisov, izdanih na podlagi tega zakona:

1. Sodni red (Uradni list RS, št. 87/16 in 127/21);
2. Pravilnik o vsebini in trajanju programa strokovnega usposabljanja za predsednike in direktorje sodišč (Uradni list RS, št. 42/10);
3. Pravilnik o Službi za nadzor organizacije poslovanja sodišč (Uradni list RS, št. 79/16);
4. Pravilnik o nagradi in povračilu stroškov sodnikom porotnikom (Uradni list RS, št. 196/21);
5. Pravilnik o določitvi varnostnih standardov poslovanja sodišč (Uradni list RS, št. 41/07);
6. Pravilnik o priznanjih na področju pravosodja (Uradni list RS, št. 25/19);
7. Pravilnik o merilih za določitev števila sodniških mest (Uradni list RS, št. 42/10);
8. Pravilnik o merilih za določitev števila delovnih mest sodnega osebja (Uradni list RS, št. 101/06);
9. Pravilnik o obliki letnega poročila o poslovanju sodišč (Uradni list RS, št. 48/14);
10. Pravilnik o obliki in navodilu za pripravo letnega programa dela (Uradni list RS, št. 27/10) in
11. Poslovnik občne seje Vrhovnega sodišča Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 114/05, 4/16, 35/18 in 162/21).

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati naslednja podzakonska akta predsednika vrhovnega sodišča, ki se uporabljata do začetka uporabe podzakonskih aktov predsednika vrhovnega sodišča, izdanih na podlagi tega zakona:

1. Pravilnik o obliki in vsebini posameznih sodnih vpisnikov, imenikov, pomožnih knjig in tipiziranih obrazcev in njegove spremembe in dopolnitve, št. Su 204/2016 z dne 23. november 2018, št. Su 1908/2019 z dne 18. oktober 2019 in 24. december 2019, št. Su 204/2016-126 z dne 18. maj 2020, št. Su 1908/2019 z dne 29. julij 2021, št. Su 1908/2019 z dne 10. marec 2022, št. Su 1908/2019 z dne 24. junij 2024, št. Su 1908/2023 z dne 27. november 2024, št. Su 1908/2019 z dne 2. december 2024 in št. Su 1908/2019 z dne 2. december 2024;
2. Politika zaznavanja in obvladovanja korupcijskih tveganj in izpostavljenosti sodišč, ki je bila objavljena na spletnem mestu sodstva, št. Su 1024/2015 z dne 31. marec 2016.

(5) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Navodilo o načinu volitev personalnih svetov, št. Su 720/2017-5 z dne 1. 3. 2018, uporablja pa se do začetka uporabe podzakonskega akta sodnega sveta, izdanega na podlagi tega zakona.

10. oddelek
ZAČETEK VELJAVNOSTI IN UPORABE ZAKONA

174. člen

(začetek uporabe)

(1) Ta zakon se začne uporabljati 1. januarja 2027, razen:

1. 33. in 34. člena tega zakona, ki se začneta uporabljati 1. decembra 2026, in
2. 70. do 75. člena tega zakona, ki se začnejo uporabljati 1. septembra 2026.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se tretji odstavek 35. člena tega zakona začne uporabljati po vzpostavitvi informacijskega sistema za dodeljevanje zadev. Minister z odredbo, ki se objavi v uradnem listu, določi datum, od katerega bo mogoče uporabljati informacijski sistem za dodeljevanje zadev.

175. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 700-01/25-4/57
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2133-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

Priloga: Območje krajevne pristojnosti okrožnih sodišč

1. Območje krajevne pristojnosti Okrožnega sodišča v Celju obsega naslednje katastrske občine:

909	LOGARSKA DOLINA
910	SOLČAVA
911	RADUHA
912	KONJSKI VRH
913	PRIMOŽ PRI LJUBNEM
914	TER
915	RADEGUNDA
916	ŠMIHEL
917	LEPA NJIVA
918	LJUBIJA
919	BREZJE
920	MOZIRJE
921	REČICA OB SAVINJI
922	POLJANE
923	LJUBNO
924	SAVINA
925	KRNICA
926	LUČE
927	PODVEŽA
928	PODVOLOVLJEK
929	LENART PRI GORNJEM GRADU
930	FLORJAN PRI GORNJEM GRADU
931	RADMIRJE
932	ŠENTJANŽ
933	HOMEC
934	ZGORNJE POBREŽJE
935	SPODNJA REČICA
936	PRIHOVA
937	LOKE
938	KOKARJE
939	PUSTO POLJE
940	ŠMARTNO OB DRETI
941	BOČNA
942	GORNJI GRAD
943	ŠMIKLAVŽ
944	TIROSEK
945	BELE VODE
946	ŠENTVID PRI ZAVODNJU
947	ZAVODNJE
948	TOPOLŠICA
949	RAVNE
950	PLEŠIVEC
951	HRASTOVEC
952	CIRKOVCE
953	PAKA
954	LIPJE
955	BEVČE
957	ŠKALE
958	GABERKE
959	ŠOŠTANJ
960	FLORJAN PRI ŠOŠTANJU
961	SKORNO PRI ŠOŠTANJU
962	GORENJE
963	LOKOVICA
964	VELENJE
965	LAZE
966	LOŽNICA
967	KAVČE
968	PODKRAJ
969	VELIKI VRH
970	GAVCE
971	PAŠKA VAS
972	ŠMARTNO OB PAKI
973	REČICA OB PAKI
974	PRELSKA
975	VINSKA GORA
976	ČRNOVA
977	ŽELEZNO
978	STUDENCE
979	PONIKVA
980	ANDRAŽ
981	DOBRIČ
982	PODVIN
983	MALE BRASLOVČE
984	LETUŠ
985	DOBROVLJE
986	PODVRH
987	BRASLOVČE
988	SPODNJE GORČE
989	ŠMATEVŽ
990	TRNAVA
991	ORLA VAS

992	POLZELA
993	ZALOŽE
994	ZALOG
995	ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI
996	ŽALEC
997	GOTOVLJE
998	VELIKA PIREŠICA
999	GORICA
1000	LEVEC
1001	PETROVČE
1002	KASAZE
1003	ZABUKOVICA
1004	GORNJA VAS
1005	PREBOLD
1006	LATKOVA VAS
1007	GRAJSKA VAS
1008	GOMILSKO
1009	OJSTRIŠKA VAS
1010	PREKOPA
1011	TEŠOVA
1012	VRANSKO
1013	JERONIM
1014	LOČICA
1015	ZAPLANINA
1016	ČRNI VRH
1017	MIKLAVŽ
1018	MARIJA REKA
1019	MATKE
1020	PONGRAC
1021	LIBOJE
1022	REČICA
1023	SLIVNO
1024	RIFENGOZD
1025	REKA
1026	LAŠKO
1027	ŠMIHEL
1028	SEDRAŽ
1029	LAHOMŠEK
1030	LAHOMNO
1031	OLEŠČE
1032	ŠENTRUPERT
1033	TROBNI DOL
1034	MRZLO POLJE
1035	JURKLOŠTER
1036	VRH NAD LAŠKIM
1037	LAŽIŠE
1038	PLAZOVJE
1039	RIMSKE TOPLICE
1040	LOŽE
1041	LOKAVEC
1042	PANEČE
1043	MARIJINA VAS
1044	BRDCE NAD DOBRNO
1045	KLANC
1046	ZAVRH
1047	ČREŠKOVA
1048	SOCKA
1049	LIPA
1050	DOL
1051	VERPETE
1052	PODGORJE
1053	LOKA
1054	NOVAKE
1055	HOMEC
1056	DOBRNA
1057	RUPE
1058	ROŽNI VRH
1059	LEMBERG
1060	STRMEC PRI VOJNIKU
1061	VIŠNJA VAS
1062	MALE DOLE
1063	BEZOVICA
1064	TOMAŽ
1065	VOJNIK TRG
1066	VOJNIK OKOLICA
1067	BREZOVA
1068	ŠMARTNO
1069	ŠENTJUNGERT
1070	ARCLIN
1071	ŠKOFJA VAS
1072	ŠMIKLAVŽ
1073	TRNOVLJE
1074	SPODNJA HUDINJA
1075	OSTROŽNO
1076	MEDLOG
1077	CELJE
1078	LISCE
1079	KOŠNICA
1080	TREMERJE
1081	ZAGRAD
1082	TEHARJE
1083	BUKOVŽLAK
1084	PEČOVJE

1085	KOMPOLE
1086	PROŽINSKA VAS
1087	SVETINA
1088	PADEŠKI VRH
1089	RESNIK
1090	SKOMARJE
1091	HUDINJA
1092	PAKA I
1093	SPODNJI DOLIČ
1094	BREZEN
1095	VITANJE
1096	STENICA
1097	LJUBNICA
1098	LOŠKA GORA
1099	GORENJE PRI ZREČAH
1100	ZREČE
1101	RADANA VAS
1102	KRIŽEVEC
1103	STRANICE
1104	PRELOGE
1105	ŠKALCE
1106	BEZINA
1107	TEPANJE
1108	PEROVEC
1109	SPODNJE GRUŠOVJE
1110	LIČENCA
1111	JERNEJ PRI LOČAH
1112	KOBLE
1113	ŽIČE
1114	KONJIŠKA VAS
1115	SLOVENSKE KONJICE
1116	SLEMENE
1117	TOLSTI VRH
1118	LIPOGLAV
1119	LOČE
1120	ZGORNJE LAŽE
1121	ZBELOVSKA GORA
1122	DRAMLJE
1123	PLETOVARJE
1124	SLATINA
1125	OSTROŽNO
1126	DOLGA GORA
1127	PONKVICA
1128	PONIKVA
1129	ZAGAJ
1130	VODULE
1131	MARIJA DOBJE
1132	PRIMOŽ
1133	GORIČICA
1134	ZLATEČE
1135	LOKARJE
1136	KAMENO
1137	GROBELNO
1138	ŠENTJUR PRI CELJU
1139	PODGRAD
1140	KRAJNČICA
1141	RIFNIK
1142	TRATNA
1143	GORICA PRI SLIVNICI
1144	VODRUŽ
1145	PLANINCA
1146	VEZOVJE
1147	SLIVNICA PRI CELJU
1148	JAVORJE
1149	VODUCE
1150	KALOBJE
1151	BREZJE
1152	SUHO
1153	PARIDOL
1154	DOBRINA
1155	LOKA PRI ŽUSMU
1156	LOPACA
1157	STRAŠKA GORCA
1158	PRESEČNO
1159	PLANINSKA VAS
1160	LOKE PRI PLANINI
1161	PLANINA
1162	GOLOBINJEK
1163	ŠENTVID PRI PLANINI
1164	ZGORNJI GABRNIK
1165	DREVENIK
1166	ČAČA VAS
1167	NEGONJE
1168	RATANSKA VAS
1169	CEROVEC
1170	SPODNJE SEČOVO
1171	SV. FLORIJAN
1172	STRMEC
1173	TLAKE
1174	TRŠKA GORCA
1175	DONAČKA GORA
1176	TRLIČNO
1177	DOBOVEC
1178	ROGATEC

1179	TRŽIŠČE
1180	TOPOLE
1181	TEKAČEVO
1182	SPODNJA KOSTRIVNICA
1183	LEMBERG OKOLICA
1184	LEMBERG TRG
1185	PIJOVCI
1186	SLADKA GORA
1187	VRH
1188	DVOR
1189	BOBOVO
1190	PRELOGE
1191	GRLIČE
1192	KAČJI DOL
1193	MALE RODNE
1194	VELIKE RODNE
1195	RJAVICA
1196	BRESTOVEC
1197	CESTE
1198	PLAT
1199	KRISTAN VRH
1200	ŠMARJE PRI JELŠAH
1201	ZADRŽE
1202	SENOVICA
1203	BODREŽ
1204	ZGORNJE SELCE
1205	PLATINOVEC
1206	JEŠOVEC
1207	BRECLJEVO
1208	DOL
1209	KORETNO
1210	PRISTAVA
1211	HAJNSKO
1212	NEZBIŠE
1213	KAMENCE
1214	RAJNKOVEC
1215	NIMNO
1216	VIDOVICA
1217	VONARJE
1218	EMA
1219	SODNA VAS
1220	ROGINSKA GORCA
1221	ZIBIKA
1222	VRŠNA VAS
1223	OREHOVEC
1224	BABNA REKA
1225	GROBELCE
1226	BABNA GORA
1227	TINSKO
1228	SOPOTE
1229	PODČETRTEK
1230	IMENO
1231	VIRŠTANJ
1232	DOBLEŽIČE
1233	VERAČE
1234	BUČE
1235	DRENSKO REBRO
1236	ZAGORJE
1237	PILŠTANJ
1238	ZDOLE
1239	VRENSKA GORCA
1240	SEDLARJEVO
1241	LASTNIČ
1242	KOZJE
1243	VETRNIK
1244	GORJANE
1245	PODSREDA
1246	DEKMANCA
1247	TREBČE
1248	HRASTJE
1249	PLES
1250	KUNŠPERK
1251	ZAGAJ
1860	ŠIRJE
1861	OBREŽJE
1862	RADEČE
1864	SVIBNO
1865	NJIVICE
1866	HOTEMEŽ
1867	VRHOVO
2639	ZVODNO
2635	ROGAŠKA SLATINA
2647	BEZOVJE
2650	DEBRO
2651	POŽNICA
2652	OGOREVC
2658	OSREDEK
2659	SPODNJE SELCE
2660	SPODNJA PONKVICA
2669	PAŠKI KOZJAK
2670	LAŽIŠE
2671	PODPEČ
2672	PRAPRETNO
2686	ZAVRATE

2. Območje krajevne pristojnosti Okrožnega sodišča v Kopru obsega naslednje katastrske občine

2408	BRESTOVICA
2409	IVANJI GRAD
2410	SVETO
2411	ŠKRBINA
2412	KOMEN
2413	MALI DOL
2414	TOMAČEVICA
2415	KOBJEGLAVA
2416	ŠTANJEL
2417	HRUŠEVICA
2418	KOBDILJ
2419	KOBOLI
2420	ŠTJAK
2421	AVBER
2422	KOPRIVA
2423	GABROVICA
2424	VOLČJI GRAD
2425	GORJANSKO
2426	BRJE
2427	VELIKI DOL
2428	SALEŽ
2429	PLISKOVICA
2430	KRAJNA VAS
2431	SKOPO
2432	DUTOVLJE
2433	VELIKI REPEN
2434	VOGLJE
2435	KRIŽ
2436	TOMAJ
2437	UTOVLJE
2438	KAZLJE
2439	GRIŽE
2440	VELIKO POLJE
2441	DOLENJA VAS
2442	ŠTORJE
2443	SENADOLE
2444	GABRČE
2445	POTOČE
2446	LAŽE
2447	SENOŽEČE
2448	GORNJE VREME
2449	VREMSKI BRITOF
2450	FAMLJE
2451	DOLNJE LEŽEČE
2452	DIVAČA
2453	POVIR
2454	MERČE
2455	SEŽANA
2456	TREBČE
2457	GROPADA
2458	BAZOVICA
2459	LOKEV
2460	NAKLO
2461	DANE
2462	PODGRAD
2463	ŠKOFLJE
2464	BARKA
2465	VAREJE
2466	MISLIČE
2467	VATOVLJE
2468	KOZJANE
2469	DOLENJA PLANINA
2470	GORENJA PLANINA
2471	KAČJA VAS
2472	STRMICA
2473	STUDENO
2474	BUKOVJE
2475	ŠMIHEL POD NANOSOM
2476	LANDOL
2477	ZAGON
2478	HRAŠČE
2479	STUDENEC
2480	HRENOVICE
2481	VELIKA BRDA
2482	STRANE
2483	RAZDRTO
2484	HRUŠEVJE
2485	RAKULIK
2486	OREHEK
2487	RAKITNIK
2488	ZALOG
2489	STARA VAS
2490	POSTOJNA
2491	MATENJA VAS
2492	SLAVINA
2493	VOLČE
2494	KOŠANA
2495	SUHORJE
2496	STARA SUŠICA
2497	NADANJE SELO
2498	NARIN
2499	KAL
2500	SELCE
2501	PETELINJE

2502	RADOHOVA VAS
2503	PARJE
2504	ZAGORJE
2505	JURIŠČE
2506	PALČJE
2507	TRNJE
2508	SNEŽNIK
2509	BAČ
2510	KORITNICE
2511	KNEŽAK
2512	ŠEMBIJE
2513	PODSTENJE
2514	MEREČE
2515	RATEČEVO BRDO
2516	KILOVČE
2517	PREM
2518	JANEŽEVO BRDO
2519	OSTROŽNO BRDO
2520	PRELOŽE
2521	ČELJE
2522	SMRJE
2523	TOPOLC
2524	TRNOVO
2525	ILIRSKA BISTRICA
2526	VRBOVO
2527	JASEN
2528	KOSEZE
2529	ZAREČICA
2530	DOBROPOLJE
2531	ZAREČJE
2532	BRCE
2533	ZAJELŠJE
2534	TOMINJE
2535	HARIJE
2536	SABONJE
2537	PAVLICA
2538	STUDENA GORA
2539	VELIKA BUKOVICA
2540	MALA BUKOVICA
2541	DOLNJI ZEMON
2542	GORNJI ZEMON
2543	JABLANICA
2544	TRPČANE
2545	PODGRAJE
2546	ZABIČE
2547	SUŠAK
2548	NOVOKRAČINE
2549	JELŠANE
2550	DOLENJE
2551	VELIKO BRDO
2552	STAROD

2553	GROČANA
2554	RODIK
2555	DRAGA
2557	OCIZLA
2558	PREŠNICA
2559	MATERIJA
2560	HRPELJE
2561	BREZOVICA
2562	ARTVIŽE
2563	TATRE
2564	RJAVČE
2565	PREGARJE
2566	GABERK
2567	HUJE
2568	MALE LOČE
2569	JAVORJE
2570	RITOMEČE
2571	KOVČICE
2572	HOTIČNA
2573	SLIVJE
2574	MARKOVŠČINA
2575	GRADIŠČE
2576	OBROV
2577	HRUŠICA
2578	PODBEŽE
2579	PODGRAD
2580	RAČICE
2581	POLJANE
2582	GOLAC
2583	PODGORJE
2584	ZAZID
2585	RAKITOVEC
2589	PLAVJE
2590	HRIBI
2592	JERNEJ
2593	OLTRA
2594	ANKARAN
2595	ŠKOFIJE
2596	TINJAN
2597	OSP
2598	SOCERB
2599	ČRNOTIČE
2600	ČRNI KAL
2601	GABROVICA
2602	ROŽAR
2603	DEKANI
2604	BERTOKI
2605	KOPER
2606	SEMEDELA
2607	GAŽON
2608	ŠMARJE

2609	POMJAN
2610	VANGANEL
2611	MAREZIGE
2612	SVETI ANTON
2613	TRUŠKE
2614	KUBED
2615	LOKA
2616	PODPEČ
2617	HRASTOVLJE
2618	MOVRAŽ
2619	SOČERGA
2620	PREGARA
2621	GRADIN
2622	TOPOLOVEC
2623	BORŠT
2624	KOŠTABONA

2625	KRKAVČE
2626	IZOLA
2628	MALIJA
2629	DVORI NAD IZOLO
2630	PIRAN
2631	PORTOROŽ
2632	SEČOVLJE
2633	RAVEN
2634	NOVA VAS
2701	DOLANCI
2702	KODRETI
2704	JURJEVA DOLINA
2715	CETORE
2716	MORJE

3. Območje krajevne pristojnosti Okrožnega sodišča v Kranju obsega naslednje katastrske občine:

2020	LEDINICA
2021	DOBRAČEVA
2022	ŽIROVSKI VRH
2023	ŽIRI
2024	VRSNIK II
2025	OPALE
2026	PEVNO
2027	STARA LOKA
2028	DORFARJE
2029	STARI DVOR
2030	SUHA
2031	GODEŠIČ
2032	RETEČE
2033	DRAGA
2034	PUŠTAL
2035	ŠKOFJA LOKA
2036	SOPOTNICA
2037	PODVRH
2038	DOLENČICE
2039	GORENJA RAVAN
2040	PODOBENO
2041	VISOKO
2042	ZMINEC
2043	BARBARA
2044	OŽBOLT
2045	STANIŠE
2046	KOVSKI VRH
2047	DOBJE
2048	DOLENJE BRDO
2049	HOTAVLJE

2050	LESKOVICA
2051	PODJELOVO BRDO
2052	LANIŠE
2053	JAVORJEV DOL
2054	KOPRIVNIK
2055	STARA OSELICA
2056	TREBIJA
2057	GORENJA VAS
2058	DOLENJA DOBRAVA
2059	LUČINE
2060	DRAŽGOŠE
2061	PODLONK
2062	STUDENO
2063	KALIŠE
2064	SELCA
2065	BUKOVŠČICA
2066	DOLENJA VAS
2067	BUKOVICA
2068	ZGORNJA LUŠA
2069	LENART
2070	MARTINJ VRH
2071	ŽELEZNIKI
2072	ZALI LOG
2073	DANJE
2074	SORICA
2075	DAVČA
2076	ZGORNJE JEZERSKO
2077	SPODNJE JEZERSKO
2078	KOKRA
2079	ŠENTURŠKA GORA

2080	ŠTEFANJA GORA
2081	OLŠEVEK
2082	TUPALIČE
2083	BREG OB KOKRI
2084	BELA
2085	BABNI VRT
2086	SREDNJA VAS
2087	GOLNIK
2088	GORIČE
2089	TENETIŠE
2090	VOJVODIN BORŠT I
2091	VOJVODIN BORŠT II
2092	DUPLJE
2093	PODBREZJE
2094	ŽEJE
2095	STRAHINJ
2096	NAKLO
2097	OKROGLO
2098	STRUŽEVO
2099	PIVKA
2100	KRANJ
2101	RUPA
2102	KOKRICA
2103	PREDOSLJE
2104	SUHA
2105	BRITOF
2106	VISOKO
2107	LUŽE
2108	VELESOVO
2109	ČEŠNJEVEK
2110	GRAD
2111	PŠATA
2112	ŠMARTNO
2113	ZALOG
2114	DOBRAVA
2115	LAHOVČE
2116	SPODNJI BRNIK
2117	ZGORNJI BRNIK
2118	CERKLJE
2119	ŠENČUR
2120	PRIMSKOVO
2121	KLANEC
2122	HUJE
2123	ČIRČE
2124	HRASTJE
2125	VOGLJE
2126	TRBOJE
2127	NEMILJE
2128	ZGORNJA BESNICA
2129	SPODNJA BESNICA
2130	PŠEVO
2131	STRAŽIŠČE
2132	BITNJE
2133	KRIŽNA GORA
2134	ŽABNICA
2135	DRULOVKA
2136	BREG OB SAVI
2137	JAMA
2138	PRAŠE
2139	MAVČIČE
2140	PODREČA
2141	PODLJUBELJ
2142	LOM POD STORŽIČEM
2143	TRŽIČ
2144	BISTRICA
2145	LEŠE
2146	KOVOR
2147	KRIŽE
2148	SENIČNO
2149	ŽIGANJA VAS
2150	ZVIRČE
2151	BEGUNJE
2152	SREDNJA VAS
2153	OTOK
2154	NOVA VAS
2155	HRAŠE
2156	RADOVLJICA
2157	PREDTRG
2158	MOŠNJE
2159	BREZJE
2160	LJUBNO
2161	ZALOŠE
2162	DOBRAVA PRI KROPI
2163	KAMNA GORICA
2164	LANCOVO
2165	KROPA
2166	ČEŠNJICA PRI KROPI
2183	ZASIP
2184	PODHOM
2185	SPODNJE GORJE
2186	VIŠELNICA I
2187	ZGORNJE GORJE
2188	POLJŠICA
2189	REČICA
2190	BLED
2191	ŽELEČE
2192	RIBNO
2193	SELO PRI BLEDU
2194	BOHINJSKA BELA
2195	GORJUŠE
2196	BOHINJSKA ČEŠNJICA
2197	BOHINJSKA SREDNJA VAS

2198	STUDOR
2199	SAVICA
2200	BOHINJSKA BISTRICA
2201	NOMENJ
2202	NEMŠKI ROVT
2648	PERAČICA
2167	RATEČE
2168	PODKOREN
2169	KRANJSKA GORA
2170	GOZD
2171	DOVJE
2172	HRUŠICA
2173	PLAVŠKI ROVT
2174	PLANINA
2175	JESENICE
2176	BLEJSKA DOBRAVA
2177	JAVORNIŠKI ROVT
2178	KOROŠKA BELA
2179	POTOKI
2180	ŽIROVNICA
2181	ZABREZNICA
2182	DOSLOVČE
2637	PRIHODI
2638	PODMEŽAKLJA
2644	VIŠELNICA II
2695	PLANICA

4. Območje krajevne pristojnosti Okrožnega sodišča v Krškem obsega naslednje katastrske občine:

1252	KRIŽE
1253	OREŠJE
1254	BUKOVJE
1255	DRENOVEC
1256	BREZOVICA
1257	BIZELJSKO
1258	PODGORJE
1259	PAVLOVA VAS
1260	SILOVEC
1261	SROMLJE
1262	ZGORNJA POHANCA
1263	OKLUKOVA GORA
1264	ARNOVO SELO
1265	VOLČJE
1266	CURNOVEC
1267	BLATNO
1268	DEDNJA VAS
1269	PIŠECE
1270	BREZJE
1271	VITNA VAS
1272	STARA VAS
1273	ŽUPELEVEC
1274	BOJSNO
1275	PIRŠENBREG
1276	GLOBOKO
1277	MALI VRH
1278	DEČNO SELO
1279	ARTIČE
1280	ZGORNJI OBREŽ
1281	ŠENTLENART
1282	BREZINA
1283	ČRNC
1284	BUKOŠEK
1285	SELA
1286	SLOGONSKO
1287	VRHJE
1288	JERESLAVEC
1289	RAKOVEC
1290	KAPELE
1291	PODVINJE
1292	GABRJE
1293	VELIKI OBREŽ
1294	RIGONCE
1295	LOČE
1296	MIHALOVEC
1297	MOSTEC
1298	TRNJE
1299	ZAKOT
1300	BREŽICE
1301	KRŠKA VAS
1302	CERKLJE
1303	BUŠEČA VAS
1304	STOJANSKI VRH
1305	GLOBOČICE
1306	ČATEŽ
1307	CERINA
1308	VELIKA DOLINA
1309	KORITNO
1310	NOVA VAS
1311	KOSTANJEK
1312	PLETERJE
1313	ANOVEC
1314	SREMIČ
1315	VIDEM
1316	STARA VAS
1317	STARI GRAD

1318	DOLENJA VAS
1319	PESJE
1320	DRNOVO
1321	LESKOVEC
1322	KRŠKO
1323	VELIKI TRN
1324	RAVNE
1325	SENUŠE
1326	RAKA
1327	POVRŠJE
1328	SMEDNIK
1329	VELIKI PODLOG
1330	VELIKO MRAŠEVO
1331	KOSTANJEVICA
1332	PODBOČJE
1333	PLANINA
1334	ČRNEČA VAS
1335	OŠTRC
1336	OREHOVEC
1337	STRANJE
1338	DOBROVA
1339	REŠTANJ
1340	MRČNA SELA
1341	KOPRIVNICA
1342	VELIKI DOL
1343	VELIKI KAMEN
1344	MALI KAMEN
1345	ŠEDEM
1346	GORNJI LESKOVEC
1347	KALIŠOVEC
1348	BREZJE
1349	DOVŠKO
1350	SENOVO
1351	ARMEŠKO
1352	LOKVE
1353	RAZTEZ
1354	GORICA
1355	ANŽE
1356	STOLOVNIK
1357	BRESTANICA
1358	DOLNJI LESKOVEC
1359	PRESLADOL
1360	ROŽNO
1361	PODGORJE
1362	OKROGLICE
1363	RADEŽ
1364	LOKA PRI ZIDANEM MOSTU
1365	BREG
1366	LEDINA
1367	ZABUKOVJE
1368	POKLEK
1369	TRNOVEC
1370	PODVRH
1371	METNI VRH
1372	ŽURKOV DOL
1373	ŽIGRSKI VRH
1374	KRAJNA BRDA
1375	SELCE
1376	KLADJE
1377	BLANCA
1378	BREZOVO
1379	SEVNICA
1380	ŠMARJE
1381	BOŠTANJ
1382	KOMPOLJE
1383	CEROVEC
1384	ŠENTJANŽ
1385	PODBORŠT
1386	KAL
1387	CIRNIK
1388	PIJAVICE
1389	GOVEJI DOL
1390	VRH
1391	LOG
1392	HUBAJNICA
1393	STUDENEC
1394	BUČKA
1395	TELČE
1396	KRSINJI VRH
1397	TRŽIŠČE
2662	MALKOVEC
2673	SPODNJA POHANCA

5. Območje krajevne pristojnosti Okrožnega sodišča v Ljubljani obsega naslednje katastrske občine:

1567	POTISKAVEC
1568	PODTABOR
1569	POLOM
1570	STARI LOG
1571	SMUKA
1572	ROG
1573	MALA GORA
1574	KOBLARJI

1575	STARA CERKEV
1576	MAHOVNIK
1577	KOČEVJE
1578	ŽELJNE
1579	RAJHENAV
1580	ONEK
1581	LIVOLD
1582	KOČE
1583	GOTENICA
1584	DRAGA
1585	TRAVA
1586	ŽURGE
1587	OSILNICA
1588	BOSLJIVA LOKA
1589	BOROVEC
1590	KOČEVSKA REKA
1591	NOVI LAZI
1592	ŠTALCERJI
1593	ČRNI POTOK
1594	MOZELJ
1595	KUMROVA VAS
1596	BREZJE
1597	KOPRIVNIK
1598	HRIB
1599	NEMŠKA LOKA
1600	KNEŽJA LIPA
1601	ČEPLJE
1602	PREDGRAD
1603	DOL
1604	SPODNJI LOG
1605	RAJNDOL
1606	ŠKRILJ
1607	SUHOR
1608	BRIGA
1609	BANJA LOKA
1610	VRH
1611	FARA
1612	PIRČE
1613	KUŽELJ
1614	SLEMENA
1615	PODPOLJANE
1616	VELIKE POLJANE
1617	SUŠJE
1618	VINICE
1619	SODRAŽICA
1620	ŽIMARICE
1621	GORA
1622	ZAMOSTEC
1623	JURJEVICA
1624	GORENJA VAS
1625	RIBNICA
1626	GORIČA VAS
1627	PRIGORICA
1628	DANE
1629	DOLENJA VAS
1630	RAKITNICA
1631	GRČARICE
1632	OTOK I
1633	GORENJE JEZERO
1634	DANE
1635	PODCERKEV
1636	LOŽ
1637	STARI TRG PRI LOŽU
1638	KNEŽJA NJIVA
1639	VRHNIKA
1640	RETJE
1641	HRIB
1642	TRAVNIK
1643	POLJANE
1644	IGA VAS
1645	VIŠEVEK
1646	PUDOB
1647	NADLESK
1648	KOZARIŠČE
1649	VRH
1650	BABNA POLICA
1651	BABNO POLJE
1652	RAKITNA
1653	OSREDEK
1654	ŽILCE
1655	KRANJČE
1656	OTAVE
1657	KOŽLJEK
1658	BEZULJAK
1659	RAKEK
1660	UNEC
1661	BEGUNJE PRI CERKNICI
1662	SELŠČEK
1663	CAJNARJE
1664	ŠTRUKLJEVA VAS
1665	JERŠIČE
1666	RAVNE PRI ŽILCAH
1667	HITENO
1668	ZALES
1669	KREMENCA
1670	ULAKA
1671	GRADIŠKO
1672	RAVNIK
1673	VELIKE BLOKE
1674	RADLEK
1675	GRAHOVO
1676	CERKNICA

1677	DOLENJA VAS
1678	OTOK II
1679	LIPSENJ
1680	ŽEROVNICA
1681	BLOČICE
1682	STUDENO
1683	NOVA VAS
1684	VOLČJE
1685	KRAJIČ
1686	STRMCA
1687	VELIKI VRH
1688	RUNARSKO
1689	BENETE
1690	STUDENEC
1691	HUDI VRH
1692	METULJE
1693	TOPOL
1694	RAVNE PRI TOPOLU
1695	KARLOVŠKO PREDMESTJE
1696	RUDNIK
1697	LANIŠČE
1698	PIJAVA GORICA
1699	DOBRAVICA
1700	IG
1701	IŠKA LOKA
1702	TOMIŠELJ
1703	JEZERO
1704	KAMNIK
1705	PRESERJE
1706	VRBLJENE
1707	IŠKA VAS
1708	GOLO
1709	ŽELIMLJE
1710	GRADIŠČE
1711	TURJAK
1712	ZAPOTOK
1713	KRVAVA PEČ
1714	SELO PRI ROBU
1715	OSOLNIK
1716	ULAKA
1717	VELIKE LAŠČE
1718	DVORSKA VAS
1719	LUŽARJI
1720	KRAKOVSKO PREDMESTJE
1721	GRADIŠČE I
1722	TRNOVSKO PREDMESTJE
1723	VIČ
1724	BREZOVICA
1725	AJDOVŠČINA
1726	ŠENTPETER
1727	POLJANSKO PREDMESTJE
1728	LJUBLJANA MESTO
1729	ŠMARTNO OB SAVI
1730	MOSTE
1731	UDMAT
1732	ŠTEPANJA VAS
1733	BIZOVIK
1734	JEŽICA
1735	STOŽICE
1736	BRINJE I
1737	TABOR
1738	DRAVLJE
1739	ZGORNJA ŠIŠKA
1740	SPODNJA ŠIŠKA
1741	VODICE
1742	REPNJE
1743	BUKOVICA
1744	ŠINKOV TURN
1745	VESCA
1746	RAŠICA
1747	POLJE
1748	SKARUČNA
1749	GAMELJNE
1750	ŠMARTNO POD ŠMARNO GORO
1751	TACEN
1752	STANEŽIČE
1753	VIŽMARJE
1754	ŠENTVID NAD LJUBLJANO
1755	GLINCE
1756	ČRNUČE
1757	NADGORICA
1758	DRAGOMELJ
1759	PODGORICA
1760	BERIČEVO
1761	DOL PRI LJUBLJANI
1762	PODGORA
1763	KLEČE
1764	KRIŽEVSKA VAS
1765	VINJE
1766	PETELINJE
1767	DOLSKO
1768	SENOŽETI
1769	LAZE
1770	KAŠELJ
1771	ZADOBROVA
1772	SLAPE
1773	DOBRUNJE
1774	PODMOLNIK
1775	SOSTRO
1776	LIPOGLAV
1777	JAVOR

1778	VOLAVLJE
1779	TREBELJEVO
1780	BLEČJI VRH
1781	POLICA
1782	STARA VAS
1783	GROSUPLJE - NASELJE
1784	STRANSKA VAS
1785	SELA
1786	ŠMARJE
1787	MALI VRH
1788	VINO
1789	PONOVA VAS
1790	SLIVNICA
1791	ŽALNA
1792	LUČE
1793	ILOVA GORA
1794	RAČNA
1795	VELIKE LIPLJENE
1796	CESTA
1797	ZDENSKA VAS
1798	ZAGORICA
1799	VIDEM DOBREPOLJE
1800	PODGORA
1801	KOMPOLJE
1802	LESKOVEC
1803	METNAJ
1804	ČEŠNJICE
1805	BUKOVICA
1806	SOBRAČE
1807	TEMENICA
1808	MALE DOLE
1809	ŠENTVID
1810	STIČNA
1811	DOBRAVA
1812	DEDNI DOL
1813	VIŠNJA GORA
1814	KRIŠKA VAS
1815	DRAGA
1816	HUDO
1817	RADOHOVA VAS
1818	PODBORŠT
1819	VELIKE PECE
1820	GORENJA VAS
1821	VRHE
1822	MULJAVA
1823	DOB
1824	VALIČNA VAS
1825	ZAGRADEC
1826	SUŠICA
1827	KRKA
1828	PODBUKOVJE
1829	VELIKO GLOBOKO
1830	AMBRUS
1831	VIŠNJE
1832	VAČE
1833	SAVA PRI LITIJI
1834	KONJ
1835	HOTIČ
1836	KRESNICE
1837	KRESNIŠKI VRH
1838	LITIJA
1839	JABLANICA
1840	POLŠNIK
1841	VELIKA GOBA
1842	DOLE PRI LITIJI
1843	PRELESJE
1844	VODICE
1845	MORAVČE
1846	LIBERGA
1847	ŠMARTNO
1848	ŠTANGA
1849	VINTARJEVEC
1850	JEŽNI VRH
1851	GRADIŠČE
1852	POLJANE
1853	OKROG
1854	TIHABOJ
1855	HRASTNIK-MESTO
1856	DOL PRI HRASTNIKU
1857	MARNO
1858	TURJE
1859	GORE
1863	PODKRAJ
1868	KNEZDOL
1869	ČEČE
1870	OJSTRO
1871	TRBOVLJE
1872	DOBOVEC
1873	HRASTNIK PRI TROJANAH
1874	BREZJE
1875	ČEMŠENIK
1876	JESENOVO
1877	VRHE I
1878	KOTREDEŽ
1879	RŽIŠE
1880	KOLOVRAT
1881	KANDRŠE
1882	ZABAVA
1883	ŠEMNIK
1884	LOKE PRI ZAGORJU
1885	POTOŠKA VAS
1886	ZAGORJE-MESTO

1887	ŠENTLAMBERT
1888	KONJŠICA
1889	PODKUM
1890	ČRNA
1891	ŽUPANJE NJIVE
1892	BISTRIČICA
1893	STRANJE
1894	GODIČ
1895	GOZD
1896	TUČNA
1897	NEVLJE
1898	MEKINJE
1899	KOŠIŠE
1900	TUNJICE
1901	MLAKA
1902	KLANEC
1903	NASOVČE
1904	KAPLJA VAS
1905	MOSTE
1906	SUHADOLE
1907	KRIŽ
1908	PODGORJE
1909	ŠMARCA
1910	VOLČJI POTOK
1911	KAMNIK
1912	PALOVČE
1913	PODHRUŠKA
1914	ZNOJILE
1915	HRUŠEVKA
1916	LOKE
1917	ŠMARTNO V TUHINJU
1918	PŠAJNOVICA
1919	ZGORNJI TUHINJ
1920	HRIBI
1921	ŠPITALIČ
1922	ZGORNJI MOTNIK
1923	MOTNIK
1924	TROJANE
1925	UČAK
1926	ŠENTOŽBOLT
1927	BLAGOVICA
1928	ČEŠNJICE
1929	KORENO
1930	ŽIROVŠE
1931	KRAŠNJA
1932	ZLATO POLJE
1933	LUKOVICA
1934	RAFOLČE
1935	ROVA
1936	RADOMLJE
1937	HOMEC
1938	MENGEŠ
1939	DOBENO
1940	LOKA
1943	DOB
1944	PREVOJE
1945	KRTINA
1946	STUDENEC
1947	SPODNJE KOSEZE
1948	KRAŠCE
1949	NEGASTRN
1950	LIMBARSKA GORA
1951	ZGORNJE KOSEZE
1952	PEČE
1953	DRTIJA
1954	VELIKA VAS
1955	MORAVČE
1956	VRHPOLJE
1957	TROJICA
1958	BREZOVICA
1959	DOMŽALE
1961	TRZIN
1962	DEPALA VAS
1963	ŠTUDA
1964	IHAN
1965	BRDO
1966	SELO
1967	MOŠE
1968	HRAŠE
1969	ZAPOGE
1970	SMLEDNIK
1971	ZBILJE
1972	SENICA
1973	MEDVODE
1974	ZGORNJE PIRNIČE
1975	SPODNJE PIRNIČE
1976	PRESKA
1977	SORA
1978	STUDENČICE
1979	ŽLEBE
1980	TOPOL
1981	GOLO BRDO
1982	ŠUJICA
1983	BABNA GORA
1984	SELO NAD POLHOVIM GRADCEM
1985	ČRNI VRH
1986	POLHOV GRADEC
1987	SETNIK
1988	BUTAJNOVA
1989	ŠENTJOŠT
1990	ŽAŽAR

1991	VRZDENEC
1992	HORJUL
1993	ZAKLANEC
1994	DOBROVA
1995	PODSMREKA
1996	LOG
1997	BLATNA BREZOVICA
1998	VELIKA LIGOJNA
1999	PODLIPA
2000	ZAPLANA
2001	STARA VRHNIKA
2002	VRHNIKA
2003	VERD
2004	BOROVNICA
2005	BREG
2006	ZABOČEVO
2007	VRH
2008	ROVTE
2009	PETKOVEC
2010	ŽIBRŠE
2011	MEDVEDJE BRDO
2012	NOVI SVET
2013	HOTEDRŠICA
2014	RAVNIK
2015	GORENJI LOGATEC
2016	BLEKOVA VAS
2017	DOLENJI LOGATEC
2018	LAZE
2019	GRČAREVEC
2636	BEŽIGRAD
2640	HRASTNIK
2641	ZAGORJE
2642	GROSUPLJE
2649	IZLAKE
2653	PŠATA
2654	GOZD REKA
2655	RAČICA
2656	RIBČE
2657	PEČICE
2668	GOJŠKA PLANINA
2677	PRULE
2678	GOLOVEC
2679	GRADIŠČE II
2680	NOVE JARŠE
2681	BRINJE II
2682	BRDO
2683	GRIČ
2684	DRENIK
2685	ŠAVNA PEČ
2687	BOBEN
2688	STUDENCE
2689	ČEBINE
2690	PRAPREČE
2691	RAKITOVEC
2692	SMREČJE
2693	LOG
2700	RAKOV ŠKOCJAN
2703	HRUŠICA
2705	LESKOVA DOLINA
2706	ZELENA JAMA
2707	BEVŠKO
2708	RODEŽ
2709	JAVORJE
2710	GLAŽUTA
2714	VRHE II

6. Območje krajevne pristojnosti Okrožnega sodišča v Mariboru obsega naslednje katastrske občine:

507	LOKAVEC
508	ROŽENGRUNT
509	ZGORNJA ŠČAVNICA
510	SPODNJI DRAŽEN VRH
511	ŽITENCE
512	LEDINEK
513	KREMBERK
514	KRIVI VRH
515	ZGORNJA ROČICA
516	DRVANJA
517	IHOVA
518	TRIJE KRALJI
519	TROTKOVA
520	BENEDIKT
521	SPODNJA ROČICA
522	SPODNJI ŽERJAVCI
523	ZGORNJI ŽERJAVCI
524	ŽICE
525	SPODNJI GASTERAJ
526	SREDNJI GASTERAJ
527	ZGORNJI GASTERAJ
528	MALNA
529	JUROVSKI DOL
530	PARTINJE
531	VARDA
532	LENART V SLOVENSKIH

	GORICAH
533	SPODNJI PORČIČ
534	ZGORNJI PORČIČ
535	STARI PORČIČ
536	GRADIŠČE V SLOVENSKIH GORICAH
537	ZGORNJE VERJANE
538	OSEK
539	BRENGOVA
540	COGETINCI
541	CERKVENJAK
542	ANDRENCI
543	ŽUPETINCI
544	SMOLINCI
545	ČAGONA
546	SPODNJE VERJANE
547	SPODNJA SENARSKA
548	ZGORNJA SENARSKA
549	RADEHOVA
550	ZAMARKOVA
551	MOČNA
552	VINIČKA VAS
553	ZGORNJA VOLIČINA
554	SPODNJA VOLIČINA
555	ŠETAROVA
556	GOČOVA
557	NADBIŠEC
558	ZAVRH
559	ČRMLJENŠAK
561	STRAŽE
562	ROGOZNICA
563	CERŠAK
564	ŠENTILJ V SLOVENSKIH GORICAH
565	SELNICA OB MURI
566	SLADKI VRH
567	ZGORNJA VELKA
568	TRATE
569	SPODNJA VELKA
570	PLODERŠNICA
571	ROČICA
572	SPODNJE HLAPJE
573	ZGORNJE HLAPJE
574	POČENIK
575	ŠOMAT
576	SREBOTJE
577	ZGORNJI JAKOBSKI DOL
578	POLIČKA VAS
579	POLIČKI VRH
580	VAJGEN
581	KANIŽA
582	ŠTRIHOVEC
583	CIRKNICA
584	ZGORNJE DOBRENJE
585	KRESNICA
586	PODIGRAC
587	CIRINGA
588	SVEČINA
589	SLATINA
590	ŠPIČNIK
591	SLATINSKI DOL
592	PLAČ
593	ZGORNJE VRTIČE
594	SPODNJE VRTIČE
595	PLINTOVEC
596	ZGORNJA KUNGOTA
597	JEDLOVNIK
598	GRUŠENA
599	JURSKI VRH
600	PESNICA
601	VRŠNIK
602	GAJ NAD MARIBOROM
603	KOZJAK
604	GRADIŠKA
605	SPODNJE DOBRENJE
606	RANCA
607	JELENČE
608	GAČNIK
609	JARENINSKI DOL
610	JARENINSKI VRH
611	VUKOVSKI VRH
612	VUKOVSKI DOL
613	FLEKUŠEK
614	SPODNJI JAKOBSKI DOL
615	VUKOVJE
616	KUŠERNIK
617	VOSEK
618	PESNIŠKI DVOR
619	DOLNJA POČEHOVA
620	MALI ROŠPOH
621	MORSKI JAREK
622	ŠOBER
623	ZGORNJI SLEMEN
624	VELIKI BOČ
625	GRADIŠČE
626	ZGORNJI BOČ
627	SPODNJI BOČ
628	ZGORNJA SELNICA
629	JANŽEVA GORA
630	GEREČJA VAS
631	SPODNJA SELNICA
632	SPODNJI SLEMEN

633	SREDNJE
634	JELOVEC
635	BRESTRNICA
636	KAMNICA
637	ROŠPOH
638	KRČEVINA
639	POČEHOVA
640	PEKEL
641	DRAGUČOVA
642	PERNICA
643	LOŽANE
644	RUPERČE
645	GRUŠOVA
646	METAVA
647	TRČOVA
648	NEBOVA
649	CELESTRINA
650	MALEČNIK
651	HRENCA
652	VODOLE
653	KOŠAKI
654	OREŠJE
655	MELJE
656	BREZJE
657	MARIBOR-GRAD
658	KOROŠKA VRATA
659	TABOR
660	STUDENCI
661	LIMBUŠ
662	LAZNICA
663	BISTRICA PRI LIMBUŠU
664	BISTRICA PRI RUŠAH
665	RUŠE
666	ČINŽAT
667	RUTA
668	RDEČI BREG
669	LOVRENC NA POHORJU
670	RECENJAK
671	KUMEN
672	SMOLNIK
673	LOBNICA
674	ZGORNJI VRHOV DOL
675	HRASTJE
676	PEKRE
677	ZGORNJE RADVANJE
678	SPODNJE RADVANJE
679	RAZVANJE
680	TEZNO
681	POBREŽJE
682	ZRKOVCI
683	DOGOŠE
684	ZGORNJI DUPLEK
685	ZAVRŠKA VAS
686	ZIMICA
687	JABLANCE
688	ZGORNJA KORENA
689	SPODNJA KORENA
690	ŽIKARCE
691	CIGLENCE
692	SPODNJI DUPLEK
693	MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU
694	ROGOZA
695	BOHOVA
696	SPODNJE HOČE
697	ZGORNJE HOČE
698	PIVOLA
699	HOČKO POHORJE
700	SLIVNIŠKO POHORJE
701	POLANA
702	RANČE
703	RADIZEL
704	ČRETA
705	SLIVNICA
706	OREHOVA VAS
707	HOTINJA VAS
708	SKOKE
709	LOKA PRI ROŠNJI
710	DVORJANE
711	VURBERK
712	STARŠE
713	ZLATOLIČJE
714	PREPOLJE
715	MARJETA NA DRAVSKEM POLJU
716	RAČE
717	FRAM
718	KOPIVNIK
719	PLANICA
720	LOKA PRI FRAMU
721	MORJE
722	JEŠENCA
723	PODOVA
724	GORICA
725	KOT
726	PLANINA
727	SMREČNO
728	BOJTINA
729	FRAJHAJM
730	ŠMARTNO NA POHORJU
731	OŠELJ
732	URH

733	REP
734	MALO TINJE
735	TINJSKA GORA
736	VISOLE
737	JURIŠNA VAS
738	PREBUKOVJE
739	KALŠE
740	OGLJENŠAK
741	BUKOVEC
742	ZGORNJA POLSKAVA
743	GABERNIK
744	RITOZNOJ
745	KOVAČA VAS
746	ŠENTOVEC
747	POKOŠE
748	SPODNJA POLSKAVA
750	VRHLOGA
751	ČREŠNJEVEC
752	SPODNJA NOVA VAS
753	SLOVENSKA BISTRICA
754	ZGORNJA BISTRICA
755	SPODNJA LOŽNICA
756	ZGORNJA LOŽNICA
757	GLADOMES
758	OKOŠKA VAS
759	ZLOGONA GORA
760	KORITNO
761	BOŽJE
762	BREZJE PRI OPLOTNICI
763	OPLOTNICA
764	ZGORNJE GRUŠOVJE
765	VRHOLE PRI KONJICAH
766	CIGONCA
767	ŽABLJEK
768	HOŠNICA
769	LAPORJE
770	VRHOLE PRI LAPORJU
771	PRETREŽ
772	ŠTATENBERG
773	PEČKE
774	STOPNO
775	DEŽNO
776	JELOVEC
777	MODRAŽE
778	BREZJE PRI POLJČANAH
779	PEKEL
780	STANOVSKO
781	LUŠEČKA VAS
782	POLJČANE
783	STUDENICE
784	HRASTOVEC
785	STARI GRAD
2661	GAJ
2665	ZGORNJI DRAŽEN VRH
2666	SELCE
2667	SPODNJI VURMAT
2711	SPODNJI VRHOV DOL
2712	DOBRAVA
2713	OB ŽELEZNICI
2674	ŽAVCERJEV VRH

7. Območje krajevne pristojnosti Okrožnega sodišča v Murski Soboti obsega naslednje katastrske občine:

1	HODOŠ
2	SUHI VRH
3	DOLENCI
4	BUDINCI
5	MARKOVCI
6	ČEPINCI
7	LUCOVA
8	NERADNOVCI
9	MARTINJE
10	BOREČA
11	ŽENAVLJE
12	ŠULINCI
13	STANJEVCI
14	GORNJI PETROVCI
15	ADRIJANCI
16	PESKOVCI
17	ŠALOVCI
18	KRPLIVNIK
19	DOMANJŠEVCI
20	KRIŽEVCI
21	PANOVCI
22	KUKEČ
23	TRDKOVA
24	MATJAŠEVCI
25	DOLIČ
26	KUZMA
27	GORNJI SLAVEČI
28	SOTINA
29	SERDICA
30	OCINJE

31	KRAMAROVCI
32	NUSKOVA
33	ROGAŠOVCI
34	SVETI JURIJ
35	FIKŠINCI
36	VEČESLAVCI
37	DOLNJI SLAVEČI
38	GRAD
39	VIDONCI
40	OTOVCI
41	MAČKOVCI
42	PROSEČKA VAS
43	KOVAČEVCI
44	POZNANOVCI
45	RADOVCI
46	KRUPLIVNIK
47	MOTOVILCI
48	PERTOČA
49	ROPOČA
50	GERLINCI
51	KRAŠČI
52	VADARCI
53	BODONCI
54	PEČAROVCI
55	DANKOVCI
56	KUŠTANOVCI
57	KOŠAROVCI
58	DOLINA
59	MOŠČANCI
60	VANEČA
61	ŠALAMENCI
62	ZENKOVCI
64	BEZNOVCI
65	TOPOLOVCI
66	DOMAJINCI
67	GORNJI ČRNCI
68	KOROVCI
69	CANKOVA
70	SKAKOVCI
71	STRUKOVCI
72	PUŽEVCI
73	LEMERJE
74	BREZOVCI
75	PREDANOVCI
76	GORICA
77	PUCONCI
78	SEBEBORCI
79	BOKRAČI
80	KRNCI
81	IVANOVCI
82	KANČEVCI
83	LONČAROVCI
84	RATKOVCI
85	BERKOVCI
86	IVANJŠEVCI
87	SREDIŠČE
88	PROSENJAKOVCI
89	SELO
90	FOKOVCI
91	ANDREJCI
92	MORAVCI
93	TEŠANOVCI
94	VUČJA GOMILA
95	ČIKEČKA VAS
96	PORDAŠINCI
97	MOTVARJEVCI
98	BUKOVNICA
99	FILOVCI
100	BOGOJINA
101	IVANCI
102	MLAJTINCI
103	LUKAČEVCI
104	RAKIČAN
105	MURSKA SOBOTA
106	NORŠINCI
107	MARTJANCI
108	NEMČAVCI
109	MARKIŠAVCI
110	POLANA
111	ČERNELAVCI
112	VEŠČICA
113	KUPŠINCI
114	VANČA VAS
115	RANKOVCI
116	BOREJCI
117	KRAJNA
118	GEDEROVCI
119	SODIŠINCI
120	MURSKI PETROVCI
121	PETANJCI
122	TIŠINA
123	TROPOVCI
124	GRADIŠČE
125	MURSKI ČRNCI
126	SATAHOVCI
127	KROG
128	BAKOVCI
129	GANČANI
130	LIPA
131	BELTINCI
132	BRATONCI
133	LIPOVCI

134	DOKLEŽOVJE
135	IŽAKOVCI
136	MELINCI
137	ODRANCI
138	TRNJE V PREKMURJU
139	ŽIŽKI
140	ČRENŠOVCI
141	GORNJA BISTRICA
142	SREDNJA BISTRICA
143	DOLNJA BISTRICA
144	KOBILJE
145	ŽITKOVCI
146	DOBROVNIK
147	STREHOVCI
148	RENKOVCI
149	TURNIŠČE
150	GOMILICA
151	BREZOVICA V PREKMURJU
152	NEDELICA
153	RADMOŽANCI
154	KAMOVCI
155	GENTEROVCI
156	MOSTJE PRI LENDAVI
157	DOLGA VAS PRI LENDAVI
158	BANUTA
159	MALA POLANA
160	VELIKA POLANA
161	HOTIZA
162	KAPCA
163	KOT PRI MURI
164	GABERJE
165	LAKOŠ
166	LENDAVA
167	ČENTIBA
168	DOLINA PRI LENDAVI
169	PETIŠOVCI
170	PINCE
171	VRATJI VRH
172	VRATJA VAS
173	PODGORJE
174	KONJIŠČE
175	DROBTINCI
176	GRABE
177	NASOVA
178	ŽIBERCI
179	ŽEPOVCI
180	ČRNCI
181	APAČE
182	SEGOVCI
183	LUTVERCI
184	GORNJA RADGONA

186	MELE
187	ČREŠNJEVCI
188	POLICE
189	HERCEGOVŠČAK
190	LOMANOŠE
191	PLITVICA
192	PLITVIČKI VRH
193	SPODNJA ŠČAVNICA
194	LASTOMERCI
195	ZBIGOVCI
196	OREHOVSKI VRH
197	OREHOVCI
198	BORAČEVA
199	ŠRATOVCI
200	RADENCI
201	RIHTAROVCI
202	KAPELSKI VRH
203	OČESLAVCI
204	JANŽEV VRH
205	STAVEŠINCI
206	IVANJŠEVCI
207	RADVENCI
208	NEGOVA
209	KUNOVA
210	GORNJI IVANJCI
211	SPODNJI IVANJCI
212	OKOSLAVCI
213	DRAGOTINCI
214	ROŽIČKI VRH
215	STANETINCI
216	HRAŠENSKI - RAČKI VRH
217	MURŠČAK
218	HRASTJE-MOTA
219	MURSKI VRH
220	SELIŠČI
221	SLAPTINCI
222	JAMNA
223	BLAGUŠ
224	GRABONOŠ
225	KRALJEVCI
226	SOVJAK
227	TERBEGOVCI
228	GALUŠAK
229	KOKOLAJNŠČAK
230	VUČJA VAS
231	BUČEČOVCI
232	STARA NOVA VAS
233	BUNČANI
234	VERŽEJ
235	ILJAŠEVCI
236	KRIŽEVCI

237	GRLAVA
238	KRIŠTANCI
239	KRAPJE
240	MOTA
241	CVEN
242	BABINCI
243	NORŠINCI
244	LUKAVCI
245	KLJUČAROVCI PRI LJUTOMERU
246	BORECI
247	LOGAROVCI
248	PRECETINCI
249	KURŠINCI
250	BERKOVCI
251	BOLEHNEČICI
252	BUČKOVCI
253	DRAKOVCI
254	MORAVCI
255	GODEMARCI
256	RADOSLAVCI
257	BRANOSLAVCI
258	CEZANJEVCI
259	LJUTOMER
260	KAMENŠČAK
261	STARA CESTA
262	DESNJAK
263	MEKOTNJAK
264	RADOMERJE
265	GRESOVŠČAK
266	PLEŠIVICA
267	ILOVCI
268	SLAMNJAK
269	RINČETOVA GRABA
270	NUNSKA GRABA
271	PRESIKA
272	STROČJA VAS
273	PRISTAVA
274	GLOBOKA
275	VEŠČICA
276	RAZKRIŽJE
277	ŠAFARSKO
278	GIBINA
2643	ZASADI

8. Območje krajevne pristojnosti Okrožnega sodišča v Novi Gorici obsega naslednje katastrske občine:

2203	TRENTA LEVA
2204	TRENTA DESNA
2205	STRMEC
2206	LOG POD MANGARTOM
2207	BOVEC
2208	KORITNICA
2209	SOČA DESNA
2210	SOČA LEVA
2211	ČEZSOČA
2212	ŽAGA
2213	SRPENICA
2214	BREGINJ
2215	ROBIDIŠČE
2216	LOGJE
2217	SEDLO
2218	BORJANA
2219	KRED
2220	STARO SELO
2221	SUŽID
2222	SVINO
2223	KOBARID
2224	TRNOVO
2225	DREŽNICA
2226	VRSNO
2227	SMAST
2228	LADRA
2229	IDRSKO
2230	LIVEK
2231	KAMNO
2232	VOLARJE
2233	DOLJE
2234	ZATOLMIN
2235	ČADRG
2236	ŽABČE
2237	LJUBINJ
2238	PODMELEC
2239	KNEŽA
2240	RUT
2241	STRŽIŠČE
2242	PODBRDO
2243	OBLOKE
2244	GRAHOVO
2245	PONIKVE
2246	MOST NA SOČI
2247	POLJUBINJ
2248	TOLMIN
2249	VOLČE
2250	MODREJCE

2251	KOZARŠČE
2252	ČIGINJ
2253	RUTE
2254	SELA
2255	LOM
2256	IDRIJA PRI BAČI
2257	SLAP
2258	PEČINE
2259	ŠENTVIŠKA GORA
2260	PRAPETNO BRDO
2261	GORENJA TREBUŠA
2262	KAL NAD KANALOM
2263	AVČE
2264	DOBLAR
2265	ROČINJ
2266	AJBA
2267	BODREŽ
2268	VRH KANALSKI
2269	KANAL
2270	MORSKO
2271	GORENJA VAS
2272	IDRIJA NAD KANALOM
2273	UKANJE
2274	ANHOVO
2275	PLAVE
2276	DESKLE
2277	MIRNIK
2278	KOŽBANA
2279	KRASNO
2280	VRHOVLJE
2281	ŠMARTNO
2282	VEDRIJAN
2283	VIŠNJEVIK
2284	NEBLO
2285	BILJANA
2286	MEDANA
2287	VIPOLŽE
2288	KOZANA
2289	CEROVO
2290	KOJSKO
2291	PODSABOTIN
2292	ŠMAVER
2293	GRGAR
2294	BATE
2295	BANJŠICE
2296	LOKOVEC
2297	ČEPOVAN
2298	LAZNA
2299	LOKVE
2300	TRNOVO
2301	RAVNICA
2302	KROMBERK
2303	SOLKAN
2304	NOVA GORICA
2306	ROŽNA DOLINA
2307	STARA GORA
2308	LOKE
2309	ŠMIHEL
2310	OZELJAN
2311	VITOVLJE
2312	OSEK
2313	ŠEMPAS
2314	VOGRSKO
2315	ŠEMPETER
2316	VRTOJBA
2318	BILJE
2319	BUKOVICA
2320	PRVAČINA
2321	GRADIŠČE
2322	RENČE
2323	VRTOČE
2324	OREHOVLJE
2325	MIREN
2326	RUPA
2327	GABRJE OB VIPAVI
2328	OPATJE SELO
2329	NOVA VAS
2330	SELA NA KRASU
2331	VOJŠČICA
2332	KOSTANJEVICA NA KRASU
2333	TEMNICA
2334	LIPA
2335	DORNBERK
2336	BRANIK
2337	BUKOVO
2338	JESENICA
2339	GORJE
2340	LABINJE
2341	DOLENJI NOVAKI
2342	GORENJI NOVAKI
2343	PLANINA
2344	CERKNO
2345	ZAKRIŽ
2346	OREHEK
2347	POLICE
2348	REKA - RAVNE
2349	ŠEBRELJE
2350	OTALEŽ
2351	IDRIJSKE KRNICE
2352	SPODNJA KANOMLJA
2353	SREDNJA KANOMLJA
2354	GORENJA KANOMLJA

2355	VOJSKO
2356	ČEKOVNIK
2357	IDRIJA - MESTO
2358	SPODNJA IDRIJA
2359	LEDINE
2360	VRSNIK I
2361	DOLE
2362	JELIČNI VRH
2363	IDRIJSKI LOG
2364	GODOVIČ
2365	ČRNI VRH
2366	ZADLOG
2367	KANJI DOL
2368	LOME
2369	JAVORNIK
2370	DOL-OTLICA
2371	KOVK
2372	KRIŽNA GORA
2373	COL
2374	VODICE
2375	PODKRAJ
2376	VIŠNJE
2377	SANABOR
2378	VRHPOLJE
2379	BUDANJE
2380	ŠTURJE
2381	LOKAVEC
2382	STOMAŽ
2383	VRTOVIN
2384	ČRNIČE
2385	GOJAČE
2386	BATUJE
2387	SELO
2388	KAMNJE
2389	SKRILJE
2390	DOBRAVLJE
2391	VIPAVSKI KRIŽ
2392	AJDOVŠČINA
2393	USTJE
2394	VELIKE ŽABLJE
2395	BRJE
2396	ŠMARJE
2397	GABERJE
2398	ERZELJ
2399	PLANINA
2400	SLAP
2401	VIPAVA
2402	LOŽE
2403	GOČE
2404	PODRAGA
2405	PODNANOS
2406	NANOS
2407	LOZICE
2663	MRAVLJEVI
2664	SPODNJA BRANICA
2696	VOJŠČICA
2697	KANALSKI LOM
2698	BUKOVSKI VRH
2699	UTRE

9. Območje krajevne pristojnosti Okrožnega sodišča v Novem mestu obsega naslednje katastrske občine:

1398	BISTRICA
1399	ŠENTRUPERT
1400	STRAŽA
1401	NOVO ZABUKOVJE
1402	SELO-MIRNA
1403	ČATEŽ
1404	DOLGA NJIVA
1405	MALI VIDEM
1406	ŠKOVEC
1407	ROJE
1408	ŠEVNICA
1409	BREZOVICA
1410	MIRNA
1411	OSTROŽNIK
1412	MOKRONOG
1413	LAKNICE
1414	JELŠEVEC
1415	TREBELNO
1416	STARO ZABUKOVJE
1417	ORNUŠKA VAS
1418	LUKOVEK
1419	PONIKVE
1420	ČEŠNJEVEK
1421	MEDVEDJE SELO
1422	TREBNJE
1423	VRHTREBNJE
1424	ŠTEFAN
1425	VELIKA LOKA
1426	PRAPREČE
1427	VELIKI GABER
1428	ZAGORICA
1429	STEHANJA VAS

1430	KNEŽJA VAS
1431	DOBRNIČ
1432	KORITA
1433	SELA PRI ŠUMBERKU
1434	GORNJI KRIŽ
1435	REBER
1436	ŽUŽEMBERK
1437	ŠMIHEL PRI ŽUŽEMBERKU
1438	ŽVIRČE
1439	HINJE
1440	SELA PRI HINJAH
1441	VELIKO LIPJE
1442	STAVČA VAS
1443	DVOR
1444	AJDOVEC
1445	BREZOVA REBER
1446	GORENJE POLJE
1447	GORENJA STRAŽA
1448	PREČNA
1449	GLOBODOL
1450	GOLOBINJEK
1451	MIRNA PEČ
1452	HMELJČIČ
1453	ZAGORICA
1454	DALJNJI VRH
1455	BRŠLJIN
1456	NOVO MESTO
1457	ŽDINJA VAS
1458	ČREŠNJICE
1459	HERINJA VAS
1460	ŠENTPETER
1461	ŽALOVIČE
1462	ZBURE
1463	ZAGRAD
1464	DOLE
1465	STARA VAS
1466	GORENJA VAS
1467	DRUŽINSKA VAS
1468	BELA CERKEV
1469	TOMAŽJA VAS
1470	DOBRAVA
1471	MRŠEČA VAS
1472	OSTROG
1473	GRADIŠČE
1474	POLHOVICA
1475	GORENJA OREHOVICA
1476	ŠENTJERNEJ
1477	VRHPOLJE
1478	GABRJE
1479	BRUSNICE
1480	POTOV VRH
1481	SMOLENJA VAS
1482	RAGOVO
1483	KANDIJA
1484	ŠMIHEL PRI NOVEM MESTU
1485	GOTNA VAS
1486	STOPIČE
1487	ZAJČJI VRH
1488	HRUŠICA
1489	CEROVEC
1490	TEŽKA VODA
1491	LAKOVNICE
1492	STRANSKA VAS
1493	VELIKI PODLJUBEN
1494	JURKA VAS
1495	TOPLICE
1496	PODTURN
1497	PODSTENICE
1498	POLJANE
1499	STARE ŽAGE
1500	DOBINDOL
1501	VINJA VAS
1502	DOLE
1503	SEKULIČI
1504	HRAST PRI JUGORJU
1505	BUŠINJA VAS
1506	LOKVICA
1507	GRABROVEC
1508	BOJANJA VAS
1509	RADOVICA
1510	SLAMNA VAS
1511	DRAŠIČI
1512	BOŽAKOVO
1513	RADOVIČI
1514	ROSALNICE
1515	METLIKA
1516	PRIMOSTEK
1517	DOBRAVICE
1518	GRADAC
1519	PODZEMELJ
1520	ŠTALE
1521	ČRMOŠNJICE
1522	PRIBIŠJE
1523	ŠTREKLJEVEC
1524	SODJI VRH
1525	ČREŠNJEVEC
1526	VINJI VRH
1527	SEMIČ
1528	BREZJE PRI VINJEM VRHU
1529	KOT
1530	BLATNIK
1531	GOLOBINJEK

1532	PLANINA
1533	KLEČ
1534	PETROVA VAS
1535	ČRNOMELJ
1536	TALČJI VRH
1537	BUKOVA GORA
1538	DOLENJA PODGORA
1539	MAVRLEN
1540	DOBLIČE
1541	LOKA
1542	ZASTAVA
1543	KRASINEC
1544	GRIBLJE
1545	BEDENJ
1546	TRIBUČE
1547	BUTORAJ
1548	GOLEK
1549	TANČA GORA
1550	DRAGATUŠ
1551	BELČJI VRH
1552	ADLEŠIČI
1553	BOJANCI
1554	HRAST PRI VINICI
1555	NOVA LIPA
1556	STARA LIPA
1557	STARI TRG OB KOLPI
1558	SODEVCI
1559	RADENCI
1560	SINJI VRH
1561	DAMELJ
1562	UČAKOVCI
1563	VINICA
1564	PRELOKA
1565	MARINDOL
1566	ŽUNIČI
2675	VRANOVIČI
2676	CERKVIŠČE

10. Območje krajevne pristojnosti Okrožnega sodišča na Ptuju obsega naslednje katastrske občine:

279	TRNOVCI
280	RUCMANCI
281	RAKOVCI
282	SAVCI
283	TOMAŽ
284	MALA VAS
285	BRATONEČICE
286	SENIK PRI TOMAŽU
287	KLJUČAROVCI PRI ORMOŽU
288	KORAČICE
289	PRŠETINCI
290	LAHONCI
291	ŽVAB
292	RUNEČ
293	STANOVNO
294	IVANJKOVCI
295	ŽEROVINCI
296	CEROVEC - STANKA VRAZA
297	VELIČANE
298	MIHALOVCI
299	MALI BREBROVNIK
300	VELIKI BREBROVNIK
301	VINSKI VRH
302	MIKLAVŽ
303	HERMANCI
304	GOMILA
305	KOG
306	VUZMETINCI
307	KAJŽAR
308	ZASAVCI
309	LAČAVES
310	JASTREBCI
311	VODRANCI
312	VITAN
313	ŠALOVCI PRI SREDIŠČU
314	HUM
315	PAVLOVSKI VRH
316	LIBANJA
317	PAVLOVCI
318	HARDEK
319	LITMERK
320	LEŠNICA PRI ORMOŽU
321	ŠARDINJE
322	VIČANCI
323	SENEŠCI
324	SODINCI
325	STRJANCI
326	BRESNICA
327	PODGORCI
328	OSLUŠEVCI
329	CVETKOVCI
330	TRGOVIŠČE
331	VELIKA NEDELJA
332	ORMOŽ

333	PUŠENCI
334	FRANKOVCI
335	LOPERŠICE
336	OBREŽ
337	GRABE PRI SREDIŠČU
338	SREDIŠČE
339	NOVINCI
340	SLAVŠINA
341	RJAVCI
342	HVALETINCI
343	VITOMARCI
344	DRBETINCI
345	TRNOVSKA VAS
346	BIŠ
347	BIŠEČKI VRH
348	TRNOVSKI VRH
349	LOČKI VRH
350	LOČIČ
351	SVETINCI
352	DESENCI
353	GRLINCI
354	ZAGORCI
355	SENČAK
356	SAKUŠAK
357	BODKOVCI
358	JURŠINCI
359	DRAGOVIČ
360	GRADIŠČAK
361	LEVANJCI
362	DOLIČ
363	DESTRNIK
364	VINTAROVCI
365	JIRŠOVCI
366	KRČEVINA PRI VURBERKU
367	GRAJENŠČAK
368	DRSTELJA
369	JANEŽOVCI
370	JANEŽOVSKI VRH
371	ZGORNJI VELOVLEK
372	SPODNJI VELOVLEK
373	MOSTJE
374	KUKAVA
375	ROTMAN
376	HLAPONCI
377	POLENŠAK
378	BRATISLAVCI
379	POLENCI
380	PRERAD
381	TIBOLCI
382	SLOMI
383	MEZGOVCI
384	DORNAVA
385	PODVINCI
386	PACINJE
387	KICAR
388	ROGOZNICA
389	NOVA VAS PRI PTUJU
390	MESTNI VRH
391	GRAJENA
392	KRČEVINA PRI PTUJU
393	SLOVENJA VAS
394	GEREČJA VAS
395	HAJDOŠE
396	SKORBA
397	HAJDINA
399	DRAŽENCI
400	PTUJ
401	BRSTJE
402	SPUHLJA
403	BOROVCI
404	PRVENCI
405	SOBETINCI
406	ZAGOJIČI
407	MOŠKANJCI
408	GORIŠNICA
409	ZAMUŠANI
410	FORMIN
411	GAJEVCI
412	MALA VAS
413	MURETINCI
414	STOJNCI
415	BUKOVCI
416	NOVA VAS PRI MARKOVCIH
417	MARKOVCI
418	ZABOVCI
419	ŠTURMOVCI
420	POBREŽJE
421	LANCOVA VAS
422	SELA
423	TRNOVEC
424	APAČE
425	LOVRENC NA DRAVSKEM POLJU
426	ŽUPEČJA VAS
427	PLETERJE
428	MIHOVCE
429	DRAGONJA VAS
430	CIRKOVCE
431	STAROŠINCE
432	SPODNJE JABLANE
433	ZGORNJE JABLANE
434	PONGRCE

435	ŠIKOLE
436	SESTRŽE
437	PODLOŽE
438	LEŠJE
439	PTUJSKA GORA
440	DOKLECE
441	STOGOVCI
442	SKRBLJE
443	JANŠKI VRH
444	BOLEČKA VAS
445	ZGORNJA PRISTAVA
446	JUROVCI
447	DRAVINJSKI VRH
448	VAREJA
449	LJUBSTAVA
450	MAJSKI VRH
451	GORCA
452	DOLENA
453	RODNI VRH
454	JABLOVEC
455	ZAKL
456	DEŽNO
457	PODLEHNIK
458	SPODNJI LESKOVEC
459	REPIŠČE
460	DRAVCI
461	GRADIŠČA
462	DOLANE
463	VELIKI VRH
464	BELSKI VRH
465	HRASTOVEC
466	ZAVRČ
467	GORIČAK
468	DRENOVEC
469	TURŠKI VRH
470	KORENJAK
471	PESTIKE
472	GORENJSKI VRH
473	BREZOVEC
474	CIRKULANE
475	GRUŠKOVEC
476	MEJE
477	MEDRIBNIK
478	PARADIŽ
479	PRISTAVA
480	POHORJE
481	SLATINA
482	MALI OKIČ
483	VELIKI OKIČ
484	GRADIŠČE
485	SKORIŠNJAK
486	BELAVŠEK
487	ZGORNJI LESKOVEC
488	TRDOBOJCI
489	MALA VARNICA
490	VELIKA VARNICA
491	LOŽINA
492	GRUŠKOVJE
493	SEDLAŠEK
494	STANOŠINA
495	KOZMINCI
496	STRAJNA
497	DOBRINA
498	KOČICE
499	SITEŽ
500	BOLFENK
501	SVEČA
502	STOPERCE
503	KUPČINJI VRH
504	NADOLE
505	ČERMOŽIŠE
506	ŽETALE
749	STRAŽGONJCA

11. Območje krajevne pristojnosti Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu obsega naslednje katastrske občine:

786	MLAKE
787	PERNICE
788	BRANIK
789	PODLIPJE
790	BREZOVEC
791	SUHI VRH
792	RADELCA
793	VAS
794	REMŠNIK
795	BREZNI VRH
796	ZGORNJA KAPLA
797	SPODNJA KAPLA
798	ZGORNJI VURMAT
799	OŽBALT
800	JAVNIK
801	BREZNO
802	KOZJI VRH
803	SPODNJA VIŽINGA

804	RADLJE OB DRAVI
805	DOBRAVA
806	ZGORNJA VIŽINGA
807	SPODNJA MUTA
808	ZGORNJA MUTA
809	ZGORNJA GORTINA
810	SPODNJA GORTINA
811	DRAVČE
812	ŠENTJANŽ NAD DRAVČAMI
813	VUZENICA
814	ŠENTVID
815	PRIMOŽ NA POHORJU
816	PLANINA
817	VUHRED
818	ORLICA
819	JANŽEVSKI VRH
820	PODVELKA
821	RDEČI BREG II
822	LEHEN
823	RIBNICA NA POHORJU
824	HUDI KOT
825	LIBELIČE
826	LIBELIŠKA GORA
827	ČRNEŠKA GORA
828	ČRNEČE
829	DRAVOGRAD
830	GRAD
831	VIČ
832	GORIŠKI VRH
833	OJSTRICA
834	DUH NA OJSTRICI
835	VELKA
836	KOZJI VRH
837	VRATA
838	TRBONJE
839	DANIJEL PRI TRBONJAH
840	OTIŠKI VRH I
841	OTIŠKI VRH II
842	DOBROVA
843	SELOVEC
844	ŠENTJANŽ PRI DRAVOGRADU
845	PAMEČE
846	GRADIŠČE
847	VRHE
848	SELE
849	STARI TRG
850	SLOVENJ GRADEC
851	LEGEN
852	GOLAVABUKA
853	ŠMARTNO PRI SLOVENJ GRADCU
854	PODGORJE
855	ZGORNJI RAZBOR
856	SPODNJI RAZBOR
857	VELUNA
858	GRAŠKA GORA
859	VODRIŽ
860	ŠMIKLAVŽ
861	DOBRAVA
862	BRDA
863	ŠENTILJ POD TURJAKOM
864	MISLINJA
865	GORNJI DOLIČ
866	ŠENTVID NAD VALDEKOM
867	ZAVRŠE
868	KOZJAK
869	BELŠAK
870	JAMNICA
871	STROJNA
872	ZELEN BREG
873	SUHI VRH
874	ŠENTANEL
875	DOLGA BRDA
876	BREZNICA
877	STRAŽIŠČE
878	TOLSTI VRH
879	KOROŠKI SELOVEC
880	BRDINJE
882	RAVNE
883	DOBJA VAS
884	FARNA VAS
885	POLJANA
886	LOKOVICA
887	LOM
888	MEŽA TAKRAJ
889	MEŽICA
890	MEŽA ONKRAJ
891	PREVALJE
892	LEŠE
893	ZAGRAD
894	NAVRŠKI VRH
895	PREŠKI VRH
896	KOTLJE
897	PODGORA
898	URŠLJA GORA I
899	URŠLJA GORA II
900	ŽERJAV
901	PLAT
902	PODPECA
903	TOPLA
904	KOPRIVNA
905	BISTRA

906	ČRNA
907	LUDRANSKI VRH
908	JAVORJE

2645	PAKA II
2646	SREDNJI DOLIČ

3384. **Zakon o sodnikih (ZSod)**

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o sodnikih (ZSod)

Razglašam Zakon o sodnikih (ZSod), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-388
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O SODNIKIH (ZSod)

I. poglavje
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta zakon določa pogoje in postopka izvolitve v sodniško funkcijo in imenovanja na sodniško mesto, kriterije za izbiro, ocenjevanje in napredovanje sodnikov, postopek ocenjevanja sodnikovega dela, pravice in dolžnosti sodnika, nezdružljivost sodniške funkcije, premestitev in dodelitev sodnika, službeni nadzor sodnikovega dela, varstvo neodvisnosti sodnika, položaj sodnika v kazenskem postopku, prenehanje sodniške funkcije, razrešitev s sodniške funkcije in disciplinsko odgovornost sodnika.

2. člen

(sodniška služba)

(1) Sodnica oziroma sodnik (v nadaljnjem besedilu: sodnik) je funkcionar v službenem razmerju z Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: sodniška služba).

(2) Z izvolitvijo v Državnem zboru Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) sodnik dobi položaj, ki mu ga zagotavljajo ustava, zakon, ki ureja sodišča, in ta zakon.

(3) Osnovno plačo in druge prejemke sodnikov določa zakon, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju, zakon, ki ureja pravice funkcionarjev, in ta zakon.

3. člen

(uporaba drugih zakonov in predpisov)

(1) Glede sodnikovih pravic in dolžnosti, ki niso urejene s tem zakonom, se smiselno uporablja zakon, ki ureja delovna razmerja.

(2) Sodniku se čas opravljanja sodniške funkcije šteje kot delovna in pokojninska doba.

(3) Sodnik je v času opravljanja sodniške funkcije socialno zavarovan po predpisih o socialnih zavarovanjih, ki veljajo za osebe v delovnem razmerju. Sodnik ima pravice iz obveznih socialnih zavarovanj v enakem obsegu kot zaposleni za polni delovni čas.

(4) Sodnik pridobi pravice iz drugega in tretjega odstavka tega člena z dnem nastopa sodniške službe.

4. člen

(sodniško mesto, sodniški naziv in položaj svetnika)

(1) Sodnik opravlja sodniško funkcijo na sodniškem mestu na sodišču, za katerega je kandidiral in na katero je bil izvoljen ali imenovan (v nadaljnjem besedilu: matično sodišče), če zakon ne določa drugače.

(2) Sodnik opravlja sodniško funkcijo v sodniškem nazivu okrožni sodnik, višji sodnik ali vrhovni sodnik ali na položaju okrožni sodnik svetnik, višji sodnik svetnik ali vrhovni sodnik svetnik.

II. poglavje
IZVOLITEV V SODNIŠKO FUNKCIJO IN IMENOVANJE NA SODNIŠKO MESTO

1. oddelek
Pogoji za izvolitev in imenovanje

5. člen

(formalni pogoji)

Za sodnika je lahko izvoljen ali imenovan, kdor izpolnjuje splošne in posebne pogoje, ki jih določa ta zakon.

6. člen

(splošni pogoji)

(1) Za sodnika je lahko izvoljen, kdor izpolnjuje naslednje splošne pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije in ima znanje slovenskega jezika;
2. je poslovno sposoben in ima zdravstveno sposobnost za opravljanje sodniške službe;
3. je dopolnil 30 let starosti;
4. je v Republiki Sloveniji pridobil strokovni naslov univerzitetni diplomirani pravnik ali strokovna naslova diplomirani pravnik (UN) in magister prava ali strokovni naslov magister prava na podlagi enovitega magistrskega študijskega programa ali je v tujini končal primerljivo izobraževanje s področja prava, ki se dokazuje s tujo listino o izobraževanju in priloženim mnenjem o izobraževanju, z odločbo o priznavanju izobraževanja za namen zaposlovanja ali z odločbo o nostrifikaciji;
5. je opravil pravniški državni izpit v skladu z zakonom, ki ureja pravniški državni izpit;
6. ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti;
7. zoper njega ni bila vložena pravnomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek pogojev za izvolitev v sodniško funkcijo ne izpolnjuje oseba, ki ji je sodniška funkcija prenehala iz razloga po 7. točki prvega odstavka 101. člena tega zakona, ali je bila s sodniške funkcije razrešena v skladu s tem zakonom.

7. člen

(okrožni sodnik)

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena, je lahko izvoljena na sodniško mesto na okrožnem sodišču (okrožni sodnik), če ima najmanj štiri leta delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

8. člen

(višji sodnik)

(1) Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz 6. člena tega zakona, je lahko izvoljena ali imenovana na sodniško mesto na višjem sodišču (višji sodnik), če je uspešno opravljala sodniško funkcijo najmanj šest let ali ima najmanj deset let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

(2) Za višjega sodnika je lahko izvoljen tudi univerzitetni učitelj prava, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 6. člena tega zakona, če je izvoljen najmanj v naziv docenta.

9. člen

(vrhovni sodnik)

(1) Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz 6. člena tega zakona, je lahko izvoljena ali imenovana na sodniško mesto na vrhovnem

sodišču (vrhovni sodnik), če je uspešno opravljala sodniško funkcijo najmanj 15 let ali ima najmanj 20 let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

(2) Za vrhovnega sodnika je lahko izvoljen tudi univerzitetni učitelj prava, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 6. člena tega zakona, če je izvoljen najmanj v naziv izrednega profesorja.

10. člen

(posebni pogoji za izvolitev na specializiranem sodišču)

Za izvolitev ali imenovanje na sodniško mesto na specializiranem sodišču veljajo posebni pogoji iz 7. in 8. člena tega zakona glede na položaj sodišča, določen v zakonu, ki ureja sodišča, če zakon ne določa drugače.

11. člen

(izenačenje delovnih izkušenj)

S sodniško funkcijo so glede delovnih izkušenj izenačene funkcije državnega tožilca, generalnega državnega odvetnika, namestnika generalnega državnega odvetnika, državnega pravobranilca in pomočnika državnega pravobranilca v skladu z Zakonom o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 77/09, 46/13, 95/14 – ZUPPJS15 in 23/17 – ZDOdv), delo državnega odvetnika in višjega državnega odvetnika ter poklic odvetnika in notarja.

2. oddelek
Postopek izvolitve in imenovanja

12. člen

(razpis sodniškega mesta)

(1) Prosto sodniško mesto razpiše vrhovno sodišče na podlagi obrazloženega predloga predsednika sodišča, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto. O predlogu odloči predsednik vrhovnega sodišča v 14 dneh od prejema. Predsedniku vrhovnega sodišča ni treba dati obrazloženega predloga za prosto sodniško mesto vrhovnega sodnika.

(2) Razpis se objavi na spletnem mestu sodstva. Rok za prijave ne sme biti krajši od 15 dni.

13. člen

(prijava in ugotavljanje izpolnjevanja pogojev)

(1) Prijava kandidata za prosto sodniško mesto mora vsebovati naslednje podatke kandidata:

– osebno in morebitno prejšnje osebno ime,
– datum in kraj rojstva,
– enotno matično številko občana (EMŠO),
– naslov stalnega ali začasnega prebivališča,
– poštni naslov za vročanje pisanj ter
– telefonsko številko in elektronski naslov, na katerem je dosegljiv.

(2) Prijava se pošlje v pisni obliki. Za pisno obliko se šteje tudi elektronska oblika prijave, za katero ni potreben kvalificiran elektronski podpis.

(3) Vsak kandidat mora prijavi priložiti življenjepis z opisom strokovne dejavnosti po pridobitvi strokovnega naslova iz 4. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, skupaj z dokazili, dokazila o izpolnjevanju posebnih pogojev za izvolitev, ki jih izkaže z izpisom obdobij zavarovanja iz evidence zavarovancev pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki na dan objave razpisa ni starejši od treh mesecev, ali z odločbo o izvolitvi v naziv docent ali izredni profesor, in izjavo o tem, ali soglaša z vročanjem na elektronski naslov, naveden v prijavi.

(4) Kandidat, ki še ni bil izvoljen v sodniško funkcijo, mora prijavi priložiti dokazilo o zdravstveni sposobnosti za opravljanje sodniške službe, ki na dan objave razpisa ni starejše od šestih mesecev, dokazilo o pridobljenem strokovnem naslovu iz 4. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, podatke o uspešnosti v času študija prava, pisno izjavo o nekaznovanosti in pisno izjavo, da ni v kazenskem postopku.

(5) Za ugotavljanje izpolnjevanja drugih pogojev iz 6. člena tega zakona vrhovno sodišče pridobi dokazila po uradni dolžnosti. Podatek o državljanstvu pridobi od upravljavca centralne evidence o državljanstvu, podatek o poslovni sposobnosti od upravljavca matičnega registra, podatek o opravljenem pravniškem državnem izpitu od upravljavca evidence opravljanja pravniških državnih izpitov, izpis iz kazenske evidence od upravljavca kazenske evidence, podatek o tem, ali je bila zoper kandidata vložena pravnomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, pa iz vpisnikov sodišč.

(6) Upravljavci evidenc vrhovnemu sodišču zaprošene podatke predložijo v petih delovnih dneh. Za kandidate, ki že opravljajo sodniško funkcijo, lahko vrhovno sodišče podatke o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 6. člena tega zakona pridobi iz centralne kadrovske evidence sodnikov, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja sodišča. Enako pridobi tudi podatek iz drugega odstavka 6. člena tega zakona.

(7) Vrhovno sodišče prijave, ki so vložene po izteku razpisnega roka, ali ki tudi po pozivu na dopolnitev niso dopolnjene, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, zavrže s sklepom, zoper katerega je dovoljen upravni spor v osmih dneh od vročitve sklepa. Pristojno sodišče o tožbi odloči v 30 dneh. Postopek glede razpisanega prostega sodniškega mesta se prekine do izteka roka za vložitev tožbe, če ta ni bila vložena, ali do pravnomočnosti sodne odločbe. Če je bila tožba vložena, vrhovno sodišče o tem obvesti sodni svet.

(8) Vrhovno sodišče prijave, ki jih ni zavrglo, in prijavo, ki jo je zavrglo, pa je sodišče v skladu s prejšnjim odstavkom sklep o zavrženju prijave pravnomočno razveljavilo, pošlje predsedniku sodišča, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto.

14. člen

(mnenje o ustreznosti kandidata)

(1) Predsednik sodišča, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto, najpozneje v 30 dneh od dneva, ko prejme razpisno gradivo iz osmega odstavka prejšnjega člena, oblikuje obrazloženo mnenje o ustreznosti vsakega kandidata (v nadaljnjem besedilu: mnenje o ustreznosti), v katerem upošteva kriterije iz 28. člena tega zakona.

(2) Obrazložitev mnenja o ustreznosti vsebuje kandidatove osebne podatke ter podatke in mnenje o njegovem strokovnem znanju, osebnostnih lastnostih, veščinah in drugih sposobnostih, ki se zahtevajo za opravljanje sodniške funkcije.

(3) Za osebo, ki kandidira za izvolitev v sodniško funkcijo, mnenje o ustreznosti vsebuje tudi podatke o uspešnosti kandidata v času študija prava, podatke in oceno kandidatovega usposabljanja v času pripravništva in oceno kandidatovega dela, če je v okviru opravljanja svoje dotedanje funkcije, dela ali poklica opravljal katero od funkcij, del ali poklicev iz 11. člena tega zakona.

(4) Če je kandidat že izvoljen v sodniško funkcijo ali je že opravljal sodniško funkcijo, mnenje o ustreznosti vsebuje tudi podatke in ocene o uspešnosti opravljanja sodniške funkcije.

(5) Predsednik sodišča, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto, mnenje o ustreznosti vroči kandidatu, ki lahko nanj poda obrazložene pripombe v osmih dneh od vročitve. Za vročitev se uporablja 19. člen tega zakona.

15. člen

(dokončno mnenje)

(1) Predsednik sodišča, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto, najpozneje v osmih dneh po prejemu pripomb ali poteku roka iz petega odstavka prejšnjega člena oblikuje dokončno mnenje o ustreznosti, ki ga z razpisnim gradivom in morebitnimi pripombami kandidatov pošlje sodnemu svetu.

(2) Predsednik sodišča, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto, v dokončnem mnenju o ustreznosti predstavi konkretne potrebe sodišča v zvezi z razpisanim prostim sodniškim mestom in postopek izdelave dokončnega mnenja. Posebej lahko navede, katere kandidate šteje za najustreznejše za zasedbo prostega sodniškega mesta, in to obrazloži.

16. člen

(predhodni preizkus kandidatur)

Sodni svet po prejemu razpisnega gradiva prijave kandidatov, ki ne izpolnjujejo splošnih in posebnih pogojev za razpisano prosto sodniško mesto, s sklepom zavrne.

17. člen

(izbirni postopek)

(1) Izbirni postopek ima več faz, v katerih se kandidati postopno izločajo.

(2) Sodni svet lahko od predsednika sodišča, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto, zahteva, da dopolni obrazložitev posameznih ali vseh mnenj o ustreznosti kandidatov ali da mnenja o ustreznosti kandidatov znova oblikuje ter pri tem pridobi in upošteva morebitne dodatne podatke in dokazila.

(3) Sodni svet v izbirnem postopku upošteva dokumentacijo, lahko pa opravi tudi preizkuse strokovnega znanja ter osebnostnih lastnosti, drugih sposobnostih, ki se zahtevajo za opravljanje sodniške funkcije, psihološke preizkuse in razgovore s kandidati, ki najbolje izpolnjujejo kriterije iz 28. člena tega zakona za razpisano prosto sodniško mesto. Sodni svet na sejo, na kateri se izvajajo razgovori, povabi predsednika sodišča, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto. Predsednik sodišča ima pravico kandidatom postavljati vprašanja in pravico do razprave.

(4) Zaradi presoje zakonitosti izbirnega postopka se razgovori s kandidati zvočno snemajo v skladu z zakonom, ki ureja sodni svet.

(5) Sodni svet odloči v 30 dneh po pridobitvi popolne dokumentacije in izvedbi postopka. O posvetovanju in glasovanju v vsaki fazi izbirnega postopka se vodi zapisnik.

18. člen

(vsebinska presoja kandidatur)

(1) Sodni svet v izbirnem postopku ugotavlja, kateri kandidat najbolje izpolnjuje kriterije iz 28. člena tega zakona za razpisano prosto sodniško mesto. Pri tem ni vezan na dokončno mnenje predsednika sodišča iz 15. člena tega zakona.

(2) Če sodni svet med kandidati, ki izpolnjujejo splošne in posebne pogoje za razpisano prosto sodniško mesto, ne izbere nobenega kandidata, v obvestilu o neizbiri kandidata navede razloge za neizbiro za posameznega kandidata.

19. člen

(vročanje v izbirnih postopkih)

(1) Vročanje vabil, odločb, sklepov in drugih dokumentov v izbirnih postopkih za prosta sodniška mesta (v nadaljnjem besedilu: pisanja) se izvaja v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se vsa pisanja kandidatu lahko vročajo tudi v elektronski obliki na elektronski naslov, ki ga je kandidat navedel v prijavi iz 13. člena tega zakona, in o tem priložil pisno soglasje.

(3) V primeru vročanja pisanja v skladu s prejšnjim odstavkom se od naslovnika zahteva potrditev prejema pisanja. Če kandidat prejema pisanja v petih dneh od odpreme ne potrdi, lahko sodni svet po elektronski poti ali na drug način preveri, ali je pisanje prejel in kdaj ga je prejel.

(4) V primeru dvoma, ali je kandidat prejel pisanje v skladu s prejšnjim odstavkom, se pisanja vročijo v skladu s prvim odstavkom tega člena.

20. člen

(izvolitev v sodniško funkcijo)

(1) Če sodni svet izbere kandidata, ki še ni izvoljen v sodniško funkcijo, ga po pravnomočnosti sklepa o izbiri predlaga državnemu zboru v izvolitev.

(2) Za vsako razpisano prosto sodniško mesto sodni svet državnemu zboru v izvolitev predlaga enega kandidata.

(3) Akt o izvolitvi sodnika se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Šteje se, da je z izvolitvijo v sodniško funkcijo sodnik imenovan na razpisano prosto sodniško mesto. Z imenovanjem na sodniško mesto sodnik pridobi sodniški naziv, ki ustreza sodniškemu mestu.

(5) Sodni svet akt o izvolitvi sodnika po prejemu pošlje predsedniku matičnega sodišča, ki sodnika uvrsti v plačni razred, ki ustreza sodniškemu mestu in pridobljenemu nazivu.

(6) Če državni zbor kandidata iz prvega odstavka tega člena ne izvoli, lahko sodni svet opravi ponovno izbiro med prijavljenimi kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, in ravna v skladu s tem zakonom.

21. člen

(imenovanje na sodniško mesto)

(1) Če sodni svet na prosto razpisano sodniško mesto izbere kandidata, ki je že izvoljen v sodniško funkcijo, ga imenuje na razpisano sodniško mesto in premesti na sodišče, pri katerem je to mesto razpisano.

(2) Premestitev se opravi 30. dan po pravnomočnosti odločbe o imenovanju. Sodni svet lahko ta rok po uradni dolžnosti ali na predlog sodnika ali predsednika sodišča, na sodniško mesto katerega je sodnik imenovan, iz posebej utemeljenih razlogov skrajša.

(3) Če gre za višje sodniško mesto, se šteje imenovanje za napredovanje na višje sodniško mesto v skladu s 50. členom tega zakona.

(4) Imenovanje na sodniško mesto se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

22. člen

(sodno varstvo)

(1) Sodni svet sklep o izbiri iz prvega odstavka 20. člena tega zakona ali odločbo imenovanju iz prvega odstavka 21. člena tega zakona vroči vsem kandidatom, ki so se prijavili na prosto sodniško mesto, če njihove prijave niso bile v skladu s sedmim odstavkom 13. člena tega zakona pravnomočno zavržene.

(2) Zoper sklep o izbiri in odločbo o imenovanju iz prejšnjega odstavka imajo kandidati sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja sodni svet.

23. člen

(neuspešen razpis)

(1) Če je razpis za prosto sodniško mesto neuspešen, predsednik vrhovnega sodišča o tem obvesti predsednika sodišča, pri katerem je bilo razpisano prosto sodniško mesto, ta pa lahko v 15 dneh od prejema obvestila predlaga ponovitev razpisa.

(2) Razpis je neuspešen, če se ne prijavi noben kandidat, če so vse prijave zavržene ali zavrnjene, če sodni svet ne izbere nobenega kandidata ali če državni zbor ne izvoli kandidata, ki ga je sodni svet predlagal v izvolitev.

3. oddelek

Prisega in nastop sodniške službe ter sodniško mentorstvo

24. člen

(prisega in nastop sodniške službe)

Sodnik nastopi sodniško službo z dnem, ko pred predsednikom državnega zbora izreče prisego: »Prisegam, da bom

sodniško funkcijo opravljal(-a) v skladu z ustavo in zakonom ter sodil(-a) po svoji vesti in nepristransko.«.

25. člen

(sodniško mentorstvo)

(1) Sodniku, ki je izvoljen na sodniško mesto okrožnega sodišča, se lahko za prvo leto opravljanja sodniške službe določi mentorica oziroma mentor (v nadaljnjem besedilu: mentor).

(2) Mentorja določita predsednik matičnega sodišča in sodnik sporazumno s seznama mentorjev, ki ga vodi vrhovno sodišče. Mentor je lahko sodnik iste stopnje in pristojnosti, ne more pa biti predsednik matičnega sodišča ali vodja oddelka.

(3) V primeru daljših odsotnosti sodnika v prvem letu službovanja se mentorstvo na predlog sodnika lahko podaljša za čas, kolikor je bil sodnik odsoten, o čemer odloči predsednik matičnega sodišča.

(4) Mentor se lahko v skladu s tem oddelkom določi tudi drugim sodnikom, zlasti kadar sodnik zamenja področje sojenja ali je imenovan na višje sodniško mesto.

26. člen

(položaj in vloga mentorja)

(1) Mentor sodniku svetuje zlasti o temah s področij organizacije dela sodnika, izvajanja glavnih obravnav in narokov, tehnike pisanja sodnih odločb ter odnosa do strank in drugih udeležencev v postopkih.

(2) V okviru mentorstva ni dovoljeno posegati v neodvisni položaj sodnika pri odločanju v zadevah, ki so mu dodeljene v reševanje.

(3) Mentor ne ocenjuje dela, znanja, veščin in učinkovitosti sodnika.

III. poglavje
MERILA ZA IZBIRO, OCENJEVANJE IN NAPREDOVANJE TER POSTOPEK OCENJEVANJA

1. oddelek
Merila za izbiro, ocenjevanje in napredovanje

27. člen

(primernost za sodniško funkcijo)

(1) Sodniške funkcije ne more opravljati oseba, za katero utemeljeno ni mogoče pričakovati, da bo uživala zadostno stopnjo javnega zaupanja, potrebnega za opravljanje sodniške funkcije.

(2) Zadostne stopnje javnega zaupanja, potrebne za opravljanje sodniške funkcije, ne more uživati oseba, ki sodniške funkcije ne opravlja strokovno, pošteno in vestno, ne varuje ugleda sodstva in sodnikov, nepristranskosti in neodvisnosti sojenja ali za katero na podlagi njenega preteklega dela, ravnanj in obnašanja tega ni mogoče pričakovati.

28. člen

(kriteriji za izbiro, ocenjevanje in napredovanje)

(1) Pri izbiri kandidatov za sodniško mesto, ocenjevanju sodnikovega dela in odločanju o napredovanju se upoštevajo dokumentirane in dokazljive kompetence, ki temeljijo na kvaliteti opravljenega dela.

(2) Kot dodatni kriterij se pri presoji kompetenc upoštevajo:

1. obseg strokovnega znanja;
2. osebnostne lastnosti, pri čemer se upoštevajo zlasti odgovornost, zanesljivost in preudarnost;
3. socialne veščine, pri čemer se upoštevajo zlasti komunikacijske spretnosti in spretnost obvladovanja konfliktnih situacij;
4. varovanje neodvisnosti, nepristranskosti ter ugleda sodstva in sodnikov;
5. sposobnosti opravljanja nalog na vodstvenem mestu, če je sodnik imenovan na tako mesto, pri čemer se upoštevajo zlasti rezultati dela na področju, ki je sodniku zaupano.

(3) Kriteriji in postopek za izbiro kandidatov ter za ocenjevanje in napredovanje so podrobneje določeni v merilih za izbiro kandidatov za sodniško mesto oziroma v merilih za oceno kakovosti sodnikovega dela, ki jih sodni svet sprejme po predhodnem mnenju predsednika vrhovnega sodišča. Merila se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

29. člen

(zavezujoča narava kriterijev)

Kriteriji in merila iz prejšnjega člena zavezujejo predsednike sodišč pri oblikovanju mnenj v postopkih izbire kandidatov za prosta sodniška mesta in v postopkih ocenjevanja sodnikovega dela, sodni svet v postopkih izbire kandidatov za prosta sodniška mesta, pri odločanju o napredovanju sodnikov in pri potrjevanju negativne ocene ter personalne svete pri izdelavi ocene sodnikovega dela.

2. oddelek
Postopek ocenjevanja

30. člen

(redno in predčasno ocenjevanje)

(1) Ocena sodnikovega dela se za sodnika okrožnega in višjega sodišča izdela vsaka tri leta (v nadaljnjem besedilu: redno ocenjevanje). Za redno ocenjevanje sodnikov so odgovorni predsedniki sodišč, ki ob izteku posameznega ocenjevalnega obdobja podajo predlog za izdelavo ocene. Predlog lahko poda tudi sodnik.

(2) V prvih treh letih po izvolitvi se ocena sodnikovega dela za sodnika okrožnega in višjega sodišča izdela vsako leto posebej, pri čemer tretja ocena zajema celotno triletno obdobje sodnikovega dela.

(3) Pred potekom ocenjevalnega obdobja iz prvega odstavka tega člena se ocena sodnikovega dela za sodnika okrožnega in višjega sodišča izdela iz utemeljenih razlogov, ki so zlasti kandidatura sodnika na višje sodniško mesto, na vodstveno mesto, na mesto sodnika mednarodnega sodišča ali bistveno odstopanje pri opravljanju sodniške funkcije od kriterijev za ocenjevanje sodnika iz 28. člena tega zakona. Obrazloženo zahtevo za oceno sodnikovega dela za sodnika okrožnega in višjega sodišča lahko poda sodni svet, predsednik matičnega sodišča, predsednik sodišča neposredno višje stopnje, minister, pristojen za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: minister) ali sodnik. Sodni svet in minister lahko zahtevata oceno sodnikovega dela samo v okviru izvajanja svojih pristojnosti.

(4) Vrhovnih sodnikov in višjih sodnikov svetnikov se ne ocenjuje, razen iz utemeljenih razlogov. Utemeljeni razlogi so zlasti kandidatura sodnika na višje sodniško mesto, na vodstveno mesto, na mesto sodnika mednarodnega sodišča ali bistveno odstopanje pri opravljanju sodniške funkcije od kriterijev iz 28. člena tega zakona. Obrazloženo zahtevo za oceno sodnikovega dela za vrhovnega sodnika in višjega sodnika svetnika lahko poda sodni svet, predsednik matičnega sodišča, predsednik vrhovnega sodišča, minister ali sodnik. Sodni svet in minister lahko zahtevata oceno sodnikovega dela samo v okviru izvajanja svojih pristojnosti.

31. člen

(pristojnost za izdelavo ocene)

(1) Oceno sodnikovega dela za sodnika okrožnega sodišča izdela personalni svet višjega sodišča, pristojen v skladu z zakonom, ki ureja sodišča (v nadaljnjem besedilu: personalni svet višjega sodišča).

(2) Oceno sodnikovega dela za sodnika višjega sodišča, vrhovnega sodnika in sodnika, ki je dodeljen na Ustavno sodišče Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ustavno sodišče), višje sodišče, vrhovno sodišče, v sodni svet ali na

ministrstvo, pristojno za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), izdela personalni svet vrhovnega sodišča, pristojen v skladu z zakonom, ki ureja sodišča (v nadaljnjem besedilu: personalni svet vrhovnega sodišča).

32. člen

(podlaga za izdelavo ocene)

(1) Ocena sodnikovega dela se izdela na podlagi podatkov iz osebnega spisa sodnika in drugih podatkov o izpolnjevanju kriterijev iz 28. člena tega zakona. Za ugotovitev izpolnjevanja navedenih kriterijev se pregledujejo tudi spisi pravnomočno zaključenih zadev, ki so bile dodeljene sodniku, ter se pridobi mnenje predsednika matičnega sodišča ali vodje oddelka, na katerem ocenjevani sodnik opravlja sodniško službo, in oddelka sodišča, ki obravnava pravna sredstva zoper odločbe ocenjevanega sodnika (v nadaljnjem besedilu: instančni oddelek).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za sodnika, ki je dodeljen na drugo sodišče ali v drug organ, pri oceni sodnikovega dela za čas in obseg dodelitve upošteva mnenje o delu sodnika, ki ga izdela predstojnik organa ali predsednik sodišča, na katero je ali je bil sodnik dodeljen. Če je dodeljeni sodnik v celoti ali deloma oproščen opravljanja sodniške službe ali mu dolžnosti iz sodniške službe mirujejo, se obseg njegovega dela oceni na podlagi poročila o nalogah sodnika v času dodelitve, ki ga izdela predstojnik organa ali predsednik sodišča, na katero je ali je bil sodnik dodeljen.

(3) Obliko in vsebino mnenja predsednika matičnega sodišča oziroma vodje oddelka in instančnega oddelka ter poročila in mnenja predstojnika organa ali predsednika sodišča, na katero je ali je bil sodnik dodeljen, se podrobneje opredelijo v merilih za oceno kakovosti dela sodnikov, pri čemer se natančneje opredeli tudi postopek sprejemanja mnenja instančnega oddelka.

33. člen

(osebni spis sodnika)

(1) V osebni spis sodnika se po odredbi predsednika matičnega sodišča, predsednika sodišča neposredno višje stopnje, personalnega sveta, sodnega sveta, predstojnika organa ali predsednika sodišča, na katero je sodnik dodeljen, ali na zahtevo sodnika vnašajo vsi podatki, pomembni za izdelavo ocene sodnikovega dela. Pred vložitvijo podatka v osebni spis sodnika se sodniku omogoči možnost odgovora na obvestilo o nameravani vložitvi podatka v osebni spis v 15 dneh od prejema obvestila o nameravani vložitvi podatka v osebni spis. Podatek se vloži v osebni spis sodnika, skupaj z odgovorom sodnika, sodnika pa se o tem obvesti.

(2) Osebni spis sodnika se vodi v uradu matičnega sodišča, osebni spis predsednika sodišča v uradu sodišča neposredno višje stopnje, osebni spis predsednika vrhovnega sodišča pa v uradu vrhovnega sodišča.

(3) Podatki iz osebnega spisa sodnika niso dostopni javnosti. V podatke iz osebnega spisa lahko vpogledajo le osebe in organi iz prvega odstavka tega člena, disciplinski tožilec in disciplinsko sodišče zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu, zakonu, ki ureja sodišča, in zakonu, ki ureja sodni svet. Sodnik ima pravico do vpogleda v svoj osebni spis.

34. člen

(postopek)

(1) Postopek ocenjevanja se izvede na podlagi pisnega predloga ali obrazložene zahteve in dokazil. Personalni svet ustno obravnavo opravi le, če tako odločijo člani senata personalnega sveta.

(2) Predlog za izdelavo ocene sodnikovega dela se predloži personalnemu svetu, ki presodi, ali so podani pogoji za njeno izdelavo v skladu s 30. členom tega zakona. Če ni ovir za izvedbo ocenjevanja, se predlog vroči sodniku, predsedniku matičnega sodišča, predstojniku organa ali predsedniku sodišča, na katero je ali je bil sodnik dodeljen v ocenjevalnem obdobju, če ti niso vlagatelji predloga, in instančnemu oddelku.

(3) Po prejemu mnenj in poročil se ocenjevani sodnik seznani z vsem gradivom, ki bo podlaga za ocenjevanje. Personalni svet prejeta mnenja in poročila, skupaj s podatki in dokumenti, ki niso v osebnem spisu sodnika, osebno vroči sodniku. Obenem ga seznani s tem, kateri spisi se bodo v postopku ocenjevanja pregledali. Ocenjevani sodnik lahko poda obrazložene pripombe v 15 dneh od vročitve gradiva.

(4) Ocena sodnikovega dela se sodniku, vlagatelju zahteve iz tretjega in četrtega odstavka 30. člena tega zakona, predsedniku matičnega sodišča, predstojniku organa ali predsedniku sodišča, če gre za sodnika, ki je dodeljen, ali predsedniku sodišča neposredno višje stopnje, če gre za sodnika, ki je podpredsednik ali predsednik sodišča, vroči osebno.

35. člen

(pravno varstvo v postopku ocenjevanja)

(1) Ocenjevani sodnik, predsednik matičnega sodišča, predstojnik organa ali predsednik sodišča, na katero je sodnik dodeljen, ki se z oceno ne strinja, se lahko v osmih dneh od vročitve ocene pritoži pri pritožbenem personalnem svetu vrhovnega sodišča, pristojnem v skladu z zakonom, ki ureja sodišča (v nadaljnjem besedilu: pritožbeni personalni svet vrhovnega sodišča).

(2) Ko odloča o pritožbi zoper oceno iz prvega odstavka 31. člena tega zakona, pritožbeni personalni svet vrhovnega sodišča pritožbo zavrne, pritožbi ugodi in oceno spremeni ali pritožbi ugodi in oceno razveljavi ter od personalnega sveta višjega sodišča, ki je pristojen v skladu z zakonom, ki ureja sodišča, zahteva ponovno izdelavo ocene.

(3) Ko odloča o pritožbi zoper oceno iz drugega odstavka 31. člena tega zakona pritožbeni personalni svet vrhovnega sodišča pritožbo zavrne, pritožbi ugodi in oceno spremeni ali pritožbi ugodi in oceno razveljavi ter od personalnega sveta vrhovnega sodišča zahteva ponovno izdelavo ocene.

(4) Če vlagatelj zahteve za ocenjevanje nima možnosti pritožbe v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko od personalnega sveta vrhovnega sodišča zahteva, da preveri utemeljenost ocene sodnikovega dela.

(5) V zvezi z reševanjem zahteve iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega člena glede pritožbe zoper oceno.

3. oddelek
Ocena in učinki ocenjevanja

36. člen

(stopnje ocene)

(1) Z oceno sodnikovega dela personalni svet ugotovi, da sodnikovo delo:

1. ne ustreza sodniški funkciji (v nadaljnjem besedilu: negativna ocena);
2. ustreza sodniški funkciji, vendar ne dosega pogojev za napredovanje (v nadaljnjem besedilu: ocena *ne napreduje*);
3. ustreza sodniški funkciji (v nadaljnjem besedilu: ocena *napreduje*);
4. ustreza sodniški funkciji na nadpovprečni ravni (v nadaljnjem besedilu: nadpovprečna ocena);
5. ustreza sodniški funkciji na izjemni ravni (v nadaljnjem besedilu: izjemna ocena).

(2) Negativna ocena se izda, če personalni svet ugotovi, da sodnik ne izpolnjuje enega ali več kriterijev iz 28. člena tega zakona, razen kriterija iz 5. točke drugega odstavka 28. člena tega zakona.

(3) Ocena *ne napreduje* se izda, če personalni svet ugotovi, da sodnik izpolnjuje enega ali več kriterijev iz 28. člena tega zakona na podpovprečni ravni.

(4) Ocena *napreduje* se izda, če personalni svet ugotovi, da sodnik izpolnjuje kriterije iz 28. člena tega zakona.

(5) Nadpovprečna ocena se izda, če personalni svet ugotovi, da sodnik izpolnjuje kriterije iz 28. člena tega zakona na nadpovprečni ravni.

(6) Izjemna ocena se izda, če personalni svet ugotovi, da sodnik izpolnjuje kriterije iz 28. člena tega zakona na izjemni ravni.

37. člen

(negativna ocena)

(1) Če je sodniku izdana negativna ocena, mu sodniška funkcija preneha.

(2) Negativno oceno je pred njenim učinkovanjem treba predložiti v potrditev sodnemu svetu.

(3) Sodni svet v postopku odločanja o potrditvi negativne ocene odloči v 30 dneh po pridobitvi popolne dokumentacije.

(4) Sodni svet lahko oceno potrdi, ne potrdi ali je ne potrdi in jo vrne personalnemu svetu v ponovno izdelavo. Sodni svet ocene ne potrdi in jo vrne personalnemu svetu v ponovno izdelavo, če ugotovi, da so bile v postopku ocenjevanja storjene take pomanjkljivosti, ki bi lahko vplivale na zakonitost postopka, ali da bi bilo treba postopek ocenjevanja vsebinsko dopolniti. Če sodni svet ocene ne potrdi in je ne vrne personalnemu svetu v ponovno izdelavo, se šteje, da sodnikovo delo ustreza sodniški funkciji, vendar ne izpolnjuje pogojev za napredovanje.

38. člen

(učinki ocen)

(1) Če je sodniku izdana ocena *ne napreduje*, ne more biti uvrščen v višji plačni razred, imenovan na višje sodniško mesto ali na položaj svetnika.

(2) Če sta sodniku zaporedno izdani dve oceni *ne napreduje*, se mu izreče znižanje plače do višine 20 % za čas do enega leta.

(3) Personalni svet predloži oceni sodnikovega dela iz prejšnjega odstavka sodnemu svetu, ki izda odločbo o znižanju plače.

(4) Če je sodniku izdana ocena *napreduje*:

– napreduje v višji plačni razred v skladu s prvim odstavkom 47. člena tega zakona,

– se imenuje na položaj svetnika v skladu z 48. členom tega zakona.

(5) Če je sodniku izdana nadpovprečna ocena, lahko:

– sodnik napreduje za dva plačna razreda v skladu z drugim odstavkom 47. člena tega zakona,

– sodnik, ki opravlja sodniško funkcijo na sodniškem mestu na okrožnem sodišču, napreduje na sodniško mesto na višjem sodišču že po treh letih opravljanja sodniške funkcije ne glede na 8. in 50. člen tega zakona,

– sodnik, ki opravlja sodniško funkcijo na sodniškem mestu na okrožnem ali višjem sodišču, napreduje na sodniško mesto na vrhovnem sodišču že po desetih letih opravljanja sodniške funkcije ne glede na 9. in 50. člen tega zakona,

– sodnik napreduje na položaj svetnika okrožnega ali višjega sodišča pri drugem ali tretjem rednem ocenjevanju sodniške funkcije na istem sodniškem mestu v skladu s prvim in drugim odstavkom 48. člena tega zakona,

– okrožni sodnik svetnik na istem sodniškem mestu napreduje v sodniški naziv višji sodnik, če so pretekla najmanj tri leta od imenovanja sodnika na položaj svetnika v skladu s prvim odstavkom 49. člena tega zakona.

(6) Če je sodniku izdana izjemna ocena, lahko okrožni sodnik, poleg oblik napredovanja po prejšnjem odstavku, na istem sodniškem mestu napreduje v sodniški naziv višji sodnik v skladu z drugim odstavkom 49. člena tega zakona, okrožni sodnik v nazivu višji sodnik, ki opravlja sodniško funkcijo na sodniškem mestu na okrožnem sodišču, pa na položaj višjega sodnika svetnika v skladu s tretjim odstavkom 49. člena tega zakona.

IV. poglavje
PRAVICE SODNIKA

39. člen

(pravice sodnika)

Sodnik ima pravico do plače, napredovanja in izobraževanja ter druge pravice, ki izhajajo iz sodniške funkcije. V pravice sodnika ni dovoljeno posegati, razen v primerih in po postopkih, določenih z zakonom.

1. oddelek
Plača in druga izplačila

40. člen

(plača sodnika)

(1) Sodnik ima pravico do osnovne plače, ki ustreza plačnemu razredu za sodniški naziv, v katerega je imenovan ali je napredoval, ali za položaj, na katerega je imenovan, kot jo določa zakon, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.

(2) Sodnik, ki sodniško funkcijo opravlja na sodniškem mestu na okrožnem sodišču v nazivu višji sodnik, se ob imenovanju na višje sodniško mesto uvrsti v plačni razred, ki je za en plačni razred višji od plačnega razreda, v katerega je bil uvrščen pred imenovanjem.

(3) Sodnik ima pravico do dodatkov kot dela plače pod pogoji in v višini, kot jih določa zakon, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.

(4) Sodniku se plača v času trajanja sodniške funkcije ne sme znižati, razen v primerih, ki jih določa zakon.

41. člen

(plača sodnika za čas reševanja zadev iz pristojnosti specializiranega kazenskega oddelka)

(1) Okrožnim sodnikom, ki so razporejeni ali dodeljeni za sojenje v specializirani kazenski oddelek, ki ga ureja zakon, ki ureja sodišča, pripada za čas, v katerem rešujejo zadeve iz pristojnosti tega oddelka, osnovna plača vrhovnega sodnika, kot jo določa zakon, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju, okrožnim sodnikom svetnikom, višjim sodnikom in višjim sodnikom svetnikom pa osnovna plača vrhovnega sodnika svetnika.

(2) Sodnikom, ki kot člani senatov sodelujejo pri sojenju v zadevah iz pristojnosti specializiranega kazenskega oddelka na prvi stopnji ali pri odločanju o nujnih procesnih dejanjih na prvi stopnji, pripada za čas sodelovanja na narokih, obravnavah in sejah glede na njihov sodniški naziv in položaj osnovna plača, določena v prejšnjem odstavku.

(3) Sodnikom poročevalcem, ki na višjem sodišču odločajo o pravnih sredstvih v zadevah iz pristojnosti specializiranega kazenskega oddelka, pripada za čas, v katerem rešujejo zadeve iz pristojnosti tega oddelka, osnovna plača vrhovnega sodnika.

(4) Sodnikom na višjem sodišču, ki kot člani senatov odločajo o pravnih sredstvih v zadevah iz pristojnosti specializiranega kazenskega oddelka, pripada za čas sodelovanja na narokih, obravnavah in sejah osnovna plača višjega sodnika svetnika.

(5) Način evidentiranja časa iz prejšnjih odstavkov določa sodni red.

42. člen

(uvrstitev v plačni razred)

(1) Sodnika v skladu s tem zakonom in z zakonom, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju, v plačni razred uvrsti predsednik matičnega sodišča, predsednika sodišča predsednik neposredno višjega sodišča, predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča pa sodni svet.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sodnika v plačni razred uvrsti sodni svet, kadar odloči o imenovanju na višje sodniško mesto in o napredovanju na podlagi nadpovprečne ali izjemne ocene.

43. člen

(pripravljenost in dežurstvo)

(1) Za ure pripravljenosti sodniku pripada dodatek v višini, kot ga določa zakon, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju. Če sodnik med pripravljenostjo prevzame opravljanje nujnih procesnih dejanj, se ta čas vrednoti in evidentira kot ure med dežurstvom, sodniku pa za ta čas dodatek za pripravljenost ne pripada.

(2) Za ure dežurstva, ki presegajo polni delovni čas, pripada sodniku dodatek v višini, kot ga določa zakon, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.

44. člen

(nadomestila plače)

(1) Sodnik ima za čas letnega dopusta, izrednega plačanega dopusta in v drugih primerih plačane odsotnosti z dela pravico do nadomestila plače v višini 100 % plače za pretekli mesec za polni delovni čas.

(2) Za čas odsotnosti zaradi poklicne bolezni ali poškodbe pri delu ali zaradi svoje bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom, ima sodnik pravico do nadomestila plače v skladu z zakonom, ki ureja funkcionarje.

(3) V času, ko je sodniku izrečena začasna odstranitev iz sodniške službe, je upravičen do nadomestila plače v višini polovice svoje osnovne plače.

(4) V času, ko sodnik zaradi pripora ne more opravljati sodniške funkcije, je upravičen do nadomestila plače v višini ene tretjine svoje osnovne plače.

45. člen

(povračila stroškov in drugi prejemki)

(1) Poleg povračil stroškov in drugih prejemkov, ki so določeni z zakonom, ki ureja pravice funkcionarjev, ima sodnik pravico do:

– povračila stroškov prevoza ob dela prostih dnevih in praznikih, ki so dela prosti dnevi, ter enkrat tedensko ob sobotah in nedeljah iz kraja, kjer ima službeno stanovanje, do kraja stalnega prebivališča in nazaj, in sicer v enaki višini, kot je za javne uslužbence v državni upravi določeno povračilo stroškov prevoza na delo in z dela;

– povračila stroškov selitve iz kraja stalnega prebivališča v kraj, kjer ima službeno stanovanje, in nazaj;

– povračila stroškov za izobraževanje.

(2) Pogoje in višino povračila stroškov iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka določi predsednik vrhovnega sodišča.

(3) Izplačilo stroškov in drugih prejemkov, do katerih je sodnik upravičen v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja pravice funkcionarjev, odobri predsednik matičnega sodišča.

2. oddelek
Napredovanje

46. člen

(pravica do napredovanja)

(1) Z nastopom sodniške službe pridobi sodnik pravico do napredovanja v skladu s tem zakonom.

(2) Napredovanje zajema:

– napredovanje okrožnih in višjih sodnikov v plačnih razredih;

– napredovanje na položaj svetnika;

– napredovanje okrožnega sodnika v naziv višjega sodnika na istem sodniškem mestu;

– napredovanje na višje sodniško mesto.

47. člen

(napredovanje v plačnih razredih)

(1) Okrožni sodnik ali višji sodnik napreduje v višji plačni razred vsaka tri leta, če v skladu s tem zakonom ni ovir za napredovanje (redno napredovanje v plačnem razredu).

(2) Če je okrožnemu sodniku ali višjemu sodniku izdana nadpovprečna ali izjemna ocena, lahko napreduje za dva plačna razreda (hitrejše napredovanje v plačnih razredih).

(3) V okviru razponov, ki jih določa zakon, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju, lahko okrožni sodnik napreduje za največ tri, višji sodnik pa za največ dva plačna razreda.

(4) Vrhovni sodniki ne napredujejo v plačnih razredih.

48. člen

(položaj svetnika)

(1) Okrožni sodnik pridobi položaj svetnika pri četrtem rednem ocenjevanju sodniške funkcije, če je z oceno ugotovljeno, da ustreza sodniški funkciji in če pri prejšnjih ocenjevanjih ni bilo ugotovljeno, da ne izpolnjuje pogojev za napredovanje (redno napredovanje na položaj svetnika). Položaj svetnika lahko pridobi tudi že pri drugem ali tretjem rednem ocenjevanju sodniške funkcije, če je z oceno ugotovljeno, da sodniški funkciji ustreza na nadpovprečni ali izjemni ravni in če pri prejšnjih ocenjevanjih ni bilo ugotovljeno, da ne izpolnjuje pogojev za napredovanje (hitrejše napredovanje na položaj svetnika).

(2) Višji sodnik pridobi položaj svetnika pri tretjem rednem ocenjevanju sodniške funkcije po imenovanju na sodniško mesto na višjem sodišču, če je z oceno ugotovljeno, da ustreza sodniški funkciji in če pri prejšnjih ocenjevanjih ni bilo ugotovljeno, da ne izpolnjuje pogojev za napredovanje (redno napredovanje na položaj svetnika). Položaj svetnika lahko pridobi tudi že pri drugem rednem ocenjevanju sodniške funkcije po imenovanju na sodniško mesto na višjem sodišču, če iz ocene njegovega dela izhaja, da sodniški funkciji ustreza na nadpovprečni ali izjemni ravni in če pri prejšnjih ocenjevanjih ni bilo ugotovljeno, da ne izpolnjuje pogojev za napredovanje (hitrejše napredovanje na položaj svetnika).

(3) Vrhovni sodnik pridobi položaj svetnika po šestih letih opravljanja sodniške funkcije vrhovnega sodnika, če v skladu s tem zakonom ni ovir za napredovanje.

49. člen

(višji sodniški naziv na istem sodniškem mestu)

(1) Okrožni sodnik svetnik lahko na istem sodniškem mestu napreduje v naziv višjega sodnika, če so pretekla najmanj tri leta od njegovega imenovanja na položaj svetnika in mu je izdana nadpovprečna ocena (hitrejše napredovanje v višji sodniški naziv).

(2) Okrožni sodnik lahko ne glede na prejšnji odstavek napreduje v naziv višjega sodnika na istem sodniškem mestu, če mu je izdana izjemna ocena (izjemno napredovanje v višji sodniški naziv).

(3) Pri napredovanju v skladu s prejšnjima odstavkoma sodnik okrožnega sodišča na istem sodniškem mestu ne more doseči položaja višjega sodnika svetnika, razen če mu je pri drugem ali poznejšem rednem ocenjevanju po imenovanju v naziv višjega sodnika izdana izjemna ocena.

(4) Sodnik iz prvega in drugega odstavka tega člena se z letnim razporedom dela v skladu z zakonom, ki ureja sodišča, razporedi praviloma za sojenje v pomembnejših zadevah, lahko pa se tudi brez privolitve dodeli na sodišče višjega položaja, ki ustreza njegovemu nazivu, za sodelovanje pri izvajanju sodne oblasti s poročanjem na sejah senatov, pripravljanjem zahtevnejših strokovnih analiz in osnutkov sodnih odločb.

(5) Dodelitev iz prejšnjega odstavka se lahko odredi za polni obseg sodniške službe ali za njen del in ob omejitvah v skladu z drugim in tretjim odstavkom 75. člena tega zakona.

(6) O dodelitvi iz četrtega odstavka tega člena odloči predsednik vrhovnega sodišča na predlog predsednika sodišča, na katero bo sodnik dodeljen. Dodeljeni sodnik ima zagotovljeno pravno varstvo v skladu s 84. členom tega zakona.

50. člen

(višje sodniško mesto)

Napredovanje na višje sodniško mesto se izvede v skladu s 1. in 2. oddelkom II. poglavja tega zakona.

51. člen

(odločanje o napredovanju)

(1) Ko sodnik izpolni pogoje za redno napredovanje, predsednik matičnega sodišča po uradni dolžnosti odloči o napredovanju sodnika v višji plačni razred ali na položaj svetnika. Predlog za napredovanje lahko poda tudi sodnik.

(2) O hitrejšem napredovanju za dva plačna razreda ali na položaj svetnika odloča sodni svet na predlog sodnika ali predsednika matičnega sodišča.

(3) O hitrejšem ali izjemnem napredovanju sodnika okrožnega sodišča v naziv višjega sodnika ali na položaj višjega sodnika svetnika na istem sodniškem mestu odloča sodni svet na predlog sodnika, predsednika matičnega sodišča ali personalnega sveta, ki je pristojen za oceno sodnikovega dela.

(4) O napredovanju se odloča po izvedenem postopku ugotavljanja uspešnosti in strokovnosti sodnika, pri čemer je predsednik matičnega sodišča vezan na oceno sodnikovega dela.

52. člen

(odločba o napredovanju)

Sestavni del odločbe o napredovanju ali imenovanju je uvrstitev v plačni razred, ki se ne objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

53. člen

(pravno varstvo pravice do napredovanja)

(1) Zoper odločbo predsednika matičnega sodišča o napredovanju ali o uvrstitvi v plačni razred se sodnik lahko pritoži v osmih dneh od njene vročitve. O pritožbi odloča sodni svet z dvotretjinsko večino glasov vseh članov.

(2) Zoper odločbo sodnega sveta o pritožbi iz prejšnjega odstavka ter o napredovanju ali uvrstitvi v plačni razred je dopustno sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja sodni svet.

3. oddelek
Letni dopust in druge odsotnosti z dela

54. člen

(letni dopust in druge odsotnosti z dela)

(1) Sodnik ima pravico do 40 delovnih dni letnega dopusta, vendar ne manj kot 30 delovnih dni. Pri odmeri letnega dopusta se upoštevajo:
– delovna doba;
– sodniško mesto ali sodniški položaj;
– uspešnost opravljanja sodniške funkcije;
– opravljanje vodstvene funkcije;
– socialne in zdravstvene razmere;
– starost in invalidnost.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima sodnik pravico do več kot 40 delovnih dni letnega dopusta, če mu je letni dopust odmerjen tudi na podlagi pete in šeste alineje prejšnjega odstavka.

(3) Sodnik ima pravico do plačane odsotnosti z dela zaradi osebnih okoliščin do sedem delovnih dni v posameznem koledarskem letu.

(4) Če sodnik kandidira za poslanca ali predsednika republike, ima pravico do izrednega neplačanega dopusta za pripravo na volitve največ osemnajst delovnih dni od dneva potrditve kandidature.

(5) V drugih izjemnih primerih se lahko sodniku odobri neplačana odsotnost z dela do 30 dni v posameznem koledarskem letu.

(6) Merila za trajanje dopusta in drugih odsotnosti z dela ter primere in pogoje iz prejšnjih odstavkov določi minister v soglasju s sodnim svetom.

55. člen

(koriščenje letnega dopusta)

(1) Sodnik izrabi letni dopust tako, da ni ovirano opravljanje sodniške službe, pri čemer večji del letnega dopusta izrabi v času poletnega poslovanja sodišč, razen kadar po letnem razporedu opravlja sodniško službo v nujnih zadevah.

(2) Sodnik napove čas izrabe večjega dela letnega dopusta najpozneje do 31. maja za tekoče leto, o spremembi časa izrabe pa pravočasno obvesti predsednika matičnega sodišča.

(3) Če bi bilo zaradi napovedane izrabe ali spremembe izrabe letnega dopusta občutno ovirano redno izvajanje sodne oblasti, predsednik matičnega sodišča ne ugodi napovedani izrabi ali spremembi izrabe letnega dopusta.

(4) Sodnik se lahko proti odločitvi predsednika matičnega sodišča iz prejšnjega odstavka pritoži v treh dneh od vročitve odločitve. O pritožbi sodnika okrožnega sodišča, sodnika višjega sodišča in sodnika, dodeljenega na višje sodišče, odloči personalni svet višjega sodišča, o pritožbi sodnika, dodeljenega na vrhovno sodišče, ustavno sodišče, v sodni svet ali na ministrstvo, personalni svet vrhovnega sodišča, o pritožbi vrhovnega sodnika pa pritožbeni personalni svet vrhovnega sodišča. Pritožba ne zadrži izvršitve odločitve.

56. člen

(odobritev drugih odsotnosti z dela)

(1) Druge odsotnosti z dela v skladu s 54. členom tega zakona sodniku na njegovo zahtevo odobri predsednik matičnega sodišča, predsedniku sodišča predsednik neposredno višjega sodišča, predsedniku in podpredsedniku vrhovnega sodišča pa predsednik sodnega sveta.

(2) Če je zahteva za odobritev druge odsotnosti z dela zavrnjena, se lahko sodnik pritoži v treh dneh od vročitve odločitve. O pritožbi odloči personalni svet, pristojen v skladu s četrtim odstavkom prejšnjega člena. Pritožba ne zadrži izvršitve odločitve.

4. oddelek
Pravica do izobraževanja

57. člen

(izobraževalni dogodki, posvetovanja in srečanja)

(1) Sodnik ima pravico do udeležbe na izobraževalnih dogodkih, posvetovanjih ali drugih srečanjih strokovnjakov, ki mu zagotavljajo ohranjanje in krepitev sposobnosti za opravljanje sodniške funkcije.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka ima sodnik pravico do plačane odsotnosti z dela v času, ki je potreben za udeležbo, in pravico do povračila strokov v skladu z zakonom, ki ureja pravice funkcionarjev.

(3) O udeležbi sodnika na podlagi prijav sodnikov odloči predsednik matičnega sodišča, ki pri tem upošteva, da se sodniki z določenega pravnega področja enakomerno udeležujejo izobraževalnih ali posvetovalnih oblik iz prvega odstavka tega člena.

(4) Pedagoško delo v izobraževalnih dejavnostih centra za izobraževanje v pravosodju, ministrstva ali v okviru sodišča, ki ga sodnik opravlja poleg sodniške službe, se šteje kot dodatna naloga sodnika pri izvajanju sodniške službe. Sodnik o tem predhodno pisno obvesti predsednika matičnega sodišča, ki pedagoško delo odobri, če s tem ni ovirano opravljanje sodniške službe.

58. člen

(doktorsko izobraževanje, specialistični študij in strokovno usposabljanje)

(1) Sodnik, ki se izobražuje na doktorskem študiju prava ali na specialističnem študiju prava v državi ali v tujini ali se strokovno usposablja na nekem drugem strokovnem področju, ki je povezano s sodniškim delom, ima pravico do plačane odsotnosti z dela, vendar največ 30 dni v posameznem koledarskem letu med trajanjem izobraževalnega programa.

(2) O zahtevi za odobritev odsotnosti z dela iz prejšnjega odstavka odloča predsednik matičnega sodišča, za predsedni-

ka sodišča predsednik neposredno višjega sodišča, za predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča pa predsednik sodnega sveta.

59. člen

(varstvo pravice do izobraževanja)

(1) Zoper odločitev o zavrnitvi udeležbe iz tretjega odstavka 57. člena tega zakona, odločitev, s katerim se ne odobri pedagoškega dela iz četrtega odstavka 57. člena tega zakona in odločitev o zavrnitev zahteve za odobritev odsotnosti iz drugega odstavka prejšnjega člena, lahko sodnik v osmih dneh od vročitve odločitve pristojnega predsednika iz tretjega in četrtega odstavka 57. člena tega zakona in drugega odstavka prejšnjega člena vloži pritožbo.

(2) O pritožbi sodnika okrožnega in višjega sodišča ter sodnika, dodeljenega na višje sodišče, odloča personalni svet višjega sodišča, o pritožbi sodnika, dodeljenega na vrhovno sodišče, ustavno sodišče, v sodni svet ali na ministrstvo, predsednika in podpredsednika okrožnega in višjega sodišča personalni svet vrhovnega sodišča, o pritožbi vrhovnega sodnika ter predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča pa pritožbeni personalni svet vrhovnega sodišča.

60. člen

(sodniška štipendija)

(1) Sodniku se za izobraževalne oblike iz prvega odstavka 58. člena tega zakona lahko podeli sodniška štipendija.

(2) Sodniška štipendija zajema povračilo stroškov izobraževanja, vključno z nabavo potrebne strokovne literature, če mora sodnik v času izobraževanja bivati zunaj svojega stalnega prebivališča, pa tudi povračilo stroškov bivanja.

(3) Sredstva za sodniške štipendije se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije v okviru sredstev ministrstva.

(4) Sodniške štipendije se podeljujejo na podlagi javnega razpisa ministrstva, ki zbere prijave in jih s svojim mnenjem pošlje sodnemu svetu.

(5) O podelitvi sodniške štipendije odloči sodni svet, ki pri odločitvi upošteva:

– potrebe posameznega sodišča za izobraževanje na nekem področju;

– povezanost študija s pravnim področjem, na katerem sodnik opravlja sodniško funkcijo;

– čas opravljanja sodniške funkcije kandidata;

– dosedanje kandidatovo publicistično delo in strokovno dejavnost;

– oceno kandidatovega dela.

(6) Na podlagi odločitve iz prejšnjega odstavka ministrstvo s sodnikom sklene pogodbo o štipendiranju, v kateri se opredelijo pogoji, pravice in obveznosti ter višina štipendije.

(7) Sodnik je dolžan ministrstvu vrniti sodniško štipendijo, če izobraževanje prekine ali ga ne zaključi v roku, določenem v pogodbi o štipendiranju, ali če mu med izobraževanjem po lastni volji ali krivdi preneha sodniška funkcija, razen če sodnik izobraževanje prekine ali ga ne zaključi pravočasno zaradi pravice do starševstva, opravičljivih zdravstvenih razlogov, izjemnih družinskih in socialnih okoliščin ali neizpolnjenih študijskih obveznosti zaradi višje sile.

(8) Postopek in kriterije za podelitev sodniških štipendij podrobneje določi minister.

V. poglavje
DOLŽNOSTI SODNIKA IN NEZDRUŽLJIVOST SODNIŠKE FUNKCIJE

1. oddelek
Dolžnosti sodnika

61. člen

(varstvo neodvisnosti in nepristranskosti)

(1) Sodnik se mora vesti tako, da varuje nepristranskost in neodvisnost sojenja, ugled sodstva in sodnikov in samostojnost sodne oblasti.

(2) Sodnik ne sme ovirati delovanja sodišča zaradi uveljavljanja svojih pravic.

62. člen

(spoštovanje profesionalne sodniške etike)

Sodnik je dolžan ves čas trajanja sodniške funkcije spoštovati kodeks sodniške etike, ki ga sprejme sodni svet.

63. člen

(mentorstvo)

Mentorstvo v skladu z zakonom, ki ureja pravniški državni izpit, je sestavni del dolžnosti sodnika.

64. člen

(poklicna tajnost in varstvo podatkov)

(1) Sodnik je dolžan ohraniti zase vse, kar je v okviru opravljanja sodniške funkcije izvedel o strankah ter njihovih pravnih in dejanskih razmerjih, ter varovati tajne in druge podatke, ki so kot taki določeni s predpisom, ne glede na to, kako se je z njimi seznanil.

(2) Sodnik se v javnosti ne sme vnaprej izražati o pravnih in dejanskih vprašanjih, ki so predmet zadeve, o katerih še ni pravnomočno odločeno, ali o zadevi, v kateri je vloženo izredno pravno sredstvo.

65. člen

(prepoved sprejemanja daril)

Glede prepovedi sprejemanja daril ali drugih koristi v zvezi s sodniško funkcijo se za sodnika in njegove družinske člane uporablja zakon, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije.

66. člen

(opravljanje sodniške službe)

(1) Sodnik mora pri opravljanju sodniške službe pri razporedu sej in obravnav spoštovati poslovni čas sodišča, zaradi izvajanja nalog sodne uprave pa tudi razpored dežurstev in pripravljenosti ter delovni čas sodnega osebja.

(2) Sodnik ima pravico do dnevnega počitka nepretrgoma najmanj 12 ur in do tedenskega počitka nepretrgoma 24 ur.

67. člen

(pripravljenost in dežurstvo)

(1) S pripravljenostjo in dežurstvom se zunaj poslovnega časa sodišča zagotavlja opravljanje nujnih procesnih dejanj, ki jih določajo procesni predpisi.

(2) Pripravljenost pomeni dosegljivost sodnika po telefonu ali z drugimi komunikacijskimi sredstvi za potrebe opravljanja nujnih procesnih dejanj in prihoda na delovno mesto ali na kraj, kjer je treba opraviti nujno procesno dejanje. Ure pripravljenosti se ne štejejo v delovni čas.

(3) V času dežurstva sodnik opravlja nujna procesna dejanja na delovnem mestu ali na kraju, kjer je treba opraviti nujno procesno dejanje. Ure dežurstva se štejejo v delovni čas.

(4) Predsednik sodišča lahko odredi zagotavljanje opravljanja nujnih procesnih dejanj izključno z dežurstvom, če zaradi pogostosti nujnih procesnih dejanj ni mogoče zagotoviti njihove učinkovite izvedbe s pripravljenostjo. Dežurstvo mora predhodno odobriti predsednik neposredno višjega sodišča na podlagi pisnega predloga predsednika sodišča. Ko sodnik v času dežurstva ne opravlja nujnih procesnih dejanj, mora biti dosegljiv na delovnem mestu.

(5) Način zagotavljanja nalog iz prvega odstavka tega člena in najdaljši sprejemljivi čas prihoda na delovno mesto ali na drug kraj, kjer je treba opraviti nujno procesno dejanje, se določita s sodnim redom.

68. člen

(službeno oblačilo)

Sodnik ima službeno oblačilo (sodniška toga), ki ga je dolžan nositi v skladu s sodnim redom.

2. oddelek
Nezdružljivost sodniške funkcije

69. člen

(nezdružljivost)

(1) Sodnik ne sme opravljati funkcij ali dejavnosti, ki so v skladu z ustavo ali tem zakonom nezdružljive s sodniško funkcijo.

(2) Sodnik ne sme opravljati odvetniških ali notarskih poslov ter gospodarske ali druge pridobitne dejavnosti.

(3) Sodnik ne sme opravljati poslovodskih poslov in ne sme biti član upravnega ali nadzornega odbora gospodarske družbe ali druge pravne osebe, ki se ukvarja s pridobitno dejavnostjo.

(4) Sodnik ne sme sprejeti nobenega dela, ki bi ga oviralo pri opravljanju sodniške funkcije, bi nasprotovalo ugledu sodstva in sodnikov ali bi vzbujalo vtis, da pri opravljanju funkcije ni nepristranski.

(5) Sodnik sme opravljati pedagoška, znanstvena, publicistična, raziskovalna ali druga podobna dela v pravni stroki, če niso v nasprotju s prepovedjo iz prejšnjega odstavka.

(6) Za opravljanje del iz prejšnjega odstavka ali drugih del, ki jih sodnik lahko opravlja poleg sodniške službe, sodnik ne sme skleniti delovnega razmerja.

70. člen

(ugotavljanje nezdružljivosti)

(1) O sprejemu dela, ki ga lahko opravlja poleg sodniške službe, mora sodnik predhodno pisno obvestiti predsednika matičnega sodišča, predsednik sodišča predsednika neposredno višjega sodišča, predsednik in podpredsednik vrhovnega sodišča pa predsednika sodnega sveta.

(2) Če predsednik sodišča ali predsednik sodnega sveta meni, da gre za delo, ki ga sodnik v skladu s tem zakonom ne sme opravljati, sodnemu svetu predlaga, da odloči o nezdružljivosti dela s sodniško funkcijo in o tem obvesti sodnika.

(3) Če sodni svet odloči, da je delo nezdružljivo s sodniško funkcijo, ga sodniku prepove sprejeti.

(4) Če sodnik kljub prepovedi opravlja delo, ki je nezdružljivo s sodniško funkcijo, mu sodniška funkcija preneha v skladu s 101. členom tega zakona.

71. člen

(mirovanje sodniške funkcije)

(1) Če je sodnik izvoljen za predsednika republike, poslanca državnega zbora, sodnika ustavnega sodišča, sodnika mednarodnega sodišča ali na drugo mednarodno pravosodno funkcijo, predsednika vlade, varuha človekovih pravic ali njegovega namestnika, ali je imenovan za ministra, državnega sekretarja, predsednika ali namestnika predsednika komisije za preprečevanje korupcije, mu sodniška funkcija miruje. V času mirovanja sodniške funkcije sodniku mirujejo pravice in dolžnosti, ki so neposredno vezane na opravljanje sodniške službe.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi, če je sodnik izvoljen za poslanca evropskega parlamenta ali evropskega varuha človekovih pravic ali je imenovan za člana evropske komisije ali za evropskega glavnega tožilca.

(3) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi, če je sodnik napoten v mednarodno civilno misijo ali mednarodno organizacijo ali opravlja strokovne naloge na mednarodnem sodišču ali stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri mednarodni organizaciji s področja človekovih pravic.

(4) O nastopu mirovanja sodniške funkcije v skladu s prejšnjimi odstavki predsednik matičnega sodišča obvesti sodni svet, ki o tem izda ugotovitveno odločbo.

72. člen

(izjema)

(1) Ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena sodniku sodniška funkcija ne miruje in mu v skladu s 5. točko prvega odstavka 101. člena tega zakona tudi ne preneha, če je imenovan za sodnika mednarodnega sodišča in funkcijo sodnika mednarodnega sodišča opravlja za krajši delovni čas. V tem primeru se sodnika delno oprosti opravljanja sodniške službe.

(2) Obseg oprostitve sodniške službe ugotovi predsednik matičnega sodišča ob upoštevanju obsega dela na mednarodnem sodišču. Obseg oprostitve sodniške službe se lahko na predlog sodnika spremeni, če se spremeni obseg dela na mednarodnem sodišču. Zoper odločbo predsednika matičnega sodišča se sodnik lahko pritoži na sodni svet v 15 dneh od vročitve odločbe. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Sodniku iz prvega odstavka tega člena pripada plača, nadomestilo plače, povračilo stroškov in drugi prejemki ter pravica do izobraževanja v sorazmerju z obsegom opravljanja sodniške službe.

VI. poglavje
PREMESTITEV IN DODELITEV

73. člen

(premestitev in dodelitev)

(1) Sodnik je lahko s svojo pisno privolitvijo trajno premeščen na drugo sodišče (premestitev) ali začasno dodeljen na drugo sodišče ali v drug organ (dodelitev).

(2) Brez sodnikove pisne privolitve je premestitev ali dodelitev dopustna le v primerih in pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

(3) Premestitev in dodelitev ne posegata v sodnikov položaj in plačo, ki ju ima na sodniškem mestu, na katero je bil izvoljen ali imenovan pred premestitvijo ali dodelitvijo.

1. oddelek
Premestitev

74. člen

(premestitev)

(1) Sodnik se lahko na predlog predsednika vrhovnega sodišča in s soglasjem predsednikov obeh pristojnih sodišč po njegovi pisni privolitvi premesti na drugo sodišče istega ali nižjega položaja in pristojnosti.

(2) Izjemoma je lahko sodnik premeščen na drugo sodišče istega ali nižjega položaja in pristojnosti brez svoje privolitve, če se za daljši čas bistveno zmanjša obseg dela matičnega sodišča ali se zaradi zmanjšanega obsega dela zmanjša število sodniških mest na matičnem sodišču, kar ugotovi predsednik vrhovnega sodišča, in v drugih primerih, če tako določa zakon.

(3) V primerih iz prejšnjih odstavkov sodnik obdrži svoj sodniški naziv, sodniški položaj, plačni razred in pravico do napredovanja.

(4) O premestitvi sodnika v skladu s prejšnjimi odstavki odloča oziroma jo v primeru pravnomočnega sklepa o izrečeni disciplinski sankciji izvede sodni svet brez javnega razpisa.

(5) O vseh drugih premestitvah odloča sodni svet na podlagi javnega razpisa.

(6) Šteje se, da je s premestitvijo sodnik imenovan ali izvoljen na sodniško mesto, na katero je premeščen.

2. oddelek
Dodelitve na podlagi odločbe predsednika vrhovnega sodišča

75. člen

(dodelitev zaradi zagotavljanja rednega izvajanja sodne oblasti)

(1) Sodnik je lahko brez privolitve dodeljen, da opravlja sodniško službo na drugem sodišču istega ali nižjega položaja, za polni obseg sodniške službe ali njen del:

– če je to potrebno, da se omogoči redno izvajanje sodne oblasti pri drugem sodišču, ali

– če na matičnem sodišču zaradi začasno zmanjšanega pripada zadev ne more opravljati sodniške službe za polni obseg.

(2) Sodnika zaradi razlogov po prejšnjem odstavku ni mogoče dodeliti brez njegove pisne privolitve, če gre za dodelitev na sodniško mesto na sodišču, ki je od kraja stalnega ali začasnega prebivališča sodnika oddaljeno več kot 70 kilometrov ali več kot eno uro vožnje z javnim prevoznim sredstvom, če je sodnica noseča ali doji otroka, če sodnik neguje otroka, starega do treh let, če sodnik živi sam v skupnem gospodinjstvu z otrokom, starim do 15 let, ali če je starejši od 60 let.

(3) Dodelitev po tem členu lahko glede na potrebe sodišča traja največ tri leta, s privolitvijo sodnika pa se lahko podaljša.

(4) Če se sodniku dodelitev izteče pred izdajo končne odločitve o glavni stvari v zadevah, ki so mu bile dodeljene, se dodelitev podaljša do izdaje odločbe glede odločitve o glavni stvari, če bi bila z vidika zagotavljanja sojenja brez nepotrebnega odlašanja nesmotrna predodelitev drugemu sodniku. V tem primeru se sodniku v času podaljšanja ne smejo dodeljevati nove zadeve, če ni sodniku izdana nova odločba o dodelitvi v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) O dodelitvi in njenem podaljšanju odloči predsednik vrhovnega sodišča na predlog predsednika sodišča, na katero bo ali je sodnik dodeljen, če to ni mogoče, pa na predlog predsednika sodišča višje stopnje.

76. člen

(dodelitev v primeru imenovanja na višje sodniško mesto)

(1) Sodnik, ki je imenovan na višje sodniško mesto in ima v reševanju zadeve, ki so mu bile dodeljene v času opravljanja sodniške službe pred imenovanjem na višje sodniško mesto in za katere bi bila z vidika zagotavljanja sojenja brez nepotrebnega odlašanja nesmotrna predodelitev drugemu sodniku, je lahko pod pogoji iz drugega odstavka prejšnjega člena tudi brez privolitve sočasno z imenovanjem na višje sodniško mesto dodeljen na prejšnje sodniško mesto. Sodnik v tem primeru opravlja sodniško službo na sodniškem mestu, na katero je dodeljen, in na sodniškem mestu, na katero je imenovan, v skladu s sporazumom ali odločbo iz tretjega odstavka tega člena.

(2) O dodelitvi iz prejšnjega odstavka odloči predsednik vrhovnega sodišča na predlog predsednika sodišča, pri katerem je sodnik opravljal sodniško službo pred imenovanjem na višje sodniško mesto.

(3) O obremenitvi sodnika na posameznem sodniškem mestu sporazumno odločata predsednik sodišča, pri katerem je sodnik opravljal sodniško službo pred imenovanjem, in predsednik sodišča, na katero je sodnik imenovan. Če sporazum o razporeditvi obremenitve na posameznem sodišču ni mogoč, o tem odloči predsednik vrhovnega sodišča.

77. člen

(dodelitev za opravljanje sodnoupravnih nalog vrhovnega sodišča)

(1) Sodnik je lahko dodeljen na vrhovno sodišče za opravljanje nalog generalnega sekretarja in za izvajanje zahtevnejših strokovno-organizacijskih del v okviru sodnoupravnih nalog za podporo priprave, izvajanja in nadgradnje projektov.

(2) Dodeljeni sodnik je lahko v času dodelitve v celoti ali delno oproščen opravljanja sodniške službe.

(3) Dodelitev lahko traja največ tri leta in se lahko s privolitvijo dodeljenega sodnika ponovi, razen če zakon določa drugače.

(4) O dodelitvi odloča predsednik vrhovnega sodišča na podlagi javnega poziva sodnikom. V odločbi o dodelitvi odloči tudi o obsegu oprostitve opravljanja sodniške službe dodeljenega sodnika.

(5) Pri odločanju o dodelitvi predsednik vrhovnega sodišča upošteva naslednje kriterije:

1. usposobljenost in izkušenost za opravljanje nalog iz prvega odstavka tega člena;
2. organizacijske sposobnosti;
3. ocene sodnikovega dela;
4. trajanje opravljanja sodniške funkcije.

(6) Merila za izračun potrebnega števila dodeljenih sodnikov določi predsednik vrhovnega sodišča po predhodnem mnenju sodnega sveta in jih objavi na spletnem mestu sodstva.

3. oddelek
Dodelitev v specializirani kazenski oddelek

78. člen

(dodelitev na specializirani kazenski oddelek)

(1) Za reševanje zadev iz pristojnosti specializiranega kazenskega oddelka okrožnega sodišča po zakonu, ki ureja sodišča, je na specializirani oddelek okrožnega sodišča lahko dodeljen sodnik drugega okrožnega sodišča ali sodnik višjega sodišča, če je sodniško funkcijo uspešno opravljal najmanj tri leta na področju kaznovalnega prava, in sicer za polni obseg sodniške službe ali za njen del.

(2) Dodelitev iz prejšnjega odstavka traja največ tri leta in se lahko s privolitvijo sodnika večkrat ponovi. Če se sodniku, ki kot predsednik ali član senata sodi v zadevi iz pristojnosti specializiranega oddelka okrožnega sodišča, dodelitev izteče pred izdajo odločitve o glavni stvari, se dodelitev podaljša do izdaje odločbe glede odločitve o glavni stvari, če bi bila z vidika zagotavljanja sojenja brez nepotrebnega odlašanja nesmotrna predodelitev drugemu sodniku. V tem primeru se sodniku v času podaljšanja ne smejo dodeljevati nove zadeve iz pristojnosti specializiranega oddelka okrožnega sodišča niti se sodnika ne sme razporejati v senate drugih zadev iz pristojnosti specializiranega oddelka okrožnega sodišča, če ni sodniku izdana nova odločba o dodelitvi na specializirani oddelek okrožnega sodišča. O podaljšanju dodelitve odloči sodni svet na predlog predsednika sodišča, na katero je sodnik dodeljen.

(3) O dodelitvi odloča sodni svet na podlagi javnega poziva sodnikom.

79. člen

(kriteriji za dodelitev)

Pri odločanju o dodelitvi iz prejšnjega člena sodni svet posebno usposobljenost in izkušenost presoja na podlagi:

1. mnenja sodnikov instančnega oddelka;
2. trajanja opravljanja sodniške funkcije na področju kaznovalnega prava;
3. ocen sodnikovega dela;
4. dokazil o posebnih izkušnjah in dodatnem strokovnem usposabljanju sodnika na področju kaznovalnega prava.

4. oddelek
Druge dodelitve

80. člen

(dodelitve znotraj in zunaj sodstva)

(1) Sodnik je lahko dodeljen na ustavno sodišče za opravljanje zahtevnejših strokovnih nalog, na vrhovno in višje sodišče za sodelovanje pri izvajanju sodne oblasti s poročanjem na sejah senatov ter pripravljanjem zahtevnejših strokovnih analiz in osnutkov sodnih odločb, v strokovno službo sodnega sveta za opravljanje nalog generalnega sekretarja ali drugih zahtevnejših strokovno-organizacijskih nalog ali na ministrstvo za opravljanje zahtevnejših strokovnih nalog, vodenje centra za izobraževanje v pravosodju ali vodenje službe za nadzor organizacije poslovanja sodišč.

(2) Dodelitev lahko traja največ tri leta in se lahko s privolitvijo sodnika enkrat ponovi, razen če zakon določa drugače.

(3) O dodelitvi odloča sodni svet na podlagi javnega poziva sodnikom.

81. člen

(položaj dodeljenega sodnika)

(1) Sodnik, ki je dodeljen na vrhovno ali višje sodišče za sodelovanje pri izvajanju sodne oblasti, je lahko v tem času v

celoti ali delno oproščen opravljanja sodniške službe. O oprostitvi opravljanja sodniške službe odloči sodni svet z odločbo o dodelitvi.

(2) Sodniku, ki je dodeljen na ustavno sodišče, v strokovno službo sodnega sveta ali na ministrstvo, obveznosti iz sodniške funkcije, ki so neposredno vezane na opravljanje sodniške službe, mirujejo. V času dodelitve lahko sodnik kandidira in je imenovan na drugo sodniško mesto, za predsednika sodišča, podpredsednika sodišča ali na druga vodstvena mesta na sodišču. V primeru imenovanja na vodstveno mesto mu dodelitev preneha, o čemer sodni svet izda ugotovitveno odločbo.

(3) Sodniku iz prejšnjega odstavka pripada najmanj takšna osnovna plača, kot bi jo prejemal, če bi opravljal sodniško funkcijo, varovane pa so tudi vse njegove pravice do napredovanja v skladu s tem zakonom.

(4) Sodnik, ki je dodeljen na ustavno sodišče, v strokovno službo sodnega sveta ali na ministrstvo, predsednik matičnega sodišča in predstojnik organa, v katerega je sodnik dodeljen, sklenejo pisni sporazum o načinu povračila plače, nadomestila plače, morebitnih dodatnih plačil in drugih prejemkov ter povračil stroškov dodeljenega sodnika matičnemu sodišču.

5. oddelek
Postopek dodelitve

82. člen

(poziv za dodelitev)

(1) Vrhovno sodišče objavi javni poziv sodnikom za dodelitev v skladu s 77. in 78. členom ter za dodelitev znotraj sodstva v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona na spletnem mestu sodstva.

(2) V javnem pozivu za dodelitev se navedejo dela in naloge, ki jih bo dodeljeni sodnik opravljal, in čas trajanja dodelitve. Rok za prijave ne sme biti krajši od 15 dni.

(3) Ministrstvo objavi javni poziv sodnikom za dodelitev zunaj sodstva v skladu s prvim odstavkom 80. člena na svojem spletnem mestu v 15 dneh od prejema predloga za objavo javnega poziva predstojnika organa, kamor bo sodnik dodeljen.

(4) Nov javni poziv za dodelitev se objavi najpozneje v treh mesecih pred prenehanjem dodelitve ali nemudoma, če sodniku v skladu s 86. členom tega zakona dodelitev predčasno preneha.

83. člen

(mnenje)

(1) Za dodelitev v skladu z 78. in 80. členom tega zakona sodni svet pred odločitvijo pridobi mnenje predsednika matičnega sodišča.

(2) Za dodelitev na ministrstvo v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona sodni svet poleg mnenja iz prejšnjega odstavka pridobi še mnenje ministra, katerega kandidata šteje za najustreznejšega. Če je odločitev sodnega sveta drugačna od mnenja ministra, sodni svet to odločitev posebej obrazloži.

(3) Za dodelitev v skladu s 75., 76. in 77. členom tega zakona predsednik vrhovnega sodišča pred odločitvijo pridobi mnenje predsednika matičnega sodišča, če gre za položaj iz drugega in tretjega odstavka 75. člena tega zakona, pa tudi pisno privolitev sodnika.

84. člen

(pravno varstvo)

(1) Zoper odločbo predsednika vrhovnega sodišča o dodelitvi in o podaljšanju dodelitve v skladu s 75. in 76. členom tega zakona se dodeljeni sodnik lahko pritoži v petih delovnih dneh od vročitve odločbe. O pritožbi odloči sodni svet v 30 dneh. Pritožba zoper odločbo o podaljšanju dodelitve ne zadrži njene izvršitve.

(2) Zoper odločbo sodnega sveta o pritožbi iz prejšnjega odstavka ter o podaljšanju dodelitve v skladu z 78. tega zakona je dovoljeno sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja sodni svet. Tožba zadrži izvršitev odločbe sodnega sveta o pritožbi zoper odločbo predsednika vrhovnega sodišča o dodelitvi.

(3) Zoper odločbo predsednika vrhovnega sodišča o dodelitvi v skladu s 77. členom tega zakona se lahko sodnik, ki ni bil izbran, pritoži v petih delovnih dneh od vročitve odločbe. O pritožbi odloči sodni svet v 30 dneh.

(4) Zoper odločbo sodnega sveta o pritožbi iz prejšnjega odstavka in o dodelitvi v skladu z 78. in 80. členom tega zakona je dovoljeno sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja sodni svet. Sodno varstvo lahko uveljavlja sodnik, ki ni bil izbran. Tožba zadrži izvršitev odločbe.

6. oddelek
Druge določbe o dodelitvi

85. člen

(napredovanje in premestitev v času dodelitve)

Napredovanje sodnika na višje sodniško mesto ali premestitev na drugo sodniško mesto v času dodelitve ne vpliva na čas trajanja dodelitve.

86. člen

(predčasno prenehanje dodelitve)

(1) Trajanje dodelitve se lahko skrajša na dobo, krajšo od dobe, za katero je bil sodnik dodeljen, ali sodniku dodelitev predčasno preneha:

1. na predlog predstojnika organa ali predsednika sodišča, na katero je sodnik dodeljen, če prenehajo razlogi ali se spremenijo okoliščine, zaradi katerih je bila izvedena dodelitev, ali če so za to drugi utemeljeni razlogi;
2. na predlog dodeljenega sodnika, če so za to utemeljeni razlogi;
3. na podlagi sporazumnega predloga predstojnika organa ali predsednika sodišča, na katero je sodnik dodeljen, in dodeljenega sodnika;
4. na predlog predsednika matičnega sodišča, če so za to utemeljeni razlogi.

(2) O skrajšanju trajanja dodelitve po 78. in 80. členu tega zakona odloča sodni svet, o skrajšanju trajanja dodelitve po 75., 76. in 77. členu tega zakona pa predsednik vrhovnega sodišča. Pravno varstvo zoper odločitev o skrajšanju trajanja dodelitve se zagotavlja v skladu s 84. členom tega zakona.

(3) Pred odločitvijo na podlagi 2. točke prvega odstavka tega člena je treba pridobiti mnenje predstojnika organa ali predsednika sodišča, na katero je sodnik dodeljen.

87. člen

(pristojnosti do dodeljenega sodnika)

(1) Sodnoupravne in kadrovske pristojnosti iz tega zakona v razmerju do sodnika, dodeljenega v skladu s 75., 76., 77., 78. in 80. členom tega zakona, ohrani predsednik matičnega sodišča.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima pristojnosti po 55., 56., 57. in 58. členu tega zakona v razmerju do dodeljenega sodnika predstojnik organa ali predsednik sodišča, na katero je sodnik dodeljen, če sodniku obveznosti iz sodniške funkcije mirujejo ali če je sodnik zaradi dodelitve oproščen opravljanja sodniške službe več kot 50 %. V tem primeru predsednik sodišča, na katero je sodnik dodeljen, pred odločitvijo o pravici ali dolžnosti dodeljenega sodnika iz prejšnjega odstavka pridobi mnenje predsednika matičnega sodišča. Če je sodnik oproščen opravljanja sodniške službe manj kot 50 %, predsednik matičnega sodišča pred odločitvijo o pravici ali dolžnosti dodeljenega sodnika pridobi mnenje predsednika sodišča, na katero je sodnik dodeljen.

(3) Poleg predsednika matičnega sodišča ima v razmerju do dodeljenega sodnika tudi predstojnik organa ali predsednik sodišča, na katero je sodnik dodeljen:

– pristojnost predlagati ocenjevanje v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 30. člena tega zakona;

– pristojnost vnašanja podatkov in vpogleda v osebni spis dodeljenega sodnika v skladu s prvim in tretjim odstavkom 33. členom tega zakona;

– pristojnost predlagati hitrejše ali izjemno napredovanje v skladu z drugim in tretjim odstavkom 51. člena tega zakona.

VII. poglavje
SLUŽBENI NADZOR

88. člen
(službeni nadzor)

(1) Službeni nadzor je namenjen ugotavljanju izpolnjevanja sodnikovih dolžnosti po zakonu in sodnem redu ter zajema vse ukrepe za odpravljanje vzrokov za neustrezen obseg, kakovost in strokovnost njegovega dela ter zaostanke pri delu.

(2) Pri službenem nadzoru ni dovoljeno posegati v neodvisnost sodnika pri opravljanju sodniške funkcije.

89. člen
(organi službenega nadzora)

(1) Službeni nadzor opravlja predsednik matičnega sodišča ali predsednik neposredno višjega sodišča. Predsednik neposredno višjega sodišča opravlja službeni nadzor po sodnikih, ki jih glede na delovno področje določi izmed sodnikov, ki so z letnim razporedom dela določeni za opravljanje službenega nadzora.

(2) Predsednik matičnega sodišča opravi službeni nadzor glede na svoje ugotovitve o sodnikovem delu ali na podlagi obrazložene zahteve predsednika neposredno višjega sodišča, predsednika vrhovnega sodišča, ministra, personalnega sveta, ki je pristojen za izdelavo ocene sodnikovega dela, in sodnega sveta, lahko pa tudi na pobudo varuha človekovih pravic.

(3) Predsednik neposredno višjega sodišča opravi službeni nadzor glede na svoje ugotovitve o delu sodišča in delu posameznih sodnikov pri odločanju o pravnih sredstvih ali na podlagi obrazložene zahteve predsednika matičnega sodišča, predsednika vrhovnega sodišča, ministra, personalnega sveta, ki je pristojen za izdelavo ocene sodnikovega dela, in sodnega sveta.

(4) Službeni nadzor se opravi v zahtevanem obsegu.

(5) Če predsednik sodišča iz drugega in tretjega odstavka tega člena obrazloženo zahtevo za službeni nadzor zavrne, lahko vlagatelj zahteva, da o utemeljenosti zahteve za službeni nadzor odloči sodni svet v 30 dneh. Zoper odločbo sodnega sveta o utemeljenosti zahteve za službeni nadzor ni sodnega varstva. Če zahtevo vloži sodni svet, se službeni nadzor mora opraviti.

90. člen
(izvajanje službenega nadzora in ukrepi)

(1) Pri službenem nadzoru se lahko pregledujejo spisi vseh sodniku dodeljenih zadev in zadev, v katerih je že bilo pravnomočno odločeno, pridobijo in analizirajo podatki o sodnikovem delu ter se opravi razgovor s sodnikom.

(2) Pri službenem nadzoru se v primeru ugotovljenih nepravilnosti sodniku lahko izreče opozorilo in se določi obdobje, po katerem bo službeni nadzor ponovljen.

(3) Predsednik vrhovnega sodišča, sodni svet, disciplinski tožilec ali disciplinsko sodišče, minister, predsednik neposredno višjega sodišča in predsednik matičnega sodišča lahko podatke in ugotovitve iz poročila iz 91. člena tega zakona uporabijo tudi za izvedbo, sprejetje ali predlaganje ukrepov in postopkov v skladu s tem zakonom, zakonom, ki ureja sodišča, zakonom, ki ureja sodni svet, in zakonom, ki ureja varstvo pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja, zlasti glede ocene sodnikovega dela in postopka ugotavljanja disciplinske odgovornosti sodnika.

91. člen
(poročilo o službenem nadzoru)

(1) O ugotovitvah službenega nadzora in priporočenih ukrepih se sestavi poročilo, ki se vroči sodniku, predsedniku matičnega sodišča, kadar nadzor opravi predsednik neposredno višjega sodišča, pristojnemu personalnemu svetu in vlagatelju zahteve ali pobude ter se shrani v sodnikovem osebnem spisu.

(2) Podatki in ugotovitve iz poročila iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do dokončanja postopkov, ki so bili uvedeni na njihovi podlagi.

VIII. poglavje
VARSTVO NEODVISNOSTI IN POLOŽAJ SODNIKA V KAZENSKEM POSTOPKU

1. oddelek
Varstvo neodvisnosti

92. člen
(varstvo neodvisnosti)

Sodnik, ki meni, da je bila kakor koli prizadeta njegova neodvisnost, lahko sodnemu svetu predlaga, da se zavaruje njegova neodvisnost. Če sodni svet ugotovi, da je predlog utemeljen, lahko kršitev glede na njeno naravo odpravi ali zahteva ali predlaga njeno odpravo ter objavi svojo ugotovitev.

2. oddelek
Sodnik v kazenskem postopku

93. člen
(dolžnost obveščanja)

(1) Če je zoper sodnika začet kazenski postopek, sodišče, ki vodi kazenski postopek, o tem nemudoma obvesti predsednika matičnega sodišča ter v primerih iz prvega in drugega odstavka 95. člena tega zakona tudi predsednika vrhovnega sodišča ali v primeru iz tretjega odstavka 95. člena tega zakona tudi sodni svet.

(2) Sodišče, ki odredi pripor za sodnika, o tem nemudoma obvesti predsednika matičnega sodišča, sodni svet in ministrstvo.

(3) Če je zoper sodnika izdana pravnomočna obsodilna sodba, jo sodišče nemudoma pošlje predsedniku matičnega sodišča in sodnemu svetu.

(4) Pravnomočna obsodilna sodba se vloži v osebni spis sodnika.

94. člen
(procesna imuniteta)

(1) Kadar je za odreditev pripora ali za začetek kazenskega postopka zoper sodnika potrebno dovoljenje državnega zbora, poda zahtevo za dovoljenje pristojno sodišče ter o tem nemudoma obvesti sodni svet in ministrstvo.

(2) Državni zbor o dovoljenju odloči po pridobitvi mnenja sodnega sveta.

95. člen
(suspenz)

(1) Če je zoper sodnika uveden kazenski postopek zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja z zlorabo sodniške funkcije, mora predsednik vrhovnega sodišča sodniku izreči začasno odstranitev iz sodniške službe (v nadaljnjem besedilu: suspenz), če kazenski pregon poteka po uradni dolžnosti.

(2) Če je zoper sodnika uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je mogoče izreči kazen zapora več kot dve leti, zaradi katere je sodnik lahko razrešen, predsednik vrhovnega sodišča lahko izreče suspenz.

(3) O suspenzu predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča v primerih iz prejšnjih odstavkov odloči sodni svet.

96. člen

(pravno varstvo zoper suspenz)

(1) Zoper odločbo o suspenzu, ki mora biti obrazložena, se sodnik lahko v 15 dneh od vročitve odločbe pritoži na sodni svet, predsednik in podpredsednik vrhovnega sodišča pa na ustavno sodišče.

(2) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Sodni svet in ustavno sodišče o pritožbi iz prvega odstavka tega člena odločita v 30 dneh.

97. člen

(trajanje suspenza)

(1) Suspenz sodnika traja do odločitve sodnega sveta, s katero se pritožbi iz prvega odstavka 96. člena tega zakona ugodi, suspenz predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča pa do odločitve ustavnega sodišča, s katero se pritožbi iz prvega odstavka 96. člena tega zakona ugodi. S pravnomočnostjo odločitve sodnega sveta ali z odločitvijo ustavnega sodišča se suspenz odpravi skupaj z njegovimi posledicami.

(2) Če državni zbor sodnika ne razreši, traja suspenz do odločitve državnega zbora. Z odločitvijo državnega zbora se suspenz odpravi skupaj z njegovimi posledicami.

(3) Če se kazenski postopek konča tako, da ni podlage za razrešitev sodnika po tem zakonu, suspenz preneha z dnem izdaje odločbe na prvi stopnji, z dnem pravnomočnosti odločbe pa se odpravi skupaj z njegovimi posledicami.

3. oddelek
Plačilo stroškov sodniku v kazenskem postopku

98. člen

(začasna založitev stroškov postopkov)

(1) Sodniku in nekdanjemu sodniku, zoper katerega je na predlog ali zahtevo udeleženca uveden predkazenski ali kazenski postopek zaradi ravnanj pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem sodniške funkcije, lahko sodišče začasno založi stroške postopka.

(2) Stroški postopka iz prejšnjega odstavka so stroški, ki nastanejo v zvezi z izvedbo dokazov, stroški sodnih taks in stroški zastopanja po odvetniku po odvetniški tarifi, ne pa tudi stroški odvetniških storitev, dogovorjenih s pogodbo o plačilu stroškov zastopanja, če je dogovorjeno plačilo višje kot po odvetniški tarifi.

(3) Sodnik vloži predlog za začasno založitev stroškov postopka pri sodišču, na katerem opravlja ali je opravljal sodniško funkcijo v zadevi, v zvezi s katero je zoper njega sprožen predkazenski ali kazenski postopek. Predlog vsebuje sodnikovo osebno ime, datum rojstva in naslov stalnega prebivališča, sodniški naziv in zadevo, v zvezi s katero teče postopek. Predlogu se priloži dokazilo, da je zoper njega uveden predkazenski ali kazenski postopek. Sodnik lahko poda tudi kratko pojasnilo svoje zadeve in svojih ravnanj.

99. člen

(odobritev in izplačilo)

(1) O predlogu iz tretjega odstavka prejšnjega člena na podlagi pregleda spisa zadeve odloči predsednik sodišča z odločbo. Zoper odločbo se sodnik lahko pritoži v 15 dneh od njene vročitve. O pritožbi odloči sodni svet.

(2) Sodnik sodišču, ki mu je začasno založilo stroške postopka, predloži vse procesne sodne akte in vse sodne odločitve, s katerimi se odloča v postopku, za katerega je bila odobrena začasna založitev stroškov postopka.

(3) Če je bila zoper sodnika izdana pravnomočna obsodilna sodba, mora sodnik povrniti izplačana sredstva sodišču, ki je stroške plačalo.

(4) Začasna založitev stroškov postopka se ne odobri sodniku, zoper katerega je uveden disciplinski postopek ali postopek razrešitve v zvezi z zadevo, za katero je vložil predlog za začasno založitev plačila stroškov.

IX. poglavje
PRENEHANJE SODNIŠKE FUNKCIJE
IN RAZREŠITEV SODNIKA

1. oddelek
Prenehanje sodniške funkcije

100. člen

(prenehanje sodniške funkcije)

Sodniku preneha funkcija v primerih in pod pogoji, ki jih določata ustava in ta zakon.

101. člen

(razlogi za prenehanje sodniške funkcije)

(1) Sodniku preneha sodniška funkcija v skladu s tem zakonom:

1. če ne priseže v 60 dneh od dneva izvolitve v sodniško funkcijo, razen če ne priseže iz razlogov, na katere nima vpliva;

2. če mu preneha državljanstvo Republike Slovenije;

3. če je postavljen pod skrbništvo ali iz zdravstvenih razlogov ni več sposoben za opravljanje sodniške službe;

4. če se sodniški funkciji s pisno izjavo odpove;

5. če sprejme funkcijo, začne opravljati dejavnost ali dela v nasprotju s prvim, drugim in tretjim odstavkom 69. člena tega zakona ali sklene delovno razmerje;

6. če kljub prepovedi opravlja delo, ki ni združljivo s sodniško funkcijo;

7. če mu je izdana negativna ocena;

8. če mu je izrečena disciplinska sankcija prenehanja sodniške funkcije;

9. z upokojitvijo, vendar najpozneje s potekom leta, v katerem dopolni 70 let starosti.

(2) Sodniku preneha sodniška funkcija iz razloga po 1. do 7. točki prejšnjega odstavka z dnem pravnomočnosti odločbe sodnega sveta o prenehanju sodniške funkcije, iz razloga po 8. točki prejšnjega odstavka z dnem pravnomočnosti odločbe disciplinskega sodišča o izrečeni disciplinski sankciji, iz razloga po 9. točki pa z dnem upokojitve oziroma z iztekom zadnjega dne koledarskega leta, v katerem sodnik dopolni 70 let starosti.

102. člen

(obvestilo o nastopu razlogov)

(1) Sodnik o nastopu razlogov iz 1., 2., 3., 4., 5., 6. in 9. točke prvega odstavka prejšnjega člena nemudoma obvesti predsednika matičnega sodišča.

(2) Predsednik matičnega sodišča o razlogih iz prejšnjega odstavka in o nastopu drugih razlogov iz prvega odstavka prejšnjega člena obvesti sodni svet.

(3) Prenehanje sodniške funkcije se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

2. oddelek
Razrešitev sodnika

103. člen

(obvezna razrešitev)

Če sodnik naklepno stori kaznivo dejanje z zlorabo sodniške funkcije, sodni svet brez odlašanja obvesti državni zbor, ki sodnika razreši.

104. člen

(fakultativna razrešitev)

(1) Če je sodnik zaradi naklepnega kaznivega dejanja obsojen na zaporno kazen, ki je daljša od šestih mesecev, sodni svet državnemu zboru predlaga, da sodnika razreši.

(2) Če je sodnik obsojen zaradi kaznivega dejanja na zaporno kazen, ki je krajša od šestih mesecev, ali na neprostostno kazen ali če je obsojen zaradi kaznivega dejanja, storjenega iz malomarnosti, na zaporno kazen, ki je daljša od šestih

mesecev, sodni svet državnemu zboru predlaga, da sodnika razreši, če gre za kaznivo dejanje, zaradi katerega ni mogoče pričakovati, da bo sodnik še naprej užival zadostno stopnjo javnega zaupanja, potrebnega za opravljanje sodniške funkcije.

(3) Če državni zbor sodnika v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena ne razreši, sodni svet o zadevi obvesti disciplinskega tožilca, ki lahko po uradni dolžnosti vloži predlog za izrek disciplinske sankcije iz 3. do 5. točke 109. člena tega zakona.

105. člen

(pravno varstvo)

(1) Zoper odločitev državnega zbora o razrešitvi sodnika je dovoljen upravni spor, v katerem odloča vrhovno sodišče v senatu petih sodnikov. Sodišče odloči v 30 dneh. Tožba zadrži izvršitev odločitve o razrešitvi sodnika.

(2) Razrešitev sodnika se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

X. poglavje
DISCIPLINSKA ODGOVORNOST

106. člen

(disciplinska odgovornost)

(1) Za sodnika velja disciplinska odgovornost ves čas trajanja sodniške funkcije.

(2) Sodniku se lahko izrečejo disciplinske sankcije samo pod pogoji in po postopku, ki so predpisani v tem zakonu, in zakonu, ki ureja sodni svet.

(3) V disciplinskih zadevah zoper sodnika odloča disciplinsko sodišče, ustanovljeno pri sodnem svetu, v skladu z zakonom, ki ureja sodni svet.

(4) Sodnika ni mogoče obtožiti pred disciplinskim sodiščem za mnenje, ki ga je dal pri odločanju na sodišču.

(5) Kazenska odgovornost in odgovornost za prekršek ne izključujeta disciplinske odgovornosti sodnika.

107. člen

(disciplinske kršitve)

(1) Sodniku, ki je z naklepom ali iz malomarnosti kršil sodniške dolžnosti, predpisane z ustavo, zakonom in sodnim redom, se lahko izreče disciplinska sankcija.

(2) Dejanja, ki pomenijo disciplinsko kršitev, so:

1. dejanje, ki ima zakonske znake kaznivega dejanja, storjenega pri opravljanju sodniške funkcije;
2. neizpolnitev ali neupravičena odklonitev izvršitve sodniške dolžnosti;
3. nevestno opravljanje sodniške službe;
4. nezakonito razpolaganje s sredstvi sodišča;
5. izdajanje uradne ali druge tajnosti, določene z zakonom ali sodnim redom;
6. zloraba položaja ali prekoračitev uradnih pooblastil;
7. opravljanje funkcij, dela ali dejavnosti, ki so po ustavi in zakonu nezdružljive s sodniško funkcijo;
8. opustitev sporočila o podanih zakonskih razlogih za izločitev sodnika ali nadaljevanje dela v zadevi, v kateri obstaja izločitveni razlog;
9. zloraba pravice do odsotnosti z dela;
10. vnaprejšnje javno izražanje v sodni zadevi, o kateri še ni pravnomočno odločeno ali je vloženo izredno pravno sredstvo;
11. vedenje in ravnanje, ki je v nasprotju s sodniško neodvisnostjo ali s katerim se krni ugled sodstva in sodnikov;
12. žaljivo obnašanje do posameznikov, državnih organov in pravnih oseb v zvezi z opravljanjem sodniške funkcije ali zunaj nje;
13. oviranje delovanja sodišča zaradi uveljavljanja lastnih pravic;
14. sprejemanje daril ali drugih koristi v zvezi s sodniško funkcijo;
15. nespoštovanje izdanih odločb o premestiti ali dodelitvi;
16. onemogočanje ali oviranje izvajanja določb tega zakona o službenem nadzoru in zakona, ki ureja varstvo pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja;
17. poslovanje s strankami, njihovimi pooblaščenci in drugimi osebami v nasprotju s sodnim redom;
18. kršitev sodnega reda o nošenju službenega oblačila;
19. kršitev predpisov o varnosti in zdravju pri delu, varstvu pred požarom, varstvu osebnih podatkov, predpisov o tajnih podatkih ali predpisov za zagotavljanje varnosti na sodišču.

(3) Dejanja po 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 13., 14. in 15. točki prejšnjega odstavka pomenijo hujšo disciplinsko kršitev, dejanje po 11. točki prejšnjega odstavka pa le, če ima hujše posledice za sodniško neodvisnost ali ugled sodstva in sodnikov.

108. člen

(smiselna uporaba zakona, ki ureja kazensko odgovornost)

Za disciplinsko odgovornost sodnikov se smiselno uporabljajo 22., 23., 24., 25., 26., 29., 30. in 32. člen Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 54/15, 6/16 – popr., 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21, 186/21, 105/22 – ZZNŠPP, 16/23 in 107/24 – odl. US), razen če ta zakon določa drugače.

109. člen

(vrste disciplinskih sankcij)

Disciplinske sankcije po tem zakonu so:

1. pisni opomin;
2. ustavitev napredovanja;
3. znižanje plače;
4. premestitev na drugo sodišče za eno stopnjo nižjega položaja ali enakega položaja v drugem kraju;
5. premestitev na drugo sodišče za eno stopnjo nižjega položaja ali enakega položaja v drugem kraju z znižanjem plače;
6. prenehanje sodniške funkcije.

110. člen

(izrek disciplinske sankcije)

(1) Pisni opomin pomeni formalno grajo sodniku za lažjo disciplinsko kršitev.

(2) Ustavitev napredovanja se izreče za največ tri leta.

(3) Znižanje plače se izreče do višine 20 % za največ dve leti.

(4) Premestitev na drugo sodišče za eno stopnjo nižjega položaja ali enakega položaja v drugem kraju se lahko izreče od šestih mesecev do treh let.

(5) Premestitev na drugo sodišče za eno stopnjo nižjega položaja ali enakega položaja v drugem kraju z znižanjem plače se lahko izreče v okvirih, določenih v tretjem in četrtem odstavku tega člena, za hujšo disciplinsko kršitev.

(6) Prenehanje sodniške funkcije se lahko izreče za hujšo disciplinsko kršitev, če sodnik ne more več uživati zadostne stopnje javnega zaupanja, potrebnega za opravljanje sodniške funkcije.

(7) Če se disciplinski postopek vodi zaradi več disciplinskih kršitev, se za vse disciplinske kršitve izreče ena disciplinska sankcija.

111. člen

(pošiljanje pravnomočnega sklepa)

(1) Sklep, s katerim se konča disciplinski postopek, se najpozneje v 30 dneh po njegovi pravnomočnosti pošlje sodnemu svetu, ki je pristojen tudi za izvršitev disciplinske sankcije iz drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka prejšnjega člena.

(2) Disciplinsko sodišče v 30 dneh po pravnomočnosti sklepa, s katerim se konča disciplinski postopek, pripravi tudi povzetek odločitve in temeljnih razlogov zanjo ter z njimi se-

znani predsednika matičnega sodišča, predsednika vrhovnega sodišča, ministra in pobudnika disciplinskega postopka.

(3) Pravnomočni sklep o izrečeni disciplinski sankciji se vloži v osebni spis sodnika.

112. člen

(zastaranje)

(1) Disciplinskega postopka zoper sodnika ni mogoče uvesti, ko pretečeta dve leti od dneva kršitve. Zastaralni rok začne teči s prenehanjem ravnanja ali opustitve ravnanja, ki pomeni disciplinsko kršitev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko disciplinski postopek zoper sodnika, ki je bil pravnomočno obsojen, uvede najpozneje v treh mesecih od dneva pravnomočnosti obsodilne sodbe.

(3) Zastaranje pretrga vsako procesno dejanje pristojnega organa za pregon sodnika zaradi storjene disciplinske kršitve. Zastaranje se pretrga tudi, če sodnik v času, ko teče zastaralni rok, stori novo disciplinsko kršitev.

(4) Disciplinski pregon zastara v vsakem primeru, ko pretečejo štiri leta od prenehanja ravnanja ali opustitve ravnanja, ki pomeni disciplinsko kršitev.

(5) Izvršitev izrečene disciplinske sankcije zastara v šestih mesecih od pravnomočnosti sklepa o izrečeni disciplinski sankciji.

(6) Zastaranje disciplinskega pregona in izvršitve izrečene disciplinske sankcije ne teče v času mirovanja sodniške funkcije in mirovanja obveznosti iz sodniške službe.

113. člen

(izbris izrečene disciplinske sankcije)

Izrečena disciplinska sankcija se izbriše iz disciplinske evidence, ki jo vodi disciplinsko sodišče, iz osebnega spisa sodnika in iz centralne kadrovske evidence:

– v dveh letih od takrat, ko je bila disciplinska sankcija izvršena ali zastarana, če je sodniku izrečena disciplinska sankcija za lažje disciplinske kršitve in sodnik v tem roku ne stori nove disciplinske kršitve;

– v štirih letih od takrat, ko je bila disciplinska sankcija izvršena ali zastarana, če je sodniku izrečena disciplinska sankcija za hujše disciplinske kršitve in sodnik v tem roku ne stori nove disciplinske kršitve.

114. člen

(postopek izbrisa)

(1) Predsednik disciplinskega sodišča po uradni dolžnosti izda sklep o izbrisu izrečene disciplinske sankcije in izvede njen izbris iz evidence izrečenih disciplinskih sankcij v 30 dneh po izpolnitvi pogojev iz prejšnjega člena. Zoper sklep ni pravnega sredstva.

(2) Če predsednik disciplinskega sodišča ne izda sklepa o izbrisu, lahko sodnik, zoper katerega je bila izrečena disciplinska sankcija, zahteva, naj se ugotovi, da je izrečena sankcija po zakonu izbrisana.

(3) Zoper sklep predsednika disciplinskega sodišča, s katerim zavrne zahtevo za izbris, je dovoljena pritožba na sodni svet v 15 dneh.

(4) Pravnomočni sklep o izbrisu disciplinske sankcije se pošlje predsedniku matičnega sodišča in vrhovnemu sodišču, da izvedeta izbris iz osebnega spisa sodnika in centralne kadrovske evidence.

XI. poglavje
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

115. člen

(uskladitev sodniških nazivov in uvrstitev okrajnih sodnikov v plačne razrede)

(1) Okrajni sodniki, ki so na dan 31. decembra 2026 sodniško službo opravljali v nazivu okrajni sodnik in so bili v skladu s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) uvrščeni v 49., 50. ali 51. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni sodnik in se njihova funkcija uvrsti v 52. plačni razred.

(2) Okrajni sodniki, ki so na dan 31. decembra 2026 sodniško službo opravljali v nazivu okrajni sodnik in so bili v skladu s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) uvrščeni v 52. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni sodnik in se njihova funkcija uvrsti v 52. plačni razred.

(3) Okrajni sodniki, ki so na dan 31. decembra 2026 sodniško službo opravljali v nazivu okrajni sodnik in so bili v skladu s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) uvrščeni v 53. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni sodnik in se njihova funkcija uvrsti v 53. plačni razred.

(4) Okrajni sodniki, ki so na dan 31. decembra 2026 sodniško službo opravljali na položaju okrajni sodnik svetnik in so bili v skladu s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) uvrščeni v 54. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni sodnik in se njihova funkcija uvrsti v 54. plačni razred.

(5) Spremembo sodniškega naziva in uvrstitev v plačni razred z odločbo ugotovi predsednik matičnega sodišča, pri čemer se kot predsednik matičnega sodišča za sodnike okrajnih sodišč šteje predsednik okrožnega sodišča, katerega organizacijska enota je bilo posamezno okrajno sodišče do začetka uporabe tega zakona v skladu z določbami Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1, 104/20, 203/20 – ZIUPOPDVE, 18/23 – ZDU-1O in 42/24 – odl. US). Za sodnike Okrajnega sodišča v Ljubljani se kot predsednik matičnega sodišča šteje predsednik Okrožnega sodišča v Ljubljani.

116. člen

(sodniški položaji)

(1) Okrožni sodniki, ki so na dan začetka uporabe tega zakona sodniško službo opravljali v nazivu okrožni sodnik, se za pridobitev sodniškega položaja svetnik upoštevajo ocene sodniške službe, izdelane v skladu z Zakonom o sodniški službi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17 – ZSSve, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US, 76/23 in 57/25 – ZF), in napredujejo na sodniški položaj okrožni sodnik svetnik, ko izpolnijo pogoje v skladu s tem zakonom.

(2) Višjim sodnikom, ki so na dan začetka uporabe tega zakona sodniško službo opravljali v nazivu višji sodnik, se za pridobitev sodniškega položaja svetnik upoštevajo ocene sodniške službe, izdelane v skladu z Zakonom o sodniški službi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17 – ZSSve, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US, 76/23 in 57/25 – ZF), in napredujejo na sodniški položaj višji sodnik svetnik, ko izpolnijo pogoje v skladu s tem zakonom.

(3) Vrhovni sodniki, ki so na dan začetka uporabe tega zakona sodniško službo opravljali v nazivu vrhovni sodnik že šest let ali več in še niso pridobili sodniškega položaja svetnik, se z dnem začetka uporabe tega zakona imenujejo na sodniški položaj vrhovni sodnik svetnik in uvrstijo v plačni razred, določen s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) za funkcijo vrhovni sodnik svetnik.

117. člen

(ocenjevanje in napredovanje)

(1) Za okrajne sodnike iz prvega odstavka 115. člena tega zakona, ki do začetka uporabe tega zakona sodniške službe še

ne opravljajo tri leta, se ocena njihovega dela do poteka roka iz drugega odstavka 30. člena tega zakona izdela vsako leto. Ti sodniki prvič napredujejo na podlagi prve redne ocene sodnikovega dela, izdane v skladu s prvim odstavkom 30. člena tega zakona.

(2) Okrajnim sodnikom iz prvega odstavka 115. člena tega zakona, ki sodniško službo na dan začetka uporabe tega zakona opravljajo več kot tri leta, se obdobje za izdelavo ocene sodniške službe prekine in začne teči znova z začetkom uporabe tega zakona. Ti sodniki napredujejo na podlagi prve redne ocene sodnikovega dela, izdane v skladu s prvim odstavkom 30. člena tega zakona.

(3) Okrajnim sodnikom iz drugega do četrtega odstavka 115. člena tega zakona, okrožnim in višjim sodnikom, ki so na dan začetka uporabe tega zakona sodniško službo opravljali v nazivu okrožni ali višji sodnik, se obdobje za izdelavo ocene sodniške službe iz prvega in drugega odstavka 31. člena Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17 – ZSSve, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US, 76/23 in 57/25 – ZF), ki je preteklo od poteka obdobja za izdelavo zadnje ocene sodniške službe do dneva začetka uporabe tega zakona, všteje v obdobje za izdelavo ocene sodnikovega dela v skladu s tem zakonom.

118. člen

(postopki za izvolitev in imenovanje sodnikov)

(1) Postopki za izvolitev na prosto sodniško mesto okrajnega sodnika, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona in se bodo končali po dnevu začetka uporabe tega zakona, se nadaljujejo kot postopki za izvolitev na prosto sodniško mesto okrožnega sodnika, o čemer sodni svet obvesti kandidate. Če je predlog za izvolitev okrajnega sodnika sodni svet že posredoval državnemu zboru, sodni svet obvesti tudi državni zbor.

(2) V postopkih iz prejšnjega odstavka se šteje, da kandidat izpolnjuje pogoj iz 7. člena tega zakona, če ga izpolni najpozneje na dan začetka uporabe tega zakona.

(3) Prijave kandidatov, ki na dan začetka uporabe tega zakona ne izpolnjujejo pogoja iz 7. člena tega zakona, se zavrnejo.

(4) Postopki za izvolitev in imenovanje na prosto sodniško mesto okrožnega, višjega in vrhovnega sodnika, ki so se z objavo v Uradnem listu Republike Slovenije začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

119. člen

(dokončanje postopkov)

(1) Postopki za razrešitev, premestitev, dodelitev, prenehanje dodelitve, ugotavljanje nezdružljivosti in mirovanje sodniške funkcije, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

(2) Postopki izvajanja službenih nadzorov, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

(3) Postopki potrjevanja negativne ocene, ki so se na podlagi predložitve negativne ocene sodnemu svetu začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

(4) Postopki v zvezi s prenehanjem sodniške funkcije ali službe, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

120. člen

(disciplinska odgovornost sodnikov)

Za ugotavljanje disciplinske odgovornosti sodnikov in izrek disciplinske sankcije se določbe tega zakona ne uporabljajo, če so bila očitana ravnanja storjena pred začetkom uporabe tega zakona, razen če je ta zakon za storilca ugodnejši.

121. člen

(uskladitev odločb o dodelitvi)

(1) Sodni svet v enem mesecu od začetka uporabe tega zakona uskladi odločbe o dodelitvi sodnikov, ki so dodeljeni v strokovno službo sodnega sveta, z drugim odstavkom 81. člena tega zakona.

(2) Za sodnike, ki so na dan začetka uporabe tega zakona dodeljeni v strokovno službo sodnega sveta in na ustavno sodišče, pristojne osebe iz četrtega odstavka 81. člena tega zakona sklenejo pisni sporazum v enem mesecu od začetka uporabe tega zakona.

122. člen

(uskladitev Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju)

Do uskladitve Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) s tem zakonom se v Prilogi 2 pod c) Plačni razredi funkcij sodne oblasti šifre funkcij A037501, A037502, A037503, A037504, A037511, A037550 in A037551 ne uporabljajo.

123. člen

(izrazi v drugih zakonih)

Kjer drug zakon ali podzakonski predpis uporablja izraz »v skladu z zakonom, ki ureja sodniško službo« ima ta enak pomen kot »v skladu z zakonom, ki ureja sodnike«.

124. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o sodniški službi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17 – ZSSve, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US, 76/23 in 57/25 – ZF), uporablja pa se do začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki se uporabljajo do uveljavitve ali začetka uporabe predpisov, izdanih na podlagi tega zakona:

1. Pravilnik o štipendiranju sodnikov, državnih tožilcev in državnih pravobranilcev (Uradni list RS, št. 74/04, 58/11 – ZDT-1, 47/12 – ZDT-1A in 60/12);
2. Pravilnik o merilih za trajanje, primerih in pogojih dopusta sodnikov (Uradni list RS, št. 27/03 in 63/17);
3. Merila za izbiro kandidatov za sodniško mesto (Uradni list RS, št. 64/17);
4. Merila za kakovost dela sodnikov za oceno sodniške službe (Uradni list RS, št. 64/17).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Uredba o določitvi pogojev, meril in obsegu plačila za povečan obseg dela dodeljenih sodnikov na Ministrstvo za pravosodje (Uradni list RS, št. 9/07).

125. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

(1) Sodni svet sprejme merila iz tretjega odstavka 28. člena tega zakona do 15. decembra 2026.

(2) Predsednik vrhovnega sodišča določi pogoje in višino povračila stroškov iz drugega odstavka 45. člena tega zakona do 15. decembra 2026.

(3) Minister izda predpis iz šestega odstavka 54. člena tega zakona do 15. decembra 2026.

(4) Minister izda predpis iz osmega odstavka 60. člena tega zakona do 15. decembra 2026.

(5) Predsednik vrhovnega sodišča določi merila za izračun potrebnega števila dodeljenih sodnikov iz šestega odstavka 77. člena tega zakona do 15. decembra 2026.

126. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2027.

Št. 700-04/25-3/54
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2134-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3385. Zakon o centralnem kreditnem registru (ZCKR-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o centralnem kreditnem registru (ZCKR-1)

Razglašam Zakon o centralnem kreditnem registru (ZCKR-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-380
Ljubljana, dne 27. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O CENTRALNEM KREDITNEM REGISTRU (ZCKR-1)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta zakon ureja:

1. vzpostavitev in upravljanje centralnega kreditnega registra pri Banki Slovenije;
2. vzpostavitev in upravljanje sistema izmenjave informacij.

2. člen

(delni prenos direktive in izvajanje uredb Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije delno prenaša Direktiva (EU) 2023/2225 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive 2008/48/ES (UL L št. 2023/2225 z dne 30. 10. 2023, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 2023/90205 z dne 22. 11. 2023).

(2) S tem zakonom se ureja izvajanje:

1. Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2025/1215 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2025 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z zahtevami za posle financiranja z vrednostnimi papirji glede količnika neto stabilnega financiranja (UL L št. 2025/1215 z dne 25. 6. 2025; v nadaljnjem besedilu: Uredba 575/2013/EU), in
2. Uredbe (EU) št. 1024/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 63; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1024/2013/EU).

3. člen

(opredelitev izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »avtomatizirani dostop do podatkov« je dostop, ki omogoča neposredni dostop do podatkov v sistemu izmenjave informacij brez sodelovanja osebe, ki je pri članu sistema izmenjave informacij pooblaščena za dostop do osebnih podatkov;
2. »banka« je banka ali hranilnica, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja bančništvo;
3. »banka države članice« je banka države članice, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja bančništvo;
4. »banka tretje države« je banka tretje države, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja bančništvo;
5. »blokiranje« je blokiranje, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
6. »član sistema« je subjekt iz drugega odstavka 17. člena tega zakona, ki se mora vključiti v sistem izmenjave informacij, ali subjekt iz tretjega oziroma četrtega odstavka 17. člena tega zakona, ki se sam odloči za vključitev v sistem izmenjave informacij kot član sistema;
7. »druge izpostavljenosti« so:

– izvedeni finančni instrumenti, kot jih opredeljuje podzakonski akt Banke Slovenije, ki ureja vsebino podatkov in informacij v centralnem kreditnem registru in sistemu izmenjave informacij o zadolženosti poslovnih subjektov;

– druga finančna sredstva, ki vključujejo terjatve v zvezi z opravljanjem storitev, ki jih opravlja banka ali njena podružnica za poslovne subjekte;

8. »država članica« je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3);
9. »faktoring« je odkup nezapadlih terjatev z regresom, ki se šteje kot dani kredit odstopniku terjatev;
10. »finančni zakup« je dajanje sredstev v zakup, pri katerem se na zakupnika prenesejo vsa bistvena tveganja in koristi, ki izhajajo iz lastninske pravice nad sredstvom zakupa, pri čemer je prenos lastninske pravice na zakupnika mogoč, ne pa nujen;
11. »fizična oseba« je posameznik, ki nima statusa zasebnika ali podjetnika;
12. »individualizirani podatki« so podatki, ki se na podlagi istega povezovalnega znaka povežejo s posamezno fizično osebo ali poslovnim subjektom, na katero oziroma katerega se podatki nanašajo;
13. »kreditni posli« so posli, ki jih sklepajo kreditodajalci na podlagi:

a) kreditne pogodbe, razen kreditne pogodbe, sklenjene s skupnostjo etažnih lastnikov, ki ni organizirana kot samostojna pravna oseba;

b) pogodbe o finančnem zakupu;

c) pogodbe o faktoringu;

d) pogodbe o zavarovanju;

e) pogodbe o obročnem nakupu oziroma nakupu z odloženim plačilom, ki se šteje za potrošniško kreditno pogodbo ali povezano kreditno pogodbo v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite;

f) pogodbe z možnostjo prekoračitve stanja na plačilnem računu;

g) pogodbe v zvezi s plačilnim instrumentom z odloženim plačilom obveznosti;

14. »kreditodajalec« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti opravlja storitve kreditiranja fizičnih oseb oziroma poslovnih subjektov s sklepanjem kreditnih poslov, vključno z osebo, ki v okviru svoje dejavnosti pridobiva terjatve iz kreditnih poslov;

15. »kreditojemalec« je fizična oseba ali poslovni subjekt v vlogi dolžnika, s katerim kreditodajalec sklepa kreditni posel, ali oseba v vlogi poroka za obveznosti drugega kreditojemalca;

16. »nedonosne izpostavljenosti« so nedonosne izpostavljenosti, kot so opredeljene v Uredbi 575/2013/EU;

17. »neodvisni revizor« je preizkušeni revizor informacijskih sistemov registriran pri Slovenskem inštitutu za revizijo ali z veljavnim certifikatom Certified Information Systems Auditor (CISA) Združenja za revizijo in nadzor informacijskih sistemov, ki deluje neodvisno od revidiranca in daje zagotovila o skladnosti člana sistema glede izpolnjevanja tehničnih pogojev, varnostnih zahtev za dostop do sistema izmenjave informacij in glede pravilnosti poročanja podatkov v sistem izmenjave informacij;

18. »opravljanje storitve finančnega zakupa nepremičnin« je opravljanje storitve finančnega zakupa nepremičnin, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja potrošniško kreditiranje;

19. »osebni podatki« so osebni podatki, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov;

20. »oznaka SWIFT/BIC« je alfanumerična oznaka, ki se finančni ali nefinančni instituciji dodeli v skladu s standardom ISO 9362 in zagotavlja nedvoumno in enotno identifikacijo te institucije;

21. »oznaka LEI« je alfanumerična oznaka, ki se poslovnemu subjektu dodeli v skladu s standardom ISO 17442:2012 ter ki zagotavlja nedvoumno in enotno identifikacijo tega poslovnega subjekta;

22. »plačilna institucija« je plačilna institucija, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme;

23. »podjetnik« je podjetnik, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;

24. »poročevalska enota« je član sistema ali vključeni dajalec kreditov;

25. »poslovni subjekt« je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik;

26. »prebivališče« je stalno ali začasno prebivališče oziroma naslov v tujini, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja prijavo prebivališča;

27. »psevdonimizacija« je psevdonimizacija, kot je opredeljena v Uredbi (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 127 z dne 23. 5. 2018, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2016/679/EU);

28. »restrukturirane izpostavljenosti« so restrukturirane izpostavljenosti, kot so opredeljene v Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2021/451 z dne 17. decembra 2020 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov za uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z nadzorniškim poročanjem institucij in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014 ES (UL L št. 97 z dne 19. 3. 2021, str. 1), zadnjič popravljene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2024/855 z dne 15. marca 2024 o spremembi izvedbenih tehničnih standardov iz Izvedbene uredbe (EU) 2021/451 glede pravil o nadzorniškem poročanju o obrestnem tveganju v netrgovalni knjigi (UL L št. 855 z dne 24. 4. 2024, str. 1);

29. »tretja država« je država, ki ni država članica;

30. »upravljavci drugih zbirk podatkov« so državni organi, nosilci javnih pooblastil ali druge pooblaščene osebe, ki v skladu s predpisi vodijo in upravljajo uradne evidence in uradne zbirke podatkov, ter upravljavci zbirk osebnih podatkov, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja varstvo osebnih podatkov;

31. »vključeni dajalec kreditov« je subjekt iz četrtega odstavka 17. člena tega zakona, ki se sam odloči za vključitev v sistem izmenjave informacij kot vključeni dajalec kreditov in ni član sistema;

32. »zavarovanje« je dogovor o poroštvu, zastavi ali hipoteki, bančna garancija, menični akcept ali aval za menične obveznosti, dokumentarni akreditiv, zavarovalna pogodba ali drug podobni dogovor, s katerim se v korist kreditodajalca zavaruje izpolnitev dolžnikove obveznosti iz kreditnega posla;

33. »zasebnik« je posameznik, ki ni podjetnik in ki kot poklic opravlja določeno registrirano ali s predpisom določeno dejavnost, kot so notar, zdravnik, odvetnik, kmet in podobno, ter je hkrati vpisan v Poslovni register Slovenije ali register iz 15. člena tega zakona;

34. »zaupni podatki« so:

– zaupni podatki o strankah bank, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja bančništvo, ter

– drugi podatki o posameznih kreditojemalcih ali dajalcih zavarovanj, ki se v skladu z zakonom, ki ureja poslovno skrivnost, ali v skladu z drugimi predpisi varujejo kot poslovna skrivnost.

(2) Banka Slovenije s podzakonskim aktom predpiše podrobnejša pravila za določanje izpostavljenosti, ki se štejejo za druge izpostavljenosti iz 7. točke prejšnjega odstavka.

4. člen

(centralni kreditni register)

(1) Centralni kreditni register je centralizirana zbirka podatkov in informacij o:

1. zadolženosti poslovnih subjektov ter kreditnih tveganjih in drugih izpostavljenostih, ki jih prevzemajo kreditodajalci pri poslovanju s poslovnimi subjekti,

2. okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih poslovnih subjektov ter

3. zadolženosti fizičnih oseb iz naslova kreditnih poslov.

(2) Banka Slovenije vzpostavi in upravlja centralni kreditni register za izvajanje statističnega raziskovanja, ki ga opravlja na podlagi zakona, ki ureja Banko Slovenije, ter na podlagi 5. člena Protokola (št. 4) o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (UL C št. 326 z dne 26. 10 2012, str. 230; v nadaljnjem besedilu: statut ESCB in ECB), zlasti na področju:

1. vodenja denarne politike;

2. zagotavljanja finančne stabilnosti;

3. makrobonitetnega nadzora in upravljanja tveganj.

(3) Banka Slovenije podatke, ki se zbirajo v centralnem kreditnem registru, obdeluje tudi za:

1. izvajanje nadzora Banke Slovenije in Evropske centralne banke nad bankami v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, Uredbo 575/2013/EU in Uredbo 1024/2013/EU, oziroma za nadzor nad drugimi subjekti, ki ga izvaja Banka Slovenije v skladu z drugimi zakoni, in

2. upravljanje sistema izmenjave informacij.

(4) Banka Slovenije lahko za namene iz drugega in tretjega odstavka tega člena podatkovne zbirke centralnega kreditnega registra v delu, ki se nanaša na poslovne subjekte, in ne vključujejo osebnih podatkov, povezuje z drugimi podatkovnimi zbirkami, ki jih v skladu z zakonom vodi Banka Slovenije, in s podatkovnimi zbirkami, ki jih vzpostavi in upravlja Evropska centralna banka za izvajanje nalog v skladu s statutom ESCB in ECB ter drugimi predpisi Evropske unije, zlasti Uredbo Sveta (EU) 2015/373 z dne 5. marca 2015 o spremembi Uredbe (ES) št. 2533/98 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (UL L št. 64 z dne 7. 3. 2015, str. 6).

(5) Banka Slovenije podatke iz centralnega kreditnega registra v delu o zadolženosti fizičnih oseb v agregatni obliki, ki ne vključujejo osebnih podatkov, na zahtevo brezplačno sporoči ministrstvu, pristojnemu za varstvo potrošnikov, za spremljanje stanja na trgu potrošniških kreditov in za oblikovanje politik na področju varstva potrošnikov.

5. člen

(sistem izmenjave informacij)

(1) Sistem izmenjave informacij je elektronski sistem za izmenjavo podatkov in informacij o zadolženosti fizičnih oseb in poslovnih subjektov, ki v skladu s predpisi omogoča učinkovito ocenjevanje kreditnega tveganja pred sklepanjem kreditnih poslov s fizičnimi osebami in poslovnimi subjekti ter pri njihovem izvrševanju.

(2) Sistem izmenjave informacij iz prejšnjega odstavka vključuje pravila in postopke za izmenjavo podatkov in informacij o zadolženosti fizičnih oseb in poslovnih subjektov ter pravila za dostop in vključitev v sistem izmenjave informacij.

(3) Sistem izmenjave informacij vzpostavi in upravlja Banka Slovenije za:

1. učinkovito ocenjevanje in obvladovanje kreditnega tveganja pri kreditodajalcih v zvezi s sklepanjem in izvajanjem kreditnega posla s fizično osebo ali poslovnim subjektom in

2. spodbujanje politik in ukrepov za odgovorno kreditiranje ter vzdržno zadolževanje in preprečevanje prezadolženosti fizičnih oseb in poslovnih subjektov.

(4) Banka Slovenije vzpostavi sistem izmenjave informacij ločeno za fizične osebe in poslovne subjekte.

2. CENTRALNI KREDITNI REGISTER

6. člen

(upravljanje centralnega kreditnega registra)

Upravljanje centralnega kreditnega registra po tem zakonu obsega:

1. standardizirano zbiranje podatkov in informacij o kreditnih poslih in drugih izpostavljenostih;

2. obdelovanje, shranjevanje, analiziranje in izkazovanje podatkov iz prejšnje točke za statistično raziskovanje ter izvajanje drugih nalog in doseganje ciljev Banke Slovenije v skladu s tem in drugimi zakoni in

3. zagotavljanje določenih podatkov o zadolženosti fizičnih oseb in poslovnih subjektov v sistem izmenjave informacij pod pogoji in v obsegu, ki jih določa ta zakon.

7. člen

(zbiranje podatkov in informacij za centralni kreditni register)

(1) Banka Slovenije za centralni kreditni register zbira podatke in informacije o:

1. zadolženosti poslovnih subjektov in upravljanju kreditnih tveganj kreditodajalcev v zvezi s poslovnimi subjekti ter

2. zadolženosti fizičnih oseb.

(2) Banka Slovenije zbira podatke iz 1. točke prejšnjega odstavka na podlagi standardiziranega poročanja od teh subjektov:

1. bank;

2. bank držav članic ali tretjih držav, ki prek svojih podružnic, ki so ustanovljene v Republiki Sloveniji, sklepajo kreditne posle na območju Republike Slovenije;

3. kreditodajalcev s sedežem v Republiki Sloveniji;

4. kreditodajalcev s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki so ustanovili podružnico v Republiki Sloveniji in kot kreditodajalci na območju Republike Slovenije sklepajo kreditne posle;

5. drugih oseb, ki se v skladu s tem zakonom vključijo v sistem izmenjave informacij.

(3) Banka Slovenije zbira osebne podatke v zvezi z zadolženostjo fizičnih oseb iz 2. točke prvega odstavka tega člena izključno od poročevalskih enot.

(4) Poročevalske enote v centralni kreditni register sporočajo podatke v zvezi s kreditnimi posli in kreditojemalci, kadar se kreditni posel sklene pri opravljanju dejavnosti na območju:

1. Republike Slovenije ali

2. druge države članice, če ima kreditojemalec stalno prebivališče oziroma sedež v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije v skladu z 11. členom tega zakona pridobiva posamezne podatke in informacije za centralni kreditni register tudi iz drugih uradnih evidenc in zbirk podatkov, ki so vzpostavljene pri upravljavcih zbirk podatkov.

(6) Poročevalske enote Banki Slovenije brezplačno sporočajo podatke in informacije iz prvega odstavka tega člena.

(7) Poročevalska enota ob prvem poročanju podatkov za centralni kreditni register sporoča podatke o kreditnih poslih in drugih izpostavljenostih kot ob sklenitvi pogodbe o kreditnem poslu oziroma drugi izpostavljenosti ter po stanju na dan poročanja ne glede na dan njihovega nastanka, razen če je obveznost oziroma izpostavljenost iz tega posla prenehala pred tem dnem.

(8) Poročevalska enota sporoča podatke v centralni kreditni register Banki Slovenije takoj ob sklenitvi kreditnega posla oziroma nastanku položaja iz 8. in 19. člena tega zakona v skladu s podzakonskim aktom iz sedmega odstavka 8. člena ali drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(9) Poročevalska enota zagotavlja sporočanje pravilnih in popolnih podatkov o zadolženosti fizičnih oseb in poslovnih subjektov, ki se zbirajo v centralnem kreditnem registru v skladu s tem zakonom. Če sporočeni podatki niso pravilni ali popolni, poročevalska enota sporoči popravek ali dopolnitev v skladu s podzakonskim aktom, ki ga sprejme Banka Slovenije.

(10) Poročevalska enota pri vodenju in vzdrževanju lastnih zbirk podatkov o zadolženosti fizičnih oseb ali poslovnih subjektov vzpostavi in izvaja interne postopke in ukrepe za preverjanje pravilnosti in popolnosti podatkov, ki jih sporoča v centralni kreditni register.

(11) Ta zakon ne posega v pristojnosti Banke Slovenije za zbiranje in obdelavo podatkov za izvajanje nadzora v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali drugimi zakoni, ki določajo pristojnosti Banke Slovenije za zbiranje in obdelavo podatkov za izvajanje njenih nalog v skladu s predpisi.

8. člen

(obseg zbiranja in obdelava osebnih podatkov o fizičnih osebah)

(1) V centralnem kreditnem registru se zbirajo ti osebni podatki o kreditojemalcih, ki so fizične osebe:

1. osebno ime;

2. datum in kraj rojstva;

3. naslov prebivališča;

4. davčna številka, če je kreditojemalec vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, oziroma za tujo fizično osebo, ki ni vpisana v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, druga podobna identifikacijska oznaka, ki jo tej fizični osebi dodeli organ druge države, v kateri ima fizična oseba prebivališče;

5. podatek o datumu smrti kreditojemalca;

6. podatki o osebnem stečaju fizične osebe, in sicer o:

– začetku in končanju postopka osebnega stečaja,

– začetku postopka za odpust obveznosti ter

– izdaji in pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti.

(2) V centralnem kreditnem registru se obdelujejo ti podatki o kreditnih poslih, ki jih sklepajo kreditodajalci s fizičnimi osebami kot kreditojemalci:

1. pri kreditih, poslih finančnega zakupa, obročnih nakupih oziroma nakupih z odloženim plačilom:

a) datum sklenitve pogodbe;

b) znesek odobrenega kredita;

c) podatek o identiteti dajalca kreditnega posla;

d) podatek o vrsti kredita: stanovanjski, osebni, vključno s podatkom o tem, ali je bil kredit odobren za odpravo posledic naravne nesreče, kot je določena v zakonu, ki ureja odpravo posledic naravnih nesreč;

e) znesek neodplačanega dela obveznosti;

f) znesek in vrsta posamezne anuitete oziroma obroka;

g) odplačilna doba, vključno z datumom zapadlosti posla, in

h) podatek o zavarovanju (zavarovalnica, poroštvo, zastava, hipoteka, druga zavarovanja, brez zavarovanja);

2. pri poslih, odobrenih v zvezi s prekoračitvijo stanja na plačilnem računu:

– datum odprtja plačilnega računa;

– podatek, ali je odobreno posojilo za redno ali izredno prekoračitev stanja na tem računu, znesek odobrenega posojila in obdobje, za katero je posojilo odobreno;

– podatek o identiteti dajalca posojila in

– podatek o zavarovanju (zavarovalnica, poroštvo, zastava, hipoteka, druga zavarovanja, brez zavarovanja);

3. pri poslih, odobrenih v zvezi s plačilnimi instrumenti z odloženim plačilom obveznosti:

– datum izdaje plačilnega instrumenta;

– znesek odobrene mesečne porabe;

– podatek o identiteti dajalca plačilnega instrumenta in

– podatek o zavarovanju (zavarovalnica, poroštvo, zastava, hipoteka, druga zavarovanja, brez zavarovanja);

4. če kreditojemalec zamudi z izpolnitvijo obveznosti na podlagi posameznega kreditnega posla iz 1. do 3. točke tega odstavka v znesku, ki presega 25 eurov, in je zamuda daljša od 90 dni ter je kreditodajalec kreditojemalca o zamudi predhodno vsaj enkrat opozoril pisno ali na drug dogovorjeni način:

a) datum nastanka zamude;

b) znesek obveznosti, s plačilom katerih je kreditojemalec v zamudi;

c) podatek, ali je bil zaradi prisilne izterjave dolga zoper kreditojemalca začet postopek sodne izvršbe;

d) podatek, ali je bil zaradi zamude kreditojemalca pri izpolnitvi obveznosti iz kreditnega posla v skladu s pogodbo kreditojemalcu onemogočena ali omejena uporaba plačilnega računa ali plačilnega instrumenta, ter podatek o ponovni sprostitvi uporabe računa ali plačilnega instrumenta in

e) podatek, ali je bil sklenjen dogovor o odlogu plačila obveznosti, in obdobje odloga;

5. spremembe podatkov iz 1. do 4. točke tega odstavka zaradi poslovnih dejanj ali drugih dogodkov, ki nastanejo med trajanjem poslovnega razmerja na podlagi teh poslov, ki ne pomenijo položaja iz prejšnje točke, in sicer:

a) podatek, ali je kreditodajalec predčasno odstopil od pogodbe, vključno z datumom zaključka posla in podatkom, ali je kreditodajalec zaradi predčasnega odstopa pristopil k izterjavi neodplačanega dela obveznosti;

b) podatek o identiteti kreditodajalca, ki je pristopil k izterjavi neodplačanega dela obveznosti;

c) podatek, ali je kreditodajalec terjatev prenesel na novega upnika, vključno z datumom prenosa terjatve;

d) znesek neodplačanega dela obveznosti, ki je predmet izterjave;

e) datum plačila obveznosti in podatek o predčasnem plačilu;

f) sprememba odplačilnega obdobja in

g) sprememba zneska ali vrste posamezne anuitete oziroma obroka;

6. podatki o davčnih, upravnih in sodnih izvršbah pri banki:

– datum prejema in oznaka izvršljivega sklepa o izvršbi ter dejanjih med postopkom izvršbe: odlog plačila obveznosti, v zvezi s katero se opravlja izvršba, prekinitev izvršilnega postopka in prenehanje odloga oziroma nadaljevanje izvršilnega postopka;

– znesek neodplačanega dela obveznosti, v zvezi s katero se opravlja izvršba, in

– datum zaključka postopka izvršbe z opredelitvijo statusa terjatve ob zaključku, popolno poplačilo obveznosti, ustavitev izvršbe, vrnitev sklepa izdajatelju.

(3) V centralnem kreditnem registru se obdelujejo ti podatki o prevzetih poroštvih fizičnih oseb za obveznosti kreditojemalca, ki je fizična oseba ali poslovni subjekt:

1. o poroku:

– z navedbo podatkov iz prvega odstavka tega člena;

2. o poroštvu:

– datum prevzema poroštva in

– glede obveznosti kreditojemalca, za katerega je oseba dala poroštvo, z navedbo podatkov iz 1. in 4. točke prejšnjega odstavka;

3. o spremembi podatkov iz 1. in 2. točke tega odstavka zaradi poslovnih dejanj ali drugih dogodkov, ki nastanejo med trajanjem poroštva, in sicer:

– datum plačila obveznosti, za katero je poroštvo dal kreditojemalec ali porok;

– podatke o predčasnem plačilu obveznosti, za katero je dano poroštvo;

– sprememba odplačilnega obdobja za izpolnitev obveznosti kreditojemalca in

– sprememba zneska ali vrste posamezne anuitete oziroma obroka v zvezi z obveznostjo, za katero je dano poroštvo.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena vključeni dajalci kreditov v zvezi z zadolženostjo fizičnih oseb v centralni kreditni register sporočajo podatke iz:

a) 1. do 5. točke prvega odstavka tega člena;

b) a) 1. do g) 1. točke drugega odstavka tega člena;

c) prve do tretje alineje 2. točke drugega odstavka tega člena;

d) prve do tretje alineje 3. točke drugega odstavka tega člena;

e) a) 5. točke drugega odstavka tega člena, razen podatka, ali je kreditodajalec zaradi predčasnega odstopa začel izterjavo neodplačanega dela obveznosti;

f) c), e), f) in g) 5. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Osebni podatki se v centralnem kreditnem registru obdelujejo v skladu s tem zakonom in zakonodajo, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Banka Slovenije in poročevalska enota, ki sporočata osebne podatke v centralni kreditni register, se štejeta kot skupna upravljavca osebnih podatkov, pri čemer namen in načine obdelave ter odgovornosti posameznega upravljavca za obdelavo določajo ta zakon in pravila, ki jih predpiše Banka Slovenije.

(6) Banka Slovenije hrani osebne podatke, ki se obdelujejo v centralnem kreditnem registru, največ pet let po tem, ko se ti podatki izbrišejo iz sistema izmenjave informacij. Po poteku tega obdobja Banka Slovenije v centralnem kreditnem registru izbriše podatke iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena, druge osebne podatke pa psevdonimizira. Banka Slovenije hrani psevdonimizirane osebne podatke, dokler je to potrebno za namene iz 4. člena tega zakona.

(7) Za standardizirano sporočanje podatkov iz prvega do četrtega odstavka tega člena Banka Slovenije s podzakonskim aktom podrobneje določi način poročanja, dopolnitve, izbrisa in spremembe teh podatkov.

9. člen

(zbiranje in obdelava podatkov o poslovnih subjektih)

(1) V centralnem kreditnem registru se glede kreditojemalca, ki je poslovni subjekt, zbirajo podatki najmanj v obsegu iz prvega odstavka 19. člena tega zakona. V zvezi z zadolženostjo poslovnih subjektov iz naslova kreditnih poslov se zbirajo podatki najmanj v obsegu iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 19. člena tega zakona. V zvezi z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi dejavniki se za poslovne subjekte, zbirajo podatki najmanj v obsegu iz petega odstavka 19. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije ob upoštevanju obsega dejavnosti in vrste poslov s podzakonskim aktom podrobneje opredeli:

1. vsebino podatkov in informacij iz prejšnjega odstavka, ki ne vsebujejo osebnih podatkov;

2. način zbiranja podatkov in informacij za centralni kreditni register.

(3) Zahteve, ki jih določi Banka Slovenije s podzakonskim aktom iz prejšnjega odstavka, se uporabljajo za poročevalske enote po poteku najmanj šestih mesecev od uveljavitve tega podzakonskega akta.

10. člen

(dodatne zahteve glede poročanja)

(1) Poročevalske enote sporočajo podatke in informacije za centralni kreditni register, kadar so kreditodajalec v razmerju do poslovnega subjekta ali fizične osebe, vključno s primeri, ko na podlagi prenosa pogodbe ali terjatev iz določenega posla pridobijo položaj kreditodajalca.

(2) Banka Slovenije lahko od banke zahteva sporočanje podatkov in informacij iz 1. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona za centralni kreditni register tudi v zvezi s kreditnimi posli in drugimi izpostavljenostmi do poslovnih subjektov, ki jih sklepa ali pridobi:

1. banka prek svojih podružnic v drugih državah članicah ali tretjih državah;

2. družba, ki jo banka vključi v bonitetno konsolidacijo v skladu z 2. poglavjem II. naslova I. dela Uredbe 575/2013/EU.

11. člen

(pridobivanje podatkov in informacij od upravljavcev drugih zbirk podatkov)

(1) Center za informatiko pri Vrhovnem sodišču Republike Slovenije Banki Slovenije za centralni kreditni register sporoči podatke v zvezi s postopki zaradi insolventnosti poslovnih subjektov in podatke iz 6. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona v zvezi z osebnimi stečaji fizičnih oseb.

(2) Agencija za javnopravne evidence in storitve Banki Slovenije za centralni kreditni register pošlje podatke o poslovnih subjektih iz Poslovnega registra Slovenije.

(3) Za pridobivanje podatkov na podlagi tega člena se zbirka centralnega kreditnega registra povezuje z zbirkami podatkov pri Vrhovnem sodišču Republike Slovenije in Agenciji za javnopravne evidence in storitve, pri čemer se povezovanje osebnih podatkov zagotavlja z uporabo davčne številke fizične osebe oziroma druge podobne identifikacijske oznake tuje fizične osebe.

(4) Za namen preveritve pravilnosti poročanih podatkov iz 1. do 6. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona, ki so jih v zvezi s sklenjenimi kreditnimi posli s fizičnimi osebami v centralni kreditni register posredovali člani sistema in vključeni dajalci kreditov, se zbirka centralnega kreditnega registra lahko brezplačno povezuje z zbirko centralnega registra prebivalstva, ki ga upravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pri čemer se povezovanje osebnih podatkov zagotavlja z uporabo davčne številke fizične osebe.

(5) Upravljavci zbirk podatkov iz tega člena Banki Slovenije na njeno zahtevo podatke in informacije sporočajo brezplačno.

12. člen

(pridobivanje podatkov in informacij od poslovnih subjektov)

(1) Podatke in informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih iz petega odstavka 19. člena tega zakona Banki Slovenije ne glede na drugi odstavek 7. člena tega zakona sporočijo poslovni subjekti.

(2) Poslovni subjekt sporoči podatke iz prejšnjega odstavka za namene iz 1. in 2. točke drugega odstavka ter tretjega odstavka 21. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije s podzakonskim aktom podrobneje določi način in tehnične pogoje sporočanja podatkov iz prvega odstavka tega člena.

13. člen

(varovanje zaupnih podatkov v centralnem kreditnem registru)

(1) Podatki in informacije o posameznem poslovnem subjektu, ki se obdelujejo v centralnem kreditnem registru, so poslovna skrivnost in se v skladu s tem zakonom štejejo za zaupne podatke. Ti podatki se lahko razkrijejo le subjektom, ki jih določa ta zakon, in sicer za namene in na način kot jih določa ta zakon.

(2) Banka Slovenije varuje zaupne podatke, ki se zbirajo in obdelujejo v centralnem kreditnem registru, in jih ne sme razkriti drugi osebi ali državnemu organu v obliki in na način, ki omogoča identifikacijo poročevalske enote, kreditodajalca, fizične osebe ali poslovnega subjekta, na katerega se podatki nanašajo, razen v primerih in pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

(3) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja:

1. če subjekt iz prejšnjega odstavka, na katerega se nanašajo individualizirani podatki v centralnem kreditnem registru, izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki, in

2. če zakon izrecno določa, da lahko državni organi v zvezi s postopki, ki jih vodijo v skladu z zakonom, ter druge osebe, ki jih zakon izrecno pooblašča, pridobijo določene zaupne podatke ali osebne podatke iz centralnega kreditnega registra, če teh podatkov ni mogoče pridobiti iz drugih uradnih zbirk podatkov.

(4) Zaposleni pri Banki Slovenije in drugi strokovnjaki, ki delajo ali so delali po pooblastilu Banke Slovenije, varujejo zaupne podatke, ki so jih pridobili iz centralnega kreditnega registra pri opravljanju nalog za Banko Slovenije. Dolžnost varovanja zaupnih podatkov velja tudi po prenehanju delovnega razmerja pri Banki Slovenije oziroma po prenehanju opravljanja določenih poslov za Banko Slovenije.

(5) Varovanje zaupnih podatkov v centralnem kreditnem registru med drugim obsega tehnične in organizacijske ukrepe ter druge tehnične postopke, s katerimi se varujejo prostori in tehnična oprema ter zagotavlja varnost obdelave in prenosa podatkov ter onemogoča dostop nepooblaščenim osebam do tehnične opreme, na kateri se obdelujejo podatki.

14. člen

(uporaba in sporočanje podatkov iz centralnega kreditnega registra)

(1) Banka Slovenije uporablja podatke iz centralnega kreditnega registra za izvajanje svojih nalog in pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, statutom ESCB in ECB, zakonom, ki ureja bančništvo, ter drugimi predpisi, ki urejajo naloge in pristojnosti Banke Slovenije in Evropske centralne banke. Banka Slovenije uporabi podatke iz centralnega kreditnega registra tudi za vzpostavitev in upravljanje sistema izmenjave informacij v obsegu in pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

(2) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka pregleduje in obdeluje osebne podatke iz 8. člena tega zakona, vključno z elektronsko obdelavo, in sicer tako, da lahko do osebnih podatkov dostopajo le osebe, ki so pri Banki Slovenije pooblaščene za dostopanje do osebnih podatkov v centralnem kreditnem registru zaradi izvajanja nalog Banke Slovenije iz 4. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije sporoči podatke in informacije iz centralnega kreditnega registra posameznemu subjektu, kadar takšno razkritje določa zakon, in v obsegu, ki ga subjekt potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njegovo delovanje in pristojnosti.

(4) Subjekt iz prejšnjega odstavka, ki pridobi podatke iz centralnega kreditnega registra, sme te podatke uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti in nalog v skladu z zakonom in jih po izčrpanem namenu uporabe izbriše ali drugače trajno uniči.

(5) Banka Slovenije lahko za obveščanje javnosti v zvezi z izvajanjem njenih nalog na podlagi zakona objavlja podatke iz centralnega kreditnega registra v agregatni obliki na način, da ni mogoče identificirati kreditodajalca, poročevalske enote, fizične osebe ali poslovnega subjekta, na katerega se podatki nanašajo. Izjemoma lahko Banka Slovenije objavi podatke o posameznem kreditodajalcu, poročevalski enoti ali poslovnem subjektu, če:

1. poročevalska enota, kreditodajalec ali poslovni subjekt, na katerega se podatki nanašajo, pisno privoli v takšen način objave podatkov, ali

2. so podatki, ki so predmet objave, zbrani iz javnih zbirk podatkov.

(6) Banka Slovenije je odgovorna za formalno pravilnost podatkov, ki jih objavi v skladu s prejšnjim odstavkom, posamezna poročevalska enota pa je odgovorna za vsebinsko pravilnost podatkov in informacij, ki jih je sporočila za centralni kreditni register.

(7) Banka Slovenije na ravni upravljanja centralnega kreditnega registra in sistema izmenjave informacij zagotovi vodenje dnevnika obdelave v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(8) V primeru avtomatiziranega dostopa iz 23. člena tega zakona vodenje dnevnikov obdelave iz prejšnjega odstavka zagotovi član, ki avtomatizirano dostopa, Banka Slovenije pa dodatno na ravni upravljanja centralnega kreditnega registra in sistema izmenjave informacij zagotovi sledljivost obdelave osebnih podatkov tako, da sta mogoča identifikacija člana sistema izmenjave informacij, ki je podatke obdeloval, in preverjanje namena, zaradi katerega je ta član sistema obdeloval določene podatke.

15. člen

(register tujih poslovnih subjektov)

(1) Banka Slovenije za enolično identifikacijo poslovnih subjektov v centralnem kreditnem registru, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Poslovni register Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji poslovni subjekti), vzpostavi in vodi register tujih poslovnih subjektov.

(2) Banka Slovenije vzpostavi register tujih poslovnih subjektov tako, da:

1. omogoča poročevalskim enotam vnos razpoložljivih identifikacijskih podatkov o tujem poslovnem subjektu;

2. generira enolično identifikacijsko oznako, ki jo Banka Slovenije tujemu poslovnemu subjektu dodeli ob prvem vnosu identifikacijskih podatkov v register tujih poslovnih subjektov.

(3) V registru tujih poslovnih subjektov se zbirajo in vodijo ti identifikacijski podatki o tujem poslovnem subjektu:

1. ime pravne osebe ter ime in priimek zasebnika oziroma podjetnika;

2. država sedeža oziroma prebivališča in naslov;

3. oznaka LEI;

4. oznaka SWIFT/BIC;

5. davčna številka in oznaka o tem, ali je poslovni subjekt zavezanec za davek na dodano vrednost;

6. drug nacionalni identifikator, ki ga poslovnemu subjektu dodeli organ v državi sedeža;

7. sektor in panoga, v katero se uvršča poslovni subjekt glede na dejavnost, in

8. enolična identifikacijska oznaka iz 2. točke prejšnjega odstavka.

(4) Podatki iz prejšnjega odstavka, ki so hkrati podatki fizične osebe in zasebnika ali podjetnika, z vpisom tujega podjetnika ali zasebnika v register tujih poslovnih subjektov postanejo dostopni za izmenjavo teh podatkov med poročevalskimi enotami.

(5) Identifikacijske podatke o tujem poslovnem subjektu v register vnašajo poročevalske enote na podlagi podatkov, ki jih kreditodajalci pridobijo pri sklepanju kreditnega posla s tujim poslovnim subjektom. Poročevalska enota predloži Banki Slovenije zahtevo za dodelitev enolične identifikacijske oznake za tuji poslovni subjekt, če tej osebi še ni bila dodeljena enolična identifikacijska oznaka v registru tujih poslovnih subjektov, in vnese v register tujih poslovnih subjektov razpoložljive identifikacijske podatke o tujem poslovnem subjektu.

(6) Enolična identifikacijska oznaka v registru tujih poslovnih subjektov, ki jo tujemu poslovnemu subjektu dodeli Banka Slovenije, ter identifikacijski podatki, ki se vodijo v registru tujih poslovnih subjektov, so dostopni poročevalskim enotam za poročanje Banki Slovenije za centralni kreditni register.

(7) Poročevalska enota, ki je vnesla identifikacijske podatke o tujem poslovnem subjektu v register tujih poslovnih subjektov pri Banki Slovenije, ob sklepanju pogodbe o kreditnem poslu tuj poslovni subjekt na to opozori in mu sporoči, da so ti podatki dostopni poročevalskim enotam. Poročevalska enota v desetih delovnih dneh po sklenitvi kreditnega posla tujemu poslovnemu subjektu sporoči enolično identifikacijsko oznako, ki mu je bila dodeljena v tem registru.

(8) Vsaka poročevalska enota lahko na podlagi podatkov, ki jih pridobi pri sklepanju kreditnega posla s tujim poslovnim subjektom, vnese v register tujih poslovnih subjektov spremembe posameznih identifikacijskih podatkov tujega poslovnega subjekta. Enolična identifikacijska oznaka se pri spremembi posameznih identifikacijskih podatkov tujega poslovnega subjekta ne spremeni. V primeru spremembe posameznih identifikacijskih podatkov tujega poslovnega subjekta se v registru tujih poslovnih subjektov omogoči tudi prikaz spremenjenih identifikacijskih podatkov.

(9) Poročevalska enota vzpostavi in izvaja interne postopke in ukrepe za preverjanje pravilnosti in popolnosti podatkov, ki jih sporoča v register tujih poslovnih subjektov.

3. SISTEM IZMENJAVE INFORMACIJ

3.1 **Upravljanje sistema izmenjave informacij**

16. člen

(upravljanje sistema izmenjave informacij)

(1) Banka Slovenije upravlja sistem izmenjave informacij kot del centralnega kreditnega registra tako, da poročevalskim enotam omogoča:

1. dostop do individualiziranih podatkov posameznih fizičnih oseb in poslovnih subjektov, ki se vodijo v sistemu izmenjave informacij ter

2. izbris napačnega podatka iz sistema izmenjave informacij po postopku iz 28. člena tega zakona.

(2) Upravljanje sistema izmenjave informacij po tem zakonu obsega:

1. vključevanje podatkov in informacij o zadolženosti, okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih poslovnih subjektov iz centralnega kreditnega registra v sistem izmenjave informacij,

2. vključevanje podatkov in informacij o zadolženosti fizičnih oseb iz centralnega kreditnega registra v sistem izmenjave informacij ter

3. centralizirano obdelavo vključenih podatkov in informacij v sistem izmenjave informacij, ki vključuje izkazovanje podatkov o zadolženosti poslovnega subjekta ali fizične osebe na zaslonu, izpis teh podatkov in avtomatizirani izvoz pod pogoji iz 23. člena tega zakona.

17. člen

(člani sistema in vključeni dajalci kreditov)

(1) Poročevalske enote, ki sklepajo kreditne posle s poslovnimi subjekti, se vključijo v sistem izmenjave informacij v delu glede zadolženosti poslovnih subjektov, poročevalske enote, ki sklepajo kreditne posle s fizičnimi osebami, pa v delu glede zadolženosti fizičnih oseb.

(2) Subjekti, ki se obvezno vključijo v sistem izmenjave informacij kot člani sistema, so:

1. banka;

2. banka države članice ali tretje države, ki je ustanovila podružnico v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in prek podružnice sklepa kreditne posle na območju Republike Slovenije, v zvezi s posli, ki jih sklepa podružnica;

3. kreditodajalec s sedežem v Republiki Sloveniji, katerega prihodki prejšnjega poslovnega leta iz naslova sklepanja kreditnih poslov pomenijo več kot polovico prihodkov, ustvarjenih v prejšnjem poslovnem letu, ali je bil portfelj kreditnih poslov fizičnih oseb na zadnji dan prejšnjega leta večji kot en milijon eurov;

4. kreditodajalec s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki je ustanovil podružnico v Republiki Sloveniji, katere prihodki prejšnjega poslovnega leta iz naslova sklepanja kreditnih poslov pomenijo več kot polovico prihodkov, ustvarjenih v prejšnjem poslovnem letu, ali je bil portfelj kreditnih poslov fizičnih oseb na zadnji dan prejšnjega leta večji kot en milijon eurov, v zvezi s posli, ki jih sklepa podružnica;

5. kreditodajalec s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je v skladu z zakonom, ki ureja potrošniško kreditiranje, pridobil dovoljenje za opravljanje storitev finančnega zakupa nepremičnin;

6. kreditodajalec s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki je ustanovil podružnico v Republiki Sloveniji in prek podružnice opravlja storitev finančnega zakupa nepremičnin na območju Republike Slovenije;

7. plačilna institucija in družba za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme, pridobila dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji ter v okviru dejavnosti sklepa kreditne posle na območju Republike Slovenije;

8. plačilna institucija in družba za izdajo elektronskega denarja s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki je v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme, ustanovila podružnico v Republiki Sloveniji ter prek podružnice v okviru dejavnosti sklepa kreditne posle na območju Republike Slovenije, v zvezi s posli, ki jih sklepa podružnica;

9. Javni sklad Republike Slovenije za podjetništvo, ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja podporno okolje za podjetništvo, v zvezi s kreditnimi posli, ki jih pri izvajanju nalog v skladu z zakonom sklepa s poslovnimi subjekti;

10. Stanovanjski sklad Republike Slovenije, ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja stanovanjska razmerja, v zvezi s kreditnimi posli, ki jih pri izvajanju nalog v skladu z zakonom sklepa s fizičnimi osebami ali poslovnimi subjekti za pridobivanje neprofitnih najemnih stanovanj ali lastnih stanovanj in stanovanjskih stavb z nakupom, gradnjo, vzdrževanjem in rekonstrukcijo stanovanj ter stanovanjskih stavb;

11. Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad, ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, v zvezi s kreditnimi posli, ki jih pri izvajanju nalog v skladu z zakonom sklepa s fizičnimi osebami ali poslovnimi subjekti z uporabo instrumentov sklada, ki jih določa zakon ali ustanovni akt;

12. ministrstvo, pristojno za finance, v zvezi s kreditnimi posli, ki jih pri izvajanju nalog upravljanja sredstev sistema enotnega zakladniškega računa države sklepa s poslovnimi subjekti ali v zvezi s pripravo konsolidirane bilance države in občin.

(3) V sistem izmenjave informacij se kot član sistema lahko v delu glede zadolženosti poslovnih subjektov pod enakimi pogoji kot člani sistema vključijo pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki, ki niso osebe iz prejšnjega odstavka, in imajo sedež v Republiki Sloveniji ter v okviru svoje glavne dejavnosti opravljajo storitev kreditiranja s sklepanjem kreditnih pogodb.

(4) V sistem izmenjave informacij za fizične osebe se kot vključeni dajalec kreditov lahko vključi pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ni oseba iz drugega odstavka tega člena in:

1. v Republiki Sloveniji opravlja storitve potrošniškega kreditiranja ali storitve finančnega zakupa nepremičnin v skladu z zakonom, ki ureja potrošniško kreditiranje;

2. je banka države članice, ki je v Republiki Sloveniji notificirala opravljanje dejavnosti potrošniškega kreditiranja;

3. je plačilna institucija s sedežem v drugi državi članici, ki je notificirala opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji za aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so denarna sredstva zagotovljena z odobritvijo posojila uporabniku plačilnih storitev;

4. je družba za izdajo elektronskega denarja s sedežem v drugi državi članici, ki je notificirala opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v Republiki Sloveniji, za odobritev posojil v zvezi z aktivnostmi, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so denarna sredstva zagotovljena z odobritvijo posojila uporabniku plačilnih storitev, za izdajanje plačilnih instrumentov oziroma pridobivanje plačilnih transakcij in storitve odreditve plačil;

5. ima sedež v Republiki Sloveniji in na območju Republike Slovenije opravlja storitve množičnega financiranja na podlagi dovoljenja v skladu z Uredbo (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. oktobra 2020 o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike ter spremembi Uredbe (EU) 2017/1129 in Direktive (EU) 2019/1937 (UL L št. 347 z dne 20. 10. 2020, str. 1).

(5) Subjekti iz prejšnjega odstavka se lahko v sistem izmenjave informacij za fizične osebe vključijo kot član sistema in sicer pod enakimi pogoji kot poročevalske enote iz drugega odstavka tega člena.

(6) Subjekti iz drugega odstavka tega člena vložijo vlogo za vključitev v sistem izmenjave informacij v enem mesecu od izpolnitve pogojev za obvezno vključitev. Subjekti najpozneje v enem letu od odobritve vloge iz prejšnjega stavka izpolnijo tehnične pogoje za članstvo v sistemu izmenjave informacij, ki jih v skladu s tem zakonom predpiše Banka Slovenije.

18. člen

(podatki o zadolženosti fizičnih oseb)

(1) V zvezi z zadolženostjo kreditojemalcev, ki so fizične osebe, se v sistem izmenjave informacij vključujejo vsi podatki iz 8. člena tega zakona.

(2) Za zagotavljanje pravilnosti poročanja v zvezi z zadolženostjo fizičnih oseb lahko član sistema ali vključeni dajalec kreditov od ministrstva, pristojnega za upravljanje Centralnega registra prebivalstva, brezplačno pridobi osebne podatke iz 1. do 5. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona, ki se zbirajo v centralnem kreditnem registru.

(3) Kadar član sistema ali vključeni dajalec kreditov v sistem izmenjave informacij vpiše zamudo iz 4. točke ali izvršbo iz 6. točke drugega odstavka 8. člena tega zakona, o vpisu take zamude ali izvršbe obvesti zadevnega kreditojemalca, in sicer najpozneje v 30 dneh od vpisa in ga hkrati obvesti tudi o pravicah v zvezi z obdelavo osebnih podatkov, ki jih ima v skladu z Uredbo 2016/679/EU.

19. člen

(podatki o zadolženosti poslovnih subjektov)

(1) V sistem izmenjave informacij se vključujejo ti podatki o kreditojemalcu, ki je poslovni subjekt:

1. firma in poslovni naslov pravne osebe ali firma oziroma ime in poslovni naslov podjetnika ali zasebnika;

2. davčna številka in oznaka o tem, ali je poslovni subjekt zavezanec za davek na dodano vrednost, kadar je vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo;

3. matična številka, če je poslovni subjekt vpisan v Poslovni register Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Poslovni register Slovenije, ali enolična identifikacijska oznaka tujega poslovnega subjekta iz registra tujih poslovnih subjektov;

4. podatki o stečaju ali prisilni poravnavi ali drugem postopku zaradi insolventnosti, ki se vodi zoper poslovni subjekt v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;

5. drugi podatki o poslovnem subjektu, ki se vodijo v Poslovnem registru Slovenije, registru tujih poslovnih subjektov ali drugih uradnih evidencah in registrih v Republiki Sloveniji.

(2) V sistem izmenjave informacij se v zvezi z zadolženostjo poslovnih subjektov iz naslova kreditnih poslov s poslovnimi subjekti vključujejo podatki o:

1. vrsti posla;

2. datumu sklenitve posla in datumu zapadlosti obveznosti, vključno s pogodbenim zneskom;

3. zneskih neodplačanih obveznosti iz kreditnega posla ali druge izpostavljenosti;

4. zavarovanjih, ki so dana za izpolnitev obveznosti iz kreditnega posla;

5. znesku nečrpanega dela odobrenega kredita;

6. zamudi pri izpolnitvi obveznosti kreditojemalca z navedbo datuma nastanka zamude in zneskom zapadlega dolga;

7. znesku obroka in pogostosti plačil.

(3) Banka Slovenije lahko določi, da se za upravljanje kreditnih tveganj in izpolnjevanje bonitetnih zahtev za banke v skladu z Uredbo 575/2013/EU poleg podatkov in informacij iz prvega in drugega odstavka tega člena med člani sistema izmenjujejo tudi ti podatki in informacije o kreditnih poslih do poslovnih subjektov o:

1. izpostavljenosti do poslovnih subjektov po vrstah finančnih instrumentov, vključno z drugimi izpostavljenostmi;

2. restrukturiranih izpostavljenostih;

3. donosnosti ali nedonosnosti izpostavljenosti in

4. razvrščanju dolžnikov v bonitetne skupine v skladu s predpisi, ki urejajo boniteto komitentov.

(4) Banka Slovenije lahko določi, da se za upravljanje kreditnih tveganj in izpolnjevanje bonitetnih zahtev za banke v skladu z Uredbo 575/2013/EU poleg podatkov o kreditnih poslih med člani sistema izmenjujejo tudi podatki iz prvega do tretjega odstavka tega člena, ki se nanašajo na druge izpostavljenosti.

(5) Banka Slovenije lahko določi, da se za upravljanje kreditnega tveganja, upravljanja drugih tveganj, za namene poročanja ter za namene razkritij okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih poslovnega subjekta in izpolnjevanje bonitetnih zahtev za banke v skladu z Uredbo 575/2013/EU izmenjujejo tudi informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih poslovnega subjekta.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim aktom podrobneje določi vsebino podatkov in informacij iz prvega do petega odstavka tega člena, ki se izmenjujejo v sistemu izmenjave informacij v zvezi s poslovnimi subjekti. Podatki iz prvega do petega odstavka tega člena ne zajemajo osebnih podatkov.

20. člen

(hramba podatkov v sistemu izmenjave)

(1) Podatki o posameznem kreditnem poslu se v sistemu izmenjave informacij hranijo in so dostopni za izmenjavo štiri leta po prenehanju kreditnega posla. Podatki o spremembah v zvezi s kreditnim poslom, ki nastanejo med trajanjem poslovnega razmerja na podlagi kreditnega posla, se v sistemu izmenjave informacij hranijo štiri leta po spremembi oziroma štiri leta po prenehanju spremembe, če iz vsebine spremembe izhaja, da ta preneha. Podatki o posameznih poslih zavarovanja, ki so sklenjeni v zvezi z obveznostjo kreditojemalca, se v sistemu izmenjave informacij hranijo štiri leta po prenehanju obveznosti dajalca zavarovanja. Podatki in informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih poslovnega subjekta se v sistemu izmenjave informacij hranijo in so dostopni za izmenjavo štiri leta po tem, ko so bili vneseni v sistem izmenjave informacij.

(2) Podatki iz 6. točke prvega odstavka in 6. točke drugega odstavka 8. člena tega zakona se hranijo in so dostopni v sistemu izmenjave informacij do poteka štirih let po končanju postopka zaradi osebnega stečaja ali postopka davčne, upravne ali sodne izvršbe.

(3) Po poteku rokov iz prvega in drugega odstavka tega člena se podatki o kreditnih poslih, poslovnih dejanjih ali drugih dogodkih zbrišejo tako, da v sistemu izmenjave informacij niso več dostopni.

3.2 **Dostop do podatkov iz sistema izmenjave informacij in njihova obdelava**

21. člen

(dostop članov sistema do podatkov)

(1) Do podatkov v sistemu izmenjave informacij lahko dostopajo člani sistema, ki izpolnjujejo tehnične pogoje in varnostne zahteve, ki jih določi Banka Slovenije.

(2) Člani sistema dostopajo do podatkov o posameznem poslovnem subjektu ali fizični osebi v sistemu izmenjave informacij za:

1. ocenjevanje kreditne sposobnosti kreditojemalca in kreditnega tveganja, ki bi s sklenitvijo posameznega kreditnega posla nastalo za tega člana sistema;

2. ocenjevanje kreditnega tveganja v zvezi z izvajanjem kreditnega posla v skladu s predpisi, ki urejajo področje kreditnega tveganja, vključno za namene izterjave;

3. reklamacijo in posodabljanje podatkov, ki se vključujejo v sistem izmenjave informacij;

4. revizijo internih postopkov in ukrepov v zvezi z zakonitostjo obdelave osebnih ali zaupnih podatkov.

(3) Za upravljanje drugih tveganj, poročanje ter razkritja okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj lahko banke dostopajo tudi do informacij v sistemu izmenjave informacij o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih iz petega odstavka 19. člena tega zakona.

(4) Člani sistema lahko za namene iz 1., 2. in 4. točke drugega odstavka tega člena dostopajo do vseh podatkov, ki se o posamezni fizični osebi ali poslovnem subjektu obdelujejo v sistemu izmenjave informacij. Za namene iz 3. točke drugega odstavka tega člena lahko člani sistema dostopajo do podatkov o zadolženosti posamezne fizične osebe ali poslovnega subjekta, ki jih je član sistema o tej fizični osebi ali poslovnem subjektu sporočil v sistem izmenjave informacij

(5) Banka lahko za ocenjevanje kreditne sposobnosti in kreditnega tveganja kreditojemalca, ki je poslovni subjekt, dostopa tudi do podatkov o zadolženosti drugih poslovnih subjektov, ki so:

– povezane stranke s kreditojemalcem, kot so opredeljene v predpisih o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja, ali

– del iste skupine, ki ji pripada kreditojemalec, pri čemer se kot skupina za namen te alineje štejejo povezane družbe, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

(6) Do podatkov v sistemu izmenjave informacij lahko pri članih sistema dostopajo le osebe, ki so pooblaščene za dostop do zaupnih podatkov zaradi izvajanja nalog pri ocenjevanju kreditnih tveganj člana sistema v zvezi s sklepanjem ali izvajanjem kreditnih poslov. Ne glede na prejšnji stavek lahko član sistema do podatkov o zadolženosti fizičnih oseb in poslovnih subjektov v sistemu izmenjave informacij dostopa avtomatizirano, in sicer do podatkov o zadolženosti fizičnih oseb pod pogoji iz 23. člena tega zakona, do podatkov o zadolženosti poslovnih subjektov pa pod pogoji, ki jih s podzakonskim aktom določi Banka Slovenije.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko do informacij v sistemu izmenjave informacij o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih iz petega odstavka 19. člena tega zakona dostopajo osebe pri bankah, ki so pooblaščene za izvajanje nalog v zvezi z nameni iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Član sistema pred dostopom do podatkov o zadolženosti fizične osebe ali poslovnega subjekta, ki je nedvoumno izrazil interes za sklenitev posla, potrdi istovetnost osebe, do podatkov katere bo dostopal.

(9) Istovetnost fizične osebe iz prejšnjega odstavka se ugotavlja z vpogledom v uradni osebni dokument osebe ob njeni osebni navzočnosti, na podlagi sredstva elektronske identifikacije najmanj srednje ravni zanesljivosti, ki ga izda izdajatelj sredstva elektronske identifikacije v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko identifikacijo, ali na podlagi sredstva elektronske identifikacije, ki je priglašeno pri Evropski komisiji v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 73), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2024/1183 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 v zvezi z vzpostavitvijo evropskega okvira za digitalno identiteto (UL L št. 2024/1183 z dne 30. 4.

2024), in se mu v skladu z navedeno uredbo priznava najmanj srednja raven zanesljivosti.

(10) Član sistema varuje osebne podatke v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Član sistema varuje podatke v zvezi z zadolženostjo poslovnih subjektov in med drugim zagotovi sledljivost dostopa do podatkov in izpisovanja podatkov iz sistema izmenjave informacij tako, da sta mogoča identifikacija pooblaščene osebe, ki je dostopala oziroma izpisovala podatke iz sistema izmenjave informacij, in preverjanje razlogov, zaradi katerih je ta oseba dostopala do določenih podatkov ali jih izpisovala.

(11) Ministrstvo, pristojno za finance, lahko za pripravo konsolidirane bilance države in občin dostopa do podatkov o zadolženosti poslovnih subjektov, ki so proračunski uporabniki.

(12) Član sistema najmanj vsaka tri leta Banki Slovenije predloži revizijsko poročilo neodvisnega revizorja glede izpolnjevanja tehničnih pogojev, varnostnih zahtev za dostop do sistema izmenjave informacij in pravilnosti sporočanja podatkov v sistem izmenjave informacij. Podrobnejšo vsebino revizijskega poročila določi Banka Slovenije s podzakonskim aktom.

(13) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi in posodablja seznam članov sistema.

22. člen

(dostop vključenih dajalcev kreditov do podatkov)

(1) Do podatkov v sistemu izmenjave informacij lahko dostopajo vključeni dajalci kreditov, ki izpolnjujejo tehnične pogoje in varnostne zahteve, ki jih določi Banka Slovenije.

(2) Vključeni dajalci kreditov dostopajo do podatkov o posamezni fizični osebi v sistemu izmenjave informacij za:

1. ocenjevanje kreditne sposobnosti kreditojemalca in kreditnega tveganja, ki bi s sklenitvijo posameznega kreditnega posla nastalo za tega vključenega dajalca kreditov;

2. reklamacijo in posodabljanje podatkov, ki se vključujejo v sistem izmenjave informacij.

(3) Vključeni dajalci kreditov lahko za namene iz 1. točke prejšnjega odstavka dostopajo izključno do teh podatkov o zadolženosti posamezne fizične osebe, ki je izrazila interes za sklenitev kreditnega posla:

1. identiteti dajalca kredita, ki je odobril kreditni posel;

2. vrsti kreditnega posla;

3. znesku neodplačanega dela obveznosti iz kreditnega posla;

4. znesku obveznosti, s plačilom katerih je kreditojemalec v zamudi;

5. znesku neodplačanega dela obveznosti, v zvezi s katero se opravlja sodna, upravna ali davčna izvršba pri banki, in

6. znesku neodplačanega dela obveznosti iz kreditnega posla, za katerega je član sistema začel postopek izterjave, vključno s podatki o omejitvi uporabe ali o onemogočeni uporabi plačilnega računa zaradi izterjave in o ponovni odpravi omejitev.

(4) Za namene iz 2. točke drugega odstavka tega člena lahko vključeni dajalci kreditov dostopajo do podatkov o zadolženosti posamezne fizične osebe, ki jih je vključeni dajalec kreditov o tej fizični osebi sporočil v sistem izmenjave informacij.

(5) Do podatkov v sistemu izmenjave informacij lahko pri vključenih dajalcih kreditov dostopajo le osebe, ki so pooblaščene za dostop do zaupnih podatkov zaradi sklepanja kreditnih poslov.

(6) Vključeni dajalec kreditov pred dostopom do podatkov o zadolženosti fizične osebe, ki je nedvoumno izrazila interes za sklenitev posla, potrdi istovetnost osebe, do podatkov katere bo dostopal.

(7) Istovetnost fizične osebe iz prejšnjega odstavka se ugotavlja z vpogledom v uradni osebni dokument osebe ob njeni osebni navzočnosti, na podlagi sredstva elektronske identifikacije najmanj srednje ravni zanesljivosti, ki ga izda izdajatelj sredstva elektronske identifikacije v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko identifikacijo, ali na podlagi sredstva elektronske identifikacije, ki je priglašeno pri Evropski komisiji v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 73), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2024/1183 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 v zvezi z vzpostavitvijo evropskega okvira za digitalno identiteto (UL L št. 2024/1183 z dne 30. 4. 2024), in se mu v skladu z navedeno uredbo priznava najmanj srednja raven zanesljivosti.

(8) Vključeni dajalec kreditov varuje osebne podatke v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(9) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi in posodablja seznam vključenih dajalcev kreditov.

23. člen

(avtomatizirani dostop do podatkov)

(1) Član sistema lahko izključno za namen iz 1. točke drugega odstavka 21. člena tega zakona do podatkov o zadolženosti fizičnih oseb v sistemu izmenjave informacij dostopa avtomatizirano na način in pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

(2) Član sistema pred začetkom avtomatiziranega dostopa do podatkov:

1. izpolni tehnične pogoje, ki jih za avtomatizirani dostop do podatkov o zadolženosti fizičnih oseb v sistemu izmenjave informacij s podzakonskim aktom predpiše Banka Slovenije;

2. izpolni pogoje glede ugotavljanja istovetnosti fizične osebe v skladu z devetim odstavkom 21. člena tega zakona.

(3) Član sistema lahko avtomatizirano obdeluje podatke o zadolženosti fizičnih oseb iz sistema izmenjave informacij samo za namen iz 1. točke drugega odstavka 21. člena tega zakona ter na način in pod pogoji, kot jih določa zakon, ki ureja potrošniško kreditiranje.

(4) Član sistema lahko v okviru avtomatiziranega dostopa do podatkov o zadolženosti fizičnih oseb v sistemu izmenjave informacij te podatke povezuje z drugimi zbirkami osebnih podatkov, ki jih o teh fizičnih osebah vodi član sistema za ocenjevanje kreditne sposobnosti in kreditnega tveganja fizične osebe v zvezi s sklepanjem kreditnega posla v skladu z bančnimi predpisi. Povezovanje osebnih podatkov se zagotavlja z uporabo davčne številke fizične osebe oziroma druge podobne identifikacijske oznake tuje fizične osebe.

(5) Član sistema, ki do podatkov v sistemu izmenjave informacij dostopa avtomatizirano, zagotovi in izvaja redno interno preverjanje upravičenosti obdelave osebnih podatkov v skladu s tem zakonom.

(6) Banka Slovenije ali Informacijski pooblaščenec lahko v zvezi z nadzorom, ki ga izvajata po tem zakonu, od člana sistema zahteva, da o izvajanju rednega internega preverjanja iz prejšnjega odstavka izdela poročilo. V zahtevi Banka Slovenije ali Informacijski pooblaščenec opredeli vsebino poročila in rok, ki ne sme biti krajši kot 30 dni, v katerem ga član sistema predloži.

24. člen

(varovanje zaupnih in osebnih podatkov)

(1) Člani sistema in vključeni dajalci kreditov, ki na podlagi tega zakona dostopajo do individualiziranih podatkov v sistemu izmenjave informacij, te podatke varujejo kot zaupne in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen če je razkritje podatkov potrebno zaradi naznanitve suma kaznivega dejanja pristojnim organom. Člani sistema in vključeni dajalci kreditov varujejo osebne podatke v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja:

1. če kreditojemalec ali dajalec zavarovanja, na katerega se nanašajo podatki, izrecno pisno soglaša, da se sporočijo zaupni podatki;

2. v drugih primerih, kadar zakon izrecno določa, da lahko določene osebe pridobijo določene zaupne ali osebne podatke, ki se vodijo v sistemu izmenjave informacij, določa pa tudi namen njihove uporabe ter zagotavlja ustrezno varstvo zaupnih podatkov.

(3) Zaposleni pri članu sistema ali vključenem dajalcu kreditov ter druge osebe, ki delajo ali so delali po njegovem pooblastilu, vse podatke iz sistema izmenjave informacij, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog za člana sistema ali vključenega dajalca kreditov, varujejo kot zaupne ali osebne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu. Dolžnost varovanja zaupnih in osebnih podatkov velja tudi po prenehanju delovnega razmerja ali drugega pogodbenega razmerja s članom sistema ali vključenim dajalcem kreditov.

25. člen

(uporaba podatkov)

(1) Član sistema ali vključeni dajalec kreditov lahko podatke, ki jih pridobi v sistemu izmenjave informacij, uporablja izključno za namene in v obsegu iz 21. in 22. člena tega zakona.

(2) Član sistema ali vključeni dajalec kreditov sme vpogledati v zbirko podatkov v sistemu izmenjave informacij tudi pred črpanjem sredstev iz naslova kreditnega posla zaradi preverbe morebitne spremembe podatkov v sistemu izmenjave informacij po sklenitvi kreditnega posla. Izpis podatkov iz sistema izmenjave informacij je sestavni del kreditne dokumentacije, ki jo vodi član sistema ali vključeni dajalec kreditov. Ne glede na prejšnji stavek je v primeru avtomatiziranega dostopa do podatkov o zadolženosti fizične osebe sestavni del kreditne dokumentacije izvorna vsebina zapisa podatkov, ki jo član sistema prejme iz sistema izmenjave informacij.

(3) Član sistema in vključeni dajalec kreditov ne smeta uporabiti podatkov o zadolženosti fizične osebe ali poslovnega subjekta, ki se obdelujejo v sistemu izmenjave informacij, za neposredno ali ciljno trženje ali pri odločanju o odprtju transakcijskega računa fizične osebe oziroma poslovnega subjekta.

26. člen

(pravica fizične osebe do seznanitve)

(1) Fizična oseba uveljavlja pravico do seznanitve z obdelavo lastnih osebnih podatkov v sistemu izmenjave informacij v skladu s predpisi s področja varstva osebnih podatkov tako, da pri Banki Slovenije, članu sistema ali vključenem dajalcu kreditov vloži zahtevo za seznanitev na način, ki nedvoumno omogoča njeno identifikacijo. Član sistema in vključeni dajalec kreditov sta glede izvajanja pravice posameznika do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki za osebne podatke, do katerih lahko posamezni član sistema ali vključeni dajalec kreditov dostopa, upravljavca.

(2) Za postopek v zvezi s pravico fizične osebe do seznanitve z osebnimi podatki, ki se nanašajo nanjo, se uporablja zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov, pri čemer Banka Slovenije z internim aktom določi podrobnejši postopek tehnične izvedbe obravnave teh vlog.

27. člen

(pravica poslovnega subjekta do seznanitve)

(1) Banka Slovenije kot upravljavec sistema izmenjave informacij zagotavlja poslovnemu subjektu pravico do seznanitve z obdelavo njegovih lastnih podatkov v sistemu izmenjave informacij prek spletne aplikacije z varnim dostopom, ki poslovnemu subjektu omogoči vpogled in izpis glede:

1. informacije, ali se zaupni podatki v zvezi s poslovnim subjektom obdelujejo v sistemu izmenjave informacij ali ne;

2. vseh podatkov, ki se o tem poslovnem subjektu obdelujejo v sistemu izmenjave informacij, vključno z informacijo o tem, kateri kreditodajalec je sporočil podatke za sistem izmenjave informacij;

3. informacije o tem, kdaj, na kakšni podlagi in za kakšen namen je posamezni član sistema ali drug uporabnik podatkov v skladu z zakonom dostopal do teh podatkov, razen če zakon izrecno prepoveduje sporočanje teh informacij.

(2) Banka Slovenije s podzakonskim aktom podrobneje določi postopek in način seznanitve z lastnimi podatki, ki se zagotavlja poslovnim subjektom.

28. člen

(pravica do dopolnitve, popravka, blokiranja, izbrisa in ugovora)

(1) Fizična oseba uveljavlja pravico do dopolnitve, popravka, blokiranja, izbrisa in ugovora v zvezi z lastnimi osebnimi podatki, ki se obdelujejo v sistemu izmenjave informacij, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(2) Fizična oseba uveljavlja pravico iz prejšnjega odstavka z zahtevo, ki nedvoumno omogoča njeno identifikacijo, in sicer tako, da jo predloži Banki Slovenije, članu sistema ali vključenemu dajalcu kreditov, ki je sporočil osebne podatke v sistem izmenjave informacij.

(3) Kadar fizična oseba predloži zahtevo glede dopolnitve, popravka, blokiranja, ugovora ali izbrisa podatkov Banki Slovenije, Banka Slovenije to zahtevo v treh delovnih dneh od prejema pošlje članu sistema oziroma vključenemu dajalcu kreditov, ki je sporočil te podatke v sistem izmenjave informacij. Član sistema oziroma vključeni dajalec kreditov najpozneje v desetih delovnih dneh od prejema zahteve fizično osebo obvesti, ali je zahteva utemeljena ali ne in v enakem roku izvede dopolnitev, popravek, blokiranje ali izbris podatka v sistemu izmenjave informacij, če je zahteva utemeljena.

(4) Kadar fizična oseba uveljavlja pravico do popravka podatkov v zvezi s terjatvami iz c) 5. točke drugega odstavka 8. člena tega zakona, lahko pri odstopniku teh terjatev uveljavlja vpis podatka o dokončnem poplačilu obveznosti novemu upniku ob predložitvi ustreznih dokazil.

(5) Kadar posameznik uveljavlja pravico do popravka podatkov v zvezi z izvršbami iz 6. točke drugega odstavka 8. člena tega zakona, lahko pri članu sistema, ki je sporočil zaključek postopka izvršbe, uveljavlja vpis podatka o popolnem poplačilu obveznosti v zvezi s konkretno izvršbo ob predložitvi ustreznih dokazil.

(6) Poslovni subjekt uveljavlja pravico do dopolnitve, popravka ali izbrisa zaupnih podatkov, ki se obdelujejo v sistemu izmenjave podatkov, na podlagi pisne zahteve, ki jo vloži pri članu sistema, ki je sporočil te podatke v sistem izmenjave podatkov, če dokaže, da so podatki nepopolni, nepravilni ali neažurni. Član sistema najpozneje v desetih delovnih dneh od prejema zahteve poslovni subjekt obvesti, ali je zahteva utemeljena ali ne, in v enakem roku izvede popravek, če je zahteva utemeljena.

(7) Če je zahteva fizične osebe iz drugega odstavka tega člena oziroma zahteva poslovnega subjekta iz prejšnjega odstavka utemeljena, član sistema oziroma vključeni dajalec kreditov o tem nemudoma obvesti Banko Slovenije in v skladu z navodili Banke Slovenije na podlagi osmega odstavka 7. člena tega zakona zagotovi, da se napačni podatek v sistemu izmenjave informacij dopolni, popravi, blokira ali izbriše.

(8) Napačni podatek, ki je bil dopolnjen, spremenjen ali izbrisan, ni naveden v izpisu podatkov iz sistema izmenjave informacij.

3.3 **Druge določbe v zvezi z upravljanjem sistema izmenjave informacij**

29. člen

(odločanje o zahtevi za vključitev v sistem izmenjave informacij)

(1) Za postopek odločanja o vključitvi subjektov v sistem izmenjave informacij se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o odločanju v posamični zadevi, če v tem zakonu ni drugače določeno.

(2) Če so v skladu s tem zakonom izpolnjeni pogoji za vključitev v sistem izmenjave informacij, Banka Slovenije ne izda posebne odločbe, ampak s članom sistema ali vključenim dajalcem kreditov sklene pogodbo o uporabi sistema izmenjave informacij.

(3) Banka Slovenije zavrne vlogo za vključitev v sistem izmenjave informacij, če poslovni subjekt ne izpolnjuje pogojev iz 17. člena tega zakona. Poslovnemu subjektu iz druge države članice lahko Banka Slovenije zavrne vlogo tudi v primeru, če ne spoštuje predpisov na področju varstva osebnih podatkov. Šteje se, da poslovni subjekt ne spoštuje predpisov na področju varstva osebnih podatkov zlasti v naslednjih primerih:

– subjekt ne spoštuje odločb, mnenj ali priporočil pristojnega nadzornega organa, izdanih v zvezi z varstvom osebnih podatkov;

– subjekt je bil pravnomočno kaznovan zaradi kršitve predpisov o varstvu osebnih podatkov, bodisi s strani Informacijskega pooblaščenca bodisi drugega pristojnega organa v Republiki Sloveniji ali tujini;

– zoper subjekt je vloženih več prijav zaradi kršitev varstva osebnih podatkov, ki jih pristojni organ še obravnava, razen če so prijave očitno neutemeljene;

– subjekt je po predhodnem opozorilu pristojnega organa ponovno kršil predpise o varstvu osebnih podatkov ali ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti v določenem roku.

(4) Banka Slovenije pred zavrnitvijo vloge poslovnemu subjektu iz prejšnjega odstavka zaradi nespoštovanja predpisov na področju varstva osebnih podatkov pridobi mnenje Informacijskega pooblaščenca.

(5) Po podpisu pogodbe član sistema ali vključeni dajalec kreditov izpolni tehnične zahteve za vključitev v sistem izmenjave informacij oziroma dostop do njega v skladu s tem zakonom, in sicer v roku, ki ga določi Banka Slovenije.

(6) Banka Slovenije odpove pogodbo o uporabi sistema izmenjave informacij članu sistema ali vključenemu dajalcu kreditov, če se ta v roku iz prejšnjega odstavka ne uskladi z vsemi tehničnimi zahtevami za vključitev v sistem izmenjave informacij.

(7) Banka Slovenije o zavrnitvi vloge za vključitev v sistem izmenjave informacij odloči z odločbo.

30. člen

(povezovanje z drugimi sistemi)

(1) Banka Slovenije lahko z upravljavci sistemov izmenjave informacij za ocenjevanje bonitete strank v tretjih državah sklepa dogovore glede izmenjave podatkov o zadolženosti poslovnih subjektov, ki ne vključujejo osebnih podatkov, če upravljavec sistema izmenjave informacij v tretji državi glede na veljavne predpise tretje države zagotavlja primerljivo varstvo zaupnih podatkov, ki so predmet izmenjave, kot ga določa ta zakon.

(2) Banka Slovenije na svoji spletni strani zagotavlja podatke o predpisih in njihovih spremembah, ki urejajo vzpostavitev in upravljanje sistema izmenjave informacij ter uporabo teh podatkov, vključno z informacijami o dogovorih, ki jih je sklenila na podlagi prejšnjega odstavka.

31. člen

(nadomestila Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije članom sistema in vključenim dajalcem kreditov določi nadomestilo za članstvo oziroma vključitev v sistem izmenjave informacij ter za dostop do podatkov v sistemu izmenjave informacij.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo, ki se zaračunava poslovnim subjektom v zvezi z zahtevo za seznanitev z lastnimi podatki, ki se izmenjujejo v sistemu izmenjave informacij.

(3) Banka Slovenije določi nadomestila iz prvega in drugega odstavka tega člena tako, da vsota nadomestil zagotavlja pokrivanje dejanskih stroškov, ki nastanejo Banki Slovenije iz naslova upravljanja sistema izmenjave informacij.

(4) Nadomestila iz prvega in drugega odstavka tega člena Banka Slovenije določi s podzakonskim aktom.

32. člen

(podzakonski akti o upravljanju sistema izmenjave informacij)

(1) Banka Slovenije v zvezi z vzpostavitvijo in upravljanjem sistema izmenjave informacij določi:

1. tehnične pogoje in varnostne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati člani sistema in vključeni dajalci kreditov za članstvo oziroma vključitev v sistem izmenjave informacij ter za zagotavljanje zaupnosti podatkov, ki se zbirajo v sistemu izmenjave informacij, vključno s tehničnimi pogoji in varnostnimi zahtevami za avtomatiziran dostop do podatkov;

2. postopek ugotavljanja istovetnosti poslovnega subjekta, na katerega se nanašajo podatki;

3. nadomestilo, ki se zaračunava članom sistema in vključenim dajalcem kreditov za članstvo oziroma vključitev v sistem izmenjave informacij ter za dostop do podatkov v sistemu izmenjave informacij;

4. nadomestilo, ki se zaračunava poslovnim subjektom v zvezi z zahtevo za seznanitev z lastnimi podatki, ki se izmenjujejo v sistemu izmenjave informacij.

(2) Banka Slovenije pred sprejetjem podzakonskih aktov iz 1. točke prejšnjega odstavka v zvezi z varovanjem osebnih podatkov, ki se obdelujejo v sistemu izmenjave informacij, pridobi mnenje Informacijskega pooblaščenca.

(3) Ne glede na 3. točko prvega odstavka tega člena se ministrstvu, pristojnemu za finance, nadomestilo ne zaračunava.

4. NADZOR

33. člen

(nadzor pravilnosti sporočanja)

(1) Za nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti glede pravilnosti sporočanja podatkov in informacij za centralni kreditni register v skladu s tem zakonom je pristojna Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko od poročevalskih enot zahteva predložitev informacij v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti glede poročanja podatkov in informacij za centralni kreditni register.

(3) Banka Slovenije lahko zaradi preverjanja informacij iz prejšnjega odstavka opravi pregled poslovanja pri poročevalski enoti.

(4) Za pridobivanje informacij in pregled poslovanja poročevalske enote v zvezi z nadzorom, ki ga Banka Slovenije opravlja na podlagi tega zakona, se uporablja zakon, ki ureja bančništvo.

(5) Če Banka Slovenije v okviru nadzora nad poročevalskimi enotami ugotovi kršitve tega zakona ali aktov, izdanih na njegovi podlagi z odredbo, zahteva od poročevalske enote, da odpravi ugotovljene kršitve in ji do odprave ugotovljenih kršitev lahko začasno onemogoči dostop do podatkov v sistemu izmenjave informacij. Za zahtevo za odpravo ugotovljenih kršitev se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede odredbe o odpravi kršitev.

34. člen

(nadzor izpolnjevanja pogojev za članstvo in vključenost)

(1) Za nadzor nad izpolnjevanjem pogojev glede članstva in vključenosti v sistem izmenjave informacij v skladu s tem zakonom je pristojna Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko od članov sistema in vključenih dajalcev kreditov zahteva predložitev informacij glede izpolnjevanja pogojev za članstvo oziroma vključitev v sistem izmenjave informacij.

(3) Banka Slovenije lahko zaradi preverjanja informacij iz prejšnjega odstavka opravi pregled poslovanja pri članu siste-

ma oziroma vključenem dajalcu kreditov pri preverjanju pogojev za vključitev ali po vključitvi v sistem izmenjave informacij.

(4) Za pridobivanje informacij in pregled poslovanja člana sistema ali vključenega dajalca kreditov se smiselno uporablja zakon, ki ureja bančništvo.

(5) Če Banka Slovenije v okviru nadzora nad člani sistema oziroma vključenimi dajalci kreditov ugotovi kršitve zahtev glede članstva oziroma vključitve v sistemu izmenjave informacij, članu sistema oziroma vključenemu dajalcu kreditov začasno onemogoči dostop do podatkov v sistemu izmenjave informacij in od člana sistema z odredbo zahteva, da odpravi ugotovljene kršitve. Za zahtevo za odpravo ugotovljenih kršitev se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede odredbe o odpravi kršitev.

5. KAZENSKE DOLOČBE

35. člen

(prekrški poročevalske enote)

(1) Z globo od 5.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje poročevalska enota, če:

1. ne sporoča podatkov v skladu z osmim odstavkom 7. člena tega zakona v povezavi s podzakonskim aktom Banke Slovenije, sprejetim na podlagi sedmega odstavka 8. člena ali drugega odstavka 9. člena tega zakona;
2. ne vzpostavi ali ne izvaja internih postopkov ali ukrepov za preverjanje pravilnosti ali popolnosti podatkov, ki jih sporoča v centralni kreditni register (deseti odstavek 7. člena);
3. ne vzpostavi ali ne izvaja internih postopkov ali ukrepov za preverjanje pravilnosti ali popolnosti podatkov, ki jih sporoča v register tujih poslovnih subjektov (deveti odstavek 15. člena);
4. ne odpravi ugotovljenih kršitev v skladu z odredbo iz petega odstavka 33. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba poročevalske enote, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

36. člen

(prekrški člana sistema ali vključenega dajalca kreditov)

(1) Z globo od 5.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba iz drugega odstavka 17. člena tega zakona, če v roku ne vloži vloge za vključitev v sistem izmenjave informacij ali v roku ne izpolni tehničnih pogojev za članstvo v sistemu izmenjave informacij (šesti odstavek 17. člena).

(2) Z globo od 5.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje član sistema ali vključeni dajalec kreditov, če:

1. posameznikov ne obvešča pravočasno o vpisu zamude v sistem izmenjave informacij in o pravicah v zvezi z obdelavo osebnih podatkov (tretji odstavek 18. člena);
2. dostopa do podatkov v zvezi z zadolženostjo poslovnih subjektov iz sistema izmenjave informacij v nasprotju z namenom iz drugega odstavka 21. člena tega zakona;
3. dopusti, da do zaupnih podatkov v sistemu izmenjave informacij dostopajo nepooblaščene osebe (šesti odstavek 21. člena in peti odstavek 22. člena);
4. ne izpolnjuje zahtev glede ugotavljanja istovetnosti fizične osebe (deveti odstavek 21. člena);
5. ne zagotavlja sledljivosti dostopa do podatkov ali izpisovanja podatkov v zvezi z zadolženostjo poslovnih subjektov iz sistema izmenjave informacij tako, da sta mogoča identifikacija pooblaščene osebe, ki je obdelovala podatke iz sistema izmenjave informacij, ali preverjanje razlogov, zaradi katerih je ta oseba obdelovala določene podatke (deseti odstavek 21. člena);
6. ne predloži ustreznega revizijskega poročila neodvisnega revizorja ali ga ne predloži v roku (dvanajsti odstavek 21. člena);
7. ne zagotovi ali ne izvaja rednega internega preverjanja upravičenosti obdelave osebnih podatkov (peti odstavek 23. člena);
8. na zahtevo Banke Slovenije ne predloži poročila o izvajanju rednega internega preverjanja upravičenosti obdelave osebnih podatkov ali ga ne predloži v roku in vsebini, kot ju določi Banka Slovenije (šesti odstavek 23. člena);
9. poslovnemu subjektu ne zagotavlja pravice do dopolnitve, popravka ali izbrisa zaupnih podatkov, ki se obdelujejo v sistemu izmenjave informacij (šesti in sedmi odstavek 28. člena).

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba člana sistema ali vključenega dajalca kreditov, ki stori prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena.

37. člen

(prekrški v zvezi z obdelavo osebnih podatkov)

(1) Z globo od 5.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje član sistema ali vključeni dajalec kreditov, če na zahtevo Informacijskega pooblaščenca ne predloži poročila o izvajanju rednega internega preverjanja upravičenosti obdelave osebnih podatkov ali ga na podlagi zahteve za dopolnitev ne predloži v roku in vsebini, kot ju določi Informacijski pooblaščenec (šesti odstavek 23. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba člana sistema ali vključenega dajalca kreditov, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

38. člen

(objava kršiteljev)

Informacijski pooblaščenec za preprečevanje in odvračanje ravnanj, ki pomenijo kršitev določb tega zakona in se nanašajo na obdelavo osebnih podatkov, javno objavi informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekel.

39. člen

(izrek globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

40. člen

(vzpostavitev centralnega kreditnega registra, sistema izmenjave informacij in registra tujih poslovnih subjektov)

Centralni kreditni register, sistem izmenjave informacij in register tujih poslovnih subjektov, ki so vzpostavljeni na podlagi Zakona o centralnem kreditnem registru (Uradni list RS, št. 77/16), z dnem uveljavitve tega zakona veljajo kot vzpostavljeni centralni kreditni register, sistem izmenjave informacij in register tujih poslovnih subjektov po tem zakonu.

41. člen

(prehodno obdobje za vključitev poročevalskih enot)

(1) Poročevalska enota iz drugega odstavka 17. člena tega zakona, ki na dan uveljavitve tega zakona ni vključena v sistem izmenjave informacij kot član sistema, se v sistem izmenjave informacij vključi najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Vključeni dajalci kreditov sporočajo podatke iz četrtega odstavka 8. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih od vzpostavitve tehničnih pogojev iz prvega odstavka 42. člena tega zakona.

42. člen

(prehodno obdobje za Banko Slovenije)

(1) Banka Slovenije vzpostavi tehnične pogoje za poročanje vključenih dajalcev kreditov v delu glede zadolženosti fizičnih oseb v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Banka Slovenije vzpostavi pogoje za izmenjavo informacij o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih iz petega odstavka 19. člena tega zakona najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(3) Banka Slovenije izda podzakonski akt iz devetega odstavka 7. člena, petega in sedmega odstavka 8. člena, tretjega odstavka 12. člena, šestega odstavka 19. člena, šestega in dvanajstega odstavka 21. člena, devetega odstavka 22. člena, drugega odstavka 23. člena, drugega odstavka 27. člena ter prvega odstavka 32. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

43. člen

(prehodno obdobje glede avtomatiziranega dostopa)

(1) Banka Slovenije vzpostavi pogoje za izvajanje 23. člena tega zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Banka Slovenije vzpostavi in določi pogoje za avtomatiziran dostop do podatkov o zadolženosti poslovnih subjektov iz šestega odstavka 21. člena tega zakona v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

44. člen

(prenehanje veljavnosti predpisa)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o centralnem kreditnem registru (Uradni list RS, št. 77/16).

45. člen

(nadaljnja veljavnost predpisov)

(1) Pravila sistema izmenjave informacij o zadolženosti fizičnih oseb – SISBON (Uradni list RS, št. 65/17, 6/18, 68/18, 97/21 in 31/24) še naprej veljajo kot predpis, izdan na podlagi 1. točke prvega odstavka 32. člena tega zakona.

(2) Pravila sistema izmenjave informacij o zadolženosti poslovnih subjektov – SISBIZ (Uradni list RS, št. 71/19 in 81/20) še naprej veljajo kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 27. člena in 1. točke prvega odstavka 32. člena tega zakona.

(3) Sklep o vsebini podatkov in informacij v centralnem kreditnem registru in sistemu izmenjave informacij o zadolženosti poslovnih subjektov, ki jih poročajo poročevalske enote iz 1. in 2. točke drugega odstavka 6. člena ZCKR in SID banka (Uradni list RS, št. 71/19 in 81/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 3. člena, drugega odstavka 9. člena in šestega odstavka 19. člena tega zakona.

(4) Sklep o vsebini podatkov in informacij v centralnem kreditnem registru in sistemu izmenjave informacij o zadolženosti poslovnih subjektov, ki jih poročajo poročevalske enote iz 3. do 5. točke drugega odstavka 6. člena ZCKR (Uradni list RS, št. 45/19 in 81/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 9. člena in šestega odstavka 19. člena tega zakona.

(5) Interni akt Banke Slovenije, ki ga je Banka Slovenije izdala na podlagi tretjega odstavka 22. člena Zakona o centralnem kreditnem registru (Uradni list RS, št. 77/16), še naprej velja kot interni akt, izdan na podlagi drugega odstavka 26. člena tega zakona.

46. člen

(začetek uporabe)

(1) Prva alineja 6. točke drugega odstavka 8. člena tega zakona se začne uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(2) Prva alineja 6. točke drugega odstavka 8. člena tega zakona se ne uporablja za izvršbe, ki jih je član sistema sporočal pred iztekom roka iz prejšnjega odstavka.

47. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-05/25-6/14
Ljubljana, dne 19. novembra 2025
EPA 2376-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3386. Zakon o psihoterapevtski dejavnosti (ZPtD)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o psihoterapevtski dejavnosti (ZPtD)

Razglašam Zakon o psihoterapevtski dejavnosti (ZPtD), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-308
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O PSIHOTERAPEVTSKI DEJAVNOSTI (ZPtD)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta zakon določa pogoje za opravljanje psihoterapevtske dejavnosti, pravice in dolžnosti uporabnice oziroma uporabnika (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) v psihoterapevtski obravnavi, pogoje za izvajanje psihoterapevtske obravnave, naloge nosilca javnega pooblastila in nadzor nad izvajanjem tega zakona.

2. člen

(uporaba zakona, ki ureja zdravstveno dejavnost)

Za izvajanje psihoterapevtske dejavnosti se za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, uporablja zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost.

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Kandidat oziroma kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat) je oseba, ki se strokovno usposablja za samostojno opravljanje poklica psihoterapevt.

2. Kandidatura je status kandidata med strokovnim usposabljanjem za samostojno opravljanje poklica psihoterapevt.

3. Licenca je javna listina, ki dokazuje strokovno usposobljenost psihoterapevta za samostojno izvajanje vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu.

4. Osebna izkušnja je udejstvovanje kandidata ali psihoterapevta kot uporabnika v individualni ali skupinski psihoterapevtski obravnavi.

5. Psihoterapevt oziroma psihoterapevtka (v nadaljnjem besedilu: psihoterapevt) je oseba, ki ima licenco iz 19. člena tega zakona.

6. Psihoterapevtska dejavnost je zdravstvena dejavnost, ki jo opravljajo psihoterapevti z namenom splošne, selektivne in indicirane preventive, zgodnje in nadaljevalne kurative ter preprečevanje ponovitev in poslabšanj težav v duševnem zdravju, podporo pri rehabilitaciji, ter obravnavo drugih duševnih stanj, ki ne spadajo v nobeno od omenjenih kategorij, a pri uporabniku lahko povzročijo stisko oziroma zanj predstavljajo težavo. Psihoterapevtska dejavnost temelji na psihoterapevtski obravnavi.

7. Psihoterapevtska intervenca je posamezna načrtovana interakcija, ki je integralni del psihoterapevtske obravnave, z namenom izboljšanja duševnega stanja uporabnika in predstavlja praktično uporabo psihoterapevtskega pristopa, iz katerega izhaja. Psihoterapevtska intervenca se izvaja tudi kot integralni del druge poklicne obravnave, ki jo izvaja oseba v skladu s kompetencami, pridobljenimi v okviru svojega poklicnega usposabljanja.

8. Psihoterapevtska obravnava je celovita in načrtovana individualna, partnerska, družinska ali skupinska obravnava duševnih stanj. Psihoterapevtska obravnava predstavlja strukturiran in ciljno usmerjen psihoterapevtski proces, ki vključuje sistematično uporabo psihoterapevtskih intervenc, vzpostavitev in uporabo psihoterapevtskega odnosa ter izvajanje drugih podpornih aktivnosti, z namenom doseganja vnaprej opredeljenih psihoterapevtskih ciljev, ki upoštevajo tudi individualne potrebe in želje uporabnika. Vrsti psihoterapevtske obravnave sta psihoterapevtska obravnava odraslih in psihoterapevtska obravnava otrok, razen kadar gre za psihoterapevtsko obravnavo odraslih in otrok v okviru družine. Pri psihoterapevtski obravnavi se uporablja en ali več dovoljenih psihoterapevtskih pristopov.

9. Psihoterapevtski pristop je splošni konceptualni temelj, model, teorija in filozofija o razumevanju razvoja osebnosti, človekovega mišljenja, čustvovanja in vedenja ter skupek teoretičnih konceptov glede razumevanja psihoterapije v določenem pristopu. Opredeljuje strategije psihoterapevtske obravnave in psihoterapevtske intervence.

10. Psihoterapija je samostojna interdisciplinarna znanstvena veda o obravnavi duševnih stanj.

11. Supervizija je formaliziran in strukturiran proces refleksije, podpore in nadzora nad izvajanjem psihoterapevtske obravnave psihoterapevta ali kandidata, z namenom zagotavljanja varnosti, etičnosti, kakovosti in učinkovitosti psihoterapevtske obravnave ter strokovnosti njene izvedbe. Supervizija se lahko izvaja individualno ali skupinsko.

12. Supervizor oziroma supervizorka (v nadaljnjem besedilu: supervizor) je psihoterapevt, ki je pridobil naziv supervizor v skladu s 15. členom tega zakona in izvaja supervizijo.

13. Učiteljica oziroma učitelj (v nadaljnjem besedilu: učitelj) je psihoterapevt, ki je pridobil naziv učitelj v skladu s 14. členom tega zakona.

14. Učna ambulanta je izvajalec strokovnega usposabljanja, kjer poteka delo kandidata z uporabnikom pod supervizijo.

15. Uporabnik je oseba, ki je vključena v psihoterapevtsko obravnavo. Uporabnik je pacient po zakonu, ki ureja pacientove pravice.

II. PSIHOTERAPEVTSKA DEJAVNOST IN OBRAVNAVA

4. člen

(psihoterapevtska obravnava)

(1) Psihoterapevtska obravnava se v skladu s tem zakonom izvaja v dovoljenih psihoterapevtskih pristopih, ki jih določi ministrica oziroma minister, pristojen za zdravje (v nadaljnjem besedilu: minister), na predlog Zbornice psihoterapevtov Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica).

(2) Psihoterapevtski pristopi temeljijo na znanstveno-raziskovalnih ugotovitvah in z dokazi podprtih načelih oziroma na praksi podprtih dokazih. Podrobnejša merila in kriterije za priznavanje, evalvacijo in spremljanje kakovosti psihoterapevtskih pristopov, ki temeljijo na sodobnih mednarodnih praksah, metodologijah in strokovnih standardih, določi minister.

5. člen

(pogoji za izvajanje psihoterapevtske obravnave)

(1) Psihoterapevt sme samostojno izvajati vrsto psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu ob:

– dopolnjenem 28. letu starosti,

– izpolnjevanju pogojev iz 63., 63.a in 64. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ, 14/23 – odl. US, 84/23 – ZDOsk-1, 102/24 – ZZKZ in 32/25),

– izpolnjevanju strokovne usposobljenosti za izvajanje psihoterapevtske obravnave iz prvega odstavka 9. ali 10. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za samostojno izvajanje vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu za psihoterapevta ne zahteva opravljenega pripravništva.

(3) Kandidat k strokovnemu izpitu pristopi po opravljenem strokovnem usposabljanju za izvajanje psihoterapevtske obravnave iz 9. oziroma 10. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbe tega člena lahko oseba pri svojem delu uporablja posamezne psihoterapevtske intervence, ki so integralni del njene prakse v skladu z obsegom kompetenc, pridobljenih v okviru svojega poklicnega usposabljanja, in ne predstavljajo psihoterapevtske obravnave v skladu s tem zakonom.

(5) Zdravnik specialist psihiatrije, zdravnik specialist otroške in mladostniške psihiatrije in specialist klinične psihologije izvaja psihoterapevtsko obravnavo kot integralni del samostojnega opravljanja svojega poklica, v obsegu kompetenc, pridobljenih v okviru poklicnega usposabljanja iz posameznega psihoterapevtskega pristopa. Pri tem smiselno upoštevajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na kakovost, varnost ter strokovne in etične standarde psihoterapevtske obravnave. Za izvajanje psihoterapevtske dejavnosti je potrebna licenca iz 19. člena tega zakona.

6. člen

(kodeks poklicne etike in strokovni standardi)

(1) Psihoterapevt in kandidat psihoterapevtsko dejavnost izvajata v skladu s kodeksom poklicne etike in strokovnimi standardi psihoterapevtske dejavnosti.

(2) Standardi psihoterapevtske dejavnosti so pravila izvajanja psihoterapevtske dejavnosti, ki določajo strokovne pristope za izvajanje posameznega psihoterapevtskega pristopa.

(3) Kodeks poklicne etike psihoterapevtov in standarde psihoterapevtske dejavnosti sprejme zbornica.

7. člen

(ravnanje z dokumentacijo po prenehanju opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti)

(1) Ko psihoterapevt preneha z opravljanjem zasebne psihoterapevtske dejavnosti upošteva voljo uporabnika pri ravnanju z dokumentacijo oziroma prenosu dokumentacije. V primeru prenosa dokumentacije drugemu psihoterapevtu, to lahko stori zgolj s soglasjem uporabnika.

(2) Če psihoterapevt do prenehanja opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti ni pridobil soglasja uporabnika

glede ravnanja z dokumentacijo in ni določil prevzemnika iz prejšnjega odstavka, imenuje zbornica začasnega upravitelja zdravstvene dokumentacije, ki mora pozvati uporabnika, da izrazi voljo glede svoje zdravstvene dokumentacije.

(3) V vseh drugih primerih se z zdravstveno dokumentacijo ravna na način, kot to določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost.

8. člen

(odgovornost psihoterapevta)

(1) Psihoterapevt oziroma kandidat, ki pri uporabniku oceni nastanek duševnega stanja, ki je potencialno nevarno za njegovo zdravje in življenje ter bi zato potreboval širšo strokovno ali zdravstveno obravnavo, ki presega kompetence psihoterapevta oziroma kandidata, mora uporabnika nemudoma usmeriti na obravnavo k ustreznemu strokovnjaku. Predlog se vpiše v zdravstveno dokumentacijo uporabnika.

(2) Psihoterapevt oziroma kandidat za svoje delo prevzema etično, strokovno, kazensko in materialno odgovornost.

(3) Psihoterapevt oziroma kandidat ne vnaša svojih osebnih, ideoloških, političnih in verskih prepričanj v poklicno delo.

III. USPOSABLJANJE IN IZOBRAŽEVANJE

9. člen

(strokovno usposabljanje)

(1) Oseba je ustrezno strokovno usposobljena za izvajanje psihoterapevtske obravnave, ko po pridobljeni izobrazbi iz psihološke, pedagoške, socialne ali zdravstvene izobraževalne smeri, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven, v skladu z akreditiranimi izobraževalnimi programi v Republiki Sloveniji, opravi naslednje vsebine:

– najmanj 1200 ur osnovnih znanj s področja psihoterapije in psihoterapiji sorodnih ved, od tega najmanj 300 ur usposabljanja na področju duševnega zdravja in drugih strokovno sorodnih dejavnosti (aktivna ali pasivna udeležba na kongresih in izobraževanjih, raziskovalno delo, pisanje strokovnih in znanstvenih člankov ter druge strokovne literature), kar dokazuje s potrdilom supervizorja,

– najmanj 600 ur teoretičnih vsebin s področja psihoterapevtskega pristopa, kar dokazuje s potrdilom učitelja, ki je usposobljen za posamezen psihoterapevtski pristop in vrsto psihoterapevtske obravnave,

– najmanj 180 ur osebne izkušnje, pri čemer morata prevladujoč psihoterapevtski pristop in vrsta psihoterapevtske obravnave obsegati najmanj 150 ur, najmanj 40 ur osebne izkušnje pa mora biti opravljenih pri istem psihoterapevtu, kar dokazuje s potrdilom psihoterapevta z licenco,

– najmanj 650 ur izvajanja vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu pod supervizijo in najmanj 200 ur srečanj s supervizorjem, v obdobju, ki ni krajše od dveh let in poteka v prevladujočem psihoterapevtskem pristopu in vrsti psihoterapevtske obravnave, kar dokazuje s potrdilom supervizorja,

– zaključno preverjanje, ki obsega preverjanje teoretičnega znanja in praktičnega prikaza dela iz psihoterapevtskega pristopa in vrste psihoterapevtske obravnave ter upošteva posebnosti posameznega pristopa, kar dokazuje s potrdilom o opravljenem zaključnem preverjanju.

(2) Usposabljanje iz prejšnjega odstavka traja najmanj štiri leta. Usposabljanje iz prve alineje prejšnjega odstavka izvaja strokovnjak s področja duševnega zdravja, psihoterapije, psihiatrije, otroške in mladostniške psihiatrije ali klinične psihologije.

(3) Usposabljanje iz prve alineje prvega odstavka tega člena mora vsebovati naslednje vsebine:

1. teorije človeškega psihološkega razvoja in teorije osebnosti,

2. osnovne teorije psihoterapije in osnovne vrste ter raznolikosti psihoterapevtskih pristopov,

3. osnovna znanja s področja psihopatologije in duševnih motenj ter vrste njihovih klasifikacij,

4. etične in pravne vidike psihoterapevtskega dela, osnove raziskovalnega dela in metodologije raziskovanja s področja psihoterapije.

(4) Usposabljanje iz druge alineje prvega odstavka tega člena mora vsebovati naslednje vsebine:

1. diagnostiko, vključno z diferencialno diagnostiko, ki podpira psihoterapevtski proces,

2. poglobljena znanja in veščine iz temeljnih in uporabnih disciplin psihoterapije,

3. osnove interdisciplinarnega dela na področju duševnega zdravja,

4. poglobljena znanja in veščine izbranega psihoterapevtskega pristopa, znanja, potrebna za integracijo interdisciplinarnih znanj, ter znanja in veščine iz različnih priznanih psihoterapevtskih pristopov, metod in tehnik.

(5) Zaključno preverjanje iz pete alineje prvega odstavka tega člena je pisno in ustno ter poteka pred tričlansko komisijo, ki jo imenuje zbornica in jo sestavljajo psihoterapevti z licenco iz psihoterapevtskega pristopa, za katerega se izvaja zaključno preverjanje. Za dokazilo o opravljenem zaključnem preverjanju se šteje tudi dokazilo, pridobljeno v tujini, katerega ustreznost presodi zbornica.

(6) Podrobnejšo vsebino ustreznega usposabljanja in vsebino ter način izvajanja zaključnega preverjanja določi zbornica v soglasju z ministrom.

(7) Če je oseba v okviru pridobljene izobrazbe iz prvega odstavka tega člena že opravila vsebine od prve do pete alineje istega odstavka, zbornica, na zahtevo osebe, odloči o vsebinah, ki se mu priznajo kot opravljene, in vsebine, ki jih mora oseba opraviti do zaključnega preverjanja iz četrtega odstavka tega člena.

10. člen

(akademsko izobraževanje)

Poleg osebe iz prvega odstavka 9. člena tega zakona je ustrezno strokovno usposobljena za izvajanje psihoterapevtske obravnave tudi oseba, ki je v okviru akreditiranega študijskega programa v Republiki Sloveniji pridobila strokovno izobrazbo s področja vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven in vključuje vsebine iz prvega odstavka 9. člena tega zakona.

11. člen

(strokovno usposabljanje za drugi pristop)

(1) Če je psihoterapevt že opravil vsebine iz 9. oziroma 10. člena tega zakona za izvajanje ene vrste psihoterapevtske obravnave v izbranem psihoterapevtskem pristopu, mora za izvajanje druge vrste psihoterapevtske obravnave v izbranem psihoterapevtskem pristopu opraviti dodatne vsebine v obsegu:

– najmanj 360 ur teoretičnih vsebin s področja psihoterapevtskega pristopa, kar dokazuje s potrdilom učitelja, ki je usposobljen za posamezen psihoterapevtski pristop in vrsto psihoterapevtske obravnave,

– najmanj 100 ur osebne izkušnje, pri čemer morata prevladujoč psihoterapevtski pristop in vrsta psihoterapevtske obravnave obsegati najmanj 60 ur, najmanj 40 ur osebne izkušnje pa mora biti opravljenih pri istem psihoterapevtu, kar dokazuje s potrdilom psihoterapevta z licenco,

– najmanj 400 ur izvajanja psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu pod supervizijo, ki obsega najmanj 120 ur srečanj s supervizorjem, v obdobju, ki ni krajše od enega leta ter poteka v prevladujočem psihoterapevtskem pristopu in vrsti psihoterapevtske obravnave, kar dokazuje s potrdilom supervizorja,

– zaključno preverjanje, ki obsega preverjanje teoretičnega znanja in praktičnega prikaza dela iz psihoterapevtskega pristopa in vrste psihoterapevtske obravnave ter upošteva

posebnosti posameznega pristopa, kar dokazuje s potrdilom o opravljenem zaključnem preverjanju.

(2) Usposabljanje iz prejšnjega odstavka traja najmanj dve leti.

12. člen

(kandidat)

(1) Naziv kandidat oseba pridobi v okviru usposabljanja iz 9. in 10. člena tega zakona pred začetkom opravljanja usposabljanja iz četrte alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona in ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

1. je pridobila izobrazbo s področja psihoterapije, ki ustreza najmanj izobrazbi, pridobljeni po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 7. raven oziroma ima pridobljeno ustrezno izobrazbo iz prvega odstavka 9. člena tega zakona;

2. se v skladu z 9. ali 10. členom tega zakona izobražuje za pridobitev izobrazbe psihoterapevt;

3. je opravila najmanj 120 ur usposabljanja iz prve alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona, kar dokazuje s potrdilom supervizorja, in najmanj 120 ur usposabljanja iz druge alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona v obdobju najmanj enega leta;

4. ima opravljeno usposabljanje s področij psihoterapevtskega kliničnega dela z uporabniki, pomena psihoterapevtskega odnosa, diagnostike, etike, teorij človeškega razvoja in teorij psihopatologije. Prav tako mora to obsegati praktična znanja (simulacije dela z uporabniki), prek katerih študent spozna delo na primeru prakse. Omenjena znanja so lahko specifična za posamezen pristop. Podrobnejšo vsebino določi zbornica;

5. predloži pozitivno mnenje supervizorja za pridobitev naziva kandidat;

6. ima opravljenih najmanj 40 ur osebne izkušnje in je aktivno vključena v osebno izkušnjo, kar dokazuje s potrdilom psihoterapevta z licenco.

(2) Oseba pri zbornici poda vlogo za opravljanje kandidature, ki lahko traja največ šest let. Za čas kandidature zbornica kandidata vpiše v register kandidatov iz 17. člena tega zakona.

(3) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena lahko pri zbornici poda vlogo za pridobitev naziv kandidata tudi oseba, ki še ni dopolnila 28 let, vendar je ustrezno strokovno usposobljena za izvajanje psihoterapevtske obravnave v skladu s prvim odstavkom 9. ali 10. člena tega zakona.

(4) Kandidat sme izvajati vrsto psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu pod vodstvom supervizorja.

(5) Kandidat pod supervizijo opravi najmanj 100 ur usposabljanja s področja obravnave duševnih stanj pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti na primarni, sekundarni oziroma terciarni ravni zdravstvene dejavnosti v okviru multidisciplinarnega zdravstvenega tima.

(6) Kandidat je v okviru javne zdravstvene mreže zaposlen na delovnem mestu kandidata.

(7) Kandidat mora supervizorju redno poročati o številu obravnavanih oseb in zahtevnosti psihoterapevtske obravnave, ki jo izvaja.

13. člen

(učna ambulanta)

(1) Izvajanje strokovnega usposabljanja iz četrte alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona se izvaja v učni ambulanti.

(2) Za pridobitev naziva učna ambulanta lahko zaprosi izvajalec zdravstvene dejavnosti, ki ima zaposlenega psihoterapevta z licenco in ima naziv supervizor v skladu s tem zakonom.

(3) Minister s soglasjem ministra, pristojnega za visokošolsko izobraževanje, določi pogoje, ki jih mora izpolnjevati izvajalec zdravstvene dejavnosti za izvajanje strokovnega usposabljanja iz četrte alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona.

(4) Izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje strokovnega usposabljanja iz prejšnjega odstavka, ministrstvo podeli naziv učna ambulanta.

(5) Učna ambulanta omogoči izvedbo strokovnega usposabljanja kandidatu iz 12. člena tega zakona.

14. člen

(učitelj)

(1) Naziv učitelj pridobi psihoterapevt z licenco, ki ima najmanj pet let delovnih izkušenj v okviru samostojnega izvajanja psihoterapevtskih obravnav in se dodatno usposobi za učitelja v psihoterapevtskem pristopu. Učitelj lahko uči le v psihoterapevtskem pristopu, za katerega je pridobil naziv učitelj.

(2) Podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva učitelj določi zbornica v soglasju z ministrom.

15. člen

(supervizor)

(1) Naziv supervizor pridobi psihoterapevt z licenco, ki ima najmanj pet let delovnih izkušenj v okviru samostojnega izvajanja psihoterapevtskih obravnav in se dodatno usposobi za supervizorja v psihoterapevtskem pristopu. Supervizor lahko izvaja supervizijo le v psihoterapevtskem pristopu, za katerega je pridobil naziv supervizor.

(2) Supervizor pri psihoterapevtski obravnavi, ki jo izvaja kandidat, spremlja strokovni razvoj kandidata, predlaga dodatne ukrepe na tem področju in ga podpira, spremlja strokovnost, kakovost, etično ustreznost ter sorazmernost obsega in zahtevnosti psihoterapevtske obravnave ter ob sumu na konflikt interesov kandidata in uporabnika varuje dobrobit uporabnika.

(3) Podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva supervizor določi zbornica v soglasju z ministrom.

IV. REGISTER PSIHOTERAPEVTOV IN REGISTER KANDIDATOV

16. člen

(register psihoterapevtov)

(1) Zbornica vodi register psihoterapevtov. Osebo, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 5. člena tega zakona, po opravljenem strokovnem izpitu zbornica vpiše v register psihoterapevtov po uradni dolžnosti ali na njeno zahtevo.

(2) Za vodenje registra psihoterapevtov zbornica zbira naslednje osebne podatke:

1. osebno ime, rojstni datum in kraj rojstva,
2. naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča,
3. državljanstvo,
4. izobrazbo, strokovni oziroma znanstveni naslov, tuj strokovni oziroma znanstveni naslov ali tuj naziv strokovne izobrazbe,
5. datum, vrsta in trajanje podeljene licence,
6. izrečene ukrepe zaradi kršitve kodeksa,
7. pridobljeni strokovni naziv učitelj in podatek o psihoterapevtskem pristopu, v katerem lahko uči,
8. pridobljen strokovni naziv supervizor in podatek o psihoterapevtskem pristopu, v katerem lahko izvaja supervizijo,
9. datum opravljenega strokovnega izpita,
10. psihoterapevtski pristop, v katerem lahko izvaja psihoterapevtsko obravnavo.

(3) Od zasebnih psihoterapevtov zbornica zbira tudi naslednje podatke:

– datum začetka in prenehanja opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti,
– področje in kraj opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti,
– datum, področje in trajanje podeljene koncesije.

(4) O vsaki spremembi podatkov iz tega člena psihoterapevt obvesti zbornico v 30 dneh po nastanku spremembe.

(5) Zoper odločitev zbornice je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za zdravje (v nadaljevanju: ministrstvo).

17. člen

(register kandidatov)

(1) Osebo, ki izpolnjuje pogoje iz prvega ali tretjega odstavka 12. člena tega zakona, zbornica vpiše v register kandidatov na njegovo zahtevo.

(2) Za vodenje registra kandidatov zbornica zbira naslednje osebne podatke:

1. osebno ime, rojstni datum in kraj rojstva,
2. naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča,
3. državljanstvo,
4. izobrazbo, strokovni oziroma znanstveni naslov, tuj strokovni oziroma znanstveni naslov ali tuj naziv strokovne izobrazbe,
5. izrečene ukrepe zaradi kršitve kodeksa.

(3) O vsaki spremembi podatkov iz prejšnjega člena kandidat obvesti zbornico v 30 dneh po nastanku spremembe.

18. člen

(izbris iz registra psihoterapevtov in registra kandidatov)

(1) Izbris iz registra psihoterapevtov oziroma registra kandidatov se opravi:

1. če psihoterapevt oziroma kandidat pisno izjavi, da ne želi biti več vpisan v register,
2. ob smrti psihoterapevta oziroma kandidata,
3. če je psihoterapevt oziroma kandidat obsojen za kaznivo dejanje iz poglavja kazenskega zakonika zoper človekovo zdravje (trajno).

(2) V primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka psihoterapevt oziroma kandidat vloži zahtevo za izbris iz registra.

(3) Postopek za izbris iz registra iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena začne zbornica po uradni dolžnosti.

(4) Po pravnomočnosti odločbe o izbrisu iz registra psihoterapevtov oziroma registra kandidatov ni dovoljeno opravljati poklica psihoterapevt oziroma kandidata.

(5) Psihoterapevt oziroma kandidat, ki je izbrisan iz registra na njegovo zahtevo, lahko ponovno vloži zahtevo za vpis v register.

(6) Zoper odločitev zbornice je dovoljena pritožba na ministrstvo.

(7) Zbornica v soglasju z ministrom podrobneje predpiše postopek in pogoje za vpis ter izbris iz registra psihoterapevtov in registra kandidatov.

V. PODELJEVANJE, PODALJŠEVANJE IN ODVZEM LICENCE

19. člen

(licenca)

(1) Osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 5. člena tega zakona za samostojno opravljanje poklica psihoterapevt, zbornica podeli licenco po uradni dolžnosti.

(2) Zbornica licenco podeli za določen čas, za dobo sedmih let.

(3) Psihoterapevt mora pred iztekom veljavnosti licence pri zbornici podati vlogo za podaljšanje licence, s predloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev za podaljšanje licence. Če psihoterapevt ne predloži ustreznih dokazil, mora pri zbornici opraviti preizkus strokovne usposobljenosti.

(4) Psihoterapevt, ki prvič ne opravi uspešno preizkusa strokovne usposobljenosti ali prvič ne pride na preizkus strokovne usposobljenosti v določenem roku, se mora na svoje stroške ob rednem delu dodatno strokovno izpopolnjevati na ustreznem področju.

(5) Po končanem dodatnem strokovnem izpopolnjevanju iz prejšnjega odstavka lahko psihoterapevt še enkrat opravlja preizkus strokovne usposobljenosti.

(6) Psihoterapevt lahko pristopi k preizkusu strokovne usposobljenosti trikrat.

(7) Zbornica v soglasju z ministrom podrobneje določi način in postopek pri odločanju o podelitvi, podaljšanju in odvzemu licence.

(8) Zoper odločitev zbornice je dovoljena pritožba na ministrstvo.

20. člen

(odvzem licence)

(1) Zbornica lahko psihoterapevtu začasno, za največ pet let, odvzame licenco zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu.

(2) Trajni odvzem licence se lahko izreče zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu, kadar je takšno ravnanje psihoterapevta povzročilo trajne hujše posledice na zdravju ali smrt uporabnika.

(3) Zbornica psihoterapevtu začasno ali trajno odvzame licenco:

1. če ugotovi, da psihoterapevt ne izpolnjuje pogojev ali ni pridobil dokazil o izpolnjevanju pogojev za opravljanje poklica psihoterapevt iz 5. člena tega zakona (za čas neizpolnjevanja pogojev),
2. če postane psihoterapevt nezmožen opravljati poklic psihoterapevta (za čas nezmožnosti),
3. če mu je bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica (za čas izrečenega varnostnega ukrepa),
4. če se ugotovi, da psihoterapevt s svojim delom ali zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake ogroža zdravje ali življenje uporabnika (začasno do pet let),
5. če v roku ne odpravi pomanjkljivosti, ugotovljenih pri nadzoru (trajno),
6. če so bile ugotovljene hujše kršitve kodeksa (trajno),
7. na predlog pristojnega inšpektorata ali drugega pristojnega organa iz 33. člena tega zakona (začasno do sedem let ali trajno),
8. če je obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na kazen zapora šestih mesecev ali na hujšo kazen (za čas izrečene kazni),
9. če je obsojen za kaznivo dejanje iz poglavja kazenskega zakonika zoper človekovo zdravje (trajno).

(4) Zbornica v treh dneh od dneva pravnomočne odločbe o začasnem ali trajnem odvzemu licence psihoterapevta obvesti izvajalca psihoterapevtske dejavnosti, pri katerem je psihoterapevt zaposlen.

(5) Zbornica v treh dneh od dneva pravnomočne odločbe o začasnem ali trajnem odvzemu licence psihoterapevtu o tem prek informacijskega sistema za notranji trg, ki ga določa zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev, obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije.

(6) V obvestilu iz prejšnjega odstavka se navedejo naslednji podatki o psihoterapevtu:

– osebno ime, naslov bivališča, datum in kraj rojstva psihoterapevta,
– podatek o zbornici kot organu, ki je sprejel odločitev o odvzemu licence,
– obseg omejitve ali prepovedi opravljanja dela psihoterapevta in
– obdobje, za katerega velja odvzem licence.

(7) Zbornica nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije o ponovni podelitvi licence psihoterapevtu, vključno z datumom podelitve licence.

(8) Če so pri kandidatu ugotovljene okoliščine iz tretjega odstavka tega člena, zbornica po uradni dolžnosti prične postopek za prenehanje naziva kandidata.

VI. ZBORNICA

21. člen

(splošno)

(1) Psihoterapevti se združujejo v zbornico, ki zastopa njihove strokovne, poklicne, socialne in ekonomske interese, skrbi za ugled in čast psihoterapevtskega poklica in psihoterapevtske dejavnosti ter izpolnjevanje dolžnosti psihoterapevtov in enakopravno zastopa vse dovoljene psihoterapevtske pristope.

(2) Zbornica je pravna oseba javnega prava.

(3) Članstvo v zbornici je obvezno za vse psihoterapevte in kandidate, ki na območju Republike Slovenije izvajajo psihoterapevtsko obravnavo v psihoterapevtskem pristopu.

(4) Članstvo v zbornici je prostovoljno za psihoterapevte in kandidate:

– ki ne izvajajo psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu;

– ki opravljajo psihoterapevtsko obravnavo v psihoterapevtskem pristopu izven Republike Slovenije, pa imajo v Republiki Sloveniji stalno bivališče;

– ki so upokojeni;

– ki so nezaposleni.

22. člen

(financiranje in članarina zbornice)

(1) Zbornica pridobiva svoja sredstva:

– s članarino,

– iz proračuna Republike Slovenije za izvajanje javnih pooblastil,

– s prodajo svojih storitev na trgu,

– z donatorstvom, volili, darili in iz drugih virov.

(2) Osnova za določitev članarine, ki jo plačujejo njeni člani, je osnovna plača psihoterapevta oziroma kandidata, opredeljena z zakonom, ki določa sistem plač v javnem sektorju. Višina članarine zbornice je lahko določena tudi v pavšalnem znesku oziroma se posameznega člana zbornice lahko oprosti plačila članarine.

(3) Podrobnejše kriterije in merila za posamezne kategorije članov zbornice (kandidat, psihoterapevt, supervizor, učitelj, zaposlen, nezaposlen, upokojenec) in višino pavšalne članarine sprejme skupščina zbornice v soglasju z ministrom. Sklep zbornice se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Stopnja za odmero članarine znaša 1,2 % osnove iz drugega odstavka tega člena. Skupščina zbornice lahko po predhodnem soglasju ministra stopnjo, glede na program dela, s sklepom poveča ali zmanjša za največ 20 %. Sklep zbornice se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Zbornica vsako leto do 1. marca izda članu odločbo o višini članarine zbornice za tekoče koledarsko leto, v kateri določi letno in mesečno višino članarine zbornice. Zoper odločitev zbornice ima član zbornice pravico do pritožbe na ministrstvo.

(6) Za prisilno izterjavo plačila članarine se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek.

(7) S članarino zbornice se zagotavljajo materialno-kadrovski pogoji za delovanje zbornice, naloge s področja spremljanja, usposabljanja in izobraževanja svojih članov, naloge zastopanja interesov svojih članov ter druge naloge zbornice.

23. člen

(organi zbornice)

(1) Zbornica ima naslednje organe:

– skupščino,

– upravni odbor,

– predsednika,

– strokovni psihoterapevtski odbor.

(2) Skladno s statutom ima lahko zbornica še druge izvršilne in strokovne organe.

24. člen

(skupščina zbornice)

(1) Skupščina je najvišji organ odločanja zbornice in ima zlasti naslednje pristojnosti:

1. sprejme statut zbornice in druge splošne akte zbornice, če ta zakon ali statut ne določa drugače,

2. sprejme kodeks poklicne etike psihoterapevtov in standarde psihoterapevtske dejavnosti,

3. sprejme program dela in določi višino članarine,

4. imenuje in razrešuje člane upravnega odbora in predsednika zbornice,

5. imenuje strokovni psihoterapevtski odbor,

6. sprejme druge odločitve, če tako določa statut.

(2) Skupščino zbornice izvolijo člani zbornice za štiri leta. Za člana skupščine lahko kandidira vsak član zbornice. Število članov, volitve v skupščino in razrešitev člana skupščine določi zbornica v statutu. V skupščini mora biti zasledovana enakopravna in raznolika zastopanost dovoljenih psihoterapevtskih pristopov.

25. člen

(upravni odbor zbornice)

Upravni odbor zbornice je izvršilni organ zbornice, ki skrbi zlasti za izvajanje programa dela, splošnih aktov in sklepov skupščine zbornice.

26. člen

(predsednik zbornice)

(1) Predsednik zbornice predstavlja in zastopa zbornico.

(2) Predsednik zbornice je član upravnega odbora in predseduje upravnemu odboru, ga predstavlja, sklicuje in vodi njegove seje.

(3) Predsednik zbornice se izvoli za štiri leta, vendar največ dvakrat zaporedoma.

27. člen

(strokovni psihoterapevtski odbor)

Strokovni psihoterapevtski odbor je najvišji strokovni organ zbornice, ki je pristojen za spremljanje, vrednotenje in razvoj psihoterapevtske dejavnosti in odloča oziroma daje mnenje o strokovnih in etičnih vprašanjih s področja psihoterapevtske dejavnosti.

28. člen

(naloge)

(1) Zbornica opravlja naslednje naloge:

1. vodi register kandidatov in register psihoterapevtov ter odloča o vpisu in izbrisu iz registra glede na njene pristojnosti iz 16., 17. in 18. člena tega zakona,

2. podeljuje, podaljšuje in odvzema licence psihoterapevtov iz 19. in 20. člena tega zakona,

3. izvaja strokovni nadzor s svetovanjem v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost,

4. zastopa interese članov pri opravljanju psihoterapevtske dejavnosti,

5. sodeluje pri pripravi predpisov s področja psihoterapije,

6. opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in statutom.

(2) Naloge iz 1. do 3. točke prejšnjega odstavka zbornica opravlja kot javna pooblastila.

(3) Naloge, ki jih opravlja zbornica kot javna pooblastila, se financirajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

29. člen

(statut)

(1) Zbornica sprejme statut, h kateremu da soglasje Vlada Republike Slovenije v delu, ki se nanaša na izvajanje javnih pooblastil.

(2) Statut mora določati najmanj:
1. ime in sedež,
2. namen in naloge,
3. način izvajanja javnih pooblastil,
4. pravice in dolžnosti članov,
5. način oblikovanja skupščine,
6. način sestave organov in komisije,
7. način sestave organov vodenja in nadzora, ki morajo biti imenovani tako, da je v teh organih najmanj 75 odstotkov članov psihoterapevtov,
8. način pridobivanja sredstev iz tega zakona in drugih virov financiranja.

(3) Statut sprejme skupščina zbornice z dvotretjinsko večino glasov vseh njenih članov.

(4) Statut se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani zbornice.

VII. FINANCIRANJE IN ORGANIZACIJA PSIHOTERAPEVTSKE DEJAVNOSTI

30. člen

(financiranje psihoterapevtske dejavnosti)

(1) Zdravstvene storitve v psihoterapevtski dejavnosti se krijejo iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

(2) Javni zdravstveni zavod sam v okviru kliničnih poti oceni potrebo po psihoterapevtskem pristopu, ki ga potrebuje glede na področje zdravstvene dejavnosti, ki jo izvaja, in duševna stanja, ki jih obravnava.

31. člen

(organizacija psihoterapevtske dejavnosti)

(1) Izven javne zdravstvene mreže se psihoterapevtska dejavnost lahko izvaja tudi v okviru drugih javnih služb.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko psihoterapevtska dejavnost v prostorih vzgojno-izobraževalnih in visokošolskih zavodov izvaja le s strani centrov za duševno zdravje odraslih, centrov za duševno zdravje otrok in mladostnikov ter centrov za krepitev zdravja.

VIII. NADZOR

32. člen

(nadzor nad izvajanjem javnega pooblastila)

(1) Nadzor nad zakonitostjo dela zbornice pri izvajanju javnega pooblastila v skladu s tem zakonom opravlja ministrstvo.

(2) Če ministrstvo pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve, z odločbo določi ukrepe in rok za odpravo nepravilnosti.

33. člen

(nadzor nad izvajanjem zakona)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije, razen določb, ki se nanašajo na zaposlitev psihoterapevtov oziroma kandidatov in katerih izvajanje nadzoruje Inšpektorat Republike Slovenije za delo.

IX. KAZENSKE DOLOČBE

34. člen

(globa za prekršek psihoterapevta oziroma kandidata)

Z globo od 300 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek kdor samostojno izvaja psihoterapevtsko obravnavo v psihoterapevtskem pristopu brez izpolnjevanja pogojev iz prvega odstavka 5. člena tega zakona.

35. člen

(globa za prekršek pravne osebe)

(1) Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki:

– opravlja psihoterapevtsko dejavnost brez dovoljenja za opravljanje psihoterapevtske dejavnosti,

– ji je bil podeljen naziv učna ambulanta, pa ne omogoči strokovnega usposabljanja v skladu s 13. členom tega zakona,

– zaposli ali ima na drugi zakoniti podlagi zagotovljenega psihoterapevta oziroma kandidata, ki za izvajanje psihoterapevtske obravnave ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka 5. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

36. člen

(globa za prekršek samostojnega podjetnika posameznika in zasebnega zdravstvenega delavca)

(1) Z globo od 1.000 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali zasebni zdravstveni delavec.

(2) Z globo od 300 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba, samostojni podjetnik posameznik in zasebni zdravstveni delavec.

37. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se lahko v hitrem postopku izreče globa v znesku, ki je višji od najnižje globe, določene s tem zakonom.

X. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

38. člen

(ustanovitev zbornice)

(1) Zbornica se ustanovi tako, da se na ustanovni skupščini zbornice sprejme statut zbornice in izvolijo njeni organi. Ustanovno skupščino skliče ministrstvo najpozneje v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Do ustanovitve zbornice opravlja naloge, ki jih zbornica opravlja kot javno pooblastilo, ministrstvo.

(3) Ustanovne skupščine se lahko udeleži vsaka oseba, ki je ustrezno strokovno usposobljena v skladu s prvim odstavkom 9., 10. oziroma drugim odstavkom 39. člena tega zakona in v roku, določenem v sklicu iz prvega odstavka tega člena, prijavi svojo udeležbo na ustanovni skupščini. Upravičenost udeležbe osebe presoja ministrstvo.

(4) Statut se sprejme in organi zbornice imenujejo z dvotretjinsko večino glasov vseh prisotnih udeležencev ustanovne skupščine.

(5) Sklic ustanovne skupščine se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

39. člen

(izvajanje psihoterapevtske obravnave v prehodnem obdobju)

(1) Oseba, ki želi po začetku uporabe tega zakona v Republiki Sloveniji izvajati psihoterapevtsko obravnavo v posameznem psihoterapevtskem pristopu v skladu s tem zakonom, mora v šestih mesecih od sprejetja dovoljenih psihoterapevtskih pristopov iz 42. člena tega zakona na ministrstvo podati zahtevo za priznanje poklicne kvalifikacije. Ministrstvo o zahtevi odloči v treh mesecih.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– življenjepis z opisom delovnih izkušenj, s poudarkom na zadnjih sedmih letih,

– dokazila, s katerimi oseba izkaže izpolnjevanje pogojev, določenih v prvem odstavku 9., 10. ali prvim odstavkom 12. člena tega zakona,

– druga dokazila o izobrazbi in izkaze o strokovni usposobljenosti ter poklicnih izkušnjah.

(3) Ministrstvo lahko osebo na podlagi predloženih ustreznih dokazil oprosti opravljanja posameznih vsebin strokovnega izpita ali strokovnega izpita v celoti.

(4) Če ministrstvo o zahtevi ne odloči do začetka uporabe tega zakona, lahko oseba na podlagi potrdila o vloženi prošnji do pravnomočne odločitve pristojnega organa s svojim delom nadaljuje.

(5) Za ustrezna dokazila o izpolnjevanju strokovne usposobljenosti, določene v prvem odstavku 9., 10. in prvem odstavku 12. člena tega zakona se štejejo tudi dokazila drugega strokovnega delavca, ki je do začetka uporabe tega zakona izvajal naloge psihoterapevta, učitelja oziroma supervizorja v skladu s kompetencami, pridobljenimi v okviru svojega poklicnega usposabljanja, ter potrdila drugih ustreznih ustanov, pri katerih je oseba opravila usposabljanje in ne gre za učne ambulante iz 13. člena tega zakona.

(6) Ministrstvo ob presoji priznanja poklicne kvalifikacije upošteva celotni strokovni profil posameznika in za izpolnjevanje pogojev upošteva tudi pridobljene praktične izkušnje s področja psihoterapije, dokazila o strokovno-znanstvenem delovanju na področju psihoterapije, priporočila priznanih strokovnjakov s področja psihoterapije ter druga usposabljanja in izobraževanja na področju psihoterapije.

(7) Za ustrezno pridobljeno izobrazbo iz prvega odstavka 9. člena tega zakona se za osebo iz prvega odstavka tega člena upošteva katerakoli smer izobrazbe akreditiranega študijskega programa v Republiki Slovenije, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven.

40. člen

(delovanje učnih ambulant v prehodnem obdobju)

Do uveljavitve podzakonskega predpisa iz tretjega odstavka 13. člena tega zakona, ministrstvo s pomočjo izvedenca presoja ustreznost dokazil ustanov, pri katerih je oseba opravila strokovno usposabljanje.

41. člen

(uporaba naziva učitelj oziroma supervizor)

(1) Do ustanovitve zbornice in uveljavitve podzakonskih predpisov iz drugega odstavka 14. in tretjega odstavka 15. člena tega zakona, ministrstvo presoja ustreznost dokazil, s katerimi učitelj oziroma supervizor izkazuje svojo strokovno usposobljenost.

(2) Oseba na ministrstvo poda zahtevo o presoji strokovne usposobljenosti za pridobitev naziva učitelj oziroma supervizor, o čemer odloči ministrstvo.

42. člen

(dovoljeni psihoterapevtski pristopi)

Do določitve dovoljenih psihoterapevtskih pristopov iz prvega odstavka 4. člena tega zakona, dovoljene psihoterapevtske pristope določi Vlada Republike Slovenije, na predlog ministra, v enem mesecu od sprejema podzakonskega predpisa iz petega odstavka 45. člena tega zakona.

43. člen

(vzpostavitev registra psihoterapevtov in registra kandidatov)

Ministrstvo vzpostavi register psihoterapevtov in register kandidatov iz 16. in 17. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

44. člen

(akreditacija študijskih programov)

Študijski programi za izvajanje akademskega izobraževanja iz 10. člena tega zakona se lahko v prvih petih letih od uveljavitve zakona akreditirajo samo v okviru javnih univerz.

45. člen

(podzakonski akti)

(1) Odredba o seznamu poklicev za zdravstveno dejavnost (Uradni list RS, št. 111/22), Pravilnik o pripravništvu in strokovnih izpitih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev na področju zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 76/22, 58/23 in 97/23) in Pravilnik o vrstah zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 58/22, 89/22, 14/23 in 34/23) se uskladijo s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za visokošolsko izobraževanje, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona določi pogoje, ki jih mora izpolnjevati izvajalec zdravstvene dejavnosti za izvajanje strokovnega usposabljanja iz tretjega odstavka 13. člena tega zakona.

(3) Zbornica v soglasju z ministrom v šestih mesecih od ustanovitve zbornice določi:

– podrobnejšo vsebino ustreznega usposabljanja in vsebino ter način izvajanja zaključnega preverjanja iz petega odstavka 9. člena tega zakona,

– podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva učitelj iz 14. člena tega zakona,

– podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva supervizor iz 15. člena tega zakona,

– način in postopek podelitve, podaljšanja in odvzema licence ter vsebino dodatnega strokovnega izpopolnjevanja in načina preizkusa strokovne usposobljenosti iz sedmega odstavka 19. člena tega zakona.

(4) Zbornica v šestih mesecih od ustanovitve sprejme kodeks poklicne etike psihoterapevtov in standarde psihoterapevtske dejavnosti iz prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(5) Minister v treh mesecih od uveljavitve tega zakona določi podrobnejša merila in kriterije, ki temeljijo na sodobnih mednarodnih praksah, metodologijah in strokovnih standardih, za določitev dovoljenih psihoterapevtskih pristopov iz drugega odstavka 4. člena tega zakona.

46. člen

(začetek veljavnosti in uporaba)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šestnajst mesecev od njegove uveljavitve.

Št. 500-01/25-26/101
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2061-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3387. Zakon o digitalizaciji zdravstva (ZDigZ)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o digitalizaciji zdravstva (ZDigZ)

Razglašam Zakon o digitalizaciji zdravstva (ZDigZ), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-396
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O DIGITALIZACIJI ZDRAVSTVA (ZDigZ)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

(1) Ta zakon ureja vzpostavitev in vzdrževanje javne centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture na področju zdravstva v Republiki Sloveniji, obdelavo podatkov in zbirke podatkov na področju zdravstva in obveznega zdravstvenega zavarovanja, njihove upravljavce, pogodbenega obdelovalca, uporabnike podatkov ter uporabo podatkov za namene zdravstvenega varstva in obveznega zdravstvenega zavarovanja, javnega zdravja, za razvojne, raziskovalne in statistične namene.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu (UL L št. 88 z dne 4. 4. 2011, str. 45), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/2839 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2024 o spremembah direktiv 1999/2/ES, 2000/14/ES, 2011/24/EU in 2014/53/EU glede nekaterih zahtev glede poročanja na področju živil in živilskih sestavin, hrupa na prostem, pravic pacientov in radijske opreme (UL L št. 2024/2839 z dne 7. 11. 2024), v delu, ki se nanaša na opredelitev izraza zdravstvena dokumentacija.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. enotna metodološka načela so enotni standardi, opredelitve, klasifikacije, šifranti in standardni postopki za poenotenje zagotavljanja zaupnosti, razpoložljivosti in celovitosti podatkov v zdravstvu;

2. informacijska rešitev pomeni celovit, medsebojno povezan sklop digitalnih, programskih, podatkovnih in organizacijskih komponent, ki omogoča elektronsko podporo izvajanju zdravstvenih, kliničnih, upravnih ali poslovnih procesov;

3. izvajalec zdravstvene dejavnosti ima enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost;

4. lokalni zdravstveni informacijski sistem je urejena celota zdravstvene dokumentacije v elektronski obliki, metod in sredstev za obdelavo te dokumentacije pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti;

5. obdelava ima enak pomen, kot ga določa Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 127 z dne 23. 5. 2018, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Splošna uredba o varstvu podatkov);

6. pacient ali pacientka (v nadaljnjem besedilu: pacient) ima enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja pacientove pravice;

7. posameznik pomeni fizično osebo, na katero se nanašajo osebni podatki;

8. povezovanje zbirk podatkov ima enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov;

9. psevdonimizacija ima enak pomen, kot ga določa Splošna uredba o varstvu podatkov;

10. skupni upravljavec ima enak pomen, kot ga določa Splošna uredba o varstvu podatkov;

11. uporabnik ima enak pomen, kot ga določa Splošna uredba o varstvu podatkov, pri čemer notranji uporabnik pomeni fizično osebo, ki osebne podatke obdeluje za upravljavca, zunanji uporabnik pa pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali drugo telo, ki se mu razkrijejo osebni podatki;

12. upravljavec ima enak pomen, kot ga določa Splošna uredba o varstvu podatkov;

13. zdravstvena dejavnost ima enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost;

14. zdravstvena obravnava ima enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja pacientove pravice;

15. zdravstveni delavec ali zdravstvena delavka (v nadaljnjem besedilu: zdravstveni delavec) ima enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja pacientove pravice;

16. zdravstveni sodelavec ali zdravstvena sodelavka (v nadaljnjem besedilu: zdravstveni sodelavec) ima enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja pacientove pravice;

17. zdravstvena dokumentacija je izvirno in reproducirano (pisano, risano, tiskano, fotografirano, filmano, fonografirano, magnetno, optično ali kako drugače zapisano) dokumentarno gradivo ter strukturirani in nestrukturirani podatki, ne glede na obliko zapisa in nosilec zapisa podatkov, ki so povezani s pacientovim zdravstvenim stanjem in so potrebni za izvajanje pravic ali obveznosti, določenih z zakonom, ali nastanejo ali so prejeti pri zdravstveni obravnavi pacienta;

18. zdravstvene storitve imajo enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja pacientove pravice;

19. zdravstveni tim je skupina zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, ki skupaj sodelujejo pri obravnavi pacienta.

II. JAVNA CENTRALNA ZDRAVSTVENA INFORMACIJSKO-KOMUNIKACIJSKA INFRASTRUKTURA

3. člen

(obveznosti izvajalcev zdravstvene dejavnosti)

(1) Javna centralna informacijsko-komunikacijska infrastruktura na področju zdravstva v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: centralna informacijsko-komunikacijska infrastruktura) obsega zaprto varno omrežje in interoperabilno platformo za varno izmenjavo podatkov med izvajalci zdravstvene dejavnosti.

(2) Vsi izvajalci zdravstvene dejavnosti v Republiki Sloveniji svoj lokalni zdravstveni informacijski sistem povežejo s centralno informacijsko-komunikacijsko infrastrukturo v skladu z enotnimi metodološkimi načeli iz 5. člena tega zakona in uporabljajo centralne informacijske rešitve. Centralna informacijska rešitev je informacijsko-komunikacijski sistem ali digitalna storitev, ki se vzpostavi, vzdržuje in upravlja na državni ravni z namenom zagotavljanja enotnega, varnega in učinkovitega delovanja ključnih funkcij ali procesov v zdravstvenem sistemu. Centralna informacijska rešitev omogoča standardizirano obdelavo, izmenjavo in dostop do zdravstvenih ali drugih podatkov ter podpira upravljanje in delovanje procesov v zdravstveni dejavnosti. Seznam centralnih informacijskih rešitev določi minister.

(3) Stroške vzpostavitve in vzdrževanja povezave zbirke osnovna zdravstvena dokumentacija (v nadaljnjem besedilu: OZD) in zbirk presejalnih programov oziroma lokalnega zdravstvenega informacijskega sistema s centralno informacijsko-komunikacijsko infrastrukturo za vpis podatkov iz zbirke OZD v zbirko Centralni elektronski zdravstveni zapis (v nadaljnjem besedilu: zbirka CeZZ) nosijo izvajalci zdravstvene dejavnosti.

(4) Postopke vključitve iz tega člena ob upoštevanju enotnih metodoloških načel iz 5. člena tega zakona določi Nacionalni inštitut za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ) s soglasjem ministra, pristojnega za zdravje (v nadaljnjem besedilu: minister).

(5) Izvajalci zdravstvene dejavnosti v Republiki Sloveniji podatke in zdravstveno dokumentacijo vpisujejo oziroma posredujejo v zbirke podatkov iz tega zakona redno, ob njihovem nastanku.

4. člen

(povezovalni znak)

(1) Povezovalni znak za povezovanje zbirk iz tega zakona je enotna matična številka občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO), identifikacijska številka zavarovane osebe, ki jo dodeli Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS številka zavarovane osebe), ali enotna številka elektronske identifikacije, kot je določena v zakonu, ki ureja elektronsko identifikacijo (v nadaljnjem besedilu: EŠEI), ali identifikator, ki se tujcu v zbirki CeZZ dodeli na podlagi številke njegovega uradnega identifikacijskega dokumenta z njegovim osebnim imenom in rojstnimi podatki.

(2) Pri povezovanju zbirk iz tega zakona se uporablja eden od povezovalnih znakov iz prejšnjega odstavka. Poleg tega se pri pridobivanju posebne vrste osebnih podatkov iz zbirk podatkov v skladu s tem zakonom uporablja vsaj en povezovalni znak iz prejšnjega odstavka.

III. ENOTNA METODOLOŠKA NAČELA

5. člen

(enotna metodološka načela)

(1) Za zagotovitev enotnosti obdelave osebnih podatkov na področju zdravstva in povezovanje lokalnih zdravstvenih informacijskih sistemov s centralno informacijsko-komunikacijsko infrastrukturo se uporabljajo enotna metodološka načela.

(2) V enotnih metodoloških načelih se določijo tehnična pravila za:

1. zagotavljanje kakovosti centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture;
2. zahteve glede identifikacije in avtentikacije uporabnikov podatkov;
3. zahteve v zvezi z dodeljevanjem pooblastil pri obdelavi osebnih podatkov;
4. varnostne politike pri upravljavcih in minimalne varnostne zahteve informacijske varnosti za izvajalce zdravstvene dejavnosti;
5. pravila pošiljanja, prejemanja, hrambe in arhiviranja podatkov ter povezovanje zbirk;
6. pogoje za oddaljeni dostop do zbirk podatkov na področju zdravstva;
7. metode anonimizacije in psevdonimizacije podatkov;
8. podatkovne modele in standarde zapisa podatkov;
9. pogoje in postopke standardizacije in uvedbe podatkovnih modelov;
10. klasifikacije, šifrante in klasifikacijske načrte zdravstvene dokumentacije;
11. tehnične standarde in tehnične pogoje za povezave iz drugega odstavka 3. člena tega zakona.

(3) Enotna metodološka načela se oblikujejo ob upoštevanju zakona, ki ureja informacijsko varnost, načela vgrajenega in privzetega varstva osebnih podatkov iz predpisov o varstvu osebnih podatkov in predpisov, ki urejajo arhivsko gradivo, ki vsebuje osebne podatke o zdravljenju pacienta, ter načela o izmenjavi podatkov in informacij ter zagotavljanja podpore odločanju in zgodnjemu opozarjanju iz predpisov, ki urejajo kritično infrastrukturo.

6. člen

(sprejetje enotnih metodoloških načel in metodoloških načel za posamezno zbirko)

(1) Enotna metodološka načela iz prvega odstavka prejšnjega člena določi minister na predlog NIJZ in jih objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) NIJZ pri pripravi predloga iz prejšnjega odstavka pridobi mnenje:

1. Razširjenega strokovnega kolegija, pristojnega za informatiko v zdravstvu,
2. Razširjenega strokovnega kolegija, pristojnega za javno zdravje,
3. Arhiva Republike Slovenije,
4. Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS),
5. Statističnega urada Republike Slovenije,
6. Urada Vlade Republike Slovenije za informacijsko varnost in
7. Koordinacijskega odbora skupnih upravljavcev iz desetega odstavka 24. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: Koordinacijski odbor).

(3) Če katerikoli subjekt iz prejšnjega odstavka mnenja ne poda v 45 dneh od prejema zaprosila, lahko NIJZ predlog enotnih metodoloških načel pripravi brez njegovega mnenja.

(4) Metodološka načela za posamezno zbirko podatkov iz tega zakona, razen za zbirko CeZZ, za katero veljajo enotna metodološka načela, določi minister na predlog upravljavcev posameznih zbirk. Metodološka načela se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Za spremembo enotnih metodoloških načel in metodoloških načel za posamezno zbirko se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek tega člena.

IV. DRUŽBA KOT NOSILEC CENTRALNE INFORMATIZACIJE V ZDRAVSTVU

7. člen

(ustanovitev, obseg in naloge obvezne gospodarske javne službe)

(1) Opravljanje storitev splošnega pomena na področju centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture, vključno z njenim vzdrževanjem, zagotavljanjem sistemskih komponent, določitvijo in vzdrževanjem tehničnih standardov za združljivost oziroma povezovanje lokalnih zdravstvenih informacijskih sistemov izvajalcev zdravstvene dejavnosti s centralno informacijsko-komunikacijsko infrastrukturo, je obvezna gospodarska javna služba.

(2) Gospodarsko javno službo izvaja javno podjetje, ki je oblikovano kot družba z omejeno odgovornostjo, katere edina ustanoviteljica in edina družbenica je Republika Slovenija, ki svojega poslovnega deleža ne sme deliti, odsvojiti ali obremeniti (v nadaljnjem besedilu: družba). Družba ne sme ustanoviti druge gospodarske družbe ali pridobiti poslovnega deleža ali delnic druge družbe. Družba ima sedež na območju Republike Slovenije.

(3) Družba šteje v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov za pogodbenega obdelovalca zbirk podatkov iz 2. do 5. točke prvega odstavka 22. člena in drugega odstavka 22. člena tega zakona. Družba kot pogodbeni obdelovalec za upravljavce iz tega zakona izvaja naloge iz petega odstavka tega člena. Določbe tega zakona, s katerimi se urejajo naloge in pooblastila družbe, štejejo za enotna pisna navodila upravljavcev družbi glede obdelave osebnih podatkov in v tem delu nadomeščajo sklenitev posebnega pisnega dogovora o obdelavi osebnih podatkov iz Splošne uredbe o varstvu podatkov.

(4) Podrobnejša pravila pogodbene obdelave podatkov v skladu z zahtevami Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki niso urejena s tem zakonom, določi minister.

(5) Opravljanje storitev splošnega pomena na področju centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture iz prvega odstavka tega člena obsega:

1. vzpostavitev sistemskih komponent in informacijskih rešitev, vzdrževanje tehničnih standardov za združljivost oziroma povezovanje lokalnih zdravstvenih informacijskih sistemov izvajalcev zdravstvene dejavnosti s centralno informacijsko-komunikacijsko infrastrukturo kot pogodbeni obdelovalec zbirk podatkov iz tega zakona, razen za zbirke OZD in zbirke presejalnih programov;
2. zagotavljanje, spremljanje in vzdrževanje centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture, ki podpira zbiranje in izmenjavo zdravstvenih podatkov in zdravstvene dokumentacije;

3. informacijsko podporo vodenju zbirk podatkov iz tega zakona, razen za zbirke OZD in zbirke presejalnih programov;

4. zagotavljanje delovanja centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture v sistemu visoke razpoložljivosti;

5. skrb za informacijsko varnost centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture in zagotavljanje tehnične podpore uporabnikom;

6. zagotavljanje ukrepov za varnost osebnih podatkov pri pogodbeni obdelavi osebnih podatkov, vključno z obveznostjo opozarjanja na mogoča tveganja pri obdelavi podatkov, in pomoč pri izdelavi ocene učinkov na varstvo osebnih podatkov, kadar je ta potrebna;

7. obveščanje o sumih kršitve varstva osebnih podatkov ter pomoč pri raziskavi incidenta in ukrepih za zmanjšanje tveganja za ponovitve;

8. pomoč upravljavcem pri odzivanju na zahteve posameznikov za uveljavitev pravic, vključno z zagotavljanjem sledljivosti posredovanja osebnih podatkov;

9. pomoč pri podpori zunanjih uporabnikov podatkov v zbirkah;

10. zagotavljanje vzdrževanja in zagotavljanje centralnih informacijskih rešitev iz drugega odstavka 3. člena tega zakona za izvajalce zdravstvene dejavnosti.

(6) Poleg nalog iz prejšnjega odstavka družba opravlja še naslednje naloge:

1. zagotavljanje in vzdrževanje strojne opreme in drugih informacijskih storitev pri javnih zdravstvenih zavodih, če ti aktivnost pogodbeno prenesejo na družbo;

2. izvajanje skupnega javnega naročanja informacijskih sredstev za izvajalce zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe ter vzdrževanja in delovanja povezanih storitev teh sredstev, če izvajalci aktivnost pogodbeno prenesejo na družbo;

3. vodenje projektov in razpisov, (so)financiranih iz proračuna Republike Slovenije in skladov Evropske unije, na področju informacijsko-komunikacijske tehnologije v zdravstvu po pooblastilu ministrstva, pristojnega za zdravje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo);

4. zagotavljanje strokovne podpore ministrstvu in inšpektoratu, pristojnemu za zdravje, s področja digitalizacije;

5. svetovanje in izobraževanje na področju uporabe centralnih informacijskih rešitev iz drugega odstavka 3. člena tega zakona za izvajalce zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe;

6. pomoč javnim zdravstvenim zavodom pri prehodu na elektronsko poslovanje;

7. strokovne in druge naloge s področja digitalizacije in informacijskih storitev po naročilu ministrstva.

(7) Družba pri izvajanju nalog kot pogodbeni obdelovalec osebne podatke obdeluje izključno v skladu s tem zakonom in drugimi zakoni. Osebnih podatkov kot pogodbeni obdelovalec ne sme obdelovati za svoje namene in jih ne sme niti prenašati niti hraniti izven ozemlja Republike Slovenije. Družba se pri obdelavi osebnih podatkov, ki so ji zaupani za opravljanje storitev splošnega pomena, ne sme opirati na pravni temelj zakonitega interesa.

(8) Družba lahko preneha le, če tako določa zakon, ki določi tudi novega izvajalca nalog iz petega odstavka tega člena.

8. člen

(tržne dejavnosti)

(1) Družba lahko opravlja tržno dejavnost kot manjše spremljevalne dejavnosti, ki ne spadajo v okvir gospodarske javne službe in ne v okvir nalog iz šestega odstavka prejšnjega člena in ki so povezane z dejavnostmi iz petega in šestega odstavka prejšnjega člena, pri čemer te ne smejo posegati v obseg in kakovost zagotavljanja javne službe.

(2) Cena na trgu je oblikovana tako, da zajema polno lastno ceno tržne dejavnosti, ki mora vključevati vse neposredne in posredne stroške zagotavljanja tržne storitve.

9. člen

(prepovedana ravnanja)

Družba ne sme:

– uporabljati zdravstvene dokumentacije in podatkov v zbirkah v nasprotju z nameni iz tega zakona;

– javnim zdravstvenim zavodom in izvajalcem zdravstvene dejavnosti v državnem organu proti plačilu nuditi informacijskih rešitev, ki jih je razvila ali pridobila pri izvajanju gospodarske javne službe;

– sklepati donatorskih ali sponzorskih pogodb ne kot donator ali sponzor in tudi ne kot prejemnik donatorskih ali sponzorskih sredstev oziroma koristi.

10. člen

(financiranje družbe)

(1) Družba pridobiva sredstva:

– iz proračuna Republike Slovenije,

– iz nadomestila za opravljanje gospodarske javne službe, ki ga za uporabo centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture in centralnih informacijskih rešitev plačujejo izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki ne opravljajo javne zdravstvene službe, in izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki javno zdravstveno službo opravljajo na podlagi koncesije, kadar je tako določeno s predpisom iz enajstega odstavka 11. člena tega zakona, in

– iz tržnih dejavnosti v skladu z 8. členom tega zakona.

(2) Vlada Republike Slovenije v imenu Republike Slovenije z družbo sklene pogodbo, v kateri pogodbeni stranki uredita medsebojne pravice in obveznosti v zvezi z opravljanjem gospodarske javne službe iz prvega odstavka 7. člena tega zakona, zlasti glede višine nadomestila za opravljanje gospodarske javne službe, načina in rokov za zagotavljanje finančnih sredstev za izvajanje nalog, ureditve izvajanja pogodbenih obveznosti, zlasti porabe sredstev ter kakovosti in pravočasnosti izvajanja nalog. Pogodba se sklene za nedoločen čas, pri čemer se vsakih pet let preveri ustreznost metodologije za izračun nadomestila za opravljanje gospodarske javne službe.

(3) Družba po predhodnem posvetovanju s Koordinacijskim odborom in ministrstvom pripravi akcijski načrt za obdobje treh let z nalogami po posameznih letih. Akcijski načrt iz prejšnjega stavka potrdi minister. Načrt izvajanja nalog družba podrobno opredeli v letnem poslovnem načrtu, ki ga družba predhodno uskladi z ministrstvom in Koordinacijskim odborom. Poslovni načrt iz prejšnjega stavka potrdi minister.

(4) Družba po predhodnem posvetovanju z ministrstvom in Koordinacijskim odborom pripravi strategijo razvoja centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture za obdobje petih let. Strategijo potrdi minister.

(5) Z letnim dodatkom k pogodbi iz drugega odstavka tega člena Vlada Republike Slovenije in družba na podlagi letnega poslovnega načrta družbe določita najmanj:

– obseg nalog v letu,

– višino stroškov, predvidenih za izvajanje nalog,

– način in roke za poročanje o opravljenih storitvah gospodarske javne službe,

– način in roke za plačilo opravljenih storitev gospodarske javne službe,

– način in oblike nadzora, ki ga v imenu Republike Slovenije izvaja ministrstvo.

11. člen

(nadomestilo za opravljanje gospodarske javne službe)

(1) Družba je upravičena do letnega nadomestila za izvajanje gospodarske javne službe iz prvega odstavka 7. člena tega zakona.

(2) Višina nadomestila za izvajanje gospodarske javne službe ne sme preseči zneska, potrebnega za kritje finančnega neto učinka na stroške in prihodke, nastale zaradi izpolnjevanja obveznosti izvajanja gospodarske javne službe.

(3) Finančni neto učinek iz prejšnjega odstavka se določi tako, da se od vseh upravičenih stroškov gospodarske javne službe odšteje razlika med prihodki in odhodki iz tržne dejavnosti.

(4) Med upravičene stroške se štejejo vsi neposredni stroški in splošni stroški, ki so v neposredni povezavi z izvajanjem gospodarske javne službe.

(5) Družba s tržno dejavnostjo ne sme ustvarjati izgube.

(6) Če znesek nadomestila, ki ga družba prejme na podlagi pogodbe iz drugega odstavka prejšnjega člena, presega neto stroške, nastale pri opravljanju gospodarske javne službe (v nadaljnjem besedilu: čezmerno nadomestilo), in presežek ne znaša več kot deset odstotkov zneska letnega nadomestila, se lahko takšno čezmerno nadomestilo prenese v naslednje letno obdobje in odšteje od zneska nadomestila, izplačljivega za navedeno obdobje.

(7) Kadar znesek čezmernega nadomestila presega deset odstotkov zneska letnega nadomestila, se mora presežek nad desetimi odstotki vrniti v proračun Republike Slovenije.

(8) Na podlagi pogodbe iz drugega odstavka prejšnjega člena se iz proračuna Republike Slovenije financirajo samo dejavnosti gospodarske javne službe, kakor so opredeljene v 7. členu tega zakona.

(9) Pridobivanje dobička v družbi je podrejeno zadovoljevanju javnih potreb. Če družba ustvari dobiček pri opravljanju tržne dejavnosti, ga lahko uporabi le za izvajanje in razvoj gospodarske javne službe iz 7. člena tega zakona in ga ne izplača družbenici.

(10) O uporabi dobička iz prejšnjega odstavka odloča skupščina družbe na predlog poslovodstva družbe.

(11) Vlada Republike Slovenije z uredbo podrobneje določi način opravljanja obvezne gospodarske javne službe, upravičene stroške ter postopke načrtovanja obsega gospodarske javne službe, sklepanja pogodbe in izplačevanja nadomestila ter nadomestilo za uporabo centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture (prva priključitev in letno nadomestilo) in centralnih informacijskih rešitev za izvajalce zdravstvene dejavnosti, ki ne opravljajo javne zdravstvene službe, in izvajalce zdravstvene dejavnosti, ki javno zdravstveno službo opravljajo na podlagi koncesije iz druge alineje prvega odstavka prejšnjega člena, pri čemer se pri določitvi nadomestila upoštevajo stroški vzdrževanja centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture in centralnih informacijskih rešitev.

12. člen

(načelo finančne preglednosti pri opravljanju gospodarske javne službe)

(1) Družba zagotavlja jasno, pregledno in primerno evidentiranje prihodkov in odhodkov, povezanih z izvajanjem dejavnosti gospodarske javne službe, drugih dejavnosti iz šestega odstavka 7. člena tega zakona in tržnih dejavnosti na način, kot ga določa zakon, ki ureja preglednost finančnih odnosov in ločeno evidentiranje različnih dejavnosti.

(2) Ne glede na zakon, ki ureja gospodarske družbe, mora družba v pojasnilih k računovodskim izkazom razkriti tudi bilanco stanja in izkaz poslovnega izida, sestavljena po posameznih dejavnostih, ter sodila v skladu s Slovenskimi računovodskimi standardi. Ustreznost sodil in pravilnost njihove uporabe enkrat letno ob letni reviziji računovodskih izkazov preveri revizor in poda pisno mnenje.

13. člen

(integriteta)

Ne glede na zakon, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, družba oblikuje in sprejme načrt integritete ter o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije, ki lahko poda predloge za njegovo izboljšanje.

14. člen

(subsidiarna uporaba zakona, ki ureja gospodarske družbe)

Če ta zakon ne določa drugače, se za družbo subsidiarno uporablja zakon, ki ureja gospodarske družbe.

15. člen

(organi družbe)

(1) Družba ima naslednje organe:
– skupščino,
– nadzorni svet in
– poslovodstvo.

(2) Pristojnosti in naloge organov ter druga vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, Vlada Republike Slovenije uredi v aktu o ustanovitvi družbe.

16. člen

(skupščina družbe)

(1) Naloge in pristojnosti skupščine družbe uresničuje Vlada Republike Slovenije.

(2) Ne glede na zakon, ki ureja slovenski državni holding, je za spremljanje naložbe pristojno ministrstvo, ki opravlja tudi vsa pripravljalna dejanja, potrebna za izvrševanje nalog in pristojnosti skupščine družbe.

17. člen

(nadzorni svet družbe)

(1) Nadzorni svet družbe ima pet članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: člani). Mandat člana nadzornega sveta traja štiri leta, z možnostjo ponovnega imenovanja.

(2) Nadzorni svet družbe sestavljajo člani, ki se po strokovnem znanju in kompetencah medsebojno dopolnjujejo tako, da ima nadzorni svet kot celota strokovnjake s področja poslovanja družbe, ki poznajo zlasti pravila korporativnega upravljanja ter imajo znanja in kompetence na področju ekonomije in prava ter glavne dejavnosti družbe.

(3) Nadzorni svet družbe sestavljajo:
– trije člani, predstavniki ustanovitelja, ki jih imenuje skupščina,
– en član, predstavnik zaposlenih v družbi,
– en član, predstavnik javnih zdravstvenih zavodov, ki ga imenuje Združenje zdravstvenih zavodov Slovenije.

(4) Za člana nadzornega sveta je lahko imenovan, kdor poleg pogojev, ki jih določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, izpolnjuje še naslednje pogoje in merila:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, ali izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na osmo raven slovenskega ogrodja kvalifikacij;
2. ne opravlja funkcije, ki v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, ali drugim zakonom ni združljiva s članstvom v nadzornem organu, organu upravljanja ali organu poslovodenja gospodarske družbe, in take funkcije ni opravljal v preteklih šestih mesecih;
3. ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper delovno razmerje in socialno varnost, zoper pravni promet, zoper premoženje, zoper okolje, prostor in naravne dobrine ali zoper javna sredstva;
4. zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper delovno razmerje in socialno varnost, zoper pravni promet, zoper premoženje, zoper okolje, prostor in naravne dobrine ali zoper javna sredstva;
5. pri njem ni bila ugotovljena kršitev integritete s pravnomočnim aktom Komisije za preprečevanje korupcije;
6. ni v poslovnem odnosu z gospodarskim subjektom, ki na trgu izvajalcem zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe ponuja storitve informacijsko-komunikacijske tehnologije, in v takem poslovnem odnosu ni bil v preteklih šestih mesecih;
7. pozna pravice in obveznosti člana nadzornega sveta, kar dokazuje s potrdilom o pridobitvi znanja glede pristojnosti, odgovornosti in delovanja nadzornih svetov.

(5) Pogoj iz 7. točke prejšnjega odstavka lahko član nadzornega sveta izpolni najpozneje v šestih mesecih po imenovanju. Če pogoj ni izpolnjen v roku, članu nadzornega sveta mandat preneha, kar nadzorni svet ugotovi s sklepom, ki ga vroči članu nadzornega sveta.

(6) Člana nadzornega sveta, ki je predstavnik delavcev, imenuje in odpokliče svet delavcev v skladu z določbami zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju, ob upoštevanju pogojev in meril iz četrtega odstavka tega člena ter z imenovanjem in odpoklicem seznani skupščino družbe.

(7) Člani nadzornega sveta družbe, njihovi ožji družinski člani in z njimi povezane pravne osebe ne smejo biti v poslovnem razmerju z družbo. Za poslovno razmerje se šteje vsak pravni posel, razen poslov, v katerih so člani nadzornega sveta družbe in njihovi ožji družinski člani ter z njimi povezane pravne osebe odjemalci običajnih produktov in storitev družbe po splošnih pogojih, ki veljajo za druge subjekte na trgu. Kandidat za člana v nadzornem svetu mora pred odločanjem o imenovanju organu, ki ga imenuje, predložiti izjavo, s katero razkriva, ali se je znašel v okoliščinah, ki bi lahko povzročile nasprotje interesov v skladu s tem odstavkom.

(8) Ožji družinski člani iz prejšnjega odstavka so zakonec, zunajzakonski partner, otroci, starši, bratje, sestre in osebe, ki s posameznikom živijo.

(9) Povezana pravna oseba iz sedmega odstavka tega člena je pravna oseba, ki jo član nadzornega sveta ali njegov ožji družinski član posredno ali neposredno obvladuje ali ki je udeležen pri njenem skupnem obvladovanju. Za obvladovanje iz prejšnjega stavka se šteje, če ima neposredno ali posredno v lasti najmanj 25 odstotkov vrednosti ali števila delnic ali vrednosti deleža v kapitalu družbe, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic.

18. člen

(postopek imenovanja nadzornega sveta)

(1) Ministrstvo v imenu skupščine družbe najpozneje štiri mesece pred potekom mandata člana nadzornega sveta družbe, ki ga imenuje skupščina družbe, objavi javni poziv za kandidiranje za člana nadzornega sveta družbe. Javni poziv se objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Z javnim pozivom iz prejšnjega odstavka se določijo način, postopek, roki, dokazila in dokumentacija za prijavo za člana nadzornega sveta družbe. Vsaka prijava mora vsebovati:

– motivacijsko pismo, v katerem kandidat predstavi svoje videnje razvoja družbe in načina opravljanja nadzora,

– življenjepis kandidata,

– dokazila, s katerimi kandidat dokazuje izpolnjevanje meril in pogojev iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

(3) Člane nadzornega sveta, ki jih imenuje skupščina, imenuje skupščina na predlog ministra.

(4) Minister za oblikovanje predloga nabora kandidatov za člana nadzornega sveta predstavnikov ustanovitelja sestavi strokovno komisijo. Strokovna komisija med prijavljenimi kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje, pripravi nabor treh kandidatov in ga predloži ministru.

(5) Združenje zdravstvenih zavodov Slovenije imenuje in odpokliče svojega člana nadzornega sveta v skladu s svojimi pravili, ob upoštevanju pogojev in meril iz prejšnjega člena ter z imenovanjem in odpoklicem seznani skupščino družbe.

19. člen

(imenovanje poslovodstva)

(1) Poslovodstvo družbe sestavljata generalni direktor in član poslovodstva. Generalnega direktorja in člana poslovodstva imenuje nadzorni svet na podlagi javnega razpisa za obdobje štirih let, z možnostjo ponovnega imenovanja.

(2) Za generalnega direktorja in člana poslovodstva družbe je lahko imenovan, kdor poleg pogojev, ki jih določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, izpolnjuje še naslednje pogoje in merila:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na osmo raven slovenskega ogrodja kvalifikacij;

2. ima najmanj deset let delovnih izkušenj s področja nalog družbe in najmanj pet let vodstvenih izkušenj;

3. ne opravlja funkcije, ki v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije ni združljiva s članstvom v nadzornem organu, organu upravljanja ali organu poslovodenja gospodarske družbe, in take funkcije ni opravljal v preteklih šestih mesecih;

4. ima slovensko državljanstvo;

5. ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper delovno razmerje in socialno varnost, zoper pravni promet, zoper premoženje, zoper okolje, prostor in naravne dobrine ali zoper javna sredstva;

6. zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper delovno razmerje in socialno varnost, zoper pravni promet, zoper premoženje, zoper okolje, prostor in naravne dobrine ali zoper javna sredstva;

7. nima ali v zadnjih šestih mesecih ni imel funkcije v politični stranki, na katero je bil voljen ali imenovan;

8. pri njem ni bila ugotovljena kršitev integritete s pravnomočnim aktom Komisije za preprečevanje korupcije.

(3) Za poslovodstvo družbe se smiselno uporablja tudi zakon, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, glede prepovedi članstva in dejavnosti in omejitev poslovanja, ki veljajo za funkcionarje.

(4) Nadzorni svet družbe objavi javni razpis za imenovanje poslovodstva najmanj šest mesecev pred potekom mandata generalnega direktorja oziroma člana poslovodstva. V javnem razpisu se navedejo pogoji za imenovanje generalnega direktorja oziroma člana poslovodstva iz drugega odstavka tega člena, zahtevana dokazila, rok za vložitev prijave na razpis in rok, v katerem bodo prijavljeni kandidati obveščeni o izbiri. Rok za prijave na razpis ne sme biti krajši kot osem dni od dneva objave javnega razpisa, rok, v katerem se kandidati obvestijo o izbiri, pa ne daljši kot 55 dni od dneva objave javnega razpisa.

(5) Kandidat mora k prijavi priložiti:

– program vodenja s predstavitvijo delovnih izkušenj in vizijo vodenja družbe,

– dokazila o izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka tega člena.

(6) Generalni direktor, član poslovodstva, njuni ožji družinski člani in z njimi povezane pravne osebe ne smejo biti v poslovnem razmerju z družbo. Za poslovno razmerje se šteje vsak pravni posel, razen poslov, v katerih so generalni direktor ali član poslovodstva ter njuni ožji družinski člani in z njimi povezane pravne osebe odjemalci običajnih produktov in storitev družbe po splošnih pogojih, ki veljajo za druge subjekte na trgu. Kandidat za generalnega direktorja ali člana poslovodstva mora pred odločanjem o imenovanju nadzornemu svetu predložiti izjavo, s katero razkriva, ali se je znašel v okoliščinah, ki bi lahko povzročile nasprotje interesov.

(7) Ožji družinski člani iz prejšnjega odstavka so zakonec, zunajzakonski partner, otroci, starši, bratje, sestre in osebe, ki s posameznikom živijo.

(8) Povezana pravna oseba iz šestega odstavka tega člena je pravna oseba, ki jo generalni direktor ali član poslovodstva ali njegov ožji družinski član posredno ali neposredno obvladuje ali ki je udeležen pri njenem skupnem obvladovanju. Za obvladovanje iz prejšnjega stavka se šteje, če ima neposredno ali posredno v lasti najmanj 25 % vrednosti ali števila delnic ali vrednosti deleža v kapitalu družbe, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic.

(9) Če se na javni razpis ne prijavi nihče ali če nihče od prijavljenih kandidatov ni izbran, nadzorni svet javni razpis ponovi. Za čas do imenovanja generalnega direktorja oziroma člana poslovodstva na podlagi ponovljenega razpisa, vendar najdlje za eno leto, nadzorni svet imenuje vršilca dolžnosti ge-

neralnega direktorja oziroma člana poslovodstva, ki izpolnjuje pogoje za generalnega direktorja oziroma člana poslovodstva.

20. člen

(odpoklic poslovodstva in članov nadzornega sveta)

Generalni direktor oziroma član poslovodstva ali član nadzornega sveta družbe, ki ni delavec v družbi, se lahko odpokliče, če:

1. ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje funkcije;
2. trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje svoje funkcije;
3. ne opravlja svojih nalog ali jih opravlja nevestno ali nestrokovno;
4. se naknadno ugotovi, da pred imenovanjem ni razkril okoliščin, ki bi lahko povzročile nasprotje interesov, ali je navedel lažne podatke;
5. opravlja funkcije, ki so nezdružljive s funkcijo člana poslovodstva ali nadzornega sveta;
6. je pri svojem ravnanju na kakršen koli način kršil integriteto, kar je Komisija za preprečevanje korupcije ugotovila s pravnomočnim aktom;
7. poda odstopno izjavo.

V. ZBIRKE PODATKOV

21. člen

(področja zbirk podatkov)

(1) Zbirke podatkov v skladu s tem zakonom se vodijo za področja zdravstvenega varstva in obveznega zdravstvenega zavarovanja ter javnega zdravja, vključno z izvajanjem organiziranih populacijskih preventivnih presejalnih programov (v nadaljnjem besedilu: presejalni program).

(2) Zbirke podatkov na področju zdravstvenega varstva in obveznega zdravstvenega zavarovanja se uporabljajo pri izvajanju zdravstvenih storitev, v zvezi z uresničevanjem pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja ter v zvezi z izvajanjem nalog nosilca obveznega zdravstvenega zavarovanja.

(3) Zbirke podatkov na področju javnega zdravja se uporabljajo za analitično spremljanje oziroma zagotavljanje javnega zdravja, predvsem za obvladovanje nalezljivih in nenalezljivih bolezni, varovanje in krepitev zdravja populacije, preprečevanje tveganih vedenj in zasvojenosti ter za zdravje ljudi in okolja.

(4) Zbirke podatkov na področju izvajanja presejalnih programov se uporabljajo za prepoznavo rizične populacije in odkrivanja bolezni ali predbolezenskih sprememb, še preden se pojavijo simptomi ali znaki.

22. člen

(zbirke podatkov)

(1) Zbirke podatkov na področju zdravstvenega varstva in obveznega zdravstvenega zavarovanja so:

1. zbirka OZD,
2. zbirka podatkov dispečerske službe zdravstva (v nadaljnjem besedilu: zbirka DSZ),
3. zbirka CeZZ,
4. zbirka o virih v zdravstvu (v nadaljnjem besedilu: zbirka VVZ),
5. zbirka o dostopnosti zdravstvenih storitev (v nadaljnjem besedilu: zbirka DOS).

(2) Zbirke podatkov na področju javnega zdravja so:

1. zbirka o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih,
2. zbirka o mikrobioloških podatkih,
3. zbirka s podatki o tuberkulozi in latentni okužbi s tuberkulozo,
4. zbirka s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju,
5. Register raka,
6. zbirka s podatki o redkih nemalignih boleznih,
7. Register endoprotetike Slovenije,
8. zbirka o kroničnih nenalezljivih in prirojenih boleznih,
9. zbirka o reproduktivnem zdravstvenem varstvu,
10. zbirka o zunajbolnišničnih obravnavah,
11. zbirka o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah,
12. zbirka s področja varnosti in zdravja pri delu,
13. zbirka o izdanih zdravilih in medicinskih pripomočkih,
14. zbirka s podatki o samomorih in samomorilnih poskusih,
15. zbirka o umrlih osebah in vzrokih smrti,
16. zbirka o operacijah katarakt,
17. zbirka o humanem biomonitoringu,
18. zbirka o slepih in slabovidnih,
19. zbirka srčno žilnih bolezni,
20. Register hemofilikov,
21. Register oseb s cerebralno paralizo,
22. Zbirka o zastrupitvah in drugih učinkih kemikalij,
23. Zbirka krvodajalcev,
24. Zbirka potreb bolnikov po krvi.

(3) Zbirke presejalnih programov so:

1. Register organiziranega odkrivanja in obravnave predrakavih sprememb in raka materničnega vratu,
2. Register organiziranega zgodnjega odkrivanja in obravnave raka dojk,
3. Register organiziranega odkrivanja in obravnave predrakavih sprememb in raka debelega črevesa in danke,
4. Register organiziranega odkrivanja in obravnave predrakavih sprememb in raka pljuč,
5. Register organiziranega odkrivanja in obravnave predrakavih sprememb in raka prostate,
6. Register organiziranega odkrivanja in zdravljenja okužbe z bakterijo Heliobacter pylori za preprečevanje raka želodca in drugih bolezni,
7. Register presejalnega testiranja novorojenčkov.

23. člen

(upravljavci podatkov v zbirkah na področju zdravstvenega varstva, javnega zdravja in presejalnih programov)

(1) Upravljavci zbirke OZD so izvajalci zdravstvene dejavnosti v Republiki Sloveniji.

(2) Upravljavec zbirke DSZ je Univerzitetni klinični center Ljubljana.

(3) Skupni upravljavci zbirke CeZZ so izvajalci zdravstvene dejavnosti, razen lekarn in NIJZ.

(4) Skupna upravljavca zbirke VVZ sta ministrstvo in NIJZ.

(5) Skupna upravljavca zbirke DOS sta ZZZS in NIJZ.

(6) Upravljavci zbirk podatkov s področja javnega zdravja so določeni v Prilogi 1, ki je sestavni del tega zakona.

(7) Upravljavci zbirk presejalnih programov so določeni v Prilogi 2, ki je sestavni del tega zakona.

24. člen

(razmejitev obveznosti skupnih upravljavcev)

(1) Obveznosti skupnih upravljavcev iz tretjega do petega odstavka prejšnjega člena na področju varstva osebnih podatkov so določene s tem zakonom, podrobneje jih v skladu z zahtevami iz Splošne uredbe o varstvu podatkov na predlog Koordinacijskega odbora določi minister.

(2) NIJZ je odgovoren za vzpostavitev informacijskega sistema, ki podpira obdelavo podatkov v zbirki CeZZ in zbirki DOS, njegovo vzdrževanje ter tehnične in organizacijske ukrepe za varnost sistema in podatkov.

(3) NIJZ je odgovoren za:

– vsebinsko in strokovno podporo uporabnikom informacijske rešitve za zbirko VVZ pri izvajalcih zdravstvene dejavnosti, zbornicah in drugih uporabnikih;

– razvoj informacijske podpore za zbirko VVZ in verificiranje informacijskih rešitev za zbirko VVZ glede podatkov iz

1., 2., 3., 4., 6., 12., 13., 14., 15. in 16. točke tretjega odstavka 33. člena tega zakona;

– opredelitev vsebinskih zahtev za informacijsko podporo zbirke VVZ za njeno povezljivost z drugimi zbirkami.

(4) Ministrstvo je odgovorno za:

– razvoj informacijske podpore za zbirko VVZ in verificiranje informacijskih rešitev za zbirko VVZ glede podatkov iz 5., 7., 8., 9., 10., 11., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23. in 24. točke tretjega odstavka 33. člena tega zakona,

– presojo upravičenosti uporabnikov do neposrednega dostopa do podatkov v zbirki VVZ, vključno z določitvijo obsega podatkov, dodeljevanjem in odvzemanjem dostopnih pravic,

– opredelitev vsebinskih zahtev za informacijsko podporo zbirke VVZ za njeno povezljivost z drugimi zbirkami.

(5) NIJZ v imenu in za račun skupnih upravljavcev naroča storitve splošnega pomena na področju centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture v zdravstvu, ki jih v okviru pogodbene obdelave v skladu s petim odstavkom 7. člena tega zakona opravlja družba, in izvaja nadzor nad družbo kot pogodbenim obdelovalcem.

(6) NIJZ upravlja s tveganji za incidente pri obdelavi podatkov v zbirkah CeZZ, VVZ in DOS, kar vključuje njihovo zaznavanje, odkrivanje in odzivanje nanje, ob sodelovanju družbe in ostalih skupnih upravljavcev posamezne zbirke podatkov iz tega odstavka.

(7) ZZZS je za zbirko DOS odgovoren za vzpostavitev postopkov za preverjanje kakovosti podatkov, ki jih v zbirko DOS posredujejo izvajalci zdravstvene dejavnosti.

(8) Informacije o obdelavi osebnih podatkov v zbirkah CeZZ, VVZ in DOS posameznikom v imenu in za račun vseh skupnih upravljavcev na svojih spletnih straneh zagotavlja NIJZ.

(9) Posameznik lahko dostop do podatkov v zbirkah CeZZ, VVZ in DOS uveljavi pri NIJZ, za vse druge zahtevke posameznikov za uveljavljanje pravic iz naslova varstva osebnih podatkov pa je NIJZ kontaktna točka, kamor lahko posamezniki pošljejo svojo zahtevo, NIJZ pa jo posreduje v odločitev upravljavcu, ki je podatke, na katere se zahteva nanaša, posredoval v zbirko podatkov.

(10) Za obravnavo sprotnih vprašanj skupnega upravljanja v skladu s tem zakonom skupni upravljavci ustanovijo Koordinacijski odbor. Način delovanja Koordinacijski odbor določi s poslovnikom. Koordinacijski odbor sestavljajo predstavniki vseh skupnih upravljavcev, in sicer:

– trije predstavniki NIJZ,

– po en predstavnik izvajalca zdravstvene dejavnosti, ki je določen kot upravljavec v Prilogi 1 tega zakona, vendar ni NIJZ,

– predstavnik izvajalcev zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe, ki izvajajo zdravstveno dejavnost na primarni ravni,

– predstavnik izvajalcev zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe, ki izvajajo zdravstveno dejavnost na sekundarni ali terciarni ravni,

– trije predstavniki ZZZS,

– trije predstavniki ministrstva.

(11) Kadar je potrebna izdelava ocene učinka na varstvo podatkov oziroma predhodno posvetovanje z Informacijskim pooblaščencem, predlog ocene učinka za zbirko CeZZ izdela NIJZ, za zbirki VVZ in DOS pa NIJZ skupaj s skupnimi upravljavci posamezne zbirke, in ga predloži v mnenje Koordinacijskemu odboru. Po prejemu mnenja Koordinacijskega odbora NIJZ izdela končno oceno učinka in jo posreduje vsem skupnim upravljavcem.

(12) Pooblastila notranjim uporabnikom za neposredni dostop do podatkov v zbirki CeZZ podelijo izvajalci zdravstvene dejavnosti, pooblastila notranjim uporabnikom za neposredni dostop do podatkov iz VVZ podeli NIJZ. Pooblastila za dostop do podatkov iz zbirke DOS podeli NIJZ oziroma ZZZS. Tehnično neposredni dostop do podatkov v zbirkah CeZZ, VVZ in DOS omogoča družba na podlagi podatkov upravljavcev, ki so pooblastila podelili.

(13) Minister določi vrste in obseg pooblastil notranjih uporabnikov podatkov pri izvajalcih zdravstvene dejavnosti za dostop do podatkov v CeZZ iz prejšnjega odstavka.

25. člen

(viri podatkov za zbirke podatkov)

(1) Podatki v zbirki OZD, zbirki CeZZ, zbirki DSZ in zbirkah presejalnih programov se pridobivajo neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo, ali iz drugih zbirk, če tako določa ta zakon. Podatki v zbirki DOS se pridobivajo v skladu s predpisi, ki urejajo pacientove pravice in naročanje ter čakalne sezname.

(2) Izvajalci zdravstvene dejavnosti zagotovijo posredovanje podatkov, ki se vodijo v zbirki OZD, v zbirko CeZZ tako, da jih posredujejo ali vpišejo vanjo ob nastanku, razen podatkov iz 15. in 19. točke drugega odstavka 26. člena tega zakona.

(3) Izvajalci presejalnih programov zagotovijo posredovanje podatkov, ki se vodijo v zbirkah presejalnih programov, v zbirko CeZZ tako, da jih posredujejo ali vpišejo vanjo ob nastanku.

(4) Pacient lahko v skladu z metodološkimi navodili svoje kontaktne podatke (telefonsko številko in elektronski naslov) v zbirko CeZZ prek centralnih informacijskih rešitev vpisuje tudi sam. Pacient lahko v zbirko CeZZ vnese tudi druge podatke, za katere oceni, da so lahko pomembni pri njegovi zdravstveni obravnavi. Če tehnična rešitev to omogoča, lahko pacient za vnos drugih podatkov v zbirko CeZZ, za katere oceni, da so lahko pomembni pri njegovi zdravstveni obravnavi, pooblasti tudi drugo pravno ali fizično osebo.

(5) Podatki v zbirkah OZD, zbirki DSZ, zbirki DOS, zbirkah podatkov s področja javnega zdravja in zbirkah presejalnih programov se lahko pridobijo iz zbirke CeZZ, zbirke VVZ in drugih zbirk podatkov, kot je določeno s tem zakonom, tudi s povezovanjem zbirk podatkov.

(6) Če podatki niso pridobljeni neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo, posameznika ni treba predhodno seznaniti, da se bodo podatki pridobili iz že obstoječe zbirke podatkov.

1. **Zbirke podatkov na področju zdravstvenega varstva**

26. člen

(zbirka OZD)

(1) Zbirka OZD je zbirka zdravstvene dokumentacije o pacientih, ki jih obravnava izvajalec zdravstvene dejavnosti, vodena v lokalnem zdravstvenem informacijskem sistemu, lahko pa tudi v fizični obliki.

(2) V zbirki OZD se obdelujejo naslednji podatki o pacientih:

1. ime in priimek, spol, EMŠO ali EŠEI, če posameznik nima določene EMŠO, ZZZS številka zavarovane osebe, državljanstvo, datum in kraj ter država rojstva, prebivališče in vrsta prebivališča oziroma naslova (v nadaljnjem besedilu: identifikacijski podatki pacienta);

2. kontaktni podatki (telefonska številka, elektronski naslov) ali elektronski naslov za vročanje;

3. zakonski stan, če je potreben za uveljavljanje pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja;

4. podatki o delu oziroma zaposlitvi, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu;

5. podatki o obveznem zdravstvenem zavarovanju;

6. podatki o osebnem zdravniku:

– o izvajalcu zdravstvene dejavnosti, pri katerem dela osebni zdravnik,

– o osebnem zdravniku (osebno ime, telefonska številka in elektronski naslov pri izvajalcu, številka zdravstvenega delavca),

– datum izbire osebnega zdravnika,

– datum prekinitve izbire osebnega zdravnika;

7. datum in čas, kraj in država smrti ter vzrok smrti;

8. načrtovani stiki in komunikacija s pacientom;

9. način želene vzpostavitve stika oziroma način seznanitve z zdravstveno dokumentacijo;

10. podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu, kot ga določa zakon, ki ureja pacientove pravice, rejniku in skrbniku, če so potrebni za uveljavljanje pravic:

– ime in priimek,

– EMŠO oziroma EŠEI, če posameznik nima določene EMŠO,

– ZZZS številka zavarovane osebe,

– prebivališče in vrsta prebivališča oziroma naslova,

– razmerje do pacienta,

– kontaktni podatki (na primer telefonska številka, elektronski naslov),

– podatki o odvzemu ali omejitvi starševske skrbi;

11. podatek o prejemu organov ali tkiv;

12. podatki o začasni zadržanosti z dela zaradi začasne nezmožnosti za delo po predpisih o obveznem zdravstvenem zavarovanju;

13. družinska anamneza (dedne ali kronične bolezni v družini ali druge resne bolezni);

14. osebna anamneza pacienta (glede na posebnosti vrste zdravstvene dejavnosti);

15. socialna anamneza (zakonski stan, število preskrbljenih otrok, zaposlitev, primernost stanovanja);

16. zdravstvena dokumentacija:

– datum in čas dogodkov v zdravstveni obravnavi,

– identifikator, tip in vrsta zdravstvene obravnave oziroma storitve,

– zdravstvena stanja – diagnoze (opisno in s šiframi),

– podatki o zdravstvenih delavcih in zdravstvenih sodelavcih ter zdravstvenih timih, ki so pacienta obravnavali (osebno ime, telefonska številka in elektronski naslov pri izvajalcu, številka zdravstvenega delavca),

– podatki o zdravstvenih delavcih in zdravstvenih sodelavcih ter zdravstvenih timih, ki so ustvarili ali avtorizirali zapis (osebno ime, telefonska številka in elektronski naslov pri izvajalcu, številka zdravstvenega delavca),

– zapis podatkov in ugotovitev obravnave v strukturirani in nestrukturirani obliki,

– podatki o vitalnih znakih in antropometričnih meritvah,

– naročila laboratorijskih preiskav, laboratorijski rezultati in njihova razlaga,

– slikovno in radiološko gradivo,

– podatki o predpisanih, uporabljenih ali izdanih zdravilih, živilih, medicinskih pripomočkih (tudi vsajenih) in drugih materialih, receptih in naročilnicah,

– podatki o zahtevnosti zdravstvene nege, negovalne diagnoze, intervencije zdravstvene nege in izidih zdravstvene nege ter načrtu zdravstvene nege,

– podatki o ugotovljenih dejavnikih tveganja, alergijah in preobčutljivostih, diagnozah,

– podatki o cepljenju (datum, odmerek, cepilno mesto, cepivo), načrtu cepljenja in neželenih učinkih po cepljenju,

– seznam nadaljnjih obravnav in napotitev ter napotne listine, načrt zdravljenja oziroma načrt zdravstvene obravnave (podatki o naročilih v naročilni knjigi in čakalnih seznamih, vključno s podatki o vabilih oziroma listinah, ki pacientu omogočajo vpis v naročilno knjigo (tudi za preventivne in presejalne programe) ali čakalni seznam, ter statusi naročil, na primer pacientova potrditev naročila, prestavitev terminov, izvedba naročila),

– navodila za druge izvajalce ali pacienta,

– podatki o stroških in obračunu zdravstvene obravnave,

– podatki o trajanju zdravstvene obravnave, prostorih, napravah in drugih virih, ki se uporabljajo pri zdravstveni obravnavi,

– podatki o kazalnikih kakovosti zdravstvene obravnave,

– podatki o uporabi psihoaktivnih snovi,

– zdravniška spričevala, kot jih ureja področna zakonodaja,

– druga zdravstvena dokumentacija, ki ni zdravstvena dokumentacija iz 19. točke tega odstavka;

17. podatki v zvezi s pravno pomembnimi odločitvami pacienta:

– vrsta odločitve (ugovor pacienta glede nadaljnje obdelave podatkov, prepoved za vpogled v zdravstveno dokumentacijo, imenovanje oseb v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice (tudi osebe, ki lahko podajo privolitev v medicinski poseg za pacienta, če ga ta ne more podati sam, izjava o tem, da želi biti seznanjen z vso zdravstveno dokumentacijo), druge izjave volje v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, pooblastila pacienta drugim osebam v zvezi z uveljavljanjem pravic in zdravstvenih storitev, soglasje pacienta, da se podatki za namene zdravljenja lahko posredujejo drugemu izvajalcu zdravstvene dejavnosti v tujini,

– o osebah iz prejšnje alineje se vodijo naslednji podatki: osebno ime, EMŠO ali EŠEI in datum rojstva, če posameznik nima EMŠO, ZZZS številka zavarovane osebe, naslov stalnega ali začasnega prebivališča v Sloveniji ali stalni naslov v tujini, razmerje do pacienta, kontaktni podatki,

– datum in čas dogodka v povezavi z odločitvijo (podaja, preklic, sprememba, veljavnost);

18. oznaka podatkov, ki po presoji izvajalca zdravstvene dejavnosti pomenijo izjemo od pravice pacienta, da je popolnoma obveščen o svojem zdravstvenem stanju v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice (datum, šifra zdravstvenega delavca, ki je oznako dodelil) in razlogi za zamolčanje podatkov;

19. druga zdravstvena dokumentacija, ki ni pomembna za nadaljnjo obravnavo pacienta, vključno s komunikacijo v zaupnem odnosu med zdravnikom in pacientom, ki je nastala pri zdravstveni obravnavi pacienta, opombami izvajalca in internimi navodili za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce.

(3) Obdelava podatkov iz zbirke OZD je namenjena zdravstveni obravnavi pacienta; postavitvi medicinske diagnoze, zagotavljanju zdravljenja, drugi zdravstveni oskrbi, vključno z nego, preprečevanju bolezni in drugim aktivnostim ob obravnavi pacienta.

(4) Upravljavec zbirke OZD je posamezen izvajalec zdravstvene dejavnosti, ki opravi zdravstveno storitev za pacienta. Upravljavec odgovarja za skladnost z vsemi načeli obdelave iz Splošne uredbe o varstvu podatkov.

(5) Pooblastila za neposredni dostop do podatkov iz zbirke OZD za svoje notranje uporabnike podeli posamezni izvajalec zdravstvene dejavnosti.

(6) Upravljavec zbirke OZD zagotavlja točnost in popolnost podatkov o pacientu v zbirki OZD.

(7) Zdravstvena dokumentacija iz zbirke OZD se hrani 15 let po izteku koledarskega leta pacientove smrti, nato se uniči.

(8) Ne glede na predpise, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva, upravljavec zbirke OZD ne odbira in ne predaja pristojnemu arhivu zdravstvene dokumentacije iz zbirke OZD, ki jo je predhodno v skladu z enotnimi metodološkimi navodili posredoval v zbirko CeZZ.

(9) O posredovanju osebnih podatkov iz zbirk OZD uporabnikom pod pogoji in na način, kot jih določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov, odločajo upravljavci zbirke OZD.

27. člen

(zbirka DSZ)

(1) Zbirka DSZ je zbirka zdravstvene dokumentacije pacienta in podatkov, ki nastanejo pri obravnavi klica na telefonske številke DSZ.

(2) V zbirki DSZ se obdelujejo naslednji podatki:

1. o pacientu:

– ime in priimek,

– datum rojstva,

– EMŠO,

– ZZZS številka zavarovane osebe,

– kontaktna telefonska številka,

– lokacija dogodka (naslov bivališča pacienta oziroma naslov, na katerem je pacient),

– opis dogodka (kaj se je zgodilo, kdaj se je zgodilo, koliko je udeležencev, kakšne so poškodbe, kakšne so okoliščine na kraju nesreče (požar, poplava, nevarne snovi idr.), kakšna pomoč je potrebna),
– opis zdravstvenega stanja,
– podatki o sprejetih ukrepih in podanih navodilih,
– identifikacijska številka osebe v zdravstvenem dogodku;
2. o klicatelju, kadar klicatelj ni pacient:
– ime in priimek,
– kontaktna telefonska številka,
– koordinate klicatelja,
– razmerje klicatelja do pacienta,
– opis dogodka, kot ga je podal klicatelj;
3. o dogodku:
– datum in ura dogodka,
– vrsta dogodka,
– kraj dogodka,
– udeleženci dogodka,
– posnetek klica v DSZ,
– avdio in video gradivo dogodka,
– kriterij in odziv po Slovenskem indeksu za nujno medicinsko pomoč (v nadaljnjem besedilu: NMP);
4. o mobilni enoti NMP:
– identifikacijska oznaka mobilne enote NMP,
– identifikacijske oznake članov ekipe in njihove vloge,
– časovni statusi intervencije,
– podatki o lokaciji mobilne enote NMP (GPS),
– čas, smer, hitrost, pospeški, režim vožnje,
– postopki ekipe, vezani na dogodek;
5. o osebah, ki kot prvi posredovalci sodelujejo v sistemu NMP:
– identifikacijske oznake prvih posredovalcev iz 16. točke tretjega odstavka 33. člena tega zakona,
– podatki o lokaciji prvega posredovalca, sodelujočega v dogodku,
– podatki prvih posredovalcev v zvezi z dogodkom.

(3) Obdelava podatkov iz zbirke DSZ je namenjena zdravstveni obravnavi pacienta ob izvajanju NMP, zagotavljanju nadaljnje zdravstvene obravnave pacienta, učinkovitemu odzivanju na dogodke, ki nastanejo pri obravnavi klica na telefonske številke DSZ, preverjanju ustreznosti odziva in ravnanja ob teh dogodkih, vključno s presojo kakovosti, pravočasnosti, učinkovitosti in ustreznosti izvajanja NMP.

(4) Upravljavec zbirke odgovarja za skladnost obdelave z vsemi načeli obdelave osebnih podatkov v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov.

(5) Pooblastila za neposredni dostop do podatkov iz zbirke DSZ za svoje notranje uporabnike podeli upravljavec te zbirke. Tehnično neposredni dostop do podatkov v zbirki DSZ omogoča družba na podlagi podatkov Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana.

(6) Podatke iz 4. in 5. točke drugega odstavka tega člena posredujejo enote NMP.

(7) Zdravstvena dokumentacija in podatki iz zbirke DSZ se hranijo pet let po datumu dogodka.

(8) O posredovanju podatkov iz zbirke DSZ zunanjim uporabnikom pod pogoji in na način, kot ga določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov, odloča Univerzitetni klinični center Ljubljana.

28. člen

(zbirka CeZZ)

(1) Zbirka CeZZ je centralna zbirka zdravstvene dokumentacije za paciente s stalnim ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji in za druge paciente, ki v Republiki Sloveniji prejmejo zdravstveno obravnavo.

(2) V zbirki CeZZ se obdelujejo naslednji podatki o pacientih iz prejšnjega odstavka:

1. podatki iz drugega odstavka 26. člena tega zakona, razen podatkov iz 15. in 19. točke drugega odstavka 26. člena tega zakona;
2. identifikator, ki se tujcu v zbirki CeZZ dodeli na podlagi številke njegovega uradnega identifikacijskega dokumenta z njegovim osebnim imenom in rojstnimi podatki;
3. podatki iz zbirk dolgotrajne oskrbe (v nadaljnjem besedilu: DO), ki se vodijo na podlagi zakona, ki ureja dolgotrajno oskrbo:
– o koordinatorju DO in oskrbovalcu družinskega člana (EMŠO ali drug identifikator, ime in priimek, kontaktni podatki),
– podatki o vključenosti in bivanju pacienta v socialno-varstvenih zavodih in podatki o priznanih pravicah in izvajanju storitev v okviru DO, vključno z načrtom priporočenih storitev DO,
– ocena po ocenjevalni lestvici, ocena upravičenosti DO in kategorija DO,
– nedenarne pravice iz DO (in podatek, ali jih pacient dejansko prejema oziroma uporablja),
– osebni načrt za storitve DO, datumi sklenitve načrta, začetka izvajanja načrta, podatki o storitvah DO, kraju in načinu opravljanja storitev DO, obsegu neposrednega izvajanja storitev DO, seznam opravljenih storitev DO, zaznane posebnosti v povezavi z opravljanjem DO in način ukrepanja, podatki o izvajanju nadomestne oskrbe in izvajalcih storitev DO,
– dodatne pravice iz DO in njihovem izvajanju (vključno z informacijo o izvajanju e-oskrbe);
4. drugi podatki, ki jih posreduje pacient in so lahko pomembni pri zdravstveni obravnavi (na primer podatki o življenjskem slogu, telesni aktivnosti in zmogljivosti, izkušnjah z zdravstveno obravnavo in podobno);
5. podatki o napotitvah na pregled pri izvajalcu medicine dela, prometa in športa ali drugih specialnostih, ki so jih naročili delodajalci, upravni organi, lečeči zdravniki, sodišča in drugi za to pristojni organi;
6. podatki o oddelku, razredu, stopnji in letniku ter vzgojno-izobraževalnem zavodu za osebe, ki so vključene v program vzgoje in izobraževanja, oziroma letnik in podatki o višji strokovni šoli ali visokošolskem zavodu za osebe, ki so vključene v program višjega strokovnega oziroma visokošolskega študija;
7. podatki v zvezi z ocenami invalidnosti po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (delovna dokumentacija, podatki iz izvedenskih mnenj, vključno s podatkom o kategoriji invalidnosti z vodilno diagnozo).

(3) Podatki v zbirki CeZZ se obdelujejo za varovanje življenja in zdravja ter zagotavljanje primerne, kakovostne in varne zdravstvene oskrbe pacienta v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice. Podatki se obdelujejo tudi za vzpostavitev stikov s pacientom pred načrtovano zdravstveno storitvijo, posredovanje informacij in navodil v povezavi z načrtovano zdravstveno storitvijo, vabilo pacientu na izvedbo zdravstvene storitve, vabilo k vključitvi v raziskave, ki jih za potrebe izvajanja strokovnih nalog izvaja upravljavec zbirke podatkov, izvajanje zdravstvene storitve na daljavo, spremljanje izkušenj pacienta in izidov zdravstvene obravnave po izvedbi zdravstvene storitve, izvajanje nadzora nad evidentiranjem in obračunavanjem zdravstvenih storitev ter izvajanje pravic do upravičene odsotnosti z dela in pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Podatki se obdelujejo tudi za namen javnega zdravja in zagotavljanje kakovosti zdravstvene obravnave.

(4) Podatki v zbirki CeZZ se lahko uporabljajo tudi za ugotavljanje vzroka smrti in identitete trupla v konkretnem primeru v skladu s pravili mrliškopregledne službe pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki jo izvaja, in v okviru izvajanja dejavnosti sodne medicine.

29. člen

(povezava zbirk za pridobivanje podatkov v zbirko CeZZ)

Zbirka CeZZ se za zagotavljanje točnih in posodobljenih podatkov za osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena brezplačno povezuje in pridobiva podatke iz naslednjih zbirk:

1. s Centralnim registrom prebivalstva upravljavca ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, in pridobiva naslednje

podatke: EMŠO, ime in priimek, kraj in državo rojstva, datum rojstva, podatke o smrti (datum, kraj in država smrti), spol, prebivališče in vrste prebivališča, naslov za elektronsko vročanje (elektronski naslov in kontaktna številka mobilnega telefona), državljanstvo, zakonski stan, podatke o odvzemu ali omejitvi starševske skrbi, podatke o skrbništvu, EMŠO matere, očeta, zakonca in morebitnega skrbnika;

2. z zbirko o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja iz zakona, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in iz zakona, ki ureja interventne ukrepe na področju zdravstva, dela in sociale ter z zdravstvom povezanih vsebin, in pridobiva naslednje podatke:

– ZZZS številko zavarovane osebe,

– poklic, ki ga opravlja,

– podatke o obveznem zdravstvenem zavarovanju,

– podatke o osebnem zdravniku zavarovane osebe,

– podatke o osebah, ki so zavarovane pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja in so evidentirane pri ZZZS za namen uveljavljanja pravic do zdravstvenih storitev in obračunavanja stroškov zdravstvenih storitev v skladu z zakonodajo Evropske Unije in meddržavnimi pogodbami;

3. z zbirko o zavezancih za prispevek iz zakona, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, upravljavca ZZZS in pridobiva podatke o delodajalcu (ZZZS številka zavezanca za prispevek, firma oziroma ime, davčna številka);

4. z zbirko podatkov o sklenjenih rejniških pogodbah v skladu z zakonom, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti, upravljavca ministrstva, pristojnega za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, in pridobiva naslednje podatke: EMŠO rejnika in EMŠO otroka;

5. iz evidence imetnikov sredstev elektronske identifikacije iz zakona, ki ureja elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja, upravljavca ministrstva, pristojnega za zagotavljanje elektronskih storitev javne uprave, in pridobiva telefonsko številko in naslov elektronske pošte;

6. z evidenco o podanih izvedenskih mnenjih iz zakona, ki ureja matično evidenco uživalcev pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, upravljavca Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, iz katere pridobiva podatke o podanih izvedenskih mnenjih (podatek o kategoriji invalidnosti in podatek o pravici, ki izhaja iz ugotovljene invalidnosti);

7. z zbirko podatkov o dodatku za nego otroka, ki potrebuje posebno varstvo, iz zakona, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, upravljavca ministrstva, pristojnega za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, in pridobiva naslednje podatke: EMŠO in davčno številko otroka in prejemnika dodatka za otroke, stare od 15 do 18 let;

8. s centralno evidenco iz zakona, ki ureja organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja, upravljavca ministrstva, pristojnega za vzgojo in izobraževanje:

– EMŠO,

– ime, naslov in matično številko vzgojno-izobraževalnega zavoda ali višje strokovne šole,

– oddelek oziroma vzgojno skupino, razred, stopnjo in letnik;

9. z zbirko podatkov eVŠ iz zakona, ki ureja visoko šolstvo, upravljavca ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, iz evidenčnega in analitskega informacijskega sistema visokega šolstva v Republiki Sloveniji (eVŠ) za vpisane študente:

– EMŠO,

– ime, naslov in matično številko visokošolskega zavoda ter podatek o študijskem programu, ki ga študent obiskuje,

– letnik študija;

10. s centralno zbirko podatkov o DO iz zakona, ki ureja dolgotrajno oskrbo, upravljavca ministrstva, pristojnega za DO, iz zbirk, ki se vodijo na podlagi zakona, ki ureja DO, podatke o:

– koordinatorju DO (izvajalec DO, kjer deluje, kontaktni podatki, ime in priimek),

– storitvah DO, ki se pacientu zagotavljajo iz naslova DO, in dodatnih pravicah iz DO, ki jih uporablja,

– vključenosti v institucionalno varstvo v domovih za starejše, posebnih socialno varstvenih zavodih za odrasle in kombiniranih socialno varstvenih zavodih,

– oskrbovalcu družinskega člana (EŠEI, ime in priimek, razmerje do pacienta, kontaktni podatki), vključno z datumi o začetku in prenehanju opravljanja nalog,

– dokumentacijo in podatke, nastale pri storitvah zdravstvene nege iz naslova DO;

11. z evidenco registriranih in kategoriziranih športnikov iz zakona, ki ureja šport, upravljavca Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez: EMŠO, razred kategorizacije (mladinski, državni, perspektivni, mednarodni, svetovni, olimpijski) in podatek, ali gre za vrhunskega športnika, ter trajanje registracije in kategorizacije.

30. člen

(dostop do podatkov CeZZ)

(1) Notranji uporabniki do podatkov v zbirki CeZZ dostopajo v skladu z dvanajstim odstavkom 24. člena tega zakona. Zunanji uporabniki do podatkov v zbirki CeZZ dostopajo, če izkažejo pravno podlago in druge pogoje za posredovanje osebnih podatkov, kot jih določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov, oziroma zakon, ki ureja pacientove pravice.

(2) Pacienti lahko dostopajo do podatkov v zbirki CeZZ, ki se nanašajo nanje, z izjemo podatkov, za katere je izvajalec zdravstvene dejavnosti presodil, da pomenijo izjemo od pravice do obveščenosti pacienta v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, če pacient ni uveljavljal pravice do popolne obveščenosti v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice.

(3) Dostop do podatkov v zbirko CeZZ se omogoči tudi osebam, ki imajo pravico do seznanitve s pacientovo zdravstveno dokumentacijo v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, staršu ali skrbniku otroka do dopolnjenega 15. leta starosti, staršu ali skrbniku mladostnika od 15. do dopolnjenega 18. leta starosti, za katerega je dodeljen dodatek za nego otroka v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, vendar največ do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.

(4) Upravnim organom, ki vodijo upravne postopke, v katerih je potrebna zdravstvena dokumentacija, se lahko omogoči neposredni elektronski dostop do podatkov. Upravni organ mora za neposredni dostop do podatkov pridobiti soglasje pacienta. Za pridobitev neposrednega dostopa lahko upravni organ sklene dogovor z NIJZ, ki mu omogoči neposredni dostop samo do tistih podatkov, ki jih določa področni zakon. Če to tehnično ni mogoče, NIJZ upravnemu organu na podlagi dogovora omogoči elektronsko posredovanje zahtev za pridobitev tistih podatkov iz zbirke CeZZ, ki jih določa področni zakon. O posameznih zahtevah odloča NIJZ.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ZZZS za namen izvajanja upravnih postopkov v zvezi z uveljavljanjem pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, brez soglasja pacienta neposredno dostopa do podatkov v zbirki CeZZ, pri čemer se osebni podatki posredujejo izključno pod pogoji, ki jih za posredovanje določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(6) Pacient ima pravico pridobiti informacije o vsakokratnem dostopu do njegovih podatkov v CeZZ tudi preko samodejnih obvestil.

31. člen

(rok hrambe podatkov v zbirki CeZZ)

Podatki v zbirki CeZZ se hranijo trajno.

32. člen

(prepoved dostopa v zdravstveno dokumentacijo v CeZZ)

(1) Pacient ima pravico prepovedati dostop do svoje zdravstvene dokumentacije v zbirki CeZZ, kar se zapiše v zbirko CeZZ. Prepoved dostopa se lahko nanaša na izvajalca zdra-

vstvene dejavnosti, posameznega zdravstvenega delavca ali zdravstvenega sodelavca pri določenem izvajalcu zdravstvene dejavnosti.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka ni dopustna za naslednje podatke o pacientu:

1. ime in priimek,
2. EMŠO,
3. ZZZS številka zavarovane osebe ali CeZZ identifikator tujca,
4. kontaktne podatke,
5. podatek v zvezi s pravno pomembnimi odločitvami pacienta iz 17. točke drugega odstavka 26. člena tega zakona,
6. podatek o izjavi pacienta iz prejšnjega odstavka,
7. podatek o smrti: dan, mesec, leto, ura in kraj smrti.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena prepoved ne velja za izbranega osebnega zdravnika, izvajalca zdravstvene dejavnosti, zdravstvenega delavca ali zdravstvenega sodelavca v primeru izvajanja NMP, dispečerske službe ali drugih nujnih zdravstvenih storitev, katerih opustitev bi vodila v nepopravljivo in hudo okvaro zdravja ali smrt pacienta, za obravnavo zaradi nalezljivih bolezni ali kadar tako določa drug zakon.

(4) Ne glede na morebitni obstoj prepovedi dostopa lahko do dela zdravstvene dokumentacije v zbirki CeZZ vedno dostopa:

– zdravstveni delavec ali zdravstveni sodelavec, ki v informacijskem sistemu ustvari (ali se ta ustvari po njegovem naročilu) in potrdi zapis o opravljeni zdravstveni storitvi in je odgovoren za njegovo točnost, popolnost, celovitost in skladnost s strokovnimi standardi (v nadaljnjem besedilu: avtor zdravstvene dokumentacije), kadar do zdravstvene dokumentacije dostopa na podlagi opravljanja zdravstvene dejavnosti pri istem izvajalcu zdravstvene dejavnosti, pri katerem je zdravstvena dokumentacija nastala, in sicer do dela zdravstvene dokumentacije, katere avtor je;

– zdravstveni delavec ali zdravstveni sodelavec, ki je izdal napotno listino ali naročilnico, zaradi katere je nastala zdravstvena dokumentacija, pri čemer lahko dostopa le do zdravstvene dokumentacije, ki je nastala zaradi te napotne listine ali naročilnice.

(5) Dodatne možnosti določitve prepovedi ali omejitve dostopa za določena zdravstvena stanja in medicinske posege lahko določi minister na pobudo Komisije za medicinsko etiko ali razširjenih strokovnih kolegijev.

(6) Natančnejše pogoje, vsebino, način in postopek posredovanja izjave pacienta o prepovedi dostopa do zdravstvene dokumentacije v zbirko CeZZ, ki se poda na vnaprej določenem obrazcu in vsebuje tudi pojasnilo in opozorilo glede tveganj v zvezi s kakovostjo zdravstvene obravnave in omejitvijo odgovornosti izvajalca zdravstvene dejavnosti oziroma zdravstvenega delavca oziroma sodelavca, določi minister.

33. člen

(zbirka VVZ)

(1) Zbirka VVZ je zbirka podatkov o izvajalcih zdravstvene dejavnosti, zdravstvenih delavcih in zdravstvenih sodelavcih, visokošolskih in višješolskih študentih in diplomantih študijskih področij medicine, farmacije in zdravstvenih ved ter drugih podatkov, ki so pomembni za načrtovanje in organizacijo zdravstvene dejavnosti na državni ravni.

(2) Zbirka VVZ je namenjena načrtovanju, spremljanju in upravljanju mreže javne zdravstvene službe, načrtovanju in spremljanju gibanja zdravstvenega kadra, spremljanju izvajalcev zdravstvene dejavnosti in nadzoru nad njimi, omogočanju dodeljevanja dostopov zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem do zbirk podatkov iz tega zakona ter spremljanju izvajanja koncesijske dejavnosti in nadzoru nad njo.

(3) V zbirki VVZ se obdelujejo naslednji podatki:

1. o izvajalcu zdravstvene dejavnosti (naziv, sedež, pravni status in tip izvajalca (pravnoorganizacijska oblika), datum začetka oziroma prenehanja delovanja, matična številka iz Poslovnega registra Slovenije, datum vpisa v Poslovni register Slovenije in morebitnega izpisa iz njega, odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti in njegov EMŠO, ZZZS številka izvajalca zdravstvene dejavnosti, poslovni naslov, naslov in oznaka poslovnih enot ter številka izvajalca zdravstvene dejavnosti, hierarhična raven in hierarhični odnos, kot jih določi NIJZ),
2. o zdravstvenih delavcih in zdravstvenih sodelavcih (EMŠO, ime in priimek, datum, kraj in država rojstva, priimek ob rojstvu, državljanstvo, številka zdravstvenega delavca ali zdravstvenega sodelavca, datum dodelitve številke, spol, prebivališče in vrsta prebivališča oziroma naslov, ZZZS številka zavarovane osebe, vitalni status, datum, kraj in država smrti, poklicna skupina, poklic po standardni kvalifikaciji poklicev),
3. o izobrazbi zdravstvenega delavca ali zdravstvenega sodelavca (datum končanja izobraževanja, mesto in država izobraževanja, datum strokovnega izpita, datum priznanja izobrazbe oziroma poklicne kvalifikacije, vrsta podiplomskega znanja, datum začetka in končanja usposabljanja na podiplomskem izobraževanju (specializacija), datum izpita na podiplomskem izobraževanju, specialna znanja, druge kompetence),
4. o licencah zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, kot jih določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost, in zakon, ki ureja lekarniško dejavnost,
5. o članstvu zdravstvenih delavcev in sodelavcev v stanovski zbornici (registrska številka pri zbornici, status članstva, datum začetka in konca članstva) in članstvu v domačih in tujih strokovnih združenjih,
6. o zaposlitvi zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev: vrsta zaposlitve (pogodba o zaposlitvi, podjemna pogodba ali druga pogodba civilnega prava, kot jih določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost), datum začetka in prenehanja zaposlitve, število delovnih ur na mesec po pogodbi, število dejansko opravljenih ur, šifra in naziv delovnega mesta, vrsta zdravstvene dejavnosti in sedež oziroma poslovna enota izvajalca, pri katerem je oseba zaposlena ali pri katerem opravlja delo, razlog zaposlitve za določen čas, izjava o uveljavljanju pravice do ugovora vesti,
7. o izdanem soglasju za opravljanje dela pri drugem delodajalcu, kot ga določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost,
8. o sklenjenih podjemnih pogodbah ali drugih pogodbah civilnega prava, kot jih določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost,
9. o izdanih dovoljenjih za opravljanje zdravstvene dejavnosti, kot jih določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost,
10. o podeljenih koncesijah za izvajanje javne zdravstvene službe, kot jih določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost,
11. o vključevanju koncesionarja v neprekinjeno zdravstveno varstvo,
12. o vpisu v register za samostojno opravljanje zdravstvene dejavnosti oziroma v register zasebnih zdravstvenih delavcev v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost,
13. o sklenjenih pogodbah za izvajanje zdravstvene dejavnosti, ki jih med sabo sklenejo izvajalci zdravstvene dejavnosti,
14. o visokošolskih in višješolskih študentih in diplomantih študijskih področij medicine, farmacije in zdravstvenih ved glede na smer in letnik izobraževanja (ime in priimek, EMŠO, podatek o šoli ali fakulteti),
15. o specializantih in programu specializacij (ime in priimek, EMŠO, številka in datum odločbe o specializaciji, drugi podatki o specializaciji),
16. o osebah, ki so usposobljene za nudenje prve pomoči (posamezniki, ki praviloma nimajo zdravstvene izobrazbe in se odzovejo na poziv dispečerske službe zdravstva ter pridejo na kraj dogodka z namenom izvajanja ukrepov za ohranitev življenja (prvi posredovalci), reševalci iz vode, reševalci na smučiščih in druge usposobljene osebe (ime in priimek, EMŠO, številka ZZZS, datum rojstva in smrti, spol, naslov stalnega ali začasnega bivališča, izobrazba, kontaktni podatki, področje in datum usposabljanja, podatki o veljavnosti dokazila o usposobljenosti, identifikacijska oznaka),

17. o kazalnikih učinkovitosti in drugih kazalnikih poslovanja v mreži javne zdravstvene službe z vidika gospodarne porabe javnih sredstev, ki jih določi minister,

18. o zmogljivostih izvajalcev (število ambulant in ordinacij, število postelj, ločeno po namenu uporabe, zaščitna oprema, zasedenost zmogljivosti in izkoriščenost opreme ter drugi podatki o zmogljivosti izvajalcev) v skladu s kazalniki zmogljivosti, ki jih določi minister,

19. o avtomatskih eksternih defibrilatorjih (v nadaljnjem besedilu: AED) (kontaktni podatki kontaktne osebe, ki je namestila defibrilator: ime in priimek, telefonska številka in elektronski naslov, naslov in lokacija defibrilatorja, stanje, dostopnost naprav in drugi podobni podatki),

20. o izrečenih ukrepih izvajalcu zdravstvene dejavnosti na podlagi notranjega nadzora in ukrepih zbornice ali strokovnega združenja, ki ima javno pooblastilo, ali ministrstva,

21. o izdanih letnih poročilih javnih zdravstvenih zavodov,

22. o izplačanih plačah javnih uslužbencev v zdravstvu,

23. o pooblastilih izvajalcev zdravstvene dejavnosti za opravljanje določenih vrst zdravstvenih pregledov v skladu s področnimi predpisi (naziv izvajalca, kontaktni podatki, ime in priimek ter licenca zdravnikov),

24. o izvajalcih zdravstvenih storitev, dejavnih na javnih prireditvah in javnih shodih (naziv javne prireditve, lokacija javne prireditve, podatki o organizatorju zbiranja, trajanje prireditve, naziv izvajalca zdravstvenega varstva, naslov, elektronski naslov, ime in priimek kontaktne osebe izvajalca na prireditvi, telefon, poimenski seznam članov ekipe izvajalca in drugi podatki, kot jih za način izvajanja NMP in izvajanje NMP v posebnih pogojih določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost).

34. člen

(viri podatkov v VVZ)

Zbirka VVZ se za namen pridobivanja točnih in sprotnih podatkov brezplačno povezuje in pridobiva podatke iz naslednjih zbirk ali upravljavcev, in sicer:

1. podatke iz 1. točke tretjega odstavka prejšnjega člena iz Poslovnega registra Slovenije: naziv, sedež, pravni status in tip izvajalca (pravnoorganizacijska oblika), datum začetka oziroma prenehanja delovanja izvajalca zdravstvene dejavnosti, matična številka iz Poslovnega registra Slovenije, datum vpisa v Poslovni register Slovenije in datum izbrisa iz Poslovnega registra Slovenije,

2. podatke iz 1. točke tretjega odstavka prejšnjega člena: odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti in njegov EMŠO, ZZZS številka izvajalca zdravstvene dejavnosti, poslovni naslov, naslov in oznaka poslovnih enot ter številka izvajalca zdravstvene dejavnosti, hierarhična stopnja in hierarhični odnos, kot jih določi NIJZ, iz 2., 3. in 4. točke tretjega odstavka prejšnjega člena od ministrstva, NIJZ in stanovske zbornice ali združenj s podeljenimi javnimi pooblastili,

3. podatke iz 5., 15. in 20. točke tretjega odstavka prejšnjega člena od stanovske zbornice ali združenj s podeljenimi javnimi pooblastili,

4. podatke iz 6. točke tretjega odstavka prejšnjega člena od izvajalcev zdravstvene dejavnosti, javnih in zasebnih pravnih in fizičnih oseb, ki zaposlujejo zdravstvene delavce ali zdravstvene sodelavce, pri katerih je oseba zaposlena ali pri katerih opravlja delo,

5. podatke iz 7., 8., 11., 13., 17., 18. in 23. točke tretjega odstavka prejšnjega člena od izvajalcev zdravstvene dejavnosti, javnih in zasebnih pravnih in fizičnih oseb, ki zaposlujejo zdravstvene delavce ali zdravstvene sodelavce,

6. podatke iz 9., 10. in 12. točke tretjega odstavka prejšnjega člena od ministrstva,

7. podatke iz 14. točke tretjega odstavka prejšnjega člena iz zbirke eVIS iz zakona, ki ureja visoko šolstvo, upravljavca ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, za vpisane študente in iz Centralne evidence udeležencev vzgoje in izobraževanja upravljavca ministrstva, pristojnega vzgojo in izobraževanje, za vpisane študente višjih šol, ki so končali programe s področja farmacije in zdravstvenih ved v višješolskem izobraževanju,

8. podatke iz 16. točke tretjega odstavka prejšnjega člena od kandidatov za prve posredovalce, reševalce iz vode ali reševalce na smučiščih ali od pravnih in fizičnih oseb, ki usposabljajo te prve posredovalce,

9. podatke iz 19. točke tretjega odstavka prejšnjega člena od fizičnih ali pravnih oseb, ki na ozemlju Republike Slovenije namestijo AED za javno uporabo, podatke pa pošljejo najpozneje v 15 dneh po namestitvi,

10. podatke iz 21. točke tretjega odstavka prejšnjega člena iz zbirke letnih poročil pri Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve,

11. podatke iz 22. točke tretjega odstavka prejšnjega člena iz zbirke podatkov o plačah v javnem sektorju,

12. podatke iz 23. točke tretjega odstavka prejšnjega člena od ministrstva,

13. podatke iz 24. točke tretjega odstavka prejšnjega člena od organizatorja prireditve.

35. člen

(zunanji uporabniki podatkov zbirke VVZ)

Zunanji uporabniki podatkov iz zbirke VVZ so ZZZS, inšpekcijski in nadzorni organi, izvajalci zdravstvene dejavnosti in druge pravne osebe, ki podeljujejo licence na področju izvajanja zdravstvene dejavnosti oziroma vodijo druge postopke iz svoje pristojnosti, ki so povezani z ugotavljanjem ali preverjanjem usposobljenosti zdravstvenih delavcev ali zdravstvenih sodelavcev v skladu s področnimi zakoni, in drugi, pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

36. člen

(rok hrambe podatkov v VVZ)

(1) Podatki v zbirki VVZ se hranijo trajno, razen podatkov iz 24. točke tretjega odstavka 33. člena tega zakona, ki se hranijo 5 let od vnosa.

(2) V aktivni zbirki VVZ so podatki dostopni pet let po izteku koledarskega leta po prenehanju zadnje zaposlitve ali dela posameznika na drugi pravni podlagi pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti. Po tem se podatki prenesejo v arhivsko zbirko VVZ in so praviloma v psevdonimizirani obliki namenjeni obdelavi za raziskave, zdravstveno analitiko in statistiko ter razen v primeru izkazanega pravnega interesa za njihovo pridobitev, niso več dostopni po določenem ali določljivem posamezniku. Podatkov v arhivski zbirki ni dovoljeno spreminjati niti dopolnjevati.

37. člen

(zbirka DOS)

(1) Zbirka DOS je zbirka podatkov o naročanju, naročilih na specialistične storitve na sekundarni in terciarni ravni in čakalnih seznamih.

(2) V zbirki DOS se obdelujejo naslednji podatki:

I. pacientovi identifikacijski in statusni podatki:

1. ZZZS številka zavarovane osebe,

2. kontaktni podatki (npr. naslov, telefonska številka, elektronski naslov);

II. podatki o napotitvi in naročilu:

1. podatki o zdravstvenemu delavcu napotovalcu, napotnem zdravstvenem delavcu in zdravstvenem delavcu, ki je storitev izvedel (osebno ime, številka zdravstvenega delavca, status zdravnika, poklicna kvalifikacija z vrsto specializacije, kontaktni podatki),

2. podatki o izvajalcih (izvajalec napotovalec in napotni izvajalec),

3. podatki o osebi, ki je pacienta naročila na zdravstveno storitev (vključno s kontaktnimi podatki),

4. podatki o osebi, ki je vpisala podatke o napotnici (vključno s kontaktnimi podatki),

5. podatki o osebah, ki so spreminjale podatke o naročilu (vključno s kontaktnimi podatki);

III. podatki o napotnici oziroma drugi elektronski napotni listini:
1. identifikatorji napotnice ali druge napotne listine,
2. statusi napotnice ali druge napotne listine,
3. datumi in ure sprememb statusov,
4. povezava na predhodno napotnico ali drugo napotno listino,
5. tip napotnice (do zaključka zdravljenja),
6. vrsta zdravstvene storitve,
7. obseg pooblastila napotnemu zdravniku,
8. stopnja nujnosti,
9. morebitni prednostni kriteriji;
IV. podatki o naročilih v čakalnem seznamu:
1. termin,
2. enoten identifikator naročila,
3. zaporedna številka vpisa pri izvajalcu,
4. statusi naročila,
5. datumi in ure sprememb statusov,
6. podatki o predvidenem datumu izvedbe zdravstvene storitve,
7. podatki o dejanskem datumu izvedbe zdravstvene storitve,
8. podatki o želji pacienta glede določenega zdravstvenega delavca,
9. podatki o poznejšem terminu (na željo pacienta ali iz razlogov na strani izvajalca),
10. podatki o medicinski indikaciji za točno določen termin,
11. podatki o upoštevanju dopustne čakalne dobe,
12. stopnja nujnosti na naročilu,
13. datum in ura triaže,
14. zdravstveni delavec, ki je izvedel triažo,
15. vsebina triaže (stopnja nujnosti, diagnoza, vrsta zdravstvene storitve, drugo),
16. podatki o spremembi stopnje nujnosti,
17. indikator neobstoja indikacije za storitev,
18. podatki o lokaciji in napravi, če ima izvajalec več lokacij, sob oziroma ambulant, in več naprav (na primer CT oziroma MR),
19. podatki o diagnozi,
20. podatki o zdravstvenem timu,
21. vrsta zdravstvene storitve,
22. tip naročila (točni ali okvirni termin),
23. spol,
24. starost,
25. datum odpovedi naročila,
26. kanal za odpoved (pacient sam, zdravstveni delavec, sistemska odpoved, drugo),
27. razlog za odpoved in pojasnilo;
V. podatki o izvedbi storitve:
1. podatki o dejanskem datumu izvedbe storitve,
2. podatki o osebi, ki je storitev izvedla,
3. podatki o kakovosti storitve, izkušnjah pacienta in izidih zdravstvene storitve (vključno z vprašalniki s podatki, ki jih sporoča pacient),
4. podatki o oceni utemeljenosti napotitve (če obstaja),
5. podatki o identifikatorjih zdravstvene storitve oziroma obračuna iz evidence o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja, kot jih določa zakon, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

(3) Zbirka DOS je namenjena vodenju čakalnih seznamov na državni ravni. ZZZS in NIJZ podatke v zbirki DOS obdelujeta za naslednje namene:
1. zdravstvena oskrba glede napotovanja in naročanja pacientov na sekundarno in terciarno raven zdravstvene dejavnosti ter glede izvedbe zdravstvene storitve, na katero je bil napoten pacient,
2. omogočanje naročanja pacientov v čakalne sezname na sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti,
3. vodenje centralnega seznama pacientov v naročilnih knjigah, vključno z razporejanjem glede na prednostna merila (če so ta določena),
4. vodenje državnega čakalnega seznama v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice,
5. obveščanje pacientov o uvrstitvi na čakalni seznam ali v naročilno knjigo, dodeljenih okvirnih terminih ali terminih, usklajevanje terminov (npr. potrditev, zavrnitev),
6. izmenjava podatkov za vodenje čakalnih seznamov in naročilnih knjig pri izvajalcih, vključno s podatkom o izvedbi zdravstvene storitve,
7. izvajanje obveznega zdravstvenega zavarovanja, vključno z ugotavljanjem in uveljavljanjem povračila škode in drugih stroškov ZZZS,
8. analiza podatkov o čakajočih in čakalnih dobah za načrtovanje potrebnih virov,
9. načrtovanje programov storitev obveznega zdravstvenega zavarovanja,
10. izvajanje nadzora v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje,
11. izvajanje ukrepov za izboljšanje dostopnosti do zdravstvenih storitev ter za zagotavljanje učinkovitosti uporabe sredstev iz obveznega zdravstvenega zavarovanja.

(4) ZZZS in NIJZ za namen komunikacije s pacienti v zvezi z izvajanjem obveznega zdravstvenega zavarovanja, uresničevanjem njihovih pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja ter izvajanjem ukrepov za izboljšanje dostopnosti do zdravstvenih storitev dostopata do podatkov in obdelujeta podatke iz 2. točke drugega odstavka 26. člena tega zakona ter podatke o naslovu, pri čemer se podatki pridobivajo iz zbirke CeZZ.

(5) Podatki v zbirki DOS se hranijo trajno.

2. **Zbirke podatkov na področju javnega zdravja**

38. člen

(zbirke na področju javnega zdravja)

(1) Vrste, vsebina, namen, viri in upravljavci posameznih zbirk podatkov s področja javnega zdravja so določeni v Prilogi 1 tega zakona.

(2) Pooblastila za neposredni dostop do podatkov iz zbirk na področju javnega zdravja za svoje notranje uporabnike podeli upravljavec posamezne zbirke. Tehnično neposredni dostop do podatkov v zbirkah na področju javnega zdravja omogoča družba na podlagi podatkov upravljavcev, ki so pooblastila podelili.

(3) Podatki v zbirkah na področju javnega zdravja se hranijo trajno, razen podatkov v zbirki iz 23. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona, ki se hranijo do 65. leta starosti krvodajalca, in podatkov v zbirki iz 24. točke drugega odstavka 22. člena, ki se hranijo 5 let po smrti pacienta.

3. **Zbirke presejalnih programov**

39. člen

(zbirke presejalnih programov)

(1) Zbirke presejalnih programov so zbirke podatkov iz organiziranih populacijskih programov za zgodnje odkrivanje obolenj, pridobljenih na podlagi izvajanja presejalnih programov. Vsaka zbirka presejalnih programov je zbirka podatkov o organiziranih populacijskih programih za zgodnje odkrivanje obolenj, izvajalcih storitev presejalnih programov, upravljavcih zbirk podatkov, namenih obdelave podatkov, podatkih in zdravstveni dokumentaciji, ki nastane pri vabljenju oseb in izvajanju programov za zgodnje odkrivanje rakavih obolenj in je določena v Prilogi 2 tega zakona.

(2) Upravljavec zbirke presejalnega programa iz Priloge 2 tega zakona ureja pooblastila za dostop do podatkov v zbirki za svoje notranje uporabnike in je odgovoren za posredovanje osebnih podatkov zunanjim uporabnikom v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in zakonom, ki ureja pacientove pravice.

(3) Zdravstvena dokumentacija in podatki v zbirkah presejalnih programov se hranijo trajno.

VI. NADALJNJA OBDELAVA PODATKOV

40. člen

(nadaljnja obdelava osebnih podatkov)

(1) Osebni podatki v zbirkah podatkov iz tega zakona se v javnem interesu za nadaljnjo obdelavo uporabijo pod pogoji, ki jih za obdelavo osebnih podatkov za znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne in statistične namene določata zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in ta zakon.

(2) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov lahko upravljavci po tem zakonu podatke v zbirkah, razen v zbirki CeZZ, v psevdonimizirani ali anonimizirani obliki obdelujejo tudi za znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne in statistične namene. Posameznik, na katerega se podatki nanašajo, lahko prepove obdelavo v psevdonimizirani obliki po postopku in na način, kot ga določa ta zakon.

(3) Obveščanje posameznikov o obdelavi osebnih podatkov za znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne in statistične namene ni potrebno, kadar bi bilo zagotavljanje takih informacij nemogoče ali bi vključevalo nesorazmeren napor, pod pogoji in ob upoštevanju zaščitnih ukrepov ali če bi obveznost obveščanja lahko onemogočila ali resno ovirala uresničevanje namenov take obdelave, pri čemer v takih primerih upravljavec sprejme ustrezne ukrepe za zaščito pravic in svoboščin ter zakonitih interesov posameznika.

41. člen

(prepoved nadaljnje obdelave)

(1) Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki v zbirkah iz tega zakona, lahko pri upravljavcu zbirke OZD ali sam prek namenske tehnične rešitve kadarkoli prepove nadaljnjo obdelavo svojih osebnih podatkov. Če posameznik poda prepoved nadaljnje obdelave pri upravljavcu zbirke OZD, upravljavec zbirke OZD prepoved vpiše v zbirko OZD, podatek pa se prenese tudi v zbirko CeZZ. Šteje se, da taka prepoved pomeni voljo posameznika glede vseh njegovih osebnih podatkov v zbirkah podatkov, ki se vodijo v skladu s tem zakonom. Upravljavci ob odločanju o posredovanju podatkov za nadaljnjo obdelavo v zbirki CeZZ preverijo, ali je posameznik nadaljnjo obdelavo prepovedal, in v primeru podane prepovedi njegovih podatkov ne posredujejo za nadaljnjo obdelavo.

(2) Podrobneje način podaje izjave volje o prepovedi nadaljnje obdelave osebnih podatkov določi minister.

(3) Pravica do prepovedi v skladu s tem členom se ne nanaša na nadaljnjo obdelavo osebnih podatkov v anonimizirani obliki.

42. člen

(obveznosti upravljavca v zvezi z dostopom do podatkov in zdravstvene dokumentacije za raziskovalne namene)

(1) Fizična ali pravna oseba, ki pri svojem delovanju uporablja etična načela in metodologijo s področja raziskovanja, lahko za namene raziskav s področja zdravstva in javnega zdravja pri upravljavcu zbirke iz tega zakona vloži vlogo za dostop do anonimiziranih ali psevdonimiziranih podatkov iz zdravstvene dokumentacije za raziskovalne namene v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Kadar je eden od skupnih upravljavcev zbirk iz tega zakona NIJZ, se vlogo vloži pri NIJZ.

(2) K vlogi iz prejšnjega odstavka vlagatelj predloži opis raziskave v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, vključno z oceno učinka v zvezi z varstvom osebnih podatkov, in pisno mnenje Komisije za medicinsko etiko glede skladnosti nameravane raziskave z etičnimi pravili na področju zdravstva in javnega zdravja. Če vlagatelju za namene, ki jih zasleduje, zadoščajo anonimizirani podatki, je dolžan pojasniti izbrano metodo anonimizacije in tveganja v zvezi s ponovno določljivostjo posameznikov.

(3) Osebni podatki posameznikov, ki niso prepovedali nadaljnje obdelave v skladu s prejšnjim členom, se smejo za nadaljnjo obdelavo uporabiti v psevdonimizirani obliki, če je iz mnenja Komisije za medicinsko etiko razvidno, da bi raziskava lahko imela koristne učinke za udeležene posameznike ali za javni interes na področju zdravstva in javnega zdravja. Kadar se rezultat raziskave nanaša neposredno na v raziskavi udeleženega posameznika, raziskovalec pošlje rezultat raziskave tudi njegovemu izbranemu osebnemu zdravniku. Podatek o izbranem osebnem zdravniku takšnega posameznika, če ga raziskovalec ni pridobil že za namen raziskave, sme raziskovalec pridobiti iz zbirke CeZZ z zaprosilom pri NIJZ, razen če je posameznik temu predhodno nasprotoval.

(4) Izsledki raziskav, ki so nastali na podlagi zdravstvene dokumentacije in podatkov, pridobljenih na podlagi tega člena, so objavljeni izključno v anonimizirani obliki, ki ne omogoča prepoznave sodelujočih posameznikov, in so brez zahteve po plačilu javno dostopni. Javna dostopnost se zagotavlja z javno objavo, praviloma na spletnem mestu izvajalca raziskave, in s predložitvijo rezultatov raziskave na zahtevo.

(5) Če je nadaljnja obdelava osebnih podatkov potrebna v daljšem obdobju in je prejemnik podatkov potrebo obrazložil v opisu raziskave, lahko upravljavec zbirk podatkov iz tega zakona, kadar gre za zbirko podatkov, za katero je kot pogodbeni obdelovalec določena družba iz tega zakona, naloži družbi izdelavo vmesnikov za samodejno periodično posredovanje podatkov za znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne in statistične namene v psevdonimizirani ali anonimizirani obliki. Kadar je eden od skupnih upravljavcev zbirk iz tega zakona NIJZ, ta naloži družbi izdelavo vmesnikov iz prejšnjega stavka.

43. člen

(dostop ministrstva in Javne agencije Republike Slovenije za kakovost v zdravstvu do podatkov)

(1) Za izvajanje nalog v skladu z zakonom, ki ureja državno upravo, oblikovanje politik na področju zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, lahko ministrstvo in Javna agencija Republike Slovenije za kakovost v zdravstvu (v nadaljnjem besedilu: agencija) pridobita podatke iz zbirke CeZZ, zbirke DSZ, zbirke DOS, zbirk javnega zdravja in zbirk presejalnih programov.

(2) Ministrstvo oziroma agencija lahko podatke iz prejšnjega odstavka pridobita le v anonimizirani obliki. Za ta namen v sodelovanju z NIJZ, upravljavci zbirk podatkov na področju zdravstvenega varstva in obveznega zdravstvenega zavarovanja, upravljavci zbirk javnega zdravja ali presejalnih programov izdelata oceno učinka na varstvo podatkov ter v njej opredelita uporabljene metode anonimizacije in ukrepe za zmanjšanje tveganja ponovne identifikacije posameznikov. Nova ocena učinka na varstvo podatkov je potrebna, kadar se spremenita nabor in obseg podatkov, ki jih ministrstvo ali agencija potrebujeta za izvedbo nalog iz prejšnjega odstavka.

(3) Upravljavci zbirk podatkov iz tega zakona posredujejo ministrstvu oziroma agenciji anonimizirane podatke v skladu z metodologijo iz ocene učinka na varstvo podatkov iz prejšnjega odstavka na podlagi njunega zaprosila v roku, ki ga ministrstvo oziroma agencija določita v svoji zahtevi, in ni krajši od osmih dni od prejema zaprosila.

(4) Če je nadaljnja obdelava podatkov potrebna v daljšem obdobju in je ministrstvo oziroma agencija potrebo za izvajanje nalog iz prvega odstavka tega člena obrazložilo v zaprosilu, lahko upravljavec zbirk podatkov iz tega zakona, kadar gre za zbirko podatkov, za katero je kot pogodbeni obdelovalec določena družba iz tega zakona, naloži družbi izdelavo vmesnikov za samodejno periodično posredovanje podatkov za znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne in statistične namene v anonimizirani obliki. Kadar je eden od skupnih

upravljavcev zbirk iz tega zakona NIJZ, ta naloži družbi izdelavo vmesnikov iz prejšnjega stavka.

VII. VARNOST PODATKOV S PODROČJA ZDRAVSTVA

44. člen

(informacijska varnost)

(1) Upravljavci zbirk podatkov iz tega zakona in družba zagotovijo uporabo določb o ukrepih za obvladovanje tveganj in priglasitvi incidentov iz zakona, ki ureja informacijsko varnost, saj bi motnja pri opravljanju njenih storitev lahko pomembno vplivala na javno zdravje, centralna informacijsko-komunikacijska infrastruktura pa šteje zaradi njenega posebnega pomena na državni ravni za kritično infrastrukturo za sektor zdravja v skladu z zakonom, ki ureja kritično infrastrukturo.

(2) Izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki niso zavezanci v skladu z zakonom, ki ureja informacijsko varnost, morajo izpolnjevati minimalne varnostne zahteve glede informacijske varnosti.

(3) Za informacijsko varnost osebnih podatkov v zbirkah podatkov v skladu s tem zakonom so odgovorni upravljavci zbirk podatkov.

(4) Družba kot pogodbeni obdelovalec zbirk podatkov določi ukrepe za varnost podatkov v zbirki CeZZ, zbirki VVZ, zbirki DSZ, zbirki DOS in zbirkah na področju javnega zdravja, tako da zagotavljajo njihovo zaupnost, celovitost in razpoložljivost v skladu z naravo podatkov in tveganji, ki spremljajo njihovo obdelavo, ter način izpolnjevanja drugih obveznosti, povezanih z varnostjo osebnih podatkov, kot jih določajo predpisi s področja varstva osebnih podatkov.

(5) Pooblaščena oseba za varstvo osebnih podatkov na NIJZ izvaja redni letni notranji nadzor nad obdelavami osebnih podatkov v zbirki CeZZ, zbirki VVZ in zbirki DOS in o tem poroča Informacijskemu pooblaščencu do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto.

(6) Za namen pravočasnega odzivanja na kibernetske grožnje in preprečevanja škodljivih posledic morebitnega hujšega ali kritičnega incidenta ter zaradi izvajanja kibernetske obrambe lahko NIJZ družbi naloži izvedbo ustreznih, nujnih in sorazmernih ukrepov za zaščito centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture. Ukrepi vključujejo tudi začasni odklop posameznega subjekta iz drugega odstavka 3. člena tega zakona iz centralne informacijsko-komunikacijske infrastrukture, dokler zaznana tveganja niso odpravljena.

(7) Revizijske sledi o obdelavi podatkov v zbirki CeZZ, zbirki VVZ, zbirki DOS in zbirkah na področju javnega zdravja zagotavlja družba. V drugih zbirkah podatkov iz tega zakona revizijske sledi zagotovijo upravljavci sami.

(8) Revizijske sledi o obdelavi podatkov v zbirkah iz tega zakona se hranijo pet let po izteku koledarskega leta vnosa, spremembe, dostopa ali izbrisa podatkov.

45. člen

(skladnost programske opreme in informacijskih storitev z enotnimi metodološkimi načeli)

(1) Družba kot pogodbeni obdelovalec zbirke CeZZ, zbirke VVZ, zbirke DSZ, zbirke DOS in zbirk na področju javnega zdravja na podlagi splošnega predhodnega dovoljenja skupnih upravljavcev samostojno izbira zunanje pogodbene izvajalce, s katerimi sodeluje pri izvajanju svojih nalog. Družba kot pogodbeni obdelovalec o izbiri novega zunanjega pogodbenega izvajalca obvesti Koordinacijski odbor, ki lahko njegovi izbiri ugovarja.

(2) Družba mora kot pogodbeni obdelovalec pri zbirkah iz prejšnjega odstavka zagotoviti, da so programska oprema in informacijske storitve zunanjega izvajalca, namenjene upravljavcem zbirk podatkov iz tega zakona, v skladu s predpisi, ki urejajo informacijsko varnost, in enotnimi metodološkimi načeli iz 5. člena tega zakona.

(3) Družba kot pogodbeni obdelovalec pri zbirkah iz prvega odstavka tega člena in zunanji pogodbeni izvajalec morata v pogodbi o obdelavi podatkov, ki jo skleneta v skladu s predpisi o varstvu podatkov, natančno navesti ukrepe, ki jih bo pogodbeni izvajalec izvajal za varnost podatkov, upravljavcu zbirk podatkov pa zagotoviti, da se bo obdelava podatkov v skladu s tem zakonom izvajala izključno na ozemlju Republike Slovenije, in ga vnaprej opozoriti na morebitna tveganja, povezana z varstvom osebnih podatkov, ki se obdelujejo ob podpori storitve zunanjega pogodbenega izvajalca.

(4) Družba, zunanji pogodbeni izvajalci in drugi notranji in zunanji uporabniki lahko do zbirk podatkov dostopajo le pod pogojem, da se z informacijskimi rešitvami beležijo vsi posegi in da je vnaprej onemogočen nepooblaščen iznos podatkov.

46. člen

(zadržanje plačila in nadzor ZZZS)

(1) Izvajalcu zdravstvene dejavnosti ali nosilcu presejalnih programov, ki ne zagotovi posredovanja podatkov oziroma zdravstvene dokumentacije, ki se vodijo v zbirki OZD ali zbirkah presejalnih programov iz tretjega odstavka 22. člena tega zakona, v zbirko CeZZ, lahko ZZZS do izpolnitve obveznosti posredovanja podatkov zadrži plačilo zdravstvene storitve iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja oziroma proračuna Republike Slovenije.

(2) Za namen izvajanja nadzora v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, ZZZS dostopa do naslednjih podatkov:

1. v zbirki CeZZ do podatkov iz 1. točke drugega odstavka 28. člena tega zakona, in sicer do 1. točke, prve do dvanajste ter štirinajste in petnajste alineje 16. točke drugega odstavka 26. člena ter do 5. točke drugega odstavka 28. člena tega zakona;
2. v zbirki DSZ do podatkov iz prve do četrte alineje 1. točke, 3. in 4. točke drugega odstavka 27. člena tega zakona;
3. v zbirki VVZ do podatkov iz 1., 2., 3., 4. in 6. točke tretjega odstavka 33. člena tega zakona.

(3) Za namen izvajanja nadzora iz prejšnjega odstavka lahko izvajalec zdravstvene dejavnosti, ki je vnesel oziroma posredoval podatke v zbirko CeZZ in nad katerim ZZZS vrši nadzor iz prejšnjega odstavka, odobri dostop do podatkov iz prejšnjega odstavka na podlagi zahteve ZZZS. Dostop do podatkov v zbirki DSZ lahko odobri upravljavec zbirke, dostop do podatkov v zbirki VVZ pa NIJZ.

(4) Subjekti iz prejšnjega odstavka o odobritvi dostopa odločijo v petih dneh od prejema zahteve, dostop pa se odobri za obdobje 14 dni z možnostjo podaljšanja.

VIII. NADZOR

47. člen

(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem posameznih določb tega zakona opravljajo Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije, Informacijski pooblaščenec, Urad Vlade Republike Slovenije za informacijsko varnost in Komisija Republike Slovenije za preprečevanje korupcije.

(2) Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije je pristojen za nadzor nad izvajanjem drugega in petega odstavka 3. člena, drugega in tretjega odstavka 25. člena, prvega in sedmega odstavka 26. člena, 31. člena, 36. člena, petega odstavka 37. člena, tretjega odstavka 38. člena in tretjega odstavka 39. člena tega zakona.

(3) Komisija za preprečevanje korupcije je pristojna za nadzor nad izvajanjem 13. člena, sedmega odstavka 17. člena in šestega odstavka 19. člena tega zakona.

(4) Urad Vlade Republike Slovenije za informacijsko varnost je pristojen za nadzor nad izvajanjem drugega odstavka 3. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na povezavo lokalne-

ga zdravstvenega informacijskega sistema v skladu z enotnimi metodološkimi načeli.

(5) Informacijski pooblaščenec je pristojen za nadzor nad izvajanjem določb tega zakona v delu, ki se nanaša na varstvo osebnih podatkov.

IX. KAZENSKE DOLOČBE

48. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. svojega lokalnega zdravstvenega informacijskega sistema ne poveže s centralno informacijsko-komunikacijsko infrastrukturo ali ne uporablja centralne informacijske rešitve v skladu z drugim odstavkom 3. člena tega zakona,
2. pri povezovanju lokalnega zdravstvenega informacijskega sistema s centralno informacijsko-komunikacijsko infrastrukturo ne uporablja enotnih metodoloških načel iz prvega odstavka 5. člena tega zakona,
3. ne vpiše ali posreduje podatkov v skladu s petim odstavkom 3. člena ali drugim oziroma tretjim odstavkom 25. člena tega zakona,
4. ne vodi OZD v lokalnem zdravstvenem informacijskem sistemu (prvi odstavek 26. člena tega zakona),
5. ne sprejme načrta integritete ali ga ne posreduje Komisiji za preprečevanje korupcije (13. člen tega zakona),
6. ne hrani podatkov in zdravstvene dokumentacije v skladu s sedmim odstavkom 26. člena, 31. členom, 36. členom, petim odstavkom 37. člena, tretjim odstavkom 38. člena ali tretjim odstavkom 39. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 do 6.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu.

49. člen

(prekrški posameznikov)

Z globo od 400 do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje generalni direktor, član poslovodstva ali član nadzornega sveta, ki:

– je v nasprotju s sedmim odstavkom 17. člena tega zakona v poslovnem razmerju z družbo;

– je v nasprotju s šestim odstavkom 19. člena tega zakona v poslovnem razmerju z družbo.

50. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

51. člen

(spremembe Zakona o arhivskem gradivu, ki vsebuje osebne podatke o zdravljenju pacienta)

V Zakonu o arhivskem gradivu, ki vsebuje osebne podatke o zdravljenju pacienta (Uradni list RS, št. 85/16), se:

– v 2. členu drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pojem zdravstvena dokumentacija ima enak pomen, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja digitalizacijo zdravstva.«;

– besedilo 3. člena spremeni tako, da se glasi:

»(1) Med arhivsko gradivo se uvrščajo zbirke podatkov, za katere zakon, ki ureja digitalizacijo zdravstva, določa rok hrambe trajno, ter tiste zbirke podatkov, ki nimajo določenega roka hrambe trajno in za katere komisija pristojnega arhiva odloči, da so arhivsko gradivo.

(2) Zdravstvena dokumentacija se med arhivsko gradivo uvrsti, če tako odloči komisija pristojnega arhiva.«.

52. člen

(spremembe Zakona o medicinskih pripomočkih)

V Zakonu o medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 40/25) se v 11. členu:

– v prvem odstavku besedilo »Centralni register podatkov o pacientih (v nadaljnjem besedilu: CRPP) v skladu z zakonom, ki ureja zbirke podatkov s področja zdravstvenega varstva« nadomesti z besedilom »Centralni elektronski zdravstveni zapis (v nadaljnjem besedilu: CeZZ) v skladu z zakonom, ki ureja digitalizacijo zdravstva«;

– v drugem odstavku beseda »CRPP« obakrat nadomesti z besedo »CeZZ«;

– v drugem odstavku v tretji alineji besedilo »NIJZ16 iz Priloge 1 Zakona, o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15, 31/18, 152/20 – ZZUOOP, 175/20 – ZIUOPDVE, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 206/21 – ZDUPŠOP, 141/22 – ZNUNBZ, 18/23 – ZDU-1O in 84/23 – ZDOsk-1)« nadomesti z besedilom »Viri v zdravstvu, kot jo določa zakon, ki ureja digitalizacijo zdravstva«.

V 36. členu se v prvem odstavku v 3. točki beseda »CRPP« nadomesti z besedo »CeZZ«.

53. člen

(spremembe Zakona o zdravilih)

V Zakonu o zdravilih (Uradni list RS, št. 17/14, 66/19, 102/24 – ZZKZ, 24/25 in 27/25 – popr.) se v:

– 86.a členu v petem odstavku v napovednem stavku besedilo »Centralni register podatkov o pacientih (v nadaljnjem besedilu: CRPP)« nadomesti z besedilom »Centralni elektronski zdravstveni zapis, kot ga določa zakon, ki ureja digitalizacijo zdravstva (v nadaljnjem besedilu: CeZZ)«, beseda »CRPP« pa se v prvi alineji petega odstavka, šestem in osmem odstavku nadomesti z besedo »CeZZ«;

– 86.b členu v prvem odstavku v 6. točki pod b) beseda »CRPP« nadomesti z besedo »CeZZ«;

– v 141. členu v osmem odstavku besedilo »CRPP in eReceptu, kot jih določa zakon, ki ureja zbirke podatkov s področja zdravstvenega zavarovanja« nadomesti z besedo »CeZZ«.

54. člen

(pacientove pravice)

Do ustrezne ureditve v zakonu, ki ureja pacientove pravice:

1. ne glede na prvo alinejo prvega odstavka 15.c člena Zakona o pacientovih pravicah (Uradni list RS, št. 15/08, 55/17, 177/20 in 100/22 – ZNUZSZS; v nadaljnjem besedilu: ZPacP) izvajalec zdravstvene dejavnosti v mreži izvajalcev javne zdravstvene službe pacienta črta s čakalnega seznama v primeru smrti pacienta po pridobitvi take informacije ob ažurnem pridobivanju podatkov iz CeZZ;
2. ne glede na drugi odstavek 16. člena ZPacP izvajalci zdravstvene dejavnosti in NIJZ povezujejo podatke iz tretjega odstavka 15. člena ZPacP s podatki, ki se nanašajo na naročanje iz CeZZ, pri čemer lahko pri povezovanju podatkov s čakalnih seznamov izvajalcev zdravstvene dejavnosti v mreži izvajalcev javne zdravstvene službe iz tretjega odstavka 15. člena ZPacP in podatkov iz zbirke CeZZ, ki se nanašajo na naročanje, uporabijo isti povezovalni znak na način, da se za pridobitev osebnega podatka uporabi samo ta znak;
3. se ne glede na tretji odstavek 16. člena ZPacP izmenjava ali povezovanje podatkov iz prvega in drugega od-

stavka 16. člena ZPacP izvaja za namen iz šestega odstavka 15. člena ZPacP, za upravljanje zbirke CeZZ in za obveščanje pacientov o možnosti izvedbe zdravstvene storitve pri drugem izvajalcu, o čemer paciente obvestita NIJZ ali izvajalec;

4. ne glede na četrti odstavek 16. člena ZPacP izvajalec zdravstvene dejavnosti v svojem lokalnem zdravstvenem informacijskem sistemu zagotavlja sprotne in resnične podatke o prostih terminih, okvirnih terminih in številu uvrščenih na čakalni seznam ter druge podatke, ki jih vnese v zbirko CeZZ in se nanašajo na naročanje na zdravstveno storitev;

5. ne glede na peti odstavek 16. člena ZPacP izvajalec zdravstvene dejavnosti podatke iz prvega in četrtega odstavka 16. člena ZPacP zagotavlja v skladu z enotnimi metodološkimi načeli iz tega zakona;

6. so ne glede na peti odstavek 32. člena ZPacP osebno ime, rojstni in kontaktni podatki pacientovega zdravstvenega pooblaščenca izvajalcu zdravstvene dejavnosti dostopni prek CeZZ, kot ga določa ta zakon;

7. je ne glede na drugi odstavek 33. člena izjava iz prvega odstavka 33. člena ZPacP izvajalcu zdravstvene dejavnosti dostopna prek CeZZ, kot ga določa ta zakon;

8. je ne glede na sedmi odstavek 34. člena ZPacP podatek o tem, da je pacient dal izjavo v skladu s 34. členom ZPacP, zdravniku dostopen prek CeZZ, kot ga določa ta zakon;

9. se ne glede na šesti odstavek 42. člena ZPacP prepoved oziroma določitev oseb lahko evidentira tudi v CeZZ, kot ga določa ta zakon.

55. člen

(aktivnosti, povezane z ustanovitvijo družbe)

(1) Družbo ustanovi Republika Slovenija tako, da Vlada sprejme akt o ustanovitvi družbe in za čas do imenovanja generalnega direktorja in člana poslovodstva v skladu z 19. členom tega zakona imenuje vršilca dolžnosti generalnega direktorja, ki izpolnjuje pogoje za člana poslovodstva, vendar najdlje za eno leto. Ministrstvo objavi prvi javni poziv za kandidiranje za člana nadzornega sveta družbe iz 18. člena tega zakona v treh mesecih od ustanovitve družbe.

(2) Vlada Republike Slovenije sprejme akt o ustanovitvi družbe iz prejšnjega odstavka v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) Vršilec dolžnosti generalnega direktorja izvede vse potrebne postopke za začetek delovanja družbe, kot jih določajo področni zakoni, zlasti pripravi prijavo za vpis v sodni register, odpre poslovni račun, izvede postopke zaposlitve.

(4) Skupščina potrdi prvi letni poslovni načrt družbe iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona v šestih mesecih od ustanovitve družbe.

(5) Koordinacijski odbor se ustanovi v treh mesecih od ustanovitve družbe in poda predlog iz prvega odstavka 24. člena tega zakona v treh mesecih od svoje ustanovitve.

(6) Družba pripravi strategijo iz četrtega odstavka 10. člena tega zakona najpozneje v devetih mesecih od ustanovitve družbe.

(7) Družba pripravi prvi akcijski načrt iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona v devetih mesecih od ustanovitve družbe.

56. člen

(prenos infrastrukture in pogodbenih obveznosti)

(1) Družba kot pogodbeni obdelovalec neodplačno od NIJZ prevzame v upravljanje informacijske rešitve, infrastrukturo in projekte, ki podpirajo obdelavo podatkov v zbirkah podatkov eZdravja, kot jih določa Zakon o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15, 31/18, 152/20 – ZZUOOP, 175/20 – ZIUOPDVE, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 206/21 – ZDUPŠOP, 141/22 – ZNUNBZ, 18/23 – ZDU-1O, 84/23 – ZDOsk-1 in 112/24 – ZDIUZDZ; v nadaljnjem besedilu: ZZPPZ), v 18 mesecih od ustanovitve družbe.

(2) Družba kot pogodbeni obdelovalec neodplačno od NIJZ in ministrstva prevzame v upravljanje informacijske rešitve, infrastrukturo in projekte, za katere se zagotavljajo sredstva iz proračunske postavke Digitalna preobrazba zdravstva – NOO, v 18 mesecih od ustanovitve družbe.

(3) Družba kot pogodbeni obdelovalec prevzame in izpolnjuje obveznosti iz pogodbenih razmerij, ki se nanašajo na informacijske rešitve, infrastrukturo in projekte iz tega člena, v imenu in za račun Republike Slovenije ob prevzemu informacijskih rešitev, infrastrukture in projektov iz tega člena.

57. člen

(rok za povezavo informacijskih sistemov in sporočanje podatka o AED)

(1) Izvajalci zdravstvene dejavnosti svoj lokalni zdravstveni informacijski sistem povežejo s centralno informacijsko-komunikacijsko infrastrukturo v skladu z enotnimi metodološkimi načeli iz 5. člena tega zakona in uporabljajo centralne informacijske rešitve iz 3. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve enotnih metodoloških načel.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki že uporabljajo svoje informacijske rešitve, ki so po vsebini sorodne centralnim informacijskim rešitvam iz drugega odstavka 3. člena tega zakona, o čemer na predlog izvajalca zdravstvene dejavnosti presodi družba, lahko svoje informacijske rešitve uporabljajo še tri leta po vzpostavitvi centralne informacijske rešitve iz 3. člena tega zakona.

(3) Fizične in pravne osebe, ki so do uveljavitve tega zakona že namestile AED za javno uporabo, morajo najpozneje v 90 dneh po izpolnitvi tehničnih pogojev iz 65. člena tega zakona sporočiti podatke iz 19. točke tretjega odstavka 33. člena tega zakona.

58. člen

(nadaljnje vodenje OZD)

(1) Zbirka NIJZ 1 iz Priloge 1 ZZPPZ se z dnem uveljavitve tega zakona vodi kot zbirka OZD.

(2) Prvi odstavek 26. člena tega zakona se v delu, ki se nanaša na obvezno vodenje zdravstvene dokumentacije v zbirki OZD v lokalnem zdravstvenem informacijskem sistemu, začne uporabljati 31. decembra 2029.

59. člen

(nadaljnje vodenje zbirk podatkov eZdravja)

(1) Zbirke podatkov eZdravja iz prvega odstavka 14.a člena ZZPPZ se uskladijo s tem zakonom in vodijo naprej kot zbirka CeZZ, ko so izpolnjeni tehnični pogoji za vzpostavitev zbirke CeZZ v skladu s tem zakonom.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se zbirka 1. eNapotnica in eNaročilo iz Priloge 2 ZZPPZ uskladi s tem zakonom in vodi naprej kot zbirka DOS, ko so izpolnjeni tehnični pogoji za vzpostavitev zbirke DOS v skladu s tem zakonom.

60. člen

(nadaljnje vodenje zbirke evidenca gibanja zdravstvenih delavcev in mreže zdravstvenih zavodov)

Zbirka NIJZ 16 iz Priloge 1 ZZPPZ se uskladi s tem zakonom in vodi naprej kot VVZ, ko so izpolnjeni tehnični pogoji za vzpostavitev zbirke VVZ v skladu s tem zakonom.

61. člen

(nadaljnje vodenje in rok za vzpostavitev novih zbirk podatkov na področju javnega zdravja)

(1) Zbirke podatkov iz Priloge 1 ZZPPZ se uskladijo s tem zakonom in vodijo naprej kot zbirke javnega zdravja, ko so izpolnjeni tehnični pogoji za vzpostavitev zbirk javnega zdravja v skladu s tem zakonom, in sicer:

1. zbirke NIJZ 48, 52, in 53 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih iz 1. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

2. zbirka NIJZ 29 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka s podatki o tuberkulozi in latentni okužbi s tuberkulozo iz 3. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

3. zbirki NIJZ 49 in 51 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju iz 4. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

4. zbirki NIJZ 25 in 25.1 iz Priloge 1 ZZPPZ kot Register raka iz 5. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

5. zbirka NIJZ 53.2 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka podatkov o rednih nemalignih boleznih iz 6. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

6. zbirka NIJZ 53.1 iz Priloge 1 ZZPPZ kot Register endoprotetike Slovenije iz 7. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

7. zbirke NIJZ 20, 28 in 40 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka o kroničnih nenalezljivih in prirojenih boleznih iz 8. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

8. zbirke NIJZ 17, 18, 19, 21 in 22 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka o reproduktivnem zdravstvenem varstvu iz 9. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

9. zbirke NIJZ 2, 2.1., 2.2., 2.3., 2.4., 2.5., 6, 7, 14 in 15 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka o zunajbolnišničnih obravnavah iz 10. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

10. zbirke NIJZ 8, 10, 12, 15 in 30 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah iz 11. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

11. zbirke NIJZ 3, 5 in 43 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka s področja varnosti in zdravja pri delu iz 12. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

12. zbirka NIJZ 31 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka s podatki o samomorih in samomorilnih poskusih iz 14. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

13. zbirka NIJZ 46 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka o umrlih osebah in vzrokih smrti iz 15. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

14. zbirka NIJZ 42 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka o slepih in slabovidnih iz 18. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

15. zbirka NIJZ 44 iz Priloge 1 ZZPPZ kot zbirka srčno žilnih bolezni iz 19. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

16. zbirka NIJZ 33 iz Priloge 1 ZZPPZ kot Register hemofilikov iz 20. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

17. zbirka NIJZ 39 iz Priloge 1 ZZPPZ kot Register oseb s cerebralno paralizo iz 21. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

18. zbirka NIJZ 26 iz Priloge 1 ZZPPZ kot Register organiziranega odkrivanja in obravnave predrakavih sprememb in raka materničnega vratu iz 1. točke tretjega odstavka 22. člena tega zakona;

19. zbirka NIJZ 26.1 iz Priloge 1 ZZPPZ kot Register organiziranega zgodnjega odkrivanja in obravnave raka dojk iz 2. točke tretjega odstavka 22. člena tega zakona;

20. zbirka NIJZ 26.2 iz Priloge 1 ZZPPZ kot Register organiziranega odkrivanja in obravnave predrakavih sprememb in raka debelega črevesa in danke iz 3. točke tretjega odstavka 22. člena tega zakona;

21. zbirka NIJZ 13 iz Priloge 1 ZZPPZ kot Zbirka o zastrupitvah in drugih učinkih kemikalij iz 22. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

22. zbirka NIJZ 23 iz Priloge 1 ZZPPZ kot Zbirka krvodajalcev iz 23. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona;

23. zbirka NIJZ 24 iz Priloge 1 ZZPPZ kot Zbirka potreb bolnikov po krvi iz 24. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona.

(2) Zbirke iz 2., 16. in 17. točke drugega odstavka 22. člena tega zakona se vzpostavijo, ko so izpolnjeni tehnični pogoji za njihovo vzpostavitev v skladu s tem zakonom.

62. člen

(zbirke podatkov, ki se arhivirajo)

Zbirke podatkov NIJZ 4, NIJZ 6.1, NIJZ 9, NIJZ 11, NIJZ 27, NIJZ 32, NIJZ 34, NIJZ 35, NIJZ 36, NIJZ 37, NIJZ 38, NIJZ 45, NIJZ 47 in NIJZ 50 iz Priloge 1 ZZPPZ upravljavec zbirke podatkov, kot ga določa ZZPPZ, v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona arhivira v skladu z zakonom, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva.

63. člen

(rok za uskladitev podzakonskih predpisov)

Pravilnik o prijavi nezgode in poškodbe pri delu (Uradni list RS, št. 78/22 in 90/22 – popr.) in Pravilnik o vrstah zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 58/22, 89/22, 14/23, 34/23, 9/24, 95/24, 112/24 in 32/25 – ZZDej-N) se s tem zakonom uskladita v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

64. člen

(rok za izdajo podzakonskih aktov)

(1) Minister izda podzakonske predpise iz drugega odstavka 3. člena, 6. člena, drugega odstavka 8. člena, trinajstega odstavka 24. člena, šestega odstavka 32. člena, 17. in 18. točke tretjega odstavka 33. člena in drugega odstavka 41. člena tega zakona v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Vlada Republike Slovenije izda podzakonski predpis iz enajstega odstavka 11. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

65. člen

(vzpostavitev zbirk podatkov in začetek uporabe)

(1) Zbirke podatkov iz 2., 3., 4. in 5. točke prvega odstavka ter drugega in tretjega odstavka 22. člena tega zakona se vzpostavijo v skladu s tem zakonom, ko so izpolnjeni tehnični pogoji za njihovo izvajanje, najpozneje pa v 36 mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Določbe 59., 60. in 61. člena tega zakona se začnejo uporabljati, ko so izpolnjeni tehnični pogoji za vzpostavitev posameznih zbirk iz prejšnjega odstavka.

(3) Minister v Uradnem listu Republike Slovenije objavi datum izpolnitve tehničnih pogojev, od katerega se vzpostavijo posamezne zbirke podatkov v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Določbe 51., 52., 53. in 54. člena tega zakona se začnejo uporabljati, ko so izpolnjeni tehnični pogoji za vzpostavitev posameznih zbirk podatkov v skladu s prvim odstavkom tega člena, do takrat pa se uporabljajo 2. in 3. člen Zakona o arhivskem gradivu, ki vsebuje osebne podatke o zdravljenju pacienta (Uradni list RS, št. 85/16), 11. in 36. člen Zakona o medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 40/25) ter 86.a, 86.b in 141. člen Zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 17/14, 66/19, 102/24 – ZZKZ, 24/25 in 27/25 – popr.).

66. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15, 31/18, 152/20 – ZZUOOP, 175/20 – ZIUOPDVE, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 206/21 – ZDUPŠOP, 141/22 – ZNUNBZ, 18/23 – ZDU-1O, 84/23 – ZDOsk-1 in 112/24 – ZDIUZDZ), uporablja pa se do vzpostavitve zbirk podatkov v skladu s prejšnjim členom.

67. člen

(prenehanje veljavnosti podzakonskih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Pravilnik o pooblastilih za obdelavo podatkov v Centralnem registru podatkov o pacientih (Uradni list RS, št. 35/24),

2. Pravilnik o prepovedi vpogleda v povzetek podatkov o pacientu v Centralnem registru podatkov o pacientih (Uradni list RS, št. 84/15),

3. Pravilnik o pogojih, rokih, načinu vključitve in uporabe eZdravja za obvezne uporabnike (Uradni list RS, št. 69/15, 25/19, 10/21 in 58/21),

4. Odredba o določitvi vrste in rokov hrambe zdravstvene dokumentacije v Centralnem registru podatkov o pacientih (Uradni list RS, št. 66/15),

5. Odredba o določitvi enotne definicije ključnih pojmov v zdravstvu (Uradni list RS, št. 40/14 in 13/25),

6. Odredba o določitvi enotnih metodoloških načel, enotnih standardov in standardnih postopkov za zagotovitev enotnosti sistema vodenja zbirk podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 4/12 in 149/22).

(2) Predpisi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe podzakonskih aktov, izdanih na podlagi tega zakona, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

68. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 500-01/25-37/37
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2240-IX

Državni zbor
Republiike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

Priloga 1

	Naslov zbirke podatkov	Vsebina zbirke podatkov	Upravljavec zbirke podatkov	Namen obdelave podatkov	Zbirka se brezplačno povezuje in pridobiva podatke iz CeZZ in VVZ ter tudi iz naslednjih zbirk ali upravljavcev	Uporabniki podatkov
1.	Zbirka o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki ali elektronski naslov za vročanje, datum in čas, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o izbranem osebnem zdravniku, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, rejniku, skrbniku in drugih zakonitih zastopnikih, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o zdravstvenih obravnavah (datum nastopa težav in znakov okužbe, diagnoza (po MKB), datum diagnoze, klinična slika, rezultati laboratorijskih preiskav, zapleti (posledice) zdravljenja, datum kontrolnega pregleda, uspešnost zdravljenja, rezistenca na zdravila, hospitalizacija (datum sprejema v in odpusta iz bolnišnice, datum sprejema v in odpusta iz enote intenzivnega zdravljenja, izpostavljenost invazivnim posegom v bolnišnici in datumi izpostavljenosti), osamitev (izolacija), identiteta in izvedeni ukrepi pri kontaktih, podatki o izvajalcu in rezultatih mikrobioloških preiskav (protokolna številka, povzročitelj (mikrob), datumi odvzema vzorcev, odvzete vrste vzorcev, datumi sprejema vzorcev v laboratorij in datum testiranj, vrsta, metode in rezultati preiskav na označevalce okužb, občutljivost na protimikrobna zdravila, molekularne in druge značilnosti povzročitelja, podatki o naročniku preiskave (zdravstveni delavec, ustanova) oziroma napotitvenem laboratoriju), podatki o okužbi (verjeten čas in kraj okužbe, potovanje ali bivanje v drugi državi, verjeten vir okužbe in način prenosa (pot širjenja) okužbe, način pojavljanja okužbe (sporadično, kopičenje, izbruh, epidemija), izpostavljenost dejavnikom tveganja za okužbo, dejavniki tveganja za težji potek okužbe, sočasne okužbe,	NIJZ	Podatki in zdravstvena dokumentacija se obdeluje za varovanje življenja in zdravja, za zagotavljanje zdravstvenega varstva posameznika, na katerega se ti podatki nanašajo, za spremljanje in obvladovanje pojava nalezljivih bolezni, za preprečevanje širjenja nalezljivih bolezni ter ovrednotenje izvedenih ukrepov za preprečevanje obolevanja ali smrti pacientov. Podatki in zdravstvena dokumentacija se obdelujejo tudi za izvajanje posebnih ukrepov za preprečevanje in obvladovanje nalezljivih bolezni v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni.	Z zbirko podatkov o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju, zbirko o zunajbolnišničnih obravnavah, zbirko o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, zbirko o izdanih zdravilih in drugih medicinskih pripomočkih in zbirko o umrlih osebah in vzrokih smrti. Podatke v zbirko posredujejo izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki obravnavajo bolnike z nalezljivimi boleznimi in okužbami, izvajalci mikrobioloških preiskav, osebe z nalezljivimi boleznimi in okužbami ter njihovi kontakti in druge nacionalne zbirke podatkov, ki vsebujejo tudi podatke o nalezljivih boleznih in okužbah.	

		podatki o cepljenju), podatki o upravnih obravnavah, podatki v zvezi s pravno pomembnimi odločitvami pacienta, podatek o imenovanemu zdravniku šole ter podatek o oddelku, razredu ali letniku ter podatke o vzgojno-izobraževalnem zavodu za osebe, ki so udeležene v sistem vzgoje in izobraževanja, ali letnik in podatke o višji strokovni šoli ali visokošolskem zavodu za osebe, ki so udeležene v višji strokovni ali visokošolski študij, podatek o vključitvi v institucionalno varstvo, zaposlitev in področje dela za zdravstvenega delavca.				
2.	Zbirka o mikrobioloških podatkih	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki ali elektronski naslov za vročanje, podatki o vzorcih (tip in izvor vzorca, datum in kraj zbiranja vzorca, pogoji transporta in skladiščenja vzorca), podatki o mikroorganizmih (tip mikroorganizmov, genetske informacije, fenotipske lastnosti, antibiotična odpornost), podatki o laboratorijski analizi (metode, uporabljene za identifikacijo in analizo mikroorganizmov, rezultati testov, kot so občutljivost na antibiotike ali druge terapevtske snovi), podatki, ki jih je predložil pacient.	Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano	Spremljanje odpornosti mikrobov proti protimikrobnim zdravilom ter o javnozdravstveno pomembnih mikrobih in njihovih lastnostih.		
3.	Zbirka s podatki o tuberkulozi in latentni okužbi s tuberkulozo	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki ali elektronski naslov za vročanje, datum in čas, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, rejniku, skrbniku in drugih zakonitih zastopnikih, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o zdravstvenih obravnavah, podatki o upravnih obravnavah, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, podatki v zvezi s pravno pomembnimi odločitvami pacienta, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, podatki o receptu, napotni listini in naročilnici, podatki, ki jih je predložil pacient.	Univerzitetna klinika za pljučne bolezni in alergijo Golnik	Zbirka se vodi za namen spremljanja gibanja tuberkuloze in usklajevanja epidemioloških ukrepov proti tej bolezni.	Z zbirko o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih.	

4.	Zbirka s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki ali elektronski naslov za vročanje, datum in čas, kraj in država smrti ter vzrok smrti, datum priselitve in odselitve iz Slovenije, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, rejniku, skrbniku in drugih zakonitih zastopnikih, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o zdravstvenih obravnavah v povezavi s cepljenjem in neželenimi učinki po cepljenju (datum cepljenja, cepivo (ime, serijska številka, rok uporabe, zaščita pred boleznimi, odmerek, razlog za cepljenje), cepitelj (zdravstveni delavec in ustanova), neželeni učinek (vrsta, začetek, trajanje), podatki v zvezi z neželenimi učinki (anamneza, preiskave, izvidi, ocena), sočasno uporabljena zdravila, ukrepi, izid, datum prijave, poročevalec neželenih učinkov (zdravstveni delavec in ustanova), podatki o opustitvi ali odklonitvi obveznega cepljenja (bolezen, proti kateri je bilo cepljenje opuščeno ali odklonjeno, razlog, trajanje, datum opustitve ali odklonitve, podatki o zdravniku, ki poroča o opustitvi ali odklonitvi), podatek o izbranem zdravniku in imenovanemu zdravniku šole ter podatek o oddelku, razredu ali letniku ter podatki o vzgojno-izobraževalnem zavodu za osebe, ki so udeležene v sistem vzgoje in izobraževanja, ali letnik in podatke o višji strokovni šoli ali visokošolskem zavodu za osebe, ki so udeležene v višji strokovni ali visokošolski študij, podatki o upravnih obravnavah, podatki v zvezi s pravno pomembnimi odločitvami pacienta, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, podatki o obveznikih za cepljenje, podatki, ki jih je predložil pacient.	NIJZ	Podatki in zdravstvena dokumentacija se obdelujejo za varovanje življenja in zdravja, za zagotavljanje zdravstvenega varstva posameznika, na katerega se ti podatki nanašajo, za spremljanje in vrednotenje uspešnosti cepljenja pri pacientu, za zagotavljanje podatkov o cepljenju ter za spremljanje neželenih učinkov po cepljenju za varovanje zdravja in življenja pacienta ter za opustitev cepljenja in kombinacij cepljenj v nasprotju z medicinskimi indikacijami.	Od izvajalcev zdravstvene dejavnosti, ki izvajajo cepljenje, izbrani zdravniki ali imenovani zdravniki šole, ki so zadolženi za izvedbo obveznega cepljenja in izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki obravnavajo bolnike z neželenimi učinki po cepljenju.	

5.	Register raka	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki ali elektronski naslov za vročanje, datum in čas, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o izvajalcu zdravstvene dejavnosti, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, rejniku, skrbniku in drugih zakonitih zastopnikih, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o zdravstvenih obravnavah (zdravstvena stanja – diagnoze, zapis podatkov in ugotovitev obravnave v strukturirani obliki, podatki o vitalnih znakih in antropometričnih meritvah, laboratorijski rezultati, podatki o predpisanih, uporabljenih ali izdanih zdravilih, živilih, medicinskih pripomočkih (tudi vsajenih) in drugih materialih, recepti in naročilnice, negovalne diagnoze, podatki o ugotovljenih dejavnikih tveganja, alergijah in preobčutljivostih, napotne listine, podatki o trajanju zdravstvene obravnave), povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, podatki, ki jih je predložil pacient.	Onkološki inštitut Ljubljana	Register se vodi za spremljanje incidence in preživetja bolnikov z rakom, spremljanje, načrtovanje in vrednotenje onkološkega varstva, odkrivanja visoko ogroženih posameznikov in njihovih krvnih sorodnikov z dednimi okvarami, odgovornimi za dedne sindrome rakavih bolezni, za epidemiološke in klinične raziskave.	Z zbirkami presejalnih programov iz Priloge 2 tega zakona, zbirko o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih, zbirko o zunajbolnišničnih obravnavah, zbirko o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, zbirko s področja varnosti in zdravja pri delu, zbirko o izdanih zdravilih in medicinskih pripomočkih, zbirko o umrlih osebah in vzrokih smrti, zbirko o humanem biomonitoringu.	
6.	Zbirka s podatki o redkih nemalignih boleznih	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki ali elektronski naslov za vročanje, datum in čas, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o izvajalcu z lokacijo, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, rejniku, skrbniku in drugih zakonitih zastopnikih, če so potrebni za uveljavljanje pravic, krvna skupina in status krvodajalca, podatki o zdravstvenih obravnavah, zdravstvena stanja – diagnoze, zapis podatkov in ugotovitev obravnave v strukturirani obliki, podatki o vitalnih znakih in antropometričnih meritvah, laboratorijski rezultati, podatki o predpisanih, uporabljenih ali izdanih zdravilih, živilih, medicinskih pripomočkih (tudi	Univerzitetni klinični center Ljubljana, Pediatrična klinika	Zbirka se vodi za obdelovanje podatkov o incidenci, prevalenci in preživetju bolnikov z redko boleznijo, spremljanje, načrtovanje in vrednotenje zdravstvenega varstva, epidemiološke in klinične raziskave.	Z zbirko s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju, zbirko o zunajbolnišničnih obravnavah, zbirko o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, zbirko o reproduktivnem zdravstvenem varstvu, zbirko s področja varnosti in zdravja pri delu, zbirko o umrlih osebah in vzrokih smrti.	

		vsajenih) in drugih materialih, recepti in naročilnice, negovalne diagnoze, podatki o ugotovljenih dejavnikih tveganja, alergijah in preobčutljivostih, napotne listine, podatki o trajanju zdravstvene obravnave, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, podatki, ki jih je predložil pacient.				
7.	Register endoprotetike Slovenije	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki ali elektronski naslov za vročanje, datum in čas, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, rejniku, skrbniku in drugih zakonitih zastopnikih, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o zdravstvenih obravnavah, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, podatki, ki jih je predložil pacient, nalepka vsajenih medicinskih pripomočkov.	Ortopedska bolnišnica Valdoltra	Register se vodi zaradi spremljanja preživetja (čas od vstavitve do odstranitve) vstavljenih endoprotez kolčnega in kolenskega sklepa, zagotavljanja nadzora nad kakovostjo endoprotetičnih operacij, omogočanja hitre detekcije manj kakovostnih endoprotez, kliničnih in epidemioloških študije ter strokovne analize ter za načrtovanje zdravstvene politike na področju endoprotetike.		Izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki opravljajo zdravstveno dejavnost artroplastike.
8.	Zbirka o kroničnih nenalezljivih in prirojenih boleznih	Identifikacijski podatki pacienta, datum in čas, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, podatki o izvajalcu z lokacijo, podatki o zdravstvenih obravnavah, zdravstvena stanja – diagnoze, zapis podatkov in ugotovitev obravnave v strukturirani obliki, laboratorijski rezultati, genomski in epigenetski podatki, podatki o predpisanih, uporabljenih ali izdanih zdravilih, živilih, medicinskih pripomočkih (tudi vsajenih) in drugih materialih, recepti in naročilnice, negovalne diagnoze, podatki o ugotovljenih dejavnikih tveganja, alergijah in preobčutljivostih, napotne listine, podatki o trajanju zdravstvene obravnave, podatki o kazalnikih kakovosti zdravstvene obravnave, povzetek ugotovitev,	NIJZ	Zbirka je namenjena spremljanju incidence in prevalence kroničnih nenalezljivih in prirojenih bolezni ter stanj pri otrocih, mladostnikih in odraslih, spremljanju pojavnosti vzrokov in dejavnikov tveganja za nastanek kroničnih nenalezljivih bolezni, spremljanju pojavnosti ter ugotavljanju vzrokov prirojenih bolezni ter za sodelovanje z evropskim registrom prirojenih anomalij, spremljanju uspešnosti in učinkovitosti zdravstvenih obravnav kroničnih nenalezljivih in prirojenih bolezni. Zbirka je namenjena tudi za načrtovanje, spremljanje in vrednotenje programov javnega zdravja in zdravstvenega varstva ter drugih politik za preprečevanje, zdravljenje in rehabilitacijo kroničnih nenalezljivih in prirojenih bolezni. Zbirka je	Z zbirko s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju, Registrom raka, zbirko o zunajbolnišničnih obravnavah, zbirko o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, zbirko o reproduktivnem zdravstvenem varstvu, zbirko s področja varnosti in zdravja pri delu, zbirko o umrlih osebah in vzrokih smrti, zbirko s podatki o samomorih in samomorilnih poskusih.	

		trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis telemetričnih podatkov o vitalnih znakih in antropometričnih meritvah, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, podatke o receptu, napotni listini in naročilnici, podatke presejanja družinskih članov, zapisi telemetričnih podatkov.		namenjena tudi spremljanju otrok in mladostnikov s sladkorno boleznijo, vrojenimi presnovnimi motnjami, endokrinopatijami in dednimi dislipidemijami.		
9.	Zbirka o reproduktivnem zdravstvenem varstvu	Identifikacijski podatki pacienta, izobrazba, poklic, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, podatki o zdravstvenih obravnavah, podatki o izvajalcu zdravstvene dejavnosti z lokacijo, družinska anamneza oziroma podatki o bolezni v družini, podatki o rezultatih preventivnih zdravstvenih pregledov in presejalnih testov, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, podatki o zdravstvenih obravnavah, zdravstvena stanja – diagnoze, zapis podatkov in ugotovitev obravnave v strukturirani obliki, laboratorijski rezultati, podatki o predpisanih, uporabljenih ali izdanih zdravilih, živilih, medicinskih pripomočkih (tudi vsajenih) in drugih materialih, recepti in naročilnice, negovalne diagnoze, podatki o ugotovljenih dejavnikih tveganja, alergijah in preobčutljivostih, napotne listine, podatki o trajanju zdravstvene obravnave, podatki o opravljenih storitvah, podatki o kazalnikih kakovosti zdravstvene obravnave, podatki o uporabi psihoaktivne snovi, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis telemetričnih podatkov o vitalnih znakih in antropometričnih meritvah, podatki v zvezi s pravno pomembnimi odločitvami pacienta, podatki o receptu, napotni listini in naročilnici, podatki o donorskih programih.	NIJZ	Zbirka se vodi za spremljanje reproduktivnega zdravja in zdravstvenega varstva žensk, vključno z zdravjem parov v postopkih oploditve z biomedicinsko pomočjo, zdravjem nosečnic, porodnic, otročnic in novorojenčkov, za spremljanje vključenosti v zdravstveno varstvo in rezultatov preventivnih in presejalnih aktivnosti. Namenjena je za spremljanje incidence in prevalence bolezni in stanj ter spremljanje, načrtovanje in vrednotenje programov in zmogljivosti reproduktivnega zdravstvenega varstva. Zbirka služi kot za osnova za epidemiološke in klinične raziskave. Podatki v zbirki se obdelujejo za spremljanje in vrednotenje pojavnosti prirojenih anomalij ter ugotavljanje vzrokov pojavnosti in komunikacijo z evropskim registrom prirojenih anomalij.	Z zbirko s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju, Registrom raka, zbirko o zunajbolnišničnih obravnavah, zbirko o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, zbirko s podatki o samomorih in samomorilnih poskusih, zbirko s področja varnosti in zdravja pri delu, zbirko o umrlih osebah in vzrokih smrti, zbirko s podatki o redkih nemalignih boleznih, zbirko o kroničnih nenalezljivih in prirojenih boleznih.	Izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki izvajajo postopke zdravljenja neplodnosti in postopke oploditve z biomedicinsko pomočjo.

10.	Zbirka o zunajbolnišničnih obravnavah	Identifikacijski podatki pacienta, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o zdravstvenih in zobozdravstvenih obravnavah in njihovih rezultatih ter vzrokih (poškodbe, zastrupitve), podatki o izvajalcu (številka izvajalca zdravstvene dejavnosti) z lokacijo, podatki o nosilcu stika, zdravstvena stanja – diagnoze, zapis podatkov in ugotovitev obravnave v strukturirani obliki (vključno z okoliščinami vzroka obravnave), laboratorijski rezultati, podatki o predpisanih, uporabljenih ali izdanih zdravilih, živilih, medicinskih pripomočkih (tudi vsajenih) in drugih materialih, recepti in naročilnice, negovalne diagnoze, podatki o ugotovljenih dejavnikih tveganja, alergijah in preobčutljivostih, napotne listine, podatki o trajanju zdravstvene obravnave, podatki o opravljenih storitvah, podatki o kazalnikih kakovosti zdravstvene obravnave, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis telemetričnih podatkov o vitalnih znakih in antropometričnih meritvah, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta in dejavnikov tveganja (vključno z uporabo psihoaktivnih snovi), razlog za zaključek obravnave, podatki o vključitvi v delavnice in rezultati.	NIJZ	Spremljanje zdravja, zdravstvenega in zobozdravstvenega varstva vseh skupin prebivalstva ter uporabe sistema zdravstvenega varstva zaradi načrtovanja in upravljanja sistema zdravstvenega varstva vključno. Zbirka se vodi z namenom spremljanja zdravja oseb, vključenosti v zdravstveno varstvo in rezultatov preventivnih in presejalnih aktivnosti, spremljanja dejavnikov tveganja in ogroženosti, incidence in prevalence bolezni in stanj, spremljanja, načrtovanja in vrednotenja preventivnega zdravstvenega varstva. Podatki v zbirki se obdelujejo tudi v statistične namene in služijo kot osnova za epidemiološke in klinične raziskave.	Z zbirko o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih, zbirko s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju, Registrom raka, zbirko o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, zbirko o reproduktivnem zdravstvenem varstvu, zbirko s podatki o samomorih in samomorilnih poskusih, zbirko s podatki o redkih nemalignih boleznih, zbirko o kroničnih nenalezljivih in prirojenih boleznih, zbirko s področja varnosti in zdravja pri delu, zbirko o umrlih osebah in vzrokih smrti, Registrom endoprotetike Slovenije.	
11.	Zbirka o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah	Identifikacijski podatki pacienta, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o zdravstvenih obravnavah, podatki o izvajalcu z lokacijo, zdravstvena stanja – diagnoze, zapis podatkov in ugotovitev obravnave v strukturirani obliki (vključno z okoliščinami vzroka obravnave), laboratorijski rezultati, podatki o predpisanih, uporabljenih ali izdanih zdravilih, živilih, medicinskih pripomočkih (tudi vsajenih) in drugih materialih, recepti in naročilnice, negovalne diagnoze, podatki o ugotovljenih dejavnikih tveganja, alergijah in preobčutljivostih, napotne listine, podatki o trajanju zdravstvene obravnave,	NIJZ	Spremljanje zdravja in zdravstvenega varstva vseh skupin prebivalstva ter uporabe sistema zdravstvenega varstva zaradi načrtovanja in upravljanja sistema zdravstvenega varstva. Zbirka se vodi z namenom spremljanja zdravja oseb, vključenosti v zdravstveno varstvo in rezultatov preventivnih in presejalnih aktivnosti, spremljanja dejavnikov tveganja in ogroženosti, incidence in prevalence bolezni in stanj, spremljanja, načrtovanja in vrednotenja preventivnega zdravstvenega varstva. Podatki v zbirki se obdelujejo tudi v statistične namene in služijo kot osnova za epidemiološke in klinične raziskave.	Z zbirko o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih, zbirko s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju, Registrom raka, zbirko o zunajbolnišničnih obravnavah, zbirko o reproduktivnem zdravstvenem varstvu, zbirko s podatki o samomorih in samomorilnih poskusih, zbirko s podatki o redkih nemalignih boleznih, zbirko o kroničnih nenalezljivih in prirojenih boleznih, zbirko s področja varnosti in zdravja pri delu, zbirko o umrlih osebah in vzrokih smrti, Registrom endoprotetike Slovenije.	

		podatki o opravljenih storitvah, podatki o kazalnikih kakovosti zdravstvene obravnave, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis telemetričnih podatkov o vitalnih znakih in antropometričnih meritvah, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, podatki o receptu, napotni listini in naročilnici.				
12.	Zbirka s področja varnosti in zdravja pri delu	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, delovnem okolju, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, izpostavljenosti, podatki o izvajalcu (številka izvajalca zdravstvene dejavnosti) z lokacijo, podatki o nezgodi pri delu, podatki o zdravstvenih obravnavah, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis telemetričnih podatkov o vitalnih znakih in antropometričnih meritvah, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, podatki, ki jih je predložil pacient, podatki, povezani s poklicno boleznijo ali sumom na poklicno bolezen, podatki o receptu, napotni listini in naročilnici, podatki o rezultatih preventivnih zdravstvenih pregledov, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, podatki o družinskih članih, odsotnosti z dela, obravnava na invalidski komisiji, rezultati preventivnih zdravstvenih pregledov, podatki o poklicnih bolezni, zdravstvena stanja – diagnoze, zapis podatkov in ugotovitev obravnave v strukturirani obliki (vključno z okoliščinami vzroka obravnave), laboratorijski rezultati, podatki o trajanju zdravstvene obravnave.	NIJZ	Zbirka se vodi za namene zdravja in zdravstvenega varstva delovno aktivne populacije ter za namen upravljanja sistema zdravstvenega varstva ter priprave ukrepov na področju varnosti in zdravja pri delu.	Z zbirko o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih, zbirko s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju, Registrom raka, zbirko o zunajbolnišničnih obravnavah, zbirko o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, zbirko o reproduktivnem zdravstvenem varstvu, zbirko s podatki o samomorih in samomorilnih poskusih, zbirko s podatki o redkih nemalignih boleznih, zbirko o kroničnih nenalezljivih in prirojenih boleznih, zbirko o umrlih osebah in vzrokih smrti, Registrom endoprotetike Slovenije.	

13.	Zbirka o izdanih zdravilih in medicinskih pripomočkih	Identifikacijski podatki pacienta, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu, podatki o izvajalcu (številka izvajalca zdravstvene dejavnosti) z lokacijo, podatki o predpisanih, uporabljenih ali izdanih zdravilih, živilih, medicinskih pripomočkih (tudi vsajenih) in drugih materialih, recepti in naročilnice.	NIJZ	Spremljanje porabe zdravil, izdanih na recept in naročilnico, izdanih brez recepta, porabljenih v bolnišnicah ter spremljanje porabe splošnih medicinskih pripomočkov ter aktivnih medicinskih pripomočkov za vsaditev se vodi za namene spremljanja zdravja in zdravstvenega varstva vseh skupin prebivalstva ter z nameni upravljanja sistema zdravstvenega varstva.	Z zbirko o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih, zbirko s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju, Registrom raka, zbirko o zunajbolnišničnih obravnavah, zbirko o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, zbirko o reproduktivnem zdravstvenem varstvu, zbirko s podatki o samomorih in samomorilnih poskusih, zbirko s podatki o redkih nemalignih boleznih, zbirko o kroničnih nenalezljivih in prirojenih boleznih, zbirko o umrlih osebah in vzrokih smrti, Registrom endoprotetike Slovenije.	
14.	Zbirka s podatki o samomorih in samomorilnih poskusih	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, rejniku, skrbniku in drugih zakonitih zastopnikih, če so potrebni za uveljavljanje pravic, krvno skupino in status krvodajalca, podatki o zdravstvenih obravnavah, podatki o upravnih obravnavah, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis telemetričnih podatkov o vitalnih znakih in antropometričnih meritvah, podatki v zvezi s pravno pomembnimi odločitvami pacienta, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, pacientova zdravstvena dokumentacija, podatki, ki jih je predložil pacient, podatki o receptu, napotni listini in naročilnici, poročilo in druge ugotovitve policije o času, kraju, vzroku in načinu smrti, uporabljenih sredstvih ter vsa druga dejstva in okoliščine, ki pripomorejo k razumevanju dogodka, obdukcijski izvid (vzrok smrti, morebitne druge ugotovitve, toksikološke preiskave), psihološka avtopsija (ugotovitve o psihološkem stanju preminule osebe, morebitni dejavniki tveganja ali zaščite, ki so prispevali k dogodku).	NIJZ	Zdravstvena dokumentacija se obdeluje za varovanje življenja in zdravja, preprečevanje samomorov in samomorilnih poskusov, zagotavljanje zdravstvenega varstva osebam s samomorilnim vedenjem, raziskovanje dejavnikov tveganja za samomorilno vedenje, razvoj učinkovitih načinov preprečevanja samomorilnega vedenja, načrtovanje zdravstvenega varstva in drugih programov in politik preprečevanja samomora in spremljanje učinkovitosti ukrepov za preprečevanje samomora in poskusov samomora.	Policija, izvajalci obdukcij, izvajalci psiholoških avtopsij.	

15.	Zbirka o umrlih osebah in vzrokih smrti	Identifikacijski podatki (vključno z EID hišne številke), kontaktni podatki, podatki o izobrazbi, podatki o delu, delovnem mestu, poklicu in o delodajalcu, zakonski stan, podatki o zdravstvenem zavarovanju staršev (ZZZS številka matere, ZZZS številka očeta), dejavniki tveganja, sočasne ali prejšnje bolezni, mejniki v poteku bolezni, posledice bolezni, podatki o izvajalcih (številka izvajalca zdravstvene dejavnosti), vključno z imenom in priimkom izbranega osebnega zdravnika ali ginekologa, ime in priimek mrliškega preglednika, ime in priimek obducenta, ime in priimek kontrolnega mrliškega preglednika, podatki o mrliškem in kontrolnem mrliškem pregledu: datum in čas mrliškega pregleda, datum in čas kontrolnega mrliškega pregleda, podatki o smrti: datum in čas smrti, kraj (naslov) smrti, mesto smrti, vzroki smrti in čas trajanja bolezni, vrsta nasilne smrti, kraj smrtne nesreče, aktivnost v času smrti, podatek o zdravniški oskrbi, podatki za mrtvorojene in umrle dojenčke: mrtvorojenost otroka, število plodov, porodna teža, število dopolnjenih tednov nosečnosti, število ur življenja, podatki o nosečnosti: nosečnost v času smrti oziroma zadnjem letu pred smrtjo, podatek ali je nosečnost prispevala k smrti, podatki o zdravstvenih obravnavah, podatki v zvezi z življenjskim slogom.	NIJZ	Spremlja se zdravje vseh skupin prebivalstva z namenom preprečevanja prezgodnje umrljivosti in maternalne umrljivosti, spremljanja in načrtovanja sistema zdravstvenega varstva.	Z zbirko o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih, zbirko s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju, Registrom raka, zbirko o zunajbolnišničnih obravnavah, zbirko o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, zbirko o reproduktivnem zdravstvenem varstvu, zbirko s podatki o samomorih in samomorilnih poskusih, zbirko s podatki o redkih nemalignih boleznih, zbirko o kroničnih nenalezljivih in prirojenih boleznih, Registrom endoprotetike Slovenije, zbirko s področja varnosti in zdravja pri delu.	
16.	Zbirka o operacijah katarakt	Leto rojstva pacienta, spol, podatki o zdravstvenih obravnavah, predoperativno, interoperativno in pooperativno stanje.	NIJZ	Spremljanje in načrtovanje zdravstvenega varstva bolnikov po operaciji katarakte.		
17.	Zbirka o humanem biomonitoringu	Psevdonimizirani podatki preiskovancev in članov gospodinjstva: ID številka, spol, rojstvo, sociodemografski podatki (izobrazba, vrsta dela, delovno mesto, poklic in dejavniki tveganja na delovnem mestu, dohodek), podatki o zdravstvenem stanju in morebitnih zdravstvenih obravnavah, nosečnosti, poteku rojstva in zdravstvenem stanju otroka, podatki o življenjskem slogu, prehranjevalnih navadah, ožjem in širšem bivalnem okolju ter potencialnih virih izpostavljenosti, antropometrične meritve, rezultati preiskav bioloških materiala.	NIJZ	Ugotavlja se izpostavljenost prebivalcev Slovenije različnim kemikalijam, ki se nahajajo v ožjem in širšem okolju, vključno s hrano, učinke teh kemikalij in občutljivost za njihov razvoj. Z analizo teh podatkov prepoznavamo razlike v izpostavljenosti glede na geografske in časovne dejavnike, prehranske navade, vpliv lokalnega okolja, pretekle aktivnosti in druge spremenljivke. HBM podatki omogočajo verodostojno oceno tveganja za zdravje ljudi, spremljanje sprememb v		

				času, po potrebi pripravo in uvedbo ukrepov za zmanjšanje tveganja ter ocenjevanje njihove učinkovitosti.		
18.	Zbirka o slepih in slabovidnih	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, vidna ostrina na daljavo oziroma bližino, vidno polje, očesne diagnoze po Mednarodni klasifikaciji bolezni, podstrukturirane na neposredni in osnovni vzrok slepote, kategorizacija slepote oziroma slabovidnosti, datum nastanka slepote oziroma slabovidnosti in trajanja bolezni, ki je povzročila slepoto oziroma slabovidnost, podatki o družinskih boleznih, podatki o delu, izobrazbi, poklicu, viru dohodkov, zakonski stan, podatki o njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, rejniku, skrbniku in drugih zakonitih zastopnikih, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o zdravstvenih obravnavah, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, podatki, ki jih predloži pacient.	Očesna klinika	Spremljanje in načrtovanje zdravstvenega varstva bolnikov, spremljanje kakovosti življenja slepih in slabovidnih.		
19	Zbirka srčno žilnih bolezni	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki, izobrazba, telefon, družinska anamneza, podatki o bolezni v družini, dejavniki tveganja, prejšnje bolezni, diagnoza kardiovaskularne in cerebrovaskularne bolezni, mejniki v poteku bolezni, posledice, podatki o cepljenju in okužbah, ime in priimek lečečega zdravnika.	Univerzitetni klinični center Ljubljana	Spremljanje in načrtovanje zdravstvenega varstva bolnikov, spremljanje kakovosti življenja bolnikov srca in ožilja.		
20.	Register hemofilikov	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o kroničnih boleznih ožjih družinskih članov, genomski in epigenetski podatki ter podatki presejanja družinskih članov, podatki o zdravstvenih obravnavah, zapis telemetričnih podatkov o vitalnih znakih in antropometričnih meritvah, pacientova dosedanja zdravstvena dokumentacija, zapisi telemetričnih podatkov pripomočkov za uravnavanje ravni sladkorja (glukozni senzor) in dovajanje inzulina, vključno s CGM-temelječimi kazalniki za spremljanje sladkorne bolezni ali postavitev diagnoze	Univerzitetni klinični center Ljubljana, Pediatrična klinika	Spremljanje, vrednotenje in načrtovanje zdravstvenega varstva hemofilikov.		

		(hiperglikemija (sladkorna bolezen) ali hipoglikemija (vrojena presnovna bolezen), podatki do sedaj opravljenih laboratorijskih izvidov in slikovnih preiskav za ugotavljanje prisotnosti zapletov bolezni, podatki o prejemanju zdravil (izdanih receptih), podatki vprašalnikov za spremljanje kvalitete življenja.				
21.	Register oseb s cerebralno paralizo	Identifikacijski podatki pacienta, ime in priimek matere, starost ob zadnjem pregledu, diagnoza, gibalna prizadetost, vrsta cerebralne paralize, spremljajoči simptomi in znaki, komorbidnosti.	Univerzitetni klinični center Ljubljana, Pediatrična klinika	Spremljanje oseb s cerebralno paralizo v Sloveniji (sinhronizacija z evropskim registrom SCPE).		
22.	Zbirka o zastrupitvah in drugih učinkih kemikalij	Identifikacijski podatki pacienta, matična številka primera, zakonski stan, stopnja izobrazbe, delo, ki ga opravlja, nosečnost, dojenje, telesna teža, ime in naslov osebe, ki je izpolnila obrazec, datum, kraj in ura zastrupitve, okoliščine zastrupitve, pot vnosa v telo, izpostavljenost, podatki o povzročitelju zastrupitve, ostale pomembne diagnoze, klinična slika zastrupitve, ocena teže zastrupitve, zdravljenje, antidoti, dekontaminacija, konzultacija toksikologa, izid zastrupitve, napotitev po pregledu oziroma odpustu.	Klinični center Ljubljana, Center za zastrupitve	Spremljanje in proučevanje pojavnosti in okoliščin nastanka zastrupitev ter drugih učinkov kemikalij z namenom preprečevanja škodljivih učinkov kemikalij, zdravljenja pacienta ter izobraževanja strokovnih delavcev in osveščanja javnosti.		
23.	Zbirka krvodajalcev	Identifikacijski podatki, kontaktni podatki, šifra poklica in stopnja izobrazbe, naslov zaposlitve, številka krvodajalca, medicinski podatki, krvni tlak, vzrok odklona, kolaps, opažanja zdravnika, laboratorijski podatki, krvna skupina ABO in Rh, protitelesa, podatki o izdelkih, naročilo.	Zavod Republike Slovenije za transfuzijo	Spremljanje in vrednotenje dela dejavnosti za transfuzijo krvi.		
24.	Zbirka potreb bolnikov po krvi	Identifikacijski podatki pacienta, krvna skupina, bolnišnična številka, interna številka pacienta.	Zavod Republike Slovenije za transfuzijo	Zagotavljanje potreb po krvnih izdelkih.	Od zavodov za transfuzijo.	

Priloga 2

	Naslov zbirke podatkov	Vsebina zbirke podatkov	Upravljavec zbirke podatkov	Namen obdelave podatkov	Zbirka se brezplačno povezuje in pridobiva podatke iz CeZZ in VVZ ter tudi iz naslednjih zbirk ali upravljavcev
1.	Register organiziranega odkrivanja in obravnave predrakavih sprememb in raka materničnega vratu (Register ZORA)	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki, datum, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, državljanstvu, zakonskem stanu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o osebnih izbranih zdravnikih ter izvajalcih, zdravstvenih obravnavah in dokumentaciji (vključno z izvidi, diagnozami, priporočili, odpustnimi pismi, zdravstvenimi stanji) v organiziranem ali oportunističnem presejanju, o vabljenju in obravnavah v drugih presejalnih programih, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis anamneze in telemetričnih podatkov o antropometričnih meritvah, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, ter drugih dejavnikih, povezanih s tveganjem za raka ali neodziv v presejalni program, podatki o predrakavih in rakavih spremembah, kot zapisano v Registru raka, podatki, zbrani za namen in v okviru izvajanja presoje kakovosti storitev, postopkov in strokovnega nadzora v okviru presejalnega programa, podatki o receptu, napotni listini in naročilnici, stroških, elektronska in pisna korespondenca s pacienti in izvajalci.	Onkološki inštitut Ljubljana	Obdelava podatkov v zbirkah presejalnih programov je namenjena prepoznavanju zdravstvene ogroženosti, ciljanemu vabljenju oseb, presejanju, dodatni diagnostiki, zdravljenju in spremljanju posameznikov, zmanjševanju neodzivnosti, načrtovanju in izvajanju ukrepov za izboljšanje obravnave pacientov (vključno z epidemiološkimi in kliničnimi raziskavami ter analizami izvedljivosti ter stroškovne učinkovitosti), vodenju in spremljanju kakovosti, vrednotenju učinkov programa ter zmanjševanju zdravstvene škode in storitev, ki so posledica neorganiziranega (oportunističnega) presejanja.	Z zbirkami na področju javnega zdravja iz Priloge 1 tega zakona: 1. zbirka o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih, 2. zbirka o mikrobioloških podatkih, 4. zbirka s podatki o cepljenih osebah in neželenih učinkih po cepljenju, 5. Register raka, 9. zbirka o reproduktivnem zdravstvenem varstvu, 10. zbirka o zunajbolnišničnih obravnavah, 11. zbirka o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, 12. zbirka s področja varnosti in zdravja pri delu, 13. zbirka o izdanih zdravilih in medicinskih pripomočkih, 15. zbirka o umrlih osebah in vzrokih smrti. Z zbirkami presejalnih programov iz Priloge 2 tega zakona.
2.	Register organiziranega zgodnjega odkrivanja in obravnave raka dojk (Register DORA)	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki, datum, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, državljanstvu, zakonskem stanu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o osebnih izbranih zdravnikih ter izvajalcih, zdravstvenih obravnavah in dokumentaciji (vključno z izvidi, diagnozami, priporočili, odpustnimi pismi, zdravstvenimi stanji) v organiziranem ali oportunističnem presejanju, o vabljenju in obravnavah v drugih presejalnih	Onkološki inštitut Ljubljana	Obdelava podatkov v zbirkah presejalnih programov je namenjena prepoznavanju zdravstvene ogroženosti, ciljanemu vabljenju oseb, presejanju, dodatni diagnostiki, zdravljenju in spremljanju posameznikov, zmanjševanju neodzivnosti, načrtovanju in izvajanju ukrepov za izboljšanje obravnave pacientov (vključno z epidemiološkimi in kliničnimi raziskavami ter analizami izvedljivosti ter stroškovne učinkovitosti), vodenju in spremljanju kakovosti, vrednotenju učinkov programa ter zmanjševanju zdravstvene škode in storitev, ki so posledica	Z zbirkami na področju javnega zdravja iz Priloge 1 tega zakona: 5. Register raka, 9. zbirka o reproduktivnem zdravstvenem varstvu, 10. zbirka o zunajbolnišničnih obravnavah, 11. zbirka o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, 12. zbirka s področja varnosti in zdravja pri delu, 13. zbirka o izdanih zdravilih in medicinskih pripomočkih, 15. zbirka o umrlih osebah in vzrokih smrti. Z zbirkami presejalnih programov iz Priloge 2 tega zakona.

		programih, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis anamneze in telemetričnih podatkov o antropometričnih meritvah, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta ter drugih dejavnikih, povezanih s tveganjem za raka ali neodziv v presejalni program, podatki o predrakavih in rakavih spremembah, kot zapisano v Registru raka, podatki, zbrani za namen in v okviru izvajanja presoje kakovosti storitev, postopkov in strokovnega nadzora v okviru presejalnega programa, podatki o receptu, napotni listini in naročilnici, stroških, elektronska in pisna korespondenca s pacienti in izvajalci.		neorganiziranega (oportunističnega) presejanja.	
3.	Register organiziranega odkrivanja in obravnave predrakavih sprememb in raka debelega črevesa in danke (Register SVIT)	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki, datum, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, državljanstvu, zakonskem stanu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o osebnih izbranih zdravnikih ter izvajalcih, zdravstvenih obravnavah in dokumentaciji (vključno z izvidi, diagnozami, priporočili, odpustnimi pismi, zdravstvenimi stanji) v organiziranem ali oportunističnem presejanju, o vabljenju in obravnavah v drugih presejalnih programih, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis anamneze in telemetričnih podatkov o antropometričnih meritvah, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, ter drugih dejavnikih, povezanih s tveganjem za raka ali neodziv v presejalni program, podatki o predrakavih in rakavih spremembah, kot zapisano v Registru raka, podatki, zbrani za namen in v okviru izvajanja presoje kakovosti storitev, postopkov in strokovnega nadzora v okviru presejalnega programa, podatki o receptu, napotni listini in naročilnici, stroških, elektronska in pisna korespondenca s pacienti in izvajalci.	NIJZ	Obdelava podatkov v zbirkah presejalnih programov je namenjena prepoznavanju zdravstvene ogroženosti, ciljanemu vabljenju oseb, presejanju, dodatni diagnostiki, zdravljenju in spremljanju posameznikov, zmanjševanju neodzivnosti, načrtovanju in izvajanju ukrepov za izboljšanje obravnave pacientov (vključno z epidemiološkimi in kliničnimi raziskavami ter analizami izvedljivosti ter stroškovne učinkovitosti), vodenju in spremljanju kakovosti, vrednotenju učinkov programa ter zmanjševanju zdravstvene škode in storitev, ki so posledica neorganiziranega (oportunističnega) presejanja.	Z zbirkami na področju javnega zdravja iz Priloge 1 tega zakona: 1. zbirka o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih, 2. zbirka o mikrobioloških podatkih, 5. Register raka, 10. zbirka o zunajbolnišničnih obravnavah, 11. zbirka o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, 12. zbirka s področja varnosti in zdravja pri delu, 13. zbirka o izdanih zdravilih in medicinskih pripomočkih, 15. zbirka o umrlih osebah in vzrokih smrti. Z zbirkami presejalnih programov iz Priloge 2 tega zakona.
4	Register organiziranega odkrivanja in obravnave raka pljuč (Register LUKA)	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki, datum, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, državljanstvu, zakonskem stanu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o osebnih izbranih zdravnikih ter izvajalcih, zdravstvenih obravnavah in dokumentaciji	Onkološki inštitut Ljubljana	Obdelava podatkov v zbirkah presejalnih programov je namenjena prepoznavanju zdravstvene ogroženosti, ciljanemu vabljenju oseb, presejanju, dodatni diagnostiki, zdravljenju in spremljanju posameznikov, zmanjševanju neodzivnosti, načrtovanju in izvajanju ukrepov za izboljšanje obravnave pacientov (vključno z epidemiološkimi in kliničnimi raziskavami ter analizami izvedljivosti ter stroškovne učinkovitosti),	Z zbirkami na področju javnega zdravja iz Priloge 1 tega zakona: 5. Register raka, 10. zbirka o zunajbolnišničnih obravnavah, 11. zbirka o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, 12. zbirka s področja varnosti in zdravja pri delu, 13. zbirka o izdanih zdravilih in medicinskih pripomočkih, 15. zbirka o umrlih osebah in vzrokih smrti, 17. zbirka o humanem biomonitoringu.

		(vključno z izvidi, diagnozami, priporočili, odpustnimi pismi, zdravstvenimi stanji) v organiziranem ali oportunističnem presejanju, o vabljenju in obravnavah v drugih presejalnih programih, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis anamneze in telemetričnih podatkov o antropometričnih meritvah, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, ter drugih dejavnikih, povezanih s tveganjem za raka ali neodziv v presejalni program, podatki o predrakavih in rakavih spremembah, kot zapisano v Registru raka, podatki, zbrani za namen in v okviru izvajanja presoje kakovosti storitev, postopkov in strokovnega nadzora v okviru presejalnega programa, podatki o receptu, napotni listini in naročilnici, stroških, elektronska in pisna korespondenca s pacienti in izvajalci.		vodenju in spremljanju kakovosti, vrednotenju učinkov programa ter zmanjševanju zdravstvene škode in storitev, ki so posledica neorganiziranega (oportunističnega) presejanja.	Z zbirkami presejalnih programov iz Priloge 2 tega zakona.
5	Register organiziranega odkrivanja in obravnave raka prostate (Register PETER)	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki, datum, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, državljanstvu, zakonskem stanu, izobrazbi, poklicu in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o osebnih izbranih zdravnikih ter izvajalcih, zdravstvenih obravnavah in dokumentaciji (vključno z izvidi, diagnozami, priporočili, odpustnimi pismi, zdravstvenimi stanji) v organiziranem ali oportunističnem presejanju, o vabljenju in obravnavah v drugih presejalnih programih, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis anamneze in telemetričnih podatkov o antropometričnih meritvah, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, ter drugih dejavnikih, povezanih s tveganjem za raka ali neodziv v presejalni program, podatki o predrakavih in rakavih spremembah, kot zapisano v Registru raka, podatki, zbrani za namen in v okviru izvajanja presoje kakovosti storitev, postopkov in strokovnega nadzora v okviru presejalnega programa, podatki o receptu, napotni listini in naročilnici, stroških, elektronska in pisna korespondenca s pacienti in izvajalci.	Onkološki inštitut Ljubljana	Obdelava podatkov v zbirkah presejalnih programov je namenjena prepoznavanju zdravstvene ogroženosti, ciljanemu vabljenju oseb, presejanju, dodatni diagnostiki, zdravljenju in spremljanju posameznikov, zmanjševanju neodzivnosti, načrtovanju in izvajanju ukrepov za izboljšanje obravnave pacientov (vključno z epidemiološkimi in kliničnimi raziskavami ter analizami izvedljivosti ter stroškovne učinkovitosti), vodenju in spremljanju kakovosti, vrednotenju učinkov programa ter zmanjševanju zdravstvene škode in storitev, ki so posledica neorganiziranega (oportunističnega) presejanja.	Z zbirkami na področju javnega zdravja iz Priloge 1 tega zakona: 5. Register raka, 10. zbirka o zunajbolnišničnih obravnavah, 11. zbirka o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, 12. zbirka s področja varnosti in zdravja pri delu, 13. zbirka o izdanih zdravilih in medicinskih pripomočkih, 15. zbirka o umrlih osebah in vzrokih smrti. Z zbirkami presejalnih programov iz Priloge 2 tega zakona.

6.	Register organiziranega presejanja in zdravljenja okužbe z bakterijo Helicobacter pylori za preprečevanje raka želodca in drugih bolezni	Identifikacijski podatki pacienta, kontaktni podatki, datum, kraj in država smrti ter vzrok smrti, podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o delu, delovnem mestu, državljanstvu, zakonskem stanu, izobrazbi, poklicu, in delodajalcu ter dejavnikih tveganja na delovnem mestu, podatki o družinskih članih, osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščencu v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, če so potrebni za uveljavljanje pravic, podatki o osebnih izbranih zdravnikih ter izvajalcih, zdravstvenih obravnavah in dokumentaciji (vključno z izvidi, diagnozami, priporočili, odpustnimi pismi, zdravstvenimi stanji) v organiziranem ali oportunističnem presejanju, o vabljenju in obravnavah v drugih presejalnih programih, povzetek ugotovitev, trajno pomemben za nadaljnje obravnave, zapis anamneze in telemetričnih podatkov o antropometričnih meritvah, podatki v zvezi z življenjskim slogom pacienta, ter drugih dejavnikih, povezanih s tveganjem za raka ali neodziv v presejalni program, podatki o predrakavih in rakavih spremembah, kot zapisano v Registru raka, podatki, zbrani za namen in v okviru izvajanja presoje kakovosti storitev, postopkov in strokovnega nadzora v okviru presejalnega programa, podatki o receptu, napotni listini in naročilnici, stroških, elektronska in pisna korespondenca s pacienti in izvajalci.	NIJZ	Obdelava podatkov v zbirkah presejalnih programov je namenjena prepoznavanju zdravstvene ogroženosti, ciljanemu vabljenju oseb, presejanju, dodatni diagnostiki, zdravljenju in spremljanju posameznikov, zmanjševanju neodzivnosti, načrtovanju in izvajanju ukrepov za izboljšanje obravnave pacientov (vključno z epidemiološkimi in kliničnimi raziskavami ter analizami izvedljivosti ter stroškovne učinkovitosti), vodenju in spremljanju kakovosti, vrednotenju učinkov programa ter zmanjševanju zdravstvene škode in storitev, ki so posledica neorganiziranega (oportunističnega) presejanja.	Z zbirkami na področju javnega zdravja iz Priloge 1 tega zakona: 1. zbirka o nalezljivih boleznih in okužbah, povzročiteljih in njihovih lastnostih, 2. zbirka o mikrobioloških podatkih, 5. Register raka, 10. zbirka o zunajbolnišničnih obravnavah, 11. zbirka o obravnavah v bolnišnicah in drugih stacionarnih ustanovah, 12. zbirka s področja varnosti in zdravja pri delu, 13. zbirka o izdanih zdravilih in medicinskih pripomočkih, 15. zbirka o umrlih osebah in vzrokih smrti. Z zbirkami presejalnih programov iz Priloge 2 tega zakona.
7.	Register presejalnega testiranja novorojenčkov	Osebno ime, EMŠO, spol, podatki o rojstvu in smrti, kontaktni podatki staršev (telefonska številka, elektronski naslov, naslov stalnega ali začasnega prebivališča v Sloveniji), podatki o zdravstvenem zavarovanju, podatki o kroničnih boleznih staršev in sorojencev novorojenčka, ki se preseja, izvid genetike, podatki o zdravstvenih obravnavah do dokončne potrditve diagnoze. Hranjenje vzorca krvi na filter papirju, in sicer 8 kapelj do 24. leta starosti osebe.	Univerzitetni klinični center Ljubljana, Pediatrična klinika	Register se vodi za obdelovanje podatkov o incidenci, prevalenci bolezni, spremljanje, načrtovanje ter izvedbo pilotskih projektov in vrednotenje oziroma nadzor kakovosti izvajanja presejanja novorojencev ter za epidemiološke in klinične raziskave. Podatki se obdelujejo tudi z namenom prenosa podatkov v mednarodne registre s tega področja v anonimizirani obliki.	Z zbirko na področju javnega zdravja iz Priloge 1 tega zakona: 6. zbirka s podatki o redkih nemalignih boleznih.

3388. **Zakon za urejanje položaja študentov (ZUPŠ-2)**

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona za urejanje položaja študentov (ZUPŠ-2)

Razglašam Zakon za urejanje položaja študentov (ZUPŠ-2), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-379
Ljubljana, dne 27. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
ZA UREJANJE POLOŽAJA ŠTUDENTOV (ZUPŠ-2)

I. DEL
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

S tem zakonom se spreminjajo in dopolnjujejo določbe naslednjih zakonov:

1. Zakon o subvencioniranju študentske prehrane (Uradni list RS, št. 86/14 – uradno prečiščeno besedilo, 61/17 – ZUPŠ in 54/22 – ZUPŠ-1);

2. Zakon za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr, 107/13 – odl. US, 85/14, 95/14, 24/15 – odl. US, 90/15, 102/15, 63/16 – ZDoh-2R, 77/17 – ZMVN-1, 33/19 – ZMVN-1A, 72/19, 174/20 – ZIPRS2122, 139/22 – ZSPJS-AA, 32/25 – ZJU-1 in 57/25 – ZF);

3. Zakon o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13, 99/13 – ZUPJS-C, 8/16, 61/17 – ZUPŠ, 31/18, 54/22 – ZUPŠ-1 in 122/23).

II. DEL
SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONOV

1. **Zakon o subvencioniranju študentske prehrane**

2. člen

V Zakonu o subvencioniranju študentske prehrane (Uradni list RS, št. 86/14 – uradno prečiščeno besedilo, 61/17 – ZUPŠ in 54/22 – ZUPŠ-1) se besedilo 4. člena spremeni tako, da se glasi:

»Višina subvencije za obrok študentske prehrane znaša 5,05 eura.

Višina subvencije za obrok študentske prehrane se letno usklajuje z rastjo cen življenjskih potrebščin.«.

3. člen

V 7. členu se v prvem odstavku črta beseda »delovni«.

Drugi odstavek se črta.

V tretjem odstavku, ki postane drugi odstavek, se število »22.00« nadomesti s številom »24.00«.

4. člen

V 8.a členu se v tretjem odstavku črta besedilo »razen družinske pokojnine,« in se za besedilom »nosilec obveznega zdravstvenega zavarovanja.« doda besedilo »Podatek o uživalcih družinske pokojnine pridobi izvajalec iz evidence uživalcev pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki jo upravlja nosilec obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja.«.

V devetem odstavku se besedilo »oziroma ali je prejemnik pokojnine, razen družinske pokojnine« nadomesti z besedilom »oziroma ali je prejemnik pokojnine, podatek o tem, ali je upravičenec uživalec družinske pokojnine, pa izvajalec pridobi iz zbirke podatkov, ki jo upravlja Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije«.

2. **Zakon za uravnoteženje javnih financ**

5. člen

V Zakonu za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr, 107/13 – odl. US, 85/14, 95/14, 24/15 – odl. US, 90/15, 102/15, 63/16 – ZDoh-2R, 77/17 – ZMVN-1, 33/19 – ZMVN-1A, 72/19, 174/20 – ZIPRS2122, 139/22 – ZSPJS-AA, 32/25 – ZJU-1 in 57/25 – ZF) se v 130.c členu v prvem odstavku število »174« nadomesti s številom »165«.

3. **Zakon o štipendiranju**

6. člen

V Zakonu o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13, 99/13 – ZUPJS-C, 8/16, 61/17 – ZUPŠ, 31/18, 54/22 – ZUPŠ-1 in 122/23) se v 87. členu črta tretji odstavek.

Dosedanji četrti do sedmi odstavek postanejo tretji do šesti odstavek.

7. člen

V 88. členu se v prvem stavku drugega odstavka beseda »šestega« nadomesti z besedo »petega«, beseda »skupno« pa se črta. Drugi stavek drugega odstavka se črta.

8. člen

V 92. členu se v drugi alineji besedilo »30. septembra« nadomesti z besedilom »31. oktobra«.

III. DEL
PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon za urejanje položaja študentov (Uradni list RS, št. 54/22).

10. člen

(avtomatizirana izmenjava podatkov o uživalcih družinskih pokojnin)

Izvajalec iz drugega odstavka 2. člena Zakona o subvencioniranju študentske prehrane (Uradni list RS, št. 86/14 – uradno prečiščeno besedilo, 61/17 – ZUPŠ in 54/22 – ZUPŠ-1) in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije vzpostavita avtomatizirano izmenjavo podatkov o uživalcih družinskih pokojnin v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

11. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-04/25-7/21
Ljubljana, dne 19. novembra 2025
EPA 2350-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3389. Zakon o hrani (ZHra)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o hrani (ZHra)

Razglašam Zakon o hrani (ZHra), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-393
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O HRANI (ZHra)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

(1) Ta zakon ureja kakovost kmetijskih proizvodov in živil v vseh fazah proizvodnje, pridelave, predelave in distribucije, kakovost kmetijskih proizvodov in živil v obratih javne prehrane, označevanje kmetijskih proizvodov in živil, sheme kakovosti, varstvo potrošnikov, ugotavljanje skladnosti, verigo preskrbe s hrano, zbiranje podatkov v verigi preskrbe s hrano, varuha odnosov v verigi preskrbe s hrano, nedovoljena ravnanja, zmanjševanje izgub hrane in količin odpadne hrane, doniranje hrane, postopke in pristojne organe za izvajanje tega zakona, izvajanje uredb Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in prenašanje direktiv EU ter nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(2) S tem zakonom se izvajajo naslednje uredbe EU:

1. Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/908 z dne 17. januarja 2024 o spremembi Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede števila in poimenovanja stalnih znanstvenih svetov Evropske agencije za varnost hrane (UL L št. 2024/908 z dne 20. 3. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 178/2002/ES);

2. Uredba (ES) Evropskega parlamenta in Sveta št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (UL L št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2021/382 z dne 3. marca 2021 o spremembi prilog k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 o higieni živil v zvezi z upravljanjem na področju živilskih alergenov, prerazporejanjem hrane in kulturo varnosti hrane (UL L št. 74 z dne 4. 3. 2021, str. 3), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 852/2004/ES);

3. Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L št. 304 z dne 22. 11. 2011, str. 18), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/2512 z dne 17. aprila 2024 o spremembi Priloge II k Uredbi (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom v zvezi z behensko kislino iz gorčičnih semen za uporabo pri proizvodnji nekaterih emulgatorjev (UL L št. 2024/2512 z dne 25. 9. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1169/2011/EU);

4. Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 671), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2025/1269 z dne 6. maja 2025 o določitvi pravil o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede elektronskega sistema za kmetijske necarinske formalnosti (sistem ELAN) za spremljanje in upravljanje trgovine s kmetijskimi proizvodi in trga kmetijskih proizvodov (UL L št. 2025/1269 z dne 10. 7. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1308/2013/EU);

5. Uredba (EU) št. 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L št. 95 z dne 7. 4. 2017, str. 1), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/2104 z dne 27. junija 2024 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta glede tega, v katerih primerih in pod katerimi pogoji lahko pristojni organi od izvajalcev dejavnosti zahtevajo, da uradno obvestijo o prispetju določenega blaga, ki vstopa v Unijo (UL L št. 2024/2104 z dne 25. 9. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/625/EU);

6. Uredba (EU) št. 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2025/405 z dne 13. decembra 2024 o spremembi Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta glede enoloških postopkov (UL L št. 2025/405 z dne 26. 2. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/848/EU);

7. Uredba (EU) 2019/787 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, uporabi imen žganih pijač pri predstavitvi in označevanju drugih živil, zaščiti geografskih označb žganih pijač, uporabi etanola in destilatov kmetijskega porekla

v alkoholnih pijačah ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 110/2008 (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2019, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/1143 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o geografskih označbah za vino, žgane pijače in kmetijske proizvode ter zajamčenih tradicionalnih posebnostih in neobveznih navedbah kakovosti za kmetijske proizvode, spremembi uredb (EU) št. 1308/2013, (EU) 2019/787 in (EU) 2019/1753 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1151/2012 (UL L št. 2024/1143 z dne 23. 4. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/787/EU);

8. Delegirana uredba Komisije (EU) 2022/2104 z dne 29. julija 2022 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede tržnih standardov za oljčno olje ter razveljavitvi Uredbe Komisije (EGS) št. 2568/91 in Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 29/2012 (UL L št. 284 z dne 4. 11. 2022, str.1; v nadaljnjem besedilu: Delegirana uredba 2022/2104/EU);

9. Izvedbena uredba Komisije (EU) 2022/2105 z dne 29. julija 2022 o pravilih za preverjanje skladnosti tržnih standardov za oljčno olje in metodah za analizo značilnosti oljčnega olja (UL L št. 284 z dne 4. 11. 2022, str.23), zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2024/2707 z dne 21. oktobra 2024 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2022/2105 o pravilih za preverjanje skladnosti tržnih standardov za oljčno olje in metodah za analizo značilnosti oljčnega olja (UL L št. 2402/2707 z dne 22. 10. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba 2022/2105/EU);

10. Uredba (EU) 2024/1143 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o geografskih označbah za vino, žgane pijače in kmetijske proizvode ter zajamčenih tradicionalnih posebnostih in neobveznih navedbah kakovosti za kmetijske proizvode, spremembi uredb (EU) št. 1308/2013, (EU) 2019/787 in (EU) 2019/1753 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1151/2012 (UL L št. 2024/1143 z dne 23. 4. 2024), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2025/27 z dne 30. oktobra 2024 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2024/1143 Evropskega parlamenta in Sveta s pravili o registraciji in zaščiti geografskih označb, zajamčenih tradicionalnih posebnosti in neobveznih navedb kakovosti ter razveljavitvi Delegirane uredbe (EU) št. 664/2014 (UL L št. 2025/27 z dne 15. 1. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2024/1143/EU).

(3) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive EU:

1. Direktiva 1999/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. februarja 1999 o kavnih in cikorijinih ekstraktih (UL L št. 66 z dne 13. 3. 1999, str. 26), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) št. 1021/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o spremembi direktiv 1999/4/ES in 2000/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Sveta 2001/111/ES, 2001/113/ES in 2001/114/ES glede pooblastil, ki jih je treba prenesti na Komisijo (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 1);

2. Direktiva 2000/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2000 o izdelkih iz kakava in čokolade, namenjenih za prehrano ljudi (UL L št. 197 z dne 3. 8. 2000, str. 19), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) št. 1021/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o spremembi direktiv 1999/4/ES in 2000/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Sveta 2001/111/ES, 2001/113/ES in 2001/114/ES glede pooblastil, ki jih je treba prenesti na Komisijo (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 1);

3. Direktiva Sveta 2001/110/ES z dne 20. decembra 2001 o medu (UL L št. 10 z dne 12. 1. 2002, str. 47), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1438 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o spremembi direktiv Sveta 2001/110/ES o medu, 2001/112/ES o sadnih sokovih in nekaterih podobnih proizvodih, namenjenih za prehrano ljudi, 2001/113/ES o sadnih džemih, želejih, marmeladah in sladkani kostanjevi kaši, namenjeni za prehrano ljudi, ter 2001/114/ES o nekaterih vrstah delno ali v celoti dehidriranega konzerviranega mleka za prehrano ljudi (UL L št. 2024/1438 z dne 24. 5. 2024);

4. Direktiva Sveta 2001/111/ES z dne 20. decembra 2001 o nekaterih sladkorjih, namenjenih za prehrano ljudi (UL L št. 10 z dne 12. 1. 2002, str. 53), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) št. 1021/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o spremembi direktiv 1999/4/ES in 2000/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Sveta 2001/111/ES, 2001/113/ES in 2001/114/ES glede pooblastil, ki jih je treba prenesti na Komisijo (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 1);

5. Direktiva Sveta 2001/112/ES z dne 20. decembra 2001 o sadnih sokovih in nekaterih podobnih proizvodih, namenjenih za prehrano ljudi (UL L št. 10 z dne 12. 1. 2002, str. 58), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1438 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o spremembi direktiv Sveta 2001/110/ES o medu, 2001/112/ES o sadnih sokovih in nekaterih podobnih proizvodih, namenjenih za prehrano ljudi, 2001/113/ES o sadnih džemih, želejih, marmeladah in sladkani kostanjevi kaši, namenjeni za prehrano ljudi, ter 2001/114/ES o nekaterih vrstah delno ali v celoti dehidriranega konzerviranega mleka za prehrano ljudi (UL L št. 2024/1438 z dne 24. 5. 2024);

6. Direktiva Sveta 2001/113/ES z dne 20. decembra 2001 o sadnih džemih, želejih, marmeladah in sladkani kostanjevi kaši, namenjeni za prehrano ljudi (UL L št. 10 z dne 12. 1. 2002, str. 67), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1438 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o spremembi direktiv Sveta 2001/110/ES o medu, 2001/112/ES o sadnih sokovih in nekaterih podobnih proizvodih, namenjenih za prehrano ljudi, 2001/113/ES o sadnih džemih, želejih, marmeladah in sladkani kostanjevi kaši, namenjeni za prehrano ljudi, ter 2001/114/ES o nekaterih vrstah delno ali v celoti dehidriranega konzerviranega mleka za prehrano ljudi (UL L št. 2024/1438 z dne 24. 5. 2024);

7. Direktiva Sveta 2001/114/ES z dne 20. decembra 2001 o nekaterih vrstah delno ali v celoti dehidriranega konzerviranega mleka za prehrano ljudi (UL L št. 15 z dne 17. 1. 2002, str. 19), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1438 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o spremembi direktiv Sveta 2001/110/ES o medu, 2001/112/ES o sadnih sokovih in nekaterih podobnih proizvodih, namenjenih za prehrano ljudi, 2001/113/ES o sadnih džemih, želejih, marmeladah in sladkani kostanjevi kaši, namenjeni za prehrano ljudi, ter 2001/114/ES o nekaterih vrstah delno ali v celoti dehidriranega konzerviranega mleka za prehrano ljudi (UL L št. 2024/1438 z dne 24. 5. 2024);

8. Direktiva 2019/633/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o nepoštenih trgovinskih praksah med podjetji v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi (UL L št. 111 z dne 25. 4. 2019, str. 59; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/633/EU).

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. aromatizirani vinski proizvodi so proizvodi, kot so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 (UL L št. 84 z dne 20. 3. 2014, str. 14), zadnjič spremenjeni z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/585 z dne 8. decembra 2023 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta glede posebnih pravil za navedbo in poimenovanje sestavin pri aromatiziranih vinskih proizvodih (UL L št. 2024/585 z dne 15. 2. 2024);

2. dajanje na trg je dajanje v promet, kot je opredeljeno v 8. točki 3. člena Uredbe 178/2002/ES;

3. dobavitelj ali dobaviteljica (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj) je vsak kmetijski proizvajalec ali vsaka fizična ali pravna oseba, ki prodaja kmetijske in živilske proizvode, ne glede na njegov oziroma njen kraj ustanovitve; vključuje tudi skupino takšnih kmetijskih proizvajalcev ali takšnih fizičnih in pravnih

oseb, kot so organizacije proizvajalcev, organizacije dobaviteljev in združenja takšnih organizacij;

4. faze pridelave, predelave in distribucije so faze, kot so opredeljene v 16. točki 3. člena Uredbe 178/2002/ES;

5. hrana ali živilo je hrana, kot je opredeljena v 2. členu Uredbe 178/2002/ES;

6. izguba hrane je vsa hrana, ki se izgubi v verigi preskrbe s hrano;

7. javni organ je nacionalni, regionalni ali lokalni organ, oseba javnega prava ali združenje enega ali več takšnih organov oziroma ene ali več takšnih oseb javnega prava;

8. kmetijski proizvodi so vsi proizvodi iz Priloge I Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU, Euratom) 2024/2019 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Protokola št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije (UL L št. 2024/2019 z dne 12. 8. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Pogodba o delovanju EU);

9. kmetijsko gospodarstvo je kmetijsko gospodarstvo, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja kmetijstvo;

10. končni potrošnik ali končna potrošnica (v nadaljnjem besedilu: končni potrošnik) je končni potrošnik, kot je opredeljen v 18. točki 3. člena Uredbe 178/2002/ES;

11. kupec ali kupka (v nadaljnjem besedilu: kupec) je vsaka fizična ali pravna oseba, ne glede na kraj njene ustanovitve, ali vsak javni organ v EU, ki kupuje kmetijske in živilske proizvode; vključuje tudi skupino takšnih fizičnih in pravnih oseb;

12. letni promet dobavitelja in kupca je letni promet v skladu s Prilogo Priporočila Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L št. 124 z dne 20. 5. 2003, str. 36), vključno z opredelitvami samostojnega podjetja, partnerskega podjetja in povezanega podjetja;

13. nacionalni znak je grafična podoba nacionalnih znakov, pridobljenih v shemah kakovosti, ter certifikata za manj izgub hrane in odpadne hrane v skladu s tem zakonom;

14. nosilec živilske dejavnosti ali nosilka živilske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: nosilec živilske dejavnosti) je nosilec živilske dejavnosti, kot je opredeljen v 3. točki 3. člena Uredbe 178/2002/ES;

15. obrat javne prehrane je obrat javne prehrane, kot je opredeljen v točki (d) drugega odstavka 2. člena Uredbe 1169/2011/EU;

16. odpadna hrana je vsa hrana, ki postane odpadek;

17. označba pomeni označbo, kot je opredeljena v točki (i) drugega odstavka 2. člena Uredbe 1169/2011/EU;

18. presežek hrane je hrana, ki nastane v katerikoli fazi verige preskrbe s hrano in se ne odda na trg;

19. prodaja na drobno je prodaja, kot je opredeljena v 7. točki 3. člena Uredbe 178/2002/ES;

20. poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov so vsa dejanja, opustitve, ravnanja, izjave ali tržno komuniciranje podjetij, vključno z oglaševanjem in trženjem, ki so neposredno povezani s promocijo, prodajo ali dobavo živil potrošnikom;

21. sledljivost je sledljivost, kot je opredeljena v 15. točki 3. člena Uredbe 178/2002/ES;

22. vabilo k nakupu je tržno komuniciranje, pri katerem se navajajo značilnosti živil in cena na način, ki ustreza uporabljenemu sredstvu tržnega komuniciranja, in s čimer se potrošnik spodbuja k nakupu;

23. vino so proizvodi vinske trte, razen vinskega kisa, ki so opredeljeni v II. delu Priloge VII Uredbe 1308/2013/EU;

24. živilstvo je dejavnost, ki obsega pridelavo, predelavo, skladiščenje, nadzor, distribucijo, pakiranje in ocenjevanje hrane ali živil, namenjenih za prehrano ljudi, ter raziskovanje njihove sestave, varnosti in kakovosti;

25. živilska dejavnost je dejavnost, kot je opredeljena v 2. točki 3. člena Uredbe 178/2002/ES;

26. živilski proizvodi so proizvodi iz priloge I Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (EU) št. 510/2014 z dne 16. aprila 2014 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov, in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 1216/2009 in (ES) št. 614/2009 (UL L št. 150 z dne 20. 5. 2014, str. 1) in drugi proizvodi, ki so predelani za uporabo v prehranske namene z uporabo proizvodov iz Priloge I Pogodbe o delovanju EU;

27. žgana pijača je žgana pijača, kot je opredeljena v 2. členu Uredbe 2019/787/EU ter spada med živila.

3. člen

(podzakonski predpisi)

Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) ali ministrica ali minister, pristojen za prehrano (v nadaljnjem besedilu: minister), izdaja podzakonske predpise, določene v tem zakonu, ter druge predpise, potrebne za izvajanje tega zakona in pravnih aktov EU, ki se nanašajo na vsebino, urejeno s tem zakonom.

4. člen

(strategije in akcijski načrti)

(1) V skladu z resolucijo, ki ureja strateške usmeritve razvoja kmetijsko-prehranskega sistema (v nadaljnjem besedilu: resolucija), se pripravijo strategije s področja živilstva in preskrbe s hrano, ki določajo prednostne programske in strateške usmeritve ter razvojne cilje in analizo stanja na področju verige preskrbe s hrano.

(2) V skladu z resolucijo iz prejšnjega odstavka se pripravijo akcijski načrti s področja živilstva in preskrbe s hrano, ki določajo zlasti stanje na področju živilstva in preskrbe s hrano, cilje, operativne aktivnosti, ciljno skupino, ukrepe, trajanje ukrepov in finančna sredstva za večletni razvoj tega področja.

(3) Vlada na predlog ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), sprejme strategije iz prvega odstavka tega člena in akcijske načrte iz prejšnjega odstavka.

5. člen

(veriga preskrbe s hrano in trajnostni kmetijsko-prehranski sistem)

(1) Veriga preskrbe s hrano je veriga, ki obsega pridelavo oziroma prirejo, predelavo in pakiranje, distribucijo in skladiščenje, veleprodajo ali prodajo na drobno končnemu potrošniku. Veriga preskrbe s hrano je eden izmed elementov trajnostnega kmetijsko-prehranskega sistema.

(2) Trajnostni kmetijsko-prehranski sistem je celovit in sklenjen sistem pridelave in reje, predelave, priprave kmetijskih proizvodov in živil za trg, distribucije, potrošnje hrane in ravnanja z odpadno hrano, ki v vseh delih tega sistema sočasno zagotavlja gospodarske, okoljsko-podnebne in družbene vidike trajnosti za zagotavljanje prehranske varnosti in suverenosti za sedanjo in prihodnje generacije.

6. člen

(ukrepi s področja živilstva in preskrbe s hrano)

(1) V proračunu Republike Slovenije se zagotavljajo sredstva za financiranje ali sofinanciranje ukrepov s področja živilstva in preskrbe s hrano.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se ukrepi s področja živilstva in preskrbe s hrano lahko financirajo ali sofinancirajo tudi iz:

– občinskih proračunov,
– proračuna EU,
– namenskih dotacij.

(3) Za izvedbo ukrepov s področja živilstva in preskrbe s hrano, če to ni določeno s pravnimi akti EU, vlada predpiše zlasti:

1. vrste ukrepov in upravičenke ali upravičence do ukrepov (v nadaljnjem besedilu: upravičenec),

2. pogoje za dodelitev in izplačilo sredstev ter merila za ocenjevanje vlog,

3. vračilo neupravičeno prejetih sredstev v primeru neizpolnitve ali kršitve obveznosti, določenih z ukrepom,

4. način uveljavljanja sredstev in druga podrobnejša pravila postopka za uvedbo in izvajanje posameznega ukrepa,

5. vire financiranja posameznih ukrepov,

6. način nadzora nad izvajanjem ukrepov,

7. način in kraj vlaganja vlog.

(4) Vlada ob upoštevanju ciljev in posebnosti izvedbe posameznega ukrepa v predpisih iz prejšnjega odstavka določi tudi, da se za izvedbo posameznega ukrepa smiselno uporabi:

– poseben upravni postopek iz zakona, ki ureja kmetijstvo, in zakona, ki ureja splošni upravni postopek,

– javni razpis, ali

– postopek iz zakona, ki ureja javno naročanje.

(5) Če ukrep iz 1. točke tretjega odstavka tega člena v skladu s predpisi EU pomeni državno pomoč, se ukrep izvede v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo področje državnih pomoči.

7. člen

(spremljanje kazalcev blaženja in prilagajanja podnebnim spremembam ter spremljanje rabe energije v živilski dejavnosti)

(1) Ministrstvo spremlja kazalce blaženja podnebnih sprememb in kazalce prilagajanja podnebnim spremembam ter rabo energije v živilski dejavnosti. Te naloge lahko kot javno pooblastilo prenese na nosilca javnega pooblastila, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Nosilec javnega pooblastila je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sam ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prejšnjega odstavka ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami na področju živilstva za potrebe odločanja v živilski dejavnosti;

2. ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije in izbrisa iz registra ter

3. nima neporavnanih davkov in drugih obveznih dajatev, v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, v višini 50 eurov ali več in je predložil vse obračune davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila iz tega člena so:

1. spremljanje razvoja, interpretacija in vrednotenje spremljanja emisij toplogrednih plinov, spremljanje rabe energije v živilski dejavnosti, vključno s prilagajanjem živilske dejavnosti podnebnim spremembam;

2. strokovna podpora v zvezi s tehnološkim in podnebno–okoljskim področjem, pri izdelavi predlogov rešitev na področju spremljanja kazalcev blaženja podnebnih sprememb in kazalcev prilagajanja podnebnim spremembam, spremljanje emisij toplogrednih plinov in rabe energije v živilski dejavnosti;

3. strokovna podpora pri uveljavljanju ukrepov podnebne politike za živilsko dejavnost na področju javnega pooblastila;

4. strokovna podpora pri oceni primernosti ukrepov živilske dejavnosti na področju blaženja podnebnih sprememb in prilagajanja podnebnim spremembam ter rabe energije v živilski dejavnosti;

5. priprava strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu;

6. priprava poročila o opravljenih aktivnostih.

(4) Nosilca javnega pooblastila izbere ministrstvo na podlagi javnega razpisa. Merila za izbor nosilca javnega pooblastila so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja živilske dejavnosti, poznavanje metodologije za potrebe svetovanja na področju živilske dejavnosti v skladu s pravnimi akti EU s področja spremljanja emisij toplogrednih plinov v živilski dejavnosti. Podrobnejša merila se določijo v javnem razpisu.

(5) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let, če so izpolnjeni vsi pogoji, določeni s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo, ki v skladu s tem zakonom in odločbo o podelitvi javnega pooblastila podrobneje določa izvajanje javnega pooblastila.

(6) Nosilec javnega pooblastila mora vsako leto do konca januarja predložiti ministrstvu v potrditev letni program dela. Iz programa dela morajo biti razvidne podrobnejše naloge iz tretjega odstavka tega člena, ki jih bo nosilec javnega pooblastila opravil v tekočem letu.

(7) Javno pooblastilo preneha z iztekom časa ali sporazumno. Nosilcu se javno pooblastilo odvzame, če preneha izpolnjevati pogoje, ki so določeni s tem zakonom ali predpisi, ki jih izda minister na podlagi tega zakona, ali pravnimi akti EU s področja živilstva, če krši pogodbo iz petega odstavka tega člena ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi minister z odločbo v upravnem postopku.

(8) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad nosilcem javnega pooblastila izvaja ministrstvo.

(9) Minister predpiše podrobnejše pogoje iz drugega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila, podrobnejša merila za izbor nosilca javnega pooblastila in način oblikovanja cen storitev za izvajanje nalog javnega pooblastila iz tega člena.

8. člen

(pomoč nevladnim in nepridobitnim organizacijam)

Spodbujanje delovanja nevladnih in nepridobitnih organizacij, ki delujejo na področju kmetijstva in razvoja podeželja, v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, se izvaja tudi za področje živilstva in preskrbe s hrano.

II. KAKOVOST IN OZNAČEVANJE

9. člen

(kakovost kmetijskih proizvodov in živil)

(1) Kakovost kmetijskih proizvodov in živil v skladu s tem zakonom zajema celoto predpisanih lastnosti in značilnosti, ki so določene s tem zakonom in predpisi EU, ki urejajo kakovost kmetijskih proizvodov in živil.

(2) Kakovost kmetijskih proizvodov in živil obsega tudi razvrstitev, kategorizacijo, fizikalne, kemijske in senzorične lastnosti kmetijskih proizvodov in živil, sestavine oziroma surovine in njihove lastnosti, vrsto in količino sestavin oziroma surovin, dodatkov in drugih snovi, ki se uporabljajo v proizvodnji in predelavi, ter dodatne zahteve glede označevanja kmetijskih proizvodov in živil zaradi novih tržnih trendov ali pričakovanj potrošnikov.

(3) Kmetijski proizvodi in živila, za katere kakovost ni predpisana, so lahko na trgu, če so skladni s predpisi, ki urejajo področje varnosti in označevanja hrane, ter z minimalnimi zahtevami tržnih standardov.

(4) Minister predpiše podrobnejše pogoje glede kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, vključno s tržnimi standardi, če to ni v nasprotju s pravnimi akti EU.

10. člen

(označevanje kmetijskih proizvodov in živil)

(1) Kmetijski proizvodi in živila se označijo v skladu z zahtevami o označevanju iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in pravnih aktov EU, ki urejajo živilstvo.

(2) Minister predpiše podrobnejše pogoje za označevanje kmetijskih proizvodov in živil iz tega člena, če to ni v nasprotju s pravnimi akti EU.

11. člen

(označevanje na jedilnikih obratov javne prehrane)

(1) Če obrat javne prehrane na jedilnikih označuje sestavine iz shem kakovosti v sestavljeni jedi, se sestavine označijo v skladu z zahtevami iz tega člena. Posamezna sestavina mora biti v celoti iz označene sheme kakovosti.

(2) Obrat javne prehrane zagotavlja sledljivost nad označenimi kmetijskimi proizvodi in živili tako, da vodi podatke o količinah kupljenih in porabljenih kmetijskih proizvodov in živil iz shem kakovosti.

(3) Obrat javne prehrane lahko uporabi nacionalni znak ali simbol EU pripadajoče sheme kakovosti v skladu s tem členom, za namen informiranja potrošnikov, vključno z oglaševanjem, le če imajo vsi uporabljeni kmetijski proizvodi in živila certifikate za shemo kakovosti.

(4) Minister predpiše podrobnejše pogoje za označevanje kmetijskih proizvodov in živil iz shem kakovosti na jedilnikih obratov javne prehrane.

12. člen

(prepoved zavajanja)

(1) Označevanje, oglaševanje oziroma trženje kmetijskih proizvodov in živil ter storitev, ki so povezani s pridelavo, predelavo oziroma distribucijo kmetijskih proizvodov in živil, ne sme besedno, slikovno ali kako drugače zavajati potrošnika glede resničnosti navedb o kakovosti kmetijskih proizvodov in živil.

(2) Označevanje, oglaševanje oziroma trženje kmetijskih proizvodov in živil se šteje za zavajajoče glede kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, če je v nasprotju s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in pravnimi akti EU, ki urejajo živilstvo.

(3) Označevanje, oglaševanje oziroma trženje storitev, ki so povezani s pridelavo, predelavo oziroma distribucijo kmetijskih proizvodov in živil se šteje za zavajajoče, če kakor koli zavaja potrošnika glede kakovosti kmetijskih proizvodov in živil ali bi ga utegnilo zavajati in bi zaradi svoje zavajajoče narave verjetno vplivalo na njegove odločitve glede uporabe storitev. Kot zavajajoča se šteje tudi uporaba besed oziroma besednih zvez, ki se nanašajo na pridelavo, predelavo oziroma distribucijo kmetijskih proizvodov in živil in se uporabljajo pri označevanju, oglaševanju oziroma trženju storitev, ki niso povezane s pridelavo, predelavo oziroma distribucijo kmetijskih proizvodov in živil.

(4) Pri oglaševanju, označevanju oziroma trženju in prodaji na daljavo kmetijskih proizvodov in živil je treba upoštevati vse zahteve iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter pravnih aktov EU, ki urejajo živilstvo.

(5) Če kmetijske proizvode ali živila oglašuje, označuje oziroma trži fizična ali pravna oseba, ki nima stalnega ali začasnega prebivališča ali sedeža v Republiki Sloveniji, mora določiti pooblaščenca za vročitve s stalnim ali začasnim prebivališčem ali sedežem v Republiki Sloveniji. Če nima določenega pooblaščenca za vročitve s stalnim ali začasnim prebivališčem ali sedežem v Republiki Sloveniji, se vročitev dokumentov opravi z javnim naznanilom v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(6) Za skladnost s predpisi, ki urejajo zagotavljanje informacij o živilih za potrošnike, je pri oglaševanju, označevanju oziroma trženju kmetijskih proizvodov in živil na spletnih mestih, v tiskanih medijih, avdio-vizualnih medijih in na družbenih omrežjih odgovoren nosilec živilske dejavnosti oziroma druga fizična oseba, ki ima od prodaje kmetijskega proizvoda ali živila premoženjsko korist.

13. člen

(promet s kmetijskimi proizvodi in živili)

(1) Kmetijski proizvodi in živila so lahko v prometu, če so v skladu z zahtevami, določenimi s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, ki urejajo kakovost, in so označeni na način, določen v prvem odstavku 10. člena tega zakona.

(2) Če je kmetijski proizvod ali živilo namenjeno izključno izvozu, je lahko proizvedeno in označeno v skladu z naročilom kupca, vendar ne sme zavajati glede označb kmetijskih proizvodov in živil.

(3) Pri ugotavljanju skladnosti kmetijskih proizvodov in živil, proizvedenih na območju EU, se upoštevajo listine o skladnosti, ki jih izdajo organizacije za ugotavljanje skladnosti iz držav članic EU.

14. člen

(prepustitev uvoženih kmetijskih proizvodov ali živil v carinski postopek sprostitve blaga v prost promet in veljavnost listin o skladnosti, izdanih v tretjih državah)

(1) Kmetijski proizvodi in živila iz držav, ki niso članice EU (v nadaljnjem besedilu: tretje države), se lahko prepustijo v carinski postopek sprostitve blaga v prost promet, če so skladni z zahtevami, določenimi s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, ki urejajo kakovost, in so označeni na način, določen v prvem odstavku 10. člena tega zakona.

(2) Če je pred sprostitvijo posameznih kmetijskih proizvodov in živil v prost promet s tem zakonom, podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU predpisan pregled njihove kakovosti, mora uvoznik oziroma njegov zakoniti zastopnik predhodno pridobiti potrdilo o kakovosti inšpektorja za hrano, fitosanitarnega inšpektorja, uradnega veterinarja oziroma pooblaščene organizacije za kontrolo in certificiranje.

(3) Če pooblaščena organizacija za kontrolo in certificiranje ugotovi, da kmetijski proizvodi in živila niso skladni z zahtevami, določenimi s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, ki urejajo kakovost, oziroma niso označeni na način, določen v prvem odstavku 10. člena tega zakona, o tem obvesti inšpektorja za hrano, fitosanitarnega inšpektorja oziroma uradnega veterinarja, v okviru njihovih pristojnosti.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek za kmetijske proizvode in živila iz shem kakovosti skladnost s certifikatom o kontrolnem pregledu, dokumenti, ki spremljajo kmetijske proizvode ali živila iz shem kakovosti (v nadaljnjem besedilu: spremni dokumenti) ali potrdilom, ki dokazujejo skladnost kmetijskih proizvodov in živil z zahtevami za vstop v EU, preveri in potrdi Finančna uprava Republike Slovenije kot carinski organ (v nadaljnjem besedilu: FURS). Če FURS pri opravljanju nadzora ugotovi, da kmetijskih proizvodov in živil iz shem kakovosti ne spremlja certifikat o kontrolnem pregledu, spremni dokumenti ali potrdilo o skladnosti za vstop v EU, na označbi ali v spremnih dokumentih pa so označeni kot kmetijski proizvod in živilo iz shem kakovosti, jim FURS ne dovoli vstopa v EU in o tem obvesti inšpektorja za hrano, vinarskega inšpektorja oziroma uradnega veterinarja, v okviru njihovih pristojnosti.

(5) V Republiki Sloveniji veljajo listine o skladnosti, izdane v tretjih državah, če so izdane v skladu z mednarodnimi pogodbami oziroma pravnimi akti EU.

15. člen

(pristojbine)

(1) Za opravljanje uradnega nadzora kakovosti kmetijskih proizvodov in živil ob vstopu v EU in izvozu kmetijskih proizvodov in živil iz EU v tretje države, izdajo potrdila o kakovosti in pregled kakovosti vlagatelj plača pristojbino.

(2) Pristojbina iz prejšnjega odstavka je prihodek proračuna Republike Slovenije in se vplačuje na posebni vplačilni račun v skladu s predpisi, ki urejajo način plačevanja in razpolaganja z javnofinančnimi prihodki.

(3) Minister predpiše višino pristojbin glede na vrsto in količino kmetijskih proizvodov in živil.

III. SHEME KAKOVOSTI

1. **Splošne določbe**

16. člen

(pomen izrazov za namene tega poglavja)

(1) Ne glede na 8. točko 2. člena tega zakona za namen tega poglavja za geografske označbe kmetijski proizvodi pomenijo kmetijske proizvode iz 5. člena Uredbe 2024/1143/EU.

(2) Ne glede na 8. točko 2. člena tega zakona za namen tega poglavja za zajamčene tradicionalne posebnosti in neobvezne navedbe kakovosti kmetijski proizvodi pomenijo kmetijske proizvode, vključno z živili, iz 51. člena Uredbe 2024/1143/EU.

17. člen

(sheme kakovosti)

(1) Proizvajalci kmetijskih proizvodov, živil, vin in žganih pijač, ki izpolnjujejo pogoje, predpisane s pravnimi akti EU, ki urejajo sheme kakovosti, oziroma s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, lahko kmetijske proizvode, živila, vina in žgane pijače dodatno označijo z označbami, besedami ali simboli shem kakovosti, in s tem vplivajo na pospeševanje proizvodnje, ki je tržno zanimiva in prepoznavna za potrošnika.

(2) Sheme kakovosti so prostovoljne in dostopne vsem zainteresiranim proizvajalcem, označene so s posebnimi označbami, besedami ali simboli ter pomenijo opredelitev posebnih meril in zahtev, ki se lahko nanašajo na značilnosti postopkov reje in prireje, pridelave oziroma predelave, ki presegajo predpisano kakovost ali pogoje glede varstva zdravja ljudi, živali ali rastlin, dobrega počutja živali ali zaščite okolja, trajnostnega pristopa in so pomembne za pospeševanje proizvodnje višje ali posebne kakovosti.

(3) S pravnimi akti EU, ki urejajo sheme kakovosti, so opredeljene naslednje sheme kakovosti (v nadaljnjem besedilu: evropske sheme kakovosti):

– geografske označbe – zaščitena označba porekla in zaščitena geografska označba za vina ter kmetijske proizvode in živila ter geografska označba za žgane pijače;

– zajamčena tradicionalna posebnost za kmetijske proizvode in živila;

– ekološka pridelava in predelava ekoloških proizvodov in živil ter

– neobvezne navedbe kakovosti za kmetijske proizvode in živila (npr. gorski proizvod).

(4) S tem zakonom so opredeljene naslednje sheme kakovosti (v nadaljnjem besedilu: nacionalne sheme kakovosti):

– višja kakovost;

– izbrana kakovost;

– zlati standard dobrobiti in

– integrirana pridelava.

2. **Evropske sheme kakovosti s prehodno nacionalno zaščito**

18. člen

(geografske označbe)

(1) Ministrstvo je pristojni organ za odločanje o prehodni nacionalni zaščiti kmetijskih proizvodov, živil, vin in žganih pijač za naslednje geografske označbe (v nadaljnjem besedilu: postopek prehodne nacionalne zaščite):

– za »označbo porekla« in »geografsko označbo« iz Uredbe 2024/1143/EU;

– za »geografsko označbo« za žgane pijače iz Uredbe 2019/787/EU;

– za »označbo porekla« in »geografsko označbo« za vino iz Uredbe 1308/2013/EU.

(2) Postopek prehodne nacionalne zaščite iz prejšnjega odstavka se začne z vlogo, ki jo na ministrstvo vloži skupina proizvajalcev iz 9. člena Uredbe 2024/1143/EU za posamezno geografsko označbo (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj vloge).

19. člen

(vloga)

(1) Vloga iz drugega odstavka prejšnjega člena poleg dokumentov iz 10. člena Uredbe 2024/1143/EU vsebuje tudi:

a) identifikacijske podatke vlagatelja vloge iz drugega odstavka prejšnjega člena (naziv, naslov oziroma sedež, pravno organizacijsko obliko, davčno številko);

b) navedbo sheme kakovosti, s katero se zaščiti kmetijski proizvod, živilo, vino ali žgana pijača.

(2) Minister predpiše podrobnejšo vsebino vloge iz prejšnjega odstavka.

20. člen

(nacionalni ugovor)

(1) Ministrstvo na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi vlogo iz 10. člena Uredbe 2024/1143/EU oziroma drugega odstavka 18. člena tega zakona in izvede postopek nacionalnega ugovora.

(2) Pravne in fizične osebe s pravnim interesom lahko v enem mesecu od datuma objave vloge iz prejšnjega odstavka podajo utemeljen ugovor (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj ugovora). Ta čas se šteje za čas nacionalnega ugovora iz 10. člena 2024/1143/EU.

(3) Ugovor iz prejšnjega odstavka je utemeljen, če izpolnjuje zahteve iz 19. člena Uredbe 2024/1143/EU.

(4) Ministrstvo prouči dopustnost ugovora ter vlagatelja ugovora iz drugega odstavka tega člena in vlagatelja vloge iz drugega odstavka 18. člena tega zakona pozove, da v treh mesecih od poziva poskusita doseči dogovor, in o tem obvesti ministrstvo.

(5) Minister predpiše podrobnejše pogoje postopka nacionalnega ugovora.

21. člen

(strokovni pregled specifikacije)

(1) Pred odločitvijo o prehodni nacionalni zaščiti ministrstvo specifikacijo iz 49. člena Uredbe 2024/1143/EU, 22. člena Uredbe 2019/787/EU ali 94. člena Uredbe 1308/2013/EU pošlje v strokovno mnenje strokovni komisiji, imenovani v skladu s 86. členom tega zakona.

(2) Ministrstvo lahko v zvezi s specifikacijo iz prejšnjega odstavka pridobi tudi mnenja drugih ministrstev, organov ali deležnikov, ki jih vloga posredno ali neposredno zadeva.

22. člen

(prehodna nacionalna zaščita)

(1) Če so za geografske označbe iz prvega odstavka 18. člena tega zakona izpolnjeni pogoji za zaščito imena iz Uredbe 2024/1143/EU, ministrstvo prehodno nacionalno zaščiti ime kmetijskega proizvoda, živila, vina ali žgane pijače v Republiki Sloveniji.

(2) Ministrstvo potrdi specifikacijo in jo skupaj z izrekom odločbe o prehodni nacionalni zaščiti objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Za izvajanje 15. člena Uredbe 2024/1143/EU ministrstvo na zahtevo Komisije EU spremeni potrjeno specifikacijo iz prejšnjega odstavka.

(4) Ministrstvo prehodno nacionalno zaščiteno ime kmetijskega proizvoda, živila, vina ali žgane pijače vpiše v evidenco shem kakovosti iz 91. člena tega zakona in vloži vlogo za registracijo na Evropsko komisijo.

(5) Z dnem vložitve vloge iz prejšnjega odstavka in po objavi izreka odločbe o prehodni nacionalni zaščiti imena na osrednjem spletnem mestu državne uprave pridobijo pravico do uporabe zaščitenega imena vse fizične in pravne osebe, ki

so od organizacije za kontrolo in certificiranje pridobile certifikat o izpolnjevanju zahtev iz potrjene specifikacije in so vpisane v evidenco shem kakovosti iz 91. člena tega zakona.

23. člen

(sprememba potrjene specifikacije)

(1) Za izvajanje 24. člena Uredbe 2024/1143/EU vloži skupina proizvajalcev zaščitenega kmetijskega proizvoda, živila, vina ali žgane pijače vlogo za spremembo potrjene specifikacije na ministrstvo.

(2) Vlogo za spremembo potrjene specifikacije ministrstvo objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave in ga pošlje v strokovno mnenje strokovni komisiji, imenovani v skladu z 86. členom tega zakona.

(3) Pravne in fizične osebe s pravnim interesom lahko v enem mesecu od objave vloge za spremembo potrjene specifikacije iz prejšnjega odstavka podajo nanjo utemeljene pripombe. Ta čas se šteje za čas nacionalnega ugovora iz 10. člena Uredbe 2024/1143/EU.

(4) Določba drugega odstavka tega člena se ne uporablja v primeru standardnih sprememb specifikacije iz 24. člena Uredbe 2024/1143/EU, ki se ne štejejo za začasne spremembe.

(5) Ministrstvo potrdi spremembo potrjene specifikacije in jo skupaj z izrekom odločbe o potrjeni spremembi specifikacije objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

24. člen

(zajamčene tradicionalne posebnosti za kmetijske proizvode in živila)

(1) Ministrstvo je pristojni organ za odločanje o prehodni nacionalni zaščiti za zajamčene tradicionalne posebnosti iz 53. člena Uredbe 2024/1143/EU za kmetijske proizvode in živila iz 51. člena Uredbe 2024/1143/EU.

(2) Postopek prehodne nacionalne zaščite iz prejšnjega odstavka se začne z vlogo, ki jo na ministrstvo vloži skupina proizvajalcev iz 56. člena Uredbe 2024/1143/EU.

(3) Vloga iz prejšnjega odstavka poleg dokumentov iz 56. člena Uredbe 2024/1143/EU vsebuje tudi identifikacijske podatke vlagatelja iz prejšnjega odstavka (naziv, naslov oziroma sedež, pravno organizacijsko obliko, davčno številko).

(4) Pri obravnavi vloge iz tega člena se smiselno uporabljajo določbe 20. in 21. člena tega zakona, ki se nanašajo na nacionalni ugovor in strokovni pregled specifikacije.

(5) Za zaščito zajamčenih tradicionalnih posebnosti se smiselno uporablja postopek prehodne nacionalne zaščite iz 22. člena tega zakona, če s tem zakonom in Uredbo 2024/1143/EU ni drugače določeno.

(6) Pripombe, prejete v času nacionalnega ugovora, se štejejo za utemeljene, če so izpolnjeni pogoji za dopustnost ugovora iz 62. člena Uredbe 2024/1143/EU.

(7) Pravico do uporabe imena, zaščitenega kot zajamčena tradicionalna posebnost, imajo vse fizične in pravne osebe, ki so od organizacije za kontrolo in certificiranje pridobile certifikat o izpolnjevanju zahtev iz potrjene specifikacije in so vpisane v evidenco shem kakovosti iz 91. člena tega zakona.

(8) Minister podrobneje predpiše vsebino vloge za prehodno nacionalno zaščito, postopek nacionalnega ugovora in spremembe potrjenih specifikacij.

25. člen

(neobvezne navedbe kakovosti za kmetijske proizvode in živila, brez prehodne nacionalne zaščite)

(1) Za izvajanje 80. oziroma 82. člena Uredbe 2024/1143/EU lahko fizične in pravne osebe za opis proizvodov, ki so v skladu s pogoji uporabe, uporabljajo neobvezne navedbe kakovosti (npr. gorski proizvod). Pred pričetkom uporabe neobveznih navedb kakovosti obvestijo ministrstvo.

(2) V obvestilu iz prejšnjega odstavka se poleg opisa proizvoda in pogojev uporabe navedejo tudi identifikacijski podatki (osebno ime in naslov oziroma firmo in sedež, pravno – organizacijska oblika, KMG-MID oziroma davčna številka), kontaktni podatki, vrsta neobvezne navedbe kakovosti ter vrsta kmetijskih proizvodov in živil, za katere se uporablja neobvezna navedba kakovosti.

(3) Fizične in pravne osebe, ki uporabljajo neobvezne navedbe kakovosti, se vpišejo v evidenco shem kakovosti iz 91. člena tega zakona.

(4) Pravico do uporabe neobvezne navedbe kakovosti pridobijo fizične in pravne osebe z dnem vpisa v evidenco shem kakovosti iz prejšnjega odstavka.

(5) Minister predpiše podrobnejše pogoje iz tega člena, če ni s pravnimi akti EU drugače določeno.

3. **Evropska shema kakovosti, ki je podrobneje urejena z nacionalnimi predpisi**

26. člen

(ekološki kmetijski proizvod ali živilo, kmetijsko gospodarstvo in obrat javne prehrane)

(1) Kmetijski proizvod ali živilo ali kmetijsko gospodarstvo, ki je v celoti vključeno v kontrolo ekološke pridelave in predelave kmetijskih proizvodov in živil, je lahko označeno z označbo »ekološki«, če je zanj izdan certifikat, da izpolnjuje pogoje pridelave in predelave, določene z Uredbo 848/2018/EU, s tem zakonom ali predpisi izdanimi, na njegovi podlagi, in če je pridelovalka ali pridelovalec (v nadaljnjem besedilu: pridelovalec) oziroma predelovalka ali predelovalec (v nadaljnjem besedilu: predelovalec) ali kmetijsko gospodarstvo vpisano v evidenco pridelovalcev in predelovalcev ekoloških kmetijskih proizvodov ali živil, kmetijskih gospodarstev in obratov javne prehrane iz 92. člena tega zakona.

(2) Ekološki kmetijski proizvodi ali živila se označijo s simbolom EU iz 32. člena tega zakona, dodatno pa lahko tudi z nacionalnim znakom.

(3) Obrat javne prehrane lahko označi delež ekoloških kmetijskih proizvodov ali živil, ki jih ponuja, če je zanje izdan certifikat, da izpolnjujejo predpisane pogoje ekološke pridelave in predelave, in če je obrat javne prehrane vpisan v evidenco pridelovalcev in predelovalcev ekoloških kmetijskih proizvodov ali živil, kmetijskih gospodarstev in obratov javne prehrane iz 92. člena tega zakona.

(4) V obratih javne prehrane se za označevanje deleža ekoloških proizvodov ali živil uporabi nacionalni znak v treh različnih kategorijah.

(5) Obrat javne prehrane zagotavlja sledljivost glede označevanja deleža ekoloških kmetijskih proizvodov ali živil tako, da vodi podatke o količinah nabavljenih ekoloških kmetijskih proizvodov in živil ter o količinah uporabljenih ekoloških kmetijskih proizvodov in živil.

(6) Kontrolo pridelave in predelave ekoloških kmetijskih proizvodov in živil, kmetijskih gospodarstev in obratov javne prehrane ter izdajanje in razveljavitev certifikatov opravljajo organizacije za kontrolo in certificiranje.

(7) Vlada predpiše podrobnejše pogoje glede ekološke pridelave in predelave, način kontrole glede na vrsto kmetijskega proizvoda ali živila, označevanje ekoloških kmetijskih proizvodov in živil, kmetijskih gospodarstev in obratov javne prehrane, način vodenja evidenc v obratih javne prehrane, višino deleža ekoloških proizvodov ali živil za posamezno kategorijo nacionalnega znaka ter določbe, ki se nanašajo na nadzor, ki ga izvajajo organizacije za kontrolo in certificiranje in način uporabe označb. Vlada predpiše tudi način podelitve, grafično podobo za nacionalni znak iz drugega in četrtega odstavka tega člena, način označevanja ter uporabo nacionalnih znakov.

4. **Sheme kakovosti, ki so vzpostavljene z nacionalno zakonodajo in za katere se zahteva specifikacija**

27. člen

(izbrana kakovost)

(1) Kmetijski proizvodi ali živila iz posameznih sektorjev pridelave in predelave se lahko označijo z označbo »izbrana kakovost«, če imajo posebne lastnosti ali kakovost zaradi načina pridelave, predelave ali kakovosti osnovnih surovin, ki temeljijo zlasti na sestavi kmetijskega proizvoda ali živila, načinu pridelave, kakovosti surovin, dobrobiti živali, zdravstvenem varstvu živali, prehrani živali, dolžini prevozne poti, hitrosti predelave surovin, obdelavi pri skladiščenju in prevozu ter poreklu osnovne surovine.

(2) Za namene tega člena poreklo osnovne surovine pomeni, da je jasno določeno:

– za kmetijske proizvode ali živila rastlinskega izvora: kje se izvajata pridelava in predelava;

– za proizvode in živila živalskega porekla: kje je bila žival rojena, rejena, zaklana, razsekana oziroma predelana.

(3) Vlagatelj za priznanje označbe »izbrana kakovost« je lahko združenje ali skupina pridelovalcev oziroma predelovalcev iz posameznih sektorjev pridelave in predelave kmetijskih proizvodov in živil, ne glede na pravno organizacijsko obliko ali sestavo.

(4) Vloga za priznanje označbe »izbrana kakovost« se vloži na ministrstvo.

(5) Če vloga vsebuje tudi zahteve, ki se nanašajo na pripravo za trg, skladiščenje, prodajo oziroma druge zahteve pri trženju, morajo pravne in fizične osebe, ki opravljajo te dejavnosti, od organizacij za kontrolo in certificiranje pridobiti certifikat o izpolnjevanju zahtev iz potrjene specifikacije.

(6) Pri obravnavi vloge iz tega člena se smiselno uporabljajo določbe 20. in 21. člena tega zakona, ki se nanašajo na nacionalni ugovor in strokovni pregled specifikacije.

(7) Ministrstvo odloči o priznanju označbe »izbrana kakovost« za določen sektor in potrdi specifikacijo (v nadaljnjem besedilu: potrjena specifikacija) ob upoštevanju postopka iz predpisa, ki ureja postopek za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe, ter sektor vpiše v evidenco shem kakovosti iz 91. člena tega zakona.

(8) Pravico do uporabe označbe in nacionalnega znaka »izbrana kakovost« imajo vse fizične in pravne osebe, ki od organizacije za kontrolo in certificiranje pridobijo certifikat o izpolnjevanju zahtev iz potrjene specifikacije iz prejšnjega odstavka in so vpisane v evidenco shem kakovosti iz 91. člena tega zakona.

(9) Če se lastnost kmetijskega proizvoda ali živila iz prvega odstavka tega člena v skladu s pravnimi akti EU ali nacionalnimi predpisi ne šteje več za posebno lastnost ali kakovost, ministrstvo vlagatelja iz tega člena pozove, da v treh mesecih od prejema poziva na ministrstvo vloži vlogo za spremembo specifikacije.

(10) Če ministrstvo v predpisanem roku vloge iz prejšnjega odstavka za spremembo specifikacije ne prejme, po uradni dolžnosti potrdi spremembo potrjene specifikacije.

(11) Kontrolo kmetijskih proizvodov ali živil iz sheme »izbrana kakovost«, izdajanje certifikatov in razveljavitev ali odvzem izdanih certifikatov opravljajo organizacije za kontrolo in certificiranje.

(12) Minister izda odločbo o preklicu priznanja označbe »izbrana kakovost« na vlogo vlagatelja iz tega člena ali po uradni dolžnosti, če ni več mogoče izpolnjevati zahtev iz potrjene specifikacije.

(13) Minister predpiše podrobnejši način priznanja označbe »izbrana kakovost«, sektorje, vlagatelje, vsebino vloge in specifikacije, spremembe specifikacije ter grafično podobo nacionalnega znaka »izbrana kakovost«.

28. člen

(višja kakovost)

(1) Kmetijski proizvod ali živilo se lahko označi z označbo »višja kakovost«, če po značilnih lastnostih pozitivno odstopa od drugih podobnih kmetijskih proizvodov in živil ali od njihove kakovosti, če je ta predpisana.

(2) Značilne lastnosti kmetijskega proizvoda ali živila se določajo glede na sestavo, senzorične lastnosti, fizikalno kemične značilnosti, način reje, pridelave, predelave ali trajnostnih meril.

(3) Vlagatelj za priznanje označbe »višja kakovost« za kmetijski proizvod ali živilo (v nadaljnjem besedilu: označba »višja kakovost«) je lahko pridelovalec ali predelovalec ali njihova združenja, ne glede na pravno organizacijsko obliko ali sestavo.

(4) Vloga za priznanje označbe »višja kakovost« se vloži na ministrstvo.

(5) Pri obravnavi vloge iz tega člena se smiselno uporabljajo določbe 20. in 21. člena tega zakona, ki se nanašajo na nacionalni ugovor in strokovni pregled specifikacije.

(6) Ministrstvo odloči o priznanju označbe »višja kakovost« in potrdi specifikacijo ob upoštevanju postopka iz predpisa, ki ureja postopek za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe, ter priznano označbo vpiše v evidenco shem kakovosti iz 91. člena tega zakona.

(7) Pravico do uporabe označbe in nacionalnega znaka »višja kakovost« imajo vse fizične in pravne osebe, ki so od organizacije za kontrolo in certificiranje pridobile certifikat o izpolnjevanju zahtev iz potrjene specifikacije in so vpisane v evidenco shem kakovosti iz 91. člena tega zakona.

(8) Če se lastnost kmetijskega proizvoda ali živila iz prvega odstavka tega člena v skladu s pravnimi akti EU ali nacionalnimi predpisi ne šteje več za posebno lastnost ali kakovost, ministrstvo vlagatelja iz tega člena pozove, da v treh mesecih od prejetja poziva na ministrstvo vloži vlogo za spremembo specifikacije.

(9) Če ministrstvo v predpisanem roku ne prejme vloge za spremembo specifikacije, po uradni dolžnosti potrdi spremembo potrjene specifikacije.

(10) Kontrolo kmetijskih proizvodov ali živil iz sheme »višja kakovost«, izdajanje certifikatov in razveljavitev ali odvzem izdanih certifikatov opravljajo organizacije za kontrolo in certificiranje.

(11) Minister izda odločbo o preklicu priznanja označbe »višja kakovost« na vlogo vlagatelja iz tega člena ali po uradni dolžnosti, če ni več mogoče zagotoviti izpolnjevanja zahtev iz potrjene specifikacije.

(12) Minister predpiše podrobnejši način priznanja označbe »višja kakovost«, vlagatelje, vsebino vloge in specifikacije, spremembe specifikacije ter grafično podobo nacionalnega znaka »višja kakovost«.

5. **Sheme kakovosti, ki so vzpostavljene z nacionalno zakonodajo, za katere se ne zahteva specifikacija in so podrobneje urejene z nacionalnimi predpisi**

29. člen

(integrirani kmetijski proizvod ali živilo)

(1) Kmetijski proizvod ali živilo je lahko označeno z označbo »integrirani«, če je za kmetijski proizvod ali živilo izdan certifikat, da izpolnjuje predpisane pogoje pridelave in če je pridelovalec vpisan v evidenco pridelovalcev integriranih kmetijskih proizvodov ali živil iz 95. člena tega zakona.

(2) Integrirani kmetijski proizvod ali živilo je pridelano v skladu s tehnološkimi navodili za integrirano pridelavo poljščin, zelenjave, hmelja, sadja in oljk ter grozdja.

(3) Šteje se, da je integrirana pridelava način trajnostnega kmetovanja, ki z uporabo naravnih virov in mehanizmov zmanjšuje negativne vplive kmetovanja na okolje in zdravje ljudi, ter zagotavlja učinkovito, okoljsko sprejemljivo in kakovostno pridelavo rastlin v skladu s tehnološkimi navodili iz prejšnjega odstavka. Vključuje ukrepe za ohranjanje rodovitnosti tal, op-

timizacijo oskrbe z vodo, varovanje biotske raznovrstnosti ter racionalno uporabo gnojil in fitofarmacevtskih sredstev.

(4) Ministrstvo objavi tehnološka navodila iz drugega odstavka tega člena na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Podatki se posodabljajo do meseca aprila in veljajo za tekoče koledarsko leto.

(5) Kontrolo pridelave integriranih kmetijskih proizvodov in živil, izdajanje certifikatov in razveljavitev ali odvzem izdanih certifikatov opravljajo organizacije za kontrolo in certificiranje.

(6) Podrobnejše pogoje glede integrirane pridelave, opis zahtev, prepovedi, postopkov ter metode, ki se štejejo za integrirano pridelavo, način kontrole glede na vrsto kmetijskega proizvoda ali živila, označevanje integriranih kmetijskih proizvodov in živil, vodenje evidence opravil ter določbe, ki se nanašajo na nadzor, ki ga izvajajo organizacije za kontrolo in certificiranje, način uporabe označb ter določbe razveljavitve certifikatov in obdobje veljavnosti izdanih certifikatov iz tega člena predpiše minister.

30. člen

(zlati standard dobrobiti)

(1) Kmetijski proizvod ali živilo živalskega izvora se lahko označi z označbo »zlati standard dobrobiti«, če je kmetijski proizvod ali živilo pridelano v skladu z zahtevami, ki presegajo minimalne standarde in priporočila, določena s predpisi, ki urejajo zaščito in rejo živali, in pravnimi akti EU, ki urejajo dobrobit in zaščito rejnih živali, vključno z zahtevami za prehrano, transport in zakol, ki zmanjšujejo stres, trpljenje in zagotavljajo ustrezno ravnanje z živalmi v vseh fazah njihovega življenja.

(2) Reja v skladu z zlatim standardom dobrobiti je posamezni živalski vrsti in kategoriji prilagojen način reje, ki živalim omogoča, da izražajo svoje naravno vedenje. Živali morajo imeti zagotovljeno nadstandardno oskrbo, prehrano, bivalne pogoje in zdravstveno varstvo.

(3) Kmetijski proizvod ali živilo živalskega izvora je lahko označeno z označbo »zlati standard dobrobiti«, če je za kmetijski proizvod ali živilo izdan certifikat, da izpolnjuje predpisane pogoje reje, in če je rejec vpisan v evidenco pridelovalcev in predelovalcev kmetijskih proizvodov in živil iz sheme zlati standard dobrobiti iz 96. člena tega zakona.

(4) Kontrolo pridelave in predelave kmetijskih proizvodov ali živil iz reje v skladu z zlatim standardom dobrobiti, izdajanje certifikatov in razveljavitev ali odvzem izdanih certifikatov opravljajo organizacije za kontrolo in certificiranje.

(5) Minister predpiše podrobnejše pogoje glede načina reje, prehrane, bivalnih pogojev in zdravstvenega varstva rejnih živali za pridobitev označbe »zlati standard dobrobiti«, način kontrole glede na vrsto in kategorijo rejnih živali, upravičence do uporabe označbe, označevanje kmetijskih proizvodov ali živil z označbo, grafično podobo označbe »zlati standard dobrobiti« in veljavnost izdanih certifikatov.

6. **Nacionalni znaki in simboli EU za kmetijske proizvode, živila in žgane pijače iz shem kakovosti**

31. člen

(nacionalni znak)

(1) Proizvajalci, njihova združenja ali kmetijska gospodarstva, ki od organizacije za kontrolo in certificiranje prejmejo certifikat o izpolnjevanju pogojev, predpisanih za posamezno shemo kakovosti, ali za poimenovanje »naravna mineralna voda«, lahko uporabljajo predpisan nacionalni znak.

(2) Uporaba nacionalnega znaka je obvezna za kmetijske proizvode in živila iz nacionalnih shem kakovosti iz četrtega odstavka 17. člena tega zakona.

(3) Nacionalni znaki se lahko uporabljajo tudi v informativne in izobraževalne namene, če taka uporaba ne zavaja potrošnika.

(4) Minister predpiše način podelitve in grafično podobo za vsak nacionalni znak iz prvega odstavka tega člena, način označevanja ter uporabo nacionalnih znakov.

32. člen

(simboli EU)

Uporaba simbolov EU za evropske sheme kakovosti iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona je obvezna, če tako določajo pravni akti EU.

33. člen

(priznane skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti)

(1) Za izvajanje 33. člena Uredbe 2024/1143/EU se kot skupina proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti prizna skupina proizvajalcev, ki je pravna oseba in kot svoje člane združuje več kot 50 % proizvajalcev enakega kmetijskega proizvoda, živila ali žgane pijače z geografsko označbo, za katerega ima certifikat skupina oziroma proizvajalci, ki so njeni člani.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se kot skupina proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti prizna tudi skupina proizvajalcev, ki proizvaja kmetijske proizvode ali živila iz drugih evropskih ali nacionalnih shem kakovosti iz tretjega ali četrtega odstavka 17. člena tega zakona, če kot svoje člane združuje najmanj deset proizvajalcev enakega kmetijskega proizvoda ali živila iz shem kakovosti, za katerega ima certifikat skupina oziroma proizvajalci, ki so njeni člani. Če je vseh proizvajalcev enakega kmetijskega proizvoda ali živila, ki imajo certifikat, manj kot deset, mora skupina proizvajalcev za priznanje združevati najmanj 60 % proizvajalcev.

(3) Kot skupina proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti se prizna tudi skupina proizvajalcev kmetijskih proizvodov in živil z neobvezno navedbo kakovosti, če kot svoje člane združuje najmanj pet proizvajalcev, ki so kot proizvajalec kmetijskega proizvoda ali živila z neobvezno navedbo kakovosti, vpisani v evidenco shem kakovosti iz 91. člena tega zakona.

(4) Ne glede na prvi, drugi ali tretji odstavek tega člena se kot skupina proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti prizna tudi skupina, ki združuje proizvajalce več različnih kmetijskih proizvodov, živil ali žganih pijač iz shem kakovosti, če so za vsak posamezni kmetijski proizvod, živilo ali žgano pijačo izpolnjeni pogoji iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(5) O priznanju skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti na vlogo skupine proizvajalcev odloči minister in priznano skupino proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti vpiše v evidenco organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo.

(6) Minister odvzame priznanje skupini proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti po uradni dolžnosti ali na vlogo priznane skupine proizvajalcev, če skupina proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti ne izpolnjuje več pogojev za priznanje.

(7) Minister predpiše podrobnejše pogoje za priznavanje skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, če to ni določeno s pravnimi akti EU.

34. člen

(domenska imena)

Za izvajanje 42. člena Uredbe 2024/1143/EU se v skladu s predpisom, ki ureja izvajanje uredbe (EU) o enotnem trgu digitalnih storitev, onemogoči dostop do domenskih imen, ki so v nasprotju s 26. členom Uredbe 2024/1143/EU.

7. **Uporaba oznake z grafično podobo zastave Republike Slovenije pri označevanju kmetijskih proizvodov in živil iz shem kakovosti**

35. člen

(uporaba oznake z grafično podobo zastave Republike Slovenije)

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 8. člena Zakona o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi (Uradni list RS, št. 67/94) se pod pogoji, dolo-

čenimi v tem zakonu, lahko na embalaži kmetijskih proizvodov in živil uporabi oznaka z grafično podobo zastave Republike Slovenije, in sicer na tistih kmetijskih proizvodih in živilih, za katere vse faze proizvodnje, pridelave, predelave in pakiranja potekajo v Republiki Sloveniji, in so označeni z naslednjimi nacionalnimi znaki oziroma simboli EU sheme kakovosti:

1. izbrana kakovost z navedbo države pridelave in predelave (izbrana kakovost – Slovenija),
2. integrirani kmetijski proizvod ali živilo,
3. ekološki kmetijski proizvod oziroma živilo,
4. zaščitena označba porekla,
5. višja kakovost,
6. zlati standard dobrobiti ali
7. neobvezne navedbe kakovosti (npr. gorski proizvod).

(2) Uporaba oznake z grafično podobo zastave Republike Slovenije na embalaži kmetijskih proizvodov in živil iz prejšnjega odstavka je prostovoljna, upravičenec pa pred začetkom uporabe o tem obvesti organizacijo za kontrolo in certificiranje.

36. člen

(pogoji za uporabo oznake z grafično podobo zastave Republike Slovenije)

(1) Oznaka z grafično podobo zastave Republike Slovenije se na embalaži kmetijskih proizvodov in živil iz prejšnjega člena uporablja le v obliki, ki je določena v ustavi, ter na način, ki je določen z zakonom, ki ureja zastavo Republike Slovenije, in s tem zakonom.

(2) Oznaka z grafično podobo zastave Republike Slovenije je na embalaži kmetijskih proizvodov in živil iz prejšnjega člena v istem vidnem polju in v neposredni bližini nacionalnega znaka oziroma simbola EU iz prejšnjega člena.

(3) Minister podrobneje predpiše upravičence, oznake z grafično podobo zastave Republike Slovenije, način uporabe oziroma način označevanja z oznako z grafično podobo zastave Republike Slovenije, način obveščanja organizacij za kontrolo in certificiranje ter razmerja med nacionalnimi znaki ali simboli EU in oznako z grafično podobo zastave Republike Slovenije.

IV. UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

1. **Splošne določbe**

37. člen

(ugotavljanje skladnosti)

(1) Ugotavljanje skladnosti kmetijskih proizvodov, živil, vin, žganih pijač, obratov javne prehrane in kmetijskih gospodarstev obsega:

1. preverjanje skladnosti s predpisi in standardi;
2. izdajanje listin o skladnosti (izjav o skladnosti, preizkusnih poročil, certifikatov ali drugih listin o skladnosti, ki so opredeljene v pravnih aktih EU oziroma podzakonskih predpisih);
3. izdajanje dovoljenj za uporabo semen ali vegetativnega razmnoževalnega materiala, ki ni pridelan po postopku ekološke pridelave, v skladu s predpisom EU, ki ureja ekološko pridelavo in označevanje ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora;
4. preverjanje označevanja ekoloških proizvodov glede upoštevanja pravil ekološke pridelave, označevanja in trženja;
5. preverjanje skladnosti in označevanja glede geografskih označb in zajamčenih tradicionalnih posebnosti;
6. preverjanje skladnosti in označevanja z nacionalnimi shemami;
7. preverjanje skladnosti in označevanja s certifikatom za manj izgub hrane in odpadne hrane.

(2) Podrobnejše metode in postopke za ugotavljanje skladnosti kmetijskih proizvodov, vin, žganih pijač ali živil ter vsebino listin o skladnosti predpiše minister, če niso določeni s pravnimi akti EU.

(3) Podrobnejše metode in postopke za ugotavljanje skladnosti ekoloških kmetijskih proizvodov, živil, obratov javne prehrane in kmetijskih gospodarstev ter vsebino listin o skladnosti predpiše vlada.

38. člen

(ugotavljanje skladnosti kmetijskih proizvodov, živil, žganih pijač, kmetijskih gospodarstev in obratov javne prehrane)

(1) Za ugotavljanje skladnosti kmetijskih proizvodov, živil, žganih pijač in v zvezi z njimi kmetijskih gospodarstev ter obratov javne prehrane je pristojni organ Uprava Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: Uprava).

(2) Za ugotavljanje skladnosti iz prejšnjega odstavka, razen za naloge inšpekcijskega nadzora, predstojnik Uprave imenuje naslednje organizacije za ugotavljanje skladnosti:

– organizacije za kontrolo in certificiranje kmetijskih proizvodov, živil, žganih pijač, obratov javne prehrane in kmetijskih gospodarstev;
– organizacije za senzorično ocenjevanje;
– uradne laboratorije;
– nacionalne referenčne laboratorije.

(3) Organizacije za ugotavljanje skladnosti iz prejšnjega odstavka opravljajo naloge iz prejšnjega člena kot javno pooblastilo.

(4) Uradni nadzor nad organizacijami za ugotavljanje skladnosti iz tega člena izvaja Uprava.

39. člen

(ugotavljanje skladnosti vina iz shem kakovosti)

(1) Za ugotavljanje skladnosti vina iz shem kakovosti je pristojni organ ministrstvo.

(2) Za ugotavljanje skladnosti iz prejšnjega odstavka, razen za naloge inšpekcijskega nadzora, minister imenuje organizacije za kontrolo in certificiranje vin iz shem kakovosti.

(3) Organizacija za kontrolo in certificiranje iz prejšnjega odstavka opravlja naloge iz 37. člena tega zakona kot javno pooblastilo.

(4) Uradni nadzor nad organizacijo za kontrolo in certificiranje iz tega člena izvaja Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo (v nadaljnjem besedilu: IRSKGLR).

2. **Vzorčenje, analize in drugo strokovno mnenje**

40. člen

(uradno vzorčenje in analize)

(1) Za izvajanje uradnega nadzora se vzorčenje izvaja z odvzemom uradnih vzorcev skladno s pravnimi akti EU, nacionalnimi predpisi oziroma navodili pristojnega organa, ki predpisujejo način in namen vzorčenja. Vzorce lahko odvzamejo Uprava, IRSKGLR ali z njihove strani imenovane organizacije za ugotavljanje skladnosti.

(2) Uradni vzorci se za namen drugega strokovnega mnenja, kadar količina vzorčenega materiala to omogoča, odvzamejo v količini za izvedbo najmanj dvakratnega analitičnega postopka, razen če gre za preiskave vzorcev na parametre, katerih vrednost se v času hrambe vzorca lahko spremeni.

(3) Podrobnejše postopke in metode vzorčenja, analiz, podrobnejše postopke glede vročanja analiznih izvidov, odvzema vzorcev z nakupom na daljavo in drugega strokovnega mnenja za ugotavljanje skladnosti predpiše minister.

41. člen

(neskladni analizni izvid živil)

V primeru neskladnega analiznega izvida živil, iz katerega je razvidna drugačna lastnost, kot jo navaja nosilec živilske dejavnosti in ki bi lahko vplivala na odločitev potrošnika glede nakupa, nosilec živilske dejavnosti umakne živilo s trga, kar

objavi na svoji spletni strani ter o tem obvesti Upravo oziroma IRSKGLR, vsakega v okviru njegovih pristojnosti.

42. člen

(odvzem vzorcev z nakupom na daljavo)

(1) Uprava oziroma IRSKGLR lahko za namene kontrole naroči ali izvede nakup vzorcev na daljavo, pri čemer lahko uporablja skrito ali lažno identiteto.

(2) Po prejemu naročenih vzorcev Uprava oziroma IRSKGLR, vsak v okviru svojih pristojnosti, nosilca živilske dejavnosti, pri katerem so bili vzorci naročeni, obvesti, da so bili ti vzorci odvzeti v okviru uradnega nadzora in da se bodo po potrebi analizirali ali preizkušali za namene uradnega nadzora. Ne glede na navedeno, se nosilca živilske dejavnosti ne obvešča v primeru, če bi to lahko ogrozilo preiskavo suma zavajanja potrošnikov.

(3) Šteje se, da je nosilec živilske dejavnosti obveščen o odvzemu vzorca v okviru uradnega nadzora, ko Uprava oziroma IRSKGLR, vsak v okviru svojih pristojnosti, pošlje obvestilo iz prejšnjega odstavka na naslov za vročanje nosilca živilske dejavnosti. Za naslov za vročanje nosilca živilske dejavnosti se štejejo kontaktni podatki, ki so navedeni na spletnem mestu nosilca živilske dejavnosti, ali spletni naslov, na katerem je bil naročen vzorec.

(4) Vzorec, ki je naročen prek sredstev za komuniciranje na daljavo, je reprezentativni vzorec serije, ki je navedena na blagu.

(5) V primeru neskladnega analiznega izvida živil nosilec živilske dejavnosti ukrepa v skladu z 41. členom tega zakona. Uprava in IRSKGLR, vsak v okviru svojih pristojnosti, na osrednjem spletnem mestu državne uprave obveščata javnost o rezultatih uradnega nadzora in ugotovljenih neskladnostih, kar velja tudi, če vročitev iz tretjega odstavka tega člena ni uspešna.

3. **Organizacije za kontrolo in certificiranje**

43. člen

(organizacije za kontrolo in certificiranje)

(1) Organizacije za kontrolo in certificiranje se izberejo na podlagi javnega razpisa. Pri izbiri se upoštevajo predvsem naslednja merila: cena, zadostna ali ustrezna kadrovska zasedba, reference in odzivni čas glede na zahtevo, upoštevajo se tudi dodatna merila, ustrezna za posamezno področje dela. Merila se podrobneje določijo v javnem razpisu.

(2) Uprava oziroma ministrstvo za področje, ki je v njegovi pristojnosti, pooblasti organizacijo za kontrolo in certificiranje za obdobje desetih let z odločbo v upravnem postopku, ki vsebuje opis prenesenih nalog, če izpolnjuje pogoje glede ustrezne opreme, primernih prostorov, števila in usposobljenosti kadrov, neodvisnosti in nepristranskosti ter druge pogoje.

(3) Medsebojne pravice in obveznosti med Upravo oziroma ministrstvom in organizacijo za kontrolo in certificiranje se uredijo s pogodbo, ki vsebuje opis pogojev za izvajanje nalog ter način usklajevanja in sodelovanja.

(4) Organizacija za kontrolo in certificiranje mora v 15 dneh od dneva nastanka spremembe ali odkar je zanjo izvedela, Upravi oziroma ministrstvu, vsakemu v okviru njegovih pristojnosti, sporočiti vsako spremembo podatkov, ki bi utegnila vplivati na izpolnjevanje pogojev.

(5) Če organizacija za kontrolo in certificiranje iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, Uprava oziroma ministrstvo, vsak v okviru svojih pristojnosti, po uradni dolžnosti izda odločbo o odvzemu javnega pooblastila.

(6) Organizacija za kontrolo in certificiranje lahko izvaja tudi naloge preverjanja skladnosti s tržnimi standardi v skladu z Uredbo 1308/2013/EU, pri čemer ne sme izvajati ugotavljanja skladnosti iz prvega odstavka 38. člena tega zakona za isti subjekt.

(7) Minister predpiše pogoje glede ustrezne opreme, primernih prostorov, števila in usposobljenosti kadrov, zahteve glede neodvisnosti in nepristranskosti ter druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za kontrolo in certificiranje kmetijskih proizvodov, živil, vin, žganih pijač in kmetijskih gospodarstev, če niso določeni s pravnimi akti EU.

44. člen

(javno pooblastilo in javne listine)

(1) Javno pooblastilo, ki ga organizacije za kontrolo in certificiranje, pridobijo v skladu s prejšnjim členom, obsega tudi posredovanje podatkov, ki jih te organizacije pridobijo pri izvajanju pregledov na kraju samem, ministrstvu ali Upravi.

(2) Listine, ki jih izdajajo organizacije, pooblaščene za ugotavljanje skladnosti, pri izvajanju javnega pooblastila, so javne listine.

45. člen

(prenehanje javnega pooblastila)

(1) Uprava oziroma ministrstvo, vsak v okviru svojih pristojnosti, in organizacija za kontrolo in certificiranje se lahko sporazumno dogovorita, da javno pooblastilo preneha pred potekom časa.

(2) Uprava oziroma ministrstvo, vsak v okviru svojih pristojnosti, organizaciji za kontrolo in certificiranje odvzame javno pooblastilo, če organizacija:

1. prenesenih nalog ne opravlja pravilno;
2. ne sprejme ustreznih in pravočasnih ukrepov za odpravo ugotovljenih nepravilnosti;
3. ne izkazuje več neodvisnosti in nepristranskosti;
4. ne začne opravljati prenesenih nalog v dogovorjenem roku;
5. ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev pooblastila ali je v vlogi za pridobitev pooblastila navedla neresnične podatke;
6. pri delu ne upošteva predpisov, pogodbe ali dovoljenj;
7. osebje, ki je pri njej zaposleno, ravna nestrokovno ali malomarno, dejanja ali opustitve dejanj pa pomenijo zavajanje potrošnika, škodljivo vplivajo ali bi lahko škodljivo vplivali na zdravje ljudi, živali ali okolje;
8. ne vodi predpisanih evidenc, ne pošilja predpisanih poročil ali jih pošilja neredno;
9. ne spoštuje rokov za izvedbo storitev v skladu s predpisi;
10. nepravilno obračunava storitve;
11. ne soglaša s spremembami pogodbe zaradi sprememb predpisov, ki vplivajo na pooblastilo, ali spremenjenih okoliščin, ki jih ni bilo mogoče predvideti ob sklenitvi pogodbe.

(3) Uprava oziroma ministrstvo, vsak v okviru svojih pristojnosti, lahko pred odvzemom pooblastila določi dodatni rok za odpravo pomanjkljivosti, če ni ogroženo zdravje ljudi, zdravje in dobrobit živali, zdravje rastlin in okolje.

(4) Če Uprava oziroma ministrstvo, vsak v okviru svojih pristojnosti, odvzame pooblastila organizaciji za kontrolo ali certificiranje, sama izvajata te naloge ali brez javnega razpisa izbereta drugo organizacijo za kontrolo in certificiranje do izteka časa, za katerega je bila organizacija pooblaščena.

46. člen

(kontrolor ali drug zaposleni v organizaciji za kontrolo in certificiranje)

(1) Kontrolor v organizaciji za kontrolo in certificiranje se v postopku ugotavljanja skladnosti kmetijskih proizvodov ali živil šteje za uradno osebo v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in ima pooblastilo za opravljanje posameznih dejanj v upravnem postopku.

(2) Kontrolor v postopku ugotavljanja skladnosti kmetijskih proizvodov ali živil ravna v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in o opravljeni kontroli sestavi zapisnik.

(3) Kontrolor odvzame vzorce kmetijskih proizvodov in živil ter postopa in odloča v okviru pristojnosti iz zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(4) Certifikat, drugo odločbo o skladnosti ali o zavrnitvi skladnosti mora izdati zaposleni v organizaciji za kontrolo in certificiranje, ki je za to pooblaščen.

47. člen

(odločanje o skladnosti)

(1) O skladnosti kmetijskih proizvodov, živil, žganih pijač, vin, obratov javne prehrane in kmetijskih gospodarstev odloča organizacija za kontrolo in certificiranje.

(2) Organizacija za kontrolo in certificiranje za kmetijske proizvode, živila, žgane pijače, vina, obrate javne prehrane ali kmetijska gospodarstva, za katere ugotovi skladnost, izda certifikat. Za kmetijske proizvode, živila, žgane pijače, vina, obrate javne prehrane ali kmetijska gospodarstva, ki ne izpolnjujejo pogojev za skladnost, izdajo certifikata z odločbo zavrne.

(3) Če kmetijski proizvod, živilo, žgana pijača, vino, obrat javne prehrane ali kmetijsko gospodarstvo po izdaji certifikata ne izpolnjuje več katerega izmed pogojev, predpisanih s tem zakonom ali pravnimi akti EU, organizacija za kontrolo in certificiranje certifikat po uradni dolžnosti delno ali v celoti razveljavi.

48. člen

(ugovor)

(1) Prejemnik certifikata lahko v 15 dneh od prejetja certifikata o skladnosti kmetijskih proizvodov, živil, žganih pijač, vin in kmetijskih gospodarstev ali odločbe o zavrnitvi skladnosti iz prejšnjega člena pri organizaciji za kontrolo in certificiranje vloži pisni ugovor. Ugovor se lahko vloži, če je bil pri izdaji certifikata ali odločbe napačno uporabljen materialni predpis ali sploh ni bil uporabljen, če je bilo dejansko stanje nepopolno ali napačno ugotovljeno ali če so ugotovljene kršitve pravil postopka v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Dejanja v postopku pred izdajo odločbe o ugovoru, v skladu s standardom EN ISO/IEC 17065, opravijo člani komisije za obravnavanje ugovorov, ki jih imenuje organizacija za kontrolo in certificiranje. Člani navedene komisije se štejejo za uradne osebe v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in imajo pooblastilo za opravljanje posameznih dejanj v upravnem postopku. Odločbo o ugovoru izda predstojnik organizacije za kontrolo in certificiranje.

(3) Če ugovor ni dovoljen, je prepozen ali ga je vložila neupravičena oseba, se s sklepom zavrže.

(4) Organizacija za kontrolo in certificiranje o ugovoru odloči najpozneje v dveh mesecih od njegovega prejetja.

(5) Zoper odločbo ali sklep o ugovoru ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

49. člen

(pogoji za kontrolorje, ki ocenjujejo in razvrščajo trupe na klavni liniji)

(1) Kontrolor v kontrolni organizaciji za razvrščanje trupov goveda na klavni liniji, ki ocenjuje in razvršča trupe na klavni liniji, mora izpolnjevati naslednje pogoje:

– imeti predpisano izobrazbo;

– udeleževati se usposabljanj za kontrolorje iz tega člena;

– imeti dokazilo o opravljenem preizkusu znanja za kontrolorja iz tega člena.

(2) Ministrstvo na podlagi javnega razpisa izbere organizacije za usposabljanje kontrolorjev iz tega člena, ki izpolnjujejo predpisane organizacijske, tehnične in kadrovske pogoje.

(3) Ministrstvo vsako leto organizira strokovno izobraževanje ali strokovno srečanje med organizacijo za usposabljanje za delo kontrolorjev iz tega člena, kontrolno organizacijo za razvrščanje trupov goveda na klavni liniji in Upravo, da se uskladijo kriteriji za razvrstitev trupov goveda v kakovostne tržne razrede na podlagi vizualnega ocenjevanja mesnatosti in stopnje zamaščenosti.

(4) Nadzor kontrolorjev iz tega člena izvaja Uprava.

(5) Minister predpiše izobrazbo, vsebino, potek in način usposabljanja kontrolorjev iz tega člena ter organizacijske, tehnične in kadrovske pogoje za imenovanje organizacij za usposabljanje kontrolorjev iz tega člena.

50. člen

(stroški)

Če se pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ugotovi, da kmetijski proizvodi in živila, ki so dani na trg ali je zanje predvideno, da se bodo dali na trg, niso v skladu s predpisanimi zahtevami, plača stroške laboratorijskega preizkušanja pravna ali fizična oseba, ki je dala ali nameravala dati na trg neskladen kmetijski proizvod ali živilo.

51. člen

(program spremljanja kakovosti kmetijskih proizvodov in živil)

(1) Minister vsako leto sprejme program spremljanja kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, ki obsega monitoring in ukrepe za izboljšanje kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, varnosti živil ter varstva interesov potrošnikov v skladu s tem zakonom. Program iz tega člena pripravi Uprava.

(2) Sredstva za izvajanje programa iz tega člena se zagotovijo v proračunu ministrstva.

4. **Uradni laboratoriji**

52. člen

(določitev uradnih laboratorijev)

(1) Uprava za deset let določi uradne laboratorije, če izpolnjujejo pogoje glede strokovnega znanja in izkušenj, opreme, prostorov, kadrov, neodvisnosti in nepristranskosti ter druge pogoje.

(2) Uprava glede na potrebe pozove laboratorije z javnim pozivom, ki ga objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave, da vložijo vlogo za določitev uradnega laboratorija iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Uprava po uradni dolžnosti za uradni laboratorij določi laboratorij, ustanovljen z zakonom ali aktom vlade, za izvajanje nalog iz tega zakona, če izpolnjuje predpisane pogoje. Izpolnjevanje predpisanih pogojev po uradni dolžnosti preveri Uprava.

(4) Če v Republiki Sloveniji ni na voljo laboratorija, ki bi izpolnjeval predpisane pogoje za uradni laboratorij lahko Uprava, ne glede na drugi odstavek tega člena, po uradni dolžnosti določi laboratorij iz druge države članice EU, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(5) Uprava določi uradni laboratorij z odločbo v upravnem postopku, ki vsebuje opis nalog, ki jih laboratorij izvaja kot uradni laboratorij.

(6) Uprava objavi seznam uradnih laboratorijev na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(7) Medsebojne pravice in obveznosti med laboratorijem in Upravo se uredijo s pogodbo, ki vsebuje tudi opis pogojev za izvajanje nalog ter način usklajevanja in sodelovanja.

(8) Minister za uradne laboratorije predpiše pogoje glede strokovnega znanja in izkušenj, opreme, prostorov, kadrov, neodvisnosti in nepristranskosti ter druge pogoje, če niso določeni s pravnimi akti EU.

53. člen

(presoja in preklic določitve uradnega laboratorija)

(1) Za izvajanje presoje uradnih laboratorijev lahko Uprava imenuje tričlansko komisijo, ki ima pravico do vstopa v prostore in do vpogleda v dokumentacijo uradnega laboratorija. Komisija izda poročilo o presoji z morebitnimi priporočili za izboljšanje delovanja uradnega laboratorija. Ne glede na prejšnji stavek se za poročilo o presoji šteje tudi poročilo nacionalne

akreditacijske službe. Uradni laboratorij v dvajsetih dneh po prejetju poročila o presoji s priporočili pošlje komisiji odgovor o izvedbi priporočil z načrtom izvedbe priporočil.

(2) V primerih ugotovljenih kršitev oziroma neskladnosti, ki jih uradni laboratorij ne odpravi v skladu s prejšnjim odstavkom, Uprava v celoti ali v zvezi z nekaterimi nalogami prekliče določitev uradnega laboratorija in za preostanek obdobja brez javnega poziva za uradni laboratorij določi drug laboratorij.

(3) Do določitve drugega laboratorija iz prejšnjega odstavka lahko Uprava začasno sodeluje z drugim uradnim laboratorijem v Republiki Sloveniji ali državi članici EU.

5. **Nacionalni referenčni laboratoriji**

54. člen

(določitev nacionalnega referenčnega laboratorija)

(1) Uprava z odločbo v upravnem postopku določi uradni laboratorij za nacionalni referenčni laboratorij, če izpolnjuje pogoje glede strokovnega znanja in izkušenj, opreme, prostorov, kadrov, neodvisnosti in nepristranskosti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko za nacionalni referenčni laboratorij določi konzorcij, ki ga sestavlja več uradnih laboratorijev.

(3) Uprava glede na potrebe z javnim pozivom na osrednjem spletnem mestu državne uprave uradne laboratorije pozove, da vložijo vlogo za določitev za nacionalni referenčni laboratorij.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka Uprava po uradni dolžnosti:

– za nacionalni referenčni laboratorij določi uradni laboratorij, ustanovljen z zakonom ali aktom vlade za izvajanje nalog iz tega zakona, če izpolnjuje predpisane pogoje;

– glede na potrebe in če v Republiki Sloveniji ni na voljo laboratorija, ki bi izpolnjeval predpisane pogoje za nacionalni referenčni laboratorij, določi za nacionalni referenčni laboratorij iz druge države članice, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(5) Pogoje iz prvega odstavka tega člena preveri tričlanska komisija, ki jo imenuje predstojnik Uprave. Komisija ima pravico do vstopa v prostore laboratorija in pregleda dokumentacije. O preveritvi pogojev komisija sestavi zapisnik.

(6) Predstojnik Uprave na podlagi ugotovitev komisije iz prejšnjega odstavka določi nacionalni referenčni laboratorij za obdobje desetih let.

(7) Medsebojne pravice in obveznosti med nacionalnim referenčnim laboratorijem in Upravo se uredijo s pogodbo.

55. člen

(presoja in preklic določitve nacionalnega referenčnega laboratorija)

(1) Uprava imenuje tričlansko komisijo za izvajanje presoje nacionalnih referenčnih uradnih laboratorijev. Komisija izda poročilo o presoji z morebitnimi priporočili za izboljšanje delovanja nacionalnega referenčnega laboratorija. Ne glede na prejšnji stavek se za poročilo o presoji šteje tudi poročilo nacionalne akreditacijske službe. Laboratorij v dvajsetih dneh po prejetju poročila o presoji s priporočili pošlje komisiji odgovor o izvedbi priporočil z načrtom izvedbe priporočil.

(2) V primeru ugotovljenih kršitev oziroma neskladnosti, odkritih v postopku izvajanja presoje, Uprava v celoti ali v zvezi z nekaterimi nalogami prekliče določitev nacionalnega referenčnega laboratorija in za preostanek obdobja brez javnega poziva za nacionalni referenčni laboratorij določi drug nacionalni referenčni laboratorij.

(3) Do določitve drugega laboratorija iz prejšnjega odstavka lahko Uprava začasno sodeluje z drugim referenčnim laboratorijem v Republiki Sloveniji ali državi članici EU.

6. **Organizacije za senzorično ocenjevanje**

56. člen

(organizacije za senzorično ocenjevanje kmetijskih proizvodov in živil)

(1) Za senzorično ocenjevanje kmetijskih proizvodov in živil v postopku ugotavljanja skladnosti je pristojna Uprava.

(2) Za naloge ugotavljanja skladnosti iz prejšnjega odstavka Uprava podeli javno pooblastilo organizacijam za senzorično ocenjevanje kmetijskih proizvodov ali živil za obdobje do deset let.

(3) Uprava glede na potrebe z javnim pozivom na osrednjem spletnem mestu državne uprave pozove organizacije za senzorično ocenjevanje kmetijskih proizvodov in živil, da vložijo vlogo z dokazili o izpolnjevanju tehničnih, organizacijskih in kadrovskih pogojev.

(4) Če pravni akti EU določajo, da mora biti organizacija za senzorično ocenjevanje akreditirana, je treba vlogi priložiti akreditacijsko listino, ki jo je izdala Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice EU, ki ima z Evropskim združenjem za akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij.

(5) Če pravni akti EU ne predpisujejo akreditacije, Uprava odloči, ali organizacija za senzorično ocenjevanje izvaja senzorično ocenjevanje v skladu z zahtevami iz standarda SIST EN ISO/ IEC 17025.

(6) O vlogi iz tretjega odstavka tega člena odloči predstojnik Uprave z odločbo v upravnem postopku.

(7) Medsebojna razmerja med Upravo in organizacijo za senzorično ocenjevanje se uredijo s pogodbo.

(8) Javno pooblastilo lahko pred potekom časa preneha sporazumno. Če organizacija iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi oziroma pogodbo, ji predstojnik Uprave z odločbo odvzame pooblastilo.

(9) Minister predpiše tehnične, organizacijske in kadrovske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za senzorično ocenjevanje, ter način presojanja ustreznosti izvajanja metod za senzorično ocenjevanje organizacije za senzorično ocenjevanje iz petega odstavka tega člena, razen če ni s pravnimi akti EU drugače določeno.

57. člen

(preverjanje senzoričnih lastnosti deviških oljčnih olj)

(1) Za namen uradnega nadzora preverjanje senzoričnih lastnosti deviških oljčnih olj iz Priloge I Delegirane uredbe 2022/2104/EU izvaja Uprava.

(2) Za preverjanje senzoričnih lastnosti deviških olj iz prejšnjega odstavka Uprava podeli javno pooblastilo organizaciji, ki je v skladu s prejšnjim členom imenovana za organizacijo za senzorično ocenjevanje oljčnega olja (v nadaljnjem besedilu: organizacija za senzorično ocenjevanje oljčnega olja), v okviru katere deluje ocenjevalna komisija (v nadaljnjem besedilu: uradni panel), ki je lahko pravna oseba zasebnega ali javnega prava.

(3) Uradni panel iz prejšnjega odstavka na podlagi vloge organizacije za senzorično ocenjevanje oljčnega olja imenuje Uprava za deset let, če izpolnjuje pogoje, zahtevane v dokumentih Mednarodnega sveta za oljke (v nadaljnjem besedilu: IOC) za priznavanje panelov, in pogoje iz tega zakona. Uradni panel vodi seznam ocenjevalcev v panelu in koordinira njihovo delo.

(4) Organizacija za senzorično ocenjevanje oljčnega olja izvaja usposabljanje za ocenjevalce za zaznavanje in prepoznavanje osnovnih značilnosti deviških oljčnih olj in jim po končanem usposabljanju izda potrdilo o opravljenem usposabljanju, ki je javna listina.

(5) Ministrstvo za namen spremljanja in nadzora vodi seznam uradnih panelov in ocenjevalcev. Seznam vsebuje podatke o organizaciji za senzorično ocenjevanje oljčnega olja, v okviru katere deluje uradni panel, osebno ime, naslov, enotno

matično številko občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO) vodje uradnega panela ter ocenjevalcev.

(6) Minister predpiše podrobnejše pogoje za uradni panel in ocenjevalce, vsebino in način usposabljanja za vodje in ocenjevalce v uradnem panelu, vsebino potrdila o opravljenem usposabljanju, sestavo uradnega panela ter način predložitve podatkov o uradnem panelu ter ocenjevalcih ministrstvu.

58. člen

(tehnični paneli)

(1) Na zahtevo in na stroške proizvajalcev deviškega oljčnega olja ocenjevanje senzoričnih lastnosti deviškega oljčnega olja izvajajo tehnični ocenjevalci deviškega oljčnega olja (v nadaljnjem besedilu: tehnični paneli).

(2) Organizacija za senzorično ocenjevanje oljčnega olja izvaja usposabljanje za ocenjevalce deviškega oljčnega olja za zaznavanje in prepoznavanje osnovnih značilnosti deviških oljčnih olj in po končanem usposabljanju izda potrdilo o opravljenem usposabljanju, ki je javna listina.

(4) Pravna oseba, ki deluje na področju oljkarstva in izpolnjuje pogoje glede usposobljenosti vodje tehničnega panela, usposobljenosti in števila tehničnih ocenjevalcev deviškega oljčnega olja, pri organizaciji za senzorično ocenjevanje oljčnega olja priglasi vzpostavitev tehničnega panela.

(5) Organizacija za senzorično ocenjevanje oljčnega olja za namen spremljanja in nadzora vodi seznam tehničnih panelov in tehničnih ocenjevalcev deviškega oljčnega olja. Seznam vsebuje ime tehničnega panela, pravno osebo, ki je priglasila tehnični panel, osebno ime, naslov in EMŠO vodje panela ter ocenjevalcev.

(6) Minister predpiše pogoje glede usposobljenosti vodje tehničnega panela, usposobljenosti in števila tehničnih ocenjevalcev deviškega oljčnega olja, sestavo tehničnega panela, vsebino in način usposabljanja za vodjo panela in ocenjevalce v tehničnem panelu ter vsebino potrdila o opravljenem usposabljanju.

V. ZMANJŠEVANJE IZGUB HRANE IN KOLIČIN ODPADNE HRANE

59. člen

(doniranje hrane)

(1) Doniranje hrane je brezplačno razdeljevanje presežne hrane, ki izpolnjuje vse predpisane zahteve iz Uredbe 178/2002/ES in ne pomeni izvajanja postopkov dodelitve materialne pomoči iz sredstev EU za odpravo prikrajšanosti in socialne izključenosti.

(2) Donatorji hrane so pravne in fizične osebe, ki se ukvarjajo s pridelavo, predelavo, distribucijo ali prodajo hrane v verigi preskrbe s hrano in ki v svojem poslovnem procesu hrano darujejo posrednikom pri razdeljevanju donirane hrane za humanitarne namene.

(3) Posredniki pri razdeljevanju donirane hrane so humanitarne organizacije v skladu z zakonom, ki ureja humanitarne organizacije, invalidske organizacije v skladu z zakonom, ki ureja invalidske organizacije, nevladne organizacije v javnem interesu za opravljanje humanitarne dejavnosti na področju socialnega varstva ter javni zavodi, ki delujejo na področju socialnega varstva, ki razdeljujejo donirano hrano upravičencem iz petega odstavka tega člena.

(4) Donatorji hrane iz drugega odstavka tega člena in posredniki pri razdeljevanju donirane hrane iz prejšnjega odstavka so nosilci živilske dejavnosti v skladu z Uredbo 178/2002/ES, ki so odgovorni za varnost hrane, nadzor nad njo v skladu z Uredbo 178/2002/ES in izpolnjevanje splošnih pogojev o higieni hrane iz Uredbe 852/2004/ES ter so vpisani v register obratov, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja varno hrano in krmo.

(5) Upravičenci za prejem donirane hrane so osebe, za katere posrednik pri razdeljevanju donirane hrane iz tega člena, na podlagi notranjih pravil in dokazil upravičencev ugotovi, da so potrebne pomoči za določeno obdobje.

60. člen

(sofinanciranje opreme oziroma drugih stroškov za potrebe razdeljevanja donirane hrane)

(1) Ministrstvo lahko za spodbujanje doniranja hrane posrednikom pri razdeljevanju donirane hrane sofinancira nakup opreme oziroma druge stroške, povezane z doniranjem hrane.

(2) Ministrstvo izvaja sofinanciranje iz prejšnjega odstavka z javnimi razpisi v skladu s predpisi, ki urejajo javne finance.

61. člen

(spremljanje količin donirane hrane)

(1) Za namen spremljanja količin donirane hrane donatorji hrane enkrat letno, najpozneje do 31. marca za prejšnje koledarsko leto, poročajo ministrstvu o količinah donirane hrane.

(2) Minister predpiše podrobnejše pogoje, način poročanja in vodenje evidence o količinah donirane hrane.

62. člen

(certifikat za manj izgub hrane in odpadne hrane)

(1) Pridelovalci, predelovalci, distributerji, trgovci in obrati javne prehrane lahko pridobijo certifikat za manj izgub hrane in odpadne hrane, če izkažejo aktivnosti za manj izgub hrane in odpadne hrane, pri čemer morajo upoštevati hierarhijo ravnanja z odpadno hrano iz strategije, ki ureja manj izgub hrane in odpadne hrane v verigi preskrbe s hrano. Pridobitelj certifikata iz tega člena lahko uporablja predpisani znak »manj izgub hrane in odpadne hrane«.

(2) Izdajo certifikata, kontrolo aktivnosti iz prejšnjega odstavka in razveljavitev ali odvzem izdanih certifikatov opravljajo organizacije za kontrolo in certificiranje, pri čemer se uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo postopek odločanja o skladnosti za sheme kakovosti.

(3) Minister predpiše podrobnejše pogoje o pridobitvi certifikata iz tega člena, o tem, kaj se šteje za aktivnosti, ki se izvajajo za manj izgub hrane in odpadne hrane, način označevanja oziroma obveščanja o pridobljenem certifikatu, veljavnost izdanih certifikatov ter grafično podobo znaka »manj izgub hrane in odpadne hrane«.

VI. ZBIRANJE PODATKOV V VERIGI PRESKRBE S HRANO

63. člen

(zbiranje podatkov)

(1) Agencija za namen podpore sektorjem na podlagi izvedenih analiz pridobljenih podatkov zbira in obdeluje podatke v verigi preskrbe s hrano, in sicer spremlja gibanje cen, količine ter porekla kmetijskih in živilskih proizvodov deležnikov v verigi preskrbe s hrano.

(2) Podatki, ki se zbirajo, so odkupne in prodajne ponderirane cene na enoto, odkupljene in prodane količine ter podatki o poreklu za kmetijske in živilske proizvode.

(3) Odkupna in prodajna ponderirana cena na enoto iz prejšnjega odstavka je povprečna cena kmetijskih ali živilskih proizvodov v posamezni kategoriji. Izračuna se kot vsota zmnožkov cene in količine posameznih kmetijskih ali živilskih proizvodov, ki se deli z vsoto količin teh kmetijskih ali živilskih proizvodov.

(4) Odkupna ponderirana cena na enoto iz drugega odstavka tega člena je realizirana cena brez davka na dodano

vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV), po kateri predelovalec, posrednik ali trgovec kupi in plača kmetijske ali živilske proizvode.

(5) Prodajna ponderirana cena na enoto iz drugega odstavka tega člena je cena brez DDV, po kateri pridelovalec, predelovalec, posrednik ali trgovec proda in prejme plačilo za kmetijske ali živilske proizvode.

(6) Zbrani podatki se vnašajo v informacijski sistem agencije iz 65. člena tega zakona.

(7) Agencija na podlagi zbranih podatkov pripravi poročila za ministrstvo. Podatki v poročilih so v psevdoanonimizirani obliki. Ministrstvo na podlagi poročil agencije izvede analize, ki prikazujejo gibanje cen, količin in porekla ter stanje v verigi preskrbe s hrano za posamezne sektorje po skupinah deležnikov v verigi. Izsledke analiz ministrstvo objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(8) Minister podrobneje določi zbiranje podatkov v verigi preskrbe s hrano, predpiše vrste kmetijskih in živilskih proizvodov, za katere se zbirajo podatki, način pošiljanja in druge podrobnejše pogoje za izvedbo zbiranja podatkov.

64. člen

(zavezanci za pošiljanje podatkov)

(1) Zavezanci za pošiljanje podatkov iz prejšnjega člena so:

– pridelovalec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik in prideluje ter prodaja lastne kmetijske proizvode ter po zadnji javno dostopni bilanci spada med mikro, mala, srednja ali velika podjetja;

– posrednik, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če odkupuje kmetijske ali živilske proizvode za namen prodaje naprej v predelavo ali trženje in po zadnji javno dostopni bilanci spada med mala, srednja ali velika podjetja;

– predelovalec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če opravlja dejavnost proizvodnje živil in po zadnji javno dostopni bilanci spada med mala, srednja ali velika podjetja;

– trgovec, ki je pravna oseba ter opravlja trgovinsko dejavnost z živili in po zadnji javno dostopni bilanci spada med srednja ali velika podjetja.

(2) Za namene tega člena so:

– mikro podjetja tista podjetja, ki imajo v zadnjem poslovnem letu, za katero so bilance javno dostopne, od 250.000 do 2.000.000 eurov letnega prometa;

– mala podjetja tista podjetja, ki imajo v zadnjem poslovnem letu, za katero so bilance javno dostopne, nad 2.000.000 do 10.000.000 eurov letnega prometa;

– srednja podjetja tista podjetja, ki imajo v zadnjem poslovnem letu, za katero so bilance javno dostopne, nad 10.000.000 do 50.000.000 eurov letnega prometa;

– velika podjetja tista podjetja, ki imajo v zadnjem poslovnem letu, za katero so bilance javno dostopne, nad 50.000.000 eurov letnega prometa.

(3) Javno dostopne bilance iz tega člena so bilance, ki so razvidne iz javne objave letnih poročil poslovnih subjektov pri Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

65. člen

(informacijski sistem za spremljanje podatkov v verigi preskrbe s hrano)

Informacijski sistem za spremljanje podatkov v verigi preskrbe s hrano je sistem za zbiranje in obdelavo podatkov o cenah, količinah in poreklu kmetijskih in živilskih proizvodov, ki ga vodi agencija. Podatke v informacijski sistem za spremljanje podatkov v verigi preskrbe s hrano vnašajo zavezanci iz prejšnjega člena.

VII. VERIGA PRESKRBE S KMETIJSKIMI IN ŽIVILSKIMI PROIZVODI

66. člen

(pomen izrazov za namene tega poglavja)

(1) Ne glede na 8. in 26. točko 2. člena tega zakona za izvajanje tega poglavja kmetijski in živilski proizvodi pomenijo proizvode iz Priloge I Pogodbe o delovanju EU in druge proizvode, ki so predelani za uporabo v prehranske namene z uporabo proizvodov iz navedene priloge.

(2) Ne glede na prvi odstavek 5. člena tega zakona za izvajanje tega poglavja veriga preskrbe s hrano pomeni verigo preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi.

67. člen

(področje uporabe)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo za prodajo kmetijskih in živilskih proizvodov, pri kateri je dobavitelj ali kupec ali oba ustanovljena v EU.

(2) Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za storitve, ki jih kupec opravlja za dobavitelja, če so izrecno navedene v tem poglavju.

(3) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za pogodbe med dobavitelji in potrošniki.

68. člen

(plačilni roki)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja preprečevanje zamud pri plačilih, plačilni rok za hitro pokvarljive kmetijske in živilske proizvode ne sme biti daljši od 30 dni od dneva dostave ali prejetja računa. V primeru redne dostave hitro pokvarljivih kmetijskih in živilskih proizvodov plačilni rok ne sme biti daljši od 30 dni od zadnje dostave ali od dneva prejetja računa. Obdobje redne dostave lahko obsega največ en mesec. Plačilni roki za hitro pokvarljive kmetijske in živilske proizvode začnejo teči od dneva dostave ali od dneva prejetja računa, v primeru redne dostave pa po koncu dogovorjenega roka, v katerem je bila opravljena dostava, ali od dneva prejetja računa, pri čemer se upošteva poznejši datum.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja preprečevanje zamud pri plačilih, plačilni rok za druge kmetijske in živilske proizvode ne sme biti daljši od 60 dni od dneva dostave ali prejetja računa. V primeru redne dostave drugih kmetijskih in živilskih proizvodov plačilni rok ne sme biti daljši od 60 dni od zadnje dostave ali od dneva prejetja računa. Obdobje redne dostave lahko obsega največ en mesec. Plačilni roki za druge kmetijske in živilske proizvode začnejo teči od dneva dostave ali od dneva prejetja računa, v primeru redne dostave pa po koncu dogovorjenega roka, v katerem je bila opravljena dostava, ali od dneva prejetja računa, pri čemer se upošteva poznejši datum.

(3) Hitro pokvarljivi kmetijski in živilski proizvodi iz prvega odstavka tega člena so proizvodi, ki bi zaradi svoje narave ali stopnje predelave lahko postali neprimerni za prodajo v 30 dneh po spravilu pridelka, proizvodnji ali predelavi, med katere štejejo:

1. sveže sadje in zelenjava iz Priloge I Uredbe 1308/2013/EU;
2. svež krompir;
3. mleko in mlečni proizvodi, ki niso sterilizirani;
4. predpakirano in nepredpakirano sveže meso, mleto meso, mesni pripravki, drobovina in notranji organi;
5. nepredpakirani presni in pasterizirani mesni proizvodi;
6. sveže ribe, raki in mehkužci;
7. jajca v lupini;
8. sveže gobe in zelišča;
9. predpakirani in nepredpakiran kruh in pekovsko pecivo;
10. nepredpakirani fini pekovski proizvodi.

(4) Drugačen dogovor o dolžini plačilnega roka iz tega člena je ničen.

69. člen

(izjeme pri plačilnih rokih)

(1) Določbe prejšnjega člena se ne uporabljajo za plačila:

1. kupca dobavitelju, kadar se taka plačila izvedejo v okviru šolske sheme na podlagi 23. člena Uredbe 1308/2013/EU;

2. oseb javnega prava, ki zagotavljajo zdravstveno varstvo, iz točke (b) četrtega odstavka 4. člena Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (UL L št. 48 z dne 23. 2. 2011, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/7/EU);

3. po pogodbah o dobavi med dobavitelji grozdja ali grozdnega mošta za proizvodnjo vina in njihovimi neposrednimi kupci, če so:

– posebni plačilni pogoji za prodajne posle, vključeni v standardne pogodbe, za katere so države članice EU na podlagi 164. člena Uredbe 1308/2013/EU pred 1. januarjem 2019 določile, da so zavezujoče, in če države članice EU to razširitev standardnih pogodb s tem datumom obnovijo brez večjih sprememb plačilnih pogojev v škodo dobaviteljev grozdja ali grozdnega mošta, in

– pogodbe o dobavi med dobavitelji grozdja ali grozdnega mošta za proizvodnjo vina in njihovimi neposrednimi kupci večletne ali postanejo večletne v skladu z Uredbo 1308/2013/EU.

(2) Določbi prvega in drugega odstavka prejšnjega člena se ne uporabljata za:

1. posledice zamud pri plačilih in pravna sredstva iz Direktive 2011/7/EU in zakona, ki ureja preprečevanje zamud pri plačilih,

2. primere, v katerih se kupec in dobavitelj dogovorita o klavzuli o porazdelitvi vrednosti v skladu s 172.a členom Uredbe 1308/2013/EU.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena je plačilni rok za grozdje ali grozdni mošt za proizvodnjo vina 30 dni od datuma dostave oziroma 30 dni od datuma določitve zneska za plačilo, pri čemer se upošteva poznejši datum.

70. člen

(nedovoljena ravnanja v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi)

(1) Nedovoljena ravnanja v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi (v nadaljnjem besedilu: nedovoljena ravnanja) so tista, s katerimi kupec s svojo znatno tržno močjo, razvidno iz letnega prometa v skladu z 12. točko 2. člena tega zakona, še zlasti v razmerju do dobavitelja, in v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji izkorišča dobavitelja.

(2) Šteje se, da ima kupec znatno tržno moč, če letni promet, ki je ustvarjen v preteklem letu:

1. s strani dobavitelja ne presega 2.000.000 eurov, s strani kupca pa presega 2.000.000 eurov;

2. s strani dobavitelja presega 2.000.000 eurov, vendar ne presega 10.000.000 eurov, in s strani kupca pa presega 10.000.000 eurov;

3. s strani dobavitelja presega 10.000.000 eurov, vendar ne presega 50.000.000 eurov, in s strani kupca pa presega 50.000.000 eurov;

4. s strani dobavitelja presega 50.000.000 eurov, vendar ne presega 150.000.000 eurov, s strani kupca pa presega 150.000.000 eurov;

5. s strani dobavitelja presega 150.000.000 eurov, vendar ne presega 350.000.000 eurov, s strani kupca pa presega 350.000.000 eurov.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se določbe tega člena uporabljajo tudi za dobavitelje kmetijskih in živilskih proizvodov, katerih letni promet ne presega 350.000.000 eurov, vsem kupcem, ki so javni organi.

(4) Nedovoljena ravnanja so:

1. plačila, ki niso povezana s prodajo kmetijskih in živilskih proizvodov dobaviteljev;

2. povračilo za uvrstitev, ohranitev ali širjenje asortimenta oziroma posameznih proizvodov;

3. povračilo za skladiščenje, razstavljanje ali postavitev proizvodov na police na prodajnih mestih, za omogočanje dostopnosti takih proizvodov na trgu, stroške osebja za opremljanje prostorov, uporabljenih za prodajo dobaviteljevih proizvodov, razen če se dobavitelj in kupec o tem jasno, nedvoumno in vnaprej dogovorita v pogodbi o dobavi ali poznejših pisnih dogovorih, katerih realizacijo je mogoče dokazati;

4. zaračunavanje stroškov promocije, oglaševanja in trženja kmetijskih in živilskih proizvodov, razen če se dobavitelj in kupec o tem pisno, jasno, nedvoumno in vnaprej dogovorita v pogodbi o dobavi ali poznejših pisnih dogovorih, katerih realizacijo je mogoče dokazati;

5. povračilo stroškov za sklenitev pogodbe;

6. prispevek za širitev prodajne mreže trgovine, izboljšanje ali preureditve prodajnih mest, povečanje skladiščnih zmogljivosti, širitev distribucijskega omrežja in podobne aktivnosti;

7. vračilo neprodanih hitro pokvarljivih kmetijskih in živilskih proizvodov in proizvodov, katerih rok uporabe je še najmanj ena tretjina obdobja od dostave do poteka roka uporabe, ne da bi kupec plačal za te neprodane proizvode ali ne da bi plačal za odstranitev teh proizvodov ali oboje, razen če je bilo vračilo kmetijskih in živilskih proizvodov, ki niso hitro pokvarljivi, jasno, nedvoumno in vnaprej dogovorjeno v pogodbi o dobavi ali v poznejših pisnih dogovorih med dobaviteljem in kupcem, katerih realizacijo je mogoče dokazati;

8. plačilo blaga, ki ni bilo prodano v času trajanja akcije, po nabavnih akcijskih cenah;

9. redno ali nesorazmerno zaračunavanje popusta za plačilo računov pred rokom zapadlosti;

10. zaračunavanje nadomestila za zmanjšanje prometa, prodaje ali marže zaradi zmanjšane prodaje določenega blaga;

11. nespoštovanje plačilnih rokov iz tega zakona;

12. neprevzemanje dogovorjenih količin proizvodov v skladu z dogovorjeno dinamiko odkupa, če ta odstopa od dogovora za več kot 25 %;

13. pogojevanje sklenitve pogodbe oziroma poslovnega sodelovanja s protidobavo po nekonkurenčnih pogojih;

14. zahteva po ekskluzivnosti prodaje posameznega blaga, razen za blago, ki je proizvedeno za prodajo po trgovinski blagovni znamki ali na zahtevo stranke in na podlagi strankinih specifikacij proizvoda;

15. pogojevanje sklenitve ali podaljšanja pogodbe ali prevzema proizvodov z zahtevo po proizvodnji in dobavi proizvodov za trgovinsko blagovno znamko, ki se štejejo za zamenljive s proizvodi blagovnih znamk proizvajalca;

16. zahteva kupca, da dobavitelj ne prodaja proizvodov tretjim strankam po nižjih cenah od tistih, ki jih plača sam;

17. odpoved naročila hitro pokvarljivih kmetijskih in živilskih proizvodov v tako kratkem roku, da za dobavitelja ni mogoče razumno pričakovati, da bo našel nadomestni način za trženje ali uporabo teh proizvodov; odpoved v roku, krajšem od 30 dni, se vedno šteje kot kratek rok;

18. diskriminatorno ali nesorazmerno zaračunavanje nadomestila za razkladanje dobavljenega blaga;

19. zahteva po plačilu za poslabšanje ali izgubo kmetijskih in živilskih proizvodov ali za oboje, kar se zgodi v prostorih kupca ali po prenosu lastništva na kupca, če takšno poslabšanje ali izguba kmetijskih in živilskih proizvodov ni posledica malomarnosti ali krivde dobavitelja;

20. prenos poslovnega tveganja na stranko po dobavi za globe ali druge kazni, razen če je globa ali druga kazen izrečena zaradi pomanjkljivosti blaga, za katero je odgovoren dobavitelj;

21. določanje nesorazmernih pogodbenih kazni;

22. prepoved odstopa terjatev;

23. zavrnitev pisne potrditve pogojev pogodbe o dobavi med kupcem in dobaviteljem ali neizpolnjevanje obveznosti iz 72. člena tega zakona glede pisne oblike oziroma obveznih sestavin pogodbe;

24. enostranska sprememba pogojev pogodbe o dobavi kmetijskih in živilskih proizvodov, ki zadevajo pogostost, način,

kraj, roke, obseg dobave ali dostave kmetijskih in živilskih proizvodov, standarde kakovosti, plačilne pogoje, cene ali opravljanje storitev;

25. kupčeva protipravna pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti dobavitelja v skladu z zakonom, ki ureja poslovno skrivnost;

26. grožnje kupca s povračilnimi ukrepi (npr. umik proizvodov iz ponudbe, zmanjšanje naročenih količin proizvodov ali prekinitev določenih storitev, ki jih kupec opravlja za dobavitelja, kot so trženje ali promocije proizvodov dobavitelja) oziroma izvedba takšnih ukrepov, če dobavitelj uveljavlja svoje pogodbene ali zakonske pravice, vključno z vložitvijo prijave pri organih iz 74. člena tega zakona ali s sodelovanjem s temi organi med postopkom;

27. zahteva kupca po nadomestilu za stroške, nastale pri proučevanju prijave strank v zvezi s prodajo dobaviteljevih proizvodov, čeprav ne gre za dobaviteljevo malomarnost ali krivdo;

28. prodaja kmetijskih in živilskih proizvodov pod nabavno ceno, to je pod ceno, po kateri je bil proizvod nabavljen v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi, ki se ji prišteje DDV in odštejejo vsi popusti. Ne glede na prejšnji stavek je prodaja pod nabavno ceno dovoljena pri:

– prodaji kmetijskih in živilskih proizvodov v obdobju tik pred iztekom roka uporabe,

– popolni razprodaji zalog kmetijskih in živilskih proizvodov zaradi zaprtja obrata, stečaja ali likvidacije podjetja,

– prodaji kmetijskih in živilskih proizvodov zaradi umika iz ponudbe,

– prodaji kmetijskih in živilskih proizvodov iz drugih razlogov, ki ne preprečujejo, omejujejo ali izkrivljajo tržne konkurence.

(5) Na glede na 4. točko prejšnjega odstavka je dobaviteljevo celotno ali delno kritje stroškov popustov za kmetijske in živilske proizvode, ki jih je kupec prodal v okviru promocije, prepovedano, razen če kupec pred promocijo opredeli trajanje promocije in pričakovano količino kmetijskih in živilskih proizvodov, ki bodo naročeni po znižani ceni.

(6) Kadar kupec za primere nedovoljenih ravnanj iz 3. in 4. točke četrtega odstavka tega člena zahteva plačilo, dobavitelju zagotovi pisno oceno plačil na enoto ali skupnih plačil ter pisno oceno stroškov in podlago za to oceno, ki je lahko v obliki cenika storitev ali cenika marketinških oziroma promocijskih aktivnosti.

(7) Nedovoljena ravnanja iz četrtega odstavka tega člena so obvezne določbe, ki se uporabljajo v vseh primerih, ki spadajo na področje uporabe nedovoljenih ravnanj iz tega zakona, ne glede na morebitne drugačne določbe v pogodbi.

(8) Če pogodba vsebuje nedovoljena ravnanja iz tega člena, so takšna pogodbena določila nična.

(9) Prodaja posameznega kmetijskega ali živilskega proizvoda pod nabavno ceno iz 28. točke četrtega odstavka tega člena se šteje za nedovoljeno ravnanje le, če vlada do 1. decembra tekočega leta za naslednje koledarsko leto tako nedovoljeno ravnanje predpiše na podlagi analize iz 63. člena tega zakona, ki jo pripravi ministrstvo, in letne analize varuha odnosov v verigi preskrbe s hrano iz 9. točke prvega odstavka 77. člena tega zakona.

71. člen

(pogodbena razmerja v sektorju mleka in mlečnih proizvodov)

(1) Pogodbe, katerih predmet je odkup surovega mleka, namenjenega predelavi, in se sklenejo med proizvajalcem mleka in odkupovalci oziroma predelovalci mleka, morajo izpolnjevati pogoje iz pravnih aktov EU, ki urejajo skupno ureditev trgov kmetijskih proizvodov, in morajo biti sklenjene v pisni obliki.

(2) Vlada predpiše podrobnejše pogoje iz tega člena.

72. člen

(pisnost pogodb)

(1) Pogodbe v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi morajo biti pred dobavo blaga sklenjene v pisni obliki in vsebovati naslednje obvezne sestavine:

1. okvirno vrednost prometa in okvirni cenik blaga;

2. okvirno količino blaga in okvirni časovni razpored dobave blaga, če gre za blago iz 68. člena tega zakona;

3. trajanje pogodbe, ki se lahko sklene za določen ali nedoločen čas z določbami o odpovedi;

4. podrobnosti o plačilnih rokih in postopkih;

5. načine dobave blaga;

6. pravila, ki se uporabljajo za spremembo cene blaga, ki vsebujejo rok, v katerem mora pogodbena stranka odgovoriti na prejeti predlog za spremembo cene blaga, ki ne sme biti daljši od 45 dni, in

7. pravila, ki se uporabijo v primeru višje sile.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek pisne pogodbe niso obvezne, če neto vrednost pogodb med dvema subjektoma v posameznem koledarskem letu ne preseže 20.000 eurov, za ta del pa morajo biti izdane dobavnice ali odkupni blok, razen če dobavitelj od kupca zahteva sklenitev pisne pogodbe.

(3) Za pogodbe iz prejšnjega člena se ta člen ne uporablja.

(4) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljata, če pogodba o dobavi zadeva proizvode, ki jih član organizacije proizvajalcev, vključno z zadrugo, odda organizaciji proizvajalcev, katere član je dobavitelj, če statut te organizacije proizvajalcev ali pravila in odločitve, ki so v njem določeni ali iz njega izhajajo, vsebujejo določbe s podobnimi učinki, kot so o dobavi določene v pogodbi.

73. člen

(dolžno nadzorstvo)

(1) Vodstveni ali nadzorni organ kupca iz 70. člena tega zakona mora redno in strokovno izvajati nadzor nad vsemi subjekti podjetja, tako da oblikuje ustrezne delovne procese ter nadzoruje in preverja ravnanje podjetja, zaposlenih in zunanjih sodelavcev podjetja, ki ravnajo v imenu podjetja, da ne pride do kršitev iz 70. člena tega zakona.

(2) Vodstveni ali nadzorni organ kupca iz 70. člena tega zakona odgovornosti za izvajanje dolžnega nadzorstva iz prejšnjega odstavka ne more prenesti na drugo odgovorno osebo.

74. člen

(prijave)

(1) Dobavitelji lahko vložijo prijave nedovoljenih ravnanj v Republiki Sloveniji pri Javni agenciji Republike Slovenije za varstvo konkurence ali pri izvršilnem organu v državi članici EU, v kateri je ustanovljen dobavitelj, ali pri izvršilnem organu v državi članici EU, v kateri je ustanovljen kupec, za katerega se sumi, da je izvajal nedovoljena ravnanja.

(2) Organizacije proizvajalcev, druge organizacije dobaviteljev in združenja takšnih organizacij lahko vložijo prijavo iz prejšnjega odstavka na zahtevo enega ali več svojih članov ali, na zahtevo enega ali več članov njihovih članic organizacij, če ti člani menijo, da so prizadeti zaradi nedovoljenih ravnanj. Druge organizacije, ki zastopajo dobavitelje, lahko na zahtevo dobavitelja in v njegovem interesu vložijo prijavo, če so takšne organizacije neodvisne nepridobitne pravne osebe.

(3) Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence sprejme potrebne ukrepe za ustrezno zaščito identitete prijavitelja, članov ali dobaviteljev iz tega člena ter za ustrezno zaščito vseh drugih informacij, v zvezi s katerimi prijavitelj meni, da bi razkritje takih informacij škodovalo interesom prijavitelja, članov ali dobaviteljev. Prijavitelj opredeli morebitne informacije, v zvezi s katerimi zahteva zaupnost.

(4) Če Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence po prejemu prijave iz prvega ali drugega odstavka

tega člena meni, da ni zadostne podlage za obravnavo prijave, v roku, ki ni daljši od 30 dni po obravnavi prijave, o tem obvesti prijavitelja.

(5) Če Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence ugotovi eno ali več nedovoljenih ravnanj iz 70. člena tega zakona, od kupca zahteva, da preneha izvajati nedovoljena ravnanja.

75. člen

(sodelovanje med izvršilnimi organi)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence sodeluje na področju odpravljanja nepravilnosti v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi z drugimi izvršilnimi organi držav članic EU in z Evropsko komisijo pri postopkih s čezmejno razsežnostjo.

(2) Ministrstvo in Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence skleneta letno pogodbo o financiranju izvajanja aktivnosti Javne agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence iz tega člena, v kateri se natančneje določijo medsebojne pravice, obveznosti, roki in način plačila.

76. člen

(poročanje)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence vsako leto do 15. marca na svoji spletni strani objavi letno poročilo o svojih dejavnostih s področja nedovoljenih ravnanj v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi. Poročilo za vsak zaključeni postopek vsebuje kratek opis zadeve, rezultat postopka in po potrebi sprejeto odločitev, pri čemer veljajo zahteve glede zaupnosti iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona.

(2) Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence do 15. marca vsako leto Evropski komisiji pošlje poročilo o nedovoljenih ravnanjih v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi. Poročilo vsebuje zlasti vse ustrezne podatke o uporabi in izvrševanju določb tega poglavja v prejšnjem letu.

VIII. VARUH ODNOSOV V VERIGI PRESKRBE S HRANO

77. člen

(varuh)

(1) Varuh odnosov v verigi preskrbe s hrano (v nadaljnjem besedilu: varuh):

1. spremlja ravnanja deležnikov v verigi preskrbe s hrano;
2. na svojem spletnem mestu objavlja primere dobrih poslovnih praks in predstavlja nedovoljena ravnanja;
3. ozavešča deležnike v verigi preskrbe s hrano in obvešča javnost o svojem delovanju;
4. mesečno spremlja novo ustanovljena podjetja v verigi preskrbe s hrano in jih ozavešča o nedovoljenih ravnanjih;
5. izvaja pregled stanja odnosov v verigi po posameznih sektorjih;
6. predlaga deležnikom ukrepe za boljše delovanje verige preskrbe s hrano;
7. ministrstvu redno poroča o predlaganih ukrepih;
8. aktivno spodbuja alternativno reševanje sporov;
9. pripravi letno analizo o nabavnih in prodajnih cenah v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi za namen ugotovitve prodaje posameznega kmetijskega ali živilskega proizvoda pod nabavno ceno, ki vključuje stanje za posamezen kmetijski ali živilski proizvod pri najmanj desetih pridelovalcih, ki so mikro ali mala podjetja v skladu z drugim odstavkom 64. člena tega zakona, ter najmanj treh predelovalcih, najmanj treh posrednikih in najmanj štirih trgovcih, ki so mala, srednja ali velika podjetja v skladu z drugim odstavkom 64. člena tega zakona. Iz analize mora biti jasno razvidno, za katere kmetijske in živilske proizvode se predlaga prepoved prodaje pod nabavno ceno.

(2) Varuh prijavi Javni agenciji Republike Slovenije za varstvo konkurence morebitna nedovoljena ravnanja.

(3) Poleg obveznosti iz prvega in drugega odstavka tega člena varuh:

1. vsak mesec obišče najmanj pet deležnikov, ki delujejo kot dobavitelji, pridelovalci, predelovalci, posredniki, ali trgovci;
2. pripravi najmanj dve novinarski konferenci na leto, na katerih predstavi vsebino svojega dela;
3. pripravi najmanj dva strokovna dogodka na leto s področja verige preskrbe s hrano;
4. do desetega delovnega dne v naslednjem mesecu pripravi vsebinsko mesečno poročilo ministru in ministru, pristojnemu za trgovino, o svojih aktivnostih in stanju v verigi preskrbe s hrano. Del poročila so podatki za obračun stroškov in izplačilo mesečne nagrade;
5. do 30. aprila za preteklo koledarsko leto pripravi letno poročilo o opravljenem delu ter predlaga sprejetje ukrepov, ki pozitivno vplivajo na verigo preskrbe s hrano. Poročilo iz te točke se predloži vladi v seznanitev.

78. člen

(imenovanje, razrešitev in financiranje varuha)

(1) Varuha na predlog ministra in ministra, pristojnega za trgovino, vlada imenuje za pet let.

(2) Minister za varuha predlaga osebo, ki uživa strokovni in moralni ugled v verigi preskrbe s hrano. Predlagani kandidat za varuha ne sme imeti funkcije v državnem organu, organu politične stranke ali organu sindikata ter ne sme biti član v organu upravljanja ali nadzora pravne osebe, ki se ukvarja s pridelavo, predelavo, distribucijo ali prodajo hrane, niti ne sme biti kmet, samostojni podjetnik posameznik, ustanovitelj ali družbenik v gospodarski družbi, ki se ukvarja s pridelavo, predelavo, distribucijo ali prodajo hrane. Glede nasprotja interesov in daril se uporabljajo predpisi, ki se uporabljajo za javne uslužbence.

(3) Za varuha je lahko imenovan kandidat, ki:

1. je državljan Republike Slovenije;
2. obvlada slovenski jezik, kar dokaže s spričevalom o zaključenem srednješolskem izobraževanju;
3. nikoli ni bil pravnomočno obsojen na kazen zapora;
4. ima najmanj pet let delovnih izkušenj na področju pridelave, predelave, distribucije ali prodaje kmetijskih ali živilskih proizvodov;
5. uživa strokovni in moralni ugled.

(4) Varuh je pri svojem delu neodvisen in samostojen ter ravna častno in pošteno.

(5) Vlada na predlog ministra in ministra, pristojnega za trgovino, predčasno razreši varuha, če:

1. to sam zahteva;
2. trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje svojega dela;
3. krši obveznosti iz prejšnjega člena;
4. je v času trajanja mandata pravnomočno obsojen na kazen zapora;
5. nastopi funkcijo v državnem organu, organu politične stranke ali organu sindikata, če postane član v organu upravljanja ali nadzora pravne osebe, ki se ukvarja s pridelavo, predelavo, distribucijo ali prodajo hrane, ali če postane kmet, samostojni podjetnik posameznik ali ustanovitelj ali družbenik v gospodarski družbi, ki se ukvarja s pridelavo, predelavo, distribucijo ali prodajo hrane.

(6) Obstoj kršitve obveznosti iz prejšnjega odstavka presoja tričlanska komisija, sestavljena iz dveh predstavnikov ministrstva in predstavnika ministrstva, pristojnega za trgovino. Komisijo imenuje minister v soglasju z ministrom, pristojnim za trgovino.

(7) Varuh deluje na sedežu ministrstva, ki zagotavlja materialna in finančna sredstva za njegovo delovanje. Varuh je za opravljeno delo upravičen do nagrade v sorazmernem deležu dejansko opravljenega števila ur v višini 46. plačnega razreda javnih uslužbencev in povračila potnih stroškov.

(8) Varuh deluje na področjih spremljanja, ozaveščanja in preprečevanja nedovoljenih ravnanj v verigi preskrbe s hrano pet dni v tednu za poln delovni čas oziroma 40 ur tedensko. Varuh ima uradne ure na sedežu ministrstva po vnaprej določenem urniku, objavljanjem na spletni strani varuha, v obsegu najmanj osem ur tedensko.

(9) Vlada predpiše podrobnejše pogoje o delovanju, predčasni razrešitvi in financiranju varuha.

79. člen

(alternativno reševanje sporov)

Varuh ne glede na pravico dobaviteljev do vložitve prijav nedovoljenih ravnanj iz 70. člena tega zakona spodbuja prostovoljno uporabo učinkovitih in neodvisnih mehanizmov alternativnega reševanja sporov, kakršen je mediacija, ki jo lahko začnejo dobavitelji ali kupci, da se rešijo njihovi medsebojni spori v zvezi s kupčevimi nedovoljenimi ravnanji.

IX. PODPORA PROJEKTOM ZA IZOBRAŽEVANJE IN INFORMIRANJE JAVNOSTI

80. člen

(ukrep informiranja in promocije kmetijskih proizvodov)

(1) Za izvajanje ukrepa informiranja in promocije kmetijskih proizvodov, ki se izvaja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovi promociji, in se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah, je pristojni organ agencija.

(2) Vlada podrobneje določi naloge agencije in način izvajanja ukrepa informiranja in promocije kmetijskih proizvodov, če niso določeni s pravnimi akti EU iz prejšnjega odstavka.

81. člen

(informiranje javnosti o živilstvu in preskrbi s hrano)

(1) Za izboljšanje informiranosti javnosti o kmetijstvu, živilstvu in preskrbi s hrano ter pomenu lokalne ponudbe, zmanjševanja izgub hrane in odpadne hrane ministrstvo izvaja dejavnosti informiranja, oglaševanja in promocije o posebnih lastnostih kmetijskih proizvodov ali živil, shemah kakovosti, kakovosti kmetijskih proizvodov oziroma živil, večji prepoznavnosti lokalnih proizvodov, verigi preskrbe s hrano, združevanju proizvajalcev, inovativnem pristopu in povečevanju konkurenčnosti pridelave in predelave hrane.

(2) Dejavnosti informiranja, oglaševanja in promocije iz prejšnjega odstavka vključujejo zlasti:

– širjenje informacij in znanj z izobraževanjem, informiranjem in oglaševanjem z različnimi orodji in kanali tržnega komuniciranja;

– organiziranje izobraževalnih in promocijskih dogodkov, pokušanj, razstav, prodajnih obiskov, in udeležbo na sejmih;

– raziskovanje trga, statistične analize in presojo učinkovitosti dejavnosti informiranja in promocije.

(3) Ministrstvo izvaja dejavnosti informiranja, oglaševanja in promocije v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila, sredstva pa se lahko dodeljujejo kot državna pomoč v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo pomoči v podporo kmetijstvu, ali državne pomoči po skupinskih izjemah.

82. člen

(nadomestilo za nabavo kmetijskih proizvodov in živil)

(1) Za namene informiranja javnosti o pomenu uživanja kmetijskih proizvodov in živil lahko ministrstvo pravnim osebam s področja dejavnosti vzgoje in izobraževanja, zdravstva, socialnega varstva, otroškega varstva in invalidskega varstva plača nadomestilo za nabavo kmetijskih proizvodov in živil.

(2) Cilj ukrepov iz tega člena je ozaveščanje otrok, učencev, dijakov, študentov, varovancev in strokovnih delavcev o pomenu uporabe kmetijskih proizvodov in živil v prehrani, prednostih pridelave in predelave kmetijskih proizvodov in živil, vlogi kmetijskih in živilskih dejavnosti, možnostih za zmanjševanje količine odpadne hrane, zmanjševanje ogljičnega odtisa, ter vseh ostalih tem, povezanih s trajnostno pridelavo in predelavo živil.

(3) Sredstva za nabavo kmetijskih proizvodov in živil iz tega člena se v celoti zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije. Višina sredstev za izplačilo nadomestila posameznemu javnemu zavodu se določi kot zmnožek nadomestila, ki je določen na posamezno osebo in številom otrok, učencev, dijakov, študentov, varovancev in strokovnih delavcev javnega zavoda.

(4) Minister podrobneje določi upravičence, ukrepe, pogoje glede kmetijskih proizvodov in živil, način izvedbe plačila nadomestila, mehanizme spremljanja porabe teh sredstev ter višino sredstev za dejavnosti iz drugega odstavka tega člena.

83. člen

(javno naročanje živil)

(1) Naročniki v skladu s predpisi, ki urejajo javno naročanje, pri izvedbi javnih naročil, ki se nanašajo na živila, upoštevajo delež ekoloških živil in živil iz drugih shem kakovosti.

(2) Naročniki iz prejšnjega odstavka v treh mesecih po plačilu zadnjega računa, ki se nanaša na javno naročilo iz prejšnjega odstavka, pripravijo poročilo, iz katerega so za vsako leto izvedbe javnega naročila razvidne količine vseh prejetih živil ter količine prejetih ekoloških živil in živil iz drugih shem kakovosti, kot je določeno s predpisom, ki ureja zeleno javno naročanje. Končno poročilo naročniki objavijo na svojem spletnem mestu.

84. člen

(zunanja storitev priprave obrokov javnim zavodom)

Ne glede na zakon, ki ureja javno naročanje, morajo javni zavodi pri javnem naročanju zunanjih storitev priprave obrokov upoštevati cilje, predvsem deleže ekoloških živil in živil iz drugih shem kakovosti, kot jih za javno naročanje gostinskih storitev določa predpis, ki ureja zeleno javno naročanje, ne glede na ocenjeno vrednost javnega naročila.

X. POSVETOVALNA TELESA IN STROKOVNE KOMISIJE

85. člen

(strokovni svet)

(1) Strokovni svet je strokovno-posvetovalno telo ministra na področju živilstva in preskrbe s hrano, ki svetuje in predlaga rešitve glede vsebin, ki jih določa ta zakon.

(2) Strokovni svet svetuje oziroma predlaga ministru rešitve glede posameznih strokovnih vprašanj s področja živilstva in preskrbe s hrano.

(3) Člane strokovnega sveta, ki so strokovnjaki s področja živilstva in preskrbe s hrano, s sklepom imenuje in razrešuje minister. Strokovni svet ima 14 članov, in sicer:

1. tri na predlog ministra;
2. enega na predlog javnih visokošolskih zavodov s pedagoškim in znanstvenim delovanjem na področju živilstva;
3. enega na predlog javnih visokošolskih zavodov s pedagoškim in znanstvenim delovanjem na področju agrarne ekonomike;
4. enega na predlog javnih visokošolskih zavodov s pedagoškim in znanstvenim delovanjem na področju ekološke pridelave in predelave;
5. enega na predlog Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije;
6. enega na predlog Zadružne zveze Slovenije;
7. enega na predlog Gospodarske zbornice – Zbornice kmetijskih in živilskih podjetij;
8. enega na predlog Trgovinske zbornice Slovenije;
9. enega na predlog Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije;

10. enega predstavnika nevladnih organizacij, ki delujejo v javnem interesu na področju potrošnikov, na predlog ministrstva, pristojnega za varstvo potrošnikov;

11. enega na predlog Nacionalnega inštituta za javno zdravje;

12. enega predstavnika nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju podnebnih sprememb, na predlog ministrstva, pristojnega za podnebne spremembe.

(4) Predsednik strokovnega sveta je minister ali drug predstavnik ministrstva, ki ga pooblasti minister.

(5) Strokovni svet sklicuje predsednik strokovnega sveta, če je treba obravnavati posamezna strokovna vprašanja s področja živilstva in preskrbe s hrano. Ne glede na prejšnji stavek se strokovni svet skliče najmanj enkrat letno.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko predsednik strokovnega sveta na sejo strokovnega sveta povabi tudi druge strokovnjake z zadevnega področja.

(7) Člani strokovnega sveta so imenovani za čas trajanja mandata ministra in so lahko ponovno imenovani.

(8) Kritje materialnih stroškov in strokovno-administrativna dela za strokovni svet zagotavlja ministrstvo.

86. člen

(strokovna komisija)

(1) Če je za odločanje o posameznih vsebinah iz tega zakona potrebno dodatno strokovno znanje, se lahko imenuje strokovna komisija, ki poda neobvezno in obrazloženo strokovno mnenje.

(2) Minister predpiše področje delovanja, sestavo, pogoje za imenovanje, naloge strokovne komisije, način obvladovanja nasprotja interesov, način delovanja komisije in druge podrobnejše pogoje za posamezno strokovno komisijo iz prejšnjega odstavka.

(3) Minister imenuje strokovno komisijo iz tega člena.

XI. SISTEM ZNANJA IN INOVACIJ V ŽIVILSTVU IN PRESKRBI S HRANO

87. člen

(sistem znanja in inovacij v živilstvu in preskrbi s hrano)

Sistem znanja in inovacij v kmetijstvu (sistem AKIS) se v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, uporablja tudi za področje živilstva in preskrbe s hrano.

88. člen

(izobraževanje in usposabljanje v živilstvu in preskrbi s hrano)

Izobraževanje in usposabljanje v kmetijstvu se v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, uporablja tudi za področje živilstva in preskrbe s hrano.

89. člen

(znanstveno raziskovalna in inovacijska dejavnost v živilstvu in preskrbi s hrano)

Znanstveno raziskovalna in inovacijska dejavnost v kmetijstvu se v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, uporablja tudi za področje živilstva in preskrbe s hrano.

XII. PRIDOBIVANJE IN UPORABA PODATKOV TER VODENJE EVIDENC

90. člen

(upravljanje in vodenje zbirk ter obveznost posredovanja podatkov)

(1) Ministrstvo upravlja in vodi zbirke podatkov iz tega zakona, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Upravljanje zbirk podatkov pomeni določanje enotnih postopkov in kontrol za vodenje zbirk podatkov, vodenje pa pomeni vpis, spreminjanje in izbris individualnih podatkov ter odločanje v teh postopkih.

(3) Zbirke podatkov iz tega zakona se vodijo centralno in v elektronski obliki.

(4) Podatki v zbirkah podatkov iz tega zakona se hranijo trajno, vključno z identifikacijsko številko subjekta, razen osebnih podatkov, ki se hranijo le toliko časa, dokler je to potrebno za dosego namena, zaradi katerega so se zbirali ali nadalje obdelovali, nato se anonimizirajo.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se osebni podatki hranijo trajno, če so opredeljeni kot arhivsko gradivo.

(6) Zavezanci za vpis v zbirke podatkov iz tega zakona morajo posredovati resnične podatke.

91. člen

(evidenca shem kakovosti)

(1) Evidenca shem kakovosti je namenjena spremljanju in kontroli podeljenih certifikatov za kmetijske proizvode, živila in vina iz shem kakovosti zaščitena označba porekla in zaščitena geografska označba, geografska označba za žgane pijače, zajamčena tradicionalna posebnost in neobvezne navedbe kakovosti za kmetijske proizvode in živila, »izbrana kakovost«, »višja kakovost« ter podeljenih nacionalnih znakov, izvajanju in kontroli ukrepov kmetijske politike, črpanju podatkov za izvajanje ukrepov s področja živilstva in preskrbe s hrano ter izvajanju promocije kmetijskih in živilskih proizvodov v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov.

(2) V evidenci iz tega člena se vodijo:

1. izdani certifikati za kmetijske proizvode, živila, vina in žgane pijače iz prejšnjega odstavka, razen za shemo kakovosti neobvezne navedbe kakovosti;

2. letne proizvodne količine kmetijskih proizvodov, živil in žganih pijač iz shem kakovosti iz prejšnjega odstavka;

3. podeljeni nacionalni znaki iz 31. člena tega zakona za sheme kakovosti iz prejšnjega odstavka in »naravne mineralne vode« iz zakona, ki ureja varno hrano in krmo;

4. uporaba znaka z grafično podobo zastave Republike Slovenije.

(3) V evidenco iz tega člena se prevzemajo naslednji podatki:

1. za fizične osebe (osebno ime, naslov, davčna številka), za pravne osebe (firma, naslov oziroma sedež, davčna številka) iz evidence subjektov, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: evidenca subjektov);

2. za fizične in pravne osebe: KMG – MID, če ta obstaja, ter kmetijska zemljišča v uporabi, če je takšen podatek treba voditi zaradi kontrole ukrepov kmetijske politike, iz registra kmetijskih gospodarstev, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu RKG);

3. površina posamezne vrste zelenjave oziroma zelišč iz evidence pridelovalcev zelenjave in zelišč, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo;

4. stalež rejnih živali iz evidence rejnih živali, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja zdravje živali, in

5. odkupljene in oddane količine mleka ter letne količine neposredno prodanega mleka in mlečnih proizvodov iz evidence za sektor mleka, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo.

(4) Zavezanci za vpis v evidenco iz tega člena so fizične in pravne osebe, ki so vključene v sheme kakovosti iz prvega odstavka tega člena.

(5) Zavezanci za vpis v evidenco iz tega člena, za katere podatkov o letni proizvodni količini kmetijskih proizvodov in živil iz shem kakovosti in uporabi znaka z grafično podobo zastave Republike Slovenije ni mogoče pridobiti iz evidenc iz tega zakona, iz zakona, ki ureja kmetijstvo, in iz zakona, ki ureja zdravje živali, morajo organizacijam za kontrolo in certificiranje do 31. marca tekočega leta sporočiti letno proizvodno količino kmetijskih proizvodov in živil iz shem kakovosti, ki so jih pro-

izvedli v preteklem letu, ter uporabo znaka z grafično podobo zastave Republike Slovenije na embalaži.

(6) Organizacije za kontrolo in certificiranje sproti objavljajo veljavne certifikate iz 1. točke drugega odstavka tega člena na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

92. člen

(evidenca pridelovalcev in predelovalcev ekoloških kmetijskih proizvodov ali živil, kmetijskih gospodarstev in obratov javne prehrane)

(1) Evidenca pridelovalcev in predelovalcev ekoloških kmetijskih proizvodov ali živil, kmetijskih gospodarstev in obratov javne prehrane je namenjena spremljanju in kontroli ekološke pridelave in predelave ter kontroli ukrepov kmetijske politike.

(2) V evidenci iz tega člena se vodijo naslednji podatki:

1. pridelava oziroma predelava kmetijskega proizvoda ali živila;

2. kontrole, ki jih izvajajo organizacije za kontrolo ali certificiranje;

3. izdani certifikati za ekološke kmetijske proizvode ali živila;

4. dovoljenja za izjemo od pravil ekološkega kmetovanja;

5. skupine izvajalcev in njihovih članov;

6. uporaba znaka z grafično podobo zastave Republike Slovenije.

(3) V evidenco iz tega člena se prevzemajo naslednji podatki:

1. za fizične osebe (osebno ime, naslov, davčna številka), za pravne osebe (firma, naslov oziroma sedež, davčna številka) iz evidence subjektov;

2. za pridelovalce: tudi podatki iz RKG (KMG-MID, kmetijska zemljišča v uporabi);

3. o ukrepih kmetijske politike (podatki iz zbirnih vlog, drugih vlog in zahtevkov za ukrepe kmetijske politike: vrsta ukrepa in odobrena ter izplačana sredstva) iz evidence o ukrepih kmetijske politike, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo;

4. iz evidence o rejnih živalih (o staležu rejnih živali ter identifikacijski in drugi podatki o rejnih živalih), ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja zdravje živali.

(4) Skupina izvajalcev je pravna oseba, registrirana v skladu z zakonom, ki ureja zadruge, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki povezuje pridelovalce in predelovalce ekoloških kmetijskih proizvodov ali živil.

(5) Zavezanci za vpis v evidenco iz tega člena so pridelovalci in predelovalci ekoloških kmetijskih proizvodov in živil.

(6) Organizacije za kontrolo in certificiranje na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavljajo certifikate za ekološko pridelavo in predelavo iz 3. točke drugega odstavka tega člena.

(7) Podrobnejšo vsebino, vrsto in obseg poročanja ter postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

93. člen

(evidenca ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture)

(1) Evidenca ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture je namenjena spremljanju in nadzoru ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, spremljanju in nadzoru ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture.

(2) V evidenci iz tega člena se vodijo naslednji podatki:

1. za ekološko vzrejene živali: firma ali osebno ime, sedež ali naslov, kontaktni podatki, vrsta živali, število razpoložljivih živali, spol, pasma živali, linija živali, starost živali in druge informacije;

2. za ekološki rastlinski razmnoževalni material in rastlinski razmnoževalni material iz preusmeritve: firma ali osebno ime, sedež ali naslov, kontaktni podatki, vrsta in sorta rastlinskega razmnoževalnega materiala, količina rastlinskega razmnoževalnega materiala in obdobje razpoložljivosti;

3. za ekološko gojene nedorasle organizme iz akvakulture: firma ali osebno ime, sedež ali naslov, kontaktni podatki, vrsta iz akvakulture, pridelovalna zmogljivost in zdravstveno stanje.

(3) Vpis v evidenco iz tega člena je prostovoljen. V evidenco se na podlagi vloge vpišejo fizične in pravne osebe, ki tržijo ekološki rastlinski razmnoževalni material in rastlinski razmnoževalni material iz preusmeritve, ekološko vzrejene živali in ekološko gojene nedorasle organizme iz akvakulture. Ministrstvo izbriše fizično in pravno osebo iz evidence na zahtevo stranke ali po uradni dolžnosti, če ta ne izpolnjuje več pogojev za vpis.

(4) Evidenca iz tega člena je objavljena na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(5) Podrobnejšo vsebino, vrsto in obseg poročanja ter postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

94. člen

(evidenca dovoljenih proizvodov in snovi za uporabo v ekološkem kmetovanju)

(1) Evidenca dovoljenih proizvodov in snovi za uporabo v ekološkem kmetovanju je namenjena spremljanju in nadzoru ponudbe snovi in proizvodov, ki se lahko uporabljajo v ekološkem kmetovanju, ter pomoči ekološkim pridelovalcem in predelovalcem pri njihovem delu.

(2) V evidenco iz tega člena se lahko vpišejo in se v njej vodijo naslednji podatki:

1. aktivne snovi v fitofarmacevtskih sredstvih;

2. gnojila, sredstva za izboljšavo tal in hranilne snovi;

3. neekološka posamična krmila iz rastlin, alg, živali ali kvasa ali posamična krmila mikrobiološkega ali rudninskega izvora;

4. krmni dodatki in pomožna tehnološka sredstva;

5. sredstva za čiščenje in razkuževanje;

6. aditivi za živila in pomožna tehnološka sredstva;

7. neekološke sestavine kmetijskega izvora, ki se uporabljajo v pridelavi predelane ekološke hrane;

8. pomožna tehnološka sredstva za pridelavo kvasa in proizvodov iz kvasa;

9. proizvodi in snovi, ki se uporabljajo v ekološki pridelavi vina.

(3) V evidenci iz tega člena se poleg podatkov iz prejšnjega odstavka vodijo naslednji podatki: ime snovi oziroma proizvoda iz prejšnjega odstavka, firma ali osebno ime ponudnika, sedež ali naslov, kontaktni podatki, vrsta dovoljene snovi iz prejšnjega odstavka, pogoj in namen uporabe ter druge informacije.

(4) Vpis v evidenco iz tega člena je prostovoljen. V evidenco se lahko vpišejo fizične in pravne osebe, ki ponujajo snovi, ki so dovoljene v ekološkem kmetovanju.

(5) Evidenca iz tega člena je objavljena na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(6) Evidenco iz tega člena vodijo pravne osebe, ki to delo izvajajo kot javno pooblastilo in so izbrani na javnem razpisu. Pri izbiri se upoštevajo predvsem naslednja merila: ustrezna kadrovska zasedba, strokovna usposobljenost, reference in cena. Podrobnejša merila se določijo v javnem razpisu.

(7) Sredstva za vodenje evidence iz tega člena se zagotovijo iz proračuna ministrstva. Pravna oseba iz prejšnjega odstavka in ministrstvo skleneta pogodbo o ureditvi medsebojnih razmerij.

(8) Podrobnejšo vsebino, vrsto in obseg poročanja ter postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

95. člen

(evidenca pridelovalcev integriranih kmetijskih proizvodov ali živil)

(1) Evidenca pridelovalcev integriranih kmetijskih proizvodov ali živil in kontroli integrirane pridelave ter kontroli ukrepov kmetijske politike.

(2) V evidenci iz tega člena se vodijo naslednji podatki:

1. pridelava integriranega kmetijskega proizvoda ali živila;
2. kontrole, ki jih izvajajo organizacije za kontrolo ali certificiranje;
3. izdani certifikati;
4. uporaba znaka z grafično podobo zastave Republike Slovenije.

(3) V evidenco iz tega člena se prevzemajo naslednji podatki:

1. za pridelovalce integriranih kmetijskih proizvodov ali živil: osebno ime in naslov oziroma firmo in sedež, številka KMG-MID ter kmetijska zemljišča v uporabi;
2. podatki iz zbirnih vlog, drugih vlog in zahtevkov za ukrepe kmetijske politike iz evidence o ukrepih kmetijske politike, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo.

(4) Podrobnejšo vsebino, vrsto in obseg poročanja ter postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

96. člen

(evidenca pridelovalcev in predelovalcev kmetijskih proizvodov ali živil iz sheme zlati standard dobrobiti)

(1) Evidenca pridelovalcev in predelovalcev kmetijskih proizvodov ali živil iz sheme zlati standard dobrobiti je namenjena spremljanju in kontroli pridelave in predelave kmetijskih proizvodov ali živil iz sheme zlati standard dobrobiti ter kontroli ukrepov kmetijske politike.

(2) V evidenci iz tega člena se vodijo naslednji podatki:

1. vrsta kmetijskega proizvoda ali živila;
2. letna količina kmetijskih proizvodov ali živil;
3. kontrole, ki jih izvajajo organizacije za kontrolo ali certificiranje;
4. izdani in razveljavljeni oziroma odvzeti certifikati;
5. uporaba znaka z grafično podobo zastave Republike Slovenije.

(3) V evidenco iz tega člena se prevzemajo naslednji podatki:

1. za fizične osebe (osebno ime, naslov in davčna številka), za pravne osebe (naziv, naslov oziroma sedež in davčna številka) iz evidence subjektov;
2. za pridelovalce: tudi podatki iz RKG (KMG-MID);
3. o staležu rejnih živali ter identifikacijski in drugi podatki o rejnih živalih: iz evidence o rejnih živalih, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja zdravje živali;
4. o ukrepih kmetijske politike (podatki iz zbirnih vlog, drugih vlog in zahtevkov za ukrepe kmetijske politike: vrsta ukrepa in odobrena ter izplačana sredstva) iz evidence o ukrepih kmetijske politike, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo.

(4) Zavezanci za vpis v evidenco iz tega člena, za katere podatkov o količini kmetijskih proizvodov in živil iz sheme zlati standard dobrobiti ni mogoče pridobiti iz evidenc iz tega zakona, iz zakona, ki ureja kmetijstvo, in iz zakona, ki ureja zdravje živali, morajo organizacijam za kontrolo in certificiranje do 31. marca tekočega leta sporočiti letno količino kmetijskih proizvodov in živil iz sheme zlati standard dobrobiti, ki so jih proizvedli v preteklem letu.

(5) Podrobnejšo vsebino, vrsto in obseg poročanja ter postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

97. člen

(evidenca certifikatov za manj izgub hrane in odpadne hrane)

(1) Evidenca certifikatov za manj izgub hrane in odpadne hrane je namenjena spremljanju in kontroli izdanih certifikatov za manj izgub hrane in odpadne hrane, podeljenih znakov, črpanju podatkov za izvajanje ukrepov s področja živilstva in preskrbe s hrano ter promocije kmetijskih in živilskih proizvodov v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov.

(2) V evidenci iz tega člena se vodijo naslednji podatki:

– o izdanih certifikatih;
– o veljavnosti certifikata;
– o prejemnikih certifikata: osebno ime in naslov, firma in naslov ali sedež, kontaktni podatki, davčna številka.

(3) V evidenco iz tega člena se vpišejo fizične in pravne osebe, ki so vključene v certificiranje za manj izgub hrane in odpadne hrane.

(4) Zavezanci za vpis v evidenco certifikatov za manj izgub hrane in odpadne hrane morajo organizacijam za kontrolo in certificiranje podatke sporočiti v predpisanem roku.

(5) Ministrstvo objavi podatke o izdanih certifikatih iz prve alineje drugega odstavka tega člena na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

98. člen

(pridobivanje in uporaba podatkov)

(1) Za pripravo in izvedbo ukrepov s področja živilstva in preskrbe s hrano za zagotavljanje kakovosti hrane in delovanje shem kakovosti, nadzora nad kakovostjo in pravilnostjo označevanja živil, nadzora in spremljanja stanja na trgu, preprečevanja goljufivih oziroma nedovoljenih ravnanj in izvajanja promocij v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, lahko ministrstvo in organi v njegovi sestavi pridobivajo, uporabljajo in obdelujejo podatke, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih zbirk podatkov, ki jih upravljajo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ali občine ter drugi pooblaščeni organi:

1. davčnega registra in evidence o davkih (davčna številka, podatek o poravnanih davkih in drugih obveznih dajatvah ter predloženih obračunih davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja);
2. centralnega registra prebivalstva (ime, priimek, stalno prebivališče, EMŠO ali davčna številka);
3. poslovnega registra Slovenije, registra transakcijskih računov, ki se vodita v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme in zbirke letnih poročil (davčna številka, matična številka, pravnoorganizacijska oblika subjekta, naziv (polno ime, kratko ime), naslov oziroma sedež);
4. carinske evidence iz zakona, ki ureja finančno upravo (podatki o uvozu in izvozu kmetijskih proizvodov ali živil);
5. zbirk podatkov o ekološko pomembnih območjih;
6. zbirk podatkov s področja regionalne politike;
7. evidence državnih pomoči, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za finance;
8. RKG;
9. evidence subjektov.

(2) Agencija lahko obdeluje kontaktne podatke upravičencev (telefonska številka in naslov elektronske pošte) tudi za namen njihovega obveščanja v zvezi z izvajanjem ukrepov s področja živilstva in preskrbe s hrano.

(3) Ministrstvo dostopa do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirk podatkov iz prvega odstavka tega člena in do kontaktnih podatkov iz prejšnjega odstavka z neposredno elektronsko povezavo, če tehnične možnosti to omogočajo.

(4) Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov lahko ministrstvo v evidence z delovnega področja ministrstva prevzame podatke iz evidenc iz tega člena za osebe, ki se v evidence vpisujejo po svoji volji ali so se dolžne vanje vpisati v skladu z zakonom ali pa so v evidence vpisane po uradni dolžnosti.

99. člen

(povezovanje zbirk podatkov)

(1) Za izvajanje nalog z delovnega področja ministrstva in organov v njegovi sestavi se evidence z delovnega področja

ministrstva in organov v njegovi sestavi lahko povezujejo med seboj in z evidencami iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Za medsebojno povezovanje evidenc z delovnega področja ministrstva se za subjekte uporablja identifikacijska številka subjekta, za kmetijska gospodarstva pa KMG-MID, dodeljena v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo.

(3) Za povezovanje evidenc z delovnega področja ministrstva z evidencami iz prvega odstavka prejšnjega člena se kot identifikacijska številka subjekta uporablja davčna številka ali EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta.

100. člen

(financiranje zbirk podatkov)

Ministrstvo zagotovi sredstva za financiranje zbirk podatkov, ki jih upravlja in vodi v skladu s tem zakonom.

101. člen

(vodenje evidenc)

(1) Organizacije za kontrolo in certificiranje vodijo evidence iz 91., 92., 95., 96. in 97. člena tega zakona.

(2) Organizacije za kontrolo in certificiranje pridobivajo podatke in ravnajo s pridobljenimi podatki, ki so davčna tajnost, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Organizacije za kontrolo in certificiranje so upravičene do nadomestila za vodenje evidenc iz prvega odstavka tega člena. Sredstva za vodenje evidenc iz prvega odstavka tega člena se zagotovijo iz finančnega načrta ministrstva.

(4) Organizacija za kontrolo in certificiranje in ministrstvo skleneta pogodbo o ureditvi medsebojnih razmerij, v kateri se določi obseg ter finančno ovrednotenje nalog.

(5) Minister določi nadomestilo za vodenje evidenc iz prvega odstavka tega člena.

102. člen

(posredovanje in povezovanje podatkov iz zbirk podatkov)

(1) Podatki o vrsti in obsegu dejavnosti (razen količin), o osebnem imenu in naslovu oziroma nazivu in sedežu zavezancev za vpis v zbirke podatkov oziroma evidence iz tega zakona so javni, če zakon ne določa drugače.

(2) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka so javni tudi podatki iz evidence iz 92. in 95. člena tega zakona, in sicer: podatki o kmetijskih zemljiščih v uporabi, podatki o skupinah izvajalcev in njihovih članov ter podatki o vrstah rejnih živali.

(3) Vsi podatki iz zbirk podatkov iz tega zakona se lahko uporabljajo samo za namene, za katere so bili dani in so določeni v zakonu.

(4) Ministrstvo posreduje oziroma omogoči dostop do podatkov iz zbirk podatkov tega zakona v skladu s prejšnjim odstavkom pooblaščenim organizacijam, izvajalcem javnih služb in izvajalcem ukrepov kmetijske politike, če jih ti potrebujejo za izvajanje nalog z delovnega področja ministrstva, ter drugim državnim organom in občinam, če jih ti potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

(5) Ministrstvo omogoči vpogled v zbirke podatkov iz tega zakona osebam, ki opravljajo naloge v pooblaščenih organizacijah, pri izvajalcih javnih služb in izvajalcih ukrepov kmetijske politike, če jih te osebe potrebujejo za izvajanje nalog z delovnega področja ministrstva, ter osebam v drugih državnih organih in občinah, če jih te osebe potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

XIII. NADZOR NAD IZVAJANJEM DOLOČB TEGA ZAKONA

103. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter pravnih aktov EU, ki urejajo živilstvo in preskrbo s hrano, opravljajo inšpektorji za hrano, fitosanitarni inšpektorji, uradni veterinarji, kmetijski in vinarski inšpektorji, vsak v okviru svojih pristojnosti.

(2) Nadzor kakovosti in označevanja kmetijskih proizvodov in živil v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije za kmetijske proizvode in živila neživalskega izvora in v obratih javne prehrane opravljajo inšpektorji za hrano, za živila živalskega izvora uradni veterinarji, za vino iz shem kakovosti pa vinarski inšpektorji.

(3) Nadzor nad organizacijami za ugotavljanje skladnosti kmetijskih proizvodov in živil neživalskega izvora, žganih pijač, kmetijskih gospodarstev in obratov javne prehrane opravljajo inšpektorji za hrano, nadzor nad organizacijami za ugotavljanje skladnosti kmetijskih proizvodov in živil živalskega izvora in kmetijskih gospodarstev uradni veterinarji, za vino iz shem kakovosti pa vinarski inšpektorji.

(4) Nadzor nad uvoženimi kmetijskimi proizvodi ali živili neživalskega izvora, vključno z ekološkimi kmetijskimi proizvodi in živili, pred sprostitvijo v prost promet opravljajo inšpektorji za hrano in fitosanitarni inšpektorji v delu, ki se nanaša na rastlinske proizvode, ter uradni veterinarji v delu, ki se nanaša na sprostitev živali in živil živalskega izvora v prost promet, vključno z ekološkimi kmetijskimi proizvodi in živili. Nadzor nad uvoženimi vini iz shem kakovosti pred sprostitvijo v prost promet opravljajo vinarski inšpektorji.

(5) Nadzor nad izvajanjem 63. člena tega zakona izvajajo kmetijski inšpektorji v delu, ki se nanaša na pridelovalce iz prvega odstavka 64. člena tega zakona, inšpektorji za hrano in uradni veterinarji v delu, ki se nanaša na posrednike in predelovalce iz prvega odstavka 64. člena tega zakona, in tržni inšpektorji v delu, ki se nanaša na trgovce iz prvega odstavka 64. člena tega zakona.

(6) Pravne in fizične osebe morajo pristojnemu inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzora in ga pri tem ne smejo ovirati ter mu morajo dati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali potrebne predmete. Pravne in fizične osebe morajo v določenem roku ravnati v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.

104. člen

(pristojnost Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence za nadzor)

Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence je pristojna za nadzor nad izvajanjem in za administrativno sankcioniranje kršitev 70. in 72. člena tega zakona, odloča pa tudi kot prekrškovni organ o prekrških odgovornih oseb zaradi kršitev 70. člena tega zakona. Postopek nadzora in administrativnega sankcioniranja iz 70. in 72. člena tega zakona ter prekrškovni postopek se vodita v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence. Ministrstvo in Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence skleneta pogodbo o financiranju nadzora iz tega člena. V pogodbi se natančneje določijo medsebojne pravice, obveznosti, roki in način plačila.

105. člen

(nadzor nad vstopom kmetijskih proizvodov in živil v EU ter izvozom)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter pravnih aktov EU, ki se nanašajo na carinski postopek za izvoz iz EU v tretje države in postopek sprostitve kmetijskih proizvodov ali živil neživalskega izvora v prost promet, opravlja FURS.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek nadzor nad kakovostjo ekoloških kmetijskih proizvodov ali živil neživalskega izvora, ki se nanaša na sprostitev v prost promet, opravlja FURS.

(3) Sistematične dokumentacijske preglede ter naključne identifikacijske preglede kmetijskih proizvodov in živil neživalskega izvora, razen vina iz shem kakovosti ter predpisanih pregledov v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo tržne standar-

de, pred sprostitvijo v prost promet opravlja FURS na mestih sproščanja v prost promet.

(4) Če FURS pri opravljanju nadzora sumi ali ugotovi, da pošiljka ekoloških kmetijskih proizvodov in živil, ki ji je priložen certifikat, ni skladna s predpisi, ki urejajo vstop ekoloških proizvodov iz tretjih držav, ne dovoli vstopa in o tem obvesti pristojnega inšpektorja ali uradnega veterinarja, ki odredi potrebne ukrepe.

(5) Podrobnejše pogoje za izvajanje nadzora iz tega člena predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za carine.

(6) Vlada predpiše podrobnejše pogoje glede informacij o vstopu ekoloških kmetijskih proizvodov in živil.

106. člen

(pooblastila)

(1) Inšpektor za hrano ima poleg pooblastil, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. izdajati listine o skladnosti živil neživalskega izvora za izvoz;

2. pregledovati pošiljke živil neživalskega izvora in spremljajoče listine v skladu s pravnimi akti EU ali mednarodnimi standardi o kakovosti ob vstopu ter izdajati predpisane listine o skladnosti glede kakovosti ob njihovem vstopu v EU in izvozu iz EU;

3. pregledovati pridelovalne površine na kmetijskih in nekmetijskih zemljiščih, prostore, naprave, postopke, dokumentacijo ter sredstva pri fizičnih in pravnih osebah pod nadzorom Uprave;

4. pregledovati živila neživalskega izvora in listine v skladu s pravnimi akti EU ali predpisi, ki urejajo skladnost in kakovost živil v proizvodnji in predelavi;

5. pregledovati živila neživalskega izvora in listine v skladu s pravnimi akti EU ali predpisi, ki urejajo skladnost in kakovost živil v distribuciji živil;

6. pregledovati evidence, dokumentacijo, rezultate preiskav in druge listine;

7. nadzirati označevanje, oglaševanje in preverjati skladnost označb živil neživalskega izvora s predpisanimi zahtevami;

8. preverjati označevanje kmetijskih proizvodov in živil neživalskega izvora z oznako z grafično podobo zastave Republike Slovenije iz 35. člena tega zakona;

9. spremljati umik oziroma predeklariranje živil;

10. dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;

11. nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona;

12. predlagati izbris iz zbirk podatkov iz tega zakona;

13. odvzeti vzorce za potrebe inšpekcijskega nadzora;

14. ugotavljati, ali organizacije za ugotavljanje skladnosti iz tega zakona izpolnjujejo predpisane pogoje;

15. predlagati organizaciji za kontrolo in certificiranje iz tega zakona, da fizičnim ali pravnim osebam iz shem kakovosti ob neizpolnjevanju pogojev odvzame certifikat;

16. predlagati organizaciji za kontrolo in certificiranje iz tega zakona, da odvzame certifikat za manj izgub hrane in odpadne hrane iz 62. člena tega zakona;

17. predlagati pristojnemu organu izbris, ukinitev spletne strani ali označitev spletne strani kot zavajajoče;

18. prepovedati označevanje, oglaševanje, predstavljanje in prodajo blaga do odprave pomanjkljivosti;

19. prepovedati nosilcu živilske dejavnosti izvajanje zavajajočega oglaševanja oziroma predstavljanja;

20. prepovedati medijem predvajanje ali objavljanje zavajajočega oglaševanja oziroma predstavljanja;

21. nadzirati pravilnost podatkov o količini, poreklu in ceni kmetijskih in živilskih proizvodov iz 63. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na posrednike in predelovalce iz prvega odstavka 64. člena tega zakona;

22. odvzeti dokumentacijo, potrebno za preiskovanje zavajajoče prakse.

(2) Fitosanitarni inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. pregledovati pošiljke živil neživalskega izvora in spremljajoče listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo tržne standarde, in mednarodnimi standardi o kakovosti ob vstopu;

2. pregledovati pošiljke sadja in zelenjave in izdajati listine o skladnosti glede kakovosti ob njihovem vstopu;

3. odvzemati vzorce za laboratorijsko preskušanje zaradi ugotavljanja skladnosti s predpisi, ki urejajo ekološko pridelavo, in predpisi, ki urejajo pravila za integrirano pridelavo v primarni pridelavi;

4. dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora.

(3) Uradni veterinar ima poleg pooblastil, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. izdajati listine o skladnosti živil živalskega izvora za izvoz;

2. pregledovati pošiljke živil živalskega izvora in spremljajoče listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo sheme kakovosti in tržne standarde, in mednarodnimi standardi o kakovosti ob vstopu;

3. pregledovati prostore, naprave, postopke, dokumentacijo ter sredstva pri fizičnih in pravnih osebah pod nadzorom Uprave;

4. pregledovati živila živalskega izvora in listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo kakovost živil v proizvodnji in predelavi;

5. pregledovati živila živalskega izvora in listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo kakovost živil v distribuciji živil;

6. pregledovati evidence, dokumentacijo, rezultate preiskav in druge listine;

7. nadzirati označevanje, oglaševanje in preverjati skladnost označb živil živalskega izvora s predpisanimi zahtevami;

8. preverjati označevanje kmetijskih proizvodov in živil z oznako z grafično podobo zastave Republike Slovenije iz 35. člena tega zakona;

9. spremljati umik oziroma predeklariranje živil;

10. dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje tega nadzora;

11. nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona;

12. predlagati izbris iz zbirk podatkov iz tega zakona;

13. odvzeti brezplačne vzorce za potrebe inšpekcijskega nadzora;

14. ugotavljati, ali organizacije za ugotavljanje skladnosti iz tega zakona izpolnjujejo predpisane pogoje;

15. predlagati organizaciji za kontrolo in certificiranje iz tega zakona, da fizičnim ali pravnim osebam iz shem kakovosti ob neizpolnjevanju pogojev odvzame certifikat;

16. predlagati organizaciji za kontrolo in certificiranje, da fizičnim ali pravnim osebam iz shem kakovosti ob neizpolnjevanju pogojev odvzame certifikat;

17. predlagati organizaciji za kontrolo in certificiranje, da odvzame certifikat za manj izgub hrane in odpadne hrane iz tega zakona;

18. predlagati pristojnemu organu izbris, ukinitev spletne strani ali označitev spletne strani kot zavajajoče;

19. prepovedati označevanje, oglaševanje, predstavljanje in prodajo blaga, do odprave pomanjkljivosti;

20. prepovedati nosilcu živilske dejavnosti objavljanje, izvajanje zavajajočega oglaševanja oziroma predstavljanj;

21. prepovedati medijem predvajanje zavajajočega oglaševanja oziroma predstavljanja;

22. nadzirati pravilnost podatkov o količini, poreklu in ceni kmetijskih in živilskih proizvodov iz 63. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na posrednike in predelovalce iz prvega odstavka 64. člena tega zakona;

23. odvzem dokumentacije, potrebne za preiskovanje zavajajoče prakse.

(4) Kmetijski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. odvzeti vzorce za potrebe inšpekcijskega nadzora;
2. dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;
3. nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona;
4. predlagati pristojnemu organu izbris iz zbirk podatkov iz tega zakona;
5. nadzirati izvajanje pogodbenih razmerij v sektorju mleka in mlečnih proizvodov;
6. nadzirati prodajo kmetijskih proizvodov;
7. nadzirati izpolnjevanje pogojev za priznane skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti iz 33. člena tega zakona;
8. preverjati označevanje kmetijskih proizvodov in živil z oznako z grafično podobo zastave Republike Slovenije iz 35. člena tega zakona;
9. nadzirati označevanje, oglaševanje oziroma trženje storitev, ki so povezane s kmetijsko dejavnostjo, ki se štejejo kot zavajajoče, če na katerikoli način zavajajo potrošnika ali bi ga utegnile zavajati in bi zaradi svoje zavajajoče narave verjetno vplivale na njegove odločitve glede uporabe storitev;
10. predlagati pristojnemu organu oziroma gospodarski družbi, ki omogoča storitve spletnih strani v Republiki Sloveniji, izbris, ukinitev spletne strani ali označitev spletne strani kot zavajajoče;
11. nadzirati označevanje kmetijskih proizvodov in živil z nacionalnim znakom;
12. nadzirati sofinanciranje nakupa opreme oziroma drugih stroškov posrednikom pri razdeljevanju hrane iz 60. člena tega zakona;
13. predlagati pristojnemu organu, da zahteva vračilo nezakonito ali nenamensko pridobljenih sredstev iz 60. člena tega zakona;
14. nadzirati pravilnost podatkov o količini, poreklu in ceni kmetijskih proizvodov iz 63. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na pridelovalce iz prvega odstavka 64. člena tega zakona;
15. nadzirati realizacijo javnih naročil iz 83. in 84. člena tega zakona in v zvezi s tem pravico pregledovati zadevne prostore, objekte, predmete ter poslovanje in dokumentacijo.

(5) Tržni inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. dostopati do podatkov informacijskega sistema za spremljanje podatkov v verigi preskrbe s hrano iz 65. člena tega zakona, potrebnih za izvajanje nadzora;
2. nadzirati pravilnost podatkov o količini, poreklu in ceni kmetijskih in živilskih proizvodov iz 63. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na trgovce iz prvega odstavka 64. člena tega zakona.

(6) Vinarski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, ter pooblastil, ki jih ima v skladu z zakonom, ki ureja vino, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. preverjati skladnost in označevanje vin iz shem kakovosti;
2. preverjati označevanje vin iz shem kakovosti z oznako z grafično podobo zastave Republike Slovenije iz 35. člena tega zakona;
3. dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;
4. predlagati organizaciji za kontrolo in certificiranje, da fizičnim ali pravnim osebam, ki proizvajajo vina iz shem kakovosti ob neizpolnjevanju pogojev odvzame certifikat.

107. člen

(obveščanje javnosti)

Uprava oziroma IRSKGLR, vsak v okviru svojih pristojnosti, na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi podatke o ugotovljenih neskladnostih, ki skladno z 12. členom tega zakona predstavljajo zavajanje potrošnika, ter o odvzemu certifikata v primeru ugotovljenih neskladnosti.

108. člen

(ukrepi)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za hrano ali uradni veterinar poleg ukrepov, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

1. prepove dajanje kmetijskih proizvodov in živil, ki niso skladna s predpisanimi zahtevami kakovosti ali navedenimi lastnostmi, na trg;
2. prepove uporabo označb oziroma dajanje kmetijskih proizvodov in živil, ki ne izpolnjujejo predpisanih zahtev, na trg;
3. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti ali drugo ukrepanje, da se zagotovi skladnost označevanja, oglaševanja in informiranja potrošnikov glede kmetijskih proizvodov in živil iz 10. člena tega zakona;
4. prepove označevanje, oglaševanje ali predstavljanje kmetijskih proizvodov in živil, ki zavajajo ali bi lahko zavajali potrošnika;
5. prepove uporabo listin o skladnosti za kmetijske proizvode in živila, ki niso skladni s predpisi;
6. do odločitve Uprave prepove opravljanje nalog organizaciji iz drugega odstavka 38. člena tega zakona, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev, in predlaga odvzem javnih pooblastil;
7. odredi ukrepanje, da se zagotovi skladnost s predpisi, ki urejajo kakovost kmetijskih proizvodov in živil;
8. prepove uporabo surovin, izvajanje postopkov oziroma prepove proizvodnjo, predelavo in distribucijo kmetijskih proizvodov in živil, ki niso skladna;
9. odredi umik kmetijskih proizvodov in živil ali uničenje napačnih deklaracij;
10. dovoli, da se kmetijski proizvodi in živila uporabijo za drug namen od prvotnega;
11. odrediti odpravo nepravilnosti pri spletnem oglaševanju ali spletnem trženju kmetijskih proizvodov ali živil;
12. prepove vstop kmetijskih proizvodov in živil na območje EU ali izvoz kmetijskih proizvodov in živil, če niso skladni s predpisanimi zahtevami glede kakovosti;
13. odredi druge potrebne ukrepe in opravi dejanja za doseganje skladnosti s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi;
14. odredi vodenje evidenc sledljivosti;
15. nosilcu živilske dejavnosti ali organizaciji za kontrolo in certificiranje iz 43. člena tega zakona odredi preizkus skladnosti s predpisi za kmetijske proizvode in živila, ki so dana na trg;
16. organizaciji za kontrolo in certificiranje iz 43. člena tega zakona predlaga, da fizičnim ali pravnim osebam, vključenim v sheme kakovosti v primeru neskladnosti odvzame certifikat;
17. odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri pošiljanju podatkov o količinah, poreklu in ceni kmetijskih in živilskih proizvodov iz 63. člena tega zakona, ki se nanaša na posrednike in predelovalce iz prvega odstavka 64. člena tega zakona.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko kmetijski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

1. prepove dajanje kmetijskih proizvodov in živil, ki ne izpolnjujejo predpisanih zahtev iz 9. člena tega zakona, na trg;

2. prepove uporabo označb iz 10. člena tega zakona;

3. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti ali drugo ukrepanje, da se zagotovi skladnost označevanja, oglaševanja in trženja glede storitev, povezanih s kmetijsko dejavnostjo iz 12. člena tega zakona;

4. odredi odpravo nepravilnosti pri spletnem oglaševanju ali spletnem trženju storitev, povezanih s kmetijsko dejavnostjo, da se zagotovi skladnost označevanja in trženja storitev iz 12. člena tega zakona;

5. prepove uporabo nacionalnega znaka iz 31. člena tega zakona;

6. predlaga ministrstvu, da priznani skupini proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti iz 33. člena tega zakona odvzame priznanje, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev;

7. odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri pošiljanju podatkov o količinah, poreklu in ceni kmetijskih proizvodov iz 63. člena tega zakona, ki se nanaša na pridelovalce iz prvega odstavka 64. člena tega zakona;

8. odredi izbris podatkov iz zbirk podatkov iz tega zakona;

9. odredi spremembo podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona skladno z ugotovljenim stanjem;

10. delno ali v celoti prepove uveljavljanje ali izvajanje ukrepov v skladu s tem zakonom, če ugotovi kršitve predpisov;

11. odredi ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, odpravijo v roku, ki ga določi;

12. odvzame dokumentacijo ali predmete za ugotavljanje dejanskega stanja v zvezi z ugotovljenim sumom storitve prekrška.

(3) V primerih zavajanja potrošnika glede označevanja, oglaševanja oziroma trženja kmetijskih proizvodov in živil sme uradni veterinar ali inšpektor za hrano z ustno odločbo na zapisnik takoj prepovedati dajanje na trg kmetijske proizvode in živila osebi, ki neposredno označuje, oglašuje ali daje na trg kmetijski proizvod ali živilo, ki ni označeno v skladu s predpisi ali je oglaševano oziroma trženo v nasprotju s predpisi.

(4) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko fitosanitarni inšpektor poleg ukrepov v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, prepove vnos sadja in zelenjave na območje EU, če niso skladni s predpisanimi zahtevami glede kakovosti. V primarni pridelavi ekoloških kmetijskih pridelkov in pridelkov iz integrirane pridelave odredi ukrepe za zagotavljanje skladnosti.

(5) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko tržni inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, odredi ukrep odprave pomanjkljivosti in nepravilnosti pri pošiljanju podatkov o količinah, poreklu in ceni kmetijskih in živilskih proizvodov iz 63. člena tega zakona, ki se nanaša na trgovce iz prvega odstavka 64. člena tega zakona.

(6) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko vinarski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

1. prepove uporabo označb oziroma dajanje vina iz shem kakovosti, ki ne izpolnjujejo predpisanih zahtev, na trg;

2. prepove dajanje na trg oziroma oglaševanje vina iz shem kakovosti, ki zavajajo ali bi lahko zavajali potrošnika;

3. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti ali drugo ukrepanje, da se zagotovi skladnost označevanja, oglaševanja in informiranja potrošnikov glede vina iz shem kakovosti;

4. do odločitve ministrstva prepove opravljanje nalog organizacijam za ugotavljanje skladnosti iz drugega odstavka 39. člena tega zakona, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, in predlaga odvzem javnih pooblastil;

5. predlaga organizaciji za kontrolo in certificiranje iz tega zakona, da pridelovalcem in predelovalcem vin iz shem kakovosti v primeru neskladnosti odvzame certifikat;

6. odredi druge potrebne ukrepe in opravi dejanja za doseganje skladnosti s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

109. člen

(prepoved ponovne izdaje certifikata)

(1) Organizacija za kontrolo in certificiranje iz 43. člena tega zakona fizični ali pravni osebi, ki ji je bil certifikat o izpolnjevanju pogojev, predpisanih za posamezno evropsko ali nacionalno shemo kakovosti, ali certifikat za manj izgub hrane in odpadne hrane v celoti odvzet, ne sme izdati novega certifikata eno leto po pravnomočnosti odločbe o odvzemu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se zaradi nenamerne prisotnosti proizvodov in snovi, ki niso odobrene v skladu z Uredbo 2018/848/EU, certifikat ne odvzame.

(3) Organizacije za kontrolo in certificiranje se o odvzemih certifikata fizičnim in pravnim osebam sproti medsebojno obveščajo.

XIV. KAZENSKE DOLOČBE

110. člen

(lažje kršitve)

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. da na trg kmetijski proizvod ali živilo, ki ni skladno s predpisanimi zahtevami iz 9. člena tega zakona;

2. ne označi kmetijskih proizvodov in živil v skladu z zahtevami iz 10. člena tega zakona;

3. ne vodi podatkov iz drugega odstavka 11. člena tega zakona;

4. uporabi nacionalni znak ali simbol EU v nasprotju s tretjim odstavkom 11. člena tega zakona;

5. pri opravljanju nalog ugotavljanja skladnosti na podlagi javnega pooblastila ravna v nasprotju s predpisi oziroma krši pogoje iz odločbe, s katero mu je bilo dodeljeno javno pooblastilo;

6. ne omogoči vstopa, pregleda, odvzema vzorcev ali diagnostične preiskave iz 40. člena tega zakona;

7. ne izvede postopkov za umik s trga, ne objavi na svoji spletni strani oziroma ne obvesti Uprave oziroma IRSKGLR, kar je v nasprotju z 41. členom oziroma petim odstavkom 42. člena tega zakona;

8. izvaja ocenjevanje deviškega oljčnega olja v nasprotju s 57. členom tega zakona;

9. izvaja ocenjevanje deviškega oljčnega olja v nasprotju z 58. členom tega zakona;

10. ne poroča podatkov iz 61. člena tega zakona;

11. uporabi označbo certifikat za manj izgub hrane in odpadne hrane, ne da bi izpolnjeval pogoje iz 62. člena tega zakona;

12. ne vnese resničnih podatkov iz 63. člena tega zakona v informacijski sistem za spremljanje podatkov v verigi preskrbe s hrano iz 65. člena tega zakona;

13. ne sporoči, pošlje, predloži ali vnese podatkov iz 63. člena tega zakona, ali jih ne sporoči, pošlje, predloži ali vnese v predpisanem roku;

14. pogodbe ne sklene v pisni obliki ali sklenjena pogodba ni skladna s pogoji iz 71. člena tega zakona;

15. pogodbe ne sklene v pisni obliki ali sklenjena pogodba ni skladna s pogoji iz 72. člena tega zakona;

16. kot naročnik ne realizira javnega naročila iz prvega odstavka 83. člena tega zakona glede predpisanega deleža ekoloških živil oziroma živil iz shem kakovosti iz razlogov, ki so na njegovi strani;

17. kot naročnik ne pripravi poročila v skladu z drugim odstavkom 83. člena tega zakona;

18. kot naročnik ne objavi poročila v skladu z drugim odstavkom 83. člena tega zakona;

19. kot naročnik ne upošteva deležev iz predpisa, ki ureja zeleno javno naročanje za ekološka živila oziroma živila iz drugih shem kakovosti iz 84. člena tega zakona;

20. pri pripravi obrokov javnim zavodom ne upošteva predpisanega deleža ekoloških živil oziroma živil iz shem kakovosti iz 84. člena tega zakona;

21. ne posreduje resničnih podatkov v zbirke podatkov po tem zakonu, kar je v nasprotju s šestim odstavkom 90. člena tega zakona;

22. ne sporoči, pošlje, predloži ali vnese podatkov, ki jih po tem zakonu mora, ali jih ne sporoči, pošlje, predloži ali vnese v predpisanem roku, kar je v nasprotju z 91., 92., 95., 96. ali 97. členom tega zakona.

(2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki se šteje za srednjo ali veliko družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(3) Z globo od 800 do 8.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

(6) Za prekršek iz 3. točke prvega odstavka tega člena se ne kaznuje bolnišnic.

111. člen

(kršitve pravnih aktov EU)

(1) Z globo od 6.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki:

1. uporabi simbol EU za geografsko označbo kmetijskih proizvodov in žganih pijač v nasprotju s 37. členom Uredbe 2024/1143/EU ali simbol EU za zajamčeno tradicionalno posebnost kmetijskih proizvodov v nasprotju s 70. členom Uredbe 2024/1143/EU;

2. uporabi geografsko označbo vina, žgane pijače ali kmetijskega proizvoda v nasprotju s prvim odstavkom 36. člena Uredbe 2024/1143/EU ali zajamčeno tradicionalno posebnost kmetijskega proizvoda v nasprotju s prvim odstavkom 71. člena Uredbe 2024/1143/EU;

3. uporabi geografsko označbo vina, žgane pijače ali kmetijskega proizvoda v nasprotju s prvim, drugim in četrtim odstavkom 26. člena Uredbe 2024/1143/EU ali zajamčeno tradicionalno posebnost kmetijskega proizvoda v nasprotju s prvim odstavkom 68. člena Uredbe 2024/1143/EU.

(2) Z globo od 8.000 do 60.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki se šteje za srednjo ali veliko družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(3) Z globo od 2.000 do 30.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 500 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 300 do 1.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

112. člen

(kršitve v zvezi z nacionalnimi shemami kakovosti)

(1) Z globo od 6.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki:

1. označi kmetijski proizvod ali živilo z označbo »izbrana kakovost« v nasprotju s 27. členom tega zakona;

2. kmetijski proizvod ali živilo, za katerega ni izdan certifikat, in pridelovalec ali predelovalec ni vpisan v evidenco pridelovalcev in predelovalcev ekoloških kmetijskih proizvodov ali živil, označi z označbo »ekološki«, kar je v nasprotju s 26. oziroma 29. členom tega zakona;

3. označi kmetijski proizvod ali živilo z označbo »višja kakovost« v nasprotju z 28. členom tega zakona;

4. z označbo »integrirani« označi kmetijski proizvod ali živilo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz 29. člena tega zakona;

5. z označbo »zlati standard dobrobiti« označi živilo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz 30. člena tega zakona;

6. ne uporabi nacionalnega znaka pri nacionalnih shemah, kot to določa 31. člen tega zakona.

(2) Z globo od 8.000 do 60.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki se šteje za srednjo ali veliko družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(3) Z globo od 2.000 do 30.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 500 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 300 do 1.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

113. člen

(težji prekrški)

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. označi sestavine na jedilniku v nasprotju s prvim odstavkom 11. člena tega zakona;

2. z označevanjem, oglaševanjem oziroma trženjem kmetijskih proizvodov in živil zavaja potrošnika, kar je v nasprotju z 12. členom tega zakona;

3. če z označevanjem, oglaševanjem oziroma trženjem storitev, povezanih s kmetijsko dejavnostjo, zavaja potrošnika, kar je v nasprotju z 12. členom tega zakona;

4. da na trg kmetijski proizvod ali živilo, ki ni skladno s predpisanimi zahtevami iz 13. člena tega zakona;

5. v carinski postopek sprostitve blaga v prost promet predloži uvožene kmetijske proizvode brez predpisanega pregleda kakovosti v nasprotju s 14. členom tega zakona;

6. če z oznako z grafično podobo zastave Republike Slovenije označi kmetijske proizvode ali živila, ki ne izpolnjujejo predpisanih zahtev iz 35. člena tega zakona;

7. ne upošteva določb o varstvu interesov potrošnikov iz (a), (b) in (c) točke 8. člena Uredbe 178/2002/ES tako, da ne zagotovi potrošnikom podlage za izbiro v zvezi z živili, ki jih uživajo, in ne prepreči goljufivih ali zavajajočih postopkov, ponarejanja živil in vseh drugih postopkov, ki potrošnika lahko zavajajo;

8. kot organizacija za kontrolo in certificiranje izvaja naloge ugotavljanja skladnosti v nasprotju s šestim odstavkom 43. člena tega zakona;

9. navede neresnične podatke v poročilo iz drugega odstavka 83. člena tega zakona;

10. pristojnemu inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzora ali ga pri tem ovira ali če mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov ali če v določenem roku ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.

(2) Z globo od 8.000 do 80.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki se šteje za srednjo ali veliko družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(3) Z globo od 1.500 do 15.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 600 do 1.800 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posa-

meznika oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(5) Z globo od 600 do 1.800 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

114. člen

(administrativna sankcija)

(1) Za administrativne prestopke Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence kupcu izreče administrativno sankcijo v enkratnem denarnem znesku v višini največ 0,25 % letnega prometa kupca, ustvarjenega v predhodnem poslovnem letu, če ta naklepno ali iz malomarnosti:

– ravna v nasprotju s 70. ali 72. členom tega zakona,

– ravna v nasprotju z obveznostjo, določeno v izvršljivi odločbi, izdani na podlagi 70. ali 72. člena tega zakona.

(2) Če ta zakon ne določa drugače, se pri administrativnem sankcioniranju uporabljajo določbe zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence.

(3) Administrativne sankcije iz prvega odstavka tega člena ni dopustno izreči, če je od administrativnega prestopka poteklo več kot tri leta in zastaranje ni bilo pretrgano ali prekinjeno v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence.

115. člen

(prekršek)

Z globo od 5.000 do 10.000 eurov Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence za prekršek kaznuje odgovorno osebo pravne osebe, odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

– ravna v nasprotju z 70. ali 72. členom tega zakona;

– ravna v nasprotju z obveznostjo, določeno v izvršljivi odločbi, izdani na podlagi 70. ali 72. člena tega zakona.

116. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

117. člen

(vpis v evidence)

Pravne in fizične osebe, ki so bile pred uveljavitvijo tega zakona vpisane v evidenco shem kakovosti, v evidenco pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil in evidenco ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), se štejejo za vpisane v evidenco shem kakovosti, v evidenco pridelovalcev in predelovalcev ekoloških kmetijskih proizvodov ali živil, kmetijskih gospodarstev in obratov javne prehrane, evidenco pridelovalcev integriranih kmetijskih proizvodov ali živil in evidenco ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture v skladu s tem zakonom.

118. člen

(organizacije za ugotavljanje skladnosti)

Naloge organizacij za ugotavljanje skladnosti do imenovanja organizacij za ugotavljanje skladnosti iz drugega odstavka 38. člena tega zakona in do imenovanja organizacij za kontrolo in certificiranje vin iz shem kakovosti iz drugega odstavka 39. člena tega zakona v skladu s tem zakonom opravljajo dosedanji izvajalci, in sicer do izteka obdobja imenovanja.

119. člen

(kontrolorji za ocenjevanje in razvrščanje trupov na klavni liniji)

Dokazilo o opravljenem preizkusu znanja za kontrolorja za ocenjevanje in razvrščanje trupov na klavni liniji, pridobljeno v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) se šteje za dokazilo o opravljenem preizkusu znanja za kontrolorja za ocenjevanje in razvrščanje trupov na klavni liniji, pridobljeno v skladu z 49. členom tega zakona.

120. člen

(vina in žgane pijače z geografsko označbo)

(1) Specifikacije za vino z geografsko označbo, ki so vpisane v register geografskih označb Unije, se s pogoji iz tega zakona uskladijo najpozneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

(2) Tehnična dokumentacija za žgane pijače z geografsko označbo, ki je vpisana v register Unije za geografske označbe, se šteje kot potrjena specifikacija v skladu s tem zakonom, in se s pogoji tega zakona uskladi najpozneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

121. člen

(priznane skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti)

(1) Skupina proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, priznana v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), se šteje kot priznana skupina proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti v skladu s tem zakonom.

(2) Skupina proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, vpisana v evidenco organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje, skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti in medpanožnih organizacij v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), se šteje kot priznana skupina proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, vpisana v evidenco organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje, skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti in medpanožnih organizacij v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo.

(3) Skupina proizvajalcev iz prvega odstavka tega člena se mora uskladiti s prvim ali drugim odstavkom 33. člena tega zakona najpozneje do 14. maja 2026.

122. člen

(dokončanje postopkov, začetih pred uveljavitvijo tega zakona)

Postopki, glede katerih ob uveljavitvi tega zakona teče upravni postopek ali glede katerih je bila ob uveljavitvi tega zakona že vložena zahteva ali pravno sredstvo, se dokončajo v skladu s tem zakonom.

123. člen

(prenehanje veljavnosti in podaljšanje uporabe)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati podzakonski predpisi, sprejeti na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12–ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21–odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23):

1. Pravilnik o tehničnih in organizacijskih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati preskusni laboratoriji za ugotavljanje skladnosti kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 58/01, 117/02, 62/03, 131/03, 31/04 in 45/08);

2. Pravilnik o pogojih za uporabo označbe »tradicionalni ugled« za belokranjsko pogačo (Uradni list RS, št. 52/02 in 45/08);

3. Pravilnik o pogojih za uporabo označbe »tradicionalni ugled« za idrijske žlikrofe (Uradni list RS, št. 52/02, 33/05 in 45/08);

4. Pravilnik o označbi geografskega porekla Nanoški sir (Uradni list RS, št. 15/03 in 45/08);

5. Pravilnik o označbi geografskega porekla Tolminc (Uradni list RS, št. 101/03 in 45/08);

6. Pravilnik o označbi geografskega porekla Piranska sol (Uradni list RS, št. 101/03 in 45/08);

7. Pravilnik o geografski označbi Šebreljski želodec (Uradni list RS, št. 124/03 in 45/08);

8. Pravilnik o geografski označbi Zgornjesavinjski želodec (Uradni list RS, št. 47/04 in 45/08);

9. Pravilnik o geografski označbi Štajersko Prekmursko bučno olje (Uradni list RS, št. 47/04 in 45/08);

10. Pravilnik o označbi tradicionalnega ugleda Prekmurska gibanica (Uradni list RS, št. 47/04 in 45/08);

11. Pravilnik o označbi geografskega porekla Mohant (Uradni list RS, št. 47/04 in 45/08);

12. Pravilnik o geografski označbi Kraški pršut (Uradni list RS, št. 47/04 in 45/08);

13. Pravilnik o označbi geografskega porekla Ekstra deviško oljčno olje Slovenske Istre (Uradni list RS, št. 47/04 in 45/08);

14. Pravilnik o označbi geografskega porekla Bovški sir (Uradni list RS, št. 47/04 in 45/08);

15. Pravilnik o označbi geografskega porekla Kočevski gozdni med (Uradni list RS, št. 124/04 in 45/08);

16. Pravilnik o geografski označbi Prleška tünka (Uradni list RS, št. 17/05 in 45/08);

17. Pravilnik o označbi geografskega porekla Kraški med (Uradni list RS, št. 80/05 in 45/08);

18. Pravilnik o dodatnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati organizacije za senzorično ocenjevanje deviškega oljčnega olja (Uradni list RS, št. 106/05 in 45/08);

19. Pravilnik o tehničnih in organizacijskih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati organizacije za kontrolo nad pridelavo in predelavo ekoloških kmetijskih pridelkov oziroma živil in organizacije za kontrolo nad pridelavo integriranih kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 113/05);

20. Pravilnik o ugotavljanju skladnosti kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 119/05);

21. Pravilnik o Jajcih izpod Kamniških planin s priznano geografsko označbo (Uradni list RS, št. 39/07 in 45/08);

22. Pravilnik o Kranjski klobasi z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 29/08 in 45/08);

23. Pravilnik o Kraški panceti z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 29/08 in 45/08);

24. Pravilnik o Kraškem zašinku z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 29/08 in 45/08):

25. Pravilnik o Ptujskem lüku z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 29/08 in 45/08);

26. Pravilnik o Vipavskem zašinku z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 29/08);

27. Pravilnik o Kraškem ovčjem siru z zaščiteno označbo porekla (Uradni list RS, št. 29/08);

28. Pravilnik o Kraški jagnjetini z zaščiteno označbo porekla (Uradni list RS, št. 29/08);

29. Pravilnik o Namiznih oljkah Slovenske Istre z zaščiteno označbo porekla (Uradni list RS, št. 126/08);

30. Pravilnik o Slovenskem medu z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 46/09);

31. Pravilnik o pogojih in načinu prostovoljnega označevanja kmetijskih pridelkov in živil (Uradni list RS, št. 42/10);

32. Pravilnik o Prekmurski šunki z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 67/12);

33. Pravilnik o Štajerskem hmelju z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 96/13);

34. Odredba o izvedbi projekta Tradicionalni slovenski zajtrk 2017 (Uradni list RS, št. 53/17);

35. Pravilnik o Slovenski potici (Uradni list RS, št. 33/18);

36. Odredba o izvedbi projekta Tradicionalni slovenski zajtrk 2018 (uradni list RS, št. 64/18);

37. Odredba o izvedbi projekta Tradicionalni slovenski zajtrk 2019 (Uradni list RS, št. 52/19);

38. Odredba o Programu promocije in informiranja javnosti o shemah kakovosti, s poudarkom na ekološki shemi kakovosti in shemi izbrana kakovost, za obdobje do 30. junija 2021 (Uradni list RS, št. 59/19);

39. Odredba o dnevu izvedbe projekta Tradicionalni slovenski zajtrk (Uradni list RS, št. 81/21);

40. Odredba o Programu promocije in informiranja javnosti o shemah kakovosti za obdobje do 30. junija 2023 (Uradni list RS, št. 35/22);

41. Uredba o izvajanju uredbe (EU) o geografskih označbah za vino, žgane pijače in kmetijske proizvode ter zajamčenih tradicionalnih posebnostih in neobveznih navedbah kakovosti za kmetijske proizvode (Uradni list RS, št. 3/25).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati in se uporabljajo do uveljavitve predpisov na podlagi tega zakona, če niso v nasprotju s tem zakonom:

1. Pravilnik o kakovosti kefirja (Uradni list RS, št. 66/03, 31/04, 126/04 in 45/08);

2. Pravilnik o kakovosti kakavovih in čokoladnih izdelkov (Uradni list RS, št. 72/03, 43/05, 58/05 in 45/08);

3. Pravilnik o metodah in postopkih ugotavljanja skladnosti kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 84/03, 11/04, 31/04 in 34/04);

4. Pravilnik o kakovosti sadnih džemov, želejev, marmelad in sladkane kostanjeve kaše (Uradni list RS, št. 31/04);

5. Pravilnik o dehidriranem konzerviranem mleku (Uradni list RS, št. 31/04, 23/08 in 45/08);

6. Pravilnik o minimalni kakovosti »surovega masla I vrste« in o izvajanju Uredb Sveta (ES) in Uredb Komisije (ES) o določitvi standardov za mazave maščobe (Uradni list RS, št. 19/07);

7. Pravilnik o kakovosti jajc (Uradni list RS, št. 106/08);

8. Pravilnik o geografski označbi Kraški brinjevec (Uradni list RS, št. 117/08);

9. Pravilnik o geografski označbi Kostelska rakija (Uradni list RS, št. 117/08);

10. Pravilnik o geografski označbi Gorenjski tepkovec (Uradni list RS, št. 117/08);

11. Pravilnik o geografski označbi Brkinski slivovec (Uradni list RS, št. 117/08);

12. Pravilnik o označevanju govejega mesa (Uradni list RS, št. 54/09 in 26/14 – ZKme-1B);

13. Pravilnik o zaščitnem znaku za označevanje kmetijskih pridelkov in živil (Uradni list RS, št. 3/11);

14. Pravilnik o medu (Uradni list RS, št. 4/11 in 9/15);

15. Pravilnik o metodah inšpekcijskega nadzora, ki se uporabljajo za preverjanje skladnosti svežega sadja in zelenjave s tržnimi standardi v maloprodaji (Uradni list RS, št. 30/11);

16. Pravilnik o kakovosti medice in peneče medice (Uradni list RS, št. 4/12 in 58/19);

17. Pravilnik o sadnih sokovih in nekaterih podobnih izdelkih, namenjenih za prehrano ljudi (Uradni list RS, št. 89/13 in 26/14 – ZKme-1B);

18. Pravilnik o kakovosti izdelkov iz žit (Uradni list RS, št. 1/14 in 52/19);

19. Uredba o izvajanju uredbe (EU) o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov glede pogodbenih razmerij v sektorju mleka (Uradni list RS, št. 81/14);

20. Pravilnik o kakovosti pekovskih izdelkov (Uradni list RS, št. 11/15);

21. Pravilnik o shemah kakovosti kmetijskih pridelkov in živil (Uradni list RS, št. 23/15 in 34/15);
22. Pravilnik o postopku priznanja označbe »izbrana kakovost« (Uradni list RS, št. 79/15, 32/18 in 96/22);
23. Pravilnik o kazeinih in kazeinatih, namenjenih prehrani ljudi (Uradni list RS, št. 60/16);
24. Pravilnik o kakovosti mesa klavne živine in divjadi (Uradni list RS, št. 61/16, 30/17 in 67/19);
25. Uredba o izvajanju uredb (EU) o ukrepu informiranja in promocije kmetijskih proizvodov (Uradni list RS, št. 1/17);
26. Pravilnik o kakovosti mesnih izdelkov in mesnih pripravkov (Uradni list RS, št. 58/17);
27. Uredba o delovanju in financiranju varuha odnosov v verigi preskrbe s hrano (Uradni list RS, št. 21/18);
28. Pravilnik o kakovosti jedilne soli (Uradni list RS, št. 46/18, 14/20 in 89/20);
29. Uredba o izvajanju Uredbe (EGS) o značilnostih oljčnega olja in olja iz oljčnih tropin ter o ustreznih analiznih metodah (Uradni list RS, št. 56/18);
30. Pravilnik o razvrščanju in označevanju govejih in prašičjih trupov (Uradni list RS, št. 83/18);
31. Pravilnik o izvajanju projekta Tradicionalni slovenski zajtrk (Uradni list RS, št. 128/20, 6/21, 162/21, 115/22 in 52/24);
32. Pravilnik o izvajanju uredbe (EU) o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač (Uradni list RS, št. 44/21);
33. Pravilnik o kakovosti kisa in razredčene ocetne kisline (Uradni list RS, št. 108/21);
34. Pravilnik o priznanju skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti (Uradni list RS, št. 43/22);
35. Pravilnik o kakovosti rastlinskega olja, rastlinske masti in majoneze (Uradni list RS, št. 99/22);
36. Pravilnik o evidencah s področja ekološke pridelave in predelave kmetijskih pridelkov in živil (Uradni list RS, št. 105/22);
37. Uredba o ekološki pridelavi in predelavi kmetijskih pridelkov in živil (Uradni list RS, št. 105/22);
38. Uredba o izvajanju uredb (EU) o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju ter staranju žganih pijač (Uradni list RS, št. 121/22);
39. Pravilnik o kakovosti piva (Uradni list RS, št. 143/22);
40. Pravilnik o integrirani pridelavi poljščin, zelenjave, hmelja, sadja in oljk ter grozdja (Uradni list RS, št. 31/23, 67/23 in 56/24);
41. Odredba o zbiranju podatkov v verigi preskrbe s hrano (Uradni list RS, št. 132/23);
42. Odredba o Programu promocije in informiranju javnosti o shemah kakovosti za obdobje 2024–2026 (Uradni list RS, št. 81/24).

124. člen

(kmetijski proizvodi in živila iz shem kakovosti in žgane pijače z geografsko označbo)

Potrjene specifikacije za kmetijske proizvode in živila iz 2. do 17., 21. do 25., 30., 32., 33. in 35. točke prvega odstavka 123. člena tega zakona, ki so registrirane pri Evropski komisiji in vpisane v Register Unije za geografske označbe, se štejejo kot potrjene specifikacije v skladu s tem zakonom.

125. člen

(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

Podzakonski predpisi iz tega zakona se izdajo v treh letih od uveljavitve tega zakona.

126. člen

(začetek uporabe posameznih določb zakona)

(1) 7. člen tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2028.
(2) 61. člen tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2028.
(3) 62. člen tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2029.
(4) Za namen iz devetega odstavka 70. člena tega zakona se analiza iz 63. člena tega zakona prvič uporabi za leto 2025.
(5) Varuh prvo letno analizo iz 9. točke prvega odstavka 77. člena tega zakona pripravi do 30. septembra 2026.
(6) Osmi odstavek 78. člena tega zakona se začne uporabljati 15. maja 2029.
(7) 84. člen tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2029.
(8) 94. člen tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2029.
(9) 96. člen tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2029.

127. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2026.

Št. 322-01/25-11/13
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2239-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3390. Zakon o zdravju živali (ZZdrŽiv)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o zdravju živali (ZZdrŽiv)

Razglašam Zakon o zdravju živali (ZZdrŽiv), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-391
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O ZDRAVJU ŽIVALI (ZZdrŽiv)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:
1. pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni živali, ki se prenašajo na živali ali na ljudi, za izvajanje Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali (»Pravila o zdravju živali«) (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2016, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/2623 z dne 30. julija 2024 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/429 Evrop-

skega parlamenta in Sveta glede pravil za odobritev in priznanje statusa prost bolezni za kompartmente, v katerih se gojijo kopenske živali (UL L št. 2024/2623 z dne 4. 10. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2016/429/EU) ter

2. izvajanje Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L št. 95 z dne 7. 4. 2017, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2023/842 z dne 17. februarja 2023 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s pravili za izvajanje uradnega nadzora za preverjanje skladnosti z zahtevami glede dobrobiti živali za prevoz živali s plovili za prevoz rejnih živali (UL L št. 109 z dne 24. 4. 2023, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/625/EU) v delu, ki se nanaša na prenos drugih uradnih dejavnosti na veterinarje, ki niso uradni veterinarji, in na druge fizične ali pravne osebe.

(2) Ta zakon ureja tudi:

1. financiranje izvajanja nalog in ukrepov po tem zakonu;
2. odškodnine za živali, ki so bile ubite ali zaklane, ter za predmete in surovine, ki so bili poškodovani, pokvarjeni ali uničeni pri uresničevanju odrejenih ukrepov za nadzor bolezni kategorije A in posebej določenih bolezni in zoonoz;
3. pooblastila generalnega direktorja oziroma generalne direktorice (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: Uprava);
4. nacionalni seznam bolezni živali (v nadaljnjem besedilu: nacionalni seznam bolezni);
5. pisno navodilo veterinarja ob sumu določenih bolezni s seznama;
6. registracijo obratov in določenih vrst izvajalcev dejavnosti ter vzpostavitev računalniških zbirk podatkov za živali, ki niso opredeljene kot kopenske ali vodne živali, in pogoje v zvezi s tem;
7. pridobivanje in uporabo podatkov, povezovanje zbirk podatkov, dostop do podatkov, posredovanje in vpogled v podatke iz zbirk podatkov in elektronski dostop do podatkov v zbirkah podatkov za izvajalce dejavnosti;
8. veterinarsko spričevalo za izvoz živali in proizvodov;
9. posebne pristojnosti uradnega veterinarja;
10. prekrške in višine glob.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. bolezni s seznama so bolezni iz prvega odstavka 5. člena Uredbe 2016/429/EU;
2. bolezni kategorije A so bolezni iz točke (a) prvega odstavka 9. člena Uredbe 2016/429/EU;
3. bolezni kategorije B so bolezni iz točke (b) prvega odstavka 9. člena Uredbe 2016/429/EU;
4. bolezni kategorije C so bolezni iz točke (c) prvega odstavka 9. člena Uredbe 2016/429/EU;
5. vrste s seznama so živalske vrste ali skupine živalskih vrst, ki so navedene na seznamu v skladu z drugim odstavkom 8. člena Uredbe 2016/429/EU;
6. veterinarska organizacija je veterinarska organizacija, ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja veterinarstvo;
7. izraz biovarnost, uporabljen v tem zakonu, pomeni biološko zaščito, kakor je uporabljena v pravnih aktih Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) iz prejšnjega člena.

3. člen

(pristojni organi)

(1) Pristojni organ za izvajanje Uredbe 2016/429/EU je Uprava, ki v zadevah iz 13., 19., 20., 28., 31., 33., 34., 36., 37., 38., 41., 42., 43., 45., 71., 83., 85., 88., 91., 103., 104., 105., 108., 109., 113., 116., 128., 133., 139., 170., 171., 176., 198., 201., 210., 226., 248., 249., 250., 256., 262. in 269. člena Uredbe 2016/429/EU izvaja tudi obveznosti države članice EU (v nadaljnjem besedilu: država članica).

(2) Uradni nadzor nad izvajanjem tega zakona in Uredbe 2016/429/EU izvaja Uprava.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek izvaja poleg Uprave uradni nadzor tudi:

1. Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo na področju identifikacije in registracije gojenih kopitarjev, perutnine, čebel in čmrljev ter na področju izvajanja ukrepov iz tega zakona pri divjih živalih in
2. Finančna uprava Republike Slovenije na področju netrgovskih premikov hišnih živali pri vstopu iz tretjih držav in pri nadzoru vnosa osebne prtljage potnikov in majhnih pošiljk, ki se pošljejo fizičnim osebam in niso namenjene dajanju na trg, če je tako določeno na podlagi 53. člena Uredbe 2017/625/EU.

4. člen

(podzakonski predpisi)

Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) oziroma ministrica ali minister, pristojen za veterinarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), izdaja podzakonske predpise, predvidene v tem zakonu, in druge predpise, potrebne za izvrševanje tega zakona in izvajanje pravnih aktov EU, ki se nanašajo na vsebino tega zakona in Uredbe 2016/429/EU.

5. člen

(posebno pooblastilo vlade)

Ob pojavu bolezni kategorije A, če ni mogoče izključiti nadaljnjega širjenja, vlada na predlog Uprave z namenom ocene situacije in izsleditve premikov za določitev ustreznih ukrepov iz tega zakona za preprečevanje širjenja in obvladovanja bolezni odredi:

1. popolno prepoved premikov živali v državo, iz države in po državi za 72 ur; ta prepoved se lahko glede na okoliščine časovno prilagodi;
2. pomoč policije, civilne zaščite ali slovenske vojske pri izvajanju ukrepov za preprečevanje širjenja in izkoreninjenje bolezni živali iz podtočk d), e), j), m) in š) 1. točke prvega odstavka 9. člena tega zakona.

6. člen

(stroški)

(1) Stroški, ki se krijejo iz proračuna Republike Slovenije, so:

1. izvajanje prenesenih uradnih dejavnosti iz 15. člena tega zakona;
2. izvajanje spremljanja iz 1., 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona;
3. izvajanje spremljanja iz 2. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona za bolezni kategorij A in B ter za bolezni kategorije C, za katere ima Republika Slovenija priznan status prost bolezni;
4. izvajanje drugih ukrepov iz tega zakona za ugotavljanje, zatiranje in izkoreninjenje bolezni kategorij A in B ter za bolezni kategorije C, za katere ima Republika Slovenija priznan status prost bolezni;
5. vzpostavitev in posodabljanje registrov iz prvega odstavka 39. člena tega zakona;

6. vzpostavitev sistema za identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali iz 46. člena tega zakona;

7. vzpostavitev in vzdrževanje računalniške zbirke podatkov iz 47. člena tega zakona;

8. storitve, ki jih v skladu s točko (c) petega odstavka 108. člena Uredbe 2016/429/EU izvajajo osebe iz 15. člena tega zakona;

9. izvajanje ukrepov iz drugega odstavka 23. člena tega zakona.

(2) Ceno storitev iz 8. točke prejšnjega odstavka določi Uprava na podlagi izračuna stroškov, cenik, ki vključuje ceno, delež sofinanciranja in vrsto storitve, pa objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Podrobnejša pravila glede vrste in izračuna stroškov, načina zaračunavanja in določanja cenikov za stroške iz prvega odstavka tega člena, predpiše minister.

7. člen

(odškodnine)

(1) Republika Slovenija zagotovi izvajalcu dejavnosti odškodnino za živali, ki so bile ubite ali zaklane, ter za predmete in surovine, ki so bili poškodovani, pokvarjeni ali uničeni pri uresničevanju odrejenih ukrepov za nadzor bolezni kategorije A in posebej določenih bolezni in zoonoz:

1. če je nemudoma naznanil sum ali pojav bolezni;

2. če so bila opravljena v določenih obdobjih obvezna preventivna cepljenja ter diagnostične in druge preiskave živali;

3. če je izvedel tudi druge predpisane in odrejene ukrepe za preprečevanje in zatiranje bolezni.

(2) Posebej določene bolezni živali in zoonoze iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

8. člen

(postopek za izplačilo odškodnine)

(1) Odškodnina iz prejšnjega člena se določi po tržni vrednosti živali, surovine ali predmeta. Če je ubita ali zaklana žival še uporabna, uničeni ali poškodovani predmet ali surovina v celoti ali delno še uporabna, se odškodnina zmanjša za vrednost še uporabnega deleža.

(2) Postopek za izplačilo odškodnine se začne na zahtevo izvajalca dejavnosti. Vlogo vloži pri območnem uradu Uprave in predloži predpisano dokumentacijo. V postopku za uveljavljanje odškodnine se upravna taksa ne plača. Vlogo za odškodnino izvajalec dejavnosti vloži v 15 dneh od usmrtitve živali ali uničenja surovin ali predmetov.

(3) O tem, ali se izvajalcu dejavnosti izplača odškodnina, odloči uradni veterinar oziroma veterinarka (v nadaljnjem besedilu: veterinar). Zoper njegovo odločbo je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, v 15 dneh od prejetja odločbe.

(4) O višini odškodnine iz prvega odstavka tega člena odloči uradni veterinar območnega urada Uprave na podlagi podanega poročila cenilca s seznama cenilcev.

(5) Zoper odločbo o višini odškodnine iz prejšnjega odstavka nista dovoljena pritožba niti upravni spor. Če se izvajalec dejavnosti ne strinja z višino odmerjene odškodnine, lahko v 30 dneh od vročitve odločbe, s katero je določena višina odškodnine, pristojnemu sodišču predlaga, da odmeri višino odškodnine.

(6) Pristojno sodišče iz prejšnjega odstavka odmeri odškodnino v nepravdnem postopku.

(7) Postopek, merila in dokumentacijo za izplačilo odškodnine iz drugega odstavka tega člena natančneje predpiše minister.

9. člen

(pristojnosti generalnega direktorja Uprave)

(1) Pristojnosti generalnega direktorja Uprave na podlagi tega zakona so:

1. določitev ukrepov, ki veljajo na celotnem ozemlju ali delu ozemlja Republike Slovenije zaradi varovanja zdravja živali in v primeru zoonoz tudi zdravja ljudi ter se nanašajo predvsem na:

a) izvajanje ukrepov za biološko zaščito;

b) uvedbo uradnega spremljanja za obrate, obrate živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali druge lokacije, ki pomenijo tveganje za vnos ali pojav bolezni s seznama;

c) izvedbo popisa živali in obratov na zadevnem območju;

č) določitev posebnih pogojev za gojitev, napajanje ali krmljenje živali, vključno z osamitvijo živali, uvedbo karantene za živali in preprečevanjem stika z divjimi živalmi ter omejitvijo ali prepovedjo gojitve;

d) omejitev ali prepoved vnosa, uvoza ali tranzita pošiljk določenih živali in proizvodov čez ozemlje Republike Slovenije;

e) omejitev ali prepoved premikov oseb, živali, proizvodov, vozil ali katerega koli drugega materiala ali snovi, ki bi lahko bili kontaminirani in bi lahko pripomogli k širjenju bolezni s seznama;

f) vzpostavitev območij z omejitvami;

g) izvedbo preiskav za potrditev ali izključitev prisotnosti določene bolezni s seznama;

h) izvedbo epidemiološke poizvedbe;

i) uradno potrditev bolezni in razglasitev obrata ali druge lokacije za uradno okuženo;

j) usmrtitev in odstranitev ali zakol živali v uradno okuženih obratih in živali, ki bi lahko bile kontaminirane ali bi lahko pripomogle k širjenju bolezni s seznama;

k) uničenje, predelavo, pretvorbo ali obdelavo proizvodov, krme ali katere koli druge snovi ali obdelavo opreme, prevoznih sredstev, rastlin ali rastlinskih proizvodov ali vode, ki bi lahko pomenili tveganje za vnos ali širjenje bolezni s seznama;

l) obvezno cepljenje, zdravljenje ali zaščito živali z veterinarskimi zdravili;

m) čiščenje in razkuževanje ter kontrolo žuželk in glodavcev;

n) obveznost veterinarskega spričevala za premike živali na ozemlju Republike Slovenije zaradi zaščite zdravja ljudi in živali;

o) izvedbo dodatnih veterinarskih pregledov živali, obratov, pošiljk živali ali proizvodov;

p) odvzem dodatnih vzorcev za diagnostične preiskave in izvedbo diagnostičnih preiskav;

q) izvedbo ocen tveganja glede spremljanja, pojavljanja, obvladovanja ali izkoreninjenja bolezni živali ali zoonoz;

r) vrsto zalog zdravil, vključno s cepivi, ali drugega materiala za preprečevanje vnosa, pojava ali širjenja bolezni živali ali zoonoz;

š) druge ustrezne ukrepe;

2. določitev ukrepov, če je bil kršen kateri izmed pogojev za ohranitev statusa države proste bolezni, ki zajemajo:

a) omejitev ali prepoved premikov vrst s seznama v zvezi z boleznijo s seznama, za katero je bil odobren ali priznan status prost bolezni;

b) ukrepe iz točk a), b), c), č), e), g), h), i), j), k), l), m), o), p) in š) prejšnje točke.

(2) Generalni direktor Uprave lahko za izvajanje 42., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62., 64., 65., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 74., 75., 76., 77., 78., 79., 80., 81., 82., 143., 257., 258. in 262. člena Uredbe 2016/429/EU s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določi ukrepe iz prejšnjega odstavka. Do objave v Uradnem listu Republike Slovenije se ukrepi kot začasni objavijo na osrednjem spletnem mestu državne uprave in veljajo takoj po objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko v odsotnosti generalnega direktorja Uprave ukrepe iz tega člena določi njegov namestnik.

(4) Ukrepi iz drugega odstavka tega člena veljajo do preklica, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Generalni direktor Uprave določi podrobnejša pravila in postopke za izvajanje ukrepov iz tega zakona in Uredbe

2016/429/EU z navodili, ki so zavezujoča za javne uslužbence Uprave, veterinarje, uradne preglednike in izvajalce del v okviru prenesenih uradnih dejavnosti.

10. člen

(državno središče za nadzor bolezni)

(1) Operativni osrednji center za obvladovanje bolezni iz točke (i) pod (d) drugega odstavka 43. člena Uredbe 2016/429/EU je Državno središče za nadzor bolezni (v nadaljnjem besedilu: DSNB), ki predlaga in spremlja izvajanje ukrepov ob pojavu bolezni kategorije A.

(2) DSNB sestavljajo člani s področij dela, ki se določijo v načrtih ukrepov iz 26. člena tega zakona.

(3) DSNB imenuje minister.

(4) DSNB skliče in vodi generalni direktor Uprave, v njegovi odsotnosti pa namestnik, ki ga generalni direktor Uprave določi izmed članov DSNB.

(5) DSNB se skliče v primeru suma ali pojava bolezni kategorije A.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko generalni direktor Uprave skliče člane DSNB tudi v naslednjih primerih:

1. za proučitev epidemioloških razmer in po potrebi uvedbo ukrepov za preprečitev vnosa bolezni iz drugih držav članic ali tretjih držav in preprečitev širjenja bolezni;

2. za uvedbo potrebnih postopkov, ukrepov ali laboratorijskih in drugih preiskav za uradno postavitev, potrditev ali ovržbo suma bolezni kategorije A;

3. kadar je treba glede na trenutne okoliščine uvesti ukrepe v zvezi z boleznimi kategorije A;

4. ob sumu ali pojavu bolezni, ki niso predmet tega zakona, vendar zaradi svoje narave pomenijo veliko tveganje za zdravje ljudi ali živali.

(7) Poleg nalog iz prvega odstavka tega člena so naloge DSNB tudi:

1. uradna potrditev bolezni kategorije A;

2. uradna potrditev bolezni kategorije B in bolezni kategorije C, za katero ima Republika Slovenija priznan status prost bolezni, če gre za prvi pojav bolezni v državi.

(8) Generalni direktor Uprave lahko zaradi lažje organizacije dela in izvajanja ukrepov na predlog DSNB odloči tudi o vzpostavitvi regionalnega ali lokalnega centra za obvladovanje bolezni za izvajanje točke (ii) pod (d) drugega odstavka 43. člena Uredbe 2016/429/EU.

11. člen

(operativna strokovna skupina)

(1) Generalni direktor Uprave imenuje operativno strokovno skupino iz točke (iii) pod (d) drugega odstavka 43. člena Uredbe 2016/429/EU za posamezno bolezen kategorije A. Glede na naravo bolezni ta skupina lahko vključuje veterinarje, lovce, biologe, epizootiologe, epidemiologe in druge strokovnjake.

(2) Operativna strokovna skupina proučuje epizootiološko stanje in zagotavlja strokovno podporo DSNB glede določitve območij z omejitvami in ustreznih ukrepov, ki se uvedejo za območja z omejitvami.

(3) Operativna strokovna skupina preverja učinkovitost ukrepov, sprejetih za izkoreninjenje bolezni na območjih z omejitvami.

12. člen

(nacionalni seznam bolezni)

(1) Če bolezen, ki ni bolezen s seznama, pomeni znatno tveganje za zdravje živali v Sloveniji, se za izvajanje 171. in 226. člena Uredbe 2016/429/EU taka bolezen uvrsti na nacionalni seznam bolezni, določijo se ukrepi za njeno obvladovanje ter omejijo premiki živali in zarodnega materiala.

(2) Podrobnejša pravila glede uvrstitve posamezne bolezni na nacionalni seznam bolezni, nacionalni seznam bolezni ter vrste živali in podrobnejše ukrepe za njihovo preprečevanje in obvladovanje ter omejitve premikov predpiše minister.

13. člen

(pravice in odgovornosti glede ukrepov za zdravje živali in biovarnost)

(1) Izvajalci dejavnosti in drugi zavezanci iz tega zakona so odgovorni za zdravje svojih živali ali živali, s katerimi prihajajo v stik, in za izvajanje biovarnostnih ukrepov.

(2) Izvajalci dejavnosti in drugi upravičenci iz tega zakona imajo pravico do izvedbe predpisanih veterinarskih pregledov in izdaje predpisanih dokumentov.

(3) Vsakdo ima dolžnost varovanja živali in ljudi pred boleznimi in okužbami, ki se prenašajo med živalmi in ljudmi.

(4) Izvajalci dejavnosti, osebje v stiku z živalmi in skrbniki hišnih živali morajo omogočiti opravljanje veterinarskega pregleda in veterinarskega nadzora ter odvzem potrebnega materiala za preiskave in izvajanje drugih predpisanih in odrejenih ukrepov ter pri tem nuditi tehnično pomoč.

(5) Izvajalci dejavnosti, osebje v stiku z živalmi in skrbniki hišnih živali nemudoma obvestijo območni urad Uprave ali veterinarsko organizacijo, če ugotovijo, da obstaja nevarnost za zdravje živali ali v zvezi s tem nevarnost za zdravje ljudi, brezplačno dajo v zahtevanem roku podatke o zdravstvenem stanju živali in o uporabi zdravil ter o izvajanju ukrepov in omogočijo preveritev danih podatkov.

(6) Za izvajanje 10. člena Uredbe 2016/429/EU podrobnejša pravila glede odgovornosti izvajalcev dejavnosti, osebja v stiku z živalmi in skrbnikov hišnih živali za zdravje živali in biovarnost predpiše minister.

14. člen

(znanje o zdravju živali)

Za izvajanje drugega odstavka 13. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava izvaja aktivnosti za spodbujanje izvajalcev dejavnosti, oseb, ki prihajajo v stik z živalmi, in skrbnikov hišnih živali, da pridobijo, ohranjajo in krepijo ustrezna znanja o zdravju živali, kot so:

– priprava in sodelovanje na izobraževanjih;

– priprava vsebin na spletu;

– priprava in distribucija informacijskega gradiva (letaki, zgibanke, medijske kampanje ipd.).

15. člen

(prenos uradnih dejavnosti)

(1) Na veterinarje, ki niso uradni veterinarji, se prenesejo naslednje uradne dejavnosti iz prvega odstavka 14. člena Uredbe 2016/429/EU:

1. praktično izvajanje ukrepov v okviru programov in na podlagi izdanih odločb ali sklepov za izkoreninjenje bolezni pod (a) prvega odstavka 14. člena Uredbe 2016/429/EU, ki vključujejo vsaj klinične preglede, vzorčenje, dezinfekcijo, izdajo pisnega navodila izvajalcu dejavnosti v dnevnik veterinarskih posegov z določitvijo predpisanih veterinarskih ukrepov za zmanjševanje tveganja v zvezi z boleznijo, izvajanje cepljenja, če je tako določeno, in drugih pregledov;

2. podporo Upravi pri izvajanju spremljanja in izvajanju programov spremljanja EU pod (b) prvega odstavka 14. člena Uredbe 2016/429/EU, ki vključuje vsaj klinične preglede in vzorčenje;

3. dejavnosti iz točke (i) pod (c) prvega odstavka 14. člena Uredbe 2016/429/EU, razen epidemioloških poizvedb;

4. dejavnosti iz točke (ii) pod (c) prvega odstavka 14. člena Uredbe 2016/429/EU;

5. izdajanje in izpolnjevanje identifikacijskih dokumentov za hišne živali iz točke (iii) pod (c) prvega odstavka 14. člena Uredbe 2016/429/EU;

6. identifikacija hišnih živali z uporabo predpisanih sredstev za označevanje iz točke (iv) pod (c) prvega odstavka 14. člena Uredbe 2016/429/EU.

(2) Uprava pravne osebe iz drugega odstavka 14. člena Uredbe 2016/429/EU pooblasti za izvajanje dejavnosti iz točke (ii) pod (c) prvega odstavka 14. člena Uredbe 2016/429/EU.

16. člen

(prenesene naloge, povezane z drugimi uradnimi dejavnostmi)

(1) Za izvajanje 31. člena Uredbe 2017/625/EU Uprava prenese naloge, povezane z uradnimi dejavnostmi iz prejšnjega člena, na druge izvajalce za obdobje do deset let.

(2) Izvajalci prenesenih nalog iz prejšnjega člena morajo izpolnjevati pogoje iz 31. člena Uredbe 2017/625/EU. Izberejo se na podlagi javnega razpisa Uprave. Pri izbiri se upoštevajo naslednja merila: višina cene posamezne naloge, dostopnost osebja zunaj rednega delovnega časa, ustrezno zagotavljanje uspešnega in učinkovitega usklajevanja med Upravo in pooblaščeno osebo glede na vsebino določenih nalog, odzivni čas glede na zahtevo in dodatna merila, ustrezna za posamezno področje dela. Merila se podrobneje določijo v javnem razpisu.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se javni zavod, ustanovljen z zakonom ali aktom vlade za izvajanje nalog na enem ali več področjih iz drugega odstavka 1. člena Uredbe 2017/625/EU, pooblasti za izvajanje prenesenih nalog brez javnega razpisa, povezanih z drugimi uradnimi dejavnostmi, na podlagi vloge in preveritve izpolnjevanja pogojev iz 31. člena Uredbe 2017/625/EU. Uprava pozove javne zavode iz prejšnjega stavka k vložitvi vloge in predložitvi dokazil o izpolnjevanju pogojev iz 31. člena Uredbe 2017/625/EU.

(4) Uprava pooblasti izvajalca prenesenih nalog, povezanih z drugimi uradnimi dejavnostmi, z odločbo, ki vsebuje vrsto in opis nalog, povezanih z drugimi uradnimi dejavnosti. Medsebojne pravice in obveznosti med Upravo in izvajalcem prenesenih nalog, povezanih z drugimi uradnimi dejavnostmi, se uredijo s pogodbo.

17. člen

(nadzor in odvzem pooblastila)

(1) Za izvajanje točke (a) 33. člena Uredbe 2017/625/EU Uprava izvaja nadzor nad izvajalci prenesenih nalog iz prejšnjega člena v skupini najmanj dveh uradnih veterinarjev.

(2) Izvajalcu prenesenih nalog iz prejšnjega člena se pooblastilo odvzame iz razlogov iz točke (b) 33. člena Uredbe 2017/625/EU ali če:

1. ne začne opravljati prenesenih nalog v dogovorjenem roku;
2. ne izpolnjuje higiensko-tehničnih ali kadrovskih pogojev;
3. pri delu ne upošteva predpisov, pogodbe ali dovoljenj;
4. ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev pooblastila ali je v vlogi navedel neresnične podatke;
5. sam ali osebje, ki je pri njem zaposleno, ravna nestrokovno ali malomarno, dejanja oziroma opustitve pa škodljivo vplivajo ali bi lahko škodljivo vplivale na zdravje živali ali ljudi ali okolje;
6. ne vodi predpisanih evidenc ali ne pošilja predpisanih poročil oziroma jih pošilja neredno;
7. ne spoštuje rokov za izvedbo storitev v skladu s predpisi;
8. nepravilno obračunava storitve;
9. ne soglaša s spremembami pogodbe zaradi sprememb predpisov, ki vplivajo na pooblastilo, ali spremenjenih okoliščin, ki jih ni bilo mogoče predvideti ob sklenitvi pogodbe.

(3) Uprava lahko pred odvzemom pooblastila določi dodatni rok za odpravo pomanjkljivosti, če niso ogroženi zdravje in dobrobit živali, zdravje ljudi ali okolje.

(4) V primeru odvzema pooblastila Uprava do izteka časa, za katerega je bil prvotni izvajalec pooblaščen, za te naloge z odločbo brez javnega razpisa določi drugega izvajalca, ki izpolnjuje pogoje iz 31. člena Uredbe 2017/625/EU in sklene pogodbo, s katero podrobneje uredi medsebojne pravice in obveznosti.

18. člen

(obveščanje javnosti)

(1) Za izvajanje 15. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava v primeru suma, da lahko živali ali proizvodi, ki izvirajo iz EU ali vanjo vstopajo, pomenijo resno tveganje, objavi obvestilo na osrednjem spletnem mestu državne uprave in na svojem spletnem mestu.

(2) Na zahtevo Uprave mediji v skladu z zakonom, ki ureja medije, brezplačno objavijo nujno sporočilo o resni ogroženosti zdravja ljudi ali živali v zvezi s tveganjem iz prejšnjega odstavka.

19. člen

(uradni laboratoriji)

(1) Za izvajanje 17. člena Uredbe 2016/429/EU se uradne laboratorije na področju zdravja živali določi v skladu z Uredbo 2017/625/EU.

(2) Natančnejša pravila za obveščanje in poročanje o rezultatih preiskav, ki ga zagotovi uradni laboratorij iz prejšnjega odstavka, predpiše minister.

II. PRIJAVLJANJE BOLEZNI IN POROČANJE O NJIH, SPREMLJANJE, PROGRAMI IZKORENINJENJA TER STATUS PROST BOLEZNI

1. **Prijavljanje bolezni in poročanje o njih**

20. člen

(prijava bolezni)

Za izvajanje prvega odstavka 18. člena Uredbe 2016/429/EU minister predpiše podrobnejša pravila v zvezi z načinom prijave.

21. člen

(regije za prijavljanje in poročanje)

Za izvajanje 21. člena Uredbe 2016/429/EU so regije za namene prijavljanja in poročanja o boleznih živali območni uradi Uprave (v nadaljnjem besedilu: OU Uprave).

2. **Spremljanje**

22. člen

(veterinarski obiski)

(1) Za izvajanje 25. člena Uredbe in točke (c) prvega odstavka 269. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti, ki goji živali, zagotovi obisk veterinarja.

(2) Podrobnejše kriterije in pogostnost veterinarskih obiskov iz prejšnjega odstavka, ki jih mora glede na epidemiološko stanje ali druge dejavnike tveganja zagotoviti izvajalec dejavnosti, predpiše minister.

23. člen

(spremljanje)

(1) Za izvajanje 26. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava zagotavlja izvajanje spremljanja, ki vključuje:

1. sistematično spremljanje zdravstvenega stanja živali;
2. izvajanje preiskav za pravočasno ugotovitev prisotnosti, zatiranje in izkoreninjenje določenih bolezni s seznama ali porajajoče se bolezni;
3. proučevanje epizootioloških razmer;
4. veterinarske obiske obratov glede na tveganje, ki ga pomeni posamezni obrat, kadar je to potrebno;
5. pripravo epidemioloških študij in ocen tveganja za vnos in prenos bolezni s seznama in porajajočih se bolezni.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se med ukrepe za izvajanje spremljanja lahko vključi tudi druge bolezni za namen zagotavljanja ugodne epizootiološke situacije, njihovega zatiranja in izkoreninjenja.

(3) Podrobnejša pravila za izvajanje spremljanja iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

3. **Programi izkoreninjenja**

24. člen

(programi izkoreninjenja bolezni)

(1) Za izvajanje drugega odstavka 31. člena Uredbe 2016/429/EU o vzpostavitvi programa izkoreninjenja za eno ali več bolezni kategorije C za pridobitev statusa države, proste teh bolezni, odloči vlada.

(2) Program izkoreninjenja iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

4. **Status prost bolezni**

25. člen

(status prost bolezni)

Za izvajanje 38. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi in posodablja seznam območij in kompartmentov s statusom prost bolezni.

III. OZAVEŠČANJE O BOLEZNIH, PRIPRAVLJENOST NANJE IN NJIHOVO OBVLADOVANJE

A. Ozaveščanje o boleznih in pripravljenost nanje

26. člen

(načrti ukrepov)

(1) Za izvajanje 43. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava pripravi in posodablja načrte ukrepov in po potrebi navodila za izvajanje ukrepov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona za bolezni kategorije A oziroma porajajoče se bolezni ter jih objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Pri pripravi načrtov ukrepov se Uprava posvetuje z operativno strokovno skupino za posamezno bolezen, za katero se pripravi načrt ukrepov, in z deležniki, ki so vključeni v njihovo izvajanje.

27. člen

(simulacijske vaje)

Za izvajanje 45. člena Uredbe 2016/429/EU način, vsebino in pogostost izvajanja simulacijskih vaj predpiše minister.

28. člen

(uporaba veterinarskih zdravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni)

Za izvajanje prvega in drugega odstavka 46. člena Uredbe 2016/429/EU podrobnejše ukrepe glede uporabe veterinarskih zdravil za bolezni s seznama predpiše minister.

B. Obvladovanje bolezni

1. **Ukrepi za obvladovanje bolezni**

29. člen

(sum na bolezen)

(1) Za izvajanje prvega odstavka 53., prvega odstavka 72. in prvega odstavka 76. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti in druge fizične ali pravne osebe ob sumu, da se je pojavila katera izmed bolezni kategorije A, B ali bolezni kategorije C, za katero ima Republika Slovenija priznan status prost bolezni ali odobren program izkoreninjenja, nemudoma obvestijo veterinarsko organizacijo in sprejmejo predpisane ukrepe.

(2) Veterinar, ki posumi na bolezen iz prejšnjega odstavka, s pisnim navodilom v dnevniku veterinarskih posegov določi predpisane veterinarske ukrepe, o tem na predpisani način obvesti Upravo in poskrbi, da se sum bolezni potrdi ali ovrže ali se ugotovi vzrok pogina živali. Veterinar izvede vse potrebne ukrepe biološke zaščite, da sam ne pomeni tveganja za širjenje bolezni. Pisno navodilo je za izvajalca dejavnosti zavezujoče.

(3) Podrobnejša pravila glede obveščanja o sumu in ukrepe iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

30. člen

(preiskava suma)

Klinične preglede in odvzem vzorcev iz drugega odstavka 54. in drugega odstavka 73. člena Uredbe 2016/429/EU opravijo veterinarji in Nacionalni veterinarski inštitut (v nadaljnjem besedilu: NVI) v okviru prenosa uradnih dejavnosti iz 15. člena tega zakona, preiskave pa opravijo uradni laboratoriji.

31. člen

(uradna potrditev bolezni)

(1) Za izvajanje 58. in 77. člena Uredbe 2016/429/EU bolezen uradno potrdi Uprava z vpisom v uradno evidenco, vzpostavljeno v skladu z zakonom, ki ureja veterinarska merila skladnosti (v nadaljnjem besedilu: CIS VET).

(2) Če gre za prvi primer bolezni kategorij A, B ali C ali porajajoče se bolezni v državi ali za nadaljnje primere bolezni kategorije A, bolezen uradno potrdi Uprava, nadaljnje primere bolezni kategorij B ali C ali porajajoče se bolezni pa OU Uprave.

(3) Po uradni potrditvi bolezni kategorije A generalni direktor Uprave ali uradni veterinar na predlog DSNB določi območja z omejitvami, če je to potrebno, in ukrepe.

2. **Postopki po uradni potrditvi bolezni pri gojenih živalih**

32. člen

(epidemiološka poizvedba)

(1) Za izvajanje 57. člena Uredbe 2016/429/EU opravi epidemiološko poizvedbo uradni veterinar v skladu z načrtom ukrepov iz 26. člena tega zakona.

(2) O rezultatih epidemiološke poizvedbe uradni veterinar ali operativna strokovna skupina nemudoma obvesti Upravo oziroma DSNB.

3. **Ukrepi za obvladovanje bolezni pri divjih živalih**

33. člen

(ukrepi za obvladovanje bolezni pri divjih živalih)

Za izvajanje 70. člena Uredbe 2016/429/EU območje z omejitvami in ukrepe na predlog DSNB določi generalni direktor Uprave.

IV. REGISTRACIJA, ODOBRITEV, SLEDLJIVOST IN PREMIKI ŽIVALI

A. Kopenske živali, zarodni material in proizvodi živalskega izvora od kopenskih živali

1. **Registracija, odobritev, vodenje evidenc in registri**

1.1. *Registracija obratov in določenih vrst izvajalcev dejavnosti*

34. člen

(registracija obratov)

(1) Za izvajanje 84. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti, ki gojijo kopenske živali ali odvzemajo, pridobivajo, pripravljajo ali shranjujejo zarodni material, pred začetkom izvajanja dejavnosti Upravi sporočijo podatke o obratu ali za

že registrirane obrate spremembe podatkov ali prenehanje dejavnosti.

(2) Za izvajanje točke (d) prvega odstavka 269. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti sporočijo tudi:

1. enotno matično številko občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO) ali matično številko pravne osebe;

2. kontaktne podatke (telefonsko številko mobilnega telefona in naslov elektronske pošte);

3. identifikacijsko številko kmetijskega gospodarstva, če je izvajalec dejavnosti po zakonu, ki ureja kmetijstvo, zavezanec za vpis v Register kmetijskih gospodarstev.

(3) Ne glede na 3. točko prejšnjega odstavka izvajalec dejavnosti, ki ni zavezanec za vpis v Register kmetijskih gospodarstev in goji kopenske živali na kmetijskem gospodarstvu drugega nosilca, sporoči številko tistega kmetijskega gospodarstva, na katerem živali goji, v soglasju z nosilcem.

(4) Izvajalcem dejavnosti, ki gojijo prašiče v nekomercialnih obratih, dirkalne in jahalne enoprste kopitarje ali gojijo kopenske živali za kulturne, zgodovinske, rekreativne, znanstvene ali športne namene, ni treba sporočiti identifikacijske številke kmetijskega gospodarstva.

(5) Za izvajanje točke (a) 93. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava vpiše obrat v register obratov in določenih izvajalcev dejavnosti iz prvega odstavka 39. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: ROBI) in mu v skladu z drugim odstavkom 93. člena Uredbe 2016/429/EU dodeli edinstveno registracijsko številko (v nadaljnjem besedilu: REŠ). Uprava po vpisu obrata izvajalcu dejavnosti izda izpis iz tega registra.

(6) Za izvajanje točke (a) drugega odstavka 84. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava samodejno povzame podatke o imenu in naslovu izvajalca dejavnosti, če se spremeni nosilec kmetijskega gospodarstva v Registru kmetijskih gospodarstev, ki se vodi v skladu zakonom, ki ureja kmetijstvo, in je nosilec kmetijskega gospodarstva hkrati izvajalec dejavnosti.

(7) Za izvajanje točke (b) drugega odstavka 84. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava, če ugotovi, da se posamezna dejavnost v obratu ne izvaja tri leta, izvajalca dejavnosti pozove, da se v 15 dneh od poziva opredeli glede izvajanja dejavnosti. Če se izvajalec dejavnosti ne odzove, Uprava obratu ali posamezni dejavnosti pripiše informacijo o prenehanju dejavnosti.

(8) Podrobnejša pravila glede načina sporočanja in obveščanja iz tega člena ter oblike, sestave in dodelitve REŠ iz petega odstavka tega člena in tretjega odstavka 67. člena tega zakona predpiše minister.

35. člen

(registracija prevoznikov)

(1) Za izvajanje 87. člena Uredbe 2016/429/EU prevozniki Upravi sporočijo podatke o prevozniku ali za že registrirane prevoznike spremembe podatkov ali prenehanje dejavnosti.

(2) Za izvajanje točke (d) prvega odstavka 269. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti sporočijo tudi:

1. EMŠO ali matično številko pravne osebe;

2. kontaktne podatke (telefonsko številko mobilnega telefona in naslov elektronske pošte).

(3) Za izvajanje točke (b) 93. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava vpiše prevoznika v ROBI in mu v skladu z drugim odstavkom 93. člena Uredbe 2016/429/EU dodeli REŠ. Uprava po vpisu prevozniku izda izpis iz tega registra.

(4) Podrobnejša pravila glede načina sporočanja in obveščanja iz tega člena predpiše minister.

36. člen

(registracija izvajalcev dejavnosti, ki dejavnost zbiranja izvajajo neodvisno od obrata)

(1) Za izvajanje 90. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti, ki dejavnost zbiranja izvajajo neodvisno od obrata, Upravi sporočijo podatke o izvajanju dejavnosti ali za že registrirane izvajalce dejavnosti spremembe podatkov ali prenehanje dejavnosti.

(2) Za izvajanje točke (c) prvega odstavka 269. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti sporočijo tudi:

1. EMŠO ali matično številko pravne osebe;

2. kontaktne podatke (telefonsko številko mobilnega telefona in naslov elektronske pošte).

(3) Za izvajanje točke (c) 93. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava vpiše izvajalca dejavnosti iz točke (c) v ROBI in mu v skladu z drugim odstavkom 93. člena Uredbe 2016/429/EU dodeli REŠ. Uprava po vpisu izvajalcu dejavnosti izda izpis iz tega registra.

(4) Podrobnejša pravila glede načina sporočanja in obveščanja iz tega člena predpiše minister.

37. člen

(odstopanja od obveznosti registracije)

(1) Za izvajanje 85., 88. in 91. člena Uredbe 2016/429/EU se izvzamejo obrati, ki predstavljajo neznatno tveganje.

(2) Dodatna merila v zvezi z vrstami in omejitvami števila gojenih kopenskih živali, ki se lahko gojijo v takih obratih ter omejitvijo geografske lokacije navedenih obratov, predpiše minister.

1.2. *Odobritev določenih vrst obratov*

38. člen

(odobritev določenih obratov)

(1) Za izvajanje 99. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti vložijo vlogo za odobritev obrata pri Upravi. Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Po prejetju popolne vloge in če so zahteve iz tretjega odstavka 99. člena Uredbe 2016/429/EU izpolnjene, Uprava obrat odobri z odločbo, mu dodeli edinstveno številko odobritve (EŠO) in ga vpiše v ROBI.

(3) Če se spremenijo dejstva oziroma podatki, na katera se opira odločba iz prejšnjega odstavka, Uprava že izdano odločbo ali več izdanih odločb za isti obrat spremeni ali razveljavi in jih nadomesti z novo.

(4) Podrobnejša pravila glede načina oddaje vloge iz prvega odstavka tega člena ter oblike, sestave in dodelitve EŠO iz drugega odstavka tega člena in drugega odstavka 68. člena tega zakona ter roke in način obveščanja v skladu z drugim odstavkom 96. člena Uredbe 2016/429/EU predpiše minister.

1.3. *Registri*

39. člen

(registri obratov in določenih izvajalcev dejavnosti)

(1) Uprava vzpostavi in posodablja registre iz 101. in 185. člena Uredbe 2016/429/EU, in sicer:

1. vseh obratov in izvajalcev dejavnosti, ki jih registrira za izvajanje 93. člena Uredbe 2016/429/EU,

2. vseh obratov, ki jih odobri v skladu s 97. in 99. členom Uredbe 2016/429/EU,

3. vseh obratov akvakulture, ki jih registrira v skladu s 173. členom Uredbe 2016/429/EU,

4. vseh obratov akvakulture, ki jih odobri v skladu s prvim odstavkom 181. člena Uredbe 2016/429/EU, in

5. vseh obratov za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni, ki jih odobri v skladu s prvim odstavkom 181. člena Uredbe 2016/429/EU.

(2) Registri iz prejšnjega odstavka se vodijo centralno in v elektronski obliki.

(3) Podatki v registrih iz tega člena se hranijo arhivsko.

(4) Za dostop do registrov in zbirk podatkov Uprave je zahtevana srednja raven zanesljivosti sredstva elektronske identifikacije v skladu z zakonom, ki ureja sredstva elektronske identifikacije, s katerimi se dokazuje osebna elektronska identiteta.

40. člen

(pridobivanje in uporaba podatkov)

(1) Za izvajanje 101., 109. in 185. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava pridobiva in obdeluje podatke, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih zbirk podatkov, ki jih upravljajo državni organi, javni zavodi in agencije ter drugi pooblaščeni organi:

1. centralnega registra prebivalstva (EMŠO in davčna številka, datum rojstva, datum smrti, osebno ime, stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, začasno prebivališče v Republiki Sloveniji, prebivališče v tujini, naslov za vročanje, podatek o skrbniku in vrnitvi poslovne sposobnosti, številka mobilnega telefona in elektronski naslov za vročanje);

2. poslovnega registra Slovenije (matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa, pravnoorganizacijska oblika subjekta, naziv (polno ime, kratko ime), naslov ali sedež, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, ali ustanoviteljih in zastopnikih, podatki o številki transakcijskega računa, povprečno število zaposlenih na podlagi delovnih ur, letno poročilo, stroški);

3. iz evidence subjektov in registra kmetijskih gospodarstev, ki se vodita v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo;

4. zbirk podatkov iz katastra nepremičnin (podatki o prostorskih enotah, hišnih številkah, parcelah, stavbah in delih stavb, ki se vodijo v katastru nepremičnin v skladu z zakonom, ki ureja kataster nepremičnin, vključno s podatki o lastniku in upravljavcu, in sicer EMŠO ali matična številka, osebno ime oziroma firma ali ime, naslov stalnega prebivališča oziroma naslov sedeža);

5. zbirk podatkov informatizirane glavne knjige zemljiške knjige (podatki o lastniku ali zakupniku zemljiške parcele, in sicer za pravne osebe: podatki o firmi in naslovu, sedežu in matični številki, za fizične osebe: podatki o osebnem imenu, naslovu stalnega prebivališča in EMŠO);

6. evidence registriranih vozil (podatki o posameznem vozilu, lastniku vozila ali osebi, na katero je vozilo registrirano, EMŠO ali matična številka).

(2) Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov lahko Uprava uporablja tudi temeljne topografske načrte, zbirko topografskih podatkov, topografske karte, pregledne karte, ortofoto, podatke digitalnega modela reliefa in druge prostorske podatke.

(3) Upravljavci načrtov, kart, ortofotov, podatkov digitalnega modela reliefa in drugih prostorskih podatkov iz prejšnjega odstavka pošljejo Upravi podatke brezplačno.

(4) Uprava dostopa do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirk podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena z neposredno elektronsko povezavo, če tehnične možnosti to omogočajo.

(5) Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov po tem zakonu lahko Uprava na podlagi razpoložljivega identifikatorja v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona pridobiva in obdeluje podatke iz zbirk podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena za osebe, ki se v zbirke podatkov vpisujejo po svoji volji ali se morajo vanje vpisati v skladu z zakonom.

(6) Za komuniciranje z izvajalci dejavnosti glede izvajanja tega zakona lahko Uprava obdeluje kontaktne podatke izvajalcev dejavnosti (številka mobilnega telefona in elektronski naslov).

41. člen

(povezovanje zbirk podatkov)

(1) Za namen izvajanja nalog iz tega zakona in za namen oblikovanja centralnega informacijskega sistema Uprave v skladu z zakonom, ki ureja veterinarska merila skladnosti, se zbirke podatkov iz tega zakona povezujejo z zbirkami podatkov iz prejšnjega člena, razen 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Za povezovanje zbirk podatkov za namen iz prejšnjega odstavka se uporablja davčna številka, EMŠO, matična številka poslovnega subjekta ali identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva ali identifikacijska številka subjekta, ki se dodeli v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, glede na razpoložljivost identifikatorja v zbirki, s katero se povezuje. Kadar se zbirke podatkov povezujejo z EMŠO ali davčno številko, se uporabi zgolj en identifikator.

42. člen

(dostop do podatkov)

(1) Podatki iz zbirk podatkov iz tega zakona se lahko uporabljajo samo za namene, določene z zakonom.

(2) Podatki o REŠ, lokaciji obrata, vrsti dejavnosti ter osebnem imenu oziroma nazivu in izvajalca dejavnosti v odobrenih obratih in zdravstvenem statusu obrata so javni in se objavijo na osrednjem spletnem portalu državne uprave.

(3) Podatki o REŠ, lokaciji obrata, vrsti dejavnosti in izvajalcu dejavnosti v registriranih obratih, vključno z osebnim imenom, če je izvajalec dejavnosti fizična oseba, identifikacijski podatki živali in lokacija živali ter zdravstveni status obrata, kjer je to primerno, so javno dostopni posamično.

(4) Podatke iz zbirk podatkov iz tega zakona lahko pridobivajo znanstveno-raziskovalne organizacije pod pogoji in na način, določen z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

43. člen

(pošiljanje podatkov in vpogled v podatke za izvajanje zakonsko določenih nalog)

(1) Uprava pošlje podatke iz zbirk podatkov tega zakona veterinarjem in pravnim osebam iz 15. člena tega zakona, izvajalcem intervencij skupne kmetijske politike, drugim državnim organom in občinam, če jih ti potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog, ter izvajalcem javnih pooblastil in javnih služb.

(2) Uprava omogoči vpogled v zbirke podatkov iz tega zakona osebam, ki opravljajo naloge pri osebah iz prejšnjega odstavka in pri izvajalcih intervencij skupne kmetijske politike, osebam v drugih državnih organih in občinah, če jih te osebe potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog, ter osebam pri izvajalcih javnih pooblastil in javnih služb.

44. člen

(elektronski dostop do podatkov v zbirkah podatkov Uprave za izvajalca dejavnosti)

(1) Uprava vzpostavi in vzdržuje informacijski sistem, ki omogoča elektronsko izmenjavo informacij med računalniško zbirko podatkov Uprave in izvajalcem dejavnosti.

(2) Izvajalec dejavnosti, ki je vpisan v ROBI, je upravičen do elektronskega dostopa do svojih podatkov v računalniški zbirki podatkov Uprave.

(3) Izvajalec dejavnosti Upravo obvesti o spremembah, ki vplivajo na upravičenost do elektronskega dostopa, v osmih dneh od nastanka spremembe.

(4) Uprava izvajalcu dejavnosti ukine elektronski dostop do zbirk podatkov Uprave, če uporabnik to pisno zahteva ali če ugotovi, da niso več izpolnjeni pogoji za dostop.

(5) Uprava v primeru suma na nepravilno ali nenamensko uporabo podatkov ali na vnašanje neresničnih podatkov z namenom, da bi se taki podatki uporabljali kot pravi, takoj odvzame elektronski dostop za vnos podatkov v zbirke podatkov Uprave.

(6) Podrobnejša pravila glede načina pridobitve dostopa, odvzema in ponovne dodelitve, načina izmenjave informacij in uporabe informacijskega sistema za elektronsko izmenjavo predpiše minister.

1.4. *Evidence*

45. člen

(vodenje evidenc)

(1) Za izvajanje točke (d) prvega odstavka 269. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava v evidencah iz 102. člena Uredbe

2016/429/EU lahko zahteva dodatne informacije, ki omogočajo identifikacijo gojenih kopenskih živalih (identifikacijska številka matere, spol, pasemski tip in drugi identifikacijski podatki, če so znani).

(2) Za izvajanje četrtega odstavka 102. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalcem dejavnosti ni treba voditi evidenc, če imajo elektronski dostop iz prejšnjega člena in so informacije v računalniško zbirko podatkov vnesene v predpisanem roku.

(3) Izvajalci dejavnosti evidence iz 102., 103., 104. in 105. člena Uredbe 2016/429/EU hranijo tri leta.

(4) Podrobnejša pravila glede oblike, vodenja in vzdrževanja evidenc iz tega člena predpiše minister.

2. **Zahteve za sledljivost gojenih kopenskih živali in zarodnega materiala**

2.1. *Gojene kopenske živali*

46. člen

(sistem za identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali)

(1) Za izvajanje 108. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava vzpostavi sistem za identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali.

(2) Za izvajanje točke (c) petega odstavka 108. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 16. člena tega zakona za zagotavljanje praktičnega izvajanja sistema za identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali, vključno z izdajanjem identifikacijskih dokumentov, pooblasti osebe iz 15. člena tega zakona.

(3) Izvajalec dejavnosti gojene kopenske živali označi in priglasi podatke v računalniško zbirko podatkov o gojenih kopenskih živalih sam ali prek oseb iz prejšnjega odstavka.

(4) Podrobnejša pravila glede izvajanja sistema za identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali iz tega člena predpiše minister.

47. člen

(računalniška zbirka podatkov o gojenih kopenskih živalih)

(1) Uprava vzpostavi in vzdržuje računalniško zbirko podatkov o gojenih kopenskih živalih iz 109. člena Uredbe 2016/429/EU.

(2) Za izvajanje točke (e) prvega odstavka 269. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava v računalniški zbirki podatkov vzpostavi zbirko podatkov za druge gojene kopenske živali in zahteva vodenje dodatnih informacij o gojenih kopenskih živalih in njihovih premikih.

(3) Podrobnejša pravila glede vzpostavitve zbirke podatkov za druge gojene kopenske živali ter vodenja dodatnih informacij in premikov iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

48. člen

(identifikacijski dokumenti, dokumenti o premiku in drugi dokumenti za identifikacijo in sledenje gojenih kopenskih živali)

(1) Za izvajanje 110. člena Uredbe 2016/429/EU se identifikacijski dokumenti, dokumenti o premikih in drugi dokumenti za identifikacijo in sledenje gojenih kopenskih živali izdajo v elektronski ali papirni obliki.

(2) Za izvajanje točke (e) prvega odstavka 269. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava v dokumentih iz 110. člena Uredbe 2016/429/EU lahko zahteva dodatne informacije, ki omogočajo identifikacijo gojenih kopenskih živali (identifikacijska številka matere, spol, pasemski tip in drugi identifikacijski podatki, če so znani) ter izdaje dokumentov iz prejšnjega odstavka za druge gojene kopenske živali.

(3) Za izvajanje drugega odstavka 113. člena in 116. člena Uredbe 2016/429/EU živali ob premiku ne spremlja dokument o premiku, če izvajalec dejavnosti zagotovi, da so informacije o premiku vnesene v računalniško zbirko podatkov v predpisanem roku.

(4) Podrobnejša pravila glede oblike in načina izdaje dokumentov iz prvega odstavka tega člena ter dodatnih informacij in roka iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

49. člen

(zahteve za sledljivost zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev)

Za izvajanje 121. člena Uredbe 2016/429/EU podrobnejše zahteve za sledljivost zarodnega materiala iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev predpiše minister.

50. člen

(računalniška zbirka podatkov o drugih živalih, ki niso opredeljene kot kopenske ali vodne živali)

(1) Za izvajanje točk (d) in (e) prvega odstavka 269. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava v računalniški zbirki podatkov vzpostavi zbirko podatkov o drugih živalih, ki niso opredeljene kot kopenske ali vodne živali.

(2) Podrobnejša pravila glede vzpostavitve zbirke podatkov iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

3. **Premiki gojenih kopenskih živali, zarodnega materiala in proizvodov**

3.1. *Premiki gojenih kopenskih živali po EU*

51. člen

(premiki gojenih kopenskih živali za zakol)

(1) Za izvajanje 128. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti ob najavi premika živali za zakol zaradi izkoreninjenja bolezni v okviru programa izkoreninjenja v drugo državo članico predloži OU Uprave odobritev pristojnega organa namembne države članice ali držav članic prehoda.

(2) Za izvajanje 128. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti za premik živali za zakol zaradi izkoreninjenja bolezni v okviru programa izkoreninjenja v Republiko Slovenijo kot namembno državo pred premikom pridobi dovoljenje Uprave. V ta namen izvajalec dejavnosti vloži vlogo pri OU Uprave. Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

52. člen

(odstopanja glede dejavnosti zbiranja gojenih kopitarjev in perutnine)

Dejavnost zbiranja gojenih kopitarjev in perutnine se v skladu z drugim odstavkom 133. člena Uredbe 2016/429/EU lahko izvaja na prevoznih sredstvih neposredno iz obratov izvora.

53. člen

(premiki gojenih kopenskih živali v zaprte obrate)

Za izvajanje 137. člena Uredbe 2016/429/EU podrobnejša pravila glede premikov gojenih kopenskih živali v zaprte obrate predpiše minister, če pravila niso določena s pravnimi akti EU, sprejetimi na podlagi drugega odstavka 137. člena Uredbe 2016/429/EU.

54. člen

(premiki gojenih kopenskih živali za znanstvene namene)

(1) Za izvajanje prvega odstavka 138. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti vloži vlogo pri Upravi. Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Podrobnejša pravila glede odobritve odstopanj iz drugega odstavka 138. člena Uredbe 2016/429/EU predpiše minister.

55. člen

(odstopanja glede rekreativne uporabe, športnih in kulturnih dogodkov, dela v bližini meja in paše)

(1) Za odobritev odstopanj od zahtev za premike za katerega izmed namenov iz prvega odstavka 139. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti vloži vlogo pri Upravi.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati vsaj naslednje podatke:

1. podatke o izvajalcu dejavnosti;
2. namembni kraj, državo;
3. namen premika;
4. število, vrsto in kategorijo živali, vključenih v premik;
5. trajanje premika;
6. dodatne informacije (dodatni podatki o namembnem kraju).

(3) Za izvajanje drugega in tretjega odstavka 139. člena Uredbe 2016/429/EU se o odstopanjih glede premikov Uprava dogovori s pristojnimi organi sosednjih držav članic in o teh odstopanjih obvesti Komisijo.

(4) Podrobnejša pravila glede odobritve odstopanj iz tega člena predpiše minister.

56. člen

(veterinarsko spričevalo za gojene kopenske živali)

(1) Za izvajanje drugega pododstavka drugega odstavka 143. člena Uredbe 2016/429/EU za premike z območij z omejitvami v Republiki Sloveniji veterinarsko spričevalo iz prvega odstavka 149. člena Uredbe 2016/429/EU ni potrebno.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko glede na tveganje za zdravje živali in ljudi, ki ga takšni premiki pomenijo, na podlagi mnenja DSNB v skladu z 9. členom tega zakona generalni direktor Uprave odloči drugače.

57. člen

(najava pošiljke za premik gojenih kopenskih živali v drugo državo članico)

(1) Za izvajanje 152. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti uradno obvestijo Upravo o premiku gojenih kopenskih živali v drugo državo članico vsaj dva delovna dneva pred nameravanim premikom.

(2) Podrobnejši način uradnega obveščanja predpiše minister.

58. člen

(odgovornost pristojnega organa za uradno obveščanje o premikih gojenih kopenskih živali v druge države članice)

Za izvajanje tretjega odstavka 153. člena Uredbe 2016/429/EU so regije za upravljanje uradnih obvestil o premikih OU Uprave.

59. člen

(premiki divjih kopenskih živali)

(1) Za izvajanje 155. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti obvesti Upravo o nameravanem premiku divjih kopenskih živali v drugo državo članico. V ta namen izvajalec dejavnosti vloži vlogo pri Upravi. Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Uprava o nameravanem premiku obvesti pristojni organ namembne države članice, s katerim se dogovorita o premiku.

(2) Za izvajanje 155. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti za premik divjih kopenskih živali v Republiko Slovenijo kot namembno državo pred premikom pridobi odobritev Uprave. V ta namen izvajalec dejavnosti vloži vlogo pri Upravi. Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Po prejetju obvestila pristojnega organa države članice izvora se Uprava z njim dogovori o premiku.

60. člen

(uveljavljanje odstopanj izvajalca dejavnosti)

(1) Izvajalec dejavnosti, ki želi uveljavljati odstopanja od predpisanih zahtev ali pogojev iz 137., 138., 139. in 157. člena Uredbe 2016/429/EU, vloži vlogo za odobritev odstopanja pri OU Uprave.

(2) Območni urad Uprave pri odločanju po potrebi pridobi mnenje NVI ali, kadar je tako predvideno, dovoljenje ali soglasje pristojnega organa druge države članice.

3.2. *Premiki zarodnega materiala*

61. člen

(premik zarodnega materiala za uničenje)

(1) Za izvajanje četrtega odstavka 157. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti ob najavi premika zarodnega materiala za uničenje zaradi izkoreninjenja bolezni v okviru programa izkoreninjenja v drugo državo članico predloži OU Uprave odobritev pristojnega organa namembne države članice.

(2) Za izvajanje četrtega odstavka 157. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti za premik zarodnega materiala za uničenje zaradi izkoreninjenja bolezni v okviru programa izkoreninjenja v Republiko Slovenijo kot namembno državo pred premikom pridobi odobritev OU Uprave. V ta namen izvajalec dejavnosti vloži vlogo pri OU Uprave in vlogi priloži soglasje predelovalnega obrata, ki izvaja to dejavnost. Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

62. člen

(obveznosti izvajalcev dejavnosti glede veterinarskih spričeval za premike zarodnega materiala)

(1) Za izvajanje tretjega pododstavka drugega odstavka 161. člena Uredbe 2016/429/EU za premike zarodnega materiala z območij z omejitvami v Republiki Sloveniji veterinarsko spričevalo iz prvega odstavka 161. člena Uredbe 2016/429/EU ni potrebno.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko glede na tveganje za zdravje živali in ljudi, ki ga takšni premiki pomenijo, na podlagi mnenja DSNB v skladu z 9. členom tega zakona generalni direktor Uprave odloči drugače.

63. člen

(premiki zarodnega materiala za znanstvene namene)

(1) Za izvajanje 165. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti OU Uprave z vlogo zaprosi za soglasje za prejem zarodnega materiala za znanstvene namene.

(2) OU Uprave prouči vlogo in po potrebi pridobi mnenje NVI ali, kadar je tako predvideno, dovoljenje ali soglasje pristojnega organa druge države članice.

3.3. *Premiki proizvodov živalskega izvora*

64. člen

(premiki proizvodov živalskega izvora)

(1) Za izvajanje drugega pododstavka prvega odstavka 167. člena Uredbe 2016/429/EU za premike z območij z omejitvami v Republiki Sloveniji veterinarsko spričevalo iz prvega odstavka 149. člena Uredbe 2016/429/EU ni potrebno.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko glede na tveganje za zdravje živali in ljudi, ki ga takšni premiki pomenijo, na podlagi mnenja DSNB v skladu z 9. členom tega zakona generalni direktor Uprave odloči drugače.

65. člen

(uradno obveščanje o premikih proizvodov živalskega izvora)

(1) Za izvajanje 169. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti uradno obvestijo Upravo o premiku proizvodov ži-

valskega izvora v drugo državo članico vsaj dva delovna dneva pred nameravanim premikom.

(2) Podrobnejši način uradnega obveščanja iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

(3) Za izvajanje tretjega odstavka 169. člena Uredbe 2016/429/EU so regije za upravljanje uradnih obvestil o premikih OU Uprave.

66. člen

(nacionalni ukrepi za kopenske živali)

(1) Za izvajanje 170. člena Uredbe 2016/429/EU nacionalne ukrepe za obvladovanje bolezni ter premike živali in zarodnega materiala predpiše minister.

(2) Za izvajanje 171. člena Uredbe 2016/429/EU nacionalne ukrepe za omejevanje učinka bolezni z nacionalnega seznama bolezni predpiše minister.

B. Vodne živali in proizvodi živalskega izvora od vodnih živali

1. **Registracija, odobritev, vodenje evidenc, registri**

67. člen

(registracija obratov akvakulture)

(1) Za izvajanje 172. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti v obratih akvakulture pred začetkom izvajanja dejavnosti Upravi sporočijo podatke o obratu, spremembe podatkov ali prenehanje dejavnosti.

(2) Za izvajanje točke (d) prvega odstavka 269. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti Upravi sporočijo tudi:

1. EMŠO ali matično številko pravne osebe in
2. kontaktne podatke (telefonsko številko mobilnega telefona in naslov elektronske pošte).

(3) Uprava vpiše obrat iz 173. člena Uredbe 2016/429/EU v ROBI in mu v skladu z drugim pododstavkom 173. člena Uredbe 2016/429/EU dodeli REŠ. Uprava po vpisu obrata izvajalcu dejavnosti izda izpis iz tega registra.

(4) Za izvajanje točke (b) drugega odstavka 172. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava po prejetju obvestila izvajalca dejavnosti, da je prenehal z izvajanjem dejavnosti, to informacijo vpiše v ROBI.

(5) Podrobnejša pravila glede načina sporočanja in obveščanja iz tega člena predpiše minister.

(6) Za izvajanje 174. člena Uredbe 2016/429/EU se od zahteve za registracijo izvzamejo obrati akvakulture, ki predstavljajo neznatno tveganje.

68. člen

(odobritev obratov akvakulture)

(1) Za izvajanje 183. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti vloži vlogo za odobritev pri Upravi. Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Za izvajanje tretjega odstavka 183. člena Uredbe 2016/429/EU se odobrenemu obratu dodeli EŠO.

(3) Če se spremenijo dejstva ali podatki, na katere se opira odločba iz prejšnjega odstavka, Uprava že izdano odločbo ali več odločb za isti obrat spremeni ali razveljavi in jih nadomesti z novo.

(4) Za izvajanje četrtega in petega odstavka 183. člena Uredbe 2016/429/EU obrate, ki ne izpolnjujejo vseh zahtev za odobritev iz 181. člena Uredbe 2016/429/EU, pogojno odobri Uprava.

(5) Podrobnejša pravila glede načina oddaje vloge iz prvega odstavka tega člena in način obveščanja v skladu z drugim odstavkom 180. člena Uredbe 2016/429/EU predpiše minister.

(6) Za izvajanje drugega odstavka 176. člena Uredbe 2016/429/EU lahko podrobnejša pravila glede odstopanja od obveznosti vloge za odobritev predpiše minister.

69. člen

(registri obratov akvakulture in obratov za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni)

Registrirane in odobrene obrate akvakulture Uprava vpiše v ROBI.

70. člen

(vodenje evidenc in sledljivost)

(1) Za izvajanje točke (d) prvega odstavka 269. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava v evidencah iz 186. člena Uredbe 2016/429/EU zahteva dodatne informacije o živalih iz akvakulture.

(2) Vzorci obrazcev za vodenje evidenc iz 186., 187. in 188. člena Uredbe 2016/429/EU so dostopni na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Evidence iz 186., 187. in 188. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalci dejavnosti hranijo tri leta.

(4) Podrobnejša pravila glede vsebine, vodenja in vzdrževanja evidenc iz tega člena predpiše minister.

2. **Premiki vodnih živali po EU**

2.1. *Splošne zahteve za premike*

71. člen

(sprememba predvidene uporabe)

Za izvajanje tretjega odstavka 193. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti vloži vlogo pri OU Uprave. Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

2.2. *Vodne živali, namenjene v obrate akvakulture ali za izpust v naravo*

72. člen

(vodne živali, namenjene v obrate akvakulture ali za izpust v naravo)

(1) Za izvajanje drugega odstavka 196. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti vloži vlogo pri OU Uprave. Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Če gre za premik v drugo državo članico, izvajalec dejavnosti vlogi priloži tudi soglasje pristojnega organa namembne države članice ali držav članic prehoda.

(2) Za izvajanje prvega odstavka 198. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti vloži vlogo pri OU Uprave. Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Če gre za premik v drugo državo članico, izvajalec dejavnosti vlogi priloži tudi soglasje pristojnega organa namembne države članice ali držav članic prehoda.

(3) Za izvajanje 199. člena Uredbe 2016/429/EU lahko izvajalci dejavnosti izpustijo vodne živali v naravo le, če izvirajo iz države članice, njenega območja, kompartmenta ali obrata akvakulture s statusom prost ene ali več bolezni s seznama in spadajo med vrste s seznama.

2.3. *Vodne živali, namenjene za prehrano ljudi*

73. člen

(premik živih živali iz akvakulture, namenjenih za prehrano ljudi)

Za izvajanje drugega odstavka 201. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti vloži vlogo pri OU Uprave. Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

74. člen

(vodne živali za znanstvene namene)

Za izvajanje prvega odstavka 204. člena Uredbe 2016/429/EU izvajalec dejavnosti vloži vlogo pri OU Uprave.

Vzorec vloge je dostopen na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

75. člen

(nacionalni ukrepi za vodne živali)

Za izvajanje 226. člena Uredbe 2016/429/EU nacionalne ukrepe za omejevanje učinka bolezni z nacionalnega seznama bolezni predpiše minister.

V. VSTOP V EU IN IZVOZ

1. **Vstop živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v EU iz tretjih držav in z ozemelj**

76. člen

(seznam tretjih držav in ozemelj)

(1) Za izvajanje drugega odstavka 230. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava določi, iz katerih tretjih držav in z ozemelj lahko določene vrste in kategorije živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora vstopijo v Republiko Slovenijo.

(2) Seznam iz prejšnjega odstavka Uprava objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Podrobnejša pravila glede določitve seznama iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

2. **Vstop vrst in kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v EU**

77. člen

(zahteve za zdravstveno varstvo živali za vstop vrst in kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora)

(1) Za izvajanje tretjega odstavka 234. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava lahko določi pogoje za zdravstveno varstvo živali za vstop določenih vrst in kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora, za katere niso sprejeta pravila EU za vstop iz tretjih držav v EU.

(2) Podrobnejša pravila glede določitve pogojev iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

78. člen

(veterinarska spričevala, deklaracije in drugi dokumenti)

Za izvajanje četrtega odstavka 238. člena Uredbe 2016/429/EU se uporabljajo pravila, določena na podlagi drugega odstavka prejšnjega člena.

3. **Izvoz**

79. člen

(izvoz iz EU)

Za izvajanje drugega odstavka 243. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava glede izvoza in ponovnega izvoza v tretjo državo sodeluje s pristojnimi organi v zadevni tretji državi.

80. člen

(veterinarsko spričevalo za izvoz živali in proizvodov)

(1) Oblika in vsebina veterinarskega spričevala za izvoz živali in proizvodov je določena s predpisi namembne tretje države.

(2) Izvajalec dejavnosti, ki žival ali proizvode izvaža (v nadaljnjem besedilu: izvoznik), pripravi vsebino za obrazec veterinarskega spričevala na podlagi pogojev, ki jih pridobi v namembni tretji državi, in ga v elektronski obliki pošlje Upravi.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek vsebino in obliko obrazca pripravi Uprava, če tako določa sporazum, ki ga ima Republika Slovenija z namembno tretjo državo.

(4) Izvoznik odgovarja za škodo, ki nastane kot posledica zavrnitve uvoza pošiljke s strani namembne tretje države zaradi neustreznega obrazca iz drugega odstavka tega člena, ki ni v skladu z zahtevami namembne tretje države glede oblike in vsebine spričevala.

(5) Izvoznik vnaprej najavi izvoz živali ali proizvodov.

(6) Način priprave veterinarskih spričeval za izvoz, postopek najave izvoza živali ali proizvodov in način zagotavljanja sledljivosti izdanih veterinarskih spričeval za izvoz živali ali proizvodov predpiše minister.

81. člen

(vloga za izvoz po predhodnem postopku preverjanja pogojev)

(1) Če želi izvoznik izvažati v državo, za katero še ni pripravljen obrazec izvoznega veterinarskega spričevala, in se zahteva predhodna izpolnitev vprašalnika njihove države, predhodni pregled sistema nadzora ali podpis protokola o sodelovanju, vloži vlogo pri Upravi in plača pristojbino.

(2) Višino in način plačila pristojbine iz prejšnjega odstavka določi vlada.

VI. NETRGOVSKI PREMIKI HIŠNIH ŽIVALI V DRŽAVO ČLANICO IZ DRUGE DRŽAVE ČLANICE ALI IZ TRETJE DRŽAVE ALI Z OZEMLJA

1. **Pogoji za netrgovske premike hišnih živali v državo članico iz druge države članice**

82. člen

(netrgovski premiki hišnih živali vrst s seznama v delu B Priloge I Uredbe 2016/429/EU)

Za izvajanje tretjega odstavka 248. člena Uredbe 2016/429/EU pogoje za netrgovske premike hišnih živali vrst s seznama v delu B Priloge I Uredbe 2016/429/EU predpiše minister.

2. **Pogoji za netrgovske premike hišnih živali iz držav ali z ozemelj zunaj EU**

83. člen

(netrgovski premiki hišnih živali vrst s seznama v delu A Priloge I Uredbe 2016/429/EU)

Za izvajanje drugega odstavka 249. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava v sodelovanju s carinskim organom določi seznam vstopnih točk za potnike za namen netrgovskih premikov hišnih živali vrst s seznama v delu A Priloge I Uredbe 2016/429/EU in ga objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

84. člen

(netrgovski premiki hišnih živali vrst s seznama v delu B Priloge I Uredbe 2016/429/EU)

(1) Za izvajanje točke (d) drugega odstavka 250. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava v sodelovanju s carinskim organom določi seznam vstopnih točk za potnike za namen netrgovskih premikov hišnih živali vrst s seznama v delu B Priloge I Uredbe 2016/429/EU iz tretjih držav in ga objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Za izvajanje tretjega odstavka 250. člena Uredbe 2016/429/EU pogoje za vstop iz tretjih držav predpiše minister.

3. **Obveznosti obveščanja**

85. člen

(obveščanje)

Za izvajanje drugega odstavka 256. člena Uredbe 2016/429/EU Uprava na osrednjem spletnem mestu držav-

ne uprave objavlja informacije o zahtevah za zdravstveno varstvo živali, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali.

VII. NUJNI UKREPI

86. člen

(ukrepi v nujnih primerih)

Za izvajanje 257., 258. in 262. člena Uredbe 2016/429/EU ukrepe v nujnih primerih določi generalni direktor Uprave v skladu z 9. členom tega zakona.

VIII. IZREDNI UKREPI

87. člen

(posebne pristojnosti in pooblastila uradnega veterinarja)

Uradni veterinar ima poleg pristojnosti po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, in predpisih, ki urejajo veterinarstvo, še naslednje pristojnosti in pooblastila:

1. izvajalcu dejavnosti izreči začasno prepoved izvajanja dejavnosti (za vse ali nekatere vrste živali), če je ta s svojim ravnanjem povzročil nevarnost širjenja bolezni živali ali je bil predhodno že pravnomočno kaznovan zaradi neupoštevanja ukrepov v zvezi s preprečevanjem in obvladovanjem bolezni živali;
2. izvajalcu dejavnosti izreči trajno prepoved reje živali, če je bil že najmanj dvakrat pravnomočno kaznovan zaradi neupoštevanja ukrepov v zvezi s preprečevanjem in obvladovanjem bolezni živali in je z določenim ravnanjem povzročil nevarnost širjenja bolezni živali;
3. odvzeti žival po postopku, ki ga ureja zakon o zaščiti živali, v primeru ravnanja v nasprotju z odrejenimi ukrepi, katerih nespoštovanje bi pomembno povečalo nevarnost širjenja bolezni živali;
4. določiti začasnega izvajalca dejavnosti za zagotovitev nujne oskrbe živali in ohranjanje osnovnega obsega dejavnosti, če ne pride do odvzema in prodaje živali. Določitev začasnega izvajalca ne vpliva na dednopravna razmerja in ne posega v pristojnost sodišča v zapuščinskem postopku.

IX. KAZENSKE DOLOČBE

88. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 3.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki:

1. ne izvaja ustreznih ukrepov za biološko zaščito za gojene živali ali proizvode, za katere je odgovorna (četrti odstavek 10. člena Uredbe 2016/429/EU);
2. pri izvajanju ukrepov za preprečevanje ali obvladovanje bolezni ne sodeluje z Upravo in veterinarji (peti odstavek 10. člena Uredbe 2016/429/EU);
3. ne ravna v skladu s prvim ali drugim odstavkom 12. člena Uredbe 2016/429/EU;
4. ravna s povzročitelji bolezni v raziskovalne, izobraževalne, diagnostične namene ali namene proizvodnje cepiv in drugih bioloških proizvodov, ne sprejme ustreznih ukrepov za biološko zaščito, biološko varnost in biološko zadrževanje, da bi preprečili uhajanje povzročiteljev bolezni in njihov naknaden stik z živalmi zunaj laboratorija ali drugega objekta, v katerem ravnajo s povzročitelji bolezni v te namene (točka (a) prvega odstavka 16. člena Uredbe 2016/429/EU);
5. ravna s povzročitelji bolezni v raziskovalne, izobraževalne, diagnostične namene ali namene proizvodnje cepiv in drugih bioloških proizvodov, ne poskrbi, da premik povzročiteljev bolezni, cepiv in drugih bioloških proizvodov med laboratoriji ali drugimi objekti ne poveča tveganja za širjenje bolezni s seznama in porajajočih se bolezni (točka (b) prvega odstavka 16. člena Uredbe 2016/429/EU);
6. kot uradni laboratorij na področju zdravja živali z rezultati ali poročili ne ravna v skladu z načelom poslovne skrivnosti in zaupnosti (tretji odstavek 17. člena Uredbe 2016/429/EU);
7. kot uradni laboratorij na področju zdravja živali ne obvesti Uprave o rezultatu ali poročilu laboratorijske analize, testa ali diagnoze (tretji odstavek 17. člena Uredbe 2016/429/EU);
8. ne prijavi nemudoma razloga za sum ali ugotovitev prisotnosti bolezni s seznama iz točke (a) ali točke (b) prvega odstavka 18. člena Uredbe 2016/429/EU;
9. ne prijavi povečane umrljivosti in drugih znakov hude bolezni ali znatnega zmanjšanja stopnje proizvodnje iz nepojasnjenega vzroka in sicer za namene nadaljnje preiskave, vključno z vzorčenjem za laboratorijsko preiskavo, če je to potrebno iz točke (c) prvega odstavka 18. člena Uredbe 2016/429/EU;
10. ne zagotovi obiska veterinarja v obratu, kadar je to potrebno zaradi tveganja, ki ga pomeni zadevni obrat (prvi odstavek 25. člena Uredbe 2016/429/EU);
11. uporabi veterinarska zdravila za bolezni s seznama v nasprotju z 28. členom tega zakona;
12. uporabi veterinarska zdravila za bolezni s seznama v nasprotju s prvim odstavkom 46. člena Uredbe 2016/429/EU;
13. ob sumu na bolezni kategorije A pri gojenih živalih ne izvede ukrepov za obvladovanje bolezni (prvi odstavek 53. člena Uredbe 2016/429/EU);
14. ob sumu na bolezen kategorije A ne izvede predhodno odrejenih ukrepov pri gojenih živalih (prvi odstavek 55. člena Uredbe 2016/429/EU);
15. ob izbruhu bolezni kategorije A ne izvede odrejenih ukrepov pri gojenih živalih (prvi odstavek 61. člena Uredbe 2016/429/EU);
16. ne izvede ustreznih odrejenih ukrepov na območjih z omejitvami za obvladovanje bolezni kategorije A (prvi odstavek 65. člena Uredbe 2016/429/EU);
17. ne premika gojenih živali ali proizvodov na območjih z omejitvami v skladu z navodili in na podlagi dovoljenja Uprave (prvi odstavek 66. člena Uredbe 2016/429/EU;
18. ne obvešča o nameravanih premikih gojenih živali ali proizvodov na območjih in z območij z omejitvami (drugi odstavek 66. člena Uredbe 2016/429/EU);
19. ne izvede ukrepov, ki jih Uprava sprejme zaradi suma ali potrditve bolezni kategorije A pri divjih živalih (70. člen Uredbe 2016/429/EU);
20. ne izvede dodatnih ukrepov, ki jih sprejme Uprava za obvladovanje bolezni (prvi odstavek 71. člen Uredbe 2016/429/EU);
21. ob sumu na bolezni kategorije B ne sprejme ustreznih ukrepov za obvladovanje bolezni (prvi odstavek 72. člen Uredbe 2016/429/EU);
22. ne izvede ukrepov po potrditvi bolezni kategorije B ali C, ki jih določi Uprava v obveznih ali neobveznih programih izkoreninjenja, kot je določeno v prvem ali drugem odstavku 31. člena Uredbe 2016/429/EU;
23. ob izbruhu bolezni kategorije B ali C pri divjih živalih ne sprejme ukrepov za obvladovanje bolezni, ki ih določi Uprava v programu izkoreninjenja, ki je določen v prvem ali drugem odstavku 31. člena Uredbe 2016/429/EU;
24. ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 84. člena Uredbe 2016/429/EU;
25. ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 87. člena Uredbe 2016/429/EU;
26. ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 90. člena Uredbe 2016/429/EU;
27. ravna v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 94. člena Uredbe 2016/429/EU;
28. ravna v nasprotju s 95. členom Uredbe 2016/429/EU;
29. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 96. člena Uredbe 2016/429/EU;

30. ne vodi ali ne vzdržuje predpisanih evidenc iz prvega ali tretjega odstavka 102. člena Uredbe 2016/429/EU;

31. ne vodi ali ne vzdržuje predpisanih evidenc iz prvega ali tretjega odstavka 103. člena Uredbe 2016/429/EU;

32. ne vodi ali ne vzdržuje predpisanih evidenc iz prvega ali tretjega odstavka 104. člena Uredbe 2016/429/EU;

33. ne vodi ali ne vzdržuje predpisanih evidenc iz prvega ali tretjega odstavka 105. člena Uredbe 2016/429/EU;

34. ne zagotovi identifikacije na način iz 112., 113., 114., 115. in 117. člena Uredbe 2016/429/EU;

35. ne označi zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, koz, ovc, prašičev in enoprstih kopitarjev tako, da ga je mogoče jasno izslediti v skladu s 121. členom Uredbe 2016/429/EU;

36. premakne gojene kopenske živali v drugo državo članico v nasprotju s prvim odstavkom 126. člena Uredbe 2016/429/EU;

37. sprejme gojene kopenske živali iz druge države članice v nasprotju s prvim odstavkom oziroma ravna v nasprotju z drugim odstavkom 127. člena Uredbe 2016/429/EU;

38. premakne gojene kopitarje ali perutnino v drugo državo članico v nasprotju s 130. členom Uredbe 2016/429/EU;

39. izvede dejavnost zbiranja gojenih kopitarjev ali perutnine v nasprotju s 133. členom Uredbe 2016/429/EU;

40. premakne gojene kopenske živali v zaprt obrat v nasprotju s prvim odstavkom 137. člena Uredbe 2016/429/EU;

41. ne zagotovi da živali spremljajo veterinarska spričevala v skladu s 143. členom Uredbe 2016/429/EU;

42. ne zagotovi da živali spremlja lastna deklaracija izvajalca dejavnosti v skladu s prvim ali drugim odstavkom 151. člena Uredbe 2016/429/EU;

43. ne obvesti OU Uprave o predvidenem premiku gojenih kopenskih živali v druge države članice v primerih iz 152. člena Uredbe 2016/429/EU;

44. premakne divje kopenske živali v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom 155. člena Uredbe 2016/429/EU;

45. premakne zarodni material gojenih kopenskih živali v drugo državo članico v nasprotju s 157. Uredbe 2016/429/EU;

46. sprejme zarodni material iz druge države članice v nasprotju s 158. členom Uredbe 2016/429/EU;

47. premakne zarodni material gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine v drugo državo članico v nasprotju s 159. členom Uredbe 2016/429/EU;

48. ne zagotovi veterinarskih spričeval za premike zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine v skladu s prvim odstavkom 161. člena Uredbe 2016/429/EU;

49. ne obvesti OU Uprave o predvidenem premiku zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine v skladu s prvim odstavkom 163. člena Uredbe 2016/429/EU;

50. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 166. člena Uredbe 2016/429/EU;

51. ne zagotovi veterinarskega spričevala za proizvode živalskega izvora v skladu s prvim odstavkom 167. člena Uredbe 2016/429/EU;

52. ne obvesti OU Uprave o predvidenem premiku v skladu s prvim odstavkom 169. člena Uredbe 2016/429/EU;

53. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 172. člena Uredbe 2016/429/EU;

54. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 172. člena Uredbe 2016/429/EU;

55. ne zagotovi odobritve obrata akvakulture, za katerega je odobritev določena v prvem odstavku 176. člena Uredbe 2016/429/EU;

56. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 176. člena Uredbe 2016/429/EU;

57. ne vodi ali ne vzdržuje predpisanih evidenc iz 186., 187. in 188. člena Uredbe 2016/429/EU;

58. premakne vodne živali v nasprotju z drugim odstavkom 191. člena Uredbe 2016/429/EU;

59. prevaža vodne živali v nasprotju s prvim odstavkom 192. člena Uredbe 2016/429/EU;

60. ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 193. člena Uredbe 2016/429/EU;

61. v naravo izpusti vodne živali v nasprotju s tretjim odstavkom 72. člena tega zakona;

62. ne zagotovi da živali iz akvakulture spremlja veterinarsko spričevalo v skladu s prvim ali drugim odstavkom 208. člena Uredbe 2016/429/EU;

63. ne zagotovi da druge vodne živali spremlja veterinarsko spričevalo v skladu s prvim odstavkom 209. člena Uredbe 2016/429/EU;

64. ravna v nasprotju z 215. členom Uredbe 2016/429/EU;

65. za premik živali iz akvakulture v drugo državo članico ne izda lastnega deklaracijskega dokumenta, kot to določata prvi in drugi odstavek 218. člena Uredbe 2016/429/EU;

66. ne obvesti OU Uprave o predvidenem premiku vodnih živali v skladu z 219. členom Uredbe 2016/429/EU;

67. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 222. člena Uredbe 2016/429/EU;

68. ne zagotovi da proizvode živalskega izvora od vodnih živali, razen živih vodnih živali spremlja veterinarsko spričevalo v skladu s prvim ali tretjim odstavkom 223. člena Uredbe 2016/429/EU;

69. ne obvesti OU Uprave o predvidenem premiku proizvodov živalskega izvora od vodnih živali v skladu s prvim odstavkom 225. člena Uredbe 2016/429/EU;

70. netrgovski premik hišne živali izvede v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 246. člena Uredbe 2016/429/EU;

71. ne izpolnjuje zahtev za premik hišne živali iz vrst s seznama v delu A Priloge I Uredbe 2016/429/EU v drugo državo članico v skladu s točkama (a) in (c) 247. člena Uredbe 2016/429/EU;

72. iz tretje države premakne hišno žival iz vrst s seznama v delu A Priloge I Uredbe 2016/429/EU v Republiko Slovenijo v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 249. člena Uredbe 2016/42/EU;

73. ne sprejme odrejenih ukrepov v nujnih primerih iz prvega odstavka 257. člena Uredbe 2016/429//EU;

74. pri izvajanju obveznosti v skladu s 34., 35., 36., 44., 45., 48., 50. in 67. členom tega zakona ne sporoči ali ne vodi podatkov ali sporoči neresnične podatke;

75. ne izvede ukrepov, sprejetih na podlagi prvega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 1.800 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 500 do 1.500 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

89. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje globe, določene s tem zakonom.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

90. člen

(prehodne določbe)

(1) Veterinarske organizacije s koncesijo izvajajo uradne dejavnosti iz 15. člena tega zakona, ki so prenesene na veteri-

narje, v okviru javne veterinarske službe v skladu z zakonom, ki ureja veterinarstvo, do izteka koncesijskih pogodb.

(2) Veterinarske organizacije, ki v skladu s predpisi, ki urejajo veterinarstvo, opravljajo dejavnost označevanja živali in vodenja registra kot javno veterinarsko službo, to izvajajo do izteka koncesijskih pogodb.

(3) Organizacije, ki so bile imenovane za opravljanje nalog identifikacije in registracije živali kot javne službe strokovnih nalog v živinoreji pred uveljavitvijo tega zakona, to dejavnost izvajajo še dve leti po uveljavitvi tega zakona.

(4) Za imetnike živali, ki so bili vpisani v Evidenco imetnikov rejnih živali pred uveljavitvijo tega zakona, se šteje, da so registrirani kot izvajalci dejavnosti v skladu s tem zakonom.

(5) Izvajalci dejavnosti iz prejšnjega odstavka podatke o obratih v skladu s 34. členom tega zakona dopolnijo najpozneje tri leta po uveljavitvi tega zakona.

(6) Za objekte akvakulture ali komercialne ribnike, ki so bili vpisani v Centralni register objektov akvakulture in komercialnih ribnikov pred uveljavitvijo tega zakona, se šteje, da so registrirani kot izvajalci dejavnosti v skladu s tem zakonom.

(7) Izvajalci dejavnosti iz prejšnjega odstavka podatke o obratih v skladu s 67. členom tega zakona dopolnijo najpozneje tri leta po uveljavitvi tega zakona.

(8) Za proizvodnje akvakulture, odobrene na podlagi prvega odstavka 11. člena Zakona o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05, 90/12 – ZdZPVHVVR, 23/13 – ZZZiv-C in 40/14 – ZIN-B), se šteje, da so odobrene v skladu s tem zakonom.

(9) Prevozniki, ki so bili pred uveljavitvijo tega zakona registrirani v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1/2005 z dne 22. decembra 2004 o zaščiti živali med prevozom in postopki, povezanimi z njim, in o spremembi Direktiv 64/432/EGS in 93/119/ES ter Uredbe (ES) 1255/97 (UL L št. 3 z dne 5. 1. 2005, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L št. 95 z dne 7. 4. 2017, str. 1), in trgovci z živalmi, ki so bili pred uveljavitvijo tega zakona registrirani v skladu s četrtim odstavkom 7. člena Zakona o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05, 90/12 – ZdZPVHVVR, 23/13 – ZZZiv-C, 40/14 – ZIN-B in 22/18), se štejejo kot registrirani v skladu s tem zakonom.

(10) Izvajalci dejavnosti iz četrtega odstavka tega člena, ki so pridobili elektronski dostop do podatkov v zbirkah Uprave pred uveljavitvijo tega zakona, podatke dopolnijo v skladu s 44. členom tega zakona najpozneje tri leta po uveljavitvi tega zakona.

(11) Četrti odstavek 39. člena tega zakona se začne uporabljati v petih letih po uveljavitvi tega zakona.

(12) V skladu z 277. členom Uredbe 2016/429/EU se določbe VI. poglavja tega zakona (82. do 85. člen) začnejo uporabljati 22. aprila 2026.

91. člen

(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

Rok za izdajo podzakonskih predpisov iz tega zakona je dve leti po njegovi uveljavitvi.

92. člen

(Zakon o veterinarskih merilih skladnosti in Zakon o veterinarstvu)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona v Zakonu o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05, 90/12 – ZdZPVHVVR, 23/13 – ZZZiv-C, 40/14 – ZIN-B in 22/18) prenehajo veljati 9., 11., 12., 15. do 21., 24. in 77.a člen.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona v Zakonu o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01, 45/04 – ZdZPKG, 62/04 – odl. US, 93/05 – ZVMS, 90/12 – ZdZPVHVVR in 22/18) prenehajo veljati 10., 37., 46., 47. in 49. člen.

93. člen

(prenehanje veljavnosti in podaljšanje uporabe podzakonskih predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki se uporabljajo do uveljavitve predpisov, izdanih na podlagi tega zakona:

1. Pravilnik o pogojih za zbiranje, pridobivanje, pripravo, shranjevanje, presajanje in promet z živalskimi zarodki (Uradni list RS, št. 55/99, 33/01 – ZVet-1 in 36/04);
2. Pravilnik o pogojih za določitev živali – darovalk jajčnih celic in zarodkov (Uradni list RS, št. 55/99, 33/01 – ZVet-1 in 36/04);
3. Pravilnik o pogojih, pod katerimi se lahko daje živalsko seme v promet (Uradni list RS, št. 71/00, 33/01 – ZVet-1, 131/04 in 70/10);
4. Pravilnik o rutinskih diagnostičnih preiskavah in načinu zdravljenja žrebcev v odobrenih osemenjevalnih središčih (Uradni list RS, št. 116/00 in 33/01 – ZVet-1);
5. Pravilnik o rutinskih diagnostičnih preiskavah in načinu zdravljenja ovnov in kozlov v odobrenih osemenjevalnih središčih (Uradni list RS, št. 116/00 in 33/01 – ZVet-1);
6. Pravilnik o veterinarskih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati pripustne postaje, in postopku njihove registracije (Uradni list RS, št. 110/03);
7. Pravilnik o veterinarskih pogojih za trgovanje s perutnino, enodnevnimi piščanci in valilnimi jajci na teritoriju Evropske unije ter uvoz iz tretjih držav (Uradni list RS, št. 5/04, 21/04, 31/07 in 42/10);
8. Pravilnik o pogojih, ki jih morajo glede zdravstvenega stanja izpolnjevati goveda in prašiči za trgovanje na teritoriju EU (Uradni list RS, št. 21/04 in 42/10);
9. Pravilnik o pogojih, ki jih morajo glede zdravstvenega stanja izpolnjevati ovce in koze za trgovanje na teritoriju EU (Uradni list RS, št. 21/04);
10. Pravilnik o veterinarskih pogojih za premike kopitarjev med državami članicami EU in o uvozu kopitarjev iz tretjih držav (Uradni list RS, št. 21/04, 90/06, 31/07, 54/08 in 42/10);
11. Pravilnik o veterinarskih pogojih za trgovanje z govejimi zarodki na teritoriju Evropske unije ter uvoz iz tretjih držav (Uradni list RS, št. 36/04 in 42/10);
12. Pravilnik o rutinskih diagnostičnih preiskavah in načinu zdravljenja merjascev v odobrenih osemenjevalnih središčih (Uradni list RS, št. 36/04 in 42/10);
13. Pravilnik o pogojih za odobritev organizacije za zbiranje, pridobivanje, pripravo, shranjevanje in presajanje živalskih zarodkov (Uradni list RS, št. 78/04);
14. Pravilnik o veterinarskih pogojih za trgovanje s semenom domačega goveda na teritoriju Evropske unije in uvoz iz tretjih držav (Uradni list RS, št. 131/04 in 42/10);
15. Pravilnik o splošnih in posebnih ukrepih pri kužnem arteritisu kopitarjev (Arteritis equi) (Uradni list RS, št. 75/05 in 94/05);
16. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje slinavke in parkljevke (Uradni list RS, št. 75/05 in 31/07);
17. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje bolezni Aujeszkega (Morbus Aujeszky) (Uradni list RS, št. 91/05 in 13/06);

18. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje enzootske goveje levkoze (Leucosis enzootica bovum) (Uradni list RS, št. 91/05 in 13/06);

19. Pravilnik o veterinarskih pogojih ob uvozu in tranzitu parkljarjev (Uradni list RS, št. 104/05);

20. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje infekcioznega metritisa kopitarjev (CEM) – Metritis contagiosa equorum (Uradni list RS, št. 2/06);

21. Pravilnik o izvajanju rednih uradnih veterinarskih pregledov na gospodarstvih (Uradni list RS, št. 23/06 in 57/08);

22. Pravilnik o dodatnih veterinarskih pogojih za uvoz določenih živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 81/06);

23. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje širjenja in zatiranje kužne malokrvnosti konj (Anaemia infectiosa equorum) (Uradni list RS, št. 99/06);

24. Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati zbirališča, prevozniki in trgovci z živalmi (Uradni list RS, št. 99/06, 96/09 in 42/10);

25. Pravilnik o veterinarskih pogojih za promet in trgovanje na teritoriju EU in uvoz iz tretjih držav živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov, za katere pogoji niso določeni v drugih veterinarskih predpisih, ter za promet in trgovanje z živalmi domačih vrst, ki se gojijo v živalskih vrtovih (Uradni list RS, št. 115/06, 25/08, 42/10 in 96/14);

26. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje afriške prašičje kuge (Uradni list RS, št. 136/06, 42/10 in 200/20 – ZNUAPK);

27. Pravilnik o veterinarskih pregledih določenih živali in živalskih proizvodov pri trgovanju na teritoriju EU (Uradni list RS, št. 137/06);

28. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje aviarne influence (Uradni list RS, št. 47/07 in 42/10);

29. Pravilnik o usposabljanju in strokovnem izpopolnjevanju na področju živinoreje (Uradni list RS, št. 50/07 in 42/12);

30. Pravilnik o pogojih za razmnoževanje domačih živali (Uradni list RS, št. 51/07 in 35/15);

31. Pravilnik o boleznih živali (Uradni list RS, št. 81/07 in 24/10);

32. Pravilnik o določitvi pogojev zdravstvenega varstva živali, ki vplivajo na proizvodnjo, predelavo in distribucijo živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 99/07);

33. Pravilnik o odškodninah na področju veterinarstva (Uradni list RS, št. 105/07 in 57/15);

34. Pravilnik o označevanju čebelnjakov in stojišč (Uradni list RS, št. 117/08, 55/13 in 92/15);

35. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje določenih bolezni živali (Uradni list RS, št. 122/07, 42/10 in 56/16);

36. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje tuberkuloze pri govedu (Uradni list RS, št. 9/09);

37. Pravilnik o informacijskem sistemu za spremljanje, nadzor in poročanje o določenih boleznih živali (Uradni list RS, št. 50/10);

38. Pravilnik o veterinarskih pogojih za promet z živalskim semenom, jajčnimi celicami in zarodki (Uradni list RS, št. 70/10);

39. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje konjske kuge (Uradni list RS, št. 59/11);

40. Pravilnik o centralnem registru objektov akvakulture in komercialnih ribnikov ter o zbiranju podatkov o staležu in proizvodnji akvakulture (Uradni list RS, št. 3/11);

41. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje klasične prašičje kuge (Uradni list RS, št. 20/12);

42. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje bolezni modrikastega jezika (Uradni list RS, št. 73/12);

43. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje širjenja in zatiranje stekline (Uradni list RS, št. 98/13 in 81/16);

44. Pravilnik o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz akvakulture ter o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in obvladovanje določenih bolezni vodnih živali (Uradni list RS, št. 6/14, 10/19 in 16/19 – popr.);

45. Pravilnik o veterinarskih pogojih, ki morajo biti izpolnjeni za netrgovske premike hišnih živali, in o modelu potnega lista, ki mora spremljati te živali (Uradni list RS, št. 85/14);

46. Pravilnik o Evidenci imetnikov rejnih živali in Evidenci rejnih živali (Uradni list RS, št. 87/14, 15/16 in 78/18);

47. Pravilnik o pogojih za priznanje, pridobitev in vzdrževanje statusa črede, proste infekcioznega bovinega rinotraheitisa/infekcioznega pustularnega vulvovaginitisa (Uradni list RS, št. 55/15);

48. Pravilnik o identifikaciji in registraciji kopitarjev (Uradni list RS, št. 12/15);

49. Uredba o izvajanju izvedbene uredbe (EU) o določitvi pravil v zvezi z metodami za identifikacijo enoprstih kopitarjev (Uradni list RS, št. 103/15);

50. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje širjenja in zatiranje vraničnega prisada (Uradni list RS, št. 82/16);

51. Pravilnik o identifikaciji in registraciji goveda (Uradni list RS, št. 50/16 in 68/19);

52. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje atipične kokošje kuge (Uradni list RS, št. 81/18);

53. Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje bruceloze pri govedu (Uradni list RS, št. 58/19);

54. Pravilnik o pripravi veterinarskih spričeval za izvoz in postopku najave pošiljk (Uradni list RS, št. 11/23 in 42/23 – popr.).

94. člen

(podaljšanje veljavnosti predpisov)

(1) Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, zatiranje, obveščanje in preprečevanje hude gnilobe čebelje zalege (Uradni list RS, št. 10/20 in 61/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 66. člena tega zakona.

(2) Pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, zatiranje in preprečevanje varoze čebel (Uradni list RS, št. 21/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 66. člena tega zakona.

(3) Pravilnik o identifikaciji in registraciji drobnice (Uradni list RS, št. 85/22) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 39., 45., 46., 47. in 48. člena tega zakona.

(4) Pravilnik o identifikaciji in registraciji prašičev (Uradni list RS, št. 9/24) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 39., 45., 46., 47. in 48. člena tega zakona.

(5) Pravilnik o biovarnosti ter izvajanju biovarnostnih ukrepov iz uredbe (EU) o prenosljivih boleznih živali (Uradni list RS, št. 49/24 in 108/24) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi desetega odstavka 13. člena tega zakona.

(6) Pravilnik o pogojih za priznanje, pridobitev in vzdrževanje statusa črede, proste virusnega artritisa/encefalitisa koz (Uradni list RS, št. 51/16) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 66. člena tega zakona.

(7) Pravilnik o statusu črede, proste goveje virusne diareje (Uradni list RS, št. 92/22) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 66. člena tega zakona.

95. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 801-12/25-2/14
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2237-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3391. Zakon o varni hrani in krmi (ZVHK)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o varni hrani in krmi (ZVHK)

Razglašam Zakon o varni hrani in krmi (ZVHK), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-392
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O VARNI HRANI IN KRMI (ZVHK)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja varnost živil, krmo ter materiale in izdelke, namenjene za stik z živili, v vseh fazah pridelave, proizvodnje, predelave in distribucije, da se varuje zdravje ljudi ter zaščitijo interesi potrošnikov, obveznosti izvajalcev dejavnosti, postopke in pristojne organe za izvajanje tega zakona, inšpekcijski nadzor ter sankcije za prekrške.

(2) S tem zakonom se izvajajo naslednje uredbe:

1. Uredbe Sveta (EGS) št. 315/93 z dne 8. februarja 1993 o določitvi postopkov Skupnosti za onesnaževala v hrani (UL L št. 37 z dne 13. 2. 1993, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 187 z dne 14. 7. 2022, str. 59), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 315/93/EGS);

2. Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij (UL L št. 147 z dne 31. 5. 2001, str. 1), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2025/328 z dne 19. februarja 2025 o spremembi Priloge VIII k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 glede odobritve statusa zanemarljivega tveganja za klasični praskavec v Sloveniji (UL L št. 2025/328 z dne 20. 2. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 999/2001/ES), v delu, ki se nanaša na obveznosti nosilcev živilske dejavnosti in nosilcev dejavnosti poslovanja s krmo;

3. Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/908 z dne 17. januarja 2024 o spremembi Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede števila in poimenovanja stalnih znanstvenih svetov evropske agencije za varnost hrane (UL L št. 2024/908 z dne 20. 3. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 178/2002/ES);

4. Uredbe (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1829/2003/ES);

5. Uredbe (ES) št. 1830/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o sledljivosti in označevanju gensko spremenjenih organizmov ter sledljivosti živil in krme, proizvedenih iz gensko spremenjenih organizmov, ter o spremembi Direktive 2001/18/ES (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 24), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1243 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o prilagoditvi več zakonodajnih aktov, v katerih je določena uporaba regulativnega postopka s pregledom, členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 198 z dne 25. 7. 2019, str. 241), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1830/2003/ES);

6. Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 29), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1831/2003/ES);

7. Uredbe (ES) št. 2065/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. novembra 2003 o aromah dima, ki se uporabljajo ali so namenjene uporabi v ali na živilih (UL L št. 309 z dne 26. 11. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2065/2003/ES);

8. Uredbe (ES) št. 2160/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o nadzoru salmonele in drugih opredeljenih povzročiteljih zoonoz, ki se prenašajo z živili (UL L št. 325 z dne 12. 12. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali (»Pravila o zdravju živali«) (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2016, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2160/2003/ES);

9. Uredbe (ES) 852/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (UL L št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2021/382 z dne 3. marca 2021 o spremembi prilog k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 o higieni živil v zvezi z upravljanjem na področju živilskih alergenov, prerazporejanjem hrane in kulturo varnosti hrane (UL L št. 74 z dne 4. 3. 2021, str. 3), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 852/2004/ES);

10. Uredbe (ES) 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora (UL L št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 55), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/1141 z dne 14. decembra 2023 o spremembi prilog II in III k Uredbi (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta glede posebnih higienskih zahtev za nekatere vrste mesa, ribiške proizvode, mlečne proizvode in jajca (UL L št. 2024/1141 z dne 19. 4. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 853/2004/ES);

11. Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS (UL L št. 338 z dne 13. 11. 2004, str. 4), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega

parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1935/2004/ES);

12. Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 183/2005 z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higiene krme (UL L št. 35 z dne 8. 2. 2005, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1243 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o prilagoditvi več zakonodajnih aktov, v katerih je določena uporaba regulativnega postopka s pregledom, členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 198 z dne 25. 7. 2019, str. 241), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 183/2005/ES);

13. Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS (UL L št. 70 z dne 16. 3. 2005, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2025/195 z dne 3. februarja 2025 o spremembi Priloge II k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 glede mejnih vrednosti ostankov za fenbukonazol in penkonazol v ali na nekaterih proizvodih (UL L št. 2025/195 z dne 4. 2. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 396/2005/ES);

14. Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L št. 404 z dne 30. 12. 2006, str. 9), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2019/343 z dne 28. februarja 2019 o odstopanjih od člena 1(3) Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih glede uporabe nekaterih generičnih deskriptorjev (UL L št. 62 z dne 1. 3. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1924/2006/ES);

15. Uredbe (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom (UL L št. 404 z dne 30. 12. 2006, str. 26), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2024/1821 z dne 25. junija 2024 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter Priloge II k Direktivi 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede železovega kazeinata iz mleka, ki se dodaja živilom in uporablja pri proizvodnji prehranskih dopolnil (UL L št. 2024/1821 z dne 27. 6. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1925/2006/ES);

16. Uredbe (ES) št. 1331/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o vzpostavitvi skupnega postopka odobritve za aditive za živila, encime za živila in arome za živila (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1331/2008/ES);

17. Uredbe (ES) št. 1332/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o encimih za živila in spremembi Direktive Sveta 83/417/EGS, Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999, Direktive 2000/13/ES, Direktive Sveta 2001/112/ES in Uredbe (ES) št. 258/97 (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 7), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1332/2008/ES);

18. Uredbe (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 16), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2024/2608 z dne 7. oktobra 2024 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede uporabe celuloze v prahu (E 460(ii)) in glukonodelta laktona (E 575) v nezorjenih mehkih mazavih sirnih proizvodih (UL L št. 2024/2608 z dne 8. 10. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1333/2008/ES);

19. Uredbe (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih ter spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91, uredb (ES) št. 2232/96 in (ES) št. 110/2008 ter Direktive 2000/13/ES (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 34), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2025/147 z dne 29. januarja 2025 o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede črtanja aromatične snovi 4-metil-2-fenilpent-2-enal (št. FL 05.100) s seznama EU (UL L št. 2025/147 z dne 30. 1. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1334/2008/ES);

20. Uredbe (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 2377/90 in spremembi Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 152 z dne 16. 6. 2009, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 470/2009/ES);

21. Uredbe (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o dajanju krme v promet in njeni uporabi, spremembi Uredbe (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Direktive Sveta 79/373/EGS, Direktive Komisije 80/511/EGS, direktiv Sveta 82/471/EGS, 83/228/EGS, 93/74/EGS, 93/113/ES in 96/25/ES ter Odločbe Komisije 2004/217/ES (UL L št. 229 z dne 1. 9. 2009, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 35 z dne 7. 2. 2019, str. 44), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 767/2009/ES);

22. Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o določitvi pravil o omogočanju dostopnosti sredstev za gnojenje EU na trgu, spremembi uredb (ES) št. 1069/2009 in (ES) št. 1107/2009 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2003/2003 (UL L št. 170 z dne 25. 6. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1069/2009/ES), v delu, ki se nanaša na obveznosti nosilcev živilske dejavnosti, nosilec dejavnosti poslovanja s krmo in nosilcev dejavnosti poslovanja z živalskimi stranskimi proizvodi, v delu, ki se nanaša na krmo in krmljenje živali;

23. Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L št. 304 z dne 22. 11. 2011, str. 18), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/2512 z dne 17. aprila 2024 o spremembi Priloge II k Uredbi (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom v zvezi z behensko kislino iz gorčičnih semen za uporabo pri proizvodnji nekaterih emulgatorjev (UL L št. 2024/2512 z dne 25. 9. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1169/2011/EU);

24. Uredbe (EU) št. 609/2013 Evropskega parlamenta in sveta z dne 12. junija 2013 o živilih, namenjenih dojenčkom in

majhnim otrokom, živilih za posebne zdravstvene namene in popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ter razveljavitvi Direktive Sveta 92/52/EGS, direktiv Komisije 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES, Direktive 2009/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter uredb Komisije (ES) št. 41/2009 in (ES) št. 953/2009 (UL L št. 181 z dne 29. 6. 2013, str. 35), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/2791 z dne 29. januarja 2024 o spremembi Priloge k Uredbi (EU) št. 609/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, da se dovoli uporaba železovega kazeinata iz mleka kot vira železa v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo in v živilih za posebne zdravstvene namene, razen živil za dojenčke in majhne otroke (UL L št. 2024/2791 z dne 31. 10. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 609/2013/EU);

25. Uredbe (EU) št. 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2283/EU);

26. Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru), (UL L št. 95 z dne 7. 4. 2017, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2024/3115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o spremembi Uredbe (EU) 2016/2031 v zvezi z večletnimi programi preiskav, uradnimi obvestili o navzočnosti nadzorovanih nekarantenskih škodljivih organizmov, začasnimi odstopanji od prepovedi uvoza in posebnih uvoznih zahtev ter določitvijo postopkov za njihovo odobritev, začasnimi uvoznimi zahtevami za zelo tvegane rastline, rastlinske proizvode in druge predmete, določitvijo postopkov za uvrščanje zelo tveganih rastlin na seznam, vsebino fitosanitarnih spričeval in uporabo rastlinskih potnih listov ter v zvezi z nekaterimi zahtevami glede poročanja za razmejena območja in preiskave v zvezi s škodljivimi organizmi ter o spremembi Uredbe (EU) 2017/625 v zvezi z nekaterimi uradnimi obvestili o neskladnosti (UL L št. 2024/3115 z dne 16. 12. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/625/EU);

27. Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/2867 z dne 2. septembra 2024 o spremembi Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta glede predstavitve logotipa ekološke pridelave Evropske EU (UL L št. 2024/2867 z dne 11. 11. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/848/EU) v delu, ki se nanaša na krmo;

28. Uredbe (EU) 2019/4 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o proizvodnji, dajanju v promet in uporabi medicirane krme, spremembi Uredbe (ES) št. 183/2005 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/167/EGS (UL L št. 4 z dne 7. 1. 2019, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/1229 z dne 20. februarja 2024 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2019/4 Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo posebnih najvišjih mejnih vrednosti navzkrižne kontaminacije neciljne krme s protimikrobnimi učinkovinami in analiznih metod za te učinkovine v krmi (UL L št. 2024/1229 z dne 30. 4. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/4/EU).

(3) S tem zakonom se prenašajo:

1. Direktiva Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živinoreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov ter o razveljavitvi direktiv 81/602/EGS, 88/146/EGS in 88/299/EGS (UL L št. 125 z dne 23. 5. 1996, str. 3), zadnjič spremenjena z Direktivo 2008/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive Sveta 96/22/ES o prepovedi uporabe v živinoreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov (UL L št. 318 z dne 28. 11. 2008, str. 9), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 96/22/ES);

2. Direktiva 1999/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. februarja 1999 o približevanju zakonodaje držav članic o živilih in živilskih sestavinah, obsevanih z ionizirajočim sevanjem (UL L št. 66 z dne 13. 3. 1999, str. 16), zadnjič spremenjena z Direktiva (EU) 2024/2839 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2024 o spremembah direktiv 1999/2/ES, 2000/14/ES, 2011/24/EU in 2014/53/EU glede nekaterih zahtev glede poročanja na področju živil in živilskih sestavin, hrupa na prostem, pravic pacientov in radijske opreme (UL L št. 2024/2839 z dne 7. 11. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 1999/2/ES);

3. Direktiva 1999/3/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. februarja 1999 o izdelavi seznama Skupnosti za živila in živilske sestavine, obsevane z ionizirajočim sevanjem (UL L št. 66 z dne 13. 3. 1999, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 1999/3/ES);

4. Direktiva 2002/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. maja 2002 o nezaželenih snoveh v živalski krmi (UL L št. 140 z dne 30. 5. 2002, str. 10), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2019/1869 z dne 7. novembra 2019 o spremembi in popravku Priloge I k Direktivi 2002/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede mejnih vrednosti nekaterih nezaželenih snovi v krmi (UL L št. 289 z dne 8. 11. 2019, str. 32), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2002/32/ES);

5. Direktiva 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih (UL L št. 183 z dne 12. 7. 2002, str. 51), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2025/352 z dne 21. februarja 2025 o spremembi Direktive 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s kalcidiol monohidratom, ki se uporablja pri proizvodnji prehranskih dopolnil (UL L št. 2025/352 z dne 24. 2. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2002/46/ES);

6. Direktiva 2003/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o spremljanju zoonoz in povzročiteljev zoonoz, ki spreminja Odločbo Sveta 90/424/EGS in razveljavlja Direktivo Sveta 92/117/EGS (UL L št. 325 z dne 12. 12. 2003, str. 31), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2013/20/EU z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi določenih direktiv na področju varnosti živil, veterinarske in fitosanitarne politike zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 234); Direktiva Komisije 2006/125/ES z dne 5. decembra 2006 o žitnih kašicah ter hrani za dojenčke in majhne otroke (UL L št. 339 z dne 6. 12. 2006, str. 16; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/125/ES);

7. Direktiva 2009/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o približevanju zakonodaj držav članic na področju ekstrakcijskih topil, ki se uporabljajo pri proizvodnji živil in njihovih sestavin (UL L št. 141 z dne 6. 6. 2009, str. 3), zadnjič spremenjena z Direktivo Komisije (EU) 2023/175 z dne 26. januarja 2023 o spremembi Direktive 2009/32/ES Evrop-

skega parlamenta in Sveta glede 2-metiloksolana (UL L št. 25 z dne 27. 1. 2023, str. 67), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/32/ES);

8. Direktiva 2009/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o izkoriščanju in trženju naravnih mineralnih vod (UL L št. 164 z dne 26. 6. 2009, str. 45), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 272 z dne 6. 10. 2012, str. 20), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/54/ES);

9. Direktiva (EU) 2020/2184 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (prenovitev), (UL L št. 435 z dne 23. 12. 2020, str. 1), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/371 z dne 23. januarja 2024 o dopolnitvi Direktive (EU) 2020/2184 Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo harmoniziranih specifikacij za označevanje proizvodov, ki prihajajo v stik z vodo, namenjeno za prehrano ljudi (UL L št. 2024/371 z dne 23. 4. 2024).

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. dajanje na trg je dajanje v promet iz 3. člena Uredbe 178/2002/ES in 2. člena Uredbe 1935/2004/ES;

2. divjad je divjad iz točke 1.5 Priloge I Uredbe 853/2004/ES;

3. ekstrakcijsko topilo je topilo, ki se uporablja v procesu ekstrakcije pri predelavi surovin, proizvodnji živil ali njihovih sestavin oziroma primesi in ki se odstrani iz proizvoda, vendar utegne imeti za posledico nenamerno, vendar tehnološko neizogibno prisotnost ostankov te snovi ali njenih derivatov v živilu ali na živilu;

4. dude in tolažilne dude so materiali in izdelki, namenjeni za stik z živili, ki so izdelani iz elastomera ali gume in lahko sproščajo N-nitrozamine in snovi, ki se lahko pretvorijo v N-nitrozamine (N-nitrozabilne snovi);

5. hrana ali živilo je hrana ali živilo iz 2. člena Uredbe 178/2002/ES;

6. izvajalec oziroma izvajalka dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: izvajalec dejavnosti) je nosilec živilske dejavnosti iz 3. točke 3. člena Uredbe 178/2002/ES, nosilec dejavnosti poslovanja s krmo iz 6. točke 3. člena Uredbe 178/2002/ES, nosilec dejavnosti poslovanja z živalskimi stranskimi proizvodi, ki niso namenjeni prehrani ljudi (v nadaljnjem besedilu: živalski stranski proizvodi), ter nosilec dejavnosti poslovanja z materiali in izdelki, namenjenimi za stik z živili;

7. keramični izdelki so izdelki, namenjeni za stik z živili, ki so narejeni iz mešanice anorganskih materialov z običajno visoko vsebnostjo gline in silikatov, ki ji je lahko dodana majhna količina organskih snovi. Ti izdelki se najprej oblikujejo, tako nastala oblika pa se trajno utrdi z žganjem. Lahko so glazirani, emajlirani ali okrašeni;

8. krma ali krmilo je krma ali krmilo iz 3. člena Uredbe 178/2002/ES, vključno s proizvodi za prehrano živali;

9. lovska družina je lovska družina v skladu z zakonom, ki ureja divjad in lovstvo;

10. lovski pomočnik oziroma pomočnica (v nadaljnjem besedilu: lovski pomočnik) je lovski pomočnik v skladu z zakonom, ki ureja divjad in lovstvo;

11. lovišče s posebnim namenom je lovišče s posebnim namenom v skladu z zakonom, ki ureja divjad in lovstvo;

12. materiali in izdelki, namenjeni za stik z živili, so materiali in izdelki, namenjeni za stik z živili, iz Uredbe 1935/2004/ES;

13. monitoring zoonoz in povzročiteljev zoonoz je spremljanje pod (e) 2. točke 2. člena Direktive 2003/99/ES;

14. naravna in druga nesreča je naravna in druga nesreča v skladu z zakonom, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;

15. neželena snov je katerakoli snov ali proizvod, razen povzročiteljev bolezni, ki je prisotna v oziroma na proizvodu za prehrano živali in predstavlja potencialno nevarnost za zdravje ljudi ali živali ali za okolje ali bi lahko škodljivo vplivala na proizvodnjo rejnih živali;

16. nosilec dejavnosti poslovanja z materiali in izdelki, namenjenimi za stik z živili, je nosilec dejavnosti iz točke (d) drugega odstavka 2. člena Uredbe 1935/2004/ES;

17. nosilec dejavnosti poslovanja z živalskimi stranskimi proizvodi je nosilec dejavnosti iz 11. točke 3. člena Uredbe 1069/2009/ES;

18. prodaja na daljavo je prodaja na podlagi pogodbe, ki je sklenjena med izvajalcem dejavnosti in potrošnikom brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, kot npr. preko spleta ali telefona;

19. proizvodi za prehrano živali so posamična krmila, krmne mešanice, krmni dodatki, premiksi in ostale snovi, namenjene za uporabo ali uporabljene za prehrano živali;

20. regenerirane celulozne folije so materiali in izdelki, namenjeni za stik z živili, ki so v obliki tankih listov izdelani iz prečiščene celuloze, ki izvira iz nerecikliranega lesa ali bombaža, ki so mu z namenom, da bi zadostili posebnim tehničnim zahtevam, dodane ustrezne snovi v maso ali na površino;

21. rejec oziroma rejka živali (v nadaljnjem besedilu: rejec živali) je fizična ali pravna oseba, ki se ukvarja z rejo rejnih živali;

22. rejne živali so rejne živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali;

23. sorodnik je oseba, ki je v:

– sorodstvenem razmerju v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštetega drugega kolena;

– zakonski zvezi ali zunajzakonski skupnosti ali v svaštvu do vštetega drugega kolena;

24. vstop v Evropsko unijo (v nadaljnjem besedilu: EU) je tranzit iz 44. točke 3. člena Uredbe 2017/625/EU in uvoz v EU;

25. uvoz v EU je vnos živil, krme, materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, in živalskih stranskih proizvodov v EU z namenom dajanja na trg EU;

26. začasno ali trajno odvzete rejne živali so rejne živali, ki jih pristojni inšpektor začasno ali trajno odvzame v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali;

27. zapuščene živali so zapuščene živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali;

28. zbiralnica uplenjene divjadi je zbirni center iz Priloge III Uredbe 853/2004/ES ali drug zaprt prostor, ki poleg pogojev za zbirni center izpolnjuje dodatne higiensko tehnične pogoje iz tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi;

29. živila za posebne skupine so začetne formule za dojenčke, nadaljevalne formule, živila na osnovi predelanih žit, otroška hrana, živila za posebne zdravstvene namene in popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo iz drugega odstavka 2. člena Uredbe 609/2013/EU.

3. člen

(organi, pristojni za izvajanje)

(1) Za izvajanje tega zakona in pravnih aktov EU, ki urejajo varnost hrane in krmo v vseh fazah pridelave, proizvodnje, predelave in distribucije, vstopa v EU ter izvoza iz EU, je pristojna Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: Uprava).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je glede varnosti živil za posebne skupine, prehranskih dopolnil ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, v postopkih njihove pridelave, proizvodnje, predelave in distribucije, pristojno ministrstvo, pristojno za zdravje.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je glede varnosti pri pridelavi, proizvodnji, predelavi in distribuciji grozdja, mošta, vina in drugih proizvodov iz grozdja, mošta in vina, pristojno ministrstvo, pristojno za hrano in krmo.

4. člen

(organi, pristojni za nadzor)

(1) Za izvajanje nadzora nad izvajanjem tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in pravnih aktov EU, ki

urejajo varnost hrane, vključno z vstopom prehranskih dopolnil in živil za posebne skupine, ki vsebujejo sestavine živalskega izvora, za katere je obvezen veterinarski pregled ob vstopu v EU, in krme v vseh fazah pridelave, proizvodnje, predelave in distribucije, vstopa v EU ter izvoza iz EU, je pristojna Uprava.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je glede varnosti živil za posebne skupine, prehranskih dopolnil, ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, pristojen Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZIRS).

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena je za izvajanje sistematičnih dokumentacijskih pregledov in naključnih identifikacijskih pregledov pošiljk živil in krme iz 44. člena Uredbe 2017/625/EU, razen živil za posebne skupine, prehranskih dopolnil ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, pri vstopu v EU pristojna Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS). V primeru suma, da pošiljka ni v skladu s predpisi, ali potrebe po izvedbi fizičnega pregleda iz prvega odstavka 44. člena Uredbe 2017/625/EU, FURS pošiljko zadrži in odstopi v obravnavo pristojnemu inšpektorju oziroma inšpektorici (v nadaljnjem besedilu: pristojni inšpektor) ali uradnemu veterinarju oziroma veterinarki (v nadaljnjem besedilu: uradni veterinar).

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena je glede varnosti grozdja, mošta, vina in drugih proizvodov iz grozdja, mošta in vina pristojen Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo (v nadaljnjem besedilu: IRSKGLR).

5. člen

(podzakonski predpisi)

Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), ministrica ali minister, pristojen za hrano in krmo (v nadaljnjem besedilu: minister), ter ministrica ali minister, pristojen za zdravje (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za zdravje), izdajajo podzakonske predpise, predvidene v določbah tega zakona, ter druge predpise, potrebne za izvrševanje tega zakona in izvajanje pravnih aktov EU, ki se nanašajo na vsebino tega zakona.

6. člen

(svet za varno hrano in krmo)

(1) Minister lahko ustanovi svet za varno hrano in krmo, ki je strokovno svetovalno telo ministra na področju varne hrane in krme. Naloge sveta glede varne hrane in krme so zlasti, da na zahtevo ministra:

– daje mnenja, predloge in opredelitve glede posameznih strokovnih vprašanj s področja varne hrane in krme;

– daje mnenja k ukrepom izvajanja kmetijske politike, ki vplivajo na varno hrano in krmo;

– daje mnenja k predlogom predpisov s področja varne hrane in krme;

– predlaga znanstvene in izobraževalne dejavnosti s področja varne hrane in krme;

– daje strokovna mnenja k drugim pomembnejšim odločitvam na področju varne hrane in krme;

– pripravi predlog programa ukrepov za izboljšanje varnosti in kakovosti živil ter varstva interesov potrošnikov.

(2) Svet sestavljajo predstavniki ministrstva, pristojnega za zdravje, ministrstva, pristojnega za hrano in krmo, ministrstva, pristojnega za okolje, Uprave, Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani, Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede Univerze v Mariboru, Veterinarske fakultete Univerze v Ljubljani, Nacionalnega inštituta za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ), Gospodarske zbornice Slovenije, Obrtne zbornice, Trgovinske zbornice, Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije in Zveze potrošnikov Slovenije ter drugih vladnih in nevladnih organizacij in šteje največ 15 članov.

(3) Minister imenuje člane sveta za varno hrano in krmo ter določi njegove podrobnejše naloge in obveznosti.

(4) Minister skliče ustanovno sejo, na kateri imenovani člani izmed sebe izvolijo predsednika in njegovega namestnika.

(5) Svet za varno hrano in krmo sprejme poslovnik, ki določa način njegovega dela.

(6) Mandat svetu za varno hrano in krmo preneha z mandatom ministra.

7. člen

(nacionalni program)

Na predlog vlade Državni zbor Republike Slovenije sprejme nacionalni program za izboljšanje življenjskega sloga prebivalcev, namenjen zagotavljanju varne hrane, spodbujanju zdravih prehranskih in gibalnih navad ter ustvarjanju podpornega okolja za zdrav življenjski slog (v nadaljnjem besedilu: nacionalni program), ki ga pripravi in koordinira ministrstvo, pristojno za zdravje, in določa:

– oceno stanja;

– vizijo, cilje, ukrepe in nosilce ukrepov;

– usmeritve za izvajanje in spremljanje izvajanja nacionalnega programa.

II. SPLOŠNE DOLOČBE ZA PRISTOJNE ORGANE IN ORGANIZACIJE

8. člen

(izdelava ocene tveganja na zahtevo pristojnih organov)

(1) Za ugotavljanje, ali živila ter materiali in izdelki, namenjeni za stik z živili, predstavljajo tveganje za zdravje ljudi, NIJZ ali Nacionalni veterinarski inštitut pri Veterinarski fakulteti Univerze v Ljubljani (v nadaljnjem besedilu: NVI) na zahtevo Uprave, ZIRS oziroma IRSKGLR, vsakega v okviru svojih pristojnosti, izdela oceno tveganja. Pri tem po potrebi sodeluje z organizacijami iz tretjega odstavka tega člena.

(2) Za ugotavljanje, ali krma predstavlja tveganje za zdravje živali, oceno tveganja na zahtevo Uprave, izdela NVI. Pri tem po potrebi sodeluje z organizacijami iz tretjega odstavka tega člena.

(3) Pri izdelavi ocene tveganja iz prvega in drugega odstavka tega člena lahko sodelujejo organizacije s seznama, določenega v skladu s 36. členom Uredbe 178/2002/ES.

(4) Če NIJZ ali NVI obvesti Upravo, ZIRS oziroma IRSKGLR, da posamezne ocene tveganja ne more izdelati, ker ni ustrezno strokovno ali tehnično usposobljen, lahko pristojni organ sam ali NIJZ ali NVI s soglasjem pristojnega organa zaprosi za pripravo ocene tveganja organizacijo v drugi državi članici, ki tam izvaja ocene tveganja, drugo organizacijo v Republiki Sloveniji, ki je ustrezno strokovno in tehnično usposobljena ter ima izkušnje z izdelavo ocen tveganj na področju iz prvega in drugega odstavka tega člena, ali Evropsko agencijo za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: EFSA).

(5) Pri izvajanju laboratorijskih preskušanj vzorcev živil, krme ali materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, odvzetih v okviru uradnega nadzora, oceno varnosti ali oceno tveganja za analiziran uradni vzorec izdelajo uradni laboratoriji, določeni v skladu s 37. členom Uredbe 2017/625/EU.

9. člen

(previdnostno načelo)

(1) Če je na podlagi razpoložljivih informacij ugotovljena možnost škodljivih učinkov na zdravje ljudi ali živali, obenem pa obstaja znanstvena negotovost, Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, oziroma ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, vsak v okviru svojih pristojnosti, sprejmejo začasne ukrepe za obvladovanje tveganj v skladu s 7. členom Uredbe 178/2002/ES, ki jih upoštevajo izvajalci živilske dejavnosti in izvajalci dejavnosti poslovanja s krmo.

(2) Šteje se, da so pogoji iz prvega odstavka 7. člena Uredbe 178/2002/ES izpolnjeni zlasti, kadar se izkaže, da zaradi nezadostnih ali neprepričljivih rezultatov opravljenih študij ni mogoče z gotovostjo ugotoviti ali izključiti obstoja morebitnega tveganja ali njegovega obsega, pri čemer obstaja verjetnost

dejanske škode za zdravje ljudi ali živali, če bi se tveganje izkazalo za utemeljeno.

(3) Začasne ukrepe iz prejšnjega odstavka določijo s sklepom predstojniki organov iz prejšnjega odstavka, vsak v okviru svojih pristojnosti.

(4) Do objave v Uradnem listu Republike Slovenije se začasni ukrepi iz prvega odstavka tega člena objavijo na osrednjem spletnem mestu državne uprave in veljajo takoj po objavi na tem spletnem mestu.

(5) Začasni ukrepi veljajo do preklica, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

10. člen

(obveščanje o tveganjih)

Za obveščanje o tveganju v skladu z 8a, 8b in 8c členom Uredbe 178/2002/ES so pristojni Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, IRSKGLR oziroma organizacije iz prvega, drugega in tretjega odstavka 8. člena tega zakona, vsak v okviru svojih pristojnosti.

11. člen

(sistem hitrega obveščanja – RASFF)

(1) Za izvajanje 50. člena Uredbe 178/2002/ES je glede živil, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, nacionalna kontaktna točka sistema hitrega obveščanja za živila in krmo (v nadaljnjem besedilu: RASFF) Uprava.

(2) Naloga nacionalne kontaktne točke iz prejšnjega odstavka je vzpostaviti in upravljati sistem hitrega obveščanja med državami članicami, Evropsko komisijo, EFSA in člani nacionalne – SI RASFF mreže.

(3) V SI RASFF mreži sodelujejo Uprava, ZIRS in IRSKGLR, vsak v okviru svojih pristojnosti, ki so za učinkovito delovanje te mreže dolžni zagotavljati neprekinjeno dežurstvo ali stalno pripravljenost.

12. člen

(upravna pomoč in sodelovanje – AAC)

(1) Za izvajanje 103. člena Uredbe 2017/625/EU je glede živil, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, nacionalna kontaktna točka sistema upravne pomoči in sodelovanja (v nadaljnjem besedilu: AAC) Uprava.

(2) Naloga nacionalne kontaktne točke iz prejšnjega odstavka je vzpostaviti ter upravljati sistem upravne pomoči in sodelovanja med državami članicami, Evropsko komisijo, EFSA in člani nacionalne – SI AAC mreže.

(3) V SI AAC mreži sodelujejo Uprava, ZIRS in IRSKGLR, vsak v okviru svojih pristojnosti.

13. člen

(boljše usposabljanje za varnejšo hrano – BTSF)

(1) Uprava, ZIRS, FURS, IRSKGLR in organizacije iz prvega, drugega, tretjega in petega odstavka 8. člena tega zakona se vključujejo oziroma predlagajo vključitev drugih udeležencev v programe “Boljše usposabljanje za varnejšo hrano” (v nadaljnjem besedilu: BTSF) v skladu s 130. členom Uredbe 2017/625/EU.

(2) Za izvajanje 130. člena Uredbe 2017/625/EU je nacionalna kontaktna točka BTSF, ki izvaja koordinacijo pristojnih organov in organizacij pri dejavnostih iz prejšnjega odstavka, Uprava.

14. člen

(sodelovanje z EFSA)

(1) Imenovanje organizacij na podlagi 36. člena Uredbe 178/2002/ES ter koordinacijo med EFSA, Upravo, ZIRS, FURS, IRSKGLR in organizacijami iz prvega, drugega in tretjega odstavka 8. člena tega zakona v zvezi s komunikacijo in sodelovanjem pri izmenjavi strokovnih in znanstvenih informacij o varnosti živil, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, izvaja nacionalna informacijska točka, ki deluje pri Upravi.

(2) Za izvajanje 25. člena Uredbe 178/2002/ES člana in nadomestnega člana za predstavnika v upravnem odboru EFSA predlaga minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje.

(3) Za izvajanje 27. člena Uredbe 178/2002/ES v posvetovalnem forumu EFSA sodeluje predstavnik organizacije iz prvega in drugega odstavka 8. člena tega zakona.

15. člen

(sistem za nadzor goljufivih praks)

(1) Za izvajanje četrtega odstavka 102. in 103. člena Uredbe 2017/625/EU je nacionalna kontaktna točka za izmenjavo informacij o goljufivih praksah v agroživilski verigi med državami članicami in Evropsko komisijo Uprava.

(2) Za izvajanje četrtega odstavka 102. člena Uredbe 2017/625/EU se za boj proti goljufivim praksam v agroživilski verigi vzpostavi nacionalna skupina, ki sodeluje s policijo, državnim tožilstvom in Evropskim javnim tožilstvom.

(3) Nacionalno skupino iz prejšnjega odstavka sestavljajo zlasti predstavniki Uprave, ZIRS, IRSKGLR, FURS in Tržnega inšpektorata Republike Slovenije.

(4) Nacionalno skupino iz drugega odstavka tega člena ustanovi vlada.

16. člen

(začasni zaščitni ukrepi)

(1) Za izvajanje prvega odstavka 54. člena Uredbe 178/2002/ES vlada sprejme začasne zaščitne ukrepe za izvajalce živilske dejavnosti in izvajalce dejavnosti poslovanja s krmo.

(2) Za izvajanje 18. člena Uredbe 1935/2004/ES vlada sprejme začasne zaščitne ukrepe za izvajalce dejavnosti materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili.

(3) Za izvajanje prvega odstavka 54. člena Uredbe 178/2002/ES Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, oziroma ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, vsak v okviru svojih pristojnosti, obveščajo Evropsko komisijo o potrebi sprejetja ukrepov iz prvega in drugega odstavka tega člena ter Evropsko komisijo in države članice o sprejetju ukrepov iz prvega in drugega odstavka tega člena.

17. člen

(obvladovanje kriznih razmer)

(1) Za izvajanje splošnega načrta za obvladovanje kriznih razmer iz 55. člena Uredbe 178/2002/ES na področju varnosti živil in krme so pristojni Uprava, ZIRS oziroma IRSKGLR, vsak v okviru svojih pristojnosti.

(2) Za izvajanje 5. člena Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2019/300 z dne 19. februarja 2019 o določitvi splošnega načrta za obvladovanje kriznih razmer na področju varnosti živil in krme (UL L št. 50 z dne 21. 2. 2019, str. 55) zaradi zagotavljanja učinkovite izmenjave informacij med državami članicami EU, Evropsko komisijo in EFSA ter zaradi zagotavljanja učinkovitega odločanja in izvajanja ukrepov, določenih v splošnem načrtu iz prejšnjega odstavka, Uprava imenuje kriznega koordinatorja in njegovega namestnika.

18. člen

(obveščanje javnosti o tveganju za zdravje ljudi, zdravje živali ali okolje ter goljufivih praksah)

(1) Za izvajanje 10. člena Uredbe 178/2002/ES Uprava, ZIRS oziroma IRSKGLR, vsak v okviru svoje pristojnosti, na osrednjem spletnem mestu državne uprave in spletni strani organa objavijo obvestilo o tveganjih in ukrepih v zvezi z živili ali materiali in izdelki, namenjenimi za stik z živili, ki lahko predstavljajo tveganje za zdravje ljudi.

(2) Za izvajanje 10. člena Uredbe 178/2002/ES Uprava na osrednjem spletnem mestu državne uprave in spletni strani Uprave objavi obvestilo o krmi, vključno s krmo za živali, ki ni

namenjena za proizvodnjo hrane, ki lahko predstavlja tveganje za zdravje ljudi ali zdravje živali, ugotovljenih tveganjih in sprejetih ukrepih.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata za obveščanje o goljufivih praksah iz 22. člena tega zakona.

(4) Uprava, ZIRS oziroma IRSKGLR, vsak v okviru svoje pristojnosti, obveščajo javnost tudi o prepovedi opravljanja dejavnosti zaradi ugotovljenih nepravilnosti, ki predstavljajo nevarnost za življenje ali zdravje ljudi, za zdravje živali ali predstavljajo goljufivo prakso.

(5) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o imenu in priimku, nazivu, naslovu oziroma sedežu samostojnega podjetnika posameznika, fizične oziroma pravne osebe, datum odvzema registracije oziroma odobritve obrata in izrek odločbe ali povzetek bistvenih razlogov za odvzem.

(6) Uprava, ZIRS oziroma IRSKGLR, vsak v okviru svoje pristojnosti, na osrednjem spletnem mestu državne uprave in svoji spletni strani objavi obvestilo iz četrtega odstavka tega člena v sedmih dneh po izvršljivosti odločbe, ki je objavljeno najmanj 60 dni od objave.

(7) Uprava, ZIRS oziroma IRSKGLR, vsak v okviru svoje pristojnosti, na osrednjem spletnem mestu državne uprave obveščajo javnost tudi o neskladnih rezultatih laboratorijskih preiskav vzorcev živil, odvzetih v okviru uradnega nadzora.

(8) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, predpiše način in vsebino objave iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena.

III. POGOJI ZA DAJANJE NA TRG ŽIVIL IN KRME

19. člen

(odgovornost nosilcev živilske dejavnosti, dejavnosti poslovanja s krmo ter dejavnosti poslovanja z materiali in izdelki, namenjenimi za stik z živili)

Nosilec živilske dejavnosti, nosilec dejavnosti poslovanja s krmo ter nosilec dejavnosti poslovanja z materiali in izdelki, namenjenimi za stik z živili, zagotavljajo izpolnjevanje zahtev iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter uredb EU, ki urejajo živilsko dejavnost, dejavnost poslovanja s krmo ter dejavnost poslovanja z materiali in izdelki, namenjenimi za stik z živili.

20. člen

(obveznost nosilcev živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo v zvezi z obveščanjem o umiku in odpoklicu)

(1) Nosilec živilske dejavnosti oziroma nosilec dejavnosti poslovanja s krmo v primerih iz 19. in 20. člena Uredbe 178/2002/ES obvesti Upravo, ZIRS oziroma IRSKGLR, vsakega v okviru njegovih pristojnosti.

(2) Nosilec živilske dejavnosti oziroma nosilec dejavnosti poslovanja s krmo v primerih iz 19. in 20. člena Uredbe 178/2002/ES obvesti tudi dobavitelje in prejemnike živila in krme ter potrošnike in uporabnike krme.

(3) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, predpiše način in vsebino obveščanja iz tega člena.

21. člen

(splošni pogoji za dajanje na trg)

Hrana in krma se lahko dajeta na trg, če sta varna in skladna z zahtevami tega zakona, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in uredbami EU, ki urejajo higieno in varnost hrane in krme.

22. člen

(goljufiva praksa)

(1) Goljufive prakse izvajalcev dejavnosti pri dajanju na trg živil, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, so prepovedane.

(2) Goljufiva praksa pomeni kršitev zahteve ali pogoja iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in uredb EU, ki urejajo dajanje na trg živil, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, s strani izvajalca dejavnosti z namenom zavajanja potrošnika ali drugega izvajalca dejavnosti ter pridobitve premoženjske koristi.

(3) Za zavajanje iz prejšnjega odstavka gre, če kršitev zahteve ali pogoja iz prejšnjega odstavka zavaja potrošnika ali izvajalca dejavnosti ali bi ga utegnila zavajati in bi zaradi svoje zavajajoče narave verjetno vplivala na ekonomsko obnašanje potrošnika ali izvajalca dejavnosti.

(4) Zavajanje iz prejšnjega odstavka je storjeno namenoma, če se je izvajalec dejavnosti zavedal, da bo imelo njegovo ravnanje za posledico kršitev zahteve ali pogoja iz drugega odstavka tega člena, vendar je vseeno hotel nastanek te posledice ali je vsaj privolil v nastanek te posledice.

(5) Šteje se tudi, da je zavajanje storjeno namenoma, če je izvajalec dejavnosti ponovil kršitev iste zahteve ali pogoja iz drugega odstavka tega člena v treh letih od pravnomočno izrečenega inšpekcijskega ukrepa ali prekrškovne sankcije za kršitev iste zahteve ali pogoja iz drugega odstavka tega člena.

23. člen

(sledljivost živil in krme)

(1) Nosilec živilske dejavnosti in nosilec dejavnosti poslovanja s krmo zagotovita sledljivost v vseh fazah pridelave, proizvodnje, predelave in distribucije živil in krme ter uporabe krme v skladu z Uredbo 178/2002/ES.

(2) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, predpiše podrobnejši način označevanja in spremljajočo dokumentacijo za zagotavljanje sledljivosti iz prejšnjega odstavka, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

24. člen

(obrat, registracija in odobritev)

(1) Obrat za pridelavo, proizvodnjo, predelavo in distribucijo živil in krme mora izpolnjevati pogoje glede osebja, higiene, prostorov, opreme, notranjih kontrol in dokumentacije, ki so določeni z uredbami EU, ki urejajo higieno živil in krme, oziroma jih določita minister in minister, pristojen za zdravje, vsak v okviru svojih pristojnosti, če ni s pravnimi akti EU drugače določeno.

(2) Obrat za proizvodnjo posamičnih krmil živalskega izvora, hrane za hišne živali, ki je živalskega izvora, in obrat, ki ima dovoljenje za posebne namene krmljenja, mora izpolnjevati pogoje glede osebja, higiene, prostorov, opreme, notranjih kontrol in dokumentacije, ki so določeni z uredbami EU, ki urejajo živalske stranske proizvode, oziroma jih določi minister, če ni s pravnimi akti EU drugače določeno.

(3) Za izvajanje drugega in tretjega odstavka 6. člena Uredbe 852/2004/ES, 4. člena Uredbe 853/2004/ES, 2. člena Uredbe 210/2013/ES, 9. in 10. člena Uredbe 183/2005/ES, 1. člena Uredbe Komisije (ES) št. 141/2007 z dne 14. februarja 2007 o zahtevi za odobritev v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 183/2005 obratov za proizvodnjo krme, ki proizvajajo ali dajejo v promet krmne dodatke vrste kokcidiostatiki in histomonostatiki (UL L št. 43 z dne 15. 2. 2007, str. 9), drugega odstavka 8. člena Uredbe 767/2009/ES, 23. in 24. člena Uredbe 1069/2009/ES, 6. člena Uredbe Komisije (EU) 2015/786 z dne 19. maja 2015 o določitvi meril sprejemljivosti za postopke razstrupljanja, ki se uporabljajo za proizvode, namenjene živalski krmi, kot je opredeljeno v Direktivi 2002/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 125 z dne 21. 5. 2015, str. 10) in 13. člena Uredbe 2019/4/EU izvajalec dejavnosti priglasi obrat, za katerega se zahteva registracija v 15 dneh pred začetkom obratovanja ali začne postopek odobritve obrata.

(4) Za izvajanje določb iz prejšnjega odstavka minister oziroma minister, pristojen za zdravje, vsak v okviru svojih pristojnosti, določita dodatne dejavnosti, za katere je obvezna odobritev obratov.

(5) Vloga za registracijo obrata se vloži pri Upravi, ZIRS oziroma IRSKGLR, v okviru njihovih pristojnosti, vloga za odobritev obrata pa pri Upravi oziroma ZIRS, v okviru njunih pristojnosti. Vsebino vlog iz prejšnjega stavka in zahtevane podatke določita minister in minister, pristojen za zdravje, vsak v okviru svojih pristojnosti.

(6) Izvajalec dejavnosti v vlogi iz prejšnjega odstavka poleg zahtevanih podatkov navede tudi:

– enotno matično številko občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO) ali matično številko pravne osebe;

– kontaktne podatke (telefonsko številko mobilnega telefona oziroma naslov elektronske pošte).

(7) Ne glede na zakon, ki ureja splošni upravni postopek, Uprava, ZIRS oziroma IRSKGLR, vsak v okviru svojih pristojnosti, po prejemu vloge za registracijo iz petega odstavka tega člena vpiše obrat v register obratov iz 94. člena tega zakona in izvajalcu dejavnosti izda izpis iz tega registra.

(8) O vlogi za odobritev obrata iz petega odstavka tega člena Uprava oziroma ZIRS, vsak okviru svojih pristojnosti, po pregledu izpolnjevanja pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena odloči z odločbo o odobritvi, pogojni odobritvi ali neodobritvi obrata. Odobreni in pogojno odobreni obrat Uprava oziroma ZIRS, vsak okviru svojih pristojnosti, vpiše v register obratov iz 94. člena tega zakona.

(9) Ne glede na tretji odstavek tega člena minister določi, kateri obrati nosilcev živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo se štejejo za registrirane, če so vpisani v obstoječe uradne evidence, in način ter rok za sporočanje podatkov.

(10) Ne glede na tretji odstavek tega člena ni treba registrirati oziroma odobriti obrata, ki izvaja svojo dejavnost v skladu z omejitvami, ki veljajo za majhne količine, določene v 26. in 27. členu tega zakona.

(11) Ne glede na tretji odstavek tega člena ni treba registrirati obrata:

– če gre za fizične osebe, ki največ enkrat letno izvajajo živilsko dejavnost (vaški sejmi, gasilske veselice in podobno);

– če gre za društva, ki največ enkrat letno izvajajo živilsko dejavnost (vaški sejmi, gasilske veselice in podobno);

– če zbira oziroma prevaža donirano krmo iz primarne pridelave za neposredno oskrbo kmetij v primeru naravne in druge nesreče; ali

– če priložnostno prevaža predpakirano hrano in krmo, za katero se ne zahteva posebni temperaturni režim.

(12) Izvajalec dejavnosti Upravi, ZIRS oziroma IRSKGLR, vsakemu v okviru njegovih pristojnosti, sporoči vse spremembe, ki so nastale v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v registriranem oziroma odobrenem obratu. Spremembe sporoči v 15 dneh po nastali spremembi.

(13) Ne glede na zakon, ki ureja splošni upravni postopek, Uprava oziroma ZIRS, vsak okviru svojih pristojnosti, že izdano odločbo za odobritev posameznega obrata po uradni dolžnosti razveljavi in jo nadomesti z novo odločbo, če se spremenijo podatki o obratu iz odločbe o odobritvi ali pogojni odobritvi obrata iz osmega odstavka tega člena.

(14) V primerih iz 14. in 15. člena Uredbe 183/2005/ES Uprava z odločbo začasno ali trajno odvzame registracijo ali odobritev obrata na področju krme.

(15) V primerih iz 16. člena Uredbe 183/2005/ES Uprava spremeni registracijo ali odobritev obrata ob smiselni uporabi petega, sedmega in osmega odstavka tega člena.

(16) Ne glede na zakon, ki ureja splošni upravni postopek, se obvestilo nosilca živilske dejavnosti, nosilca dejavnosti poslovanja s krmo in nosilca dejavnosti poslovanja z živalskimi stranskimi proizvodi o prenehanju dejavnosti šteje kot vloga za izpis obrata iz registra. Uprava, ZIRS oziroma IRSKGLR po prejemu obvestila iz prejšnjega stavka izpiše obrat iz registra obratov iz 94. člena tega zakona in izvajalcu dejavnosti izda potrdilo o izpisu iz tega registra.

(17) Odobrenemu obratu, ki več ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz prvega ali drugega odstavka tega člena ali prekine z dejavnostjo in o tem ne obvesti Uprave oziroma ZIRS, v okviru njunih pristojnosti, Uprava oziroma ZIRS, vsak okviru svojih pristojnosti, odobritev obrata z odločbo začasno ali trajno odvzame v skladu s pogoji in po postopku, določenem v pravnih aktih EU iz prvega in drugega odstavka tega člena, oziroma pod podrobnejšimi pogoji in po podrobnejšem postopku, določenem v tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi.

(18) Nosilec živilske dejavnosti, ki je registriran ali odobren v drugi državi v skladu s pravnimi akti EU oziroma nacionalnimi predpisi te države in dobavlja živila neposredno končnemu potrošniku v Republiki Sloveniji, razen v primeru prodaje na daljavo, mora pri Upravi, ZIRS oziroma IRSKGLR, vsakemu v okviru njegovih pristojnosti, za to dejavnost registrirati obrat v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(19) Minister in minister, pristojen za zdravje, vsak v okviru svojih pristojnosti, predpišeta podrobnejši postopek registracije in odobritve obrata ter vpisa v register obratov, postopek sporočanja sprememb ter podrobnejše pogoje in podrobnejši postopek odvzema registracije in odobritve iz tretjega, petega, sedmega, osmega, dvanajstega in sedemnajstega odstavka tega člena.

25. člen

(dovoljenja in posebna dovoljenja za živalske stranske proizvode, snovi s specifičnim tveganjem in nedovoljene krmne dodatke)

(1) Registrirani ali odobreni obrat iz prejšnjega člena potrebuje dovoljenje oziroma posebno dovoljenje Uprave za opravljanje naslednjih dejavnosti:

– odstranjevanje ali uporabo snovi s specifičnim tveganjem v živilskem obratu za izvajanje Priloge V Uredbe 999/2001/ES;

– uporabo živalskih stranskih proizvodov za izvajanje točke (g) 16. člena in 18. člena Uredbe 1069/2009/ES;

– uporabo določenih posamičnih krmil živalskega izvora na kmetijskih gospodarstvih ter proizvodnjo in dajanje na trg za izvajanje Priloge IV Uredbe 999/2001/ES;

– izjemno uporabo snovi kot krmnega dodatka, ki še nima dovoljenja EU, za namen znanstvenega poskusa za izvajanje drugega odstavka 3. člena Uredbe 1831/2003/ES;

– dodatne dejavnosti iz devetega odstavka tega člena.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se dovoljenje za izjemno uporabo snovi iz četrte alineje prejšnjega odstavka izda tudi obratu, ki ni registriran ali odobren v skladu s prejšnjim členom.

(3) Nosilec živilske dejavnosti, nosilec dejavnosti poslovanja s krmo in nosilec dejavnosti poslovanja z živalskimi stranskimi proizvodi vloži vlogo za izdajo dovoljenja oziroma posebnega dovoljenja za registrirani ali odobreni obrat pri Upravi.

(4) Uprava izda dovoljenje oziroma posebno dovoljenje iz tega člena, če so izpolnjeni pogoji iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter uredb EU iz prvega odstavka tega člena. Izdana dovoljenja in posebna dovoljenja Uprava vpiše v register obratov iz 94. člena tega zakona.

(5) O izdaji posebnega dovoljenja iz tretjega odstavka tega člena Uprava odloči po pregledu izpolnjevanja pogojev na kraju samem.

(6) Dejavnosti, ki so predmet dovoljenja oziroma posebnega dovoljenja iz tega člena, Uprava vpiše v register obratov iz 94. člena tega zakona.

(7) Za sporočanje vseh sprememb se smiselno uporablja dvanajsti odstavek prejšnjega člena.

(8) Obratu, ki več ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz četrtega odstavka tega člena, Uprava dovoljenje oziroma posebno dovoljenje iz tega člena z odločbo začasno ali trajno odvzame v skladu s pogoji in po postopku, določenem v pravnih aktih EU iz prvega odstavka tega člena, oziroma pod podrobnejšimi pogoji in po podrobnejšem postopku, določenem v tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi.

(9) Poleg dejavnosti iz prvega odstavka tega člena dodatne dejavnosti, za katere registrirani in odobreni obrati potrebujejo dovoljenje oziroma posebno dovoljenje in dodatne higiensko tehnične pogoje za izvajanje teh dejavnosti, določi minister.

(10) Podrobnejše pogoje in podrobnejši postopek izdaje dovoljenja oziroma posebnega dovoljenja iz tega člena, podrobnejši postopek začasnega in trajnega odvzema dovoljenja oziroma posebnega dovoljenja iz osmega odstavka tega člena, vpisa v register obratov iz 94. člena tega zakona in sporočanja sprememb dejavnosti iz šestega in sedmega odstavka tega člena ter vsebino vlog iz tretjega odstavka tega člena določi minister.

26. člen

(izjeme od obveznosti registracije ali odobritve obratov v primeru majhnih količin živil ter prilagoditve)

(1) Za izvajanje tretjega odstavka 1. člena Uredbe 852/2004/ES minister predpiše zahteve glede higiene in varnosti primarnih proizvodov rastlinskega izvora in največji dovoljeni obseg njihove pridelave, ki se šteje za majhne količine, ki jih sme proizvajalec neposredno dobavljati končnemu potrošniku ali lokalnim maloprodajnim obratom, ki jih neposredno dobavljajo končnemu potrošniku. Lokalni maloprodajni obrati iz tega odstavka so maloprodajni obrati na območju Republike Slovenije.

(2) Za neposredno dobavo živil iz prejšnjega odstavka se šteje prodaja na mestu pridelave, prodaja na tržnicah, prodaja na premičnih prodajnih objektih, kot so premična stojnica, potujoča prodajalna, prodajni avtomat, prodaja od vrat do vrat ter prodaja na sejmih in prireditvah in ne vključuje prodaje na daljavo.

(3) Za izvajanje četrtega odstavka 1. člena Uredbe 853/2004/ES minister predpiše zahteve glede higiene in varnosti živil živalskega izvora in največji dovoljeni obseg njihove pridelave oziroma predelave, ki se šteje za majhne količine, ki jih sme proizvajalec ali lovska družina ali lovišče s posebnim namenom neposredno dobavljati končnemu potrošniku ali lokalnim maloprodajnim obratom, ki neposredno dobavljajo končnemu potrošniku. Dobava majhnih količin iz tega odstavka je dovoljena le neposredno na mestu pridelave oziroma neposredno iz zbiralnice uplenjene divjadi iz drugega odstavka 55. člena tega zakona. Lokalni maloprodajni obrati iz tega odstavka so maloprodajni obrati na območju Republike Slovenije.

(4) Majhnih količin iz prvega in tretjega odstavka tega člena ni dovoljeno oddajati oziroma dobavljati institucionalnim obratom javne prehrane (npr. šole, vrtci, bolnišnice, domovi za ostarele). Majhne količine primarnih proizvodov rastlinskega ali živalskega izvora, ki jih pridela oziroma proizvede institucionalni obrat javne prehrane (npr. sadje in zelenjava na šolskih vrtovih in v sadovnjakih, jajca, surovo mleko), se lahko v tem obratu uporabi za lastno uporabo.

(5) Za izvajanje petega odstavka 1. člena Uredbe 853/2004/ES minister predpiše zahteve glede obsega dobave živil živalskega izvora med registriranimi lokalnimi maloprodajnimi obrati. Lokalni maloprodajni obrati iz tega odstavka so prodajalne na drobno in gostinski obrati na območju Republike Slovenije.

(6) Za izvajanje tretjega odstavka 13. člena Uredbe 852/2004/ES ter tretjega in osmega odstavka 10. člena Uredbe 853/2004/ES minister predpiše prilagoditve pogojev iz Priloge II Uredbe 852/2004/ES in Priloge III Uredbe 853/2004/ES.

27. člen

(odstopanje za majhne količine krme)

(1) Za izvajanje tretjega odstavka 2. člena Uredbe 183/2005/ES glede neposredne oskrbe kmetij z majhnimi količinami krme iz primarne pridelave na lokalni ravni proizvajalca za uporabo na teh kmetijah minister predpiše zahteve glede higiene in varnosti pri pridelavi krme in največji dovoljeni obseg njene pridelave. Lokalna raven proizvajalca je celotno območje Republike Slovenije.

(2) Krma iz primarne pridelave iz prejšnjega odstavka vključuje primarne rastlinske proizvode, ki so na kmetijskem gospodarstvu podvrženi preprosti fizični obdelavi, kot je čiščenje, pakiranje, shranjevanje, naravno sušenje ali siliranje.

28. člen

(opravljanje dejavnosti proizvodnje živil v stanovanjskih prostorih)

(1) Če nosilec živilske dejavnosti izvaja proizvodnjo živil v stanovanjskih prostorih, ki se uporabljajo predvsem za pripravo živil za lastno domačo porabo, mora poleg izpolnjevanja zahtev iz Uredbe 852/2004/ES zagotoviti vsaj en ločen prostor, namenjen izključno proizvodnji živil. Če so poleg ločenih prostorov iz prejšnjega stavka potrebni dodatni prostori, se lahko uporabijo isti prostori kot za pripravo živil za lastno domačo porabo, če so postopki časovno ločeni od postopkov priprave živil za lastno domačo porabo in je prostor pred začetkom proizvodnje živil očiščen oziroma razkužen.

(2) Nosilec živilske dejavnosti pristojnemu inšpektorju, uradnemu veterinarju, izvajalcu prenesenih nalog in pooblaščenemu izvajalcu drugih nalog, povezanih z uradnim nadzorom, omogoči nenapovedan vstop v stanovanjske prostore iz prejšnjega odstavka in pregled oziroma odvzem vzorcev.

(3) Če nosilec živilske dejavnosti vstopa v stanovanjske prostore iz prvega odstavka tega člena ne omogoči ali ne omogoči pregleda oziroma odvzema vzorcev, mu Uprava oziroma ZIRS, vsak v okviru svojih pristojnosti, z odločbo prepove opravljanje dejavnosti in ga izbriše iz registra obratov iz 94. člena tega zakona. Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega stavka ne zadrži njene izvršitve.

IV. POSEBNI POGOJI ZA DAJANJE NA TRG ŽIVIL IN KRME

29. člen

(ostanki pesticidov)

(1) Nosilec živilske dejavnosti in nosilec dejavnosti poslovanja s krmo zagotovi, da živilo in krma, dana na trg, ne presegata mejnih vrednosti ostankov pesticidov iz Uredbe 396/2005/ES.

(2) Živilo in krma presegata mejno vrednost ostankov pesticidov, če je iz analitskega poročila razvidna prisotnost ostankov pesticidov nad mejno vrednostjo ostankov iz Uredbe 396/2005/ES z upoštevanjem merilne negotovosti.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se merilna negotovost ne upošteva, če je iz analitskega poročila razvidna prisotnost ostankov pesticidov nad mejno vrednostjo ostankov iz Uredbe 396/2005/ES in se ti uvrščajo v kategorijo spojin, za katere ni mogoče postaviti spodnje varne meje izpostavljenosti.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena morajo živila in krma, proizvedena na ozemlju Republike Slovenije, izpolnjevati tudi pogoje glede registracij in dovoljenj za uporabo fitofarmacevtskih sredstev in njihove pravilne uporabe v skladu z zakonom, ki ureja registracijo in uporabo fitofarmacevtskih sredstev.

(5) Minister določi metode vzorčenja za uradni nadzor nad ostanki pesticidov, če pravni akti EU ne določajo drugače.

30. člen

(postopek določanja mejnih vrednosti ostankov pesticidov)

(1) Za izvajanje prvega odstavka 6. člena Uredbe 396/2005/ES se za določanje mejnih vrednosti ostankov pesticidov šteje vključitev novih ali spremenjenih mejnih vrednosti ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora v Prilogo II ali III Uredbe 396/2005/ES, vključitev aktivnih snovi v fitofarmacevtskih sredstvih v Prilogo IV Uredbe 396/2005/ES, črtanje mejnih vrednosti ostankov iz Priloge II ali III Uredbe 396/2005/ES in določanje uvoznih toleranc.

(2) Vlagatelj vloži vlogo za določanje mejnih vrednosti ostankov pesticidov v skladu s 6. in 7. členom Uredbe 396/2005/ES pri Upravi.

(3) Uprava oceni vlogo iz prejšnjega odstavka v skladu z 8. členom Uredbe 396/2005/ES, posreduje poročilo o oceni vloge Evropski komisiji in EFSA ter sodeluje v nadaljnjem postopku EU glede določanja mejnih vrednosti ostankov pesticidov.

31. člen

(izjemne okoliščine)

(1) Za izvajanje četrtega odstavka 18. člena Uredbe 396/2005/ES lahko vlada v izjemnih okoliščinah določi, da se lahko dajejo na trg živila oziroma krma, ki glede mejnih vrednosti ostankov pesticidov niso v skladu s prvim odstavkom 18. člena Uredbe 396/2005/ES, če ne predstavljajo nesprejemljivega tveganja za zdravje potrošnikov. Vlada za posamezno vrsto živila oziroma krme iz prejšnjega stavka določi tudi časovno obdobje dajanja na trg, količino živila oziroma krme, ki se lahko daje na trg in način označevanja.

(2) Šteje se, da gre za izjemne okoliščine iz prejšnjega odstavka zlasti v primeru dogodkov ali stanj, ki zaradi nepredvidljivih, neodvrnljivih in izrednih zunanjih vzrokov povzročijo nenadne in obsežne motnje v osnovni preskrbi z osnovnimi živili oziroma krmo. Takšne okoliščine vključujejo zlasti naravne nesreče, pandemije, pomanjkanje ključnih surovin, vojne ali geopolitične krize ter druge krizne razmere, ki zahtevajo uporabo posebnih ukrepov za zagotavljanje redne oskrbe z osnovnimi živili ali krmo.

(3) Nosilec živilske dejavnosti ali nosilec dejavnosti poslovanja s krmo lahko daje živilo ali krmo iz prvega odstavka tega člena na trg samo na podlagi dovoljenja Uprave za dajanje na trg.

(4) Vlagatelj vloži vlogo za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka pri Upravi. V vlogi se navedejo vrsta in količina živila oziroma krme ter njegov namen uporabe. Vlogi je treba priložiti dokazilo o dovoljeni mejni vrednosti ostankov pesticidov v državi izvora oziroma porekla živila oziroma krme ter analizni izvid živila oziroma krme.

(5) Na podlagi vloge iz prejšnjega odstavka Uprava izdela oceno tveganja za zdravje ljudi.

(6) Če Uprava na podlagi ocene tveganja ugotovi, da ostanki pesticidov v živilu ali krmi iz vloge iz četrtega odstavka tega člena predstavljajo sprejemljivo tveganje za zdravje potrošnikov, izda vlagatelju dovoljenje za dajanje na trg živila oziroma krme, in sicer za časovno obdobje in do količine, ki ne presegata predpisanega časovnega obdobja in količine.

(7) Za stroške, povezane z oceno tveganja za zdravje ljudi iz petega odstavka tega člena in izdajo dovoljenja iz tega člena, se ne zaračunavajo pristojbine.

32. člen

(nacionalni nadzorni program nad ostanki pesticidov)

(1) Za izvajanje 1. člena Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2021/1355 z dne 12. avgusta 2021 o večletnih nacionalnih programih nadzora za ostanke pesticidov, ki jih morajo vzpostaviti države članice (UL L št. 291 z dne 13. 8. 2021, str. 120) Uprava pripravi večletni nacionalni nadzorni program nad ostanki pesticidov. Pri pripravi programa v delu, ki se nanaša na živila za posebne skupine in prehranska dopolnila, sodelujeta ministrstvo, pristojno za zdravje, in ZIRS, v delu, ki se nanaša na vino, pa IRSKGLR.

(2) Za izvedbo programa iz prejšnjega odstavka ter poročanje v skladu z 31. členom Uredbe 396/2005/ES je pristojna Uprava, razen za živila za posebne skupine in prehranska dopolnila, za kar je pristojen ZIRS, ter za vino, za kar je pristojen IRSKGLR.

(3) Koordinacijo pri pripravi poročila iz prejšnjega odstavka izvaja Uprava.

(4) Uprava letno objavi rezultate nacionalnega nadzornega programa na osrednjem spletnem mestu državne uprave in svoji spletni strani.

33. člen

(pristojbine za določanje mejnih vrednosti ostankov pesticidov)

(1) Za izvajanje 42. člena Uredbe 396/2005/ES Uprava za stroške, povezane z oceno dokumentacije za mejne vrednosti ostankov, nastale v Republiki Sloveniji, zaračuna pristojbine, ki jih določi vlada.

(2) Pristojbine, pridobljene v skladu s tem členom, so prihodek proračuna Republike Slovenije in se vplačajo na podračun javnofinančnih prihodkov v skladu s predpisom, ki ureja podračune ter način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov.

(3) Uprava po prejemu vloge iz drugega odstavka 30. člena tega zakona vlagatelju sporoči vrsto postopka in višino pristojbine glede na njegov zahtevek in določi rok za plačilo pristojbine.

(4) Če vlagatelj iz prejšnjega odstavka ne plača pristojbine v določenem roku, ga Uprava pozove, da pristojbino plača v 15 dneh od vročitve poziva.

(5) Če vlagatelj niti v roku iz prejšnjega odstavka ne plača pristojbine, Uprava izda sklep o ustavitvi postopkov.

(6) Za vračilo preveč plačane pristojbine zavezancu se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja vračilo preveč plačanih upravnih taks.

34. člen

(gensko spremenjena živila in krma)

(1) Gensko spremenjeno živilo se lahko daje na trg samo, če izpolnjuje pogoje iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, Uredbe 1829/2003/ES in Uredbe 1830/2003/ES.

(2) Gensko spremenjena krma se lahko daje na trg, uporablja in predeluje samo, če izpolnjuje pogoje iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, Uredbe 1829/2003/ES in Uredbe 1830/2003/ES.

35. člen

(nacionalne smernice za dobro higiensko prakso)

(1) Za izvajanje 7. člena Uredbe 852/2004/ES in 20. člena Uredbe 183/2005/ES Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, oziroma ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, vsak v okviru svojih pristojnosti, spodbuja pripravo in posodabljanje nacionalnih smernic za dobro higiensko prakso in uporabo načel analize tveganja in kritičnih nadzornih točk (v nadaljnjem besedilu: načela HACCP).

(2) Nacionalne smernice iz prejšnjega odstavka pripravijo panožna ali branžna združenja iz sektorja živilske dejavnosti oziroma sektorja krme (v nadaljnjem besedilu: pripravljavci smernic).

(3) Predlog nacionalnih smernic iz prejšnjega odstavka pripravljavci smernic predložijo Upravi, ministrstvu, pristojnemu za zdravje, oziroma ministrstvu, pristojnemu za hrano in krmo, vsakemu v okviru njegovih pristojnosti, ki odloči o njihovi odobritvi.

(4) Odobrene nacionalne smernice iz prejšnjega odstavka morajo pripravljavci smernic redno posodabljati in usklajevati z veljavnimi predpisi, s pojavom novih tveganj v krmi, živilih, okolju in podobno.

(5) Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, oziroma ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, lahko iz razlogov iz prejšnjega odstavka zahteva od pripravljavcev smernic posodobitev odobrenih nacionalnih smernic. Posodobljene smernice se odobrijo v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Do odobritve posodobljenih smernic nosilec živilske dejavnosti oziroma dejavnosti poslovanja s krmo uporablja samo tiste dele odobrenih smernic, ki niso v nasprotju s predpisi.

(6) Če pripravljavci smernic ne predložijo predloga posodobljenih nacionalnih smernic iz prejšnjega odstavka v dveh letih od zahteve iz prejšnjega odstavka, Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, oziroma ministrstvo, pristojno za hrano

in krmo, vsak v okviru svojih pristojnosti, z odločbo prekliče odobritev smernic in smernice umakne z osrednjega spletnega mesta državne uprave in s svoje spletne strani.

(7) Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, oziroma ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, vsak v okviru svojih pristojnosti, z odobrenimi in posodobljenimi nacionalnimi smernicami ter preklicem odobritve nacionalnih smernic seznani Evropsko komisijo, seznam odobrenih in posodobljenih nacionalnih smernic pa objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave in svoji spletni strani.

36. člen

(odgovornost nosilcev živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo)

(1) Nosilec živilske dejavnosti in nosilec dejavnosti poslovanja s krmo sta odgovorna za varnost živila ali krme, ki jo uvozita, pridelata, proizvedeta, predelata ali distribuirata. Pri tem ravnata v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in pravnimi akti EU, ki urejajo varnost in higieno živil in krme.

(2) Nosilec živilske dejavnosti upošteva splošne in posebne higienske zahteve iz Uredbe 852/2004/ES, Uredbe 853/2004/ES in Uredbe 999/2001/ES, nosilec dejavnosti poslovanja s krmo pa splošne in posebne higienske zahteve iz Uredbe 183/2005/ES in Uredbe 999/2001/ES.

(3) Nosilec živilske dejavnosti in nosilec dejavnosti poslovanja s krmo, ki izvajata katerokoli stopnjo proizvodnje, predelave ali distribucije živil ali krme po primarni pridelavi in v dejavnostih, povezanih s primarno pridelavo, vzpostavita, izvajata in vzdržujeta stalne postopke, ki temeljijo na načelih HACCP.

37. člen

(uporaba živil, ki niso več namenjena prehrani ljudi, za krmo)

(1) Živila, ki niso več namenjena prehrani ljudi, so živila, ki so bila proizvedena za prehrano ljudi v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter uredbami EU, ki urejajo higieno in varnost hrane, vendar niso več namenjena prehrani ljudi iz razlogov, ki ne vplivajo na njihovo varnost, in so bila iz prehranske verige umaknjena na ravni proizvajalca ali trgovca in je mogoča njihova uporaba za krmo ali predelavo v krmo.

(2) Živilo iz prejšnjega odstavka je:

– živilo, ki ni iz sestavin živalskega izvora, jih ne vsebuje ali z njimi ni kontaminirano;

– živilo, ki je iz sestavin živalskega izvora, jih vsebuje ali je z njimi kontaminirano.

(3) Nosilec živilske dejavnosti živilo iz prejšnjega odstavka umakne s trga, če to zahtevajo predpisi ali če se za to sam odloči. Odločitve o umiku živila, ki je namenjeno prehrani ljudi, iz verige preskrbe s hrano ni mogoče preklicati.

(4) Živilo iz prve alineje drugega odstavka tega člena se lahko, neposredno ali po predelavi, uporabi za krmo, če gre za stranski proizvod, ki izhaja iz postopka proizvodnje živil, ali za končna živila na ravni proizvodnje ter na ravni trgovine na debelo in trgovine na drobno ter ob tem registriran ali odobren nosilec dejavnosti poslovanja s krmo z analizo tveganja in kritičnih kontrolnih točk dokaže, da je proizvod krma v skladu z Uredbo 178/2002/ES. Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo zagotovi, da so izpolnjene vse zahteve iz predpisov, ki urejajo krmo.

(5) Živilo iz druge alineje drugega odstavka tega člena v skladu z Uredbo 1069/2009/ES najprej postane živalski stranski proizvod in lahko postane posamično krmilo živalskega izvora ali hrana za hišne živali živalskega izvora ali se uporabi za druge namene v skladu s predpisi, ki urejajo živalske stranske proizvode.

(6) Nosilci živilske dejavnosti in nosilci dejavnosti poslovanja s krmo lahko pripravijo smernice za uporabo živil iz drugega odstavka tega člena kot krmo. Za te smernice se smiselno uporablja drugi, tretji, četrti, peti, šesti in sedmi odstavek 35. člena tega zakona.

V. NARAVNA MINERALNA VODA, IZVIRSKA VODA IN NAMIZNA VODA

38. člen

(pitna in predpakirana voda)

(1) Pitna voda je voda v svojem prvotnem stanju ali po pripravi, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo kakovost vode, namenjene prehrani ljudi, in je namenjena pitju, kuhanju, pripravi hrane ali za druge gospodinjske namene v javnih in zasebnih prostorih ter izvajanju živilske dejavnosti, ne glede na njeno poreklo in ne glede na to, ali se zagotavlja iz vodovodnega omrežja ali cisterne ali je na trgu kot predpakirana pitna voda, vključno z izvirsko in namizno vodo.

(2) Predpakirana voda se lahko daje na trg kot naravna mineralna voda, izvirska voda ali namizna voda.

39. člen

(naravna mineralna voda)

(1) Z označbo »naravna mineralna voda« se lahko poimenuje in daje na trg voda, ki ima svoj izvor v podzemnem vodnem viru in se izteka ali se črpa na izviru iz enega ali več naravnih iztokov ali vrtin, in izpolnjuje pogoje glede fizikalnih, kemijskih, senzoričnih in mikrobioloških lastnosti, pogoje obdelave in označevanja iz tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter na podlagi odločbe o priznanju, ki jo izda Uprava. Za naravne mineralne vode, ki ne izvirajo v Republiki Sloveniji, se za odločbo o priznanju upošteva odločba pristojnega organa druge države članice EU.

(2) Naravna mineralna voda, ki izvira iz istega izvira, se lahko daje na trg le pod eno blagovno znamko.

(3) Naravna mineralna voda, ki izvira iz istega izvira, je naravna mineralna voda, ki izteka ali se črpa iz enega ali več naravnih iztokov ali vrtin in ima izvor v istem podzemnem vodnem viru, če ima ta voda v vseh teh naravnih iztokih ali vrtinah enake lastnosti, ki so stalne v okviru naravnih nihanj. Enake lastnosti, ki so stalne in okvir naravnih nihanj iz prejšnjega stavka, določi minister, če ni s pravnimi akti EU drugače določeno.

(4) Označba »naravna mineralna voda« se ne podeli za naravno mineralno vodo, ki se na izviru uporablja v zdravilne namene v naravnih zdraviliščih in termah ter za naravne mineralne vode, ki so namenjene za izvoz iz EU.

(5) Podrobnejše pogoje iz tega člena določi minister, če ni s pravnimi akti EU drugače določeno.

40. člen

(pristojni organ za priznavanje naravne mineralne vode)

(1) O priznavanju naravne mineralne vode za dajanje na trg EU odloča Uprava.

(2) Na področju priznavanja označb naravnih mineralnih vod ima Uprava naslednje naloge:

– vodi postopke priznavanja označb naravnih mineralnih vod;

– sodeluje z Evropsko komisijo;

– opravlja druge naloge s področja priznavanja označb naravnih mineralnih vod v skladu s predpisi, ki urejajo izkoriščanje in trženje naravnih mineralnih vod.

41. člen

(postopek priznavanja naravne mineralne vode)

(1) Uprava vodi postopek priznavanja naravne mineralne vode na vlogo stranke, ki ima pravico do zajema vode v skladu z zakonom, ki ureja vode.

(2) Predstojnik Uprave imenuje strokovno komisijo za pripravo mnenj o izpolnjevanju pogojev za priznanje označ-

be »naravna mineralna voda«. Naloga strokovne komisije iz prejšnjega stavka je preučitev vlog strank in priprava mnenj o izpolnjevanju pogojev za priznanje označbe »naravna mineralna voda«.

(3) Izvedba analiz, raziskav in stroški komisije iz prejšnjega odstavka so posebni stroški upravnega postopka, ki jih plača stranka.

(4) Vsebino vloge in zahtevane podatke iz prvega odstavka tega člena, sestavo, pogoje za imenovanje in druga podrobnejša vprašanja glede strokovne komisije iz drugega odstavka tega člena predpiše minister.

42. člen

(odločba)

(1) O priznanju označbe »naravna mineralna voda« odloči Uprava v štirih mesecih od vložitve popolne vloge.

(2) Če vloga iz prejšnjega odstavka izpolnjuje predpisane pogoje iz tega zakona in predpisov, ki urejajo priznanje označbe »naravna mineralna voda«, Uprava izda odločbo o priznanju označbe »naravna mineralna voda«.

(3) Uprava na vlogo stranke izda odločbo o spremembi označbe »naravna mineralna voda«, če so izpolnjeni pogoji iz tega zakona in predpisov, ki urejajo priznanje označbe »naravna mineralna voda«.

(4) Če se po izdaji odločbe iz drugega odstavka tega člena ugotovi, da se neskladnosti s pogoji za priznanje označbe »naravna mineralna voda« ne da odpraviti ali se neskladnosti ne odpravijo v roku, ki se določi pri inšpekcijskem nadzoru, Uprava izda odločbo o prenehanju priznanja označbe »naravna mineralna voda«.

(5) Na vlogo stranke za prenehanje priznanja označbe »naravna mineralna voda« izda Uprava odločbo o prenehanju priznanja označbe »naravna mineralna voda«.

(6) Uprava na osrednjem spletnem mestu državne uprave in svoji spletni strani objavi izrek odločbe o priznanju, spremembi ali prenehanju priznanja označbe »naravna mineralna voda«. Uprava o odločitvah iz prejšnjega stavka obvesti Evropsko komisijo.

43. člen

(posebne navedbe za naravno mineralno vodo)

(1) Naravna mineralna voda mora imeti na označbi navedene omejitve za njeno uporabo, če so presežene mejne vrednosti snovi v skladu s predpisi, ki urejajo izkoriščanje in trženje naravnih mineralnih vod.

(2) Naravna mineralna voda je lahko označena s posebnimi navedbami glede prehranskih in zdravstvenih trditev, če vlagatelj poda vlogo in dokazila ter Uprava odloči, da izpolnjuje kriterije glede teh posebnih navedb v skladu s predpisi, ki urejajo izkoriščanje in trženje naravnih mineralnih vod ter prehranske in zdravstvene trditve na živilih.

(3) Posebne navedbe iz prejšnjega odstavka morajo temeljiti na fizikalno-kemičnih analizah in kadar je to potrebno, farmakoloških, fizioloških in kliničnih raziskavah, opravljenih v skladu z znanstveno priznanimi in preverjenimi postopki pooblaščenih strokovnjakov oziroma pooblaščenega laboratorija.

(4) Uprava odloči glede uporabe posebnih navedb iz drugega odstavka tega člena na podlagi predhodnega mnenja NIJZ ter morebitnih dodatnih analiz in raziskav. Mnenje NIJZ, dodatne analize in raziskave so posebni stroški upravnega postopka, ki jih plača stranka.

(5) Podrobnejše pogoje, vsebino vloge in zahtevane podatke iz drugega odstavka tega člena predpiše minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

44. člen

(določitev organizacij za ugotavljanje skladnosti)

(1) Minister predpiše tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za ugotavljanje skladnosti naravne mineralne vode, izvirske vode in namizne vode.

(2) Uprava z javnim razpisom izbere organizacije iz prejšnjega odstavka.

(3) Organizacija, ki želi opravljati prve in redne preglede naravne mineralne vode ter preglede za kontrolo naravne mineralne vode, izvirske vode in namizne vode, mora za opravljanje te dejavnosti pri Upravi vložiti vlogo na javni razpis iz prejšnjega odstavka, skupaj z dokazili o izpolnjevanju tehničnih in organizacijskih pogojev iz prvega odstavka tega člena.

(4) O vlogi iz prejšnjega odstavka odloči predstojnik Uprave z odločbo.

(5) Medsebojna razmerja med Upravo in organizacijo iz tega člena se uredijo s pogodbo.

(6) S pogodbo iz prejšnjega odstavka se pogodbeni stranki podrobneje dogovorita zlasti o:

– opredelitvi nalog in obveznosti organizacije iz tega člena;

– začetku veljavnosti in trajanju pogodbe;

– nadzoru nad izvajanjem nalog in obveznosti organizacije ter pogodbe;

– načinu in pogojih za spreminjanje pogodbe; in

– reševanju sporov.

(7) Pogodba iz prejšnjega odstavka se razveže zlasti, če:

– postane odločba iz osmega odstavka tega člena dokončna; ali

– se pogodbeni stranki o razvezi pogodbe sporazumeta.

(8) Če organizacija iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če huje ali ponavljajoče krši pogodbo iz petega odstavka tega člena, ji predstojnik Uprave izda odločbo o prenehanju opravljanja prvih in rednih pregledov naravne mineralne vode ter pregledov za kontrolo naravne mineralne vode, izvirske vode in namizne vode.

45. člen

(prvi in redni pregledi naravne mineralne vode)

(1) Prvi pregled naravne mineralne vode v polnilnici in na izviru opravi organizacija iz prejšnjega člena.

(2) Redne preglede naravne mineralne vode v polnilnici in na izviru opravlja organizacija iz prejšnjega člena najmanj enkrat letno.

(3) Stroški prvega pregleda bremenijo vlagatelja vloge iz 41. člena tega zakona, stroški rednih pregledov pa proizvajalca naravne mineralne vode.

(4) Podrobnejše pogoje iz tega člena določi minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

46. člen

(izvirska voda)

(1) Z označbo »izvirska voda« se lahko poimenuje predpakirana pitna voda, ki ima svoj izvor v podzemnem vodnem viru in izteka ali se črpa na izviru iz enega ali več naravnih iztokov ali vrtin ter izpolnjuje kemijske in indikatorske pogoje iz tega zakona in predpisa, ki ureja kakovost vode, namenjene prehrani ljudi.

(2) Izvirska voda mora izpolnjevati tudi dodatne pogoje za izkoriščanje in dajanje na trg, mikrobiološke pogoje ter pogoje glede obdelave in označevanja, ki jih določi minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

(3) Izvirska voda, ki izvira iz istega izvira, se lahko daje na trg le pod eno blagovno znamko.

(4) Za določitev izvirske vode, ki izvira iz istega izvira, se smiselno uporablja tretji odstavek 39. člena tega zakona.

47. člen

(namizna voda)

(1) Namizna voda je predpakirana voda in je pripravljena iz naravne mineralne vode, izvirske vode ali pitne vode ter mora izpolnjevati fizikalne, kemijske in mikrobiološke lastnosti ter indikatorske parametre.

(2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

48. člen

(postopki obdelave naravne mineralne in izvirske vode)

(1) Prepovedan je vsak postopek obdelave naravne mineralne vode in izvirske vode, ki bi lahko spremenil njune glavne sestavine in običajno število mikroorganizmov, kot npr. razkuževanje z različnimi sredstvi, dodajanje bakteriostatičnih sredstev in uporaba ultravijoličnega sevanja.

(2) Glavne sestavine vode, običajno število mikroorganizmov v vodi, dovoljene postopke obdelave naravne mineralne vode in izvirske vode, ki ne spreminjajo njunih glavnih sestavin in običajnega števila mikroorganizmov iz prejšnjega odstavka predpiše minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

49. člen

(označevanje predpakiranih vod)

(1) Predpakirana voda mora imeti informacije o poimenovanju navedene na dobro vidnem mestu.

(2) Za predpakirane vode in njihovo oglaševanje je prepovedano uporabljati označbe, blagovne znamke, zaščitne znamke, slike ali druge navedbe, ki bi navajale lastnosti drugih proizvodov ali zavajale glede lastnosti, ki jih predpakirane vode nimajo.

(3) Poimenovanje predpakirane naravne mineralne vode, izvirske ali namizne vode ne sme biti enako ali zavajajoče, vključno glede blagovne znamke, slike, risbe, simbolične in druge označbe, ki bi lahko povzročile medsebojno zamenjavo.

(4) Za predpakirane vode se ne sme predhodno že uporabljeno ime za predpakirane naravne mineralne vode, izvirske ali namizne vode znova uporabiti za predpakirane vode iz drugega naravnega iztoka ali vrtine dvajset let od zadnjega trženja.

(5) Podrobnejše pogoje glede informacij o poimenovanju in navedb označevanja za predpakirane vode iz tega člena določi minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

50. člen

(dodajanje mineralov, vitaminov in arom naravni mineralni, izvirski in namizni vodi)

(1) Predpakirani vodi, ki se daje na trg kot naravna mineralna, izvirska ali namizna voda, ni dovoljeno dodajati vitaminov, mineralov in drugih sestavin, razen ogljikovega dioksida.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je namizni vodi dovoljeno dodajati snovi, ki jih določi minister.

(3) Če je naravni mineralni vodi, izvirski vodi ali namizni vodi dodana aroma, ta pijača na trgu ne sme biti označena kot naravna mineralna voda, izvirska voda ali namizna voda, ampak mora biti označena kot aromatizirana pijača.

(4) Če je namizni vodi dodana snov iz drugega odstavka tega člena, določi pogoje označevanja na trgu minister.

(5) Podrobnejše pogoje iz tega člena določi minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

VI. POSEBNE DOLOČBE ZA ŽIVILA

51. člen

(informiranje potrošnikov o živilih in označevanje)

(1) Informiranje potrošnikov o živilih in označevanje živil se izvaja v skladu s pogoji iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in Uredbe 1169/2011/EU.

(2) Živila se s prehranskimi in zdravstvenimi trditvami označujejo v skladu s pogoji iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in Uredbe 1924/2006/ES.

(3) Pri oglaševanju, vabilu k nakupu, predstavljanju, trženju in prodaji na daljavo živil se upoštevajo vse zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Označevanje, oglaševanje ali trženje živil ne sme besedno, slikovno ali kako drugače zavajati potrošnika glede resničnosti navedb.

(5) Za skladnost s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, Uredbo 1169/2011/EU in Uredbo 1924/2006/ES so za oglaševanje in predstavljanje živila na spletnih straneh, v tiskanih medijih, v okviru avdiovizualnih medijskih storitev, na družbenih omrežjih in spletnih platformah, na spremnih gradivih ali katerih koli drugih sredstvih javnega obveščanja odgovorni nosilci živilske dejavnosti, preostale fizične in pravne osebe, ki bi lahko imele ali imajo od prodaje tega živila premoženjsko korist, pa so odgovorne v skladu z določbami zakona, ki ureja medije, in zakona, ki ureja avdiovizualne medijske storitve.

(6) Če pri oglaševanju in predstavljanju živil, ki so namenjena dajanju na trg, nosilec živilske dejavnosti na spletni strani ni znan, se šteje za odgovornega za oglaševanje in predstavljanje nosilec živilske dejavnosti, ki v zvezi s prodajo izdelkov na tej spletni strani izda račun.

(7) Če oglašuje ali trži živilo fizična ali pravna oseba, ki nima prebivališča ali sedeža v Republiki Sloveniji, določi odgovorno osebo ali pooblaščenca s prebivališčem ali sedežem v Republiki Sloveniji. Če oseba iz prejšnjega stavka nima določene odgovorne osebe ali pooblaščenca s prebivališčem ali sedežem v Republiki Sloveniji, se vročitev dokumentov najprej opravi na naslov prebivališča ali sedeža te osebe v tujini. Če vročitev v skladu s prejšnjim stavkom ni uspešna, se opravi z javnim naznanilom v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(8) Informacije o živilu, namenjenemu končnemu potrošniku, ki so obvezne v skladu s predpisi, ki urejajo zahteve za označevanje živil, morajo biti napisane v slovenskem jeziku.

(9) Izdelek, ki ima lastnosti, sestavo oziroma izgled živila ter bi se lahko uporabil kot živilo, se šteje za živilo in zanj veljajo zahteve iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in uredb EU, ki urejajo varnost živil, četudi je na označbi navedeno, da ni primeren oziroma namenjen za uživanje.

(10) Podrobnejše pogoje za način označevanja živil iz tega člena in pogoje za zagotavljanje sledljivosti porekla določi minister.

(11) Za izvajanje 39., 40., 43. in 44. člena Uredbe 1169/2011/EU pogoje glede nacionalnih ukrepov v zvezi z navajanjem informacij določi minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje.

(12) Za izvajanje 35. člena in drugega odstavka 38. člena Uredbe 1169/2011/EU nadzor, pogoje glede nacionalnih ukrepov v zvezi z grafičnim prikazom, obveščanjem, uporabo in spremljanjem dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti živil ter zbiranjem podatkov o živilih določi minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom.

52. člen

(zahteve glede varnosti živil)

(1) Nosilec živilske dejavnosti je odgovoren, da je živilo, ki ga daje na trg, varno.

(2) Za izvajanje 14. člena Uredbe 178/2002/ES se šteje, da živilo ne izpolnjuje zahtev glede varnosti, zlasti če:

1. ne izpolnjuje mikrobioloških meril varnosti živil v skladu s predpisi, ki urejajo mikrobiološka merila za živila;

2. vsebuje druge mikroorganizme in parazite, za katere iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da so škodljivi za zdravje ljudi;

3. obstajajo dokazi, da je živilo vir zastrupitve ali okužbe pri ljudeh;

4. je živilo ocenjeno kot neustrezno za prehrano ljudi;

5. vsebuje onesnaževala:

– ki presegajo predpisane mejne vrednosti, določene s predpisi, ki urejajo mejne vrednosti onesnaževal v živilih, in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da so škodljiva za zdravje ljudi;

– ki se uvrščajo v kategorijo spojin, za katere ni mogoče določiti spodnje varne meje izpostavljenosti; ali

– za katera mejna vrednost ni določena in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da so škodljiva za zdravje ljudi.

6. vsebuje ostanke farmakološko aktivnih snovi in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da je živilo škodljivo za

zdravje ljudi, ali vsebuje ostanke prepovedanih farmakološko aktivnih substanc;

7. vsebuje aditive, encime, arome ali arome dima, ki niso odobreni za uporabo ali v zadevni kategoriji živil niso dovoljeni ali so dovoljeni, vendar presegajo predpisane najvišje dovoljene vsebnosti in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da so škodljivi za zdravje ljudi;

8. vsebuje ostanke ekstrakcijskih topil, ki se uporabljajo v proizvodnji živil, ki presegajo predpisane mejne vrednosti ostanka, in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da je živilo škodljivo za zdravje ljudi;

9. vsebuje ostanke pesticidov, ki presegajo predpisane mejne vrednosti ostanka, in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da so škodljivi za zdravje ljudi, ali se uvrščajo v kategorijo spojin, za katere ni mogoče določiti spodnje varne meje izpostavljenosti;

10. vsebuje ostanke pomožnih tehnoloških sredstev ali drugih snovi, ki se uporabljajo v proizvodnji živil, za katere iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da so škodljivi za zdravje ljudi;

11. vsebuje, gensko spremenjen organizem, ki ni odobren v skladu z Uredbo 1829/2003/ES, je iz njega sestavljeno ali iz njega izvira;

12. vsebuje vitamine ali minerale, za katere iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da so zaradi količine ali kemijske oblike škodljivi za zdravje ljudi;

13. je z ionizirajočim sevanjem obsevano živilo, ki ni na seznamu živil, ki jih je dovoljeno obsevati, oziroma niso izpolnjeni pogoji iz predpisa, ki ureja obsevana živila;

14. presega mejne vrednosti radioaktivne kontaminacije v živilih in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da je živilo škodljivo za zdravje;

15. vsebuje snovi ali sestavine, katerih uporaba je v živilih prepovedana ali ni skladna z omejitvami iz Uredbe 1925/2006/ES;

16. vsebuje učinkovine zdravil ali druge sestavine s fiziološkim učinkom, ki niso navedene na označbi;

17. vsebuje sveže meso, ki izvira od živali, pri kateri se nista opravila predpisana ante in post mortem pregleda;

18. je presežena predpisana mejna vrednost pri živilih “brez glutena” ali živilih z “zelo nizko vsebnostjo glutena”;

19. vsebuje alergene, ki niso označeni;

20. mu je potekel rok uporabe z oznako »porabiti do«;

21. so nepravilno opredeljene lastnosti živila, ki vplivajo na njegovo varnost;

22. ni primerno za prehrano ljudi zaradi spremembe svojih lastnosti, ki so posledica fizikalnih, kemičnih, mikrobioloških ali drugih dejavnikov ali procesov (gnitje, kvarjenje, razkroj, onesnaženje s primesmi ali tujki in drugo);

23. vsebuje neodobreno novo živilo;

24. so bili pri izdelavi uporabljeni aditivi za živila, ki ne ustrezajo kriterijem čistosti, in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da so škodljivi za zdravje ljudi;

25. je pakirano v embalažo, za katero je dokazano, da v živilo sprošča snovi v količini, ki pomeni tveganje za zdravje;

26. ni označeno v skladu z navodili o načinu hrambe ali priprave, če je to glede na naravo živila potrebno;

27. iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da je živilo škodljivo za zdravje ljudi ali neustrezno za prehrano ljudi.

(3) Podrobnejše primere, v katerih se šteje, da živilo ne izpolnjuje zahtev glede varnosti iz 14. člena Uredbe 178/2002/ES, določi minister v soglasju z ministrom za zdravje, če ni s pravnimi akti EU drugače določeno.

53. člen

(zdravstvene zahteve za osebe, ki prihajajo v stik z živili)

(1) V pridelavi, proizvodnji, predelavi in distribuciji živil ne smejo delati osebe, ki so prenašalci povzročiteljev nalezljivih bolezni, zaradi česar bi lahko neposredno ali posredno preko živil ogrožali zdravje potrošnika.

(2) Podrobnejše zahteve za osebe, ki pri delu v pridelavi, proizvodnji, predelavi in distribuciji živil prihajajo v stik z živili, določi minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom.

54. člen

(zakol živali za lastno domačo porabo izven obrata za zakol živali)

(1) Rejec živali, ki je njen lastnik, lahko na mestu reje zakolje dve glavi velike živine (v nadaljnjem besedilu: GVŽ) letno za lastno domačo porabo izven registriranega ali odobrenega obrata za zakol živali. Meso in izdelke iz tega mesa lahko porabijo samo osebe, ki prebivajo z rejcem v istem gospodinjstvu, morebitna najeta delovna sila na tej kmetiji in njegovi sorodniki.

(2) GVŽ je standardna merilna enota za primerjavo med vrstami in kategorijami rejnih živali. Koeficienti GVŽ po posameznih vrstah in kategorijah rejnih živali se izračunajo na podlagi povprečne telesne mase določene vrste in kategorije rejnih živali. Izhodišče za izračun koeficientov GVŽ je telesna masa žive živali, pri čemer se šteje, da je 500 kg telesne mase živali enako 1 GVŽ.

(3) Vrste rejnih živali, ki se lahko zakoljejo v skladu s prejšnjim odstavkom, so gojena divjad, perutnina, lagomorfi in domači parkljarji, razen goveda in kopitarjev.

(4) Pri zakolu živali iz prvega odstavka tega člena rejec zagotovi, da se pri omamljanju in usmrtitvi živali upoštevajo določbe predpisov, ki urejajo zdravje in zaščito živali, sledljivost živali in ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi.

(5) Koeficiente GVŽ na podlagi kriterijev in izhodišča iz drugega odstavka tega člena po posameznih vrstah in kategorijah živali iz tretjega odstavka tega člena, podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka ter evidenco o zakolu določi minister.

55. člen

(poraba uplenjene divjadi in rjavih medvedov za lastno domačo porabo lovcev in dajanje na trg)

(1) Lovec oziroma lovka (v nadaljnjem besedilu: lovec), ki je član lovske družine, v kateri so bili uplenjeni divjad oziroma rjavi medved (Ursus arctos), uplenjen v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave (v nadaljnjem besedilu: rjavi medved), lovec, zaposlen v lovišču s posebnim namenom, ali lovski pomočnik sme v zbiralnici uplenjene divjadi za lastno domačo porabo prevzeti do 500 kg divjadi oziroma rjavega medveda v koži, vendar ne več kot 300 kg mesa divjadi oziroma rjavega medveda letno. Meso in izdelke iz mesa te divjadi oziroma rjavega medveda lahko porabijo samo osebe, ki prebivajo z njim v istem gospodinjstvu.

(2) Upravljavec lovišča oziroma lovišča s posebnim namenom zagotovi, da se vsa uplenjena divjad oziroma rjavi medvedi, namenjeni za lastno domačo porabo lovcev ali za dajanje na trg v okviru majhnih količin v skladu s tretjim odstavkom 26. člena tega zakona ali za odpremo v odobreni obrat za obdelavo divjačine, dostavijo v zbiralnico uplenjene divjadi.

(3) Upravljavec lovišča oziroma lovišča s posebnim namenom zagotovi, da usposobljena oseba za prvi pregled divjadi iz I. poglavja IV. oddelka Priloge III Uredbe 853/2004/ES v zbiralnici uplenjene divjadi opravi pregled trupa in pripadajočih organov uplenjene divjadi oziroma rjavih medvedov iz prejšnjega odstavka.

(4) Za izvajanje I. poglavja IV. oddelka Priloge III Uredbe 853/2004/ES je usposobljena oseba lovec, če opravi usposabljanje po programu in izpit za pridobitev statusa usposobljene osebe za prvi pregled uplenjene divjadi pri Lovski zvezi Slovenije. Ne glede na prejšnji stavek se šteje, da imajo status usposobljene osebe lovci, ki so doktorji oziroma doktorice veterinarske medicine.

(5) Vlogo za odobritev programa usposabljanja iz prejšnjega odstavka Lovska zveza Slovenije vloži pri Upravi.

(6) O vlogi za odobritev programa usposabljanja iz prejšnjega odstavka Uprava odloči z odločbo.

(7) Po opravljenem izpitu iz četrtega odstavka tega člena Lovska zveza Slovenije posreduje Upravi seznam oseb, ki so

opravile izpit. Uprava osebe iz prejšnjega stavka vpiše v evidenco iz 96. člena tega zakona.

(8) Usposobljene osebe iz četrtega odstavka tega člena morajo redno obnavljati znanje na obnovitvenih usposabljanjih, ki jih organizira Lovska zveza Slovenije. Lovska zveza Slovenije Upravi posreduje seznam oseb, ki opravijo obnovitveno usposabljanje. Uprava pripiše datum opravljanja obnovitvenega usposabljanja v evidenco iz 96. člena tega zakona.

(9) Stroški usposabljanj in izpitov iz četrtega in osmega odstavka tega člena bremenijo upravljavca lovišča oziroma lovišča s posebnim namenom.

(10) Če se ugotovi, da usposobljena oseba ne opravlja prvih pregledov uplenjene divjadi oziroma rjavih medvedov v skladu z II. poglavjem in s III. poglavjem IV. oddelka Priloge III Uredbe 853/2004/ES, s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, ki urejajo prve preglede uplenjene divjadi, ali se pravočasno ne udeleži obnovitvenega usposabljanja, Uprava izpiše osebo iz evidence iz 96. člena tega zakona in ji izda potrdilo o izpisu iz te evidence.

(11) Upravljavec lovišča ali lovišča s posebnim namenom zagotovi, da se z živalskimi stranskimi proizvodi, ki nastanejo v zbiralnici uplenjene divjadi, ravna v skladu z Uredbo 1069/2009/ES.

(12) Upravljavec lovišča oziroma lovišča s posebnim namenom zagotovi vodenje evidenc za zagotavljanje sledljivosti trupov uplenjene divjadi oziroma rjavih medvedov.

(13) Podrobnejša pravila glede pogojev za zbiralnice uplenjene divjadi, postopkov za zagotavljanje higiene uplenjene divjadi oziroma rjavih medvedov, podrobnejše obveznosti usposobljenih oseb iz tretjega odstavka tega člena, zagotavljanja pregledov na trihinelo ter vodenje evidenc in dostop do evidenc za zagotavljanje sledljivosti trupov uplenjene divjadi oziroma rjavih medvedov in sledljivosti preiskav na trihinelo, vsebino programa usposabljanja lovcev, način izvajanja in trajanje tega programa, vsebino in potek izpita za pridobitev statusa usposobljene osebe, podrobnejši postopek in podrobnejše pogoje za odvzem statusa usposobljene osebe ter pogostnost obnovitvenih usposabljanj iz tega člena predpiše minister.

56. člen

(prodaja živil na premičnih stojnicah izven tržnic)

(1) Poleg izpolnjevanja pogojev iz 21. člena tega zakona nosilec živilske dejavnosti za prodajo živil na premični stojnici izven tržnice pred začetkom prodaje pridobi dovoljenje lastnika zemljišča.

(2) Če je premična stojnica na zemljišču, ki spada v varovalni pas državne ali lokalne (občinske) ceste, nosilec živilske dejavnosti poleg dovoljenja iz prejšnjega odstavka pridobi tudi soglasje upravljavca ceste v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo javnih cest.

(3) Za nosilca živilske dejavnosti, ki je registriran ali odobren v drugi državi članici EU ali tretji državi v skladu s pravnimi akti EU oziroma pravnimi akti tretje države in prodaja živilo na premični stojnici izven tržnice ali organizirane prireditve, se smiselno uporablja osemnajsti odstavek 24. člena tega zakona.

57. člen

(aditivi, encimi, arome, arome dima in ekstrakcijska topila v živilih)

(1) Nosilci živilske dejavnosti dajejo na trg in uporabljajo le aditive, encime, arome in arome dima ali živila, nastala z njihovo uporabo, ki izpolnjujejo pogoje iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter uredb EU, ki urejajo aditive, encime, arome in arome dima.

(2) Nosilci živilske dejavnosti pri proizvodnji živil ali njihovih sestavin uporabljajo le dovoljena ekstrakcijska topila, ki ustrezajo predpisanim splošnim in posebnim kriterijem čistosti.

(3) Podrobnejše pogoje iz prvega odstavka tega člena določi vlada, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

(4) Podrobnejše pogoje za uporabo ekstrakcijskih topil v živilih in kriterije čistosti iz drugega odstavka tega člena določi minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

58. člen

(živila z dodanimi vitamini, minerali in nekaterimi drugimi snovmi)

(1) Nosilci živilske dejavnosti dajejo na trg ali uporabljajo le tisto živilo z dodanimi vitamini, minerali in nekaterimi drugimi snovmi, ki izpolnjuje pogoje iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter uredb EU, ki urejajo dodajanje vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom.

(2) Za izvajanje drugega odstavka 11. člena Uredbe 1925/2006/ES pogoje za obvezno dodajanje vitaminov ali mineralov oziroma prepovedi ali omejitev uporabe določenih drugih snovi v proizvodnji določenih živil in način označevanja za doseganje ciljev iz nacionalnega programa iz 7. člena tega zakona določi minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom.

59. člen

(nova živila)

(1) Nosilci živilske dejavnosti dajejo na trg ali uporabljajo le tisto novo živilo, ki izpolnjuje pogoje iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in uredbe EU, ki ureja nova živila.

(2) Za izvajanje drugega odstavka 4. člena Uredbe 2015/2283/EU je pristojna Uprava.

60. člen

(obsevana živila)

(1) Nosilci živilske dejavnosti dajejo na trg ali uporabljajo le tisto živilo in živilsko sestavino, obsevano z ionizirajočim sevanjem, ki izpolnjuje pogoje, določene v tem zakonu, predpisih, izdanih na njegovi podlagi, in pravnih aktih EU, ki urejajo obsevanje živil in živilskih sestavin z ionizirajočim sevanjem.

(2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka določi minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

VII. PREHRANSKA DOPOLNILA IN ŽIVILA ZA POSEBNE SKUPINE

61. člen

(sestava in proizvodnja prehranskih dopolnil in dajanje teh na trg)

(1) Prehranska dopolnila so živila, katerih namen je dopolnjevati običajno prehrano. So koncentrirani viri posameznih ali kombiniranih hranil ali drugih snovi s hranilnim ali fiziološkim učinkom, ki se dajejo na trg v obliki kapsul, pastil, tablet in drugih podobnih oblikah, v vrečkah s praškom, v ampulah s tekočino, v kapalnih stekleničkah in drugih podobnih oblikah s tekočino in praškom, ki so oblikovane tako, da se jih lahko uživa v odmerjenih majhnih količinskih enotah.

(2) Prehranska dopolnila se dajejo na trg v predpakirani obliki, sestavi in z označenimi odmerki, ki ne škodujejo zdravju.

(3) Prehranska dopolnila lahko vsebujejo vitamine, minerale, aminokisline, maščobne kisline, vlaknine, rastline in rastlinske izvlečke, mikroorganizme in druge snovi s hranilnim ali fiziološkim učinkom.

(4) Za proizvodnjo prehranskih dopolnil se uporabijo samo vitamini in minerali in njihove oblike v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in uredbami EU, ki urejajo sezname vitaminov in mineralov ter njihovih oblik, ki lahko sestavljajo prehranska dopolnila.

(5) Oblike vitaminov, mineralov in druge snovi, ki se uporabljajo v proizvodnji prehranskih dopolnil, morajo izpolnjevati pogoje čistosti v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo aditive za živila oziroma prehranska dopolnila.

(6) V dvomu, ali je posamezni izdelek prehransko dopolnilo ali zdravilo, se za to opredelitev uporabi zakon, ki ureja zdravila.

(7) Podrobnejše pogoje glede načina dajanja prehranskih dopolnil na trg iz prvega odstavka tega člena, sestave iz prvega in drugega odstavka tega člena in proizvodnje iz četrtega in petega odstavka tega člena določi minister, pristojen za zdravje.

62. člen

(označevanje, predstavljanje in oglaševanje prehranskih dopolnil)

(1) Označevanje, predstavljanje in oglaševanje prehranskih dopolnil mora biti v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in uredbami EU, ki urejajo zagotavljanje informacij o živilih potrošniku ter prehranske in zdravstvene trditve na živilih.

(2) Pri označevanju, predstavljanju in oglaševanju se prehranskim dopolnilom ne smejo pripisovati lastnosti preprečevanja, zdravljenja ali ozdravljenja bolezni pri ljudeh.

(3) Označevanje, predstavljanje in oglaševanje prehranskih dopolnil ne sme vključevati navedb, ki bi navajale ali namigovale, da z uravnoteženo in pestro prehrano na splošno ni mogoče zagotoviti zadostnega vnosa ustreznih količin hranil.

(4) Prehranska dopolnila morajo biti označena z označbo »prehransko dopolnilo«.

(5) Označba prehranskega dopolnila mora vsebovati še naslednje podatke:

1. imena vrste vitaminov in mineralov ali snovi, ki so značilni za prehransko dopolnilo, ali podatek o naravi hranil ali snovi;
2. količino posameznega vitamina in minerala ali snovi s hranilnim ali fiziološkim učinkom. Za vitamine in minerale se uporabljajo enote iz uredb EU, ki urejajo prehranska dopolnila. Količine vitaminov in mineralov ali drugih snovi se izrazijo na priporočeno dnevno količino oziroma odmerek izdelka;
3. pri označevanju vitaminov in mineralov je treba količino vitaminov in mineralov izraziti kot odstotek priporočenega dnevnega vnosa;
4. priporočeno dnevno količino ali odmerek prehranskega dopolnila;
5. opozorilo: »Priporočene dnevne količine oziroma odmerka se ne sme prekoračiti«;
6. navedbo: »Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano«;
7. opozorilo: »Shranjevati nedosegljivo otrokom!«.

(6) Dajanje brezplačnih prehranskih dopolnil, vzorcev prehranskih dopolnil ali prehranskih dopolnil v kateri koli drugi obliki za promocijske namene neposredno potrošniku ali preko izvajalca zdravstvene dejavnosti ni dovoljeno.

(7) Oglaševanje prehranskih dopolnil preko zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev je prepovedano. Označba prehranskega dopolnila ne sme vsebovati informacij v povezavi z zdravstvenimi delavci in zdravstvenimi sodelavci.

(8) Navedene količine vitaminov, mineralov, aminokislin, maščobnih kislin, vlaknin, rastlin in rastlinskih izvlečkov ter drugih snovi s hranilnim ali fiziološkim učinkom, ki jih vsebuje prehransko dopolnilo, pomenijo povprečne vrednosti na podlagi proizvajalčevih analiz proizvoda.

(9) Ne glede na prejšnji odstavek pri mikroorganizmih označene količine iz prejšnjega odstavka pomenijo najmanjše vrednosti ob izteku roka uporabe.

(10) Podrobnejše pogoje in zahteve glede označevanja iz prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega in sedmega odstavka tega člena, predstavljanja in oglaševanja prehranskih dopolnil iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena določi minister, pristojen za zdravje.

63. člen

(oglaševalsko sporočilo za prehranska dopolnila)

(1) Za namen varovanja javnega zdravja mora biti vsako neposredno ali posredno predstavljanje in oglaševanje prehranskih dopolnil iz prejšnjega člena na spletnih straneh, v tiskanih medijih, z uporabo avdiovizualnih medijskih storitev in spletnih platform, v spremnih gradivih ali katerih koli drugih sredstvih javnega obveščanja označeno z oglaševalskim sporočilom.

(2) Vsebina oglaševalskega sporočila se oblikuje tako, da se potrošniku jasno predstavi, da gre za prehransko dopolnilo in ne zdravilo.

(3) Podrobnejšo vsebino in obliko oglaševalskega sporočila iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za zdravje.

64. člen

(živila na osnovi predelanih žit in otroška hrana, ki izpolnjujejo posebne prehranske potrebe zdravih dojenčkov in majhnih otrok)

(1) Živila na osnovi predelanih žit in otroška hrana, ki izpolnjujejo posebne prehranske potrebe zdravih dojenčkov in majhnih otrok ter so namenjena dojenčkom, ki se odstavljajo od dojenja, in majhnim otrokom kot dopolnilo k prehrani ali za njihovo postopno prilagajanje na običajno hrano, se izdelujejo, označujejo in tržijo v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in uredbami EU, ki urejajo živila na osnovi predelanih žit in otroško hrano.

(2) Podrobnejše pogoje izdelovanja, označevanja in trženja živil in otroške hrane iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za zdravje, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

65. člen

(živila za posebne zdravstvene namene, pripravljena za zadovoljitev prehranskih potreb dojenčkov)

(1) Sestava živil za posebne zdravstvene namene, pripravljenih za zadovoljitev prehranskih potreb dojenčkov, in informacije na takih živilih morajo biti v skladu z zahtevami iz tega zakona in Uredbe 609/2013/EU.

(2) Vlada v skladu z uredbo EU iz prejšnjega odstavka in drugimi pravnimi akti EU s tega področja podrobneje določi obseg in pogoje za oglaševanje živil za posebne zdravstvene namene, pripravljenih za zadovoljitev prehranskih potreb dojenčkov.

66. člen

(začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule)

(1) Označevanje, predstavljanje in oglaševanje začetnih formul za dojenčke in nadaljevalnih formul morajo biti v skladu z zahtevami iz tega zakona in Uredbe 609/2013/EU.

(2) Vlada v skladu z uredbo EU iz prejšnjega odstavka in drugimi pravnimi akti EU s tega področja podrobneje določi obseg in pogoje za oglaševanje začetnih formul za dojenčke.

67. člen

(prva prijava)

(1) Nosilec živilske dejavnosti, ki daje prehranska dopolnila in živila za posebne skupine, razen živil na osnovi predelanih žit in otroške hrane, prvič na trg, jih zaradi učinkovitejšega nadzora prijavi ministrstvu, pristojnemu za zdravje (v nadaljnjem besedilu: prva prijava). Nosilec živilske dejavnosti je dolžan ministrstvo, pristojno za zdravje, obveščati o spremembi sestave ali o prenehanju prodaje živila iz tega odstavka.

(2) Za prvo prijavo se plača pristojbina.

(3) Podrobnejše pogoje glede prve prijave in rokov iz prvega odstavka tega člena in višino pristojbin iz prejšnjega odstavka določi vlada.

VIII. MIKROBIOLOŠKA MERILA ZA ŽIVILA, ZOONOZE, OSTANKI FARMAKOLOŠKO AKTIVNIH SNOVI IN ONESNAŽEVALA

68. člen

(mikrobiološka merila za živila)

(1) Nosilec živilske dejavnosti v okviru postopkov, ki temeljijo na načelih HACCP, in z izvajanjem dobre higienske prakse

zagotavlja, da je živilo skladno s predpisi, ki urejajo mikrobiološka merila za živila v vseh stopnjah pridelave, predelave in distribucije, vključno s prodajo na drobno.

(2) Vzorčenje in analize se izvajajo v skladu z uredbami EU, ki urejajo mikrobiološka merila za živila in higieno živil, in predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona, če pravni akti EU ne določajo drugače.

(3) Za izvajanje poglavja 3.2 Priloge I Uredbe Komisije (ES) št. 2073/2005 z dne 15. novembra 2005 o mikrobioloških merilih za živila (UL L št. 338 z dne 22. 12. 2005, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2024/2895 z dne 20. novembra 2024 o spremembi Uredbe (ES) št. 2073/2005 glede bakterije Listeria monocytogenes (UL L št. 2024/2895 z dne 21. 11. 2024), minister določi zmanjšanje pogostosti vzorčenja in pogoje za to zmanjšanje ter pogoje za vzorčenje in analize.

(4) Za izvajanje devetega odstavka 14. člena Uredbe 178/2002/ES dodatna mikrobiološka merila iz drugega odstavka tega člena določi minister.

69. člen

(program spremljanja zoonoz)

(1) Uprava, ZIRS in NIJZ pripravijo in izvedejo skupni letni program spremljanja zoonoz, in sicer:

– Uprava v delu, ki se nanaša na živali, krmo, živila ter z njimi povezane prostore in opremo, razen živil iz druge alineje tega odstavka;

– ZIRS v delu, ki se nanaša na živila za posebne skupine, prehranska dopolnila ter z njimi povezane prostore in opremo ter pitno vodo;

– NIJZ v delu, ki se nanaša na ljudi.

(2) Pri pripravi programa spremljanja zoonoz sodelujejo uradni laboratoriji.

(3) Program spremljanja zoonoz obsega spremljanje zoonoz in njihovih povzročiteljev ter spremljanje z njimi povezane protimikrobne odpornosti, epidemiološko preiskavo izbruhov alimentarnih okužb in izmenjavo podatkov, povezanih z zoonozami in njihovimi povzročitelji.

(4) Koordinacijo priprave programa spremljanja zoonoz, poročanja na EFSA ter priprave letnega nacionalnega poročila o izvedbi programa spremljanja zoonoz izvaja Uprava.

(5) Kontaktna točka za sodelovanje z Evropsko komisijo in EFSA v zvezi s programom spremljanja zoonoz je Uprava.

(6) Uradni in drugi laboratoriji, ki opravljajo analize vzorcev izvajalcev dejavnosti, o nenavadnem pojavu povzročiteljev zoonoz (npr. neobičajno število, virulenca, odpornost proti protimikrobnim zdravilom), ki ima lahko škodljive posledice za javno zdravje, nemudoma obvestijo pristojni organ iz prvega odstavka tega člena ter na zahtevo tega organa pošljejo zahtevane podatke in sodelujejo v postopku preverjanja in ocenjevanja podatkov. Organi iz prvega odstavka tega člena se o primerih iz prejšnjega stavka medsebojno obveščajo.

(7) Če nosilec živilske dejavnosti ugotovi ali utemeljeno sumi, da bi lahko živilo škodljivo vplivalo na zdravje ljudi, obvesti Upravo oziroma ZIRS, vsakega v okviru njegovih pristojnosti, in zagotovi hrambo živila ali primernega vzorca tega živila do odločitve tega organa o nadaljnjih ukrepih. Če je živilo iz tega odstavka že dano na trg in je lahko vzrok za izbruh alimentarne okužbe, organ iz prejšnjega stavka obvesti tudi NIJZ.

(8) V primeru suma ali izbruha alimentarne okužbe mora nosilec živilske dejavnosti omogočiti odvzem vzorca živil.

(9) Če se pojavi izbruh ali sum izbruha alimentarne okužbe ali nenavadni pojav povzročiteljev zoonoz iz šestega odstavka tega člena, uradni ali drug laboratorij na zahtevo Uprave oziroma ZIRS pošlje uradnemu laboratoriju izolat, pridobljen iz vzorcev, ki jih odvzame nosilec živilske dejavnosti, in so v hrambi pri tem laboratoriju.

(10) Nosilec živilske dejavnosti pristojnemu organu iz prvega odstavka tega člena na njegovo zahtevo predloži rezultat sekvenciranja celotnih genomov lastnih preiskav, če je povezan z izbruhom ali sumom izbruha alimentarne okužbe.

(11) Podrobnejšo vsebino in način izvajanja programa spremljanja zoonoz, način izmenjave podatkov in poročanja ter podrobnejši postopek iz devetega odstavka tega člena določi minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje.

70. člen

(nadzor zoonoz in povzročiteljev zoonoz)

(1) Za izvajanje 5. člena Uredbe 2160/2003/ES pravila za odkrivanje zoonoz in njihovih povzročiteljev, vključno s pravili za vzorčenje in laboratorijske preiskave, način obveščanja o ugotovitvi zoonoze ali povzročitelja zoonoze, ukrepe v primeru ugotovitve zoonoze ali povzročitelja zoonoze in v primeru izbruha okužbe z živili pri ljudeh, posebne zahteve glede cepljenja, uporabe zdravil in zaviralnih substanc, način zagotavljanja sledljivosti živali na gospodarstvu, vrsto in vsebino dokumentacije, ki jo vodi nosilec živilske dejavnosti, ter čas hrambe dokumentacije in način obveščanja o vselitvah in izselitvah živali ter o drugih podatkih, potrebnih za doseganje ciljev EU, določi minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

(2) Nosilec živilske dejavnosti obvesti Upravo o ugotovitvi povzročitelja zoonoze, za katerega je določen cilj EU iz 4. člena Uredbe 2160/2003/ES.

(3) Za izvajanje 4. člena Uredbe 2160/2003/ES v zvezi z dopustnimi odstopanji od zahtev za sheme testiranja, potrebnih za verifikacijo doseganja ciljev iz prvega odstavka tega člena, nosilec živilske dejavnosti vlogo za odobritev odstopanj vloži pri Upravi.

(4) Za izvajanje 4. člena in tretjega odstavka 5. člena Uredbe 2160/2003/ES se Uprava odloči za uradno vzorčenje zaradi suma na lažni pozitivni rezultat na podlagi vloge za uradno vzorčenje zaradi takega suma, ki jo nosilec živilske dejavnosti vloži pri Upravi.

(5) Za potrditev in spremembo programa nadzora izvajalca dejavnosti iz drugega odstavka 7. člena Uredbe 2160/2003/ES in za pridobitev dovoljenja v skladu s točko (c) drugega odstavka 2. člena Uredbe Komisije (ES) št. 1177/2006 z dne 1. avgusta 2006 o izvajanju Uredbe (ES) št. 2160/2003 Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za uporabo posebnih metod nadzora v okviru nacionalnih programov za nadzor salmonele pri perutnini (UL L št. 212 z dne 2. 8. 2006, str. 3) nosilec živilske dejavnosti vloži vlogo pri Upravi.

(6) Za izvajanje točke (a) prvega odstavka 12. člena Uredbe 2160/2003/ES laboratorije, ki sodelujejo v programu nadzora in opravljajo laboratorijske preiskave vzorcev nosilcev živilske dejavnosti, določi Uprava. Laboratorij vloži vlogo za določitev iz tega odstavka pri Upravi.

(7) Za izvajanje 12. člena Uredbe 2160/2003/ES laboratorij, ki se nahaja v drugi državi članici EU, Uprava lahko določi za laboratorij iz prejšnjega odstavka, če ga je pristojni organ te države določil za sodelovanje v programih nadzora.

(8) Laboratorij iz šestega odstavka tega člena obvesti Upravo o ugotovitvi povzročitelja zoonoze v vzorcu izvajalca dejavnosti in o nepravilnem vzorčenju.

(9) Če laboratorij preneha izpolnjevati enega ali več pogojev za določitev iz 12. člena Uredbe 2160/2003/ES, Uprava prekliče določitev laboratorija iz šestega odstavka tega člena.

(10) Nosilec živilske dejavnosti je upravičen do nadomestila za zaklane ali usmrčene in uničene živali, če so bile zaradi predpisanih ukrepov v primeru ugotovitve posebej določenih zoonoz ali povzročiteljev zoonoze pri določenih vrstah in kategorijah živali, zaklane ali usmrčene in uničene, če:

– na predpisani način obvesti Upravo o ugotovitvi zoonoze ali povzročitelja zoonoze;

– izvaja predpisano vzorčenje za odkrivanje zoonoz in povzročiteljev zoonoz;

– izvede predpisane ukrepe za živali in živila ob ugotovitvi zoonoze ali povzročitelja zoonoze;

– izpolnjuje pogoje iz pravnih aktov EU, ki urejajo združljivost državnih pomoči z notranjim trgom.

(11) Nadomestilo iz prejšnjega odstavka se določi po tržni vrednosti živali. Nadomestilo se zmanjša za vse stroške, ki niso

nastali neposredno zaradi pojava zoonoze ali povzročitelja zoonoze pri živali in bi izvajalcu dejavnosti nastali tudi sicer, in vse prihodke, ki jih nosilec živilske dejavnosti dobi s prodajo te živali ali proizvodov iz te živali.

(12) Za izplačilo nadomestila iz desetega odstavka tega člena nosilec živilske dejavnosti vloži vlogo pri Upravi.

(13) Podrobnejše pogoje iz šestega, sedmega, osmega in devetega odstavka tega člena določi minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

(14) Vsebino vloge, potrebne podatke in dokumentacijo iz tretjega, četrtega, petega, šestega in dvanajstega odstavka tega člena, posebej določene zoonoze ali povzročitelje zoonoz, vrste in kategorije živali in podrobnejši postopek za izplačilo nadomestila iz desetega odstavka tega člena ter podrobnejši postopek za določitev tržne vrednosti živali iz enajstega odstavka tega člena določi minister.

71. člen

(ostanki farmakološko aktivnih snovi)

(1) Veterinarji, nosilci živilske dejavnosti in nosilci dejavnosti poslovanja s krmo morajo preprečevati škodljive posledice, ki lahko nastanejo zaradi prisotnosti ostankov farmakološko aktivnih snovi in njihovih ostankov v živalih in živilih.

(2) Prepovedano je:

– dajanje na trg nekaterih snovi, ki imajo hormonalno ali tireostatično delovanje, in beta-agoniste za uporabo pri živalih, katerih meso in proizvodi so namenjeni prehrani ljudi, razen za izjemne namene iz tega zakona, in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače;

– uporaba snovi iz prejšnje alineje in drugih snovi, določenih s pravnimi akti EU, pri živalih, razen za izjemne namene iz tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače;

– dajanje živali na trg ali v zakol za prehrano ljudi ter dajanje mesa na trg in predelava mesa živali, pri kateri je bila uporabljena ali je bila ugotovljena prisotnost snovi iz prejšnje alineje.

(3) Za izvajanje Delegirane uredbe Komisije (EU) 2022/1644 z dne 7. julija 2022 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta s posebnimi zahtevami za izvajanje uradnega nadzora uporabe farmakološko aktivnih snovi, ki so odobrene kot zdravila za uporabo v veterinarski medicini ali kot krmni dodatki, ter prepovedanih ali neodobrenih farmakološko aktivnih snovi in njihovih ostankov (UL L št. 248 z dne 26. 9. 2022, str. 3), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/2562 z dne 3. junija 2024 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2022/1644 glede nekaterih meril za izbiro vzorcev (UL L št. 2024/2562 z dne 27. 9. 2024), in Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2022/1646 z dne 23. septembra 2022 o enotnih praktičnih ureditvah za izvajanje uradnega nadzora uporabe farmakološko aktivnih snovi, ki so odobrene kot zdravila za uporabo v veterinarski medicini ali kot krmni dodatki, ter prepovedanih ali neodobrenih farmakološko aktivnih snovi in njihovih ostankov, o posebni vsebini večletnih nacionalnih načrtov nadzora in posebnih ureditvah za njihovo pripravo (UL L št. 248 z dne 26. 9. 2022, str. 32), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2024/2563 z dne 24. septembra 2024 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2022/1646 glede dodatne vsebine nacionalnih načrtov nadzora na podlagi tveganja in nacionalnega načrta naključnega spremljanja, predložitve teh načrtov in podatkov s strani držav članic ter najmanjše pogostosti vzorčenja (UL L št. 2024/2563 z dne 27. 9. 2024), Uprava pripravi nacionalni načrt nadzora uporabe farmakološko aktivnih snovi, ki so odobrene kot zdravila za uporabo v veterinarski medicini ali kot krmni dodatek, ter prepovedanih ali nedovoljenih farmakološko aktivnih snovi in njihovih ostankov.

(4) Ni dovoljena in se šteje za nezakonito zdravljenje uporaba:

– prepovedanih in nedovoljenih snovi ali proizvodov pri živalih za proizvodnjo živil;

– snovi ali zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki so dovoljena v skladu s predpisi, ki urejajo snovi ali zdravila za uporabo v veterinarski medicini, v nasprotju z nameni ali s pogoji, kot so določeni v predpisih, ki urejajo namene in pogoje za uporabo snovi ali zdravil za uporabo v veterinarski medicini, pri živalih za proizvodnjo živil, razen izjem, določenih s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

(5) Snovi in izjemne namene ter podrobnejša pravila za dajanje na trg in uporabo teh snovi iz drugega odstavka tega člena pri živalih podrobneje določi minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

72. člen

(onesnaževala v živilih)

(1) Nosilec živilske dejavnosti lahko daje na trg ali uporablja kot surovino ali sestavino v živilu le tisto živilo, ki izpolnjuje pogoje iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in uredb EU, ki urejajo mejne vrednosti onesnaževal v živilih.

(2) Živil, ki presegajo mejne vrednosti onesnaževal, ni dovoljeno razstrupljati s kemijskimi postopki ali z namenom redčenja mešati z živilom, ki je skladno z mejnimi vrednostmi za onesnaževala, če s pravnimi akti EU, ki urejajo mejne vrednosti onesnaževal v živilih, ni določeno drugače.

(3) Podrobnejše pogoje iz prvega odstavka tega člena določita minister in minister, pristojen za zdravje, vsak v okviru svojih pristojnosti, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

73. člen

(načrt nadzora in sporočanje podatkov glede onesnaževal)

(1) Uprava vsako leto pripravi in pošlje Evropski komisiji načrt nadzora onesnaževal v živilih.

(2) Za izvajanje uradnega nadzora prisotnosti onesnaževal v živilih in sporočanje podatkov EFSA je pristojna Uprava, razen za živila za posebne skupine in prehranska dopolnila, za katera je pristojen ZIRS.

IX. POSEBNE DOLOČBE ZA KRMO

74. člen

(poslovanje s krmo)

(1) Proizvodnja, predelava, prevoz in skladiščenje krme od vključno primarne pridelave do vključno dajanja na trg, krmljenje živali, vstop krme v EU in njen izvoz iz EU se izvajajo ob upoštevanju pogojev, določenih s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter uredbami EU, ki urejajo higieno in varnost krme ter transmisivne spongiformne encefalopatije.

(2) Proizvodnja, predelava, prevoz, skladiščenje in dajanje na trg hrane za hišne živali živalskega izvora in posamičnih krmil živalskega izvora se izvajajo tudi v skladu s pogoji iz uredb EU, ki urejajo živalske stranske proizvode.

(3) Za izvajanje Uredbe 767/2009/ES in Uredbe 1831/2003/ES se krma lahko daje na trg kot posamično krmilo, krmna mešanica, hrana za hišne živali, krmni dodatek ali premiks.

(4) Pogoje za izvajanje tretjega odstavka 2. člena Uredbe 183/2005/ES in dodatne dejavnosti, za katere se zahteva odobritev obrata iz 2. točke 10. člena Uredbe 183/2005/ES, določi minister.

75. člen

(označevanje in predstavljanje krme)

(1) Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo, ki daje krmo na trg, zagotovi, da je krma označena in predstavljena v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter Uredbo 767/2009/ES.

(2) Proizvodi, ki so namenjeni uporabi v krmni verigi, morajo biti jasno označeni, podatki pa morajo biti točni, preverljivi in ustrezati dejanskim lastnostim krme.

(3) Označevanje in predstavljanje krme ne smeta zavajati uporabnika krme glede nameravane uporabe ali lastnosti krme.

(4) Na oznaki krmnih proizvodov se ne smejo navajati zlasti:

– trditve, da krma preprečuje ali zdravi bolezen, razen v primeru medicirane krme, kokcidiostatikov in histomonostatikov;

– trditve, da ima krma posebne prehranske lastnosti, razen dovoljenih pri dietetični krmi;

– trditve, da ima krma farmakološke ali imunološke lastnosti;

– trditve, da ima krma lastnosti, ki jih krma nima ali da ima lastnosti, ki jih imajo tudi sorodni proizvodi.

(5) Na oznaki krmnih mešanic za hišne živali se imena posamičnih krmil, ki so bila uporabljena pri proizvodnji krmnih mešanic, lahko nadomestijo z imeni kategorije, v katere so uvrščena posamezna posamična krmila.

(6) Minister določi kategorije posamičnih krmil iz prejšnjega odstavka, ki se lahko uporabijo na oznakah krmnih mešanic za hišne živali.

76. člen

(ekološka krma)

Ekološka krma mora biti pridelana ali proizvedena in na trgu označena v skladu z Uredbo 848/2018/EU.

77. člen

(medicirana krma in vmesni proizvodi)

(1) Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo proizvaja, prevaža, skladišči, daje na trg, uporablja in izvaža medicirano krmo in vmesne proizvode v skladu s pogoji, določenimi s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter uredbo EU, ki ureja medicirano krmo.

(2) Za izvajanje tretjega odstavka 4. člena Uredbe 2019/4/EU je dovoljeno dajanje na trg vmesnih proizvodov med obrati, ki so odobreni ali registrirani v skladu s 13. členom Uredbe 2019/4/EU.

(3) Za izvajanje 12. člena Uredbe 2019/4/EU se za ugotavljanje, ali so zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki se uporabljajo za proizvodnjo medicirane krme ali vmesnih proizvodov, dovoljena v Republiki Sloveniji, uporabljajo podatki evropske baze zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki je dostopna preko spletne strani Javne agencije Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke.

(4) Za izvajanje tretjega odstavka 17. člena Uredbe 2019/4/EU je prepovedana uporaba medicirane krme, ki vsebuje protimikrobna zdravila za uporabo v veterinarski medicini, za profilakso.

(5) Sisteme zbiranja in odstranitve neuporabljene medicirane krme in vmesnih proizvodov, ki jim je potekel rok uporabnosti ali se niso porabili, lokacije zbirališč ali odlagališč ter obliko veterinarskega recepta za medicirano krmo določi minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

78. člen

(krmni dodatki in premiksi)

(1) Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo daje na trg, predeluje ali uporablja le tisti krmni dodatek v krmi ali v vodi za pitje in premiks, ki izpolnjuje pogoje iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter Uredbe 1831/2003/ES.

(2) Podrobnejše pogoje za izvajanje drugega odstavka 3. člena Uredbe 1831/2003/ES in pogoje za proizvodnjo, skladiščenje, dajanje na trg za namen izvoza iz EU in izvoz krmnih dodatkov, predmešanic in krmnih mešanic, ki vsebujejo krmne dodatke, ki nimajo dovoljenja za dajanje na trg in uporabo v EU, določi minister.

79. člen

(nezaželene snovi v krmi)

(1) Krma se daje na trg, uporablja ali vstopa v EU, če vsebnost nezaželenih snovi ne presega najvišje dovoljene mejne vrednosti, določene s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(2) Krma, v kateri so najvišje dovoljene mejne vrednosti nezaželenih snovi iz Priloge I Direktive 2002/32/ES presežene, se za namene redčenja ne sme mešati z istimi ali drugimi proizvodi za prehrano živali.

(3) Podrobnejše pogoje iz tega člena določi minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

80. člen

(zahteve glede varnosti krme)

(1) Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo je odgovoren, da je krma varna v vseh fazah pridelave, proizvodnje, skladiščenja, distribucije in uporabe.

(2) Za izvajanje 15. člena Uredbe 178/2002/ES se šteje, da krma ne izpolnjuje zahtev glede varnosti, zlasti če:

1. vsebnost nezaželenih snovi v krmnem proizvodu presega najvišje dovoljene mejne vrednosti iz Priloge I Direktive 2002/32/ES;

2. ne ustreza mikrobioloških kriterijem, določenim s tem zakonom, s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, Uredbo 183/2005/ES in Uredbo 1069/2009/ES;

3. je presežena najvišja mejna vrednost navzkrižne kontaminacije neciljne krme z učinkovino, določena v skladu z Uredbo 2019/4/EU;

4. vsebuje ostanke farmakološko aktivnih snovi ali biocide in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da je krma škodljiva za zdravje živali ali ljudi;

5. vsebuje krmne dodatke, ki nimajo dovoljenja EU za dajanje na trg v skladu z Uredbo 1831/2003/ES;

6. je najvišja vsebnost aktivne snovi krmnega dodatka ali najvišja vsebnost krmnega dodatka, ki ima dovoljenje EU v skladu z Uredbo 1831/2003/ES, v ciljni krmi presežena in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da je krma škodljiva za zdravje živali ali ljudi;

7. vsebuje ostanke pesticidov, ki presegajo predpisane mejne vrednosti ostanka, in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da je krma škodljiva za zdravje živali ali ljudi ali obstaja znanstvena negotovost glede varnosti za potrošnika;

8. vsebuje gensko spremenjen organizem, ki ni odobren v skladu z Uredbo 1829/2003/ES, je iz njega sestavljena ali iz njega izvira;

9. vsebuje prepovedane ali nedovoljene snovi oziroma snovi, za katere velja omejitev ali prepoved uporabe;

10. je nedovoljeno izpostavljena ionizirajočemu sevanju ali drugemu tehnološkemu postopku in iz ocene tveganja ali ocene varnosti izhaja, da je krma škodljiva za zdravje živali ali ljudi;

11. iz ocene tveganja izhaja, da lahko škodljivo vpliva na zdravje živali ali ljudi ali na okolje.

(3) Podrobnejše primere, v katerih se šteje, da krma ne izpolnjuje zahtev glede varnosti iz 15. člena Uredbe 178/2002/ES, določi minister, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

81. člen

(prepovedi in omejitve glede uporabe nekaterih snovi za krmljenje)

Prepovedano je krmljenje živali s prepovedanimi snovmi in snovmi, za katere veljajo omejitve za krmljenje, določene z uredbami EU, ki urejajo transmisivne spongiformne encefalopatije, živalske stranske proizvode in dajanje krme na trg in njeno uporabo.

82. člen

(doniranje krme)

(1) Doniranje krme pomeni, da darovalec krme, namenjene končnemu prejemniku krme, brezplačno zagotavlja krmo, kar se šteje za dajanje krme na trg v skladu z Uredbo 178/2002/ES.

(2) Donator krme je nosilec dejavnosti poslovanja s krmo. Donator krme neposredno ali posredno prek drugega nosilca dejavnosti poslovanja s krmo donira krmo končnemu prejemniku krme. Z donirano krmo se ne sme trgovati.

(3) Predmet doniranja za namen krmljenja živali je živilo, krma ali živalski stranski proizvod.

(4) Končni prejemnik krme, ki se mu donira krma za krmljenje živali za proizvodnjo živil, ki se dajejo na trg, se registrira ali odobri v skladu 24. členom tega zakona.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se registracija ne zahteva za končnega prejemnika krme, ki opravlja eno ali več dejavnosti iz drugega odstavka 2. člena Uredbe 183/2005/ES.

(6) Končni prejemnik doniranega živalskega stranskega proizvoda, namenjenega krmljenju živali, ki skrbi za zapuščene živali, začasno ali trajno odvzete rejne živali oziroma živali v živalskih vrtovih in jih krmi z nekdanjim živilom živalskega izvora kot živalskim stranskim proizvodom kategorije 3, mora biti registriran in imeti dovoljenje za krmljenje v skladu s predpisi, ki urejajo živalske stranske proizvode.

(7) Obrat, ki donira krmo, mora biti odobren ali registriran v skladu s 24. členom tega zakona.

(8) Za izvajanje četrtega odstavka 18. člena Uredbe 183/2005/ES se ne glede na prejšnji odstavek za namen doniranja krme registracija ne zahteva za obrat, ki je priglasil dejavnost v skladu s 6. členom Uredbe 852/2004/ES, in obrat za prodajo na drobno s hrano za hišne živali, ki donira krmo za živali, ki niso namenjene proizvodnji živil.

83. člen

(prejemniki donirane krme)

(1) Krma za živali se lahko donira končnemu prejemniku krme, ki skrbi za:

– zapuščene živali oziroma začasno ali trajno odvzete rejne živali;

– živali v živalskih vrtovih;

– živali, ki se uporabljajo v terapevtske in službene namene.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je lahko končni prejemnik krme tudi:

– socialno šibka oseba, ki skrbi za svojo žival in je upravičenec do denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka v skladu s predpisi, ki urejajo socialnovarstvene prejemke;

– fizična ali pravna oseba (oseba ali kmetijsko gospodarstvo), prizadeta v naravni ali drugi nesreči, ki skrbi za živali ali ima v lasti svoje živali.

(3) Donacija krme iz druge alineje prejšnjega odstavka vključuje zagotavljanje krme za živali, dokler kmetijsko gospodarstvo ne pridela dovolj lastne krme ali živali ne zapustijo gospodarstva.

84. člen

(pogoji za doniranje)

(1) Donira se lahko krma, ki izpolnjuje pogoje iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter uredb EU, ki urejajo higieno in varnost krme. Ne glede na prejšnji stavek se lahko donira krma, ki ni primerna za prodajo zaradi pomanjkljivosti v kakovosti, embalaži, označevanju, teži ali drugih podobnih razlogov, vključno s krmo, ki ji je potekel minimalni rok skladiščenja »uporabno najmanj do«.

(2) Nekdanja živila živalskega izvora, označena z datumom uporabe »porabiti do«, se lahko po preteku tega datuma donirajo končnemu prejemniku izključno kot živalski stranski proizvod kategorije 3 in v skladu s predpisi, ki urejajo živalske stranske proizvode.

(3) Odpadki iz gostinske dejavnosti se ne smejo donirati kot krma ali za namene krmljenja živali.

X. MATERIALI IN IZDELKI, NAMENJENI ZA STIK Z ŽIVILI

85. člen

(splošni pogoji za dajanje na trg)

Materiali in izdelki, namenjeni za stik z živili, se lahko dajejo na trg, če so skladni z zahtevami iz tega zakona, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in z Uredbo 1935/2004/ES.

86. člen

(proizvodnja in dajanje materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, na trg)

(1) Nosilec dejavnosti materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ki te materiale in izdelke proizvaja, predeluje ali prvi daje na trg v Republiki Sloveniji, registrira svoje obrate pri ZIRS.

(2) ZIRS po prejemu vloge za registracijo obrata vpiše podatke o nosilcu dejavnosti in njegovih obratih v register obratov iz 94. člena tega zakona in nosilcu dejavnosti izda izpis iz tega registra.

(3) Če nosilec dejavnosti materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ki je proizvedel, predelal ali dal na trg v Republiki Sloveniji materiale ali izdelke, namenjene za stik z živili, presodi ali utemeljeno sumi, da materiali ali izdelki, namenjeni za stik z živili, niso v skladu s 3. členom Uredbe 1935/2004/ES, takoj začne postopke za umik s trga in o tem obvesti ZIRS, potrošnike ter vse udeležence v distribucijski verigi tega materiala ali izdelka.

(4) Podrobnejši postopek glede registracije iz prvega odstavka tega člena, vsebino vloge iz drugega odstavka tega člena ter postopek umika in obveščanja iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za zdravje.

87. člen

(posebni ukrepi za skupine materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili)

(1) Materiali in izdelki, namenjeni za stik z živili, se lahko dajejo na trg, če so v skladu s posebnimi ukrepi za skupine materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in uredb EU, ki urejajo te posebne ukrepe.

(2) Minister, pristojen za zdravje, določi posebne ukrepe za:

– keramične izdelke v skladu z Direktivo Sveta z dne 15. oktobra 1984 o približevanju zakonodaje držav članic, ki se nanaša na keramične izdelke, namenjene za stik z živili (UL L št. 277 z dne 20. 10. 1984, str. 12), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije 2005/31/ES z dne 29. aprila 2005 o spremembi Direktive Sveta 84/500/EGS glede izjave o skladnosti in meril učinkovitosti analizne metode za keramične izdelke, namenjene za stik z živili (UL L št. 110 z dne 30. 4. 2005, str. 36);

– dude in tolažilne dude v skladu z Direktivo Komisije 93/11/EGS z dne 15. marca 1993 o sproščanju N-nitrozaminov in N-nitrozabilnih snovi iz dud in tolažilnih dud iz elastomera ali gume (UL L št. 93 z dne 17. 4. 1993, str. 37), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 164 z dne 7. 7. 1993);

– regenerirano celulozno folijo v skladu z Direktivo Komisije 2007/42/ES z dne 29. junija 2007 o materialih in izdelkih iz regenerirane celulozne folije, namenjenih za stik z živili (kodificirana različica) (UL L št. 172 z dne 30. 6. 2007, str. 71).

(3) Za izvajanje 6. člena Uredbe 1935/2004/ES minister, pristojen za zdravje, določi posebne ukrepe za skupine materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, če ti niso določeni s pravnimi akti EU.

XI. VSTOP ŽIVIL, KRME TER MATERIALOV IN IZDELKOV, NAMENJENIH ZA STIK Z ŽIVILI, V EU IN NJIHOV IZVOZ IZ EU

88. člen

(vstop živil, krme, materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ter živalskih stranskih proizvodov v EU)

(1) Dovoljen je vstop živil, krme, materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ter živalskih stranskih proizvodov, ki izpolnjujejo pogoje iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter uredb EU, ki urejajo njihov vstop v EU.

(2) Izvajalec dejavnosti, ki uvaža pošiljke živil, krme, materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ali živalskih

stranskih proizvodov, predhodno o tem uradno obvesti Upravo, ZIRS, FURS oziroma IRSKGLR, vsakega v okviru njegovih pristojnosti, in mu pošiljko predloži v uradni nadzor. Organ iz prejšnjega stavka izvaja uradni nadzor na mestih, ki jih določi v ta namen.

(3) Če mora nosilec živilske dejavnosti, nosilec dejavnosti poslovanja s krmo ali nosilec dejavnosti poslovanja z živalskimi stranskimi proizvodi za vstop živil, krme, oziroma živalskih stranskih proizvodov, izvzetih iz uradnega nadzora na mejnih kontrolnih točkah v skladu z 48. členom Uredbe 2017/625/EU, v EU pridobiti dovoljenje, vlogo za izdajo dovoljenja vloži pri Upravi oziroma ZIRS, v okviru njunih pristojnosti.

(4) Podrobnejše pogoje in postopek vstopa živil, krme, materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ter živalskih stranskih proizvodov, v EU iz prvega in tretjega odstavka tega člena ter vsebino vloge iz prejšnjega odstavka predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, če ni s pravnimi akti EU določeno drugače.

89. člen

(izvoz živil, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, in ponovna odprema iz EU)

(1) Živilo, krma ter materiali in izdelki, namenjeni za stik z živili, ki se izvažajo ali ponovno odpremljajo iz EU, morajo izpolnjevati pogoje iz uredb EU, ki urejajo pogoje za njihov izvoz ali ponovno odpremo, če predpisi namembne tretje države ne določajo drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko živilo, krma ter materiali in izdelki, namenjeni za stik z živili, ki ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjega odstavka, z izjemo živila ali materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ki so škodljiva za zdravje ljudi, ali krme, ki ni varna, izvozi ali ponovno odpremi iz EU, če se pristojni organi namembne tretje države s tem izrecno strinjajo po tem, ko so bili seznanjeni z razlogi, zaradi katerih se to živilo, krma ter materiali in izdelki, namenjeni za stik z živili, ne smejo dati na trg v EU.

(3) Če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka, Uprava, ZIRS oziroma IRSKGLR, vsak v okviru svojih pristojnosti, dovoli ponovno odpremo iz EU, če so izpolnjeni tudi pogoji za ponovno odpremo pošiljke iz EU v namembno tretjo državo.

(4) Če velja dvostranski sporazum, sklenjen med EU ali Republiko Slovenijo in namembno tretjo državo, se za izvoz živila, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ali ponovno odpremo iz EU uporablja zadevni sporazum.

(5) Nosilec živilske dejavnosti, ki živila, krmo ali materiale in izdelke, namenjene za stik z živili, izvaža, plača pristojbino, katere višino in način plačila določi vlada.

90. člen

(veterinarsko spričevalo za izvoz živil živalskega izvora in krme iz EU)

(1) Oblika in vsebina veterinarskega spričevala za izvoz živil živalskega izvora in krme iz EU sta določeni s predpisi namembne tretje države.

(2) Nosilec živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo, ki želi živilo živalskega izvora ali krmo izvažati iz EU (v nadaljnjem besedilu: izvoznik), pripravi vsebino obrazca na podlagi pogojev, ki jih pridobi v namembni tretji državi, in ga v elektronski obliki pošlje Upravi.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek vsebino in obliko obrazca veterinarskega spričevala iz tega člena pripravi Uprava, če tako določa sporazum, ki ga ima Republika Slovenija z namembno tretjo državo.

(4) Izvoznik odgovarja za škodo, ki nastane kot posledica zavrnitve uvoza s strani namembne tretje države zaradi neustreznega obrazca iz drugega odstavka tega člena, ki ni v skladu z zahtevami namembne tretje države glede oblike in vsebine obrazca.

(5) Izvoznik Upravi vnaprej najavi izvoz živila živalskega izvora ali krme iz EU.

(6) Način priprave veterinarskih spričeval za izvoz, podrobnejši postopek najave izvoza živil živalskega izvora ali krme in način zagotavljanja sledljivosti izdanih veterinarskih spričeval za izvoz živil živalskega izvora in krme predpiše minister.

91. člen

(vloga za izvoz iz EU po predhodnem postopku preverjanja pogojev)

(1) Če želi izvoznik izvažati v namembno tretjo državo, za katero še ni pripravljen obrazec izvoznega veterinarskega spričevala in je zahtevana predhodna izpolnitev vprašalnika namembne tretje države ali predhodni pregled sistema nadzora ali podpis protokola o sodelovanju, vloži vlogo za uvedbo postopka pri Upravi in plača pristojbino.

(2) Višino in način plačila pristojbine iz tega člena določi vlada.

92. člen

(dokument na podlagi vloge stranke zaradi izvoza živil in krme neživalskega izvora ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, iz EU)

(1) Nosilec živilske dejavnosti, dejavnosti poslovanja s krmo ali dejavnosti materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ki živilo neživalskega izvora, krmo neživalskega izvora ali material in izdelek, namenjen za stik z živili, izvaža ali ponovno izvaža iz EU in je v Republiki Sloveniji registriran ali odobren kot proizvajalec živil neživalskega izvora, krme neživalskega izvora ali materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, lahko vloži vlogo za izdajo dokumenta za izvoz živila neživalskega izvora, krme neživalskega izvora ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, iz EU, pri Upravi, ZIRS oziroma IRSKGLR, v okviru njihovih pristojnosti, in plača pristojbino, ta organ pa izda dokument, če so izpolnjeni pogoji iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in pravnih aktov EU, ki urejajo varnost hrane, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili.

(2) Višino in način plačila pristojbine iz tega člena z določi vlada.

XII. ZBIRKE PODATKOV

93. člen

(vzpostavitev, vzdrževanje in upravljanje registrov)

(1) Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, FURS in IRSKGLR, vsak v okviru svojih pristojnosti, za namen zagotavljanja varnosti in skladnosti hrane in krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, vzpostavijo, vzdržujejo in upravljajo registre iz tega zakona.

(2) Organi iz prejšnjega odstavka lahko po uradni dolžnosti zaradi neizpolnjevanja pogojev za vpis izbrišejo obrat iz registra, če to izhaja iz drugih uradnih evidenc.

(3) Ne glede na dvanajsti odstavek 24. člena tega zakona Uprava samodejno uskladi podatke o imenu, priimku in naslovu ali nazivu in sedežu izvajalca dejavnosti, če se je spremenil nosilec kmetijskega gospodarstva v registru kmetijskih gospodarstev, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo.

(4) Če Uprava ugotovi, da se posamezna dejavnost v obratu ne izvaja, izvajalca dejavnosti pozove, da se v 15 dneh od poziva opredeli glede izvajanja te dejavnosti. Če se izvajalec dejavnosti v roku iz prejšnjega stavka ne odzove, Uprava obratu ali posamezni dejavnosti v registru obratov iz 94. člena tega zakona pripiše informacijo o prenehanju dejavnosti.

(5) Za dostop do registrov Uprave, ZIRS in IRSKGLR je zahtevana srednja raven zanesljivosti sredstva elektronske identifikacije v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko identifikacijo.

94. člen

(registri obratov)

(1) V registru obratov nosilcev živilske dejavnosti, obratov nosilcev dejavnosti poslovanja s krmo in obratov nosilcev dejavnosti na področju živalskih stranskih proizvodov, ki ga vodijo Uprava, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, in IRSKGLR, se vodijo naslednji podatki:

1. številka odobritve;
2. edinstvena številka obrata ali identifikacijska številka, če je na voljo;
3. podatki o obratu, vključno s telefonsko številko in elektronskim naslovom za namen komuniciranja v primeru umika ali odpoklica;
4. podatki o imenu in priimku oziroma nazivu nosilca živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo;
5. podatki o dejavnosti, ki jih izvaja obrat;
6. podatki o dejavnosti, ki so predmet dovoljenja ali posebnega dovoljenja iz 25. člena tega zakona;
7. opis živil in postopkov pri dejavnosti obrata;
8. podatki o prevoznih sredstvih, premičnih obratih, stojnicah in prodajnih avtomatih živil.

(2) V registru obratov nosilcev živilske dejavnosti s področja živil za posebne skupine in prehranskih dopolnil in registru nosilcev dejavnosti, ki proizvajajo, predelujejo in prvi dajejo na trg materiale in izdelke, namenjene za stik z živili, ki ju vodi ZIRS, se vodijo naslednji podatki:

1. edinstvena številka obrata;
2. podatki o imenu in priimku oziroma nazivu nosilca živilske dejavnosti ali nosilca dejavnosti s področja materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili;
3. ime in priimek, telefonska številka in elektronski naslov kontaktne osebe obrata;
4. podatki o obratu;
5. podatki o dejavnostih, ki jih izvaja obrat;
6. podatki o vrsti živil ali materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili;
7. podatki o spletni prodaji.

(3) Podrobnejše postopke za vpis v registre iz tega člena predpišeta minister in minister, pristojen za zdravje, vsak v okviru svojih pristojnosti.

95. člen

(evidenca priznanih naravnih mineralnih vod)

(1) Evidenco priznanih naravnih mineralnih vod vodi in upravlja Uprava, v njej pa se vodijo naslednji podatki:

1. ime priznane označbe naravne mineralne vode;
2. ime izvira;
3. kraj izkoriščanja;
4. ime in priimek ali naziv imetnika priznane označbe;
5. razvrščanje in označevanje glede na vsebnost ogljikovega dioksida;
6. številka in datum izdaje odločbe o priznanju naravne mineralne vode.

(2) Podatki o priznanih naravnih mineralnih vodah glede označbe, imena izvira in kraja izkoriščanja se objavijo na osrednjem spletnem mestu državne uprave in spletni strani Uprave.

96. člen

(evidenca usposobljenih oseb za prvi pregled uplenjene divjadi)

Evidenco usposobljenih oseb za prvi pregled uplenjene divjadi vodi in upravlja Uprava. V evidenci iz tega člena se vodi seznam usposobljenih oseb za prvi pregled uplenjene divjadi, pri čemer se za vsako usposobljeno osebo vodijo naslednji podatki:

– osebno ime in kontaktni podatki (naslov, telefonska številka oziroma e-naslov);
– datum rojstva;
– številka in datum potrdila;
– datumi opravljenih obnovitvenih usposabljanj.

97. člen

(evidenca živil, ki z dodatnimi oblikami navajajo ali prikazujejo označbe hranilne vrednosti živil)

(1) Za namen zbiranja podatkov o živilih oziroma vodenja seznamov o živilih, ki v skladu s predpisanimi pogoji iz dvanajstega odstavka 51. člena tega zakona z dodatnimi oblikami navajajo ali prikazujejo označbe hranilne vrednosti živil, se vzpostavi evidenca živil, ki z dodatnimi oblikami navajajo ali prikazujejo označbe hranilne vrednosti živil, ki jo vodi in upravlja ministrstvo, pristojno za zdravje, in je dostopna na osrednjem spletnem mestu državne uprave, v njej pa se vodijo naslednji podatki:

– ime živila;
– seznam sestavin in hranilna vrednost živila; ter
– ime in priimek ali naziv nosilca živilske dejavnosti, ki z dodatnimi oblikami navaja ali prikazuje označbe hranilne vrednosti živil.

(2) Za vzpostavitev in upravljanje evidence iz tega člena lahko ministrstvo, pristojno za zdravje, na podlagi javnega poziva imenuje upravljavca te evidence. Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom določi podrobnosti izvedbe javnega poziva, merila za izbor, postopek prijave, roke in obveznosti upravljavca.

(3) Pridobivanje, uporaba in obdelava podatkov iz evidence iz tega člena je za namen izvajanja nadzora iz prvega in drugega odstavka 4. člena tega zakona omogočena Upravi in ZIRS.

98. člen

(pridobivanje in uporaba podatkov)

(1) Za zagotavljanje varnosti in skladnosti hrane, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, FURS in IRSKGLR brezplačno pridobivajo, uporabljajo in obdelujejo podatke, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih zbirk podatkov, ki jih upravljajo državni organi, javni zavodi in agencije, izvajalci javnih služb, izvajalci nalog iz drugih prenesenih dejavnosti uradnega nadzora, občine in drugi pooblaščeni organi:

1. iz Centralnega registra prebivalstva (EMŠO in davčna številka, datum rojstva, datum smrti, osebno ime, stalno in začasno prebivališče v Republiki Sloveniji, prebivališče v tujini, naslov za vročanje, podatek o skrbniku in vrnitvi poslovne sposobnosti, kontaktna številka mobilnega telefona in elektronski naslov za vročanje);
2. iz Poslovnega registra Slovenije (matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa, pravnoorganizacijska oblika subjekta, naziv (polno ime, kratko ime), naslov ali sedež, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, ali ustanoviteljih in zastopnikih, podatki o številki transakcijskega računa, povprečno število zaposlenih na podlagi delovnih ur, letno poročilo, stroški);
3. iz evidence subjektov in registra kmetijskih gospodarstev, ki se vodita v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo;
4. iz registra pridelovalcev grozdja in vina, ki se vodi v skladu z zakonom o vinu;
5. iz zbirk podatkov, ki se vodijo v skladu z zakonom, ki ureja zdravila, in zakonom, ki ureja kemikalije;
6. iz katastra nepremičnin (podatki o prostorskih enotah, hišnih številkah, parcelah, stavbah in delih stavb, ki se vodijo v katastru nepremičnin v skladu z zakonom, ki ureja kataster nepremičnin, vključno s podatki o lastniku in upravljavcu, in sicer EMŠO ali matična številka, ime in priimek oziroma firma ali ime, naslov stalnega prebivališča ali naslov sedeža);
7. iz informatizirane glavne knjige zemljiške knjige (o lastniku ali zakupniku zemljiške parcele, in sicer za pravne osebe podatki o firmi, naslovu, sedežu in matični številki ter za fizične osebe podatki o imenu in priimku, naslovu stalnega prebivališča in EMŠO);

8. iz zbirk carinskih podatkov o vstopu kmetijskih pridelkov, živil ali krme v EU in njihovem izvozu iz EU;

9. iz zbirk podatkov Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (o zemljiščih, ki so v lasti Republike Slovenije, površina v lasti sklada in v najemu, firma ali ime in priimek, EMŠO ali matična številka ter sedež ali naslov zakupnika teh zemljišč, številka pogodbe, podatek o poravnanih obveznostih do sklada);

10. iz zbirk podatkov Agencije Republike Slovenije za okolje;

11. iz zbirk podatkov o vodah;

12. iz vodne knjige Direkcije Republike Slovenije za vode (šifra rabe vode, naziv rabe vode, številka in datum odločbe, tip odločbe, oseba, na katero se odločba nanaša, skupna površina namakanja, podatki o namakanju);

13. iz zbirk podatkov o ekološko pomembnih območjih;

14. iz zbirk podatkov o onesnaženosti zemljišč in vod;

15. iz zbirk podatkov iz Prostorskega informacijskega sistema, ki se vodijo v skladu s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje;

16. iz zbirk podatkov s področja regionalne politike;

17. iz evidence registriranih vozil (o posameznem vozilu, lastniku vozila ali osebi, na katero je vozilo registrirano, EMŠO ali matična številka); povezovalni znak je EMŠO ali matična številka.

(2) Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov lahko Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, FURS in IRSKGLR uporabljajo tudi temeljne topografske načrte, zbirko topografskih podatkov, topografske karte, pregledne karte, ortofoto, podatke digitalnega modela reliefa in druge prostorske podatke.

(3) Upravljavci načrtov, kart, ortofotov, podatkov digitalnega modela reliefa in drugih prostorskih podatkov iz prejšnjega odstavka pošljejo Upravi, ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ministrstvu, pristojnemu za hrano in krmo, ZIRS, FURS in IRSKGLR podatke brezplačno.

(4) Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, FURS in IRSKGLR dostopajo do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirk podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena z neposredno elektronsko povezavo, če tehnične možnosti to omogočajo.

(5) Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov po tem zakonu lahko Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, FURS in IRSKGLR na podlagi razpoložljivega identifikatorja v skladu z drugim odstavkom 99. člena tega zakona v zbirke podatkov iz tega zakona pridobivajo in obdelujejo podatke iz zbirk podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena za osebe, ki se v zbirke podatkov vpisujejo po lastni volji ali se morajo vanje vpisati v skladu z zakonom.

(6) Za komuniciranje z izvajalci dejavnosti glede izvajanja tega zakona lahko Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, FURS in IRSKGLR obdelujejo kontaktne podatke izvajalcev dejavnosti in njihovih odgovornih oseb (kontaktna številka mobilnega telefona in elektronski naslov).

99. člen

(povezovanje zbirk podatkov)

(1) Za izvajanje nalog zagotavljanja varnosti hrane, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, se zbirke podatkov, ki jih vodijo Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, FURS in IRSKGLR povezujejo med seboj in z zbirkami podatkov iz prejšnjega člena.

(2) Za povezovanje zbirk podatkov za namen iz prejšnjega odstavka se uporablja davčna številka, EMŠO, matična številka poslovnega subjekta, parcelna številka, številka stavbe ali številka dela stavbe, šifra rabe vode in identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva ali identifikacijska številka subjekta, ki se dodelita v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, glede na razpoložljivost identifikatorja v zbirki s katero se povezuje. Kadar se zbirke podatkov povezujejo z EMŠO ali davčno številko, se uporabi zgolj en identifikator.

100. člen

(dostop do podatkov)

(1) Podatki iz zbirk podatkov iz tega zakona se lahko uporabljajo samo za namene, določene z zakonom.

(2) Podatki o številki odobritve, lokaciji obrata, vrsti dejavnosti, imenu in priimku oziroma nazivu nosilca živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo v odobrenih obratih so javni in se objavijo na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Podatki o edinstveni številki obrata ali identifikacijski številki, če je na voljo, lokaciji obrata, vrsti dejavnosti, nosilcu živilske dejavnosti, dejavnosti poslovanja s krmo ali dejavnosti materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, vključno z imenom in priimkom, če je izvajalec dejavnosti fizična oseba v registriranih obratih, so javno dostopni posamezno.

(4) Podatke iz zbirk podatkov iz tega zakona lahko pridobivajo znanstveno-raziskovalne organizacije pod pogoji in na način, določen z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

101. člen

(pošiljanje podatkov in vpogled v podatke za izvajanje zakonsko določenih nalog)

(1) Uprava, ZIRS, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, oziroma IRSKGLR pošlje podatke iz zbirk iz tega zakona izvajalcem javnih pooblastil in javnih služb, izvajalcem intervencij skupne kmetijske politike ter drugim državnim organom in občinam, če jih ti potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

(2) Uprava, ZIRS, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, oziroma IRSKGLR omogoči vpogled v zbirke podatkov iz tega zakona osebam pri izvajalcih javnih pooblastil in javnih služb, pri izvajalcih intervencij skupne kmetijske politike ter osebam v drugih državnih organih in občinah, če jih te osebe potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

102. člen

(elektronski dostop do podatkov v zbirkah podatkov za nosilca živilske dejavnosti, dejavnosti poslovanja s krmo in dejavnosti materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili)

(1) Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, FURS in IRSKGLR vzpostavijo, vzdržujejo in vodijo informacijski sistem, vsak v okviru svojih pristojnosti, ki omogoča elektronsko izmenjavo informacij med računalniško zbirko podatkov organov in nosilcem živilske dejavnosti ali dejavnosti materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili.

(2) Nosilec živilske dejavnosti, dejavnosti poslovanja s krmo ali dejavnosti materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ki je vpisan v register obratov, je upravičen do elektronskega dostopa do svojih podatkov v računalniški zbirki podatkov pristojnega organa.

(3) Nosilec živilske dejavnosti, dejavnosti poslovanja s krmo ali dejavnosti materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, pristojni organ iz prvega odstavka tega člena obvesti o spremembah, ki vplivajo na upravičenost do elektronskega dostopa, v osmih dneh od nastanka spremembe.

(4) Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, FURS ali IRSKGLR nosilcu živilske dejavnosti, dejavnosti poslovanja s krmo ali dejavnosti materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ukinejo elektronski dostop do zbirk podatkov, če ugotovijo, da niso več izpolnjeni pogoji za dostop, ali na njegovo zahtevo.

(5) Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, FURS in IRSKGLR v primeru

suma na nepravilno ali nenamensko uporabo podatkov ali na vnašanje neresničnih podatkov, da bi se taki podatki uporabljali kot pravi, nosilcu živilske dejavnosti, dejavnosti poslovanja s krmo ali dejavnosti materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, takoj odvzame elektronski dostop do vnosa podatkov v zbirke podatkov pristojnih organov.

(6) Podrobnejša pravila glede načina pridobitve dostopa, odvzema in ponovne dodelitve, načina izmenjave informacij in uporabe informacijskega sistema za elektronsko izmenjavo, predpišeta minister in minister za zdravje, vsak v okviru svojih pristojnosti.

103. člen

(financiranje zbirk podatkov)

Za zbirke podatkov, ki jih v skladu s tem zakonom vodijo in upravljajo Uprava, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za hrano in krmo, ZIRS, FURS in IRSKGLR se sredstva zagotavljajo iz proračuna.

XIII. PRISTOJBINE ZA IZVAJANJE URADNEGA NADZORA IN STROŠKI URADNEGA NADZORA

104. člen

(pristojbine za izvajanje nadzora)

(1) Za izvajanje prvega in drugega odstavka 79. člena Uredbe 2017/625/EU se pristojbine za uradni nadzor živil, krme živalskega izvora ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, zaračunavajo v skladu s točko (a) prvega odstavka 79. člena Uredbe 2017/625/EU.

(2) Višino pristojbin, ki ni določena v skladu s prejšnjim odstavkom, določi vlada.

105. člen

(zaračunavanje, plačevanje in izterjava pristojbin Uprave in ZIRS)

(1) Pristojbine se na podlagi odločbe ali sklepa pristojnega inšpektorja ali uradnega veterinarja zaračunajo po opravljenem pregledu. Za obrate se pristojbine zaračunajo mesečno, razen za tiste, ki jih v skladu z oceno tveganja pristojni inšpektor ali uradni veterinar ne nadzoruje vsak mesec, za te se zaračunajo za obdobje od zadnjega nadzora.

(2) Pristojbine iz prejšnjega člena so prihodek proračuna Republike Slovenije in jih zavezanec plača na podračun Uprave ali ZIRS v skladu s predpisom, ki ureja plačevanje in razporejanje obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov.

(3) Če je v drugi državi članici EU že opravljen dokumentacijski ali dokumentacijski in identifikacijski pregled pošiljke živil, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ki vstopajo EU v skladu s 53. členom Uredbe 2017/625/EU, se po opravljenem fizičnem pregledu pristojbina obračuna v višini 50 % predpisane pristojbine.

(4) Če se dokumentacijski, identifikacijski in fizični pregled pošiljke v Republiki Sloveniji opravljajo na različnih mestih, se pristojbina določi z eno odločbo ali sklepom ob dokumentacijskem pregledu.

(5) Zavezanec plača pristojbino v 30 dneh od vročitve odločbe ali sklepa iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če zavezanec v predpisanem roku pristojbine ne plača, Uprava ali ZIRS pošlje izvršljivo odločbo ali sklep s potrdilom o izvršljivosti pristojnemu davčnemu organu v izterjavo.

XIV. NADZOR

106. člen

(pooblastila)

(1) Inšpektor za hrano ima poleg pooblastil, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor, in v skladu s pravnimi akti EU, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. izdajati listine o skladnosti živil neživalskega izvora za izvoz iz EU;
2. pregledovati pošiljke živil neživalskega izvora in spremljajoče listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo varnost živil ob vstopu v EU;
3. pregledovati pridelovalne površine na kmetijskih in nekmetijskih zemljiščih, ki se uporabljajo za primarno pridelavo živil in krme, prostore, naprave, postopke, dokumentacijo ter sredstva pri fizičnih in pravnih osebah pod nadzorom Uprave;
4. pregledovati živila neživalskega izvora in listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skladnost in varnost živil v pridelavi, proizvodnji, predelavi ali distribuciji;
5. pregledovati predpisane evidence;
6. pregledovati živila in listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skladnost in varnost živil v distribuciji živil;
7. pregledovati dokumentacijo, evidence z rezultati preiskav in druge listine izvajalcev dejavnosti;
8. nadzirati označevanje in oglaševanje ter preverjati skladnost označb živil s predpisanimi zahtevami;
9. spremljati odpoklic, umik ali uničenje živil;
10. dostopati do zbirk podatkov, ki jih vodijo drugi organi, potrebnih za izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti;
11. nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov v skladu s tem zakonom;
12. odvzeti brezplačne vzorce za potrebe uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti;
13. odrediti druge ukrepe in opraviti dejanja, za katera je pooblaščen, za doseganje skladnosti s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter pravnimi akti EU;
14. voditi predpisane evidence;
15. uporabljati sodobne tehnike nadzora za namen preverjanja skladnosti brez prisotnosti oseb z inšpekcijskimi pooblastili.

(2) Uradni veterinar ima poleg pooblastil, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor, in v skladu s pravnimi akti EU, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. izvajati uradno potrjevanje in izdajati dokumente na podlagi vloge stranke za izvoz živil in krme iz EU;
2. odvzeti brezplačne vzorce za potrebe uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti;
3. voditi predpisane evidence;
4. nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona;
5. dostopati do zbirk podatkov, ki jih vodijo drugi organi, potrebnih za izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti;
6. pregledovati krmo v pridelavi, proizvodnji, predelavi in distribuciji;
7. pregledovati predpisane evidence;
8. pregledovati dokumentacijo, evidence o rezultatih preiskav in druge listine izvajalcev dejavnosti;
9. pregledovati dokumentacijo in listine ter opravljati preglede pošiljk živil živalskega izvora, krme in živalskih stranskih proizvodov ob vstopu v EU;
10. voditi evidenco fizično pregledanih pošiljk in evidenco opravljenih analiz;
11. pregledovati pridelovalne površine na kmetijskih in nekmetijskih zemljiščih, ki se uporabljajo za primarno pridelavo živil in krme, prostore, naprave, postopke, dokumentacijo ter sredstva pri fizičnih in pravnih osebah pod nadzorom Uprave;
12. pregledovati živila živalskega izvora in listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skladnost in varnost živil v pridelavi, proizvodnji, predelavi ali distribuciji;
13. nadzirati označevanje in oglaševanje ter preverjati skladnost označb živil s predpisanimi zahtevami;
14. spremljati odpoklic, umik ali uničenje živil;
15. dajati informacije o pogojih za gradnjo ali rekonstrukcijo obrata, ki je pod uradnim nadzorom, na podlagi vloge stranke;

16. uporabljati sodobne tehnike nadzora za namen preverjanja skladnosti brez prisotnosti oseb z inšpekcijskimi pooblastili;

17. odrediti druge ukrepe in opraviti dejanja, za katera je pooblaščen, za doseganje skladnosti s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter pravnimi akti EU.

(3) Zdravstveni inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor, in v skladu s pravnimi akti EU, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. izdajati dokumente na podlagi vloge stranke za namen izvoza živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, iz EU;

2. pregledovati pošiljke živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, in spremljajoče listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skladnost in varnost ob vstopu v EU;

3. pregledovati živila iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materiale in izdelke, namenjene za stik z živili in listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skladnost in varnost v proizvodnji, predelavi ali distribuciji;

4. nadzirati označevanje in oglaševanje ter preverjati skladnost označb živil z drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, s predpisanimi zahtevami;

5. spremljati odpoklic, umik, odstranitev s trga ali uničenje živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili;

6. dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;

7. nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona;

8. odvzeti brezplačne vzorce za potrebe uradnega nadzora;

9. uporabljati sodobne tehnike nadzora za namen preverjanja skladnosti brez prisotnosti oseb z inšpekcijskimi pooblastili;

10. odrediti druge ukrepe in opraviti dejanja, za katera je pooblaščen, za doseganje skladnosti s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter pravnimi akti EU.

(4) Inšpektor za vino ima poleg pooblastil, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor, in v skladu s pravnimi akti EU še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. izdajati listine o skladnosti vin za izvoz iz EU;

2. pregledovati pošiljke vina in spremljajoče listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo varnost živil ob vstopu v EU;

3. pregledovati prostore, naprave, postopke, dokumentacijo ter sredstva pri fizičnih in pravnih osebah, ki pridelujejo grozdje ali predelujejo grozdje v vino;

4. pregledovati vina in listine v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo varnost živil v proizvodnji, predelavi ali distribuciji;

5. nadzirati označevanje in oglaševanje ter preverjati skladnost označb vin s predpisanimi zahtevami glede varnosti;

6. spremljati odpoklic, umik ali uničenje vin;

7. dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje inšpekcijskega nadzora;

8. nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona;

9. odvzeti brezplačne vzorce za potrebe inšpekcijskega nadzora;

10. odrediti druge ukrepe in opraviti dejanja, za katera je pooblaščen, za doseganje skladnosti s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter pravnimi akti EU.

107. člen

(ukrepi)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za hrano poleg ukrepov, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor, in v skladu s pravnimi akti EU, izreče še naslednje ukrepe:

1. prepove dajanje na trg živila in krme iz primarne proizvodnje, ki ni skladna s predpisanimi zahtevami ali navedenimi lastnostmi;

2. prepove dajanje pošiljke na trg ali odredi njen umik s trga, če ni bila pregledana ob vstopu v EU;

3. prepove vstop pošiljke v EU, če se na podlagi dokumentacijskega ali identifikacijskega pregleda ugotovi, da je ne spremlja predpisana dokumentacija, ali se s fizičnim pregledom ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in uredb EU, ki urejajo higieno in varnost hrane;

4. prepove uporabo označb ali dajanje na trg živila in krme iz primarne proizvodnje, ki ne izpolnjujeta predpisanih zahtev;

5. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti ali drugo ukrepanje, da se zagotovi skladnost označevanja, oglaševanja in obveščanja potrošnikov glede živil;

6. odredi preizkus skladnosti z zahtevami tega zakona, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in uredbami EU, ki urejajo higieno in varnost živil, za živila, ki so dana na trg;

7. prepove uporabo listin o skladnosti za živila, ki niso skladna s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in uredbami EU, ki urejajo higieno in varnost živil;

8. prepove dajanje na trg živil, ki niso skladna s predpisanimi zahtevami ali navedenimi lastnostmi;

9. prepove uporabo označb oziroma dajanje na trg živil, ki ne izpolnjujejo predpisanih zahtev;

10. prepove dajanje živil, ki zavajajo ali bi lahko zavajala potrošnika, na trg ali njihovo oglaševanje, razen primerjalnega oglaševanja;

11. izbriše ali odredi izbris nosilca živilske dejavnosti iz registra obratov iz 94. člena tega zakona, ki ga vodi pristojni organ, če nosilec živilske dejavnosti inšpektorju ne dovoli vstopa v prostor, kjer opravlja dejavnosti, povezane z živili;

12. izbriše ali odredi izbris nosilca živilske dejavnosti iz registra obratov iz 94. člena tega zakona, in upravni enoti predlaga, da odvzame dovoljenje za opravlja7nje dopolnilne dejavnosti na kmetiji v delu, ki se nanaša na živila, če nosilec živilske dejavnosti inšpektorju ne dovoli vstopa v prostor, kjer opravlja dejavnosti, povezane z živili;

13. odvzame dokumentacijo ali predmete za ugotavljanje skladnosti s predpisanimi zahtevami in preprečevanje nadaljnjih kršitev;

14. odredi izpolnjevanje higiensko-tehničnih zahtev ali katero koli drugo ukrepanje, da se zagotovi varnost živil ali skladnost s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in uredbami EU, ki urejajo higieno in varnost živil;

15. odredi odpoklic, umik ali uničenje živila;

16. dovoli, da se živilo ali krma iz primarne pridelave uporabi za drug namen od prvotnega;

17. odredi odpravo nepravilnosti pri spletnem oglaševanju ali spletnem trženju živil;

18. začasno pridrži pošiljko živil, za katero obstaja sum, da ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varnosti, dokler se z laboratorijskimi analizami ne ugotovi skladnost teh živil;

19. prepove vstop živil, če je s pregledom ali z laboratorijskimi analizami dokazana njihova neskladnost glede varnosti živil, in odredi predpisane ukrepe;

20. izbriše ali predlaga izbris iz zbirk podatkov v skladu s tem zakonom;

21. pristojnemu organu predlaga izbris, ukinitev spletne strani ali označitev spletne strani kot zavajajoče;

22. odredi druge ukrepe in dejanja ter odpravo ugotovljenih nepravilnosti ali pomanjkljivosti, prepove ali začasno prepove distribucijo ali premik živil, za doseganje skladnosti s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter pravnimi akti EU;

23. obvešča javnost o živilih in krmi, ki niso skladni oziroma varni.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko uradni veterinar poleg ukrepov, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor, in v skladu s pravnimi akti EU, izreče še naslednje ukrepe:

1. prepove dajanje živil in krme, ki niso skladni z zahtevami s tega zakona, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in

uredbami EU, ki urejajo higieno in varnost živil, na trg ali odredi odstranitev teh s trga;

2. začasno prepove proizvodnjo živil in krme, za katere se sumi, da pomenijo tveganje za zdravje, in njihovo dajanje na trg, dokler se z laboratorijskim preizkušanjem ne ugotovi njihova skladnost ali varnost;

3. prepove dajanje živil, ki niso skladna s predpisanimi zahtevami ali navedenimi lastnostmi, na trg;

4. prepove dajanje pošiljke živil in krme na trg ali odredi njen umik s trga, če ni bila pregledana ob vstopu v EU;

5. prepove vstop pošiljke živil in krme v EU, če se na podlagi dokumentacijskega ali identifikacijskega pregleda ugotovi, da je ne spremlja predpisana dokumentacija, ali se s fizičnim pregledom ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in uredb EU, ki urejajo higieno ter varnost hrane in krme;

6. prepove uporabo označb ali dajanje živil, ki ne izpolnjujejo predpisanih zahtev, na trg;

7. prepove dajanje živil, ki zavajajo ali bi lahko zavajala potrošnika, na trg ali oglaševanje teh, z izjemo primerjalnega oglaševanja;

8. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti ali drugo ukrepanje, da se zagotovi skladnost označevanja, oglaševanja in obveščanja potrošnikov glede živil;

9. odredi preizkus skladnosti z zahtevami tega zakona, predpisi izdanimi na njegovi podlagi in uredbami EU, ki urejajo higieno in varnost živil, za živila, ki so dana na trg;

10. prepove uporabo listin o skladnosti za živila, ki niso skladna s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in uredbami EU, ki urejajo higieno in varnost živil;

11. izbriše ali odredi izbris izvajalca živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo iz registra obratov iz 94. člena tega zakona, če nosilec živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo uradnemu veterinarju ne dovoli vstopa v prostor, kjer opravlja dejavnosti, povezane z živili;

12. izbriše ali odredi izbris izvajalca živilske dejavnosti iz registra obratov iz 94. člena tega zakona in upravni enoti predlaga, da odvzame dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji v delu, ki se nanaša na živila, če nosilec živilske dejavnosti uradnemu veterinarju ne dovoli vstopa v prostor, kjer opravlja dejavnosti, povezane z živili;

13. odvzame pooblastilo usposobljeni osebi za prvi pregled uplenjene divjadi;

14. odvzame dokumentacijo ali predmete za ugotavljanje skladnosti s predpisanimi zahtevami in preprečevanje nadaljnjih kršitev;

15. odredi izpolnjevanje higiensko-tehničnih zahtev ali katere koli drugo ukrepanje, da se zagotovi varnost živil ali skladnost s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in uredbami EU, ki urejajo higieno in varnost živil;

16. odredi odpoklic, umik ali uničenje;

17. dovoli, da se živila uporabijo za drug namen od prvotnega;

18. odredi odpravo nepravilnosti pri spletnem oglaševanju ali spletnem trženju živil;

19. začasno pridrži pošiljko živil ali krme, za katero obstaja sum, da ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varnosti, dokler se z laboratorijskimi analizami ne ugotovi skladnost teh živil in krme;

20. prepove vstop pošiljke živil in krme v EU, če se na podlagi dokumentacijskega ali identifikacijskega pregleda ugotovi, da je ne spremlja predpisana dokumentacija, ali se s fizičnim pregledom ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in uredb EU, ki urejajo higieno in varnost hrane;

21. izbriše ali predlaga izbris iz zbirk podatkov iz tega zakona;

22. pristojnemu organu predlaga izbris, ukinitev spletne strani ali označitev spletne strani kot zavajajoče;

23. odredi druge ukrepe in dejanja ter odpravo ugotovljenih nepravilnosti ali pomanjkljivosti, prepove ali začasno prepove distribucijo ali premik živil za doseganje skladnosti s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter pravnimi akti EU;

24. obvešča o živilih in krmi, ki niso skladni oziroma varni;

25. prepove uporabo krme, ki ne ustreza kriterijem varnosti iz tega zakona;

26. odredi potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti in varnosti krme;

27. odredi odpravo nepravilnosti in prepove dajanje krme, ki ni označena v skladu s predpisi, na trg;

28. prepove dajanje krme, ki ji je pretekel minimalni rok skladiščenja, na trg;

29. odredi skladiščenje krme neživalskega izvora v skladišču, ki je pod carinskim nadzorom.

(3) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko zdravstveni inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor, in v skladu s pravnimi akti EU, izreče še naslednje ukrepe:

1. prepove dajanje živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ki niso skladni s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in uredbami EU, ki urejajo skladnost živil ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, na trg ali odredi odstranitev teh s trga;

2. prepove dajanje živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ki zavajajo ali bi lahko zavajali potrošnika, na trg ali oglaševanje teh;

3. začasno prepove proizvodnjo in dajanje na trg živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, za katere se sumi, da pomenijo tveganje za zdravje, dokler se z laboratorijskim preizkušanjem ne ugotovi njihova skladnost ali varnost;

4. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti ali drugo ukrepanje, da se zagotovi skladnost označevanja, oglaševanja ali obveščanja potrošnikov glede živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili;

5. začasno odvzame dokumentacijo za ugotavljanje skladnosti s predpisanimi zahtevami;

6. odredi odpoklic, umik, uničenje ali druge ustrezne ukrepe v skladu s 14., 18. in 19. členom Uredbe 178/2002/ES, 3., 15., 16. in 17. členom Uredbe 1935/2004/ES ter 65., 66., 67. in 138. členom Uredbe 2017/625/EU;

7. odredi izpolnjevanje higienskih zahtev ali katero koli drugo ukrepanje, da se zagotovi varnost živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ali skladnost s predpisi, ki urejajo živila iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materiale in izdelke, namenjene za stik z živili;

8. dovoli, da se živila iz drugega odstavka 4. člena tega zakona uporabijo za drug namen od prvotnega;

9. odredi odpravo nepravilnosti pri spletnem oglaševanju ali spletnem trženju živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili;

10. ob uvozu začasno pridrži pošiljko živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, za katere obstaja sum, da ne izpolnjujejo predpisanih zahtev glede varnosti ali skladnosti, dokler se z laboratorijskimi analizami ne ugotovi njihova skladnost;

11. prepove vstop živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, v EU, če se na podlagi dokumentacijskega ali identifikacijskega pregleda ali z laboratorijskimi analizami ugotovi, da niso varni ali niso skladni s predpisanimi zahtevami;

12. prepove vstop živil iz drugega odstavka 4. člena tega zakona ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, v EU, če se na podlagi dokumentacijskega ali identifikacijskega pregleda ali z laboratorijskim preizkušanjem ugotovi, da niso skladni s spremljajočo dokumentacijo;

13. prepove nedovoljeno oglaševanje in predstavljanje;

14. izbriše ali predlaga izbris iz zbirk podatkov iz tega zakona;

15. pristojnemu organu predlaga izbris, ukinitev spletne strani ali označitev spletne strani kot zavajajoče;

16. odredi druge ukrepe in dejanja, za katere je pooblaščen, za doseganje skladnosti s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter pravnimi akti EU.

(4) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za vino poleg ukrepov, ki jih ima v skladu s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor, in v skladu s pravnimi akti EU, odredi še naslednje ukrepe:

1. prepove dajanje na trg vina, ki ni skladno s predpisanimi zahtevami varnosti ali navedenimi lastnostmi;

2. prepove uporabo označb ali dajanje na trg vina, ki ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varnosti;

3. odredi izpolnjevanje higienskih zahtev ali katero koli drugo ukrepanje, da se zagotovi varnost vina ali skladnost s predpisanimi zahtevami;

4. prepove uporabo surovin ali materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, ter izvajanje postopkov ali prepove proizvodnjo, predelavo in distribucijo vin, ki niso varna ali obstaja sum, da niso varna;

5. začasno pridrži pošiljko vina, za katero obstaja sum, da ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varnosti, dokler se z laboratorijskimi analizami ne ugotovi skladnost vina;

6. prepove vstop vina v EU, če je s pregledom ali laboratorijskimi analizami dokazana njegova neskladnost glede varnosti živil, in odredi predpisane ukrepe;

7. prepove dajanje vina na trg ali odredi njegov umik s trga, če ni bilo pregledano ob vstopu v EU;

8. prepove vstop vina v EU, če na podlagi dokumentacijskega ali identifikacijskega pregleda ugotovi, da ga ne spremlja predpisana dokumentacija ali se s fizičnim pregledom ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev iz tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in uredb EU, ki urejajo higieno in varnost vina in proizvodov iz grozdja in vina;

9. izbriše ali predlaga izbris iz zbirk podatkov iz tega zakona;

10. pristojnemu organu predlaga izbris, ukinitev spletne strani ali označitev spletne strani kot zavajajoče;

11. prepove označevanje, oglaševanje, predstavljanje in prodajo vina do odprave pomanjkljivosti;

12. odredi druge ukrepe in dejanja, za katere je pooblaščen, za doseganje skladnosti s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi ter pravnimi akti EU.

(5) Pritožba zoper odločbo zdravstvenega inšpektorja zadrži njeno izvršitev, razen če gre za živila iz drugega odstavka 4. člena tega zakona, ki niso skladna s 14. členom Uredbe 178/2002/ES, ali materiale in izdelke, namenjene za stik z živili, ki niso skladni s prvim odstavkom 3. člena Uredbe 1935/2004/ES.

(6) V primeru goljufive prakse iz 22. člena tega zakona ali zavajanja potrošnika glede označevanja, oglaševanja ali trženja živil sme inšpektor za hrano, uradni veterinar, zdravstveni inšpektor ali inšpektor za vino z ustno odločbo na zapisnik osebi takoj prepovedati dajanje na trg živila, krme ter materiala in izdelka, namenjenega za stik z živili.

(7) V nujnih primerih, da bi se zavarovala ali odvrnila nevarnost za zdravje ljudi ali živali, inšpektor za hrano, uradni veterinar, zdravstveni inšpektor ali inšpektor za vino odredi ukrepe z ustno odločbo na zapisnik o opravljenem pregledu, pisno odločbo pa mora izdati zavezancu najpozneje v osmih dneh od ustne odločitve.

XV. KAZENSKE DOLOČBE

108. člen

(lažji prekrški)

(1) Z globo 800 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če se pravna oseba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo 1.600 eurov, če:

1. spremembe ne sporoči v roku (dvanajsti odstavek 24. člena, sedmi odstavek 25. člena in tretji odstavek 102. člena);

2. ne obvesti pristojnega organa v skladu s prvim odstavkom 67. člena tega zakona;

3. ne obvesti Uprave o nepravilnem vzorčenju (osmi odstavek 70. člena).

(2) Z globo 400 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 200 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo 200 eurov se za prekršek kaznuje posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

109. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če se pravna oseba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 4.000 do 40.000 eurov, če:

1. ne upošteva začasnih zaščitnih ukrepov (prvi in drugi odstavek 16. člena);

2. ne obvesti pristojnega organa ali dobavitelja ali prejemnika živila ali krme ali potrošnika ali uporabnika krme ali ga ne obvesti na predpisan način ali s predpisano vsebino (prvi, drugi in tretji odstavek 20. člena);

3. ne zagotovi sledljivosti živila ali krme v vseh fazah pridelave, proizvodnje, predelave in distribucije živila ali krme ali uporabe krme (prvi in drugi odstavek 23. člena);

4. obrat za pridelavo, proizvodnjo, predelavo oziroma distribucijo živil ali krme ali obrat za proizvodnjo posamičnih krmil živalskega izvora, hrane za hišne živali, ki je živalskega izvora, ali obrat, ki ima dovoljenje za posebne namene krmljenja, ne izpolnjuje predpisanih pogojev (prvi in drugi odstavek 24. člena);

5. ne pridobi registracije ali odobritve in da na trg živilo ali krmo (tretji odstavek 24. člena);

6. ne pridobi dovoljenja ali posebnega dovoljenja in opravlja dejavnost (prvi odstavek 25. člena);

7. ne izpolnjuje predpisane zahteve ali največjega dovoljenega obsega pridelave za majhne količine živil (prvi in tretji odstavek 26. člena);

8. odda ali dobavi majhno količino iz prvega ali tretjega odstavka 26. člena tega zakona institucionalnemu obratu javne prehrane (četrti odstavek 26. člena);

9. ne upošteva zahteve glede obsega dobave živil živalskega izvora med registriranimi lokalnimi maloprodajnimi obrati (peti odstavek 26. člena);

10. ravna v nasprotju s prilagoditvami pogojev (šesti odstavek 26. člena);

11. ne izpolni predpisanega pogoja ali največjega dovoljenega obsega pridelave za majhne količine krme (prvi odstavek 27. člena);

12. ne omogoči vstopa v stanovanjski prostor iz prvega odstavka 28. člena tega zakona ali pregleda oziroma odvzema vzorcev (drugi odstavek 28. člena);

13. ponovno uporabi živilo, za katero je bila sprejeta odločitev o umiku živila, ki je namenjeno prehrani ljudi, iz verige preskrbe s hrano (tretji odstavek 37. člena);

14. uporabi živilo iz prve alineje drugega odstavka 37. člena tega zakona za krmo, in ni registriran ali odobren kot nosilec dejavnosti poslovanja s krmo ali ne opravi analize tveganja in kritičnih kontrolnih točk, s katero dokaže, da je proizvod krma v skladu z Uredbo 178/2009/ES (četrti odstavek 37. člena);

15. pretvori živilo iz druge alineje drugega odstavka 37. člena tega zakona, v posamično krmilo živalskega izvora

ali hrano za hišne živali živalskega izvora ali ga uporabi za druge namene krmljenja v nasprotju s predpisi, ki urejajo živalske stranske proizvode (peti odstavek 37. člena);

16. označi z označbo »naravna mineralna voda« vodo, ki ne izpolnjuje zahteve ali pogoja za tako označevanje ali daje na trg naravno mineralno vodo, ki ni priznana kot naravna mineralna voda (prvi odstavek 39. člena);

17. daje na trg naravno mineralno vodo, ki izvira iz istega izvira, pod več kot eno blagovno znamko (drugi odstavek 39. člena);

18. na naravni mineralni vodi ne označi omejitve za njeno uporabo (prvi odstavek 43. člena);

19. označi naravno mineralno vodo s posebnimi navedbami brez odločbe Uprave o izpolnjevanju kriterijev glede teh navedb (drugi odstavek 43. člena);

20. označi z označbo »izvirska voda« vodo, ki ne izpolnjuje zahteve ali pogoja za tako označevanje (prvi odstavek 46. člena);

21. izvirska voda ne izpolnjuje dodatnega pogoja za izkoriščanje ali dajanje na trg, mikrobiološkega pogoja ali pogoja glede obdelave ter označevanja (drugi odstavek 46. člena);

22. da na trg izvirsko vodo, ki izvira iz istega izvira, pod več kot eno blagovno znamko (tretji odstavek 46. člena);

23. da na trg vodo kot namizno vodo, ki ne izpolnjuje pogojev za namizno vodo (prvi in drugi odstavek 47. člena);

24. uporabi prepovedan postopek obdelave naravne mineralne vode ali izvirske vode (prvi odstavek 48. člena);

25. na predpakirani vodi ne navede informacije o poimenovanju na dobro vidnem mestu (prvi odstavek 49. člena);

26. za predpakirane vode in njihovo oglaševanje uporabi prepovedano navedbo (drugi odstavek 49. člena);

27. uporabi enako ali zavajajoče poimenovanje predpakirane naravne mineralne vode, izvirske oziroma namizne vode ali za predpakirano vodo uporabi predhodno že uporabljeno ime pred potekom dvajsetih let od zadnjega trženja (tretji in četrti odstavek 49. člena);

28. predpakirani vodi doda sestavino, ki ni dovoljena (prvi odstavek 50. člena);

29. naravno mineralno vodo, izvirsko vodo ali namizno vodo z dodano aromo označi kot naravno mineralno, izvirsko ali namizno vodo ali je ne označi kot aromatizirano pijačo (tretji odstavek 50. člena);

30. informacije o živilu ne napiše v slovenskem jeziku (osmi odstavek 51. člena);

31. ne izpolnjuje podrobnejšega pogoja za način označevanja ali zagotavljanja sledljivosti porekla živila (deseti odstavek 51. člena);

32. ne označi živila v skladu s predpisanim pogojem (enajsti odstavek 51. člena);

33. uporablja dodatno obliko navajanja ali prikaza hranilne vrednosti živil v nasprotju s predpisanimi pogoji (dvanajsti odstavek 51. člena);

34. v pridelavi, proizvodnji, predelavi ali distribuciji živila dela oseba, ki je prenašalec povzročiteljev nalezljivih bolezni, zaradi česar bi lahko neposredno ali posredno preko živil ogrožali zdravje potrošnika (prvi odstavek 53. člena);

35. zakolje več kot dve GVŽ letno za lastno domačo porabo izven registriranega ali odobrenega obrata za zakol živali (prvi dostavek 54. člena)

36. omogoči porabo mesa ali izdelka iz mesa za lastno domačo porabo osebi, za katero to ni dovoljeno (prvi odstavek 54. člena);

37. zakolje žival za lastno domačo porabo v nasprotju s pogojem iz četrtega odstavka 54. člena tega zakona (četrti odstavek 54. člena);

38. za lastno domačo porabo prevzame večjo količino divjadi oziroma rjavega medveda v koži ali mesa divjadi oziroma rjavega medveda od dovoljene ali omogoči porabo mesa ali izdelka iz mesa za lastno domačo porabo osebi, za katero to ni dovoljeno (prvi odstavek 55. člena);

39. ne zagotovi, da se vsa uplenjena divjad oziroma rjavi medvedi dostavijo v zbiralnico uplenjene divjadi (drugi odstavek 55. člena);

40. ne zagotovi, da se opravi predpisani prvi pregled trupa in pripadajočih notranjih organov v zbiralnici uplenjene divjadi (tretji odstavek 55. člena);

41. ne vodi predpisane evidence (dvanajsti odstavek 55. člena);

42. ne zagotovi predpisanega pogoja za zbiralnico uplenjene divjadi, ne izvede postopka za zagotavljanje higiene uplenjene divjadi oziroma rjavih medvedov, pregleda na trihinelo, ne vodi evidence za zagotavljanje sledljivosti preiskav na trihinelo (trinajsti odstavek 55. člena);

43. ne pridobi pred pričetkom prodaje dovoljenja lastnika zemljišča ali soglasja upravljalca ceste (prvi in drugi odstavek 56. člena);

44. ne registrira premične stojnice pred prodajo živila (tretji odstavek 56. člena);

45. uporabi nedovoljeno ekstrakcijsko topilo ali ekstrakcijsko topilo neustrezne čistosti ali ga uporablja v nasprotju s predpisanim pogojem (drugi in četrti odstavek 57. člena);

46. ne zagotovi obveznega dodajanja vitamina ali minerala ali pogojev za njegovo obvezno dodajanje, upoštevanja omejitve uporabe določene druge snovi ali predpisanega načina označevanja (drugi odstavek 58. člena);

47. da na trg ali uporabi obsevano živilo ali živilsko sestavino, ki ne izpolnjuje predpisanega pogoja (drugi odstavek 60. člena);

48. da na trg prehransko dopolnilo v nasprotju z drugim odstavkom 61. člena tega zakona;

49. da na trg prehransko dopolnilo, ki vsebuje neodobreno obliko vitaminov ali mineralov (četrti odstavek 61. člena);

50. oblika vitamina, minerala ali druge snovi v prehranskem dopolnilu ne izpolnjuje pogojev čistosti (peti odstavek 61. člena);

51. da na trg prehransko dopolnilo v nasprotju s sedmim odstavkom 61. člena tega zakona;

52. označi, predstavi ali oglašuje prehransko dopolnilo v nasprotju s predpisi (prvi odstavek 62. člena);

53. označevanje, predstavljanje ali oglaševanje prehranskega dopolnila vključuje navedbo, ki navaja ali namiguje, da z uravnoteženo in pestro prehrano na splošno ni mogoč vnos ustreznih količin hranil (tretji odstavek 62. člena);

54. ne označi prehranskega dopolnila v skladu s četrtim ali petim odstavkom 62. člena tega zakona;

55. da prehransko dopolnilo izvajalcu zdravstvene dejavnosti ali končnemu potrošniku v nasprotju s šestim odstavkom 62. člena tega zakona;

56. oglašuje ali označuje prehransko dopolnilo v nasprotju s sedmim odstavkom 62. člena tega zakona;

57. označuje, predstavlja ali oglašuje prehransko dopolnilo v nasprotju z desetim odstavkom 62. člena tega zakona;

58. oglaševalsko sporočilo za prehransko dopolnilo ni v skladu s 63. členom tega zakona;

59. da na trg živilo na osnovi predelanih žit ali otroško hrano, ki ne izpolnjuje zahtev iz 64. člena tega zakona;

60. da na trg živilo za posebne zdravstvene namene, pripravljeno za zadovoljitev potreb dojenčkov, katerega sestava ali informacije niso skladni s prvim odstavkom 65. člena tega zakona;

61. oglašuje živilo za posebne zdravstvene namene, pripravljeno za zadovoljitev potreb dojenčkov (drugi odstavek 65. člena);

62. označuje, predstavlja ali oglašuje začetno formulo za dojenčke ali nadaljevalno formulo v nasprotju s prvim odstavkom 66. člena tega zakona;

63. oglašuje začetno formulo za dojenčke (drugi odstavek 66. člena);

64. ne izvede prve prijave pristojnemu organu v skladu s prvim odstavkom 67. člena tega zakona;

65. izvaja vzorčenje ali analizo v nasprotju s predpisi (drugi odstavek 68. člena);

66. da na trg živilo, ki ne izpolni dodatnega mikrobiološkega merila (četrti odstavek 68. člena);

67. ne obvesti pristojnega organa o nenavadnem pojavu zoonoz, ki ima lahko škodljive posledice za javno zdravje (šesti odstavek 69. člena);

68. ne obvesti pristojnega organa ali ne zagotovi hrambo živila ali primernega vzorca živila v primeru ugotovitve ali utemeljenega suma, da bi živilo lahko škodljivo vplivalo na zdravje ljudi (sedmi odstavek 69. člena)

69. ne omogoči odvzema živila vzorca živila v primeru suma ali izbruha alimentarne okužbe (osmi odstavek 69. člena);

70. na zahtevo ne posreduje izolata, ki ga hrani, če se pojavi izbruh ali sum izbruha alimentarne okužbe ali nenavadni pojav povzročitelja zoonoze (deveti odstavek 69. člena);

71. na zahtevo pristojnemu organu ne predloži rezultat sekvenciranja celotnega genoma iz lastnih preiskav, če je povezan z izbruhom ali sumom izbruha alimentarne okužbe (deseti odstavek 69. člena);

72. ne izpolni predpisane obveznosti za zmanjševanje razširjenosti zoonoz in povzročiteljev zoonoz (prvi odstavek 70. člena);

73. ne obvesti o ugotovitvi povzročitelja zoonoze (drugi in osmi odstavek 70. člena);

74. da na trg ali uporabi kot surovino ali sestavino v živilu živilo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede mejnih vrednosti onesnaževal (prvi in tretji odstavek 72. člena);

75. ne upošteva sistema zbiranja ali odstranitve neuporabljene medicirane krme ali vmesnega proizvoda s pretečenim rokom uporabnosti ali ki se ni porabil ali lokacije zbirališča ali odlagališča ali načina poročanja o porabi ali zbiranja podatkov o obsegu prodaje ali uporabi protimikrobnih zdravil pri živalih (peti odstavek 77. člena);

76. daje na trg, uporablja ali uvaža v Republiko Slovenijo proizvod za prehrano živali, kjer vsebnost nezaželenih snovi presega najvišje dovoljene mejne vrednosti (prvi odstavek 79. člena);

77. proizvod za prehrano živali, v katerem so najvišje dovoljene mejne vrednosti nezaželenih snovi presežene za namene redčenja meša z istimi ali drugimi proizvodi za prehrano živali (drugi odstavek 79. člena);

78. če trguje z donirano krmo (drugi odstavek 82. člena);

79. donira krmo končnemu prejemniku v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 83. člena tega zakona;

80. donira krmo v nasprotju s 84. členom tega zakona;

81. proizvaja, predeluje ali prva daje na trg v Republiki Sloveniji materiale in izdelke, namenjene za stik z živili, in ne registrira svojega obrata pri ZIRS (prvi odstavek 86. člena);

82. ne izvede postopkov za umik materiala ali izdelka, namenjenega za stik z živili, s trga ali ne obvesti ZIRS, potrošnikov ali udeležencev v distribucijski verigi v skladu s tretjim odstavkom 86. člena;

83. da na trg keramični izdelek, regenerirano celulozno folijo, dudo ali tolažilno dudo, ki ni v skladu s predpisi iz drugega odstavka 87. člena, ki urejajo posebne ukrepe za skupine materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili;

84. krši posebne ukrepe za skupine materialov in izdelkov (prvi in tretji odstavek 87. člena);

85. nepravilno ali nenamensko uporabi podatek ali vnese netočen ali predrugačen podatek, da bi se tak podatek uporabil kot pravi (peti odstavek 102. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

110. člen

(težji prekrški)

(1) Z globo od 10.000 do 100.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če se pravna oseba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 20.000 do 200.000 eurov, če:

1. izvrši goljufivo prakso s kršitvijo zahteve ali pogoja iz tega zakona ali uredb EU, ki urejajo dajanje na trg živil, krme ter materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili (22. člen);

2. za lastno domačo porabo izven registriranega ali odobrenega obrata zakolje žival, za katero to ni dovoljeno (drugi odstavek 54. člena);

3. pri označevanju, predstavljanju ali oglaševanju prehranskemu dopolnilu pripisuje lastnosti preprečevanja, zdravljenja ali ozdravljenja bolezni pri ljudeh (drugi odstavek 62. člena);

4. da na trg določeno snov, ki ima hormonalno ali tirostatično delovanje in beta-agoniste za uporabo pri živalih, katerih meso in proizvodi so namenjeni prehrani ljudi (prva alineja drugega odstavka 71. člena);

5. pri živali za proizvodnjo živil uporabi prepovedano ali nedovoljeno snov (druga alineja drugega odstavka 71. člena);

6. da na trg ali v zakol za prehrano ljudi žival ali da na trg ali predela meso živali, pri kateri je bila uporabljena ali pri kateri je bila ugotovljena prisotnost prepovedane ali nedovoljene snovi (tretja alineja drugega odstavka 71. člena);

7. uporabi prepovedano ali nedovoljeno snov ali proizvod pri živalih za proizvodnjo živil (prva alineja četrtega odstavka 71. člena);

8. uporabi snov ali zdravilo za uporabo v veterinarski medicini, ki je dovoljeno v skladu s predpisi, ki urejajo snovi ali zdravila za uporabo v veterinarski medicini, v nasprotju s predpisanimi nameni ali s pogoji, pri živalih za proizvodnjo živil, razen predpisanih izjem (druga alineja četrtega odstavka 71. člena).

(2) Z globo 5.000 do 50.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

111. člen

(ponovitev goljufive prakse)

(1) Če je prekršek goljufive prakse iz 1. točke prvega odstavka 110. člena tega zakona ponovno izvršen v treh letih od pravnomočno izrečene prekrškovne sankcije zaradi kršitve 22. člena tega zakona, se za izvajanje drugega odstavka 139. člena Uredbe 2017/625/EU z globo od 0,5 % do 5 % letnega prometa pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali njihovih podjetij v skupini v predhodnem poslovnem letu kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za ponovno izvršeni prekršek goljufive prakse uporabijo 1. točka prvega, drugi, tretji in četrti odstavek 110. člena tega zakona, če bi bila najvišja globa po prejšnjem odstavku nižja od najvišje predpisane globe, določene v 1. točki prvega, drugem, tretjem in četrtem odstavku 110. člena tega zakona.

112. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

113. člen

(uporaba določb o prekrških)

Višina in razpon globe, določene v prvem odstavku 111. člena tega zakona, veljata in se uporabljata ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

XVI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

114. člen

(opravljanje dejavnosti proizvodnje živil v stanovanjskih prostorih)

Nosilec živilske dejavnosti, ki izvaja proizvodnjo živil v stanovanjskih prostorih, ki se uporabljajo predvsem za pripravo živil za lastno domačo porabo, zagotovi vsaj en ločen prostor, namenjen izključno proizvodnji živil, iz prvega odstavka 28. člena tega zakona najpozneje do 31. decembra 2028.

115. člen

(nacionalne smernice za dobro higiensko prakso)

Smernice za dobro higiensko prakso in uporabo načel HACCP, ki so bile v skladu z Uredbo o izvajanju delov določenih uredb Skupnosti glede živil, higiene živil in uradnega nadzora nad živili (Uradni list RS, št. 72/10) in Uredbo o izvajanju delov določenih uredb Skupnosti glede živil, higiene živil in uradnega nadzora nad živili (Uradni list RS, št. 72/10 in 129/20) odobrene pred uveljavitvijo tega zakona, se uporabljajo do odobritve nacionalnih smernic iz 35. člena tega zakona.

116. člen

(odločbe o priznanjih in spremembah označb naravnih mineralnih vod)

Odločbe o priznanjih in odločbe o spremembah označb naravnih mineralnih vod, ki so bile izdane na podlagi doslej veljavnih predpisov, se štejejo za izdane na podlagi drugega oziroma tretjega odstavka 42. člena tega zakona.

117. člen

(organizacije za ugotavljanje skladnosti)

(1) Organizacije za opravljanje prvih in rednih pregledov naravne mineralne vode ter ugotavljanje skladnosti naravne mineralne vode, izvirske vode in namizne vode, ki so bile pred uveljavitvijo tega zakona določene na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02 – ZDU-1, 58/02 – ZMR-1 in 45/04 – ZdZPKG), morajo pridobiti odločbe iz četrtega odstavka 44. člena tega zakona do 31. decembra 2030.

(2) Uprava po 31. decembru 2030 razveljavi odločbe o določitvi organizacij za opravljanje prvih in rednih pregledov naravne mineralne vode in ugotavljanje skladnosti naravne mineralne vode, izvirske vode in namizne vode, ki so bile pred uveljavitvijo tega zakona določene na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02 – ZDU-1, 58/02 – ZMR-1 in 45/04 – ZdZPKG), glede katerih organizacije iz prejšnjega odstavka do tega roka niso pridobile odločb iz četrtega odstavka 44. člena tega zakona.

118. člen

(označevanje predpakiranih vod)

(1) Četrti odstavek 49. člena tega zakona se ne uporablja za ime predpakirane naravne mineralne vode, za katero je Uprava pred uveljavitvijo tega zakona izdala odločbo o priznanju imena priznane označbe naravne mineralne vode.

(2) Četrti odstavek 49. člena tega zakona se ne uporablja za ime predpakirane izvirske oziroma namizne vode, če je bilo to ime pred uveljavitvijo tega zakona v uporabi za predpakirane vode, ki se tržijo iz drugega naravnega iztoka ali vrtine.

119. člen

(izpit za status usposobljene osebe za prvi pregled uplenjene divjadi)

Za usposobljene osebe za prvi pregled uplenjene divjadi, ki so do uveljavitve tega zakona pridobile izpit za status usposobljene osebe za prvi pregled uplenjene divjadi na podlagi Pravilnika o načinu usposabljanja lovcev za prvi pregled uplenjene divjadi (Uradni list RS, št. 94/07), se šteje, da imajo izpit pridobljen na podlagi 55. člena tega zakona.

120. člen

(prehranska dopolnila)

Določbe šestega in sedmega odstavka 62. člena tega zakona se začnejo uporabljati tri mesece po uveljavitvi tega zakona.

121. člen

(dostop do registrov)

Peti odstavek 93. člena tega zakona se glede dostopa do registrov Uprave, ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, in IRSKGLR začne uporabljati ob tehnični izpolnitvi pogojev za dostop s srednjo ravnijo zanesljivosti sredstva elektronske identifikacije v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko identifikacijo.

122. člen

(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

Podzakonski predpisi iz tega zakona se izdajo v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

123. člen

(dokončanje postopkov)

Zadeve, glede katerih se je pred uveljavitvijo tega zakona že začel upravni postopek, se končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

124. člen

(prenehanje veljavnosti in podaljšanje uporabe predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki se uporabljajo do uveljavitve predpisov, izdanih na podlagi tega zakona:

1. Pravilnik o živilih, obsevanih z ionizirajočim sevanjem (Uradni list RS, št. 71/02, 86/03 in 51/04);
2. Pravilnik o zdravstvenih zahtevah za osebe, ki pri delu v proizvodnji in prometu z živili prihajajo v stik z živili (Uradni list RS, št. 82/03 in 25/09);
3. Pravilnik o pogojih za proizvodnjo, promet in uporabo medicirane krme (Uradni list RS, št. 114/03 in 25/04);
4. Sklep o prepovedi trgovanja in uporabe govejega somatotropina (BST) (Uradni list RS, št. 16/04);
5. Pravilnik o naravni mineralni vodi, izvirski vodi in namizni vodi (Uradni list RS, št. 50/04, 75/05, 45/08 – ZKme-1 in 61/23);
6. Pravilnik o pogojih za zakol živali izven klavnice za lastno domačo porabo (Uradni list RS, št. 117/04);
7. Pravilnik o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili (Uradni list RS, št. 36/05, 38/06, 100/06 in 65/08);
8. Pravilnik o keramičnih izdelkih, namenjenih za stik z živili (Uradni list RS, št. 38/06);
9. Uredba o izvajanju uredb Sveta in Komisije (ES) o onesnaževalih v živilih (Uradni list RS, št. 27/07, 38/10 in 57/11);
10. Pravilnik o začetnih formulah za dojenčke in nadaljevalnih formulah za dojenčke in majhne otroke (Uradni list RS, št. 54/07, 2/08 – popr., 8/10, 38/14 in 53/22);
11. Uredba o izvajanju Uredbe (ES) Evropskega parlamenta in Sveta o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom (Uradni list RS, št. 80/07 in 38/10);

12. Uredba o izvajanju Uredbe (ES) Evropskega parlamenta in Sveta o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (Uradni list RS, št. 80/07 in 38/10);

13. Pravilnik o načinu usposabljanja lovcev za prvi pregled uplenjene divjadi (Uradni list RS, št. 94/07);

14. Uredba o obvezni registraciji in ravnanju podjetij, ki proizvajajo, predelujejo in prva dajejo v promet materiale in izdelke, namenjene za stik z živili (Uradni list RS, št. 57/08);

15. Pravilnik o prepovedi uporabe določenih snovi s hormonskim ali tireostatskim delovanjem in beta agonistov v živinoreji (Uradni list RS, št. 4/09);

16. Pravilnik o žitnih kašicah ter hrani za dojenčke in majhne otroke (Uradni list RS, št. 25/09);

17. Pravilnik o krmnih dodatkih (Uradni list RS, št. 110/09, 69/10 in 43/11);

18. Uredba o izvajanju uredbe (ES) o aditivih za živila (Uradni list RS, št. 12/11 in 87/12);

19. Pravilnik o določitvi kategorij posamičnih krmil, ki se lahko uporabljajo pri označevanju hrane za hišne živali (Uradni list RS, št. 62/13);

20. Pravilnik o prehranskih dopolnilih (Uradni list RS, št. 66/13);

21. Pravilnik o nekaterih ukrepih za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje transmisivnih spongiformnih encefalopatij (Uradni list RS, št. 74/13, 37/14, 4/16, 63/16, 81/18 in 144/22);

22. Pravilnik o monitoringu zoonoz in povzročiteljev zoonoz (Uradni list RS, št. 114/13);

23. Pravilnik o posebnih zahtevah glede označevanja in predstavljanja predpakiranih živil (Uradni list RS, št. 83/14 in 74/16);

24. Pravilnik o varnosti hitro zamrznjenih živil (Uradni list RS, št. 87/14);

25. Pravilnik o določitvi majhnih količin živil, pogojih za njihovo pridelavo ter o določitvi nekaterih odstopanj za obrate na področju živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 96/14);

26. Pravilnik o registraciji in odobritvi obratov nosilcev dejavnosti na področju krme (Uradni list RS, št. 50/15, 67/15 – popr. in 203/21);

27. Pravilnik o splošnem označevanju živil, ki niso predpakirana (Uradni list RS, št. 66/16 in 8/17);

28. Uredba o metodah vzorčenja proizvodov in izvajanju uredbe (ES) o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora (Uradni list RS, št. 31/17, 129/20 in 2/23);

29. Pravilnik o jodiranju jedilne soli (Uradni list RS, št. 47/18);

30. Pravilnik o pogojih za zagotavljanje varnosti krme (Uradni list RS, št. 9/20);

31. Pravilnik o zagotavljanju sledljivosti porekla za nepredpakirano sveže, ohlajeno in zamrznjeno goveje, prašičje, ovčje, kozje in perutninsko meso (Uradni list RS, št. 54/22, 106/23 in 55/24);

32. Pravilnik o nadzoru salmonele pri perutnini vrste Gallus gallus in Meleagris gallopavo domestica (Uradni list RS, št. 48/24).

125. člen

(podaljšanje veljavnosti predpisov)

(1) Uredba o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS (Uradni list RS, št. 53/05, 66/06 in 31/08) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 5. člena tega zakona.

(2) Uredba o izvajanju delov določenih uredb Skupnosti glede uradnega nadzora in obveznosti nosilcev dejavnosti v primarni proizvodnji živil in krme (Uradni list RS, št 120/05) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 5. člena tega zakona.

(3) Uredba o izvajanju Uredb Evropske skupnosti glede krme in uradnega nadzora nad krmo (Uradni list RS, št. 120/05) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 5. člena tega zakona.

(4) Uredba o določitvi prekrškov za kršitve določb uredb Skupnosti s področja Zakona o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 2/06) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 5. člena tega zakona.

(5) Pravilnik o prilagoditvi določenih higienskih zahtev za obrate na področju živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 105/06) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 26. člena tega zakona.

(6) Uredba o izvajanju uredbe Komisije (ES) o dobri proizvodni praksi za materiale in izdelke, namenjene za stik z živili (Uradni list RS, št. 119/07) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 5. člena tega zakona.

(7) Pravilnik o prilagoditvi določenih higiensko tehničnih zahtev za mlečno predelovalne obrate na planinah (Uradni list RS, št. 3/09) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 26. člena tega zakona.

(8) Uredba o izvajanju delov določenih uredb Skupnosti glede živil, higiene živil in uradnega nadzora nad živili (Uradni list RS, št. 72/10 in 129/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 5. člena tega zakona.

(9) Uredba o izvajanju uredbe (ES) o aromah za živila (Uradni list RS, št. 12/11 in 103/13) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 5. člena tega zakona.

(10) Uredba o izvajanju uredbe (ES) o encimih za živila (Uradni list RS, št. 12/11) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 5. člena tega zakona.

(11) Pravilnik o ekstrakcijskih topilih (Uradni list RS, št. 23/11, 60/18 in 15/24) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 57. člena tega zakona.

(12) Pravilnik o registraciji in odobritvi obratov na področju živil (Uradni list RS, št. 96/14) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 24. člena tega zakona;

(13) Pravilnik o živalskih stranskih proizvodih, ki niso namenjeni prehrani ljudi (Uradni list RS, št. 35/15, 82/18, 200/20 – ZNUAPK in 64/23) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 24. in 25. člena tega zakona.

(14) Pravilnik o pogojih in načinu zmanjšanja števila vzorčnih enot in pogostosti vzorčenja klavnih trupov, mletega mesa in mesnih pripravkov (Uradni list RS, št. 49/16 in 4/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 68. člena tega zakona.

(15) Uredba o izvajanju Uredbe (ES) o nadzoru salmonele in drugih opredeljenih povzročiteljev zoonoz, ki se prenašajo z živili (Uradni list RS, št. 60/24) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 5. člena tega zakona.

126. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14. člen, 3. točka prvega odstavka, drugi, tretji, četrti, peti in šesti odstavek 16. člena, 18., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26. člen, 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10., 11., in 12. točka ter drugi odstavek 27. člena, 28., 29., 30., 31. člen, 1.,. 2.,. 3.,. 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 12., in 13. točka 34. člena, 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41. in 42. člen Zakona o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živili (Uradni list RS, št. 52/00, 42/02 in 47/04 – ZdZPZ).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati 34. in 35. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov na področju zdravja (Uradni list RS, št. 47/04).

(3) 31. decembra 2028 prenehajo veljati 1. in 2. točka prvega odstavka 16. člena, 17. člen, 19. člen, 8. točka prvega odstavka 27. člena, 32., 33. člen, 11. in 14. točka prvega odstavka ter drugi in tretji odstavek 34. člena Zakona o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živili (Uradni list RS, št. 52/00, 42/02 in 47/04 – ZdZPZ).

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati 15., 17., 22., 23., 27., 29., 40. in 50. točka 5. člena, drugi odstavek 7. člena, 8. člen, drugi odstavek 10. člena, 22., 23., 28., 29.,

30., 31., 32., 33., 37., 38., 53., 56., 57., 58., 72., 73., 94. člen, 12., 13., 14., 21., 22., 27. in 29. točka prvega odstavka 95. člena ter 12., 13., 16., 22., 23. in 24. točka prvega odstavka 96. člena Zakona o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05, 90/12 – ZdZPVHVVR, 23/13 – ZZZiv-C, 40/14 – ZIN-B in 22/18).

(5) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o krmi (Uradni list RS, št. 127/06 in 90/12 – ZdZPVHVVR).

(6) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Odredba o določitvi organizacij združenega dela, ki preizkušajo živila (Uradni list SRS, št. 25/88, 39/88, 25/89 in Uradni list RS, št. 46/90);

2. Navodilo za izvajanje preventivnih ukrepov pri klanju bolnih živali, v sili zaklanih živali in pri klanju živali iz hlevov z nepreverjeno ali sumljivo epizootiološko (Uradni list SRS, št. 39/87, Uradni list RS, št. 82/94 – ZVet, 56/99 in 59/99);

3. Pravilnik o veterinarski oznaki zdravstvene ustreznosti živil živalskega izvora, označevanju šarže in certificiranju (Uradni list RS, št. 94/99, 107/99, 35/00, 33/01 – ZVet-1, 81/02, 57/03 in 18/04);

4. Pravilnik o veterinarsko-sanitarnem nadzoru živilskih obratov, veterinarsko-sanitarnih pregledih ter o pogojih zdravstvene ustreznosti živil in surovin živalskega izvora (Uradni list RS, št. 100/99, 38/00, 71/00, 33/01 – ZVet1, 36/01, 81/02, 1/04, 15/04, 18/04,25/04, 25/04, 28/04, 28/04, 28/04, 28/04 in 117/04);

5. Pravilnik o preskušanju izdelkov in snovi, ki prihajajo v stik z živili (Uradni list RS, št. 131/03, 38/06 in 65/08);

6. Pravilnik o veterinarskih pogojih za sveže meso, namenjeno lokalnemu trgu, in višini pristojbin (Uradni list RS, št. 25/04);

7. Pravilnik o načinu vzorčenja in metodah za laboratorijske analize kozmetičnih proizvodov (Uradni list RS, št. 59/06 in 91/13 – ZPVZKozP);

8. Pravilnik o dodatnih veterinarskih pogojih za uvoz določenih živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 81/06);

9. Pravilnik o monitoringu reziduov (Uradni list RS, št. 139/06);

10. Pravilnik o uradnem nadzoru krme neživalskega izvora pri uvozu iz tretjih držav (Uradni list RS, št. 81/07, 5/10 in 50/15);

11. Pravilnik o določitvi pogojev zdravstvenega varstva živali, ki vplivajo na proizvodnjo, predelavo in distribucijo živil živalskega izvora (Uradni list RS, 99/07);

12. Uredba o izvajanju Uredbe Komisije (ES) o sestavi in označevanju živil, primernih za ljudi s preobčutljivostjo na gluten (Uradni list RS, št. 35/09 in 50/10);

13. Pravilnik o označevanju in dajanju na trg mesa živali, katerih nujni zakol je bil opravljen zunaj klavnice (Uradni list RS, št. 68/09);

14. Uredba o koordinaciji delovanja ministrstev in njihovih organov v sestavi s pristojnostmi na področju varnosti živil in krme, zdravstvenega varstva živali in zaščite živali ter zdravstvenega varstva rastlin (Uradni list RS, 82/10);

15. Pravilnik o največji dovoljeni vsebnosti transmaščobnih kislin v živilih (Uradni list RS, št. 18/18 in 23/18).

127. člen

(končna določba)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2026.

Št. 322-01/25-10/16
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2238-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3392. Zakon o kmetijstvu (ZKme-2)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o kmetijstvu (ZKme-2)

Razglašam Zakon o kmetijstvu (ZKme-2), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-394
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O KMETIJSTVU (ZKme-2)

I. POGLAVJE
TEMELJNE DOLOČBE

1. ODDELEK
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa cilje kmetijske politike, ukrepe kmetijske politike, opredelitev nosilca kmetijskega gospodarstva, dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, kmetijska opravila, strojne krožke, začasno ali občasno delo v kmetijstvu, mrežo za podatke o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev, načrtovanje razvoja kmetijstva in podeželja, skupine in organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev, medpanožne organizacije, državno pomoč v kmetijstvu, certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov, posebnosti upravnega postopka, sistem znanja in inovacij v kmetijstvu, javne službe v kmetijstvu, podnebne spremembe v kmetijstvu in kmetijska tla, zbirke podatkov na področju kmetijstva ter inšpekcijski nadzor.

(2) Ta zakon ureja izvajanje:

1. Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 z dne 30. novembra 2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski skupnosti (UL L št. 328 z dne 15. 12. 2009, str. 27), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/1417 z dne 13. marca 2024 o dopolnitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 o vzpostavitvi mreže za podatke o trajnostnosti kmetij s pravili za določitev letnega dohodka, analizo trajnostnosti kmetijskih gospodarstev in dostop do podatkov za raziskovalne namene ter o razveljavitvi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1198/2014 (UL L št. 2024/1417 z dne 24. 5. 2024);

2. Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2024/795 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. februarja 2024 o vzpostavitvi platforme za strateške tehnologije za Evropo (platforma STEP) in spremembi Direktive 2003/87/ES ter uredb (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056, (EU) 2021/1057,

(EU) št. 1303/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) 2021/1060, (EU) 2021/523, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697 in (EU) 2021/241 (UL L št. 2024/795 z dne 29. 2. 2024);

3. Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 487), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2022/1033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. unija 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 1305/2013 glede posebnega ukrepa za zagotovitev izjemne začasne podpore v okviru Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) kot odziv na vpliv ruske invazije na Ukrajino (UL L št. 173 z dne 30. 6. 2022, str. 34);

4. Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 671), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2024/1143 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o geografskih označbah za vino, žgane pijače in kmetijske proizvode ter zajamčenih tradicionalnih posebnostih in neobveznih navedbah kakovosti za kmetijske proizvode, spremembi uredb (EU) št. 1308/2013, (EU) 2019/787 in (EU) 2019/1753 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1151/2012 (UL L z dne 23. 4. 2024);

5. Uredbe Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L št. 352 z dne 24. 12. 2013, str. 9), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2025/1989 z dne 2. oktobra 2025 o popravku Uredbe (EU) št. 1408/2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L št. 2025/1989 z dne 3. 10. 2025);

6. Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 187 z dne 26. 6. 2014, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2023/1315 z dne 23. junija 2023 o spremembi Uredbe (EU) št. 651/2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe ter Uredbe (EU) 2022/2473 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, za združljive z notranjim trgom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 167 z dne 30. 6. 2023, str. 1);

7. Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2025/405 z dne 13. decembra 2024 o spremembi Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta glede enoloških postopkov (UL L št. 2025/405 z dne 26. 2. 2025);

8. Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2023/839 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi Uredbe (EU) 2018/841 glede področja uporabe, poenostavitve pravil o poročanju in skladnosti ter določitve ciljev držav članic za leto 2030, in Uredbe (EU) 2018/1999 glede izboljšanja spremljanja, poročanja, spremljanja napredka in pregleda (UL L 107 z dne 21. 4. 2023, str. 1);

9. Uredbe (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 26), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2023/857 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi Uredbe (EU) 2018/842 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma in Uredbe (EU) 2018/1999 (UL L 111 z dne 26. 4. 2023, str. 1);

10. Uredbe (EU) št. 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi Uredb (ES) št. 666/2009 in (ES) št. 725/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 209/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU, 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, Direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z Direktivo (EU) 2023/2413 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o spremembi Direktive (EU) 2018/2001, Uredbe (EU) 2018/1999 in Direktive 98/70/ES glede spodbujanja energije iz obnovljivih virov ter razveljavitvi Direktive Sveta (EU) 2015/652 (UL L 2023/2413 z dne 31. 10. 2023);

11. Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L št. 198 z dne 22. 6. 2020, str. 13), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2023/2486 z dne 27. junija 2023 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo tehničnih meril za pregled za določitev pogojev, pod katerimi se šteje, da gospodarska dejavnost bistveno prispeva k trajnostni rabi ter varstvu vodnih in morskih virov, prehodu na krožno gospodarstvo, preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ali varstvu in obnovi biotske raznovrstnosti in ekosistemov, in za ugotavljanje, ali ta gospodarska dejavnost ne škoduje bistveno kateremu od drugih okoljskih ciljev, ter o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2021/2178 glede posebnih javnih razkritij za te gospodarske dejavnosti (UL L št. 2023/2486 z dne 21. 11. 2023);

12. Uredbe (EU) 2021/1060 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o določitvi skupnih določb o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu plus, Kohezijskem skladu, Skladu za pravični prehod in Evropskem skladu za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo ter finančnih pravil zanje in za Sklad za azil, migracije in vključevanje, Sklad za notranjo varnost in Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko (UL L št. 231 z dne 30. 6. 2021, str. 159), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o upravljanju azila in migracij, spremembi uredb (EU) 2021/1147 in (EU) 2021/1060 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 604/2013 (UL L št. 2024/1351 z dne 22. 5. 2024);

13. Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L št. 243 z dne 9. 7. 2021, str. 1);

14. Uredbe (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 1), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2025/1017 z dne 26. maja 2025 o začasnih nujnih ukrepih za Španijo, ki odstopajo od nekaterih določb Uredbe (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta ter Delegirane uredbe Komisije (EU) 2022/126 za reševanje specifičnih problemov v sektorju sadja in zelenjave ter v vinskem sektorju, ki so jih povzročili hujši neugodni vremenski

dogodki (UL L 2025/1017 z dne 27. 5. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/2115/EU);

15. Uredbe (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 187), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2024/2434 z dne 11. septembra 2024 o odstopanju za leto 2024 od člena 44(2), drugi pododstavek, Uredbe (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s stopnjo predplačil za intervencije v obliki neposrednih plačil ter intervencije za razvoj podeželja na osnovi površin in živali (UL L 2024/2434 z dne 12. 9. 2024)), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/2116/EU);

16. Uredbe Komisije (EU) 2022/2472 z dne 14. decembra 2022 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 327 z dne 21. 12. 2022, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2023/2607 z dne 22. novembra 2023 o popravku Uredbe (EU) 2022/2472 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 2023/2607 z dne 23. 11. 2023);

17. Uredbe Komisije (EU) 2023/2831 z dne 13. decembra 2023 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L št. 2023/2831 z dne 15. 12. 2023);

18. Uredbe (EU, Euratom) 2024/2509 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2024 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL št. 2024/2509 z dne 26. 9. 2024).

(3) Ta zakon vsebinsko prenaša določbe 17. člena Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2023/2497 z dne 15. novembra 2023 o spremembi Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede mejnih vrednosti za koncesije (UL L št. 2023/2497 z dne 16. 11. 2023) glede pogojev, pod katerimi se direktiva ne uporablja.

(4) Ta zakon ureja izvajanje:

1. Smernic Evropske unije o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju (UL C št. 485 z dne 21. 12. 2022, str. 1), zadnjič spremenjenih s Sporočilom Komisije o popravku Smernic o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju (UL C št. C/2024/1902 z dne 5. 3. 2024);

2. Smernic Evropske unije o regionalni državni pomoči (UL C št. 153 z dne 29. 4. 2021, str. 1), zadnjič spremenjenih s Sporočilom Komisije o spremembi odstavka 188 ter prilog I in IV k Smernicam o regionalni državni pomoči v zvezi z vmesnim pregledom kart regionalne pomoči za obdobje od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2027 (UL C št. 194 z dne 2. 6. 2023, str. 13).

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. čebelar ali čebelarka (v nadaljnjem besedilu: čebelar) je oseba, vpisana v register čebelnjakov kot odgovorna oseba za vzrejo čebel;

2. kmetijska dejavnost je gospodarska panoga, ki obsega pridelovanje kmetijskih rastlin oziroma živinorejo ter storitve za rastlinsko pridelavo oziroma živinorejo, razen veterinarskih storitev, in zajema dejavnosti, ki so v predpisih, ki urejajo standardno klasifikacijo dejavnosti, navedene pod »01.1 Pridelovanje netrajnih rastlin«, »01.2 Gojenje trajnih nasadov«, »01.3 Razmnoževanje rastlin«, »01.4 Živinoreja«, »01.5 Mešano kmetijstvo« in »01.6 Storitve za kmetijsko proizvodnjo, priprava pridelkov«;

3. kmetijski pridelki so živalski in rastlinski pridelki, za uveljavljanje ukrepov skupne kmetijske politike pa kmetijski proizvodi iz Priloge I Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU, Euratom) 2024/2019 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Protokola št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije (UL L št. 2024/2019 z dne 12. 8. 2024);

4. nosilec ali nosilka kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: nosilec kmetijskega gospodarstva) je kmet v skladu s pravnimi akti Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU);

5. območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost so območja znatne omejitve rabe zemljišč na gorskih območjih, na območjih z naravnimi omejitvami in na območjih s posebnimi omejitvami, ki so določena na podlagi pravnih aktov EU;

6. planina je zemljišče v alpskem, predalpskem ali dinarskem svetu z naslednjimi značilnostmi:

a) geografsko zaokrožena zemljišča pretežno trajnega travinja, vključno z morebitnimi gospodarskimi objekti ter objekti in napravami za oskrbo ljudi in živali v upravljanju agrarne skupnosti, pašne skupnosti, pravne osebe ali fizične osebe,

b) na zemljiščih je organizirana sezonska paša živali brez vsakodnevnega vračanja in

c) najnižja točka zemljišča je na nadmorski višini najmanj 750 metrov ali nadmorski višini najmanj 400 metrov, kadar je to utemeljeno zaradi geografskih, zgodovinskih ali drugih razlogov;

7. pogojenost je sistem predpisanih zahtev ravnanja na podlagi pravnih aktov EU ter standardov za dobre kmetijske in okoljske pogoje v skladu s pravnimi akti EU;

8. raba energije v kmetijstvu je energija, ki se uporablja za opravljanje kmetijske dejavnosti in dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji;

9. rastlinjak je struktura s prozornimi stenami in streho, običajno iz stekla ali plastike, z namenom vzpostavitve kontroliranega okolja za pridelavo rastlin, ki omogoča sončni svetlobi, da doseže pridelovalne rastline, in omogoča uravnavanje temperature, vlažnosti ter drugih ključnih dejavnikov za optimizacijo rasti;

10. rejna žival je žival, kot je določena v zakonu, ki ureja zaščito živali;

11. skupni pašnik so geografsko zaokrožena zemljišča, vključno z morebitnimi gospodarskimi objekti ter objekti in napravami za oskrbo ljudi in živali, namenjenimi paši živali, ter so v skupnem upravljanju agrarne skupnosti ali pašne skupnosti;

12. socialna pogojenost je sistem predpisanih zahtev v zvezi z veljavnimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji ali obveznostmi delodajalca, ki izhajajo iz pravnih aktov EU;

13. trajnostni kmetijsko-prehranski sistem je sistem kot je določen v zakonu, ki ureja hrano (v nadaljnjem besedilu: kmetijsko-prehranski sistem).

3. člen

(cilji kmetijske politike)

Za uresničevanje gospodarske, ekosistemske, prostorske in družbene vloge kmetijstva ter njegovega trajnostnega razvoja so cilji kmetijske politike v Republiki Sloveniji:

1. zagotavljanje prehranske varnosti in prehranske suverenosti ter čim višje ravni samooskrbe z:

a) učinkovitim varstvom kmetijskih zemljišč in kmetijskih tal pred pozidavo, zaraščanjem, degradacijo ali onesnaženjem,

b) spodbujanjem stabilne, konkurenčne pridelave kakovostne in varne hrane, krme ter kmetijskih surovin, ki sočasno upošteva gospodarski, podnebno-okoljski in družbeni vidik trajnosti,

c) izboljšanjem dohodkovne ravni kmetijskih gospodarstev,

č) spodbujanjem generacijske prenove v kmetijskem sektorju,

d) krepitvijo sodelovanja med deležniki v celotni verigi preskrbe s hrano,

e) krepitvijo kratkih verig preskrbe s kmetijskimi pridelki in živili,

f) krepitvijo sistema znanja in inovacij v kmetijstvu;

2. uresničevanje ekosistemskih storitev kmetijstva v povezavi z varovanjem zdravja tal, okolja, narave ter ohranjanjem genskih virov;

3. blaženje podnebnih sprememb in prilagajanje kmetijstva na zaznane in pričakovane vplive podnebnih sprememb;

4. zagotavljanje dobrobiti in zdravja živali;

5. ohranjanje kmetijske kulturne krajine, poseljenosti in vitalnosti podeželja;

6. spodbujanje prehoda v bolj odporen, trajnosten, vključujoč in pravičen kmetijsko-prehranski sistem, ki vsem prebivalcem, ne glede na socialni status, zagotavlja enak dostop do kakovostne in zdrave hrane, hkrati pa zagotavlja varne in dostojne delovne pogoje in dostojno plačilo za kmete ter zaposlene v kmetijstvu in živilstvu ter bolj pravične in enakopravne odnose v celotni verigi preskrbe s hrano od kmeta do potrošnika;

7. ohranjanje kranjske čebele (Apis Mellifera carnica) kot edine dovoljene za rejo in promet na območju Republike Slovenije.

4. člen

(trajnostno kmetijstvo)

(1) Trajnostno kmetijstvo je oblika kmetovanja, ki zagotavlja stabilno, varno in dostojno delovno okolje za nosilce kmetijskih gospodarstev, člane ali članice družinskih kmetij (v nadaljnjem besedilu: član družinske kmetije) in zaposlene v kmetijstvu ter spodbudne pogoje za rast in razvoj ter generacijsko prenovo kmetijskega sektorja. Obenem si prizadeva za gospodarski, podnebno-okoljski in družbeni vidik trajnosti, s čimer prispeva k blaginji sedanjih in prihodnjih generacij ter odpornosti ekosistemov, v katerih se izvaja kmetijska dejavnost.

(2) S trajnostnim kmetijstvom se poleg stabilne in konkurenčne pridelave in predelave varne, zdrave ter kakovostne hrane, krme in kmetijskih surovin spodbujajo širši družbeno-ekonomski razvoj podeželskih območij, trajnostno upravljanje prostora, zagotavljanje ekosistemskih storitev kmetijstva v povezavi z varovanjem naravnih virov, zlasti obsega kmetijskih zemljišč, zdravja kmetijskih tal, biotske raznovrstnosti, vključno z genskimi viri, kakovosti voda in zraka, ter ohranjanjem kmetijske krajine, blaženje in pospešeno prilagajanje kmetijstva podnebnim spremembam ter zagotavljanje zdravja in dobrobiti živali.

(3) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), z ukrepi kmetijske politike spodbuja večnamensko vlogo trajnostnega kmetijstva iz tega člena ter s tem prehod v trajnostni, bolj odporni, vključujoči in pravičnejši kmetijsko-prehranski sistem.

5. člen

(resolucija o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva, živilstva in kmetijsko-prehranskega sistema)

(1) Resolucija o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva, živilstva ter drugih vidikov kmetijsko-prehranskega sistema opredeljuje zlasti strateške razvojne cilje, analizo stanja slovenskega kmetijstva in živilstva oziroma celotnega kmetijsko-prehranskega sistema in podeželskih območij, prednostne programske usmeritve, področja ukrepov kmetijske politike z operativnimi cilji ter načela in mehanizme ukrepanja za uresničevanje strateških ciljev razvoja slovenskega kmetijstva, živilstva in kmetijsko-prehranskega sistema z učinkovitim izkoriščanjem javnih sredstev.

(2) Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) na predlog Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) sprejme resolucijo iz prejšnjega odstavka.

(3) Vlada na predlog ministrstva sprejme strategije, akcijske načrte oziroma operativne programe za izvedbo resolucije iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z namenom učinkovitega uresničevanja strateških dokumentov iz tega člena ministrstvo vodi usklajevanje politik, ki posegajo na področje kmetijsko–prehranskega sistema.

6. člen

(resolucija o zaščiti kranjske čebele)

(1) Resolucija o zaščiti kranjske čebele opredeljuje zlasti stanje na področju čebelarstva, cilje in ukrepe za ohranitev avtohtone populacije kranjske čebele in njene diverzitete, ohranitev enakomerne in zadostne poseljenosti Slovenije s čebeljimi družinami, prednostne naloge, usmeritve za razvoj čebelarstva in javnih služb s področja čebelarstva. Pri pripravi resolucije iz tega člena sodelujejo strokovnjaki s področja čebelarstva.

(2) Državni zbor na predlog vlade sprejme resolucijo iz prejšnjega odstavka.

7. člen

(akcijski načrt za delo z mladimi kmeti in medgeneracijsko sodelovanje)

(1) Akcijski načrt za delo z mladimi kmeti in medgeneracijsko sodelovanje opredeljuje zlasti stanje na področju mladih kmetov, cilje in ukrepe za hitrejšo generacijsko prenovo nosilcev kmetijskih gospodarstev, kakovostno delovno okolje in življenje na kmetiji, medgeneracijsko sodelovanje in prenos znanja ter informiranje in ozaveščanje širše javnosti.

(2) Vlada na predlog ministrstva sprejme akcijski načrt iz prejšnjega odstavka.

8. člen

(akcijski načrt za razvoj ekološkega kmetijstva)

(1) Akcijski načrt za razvoj ekološkega kmetijstva opredeljuje zlasti stanje na področju ekološkega kmetijstva ter potrebe, cilje in ukrepe za večletni razvoj ekološkega kmetijstva.

(2) Vlada na predlog ministrstva sprejme akcijski načrt iz prejšnjega odstavka.

9. člen

(akcijski načrt za razvoj območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost)

(1) Akcijski načrt za razvoj območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost opredeljuje zlasti stanje na področju kmetijstva na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter potrebe, cilje in ukrepe za večletni razvoj tega področja.

(2) Vlada na predlog ministrstva sprejme akcijski načrt iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(poročilo o stanju kmetijstva, živilstva, gozdarstva in ribištva)

(1) Ministrstvo vsako leto pripravi poročilo o stanju kmetijstva, živilstva, gozdarstva in ribištva ter ga pošlje v sprejem vladi, ki ga pošlje v seznanitev državnemu zboru.

(2) Za namen poročila iz prejšnjega odstavka Kmetijski inštitut Slovenije kot javno pooblastilo za ministrstvo pripravi ter posodablja ekonomske kazalce za kmetijstvo in izvede analize, zlasti: kmetijske pridelave, cen v kmetijstvu, gozdarstvu, ribištvu in živilski dejavnosti, ekonomskih rezultatov kmetijstva, gozdarstva, ribištva in živilske dejavnosti, zunanje trgovine z agroživilskimi proizvodi, stanja v živilski dejavnosti.

(3) Medsebojna razmerja med Kmetijskim inštitutom Slovenije in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(4) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(5) Ministrstvo objavi poročilo o stanju kmetijstva, živilstva, gozdarstva in ribištva na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

11. člen

(podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo vsako leto pripravi podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu ter ga pošlje v sprejem vladi, ki ga pošlje v seznanitev državnemu zboru.

(2) Podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu vsebuje zlasti:

1. poročilo o izvajanju politik in ukrepov blaženja podnebnih sprememb v kmetijstvu, zlasti s področja emisij toplogrednih plinov v kmetijstvu, emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč, učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije v kmetijstvu, stanja kmetijskih tal, krožnega in biogospodarstva ter druge povezane vsebine. Poročilo vsebuje oceno doseganja zastavljenih ciljev na podlagi zakona, ki ureja podnebje ter celovito presojo politike blaženja podnebnih sprememb v kmetijstvu, ki vključuje analizo in predstavitev vzrokov za morebitno pomanjkljivo izvajanje ukrepov ter priporočila za uvedbo novih ukrepov ali nadgradnjo obstoječih;

2. poročilo o izvajanju politik in ukrepov prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, ki vključuje tudi presojo doseženih rezultatov v skladu s cilji in usmeritvami strategije prilagajanja in regionalnih akcijskih načrtov prilagajanja podnebnim spremembam iz zakona, ki ureja podnebje ter druge povezane vsebine. Poročilo vsebuje celovito presojo politike prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, ki vključuje analizo in predstavitev vzrokov za morebitno pomanjkljivo izvajanje ukrepov ter priporočila za uvedbo novih ukrepov ali nadgradnjo obstoječih;

3. poročilo o izvajanju politik in ukrepov s področja emisij amonijaka in drugih onesnaževal zraka.

(3) Podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu vključuje podrobnejše projekcije emisij toplogrednih plinov in odvzemov ter prikaz stanja in trendov na podlagi podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za kmetijstvo.

(4) Podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu se uporablja za izpolnjevanje obveznosti ministrstva glede priprave poročil in izpolnjevanja drugih obveznosti iz zakona, ki ureja podnebje.

(5) Podrobnejšo vsebino podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu predpiše minister.

(6) Naloga priprave podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu se izvaja kot javno pooblastilo in obsega:

– zbiranje in obdelovanje podatkov ter spremljanje, posodabljanje in prikazovanje stanja, trendov in aktivnosti iz drugega odstavka tega člena;

– oblikovanje priporočil glede izboljšanja učinkovitosti ukrepov kmetijske politike na področju vsebin iz drugega odstavka tega člena ter pripravo strokovnih predlogov glede izboljšav vsebine in podatkov v podnebnem poročilu o stanju v kmetijstvu;

– sodelovanje z organizacijami, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu na področjih iz drugega odstavka tega člena v povezavi z obravnavo rezultatov in oblikovanjem priporočil za podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu.

(7) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

– ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz drugega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami na področju rastlinske pridelave in živinoreje;

– ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in

– ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(8) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja vsebin iz drugega in tretjega odstavka tega člena. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(9) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(10) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz šestega odstavka tega člena do konca januarja tekočega leta za tekoče leto.

(11) Podrobnejše pogoje iz sedmega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(12) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(13) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(14) Ministrstvo vsako leto objavi podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

12. člen

(svet za kmetijstvo in podeželje)

(1) Svet za kmetijstvo in podeželje je strateško posvetovalno telo ministrice ali ministra, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: minister), na področju kmetijstva in podeželja, ki ministru svetuje in predlaga rešitve glede vsebin, zaradi katerih se ta svet sklicuje.

(2) Minister se s člani sveta za kmetijstvo in podeželje posvetuje zlasti o:

1. predlogih in oceni izvajanja resolucij in akcijskih načrtov tega zakona;

2. programskih dokumentih skupne kmetijske politike;

3. programskih dokumentih in predpisih, ki posegajo na področje kmetijstva in podeželja;

4. predlaganih pomembnejših predpisih s področja kmetijstva in podeželja;

5. predlaganih mednarodnih sporazumih s področja kmetijstva in podeželja;

6. drugih pomembnejših odločitvah za področje kmetijstva in podeželja.

(3) V svet za kmetijstvo in podeželje minister s sklepom imenuje 16 članov, ki jih na poziv ministra predlagajo naslednje organizacije, in sicer:

1. en predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije (v nadaljnjem besedilu: KGZS);

2. en predstavnik Sindikata kmetov Slovenije;

3. en predstavnik Zveze slovenske podeželske mladine;

4. en predstavnik Zveze društev ekoloških kmetov Slovenije;

5. en predstavnik Zveze kmetic Slovenije;

6. en predstavnik Zadružne zveze Slovenije;

7. en predstavnik Gospodarske zbornice Slovenije;

8. en predstavnik Trgovinske zbornice Slovenije;

9. en predstavnik nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju potrošnikov, na predlog ministrstva, pristojnega za potrošnike;

10. en predstavnik nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju varstva okolja, na predlog ministrstva, pristojnega za okolje;

11. en predstavnik nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju varstva narave iz zakona, ki ureja

ohranjanje narave, na predlog ministrstva, pristojnega za naravo;

12. en predstavnik nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju podnebnih sprememb iz zakona, ki ureja podnebne spremembe, na predlog ministrstva, pristojnega za podnebje;

13. en predstavnik nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju zaščite, zdravja oziroma dobrobiti živali, na predlog Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin;

14. trije predstavniki na predlog ministra.

(4) Predsednik sveta je minister oziroma drug predstavnik ministrstva, ki ga pooblasti minister.

(5) Svet za kmetijstvo in podeželje sklicuje predsednik sveta.

(6) Člani sveta za kmetijstvo in podeželje so imenovani za čas trajanja mandata ministra in so lahko ponovno imenovani.

(7) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko minister na sejo sveta za kmetijstvo in podeželje povabi tudi druge strokovnjake z zadevnega področja.

(8) Organizacijske, finančne, prostorske in kadrovske pogoje za delovanje sveta za kmetijstvo in podeželje zagotovi ministrstvo.

(9) Minister lahko poleg sveta za kmetijstvo in podeželje iz prvega odstavka tega člena za posamezna specifična področja vsebin, ki jih ureja ta zakon, imenuje posvetovalna telesa, ki mu svetujejo.

(10) V sklepu o imenovanju posvetovalnega telesa iz prejšnjega odstavka se določijo področje delovanja, naloge in sestava posvetovalnega telesa, vključno s predsednikom posvetovalnega telesa, obdobje imenovanja ter naloge, obveznosti in obdobje imenovanja članov. Minister skliče ustanovno sejo, na kateri člani med seboj izvolijo predsednika in njegovega namestnika.

13. člen

(svet za znanje, inovacije in razvoj v kmetijstvu)

(1) Svet za znanje, inovacije in razvoj v kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: strokovni svet) je strokovno posvetovalno telo ministra, ki svetuje in predlaga rešitve glede vsebin, ki jih določa ta zakon in zaradi katerih se svet sklicuje.

(2) Naloge strokovnega sveta so:

– oblikovanje strokovnih podlag in sistemskih rešitev;

– priprava ocen in projekcij ter usmeritev glede razvoja kmetijstva;

– oblikovanje strokovnih predlogov glede ukrepov kmetijske politike;

– spodbujanje inovacij in razvoja v slovenskem kmetijstvu;

– usmerjanje raziskav ter izmenjave in prenosa znanja v kmetijstvu.

(3) V strokovni svet minister s sklepom imenuje 17 članov, ki jih na poziv ministra predlagajo naslednje organizacije, in sicer:

1. en predstavnik Kmetijskega inštituta Slovenije;

2. en predstavnik Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije;

3. en predstavnik Znanstveno-raziskovalnega središča Koper;

4. en predstavnik Instituta Jožef Stefan;

5. dva predstavnika fakultet s področja kmetijstva, pri čemer je eden s področja ekološkega kmetijstva;

6. en predstavnik fakultet s področja tehnike ali drugih naravoslovnih ved, razen kmetijstva;

7. en predstavnik fakultet s področja družboslovja;

8. en predstavnik konzorcija srednjih šol s področja kmetijstva;

9. en predstavnik nosilcev javnih pooblastil iz VI. poglavja tega zakona;

10. en predstavnik izvajalcev javnih služb v živinoreji iz IV. poglavja tega zakona;

11. en predstavnik izvajalcev javnih služb v proizvodnji rastlin iz IV. poglavja tega zakona;

12. en predstavnik javne službe kmetijskega svetovanja iz IV. poglavja tega zakona;

13. en predstavnik Nacionalnega centra za dobrobit živali;

14. en predstavnik Urada Republike Slovenije za makroekonomske analize in razvoj;

15. en predstavnik Agencije Republike Slovenije za okolje in

16. en predstavnik Statističnega urada Republike Slovenije.

(4) Predsednik strokovnega sveta je minister oziroma drug predstavnik ministrstva, ki ga pooblasti minister.

(5) Strokovni svet sklicuje predsednik sveta.

(6) Člani strokovnega sveta so imenovani za čas trajanja mandata ministra in so lahko ponovno imenovani.

(7) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko minister na sejo strokovnega sveta povabi tudi druge strokovnjake z zadevnega področja.

(8) Organizacijske, finančne, prostorske in kadrovske pogoje za delovanje strokovnega sveta zagotovi ministrstvo.

14. člen

(podzakonski predpisi)

Vlada oziroma minister izdaja podzakonske predpise, predvidene v določbah tega zakona, ter druge predpise, potrebne za izvrševanje tega zakona in izvajanje pravnih aktov EU, ki se nanašajo na vsebino tega zakona.

2. ODDELEK
NOSILEC KMETIJSKEGA GOSPODARSTVA IN KMETIJSKO GOSPODARSTVO

15. člen

(nosilec kmetijskega gospodarstva in nosilec družinske kmetije)

(1) Nosilec kmetijskega gospodarstva je fizična oseba, pravna oseba ali skupnost fizičnih oziroma pravnih oseb, ki upravlja kmetijsko gospodarstvo na območju Republike Slovenije ter opravlja kmetijsko dejavnost v eni od naslednjih pravno organizacijskih oblik:

1. fizična oseba s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki ni vpisana v poslovni register Slovenije (v nadaljnjem besedilu: PRS) za opravljanje kmetijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: nosilec družinske kmetije);

2. fizična oseba brez stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, ki ni vpisana v PRS za opravljanje kmetijske dejavnosti;

3. samostojni podjetnik posameznik, registriran za opravljanje kmetijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik);

4. pravna oseba, registrirana za opravljanje kmetijske dejavnosti;

5. pašna skupnost, registrirana v skladu s tem zakonom;

6. agrarna skupnost, registrirana v skladu z zakonom, ki ureja agrarne skupnosti.

(2) Fizična oseba ne more biti hkrati nosilec kmetijskega gospodarstva kot samostojni podjetnik posameznik in kot nosilec družinske kmetije.

(3) Nosilec kmetijskega gospodarstva je lahko nosilec samo enega kmetijskega gospodarstva.

(4) Nosilec kmetijskega gospodarstva iz prvega odstavka tega člena pridobi pravice in obveznosti iz tega zakona z vpisom v Register kmetijskih gospodarstev.

(5) Nosilec kmetijskega gospodarstva upravlja kmetijsko gospodarstvo in je odgovoren za izvajanje kmetijske dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu, vlaga vloge iz naslova ukrepov kmetijske politike, opravlja druga procesna dejanja v postopku v zvezi z vlogo in je dolžan posredovati podatke v evidence z delovnega področja ministrstva.

16. člen

(pašne skupnosti)

(1) Pašna skupnost je skupnost fizičnih oziroma pravnih oseb, ki se povezujejo z namenom izvajanja paše rejnih živali članov pašne skupnosti na skupnem pašniku oziroma planini.

(2) Pašna skupnost se ustanovi na podlagi pogodbe, v kateri se uredijo medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti članov pašne skupnosti v zvezi s skupnim pašnikom oziroma planino, določijo se zemljiške parcele skupnega pašnika oziroma planine, predsednik in namestnik predsednika pašne skupnosti ter pravila za vključitev novih članov oziroma zagotavljanje pravice do paše drugim pašnim interesentom. Pašni interesenti po tem zakonu so imetniki živali, ki so fizične oziroma pravne osebe, katerih obstoj in delovanje je pomembno povezano z rabo skupnega pašnika oziroma planine.

(3) Pašna skupnost se vpiše v register pašnih skupnosti iz 179. člena tega zakona in ima odprt transakcijski račun. Vlogi za vpis se priloži pogodba o ustanovitvi pašne skupnosti s podatki o imenu pašne skupnosti, zemljiških parcelah skupnega pašnika oziroma planine, predsedniku, namestniku in članih pašne skupnosti ter transakcijski račun pašne skupnosti.

(4) Pašna skupnost iz prejšnjega odstavka se vpiše v PRS.

(5) Ne glede na 2. točko prvega odstavka 2. člena tega zakona se prva faza predelave mleka živine na paši na planinah ali skupnih pašnikih, kjer je nosilec kmetijskega gospodarstva pašna skupnost, v obdobju paše živine in prodaja teh izdelkov štejeta za kmetijsko dejavnost.

(6) Ne glede na določbe zakona, ki ureja osebno dopolnilno delo, lahko v obdobju paše živine opravlja delo na planini ali skupnem pašniku po pooblastilu predsednika pašne skupnosti tudi pastir kot osebno dopolnilo delo.

(7) Vrednotnico v primeru iz prejšnjega odstavka pridobi predsednik pašne skupnosti.

17. člen

(nosilec in člani družinske kmetije)

(1) Nosilec družinske kmetije iz četrtega odstavka 19. člena tega zakona lahko v register kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: RKG) prijavi člana družinske kmetije na podlagi njegove pisne izjave, če je starejši od 15 let, s svojim znanjem in delom prispeva k opravljanju dejavnosti na družinski kmetiji in:

– ima stalno prebivališče na istem naslovu kot nosilec družinske kmetije oziroma

– je njegov zakonec, zunajzakonski partner ali oseba, s katero je v sorodstvu v ravni vrsti, v sorodstvu v stranski vrsti do vštetega drugega kolena oziroma v sorodstvu po svaštvu v prvem kolenu s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji. S prenehanjem svaštva zaradi smrti nosilca družinske kmetije se lahko s soglasjem novega nosilca družinske kmetije ohrani dotedanji član družinske kmetije, ki je bil sorodnik v ravni vrsti v prvem kolenu prejšnjega nosilca družinske kmetije.

(2) Fizična oseba, ki je nosilec družinske kmetije ali član družinske kmetije, je lahko v RKG vpisana samo enkrat.

(3) Nosilec družinske kmetije opravlja kmetijsko dejavnost in z njo povezane dejavnosti sam oziroma z znanjem ter delom članov in zaposlenih na družinski kmetiji.

18. člen

(razvrstitev kmetijskih gospodarstev)

(1) Za namen izvajanja ukrepov kmetijske politike se kmetijska gospodarstva razvrstijo v velikostne razrede glede na povprečni standardni prihodek kmetijskega gospodarstva iz 160. člena tega zakona, določenega v zadnjih treh letih. Če kmetijsko gospodarstvo še nima določenega standardnega prihodka za zadnja tri leta, se upošteva povprečje standardnega prihodka zadnjih dveh let oziroma standardni prihodek preteklega leta.

(2) Velikost razredov in podrobnejša merila iz prejšnjega odstavka predpiše vlada.

19. člen

(kmetijsko gospodarstvo in družinska kmetija)

(1) Kmetijsko gospodarstvo pomeni vse enote, ki se uporabljajo za kmetijsko dejavnost ali kmetijsko in gozdarsko dejavnost in se nahajajo na ozemlju Republike Slovenije, ter s temi dejavnostmi povezane dopolnilne dejavnosti.

(2) Kmetijsko gospodarstvo obsega zlasti:

– kmetijska zemljišča,

– stavbe ali dele stavb iz katastra nepremičnin, evidentirane s kmetijsko rabo,

– motorna vozila in priklopna vozila za kmetijsko rabo iz evidence registriranih vozil ter naprave za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev iz evidence naprav za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev,

– rejne živali.

(3) Nosilec kmetijskega gospodarstva mora v RKG prijaviti vsa kmetijska zemljišča, ki jih obdeluje in ima zanje pravico do uporabe v skladu z 20. členom tega zakona, v skladu s stanjem v naravi.

(4) Družinska kmetija je kmetijsko gospodarstvo, ki ga upravlja nosilec družinske kmetije.

(5) Na družinski kmetiji sme kmetijske pridelke, pridelane na tej družinski kmetiji, neposredno prodajati končnemu potrošniku nosilec, člani in zaposleni na družinski kmetiji, in druge osebe, ki opravljajo delo na družinski kmetiji na način in pod pogoji, določenimi v predpisih, ki urejajo delovno pravo in pogodbena razmerja.

20. člen

(pravica do uporabe)

(1) Nosilec kmetijskega gospodarstva mora imeti pravico do uporabe stvari iz prejšnjega člena.

(2) Nosilec kmetijskega gospodarstva ima pravico do uporabe kmetijskih zemljišč, če je lastnik ali zakupnik kmetijskih zemljišč oziroma ima za uporabo kmetijskih zemljišč pridobljeno soglasje lastnika zemljišč ali drugo pravno podlago, iz katere izhaja pravica do uporabe kmetijskih zemljišč. Če je član družinske kmetije lastnik kmetijskih zemljišč, se šteje, da ima nosilec družinske kmetije pravico do uporabe kmetijskih zemljišč.

(3) Pri kmetijskih zemljiščih, ki so v solastnini ali skupni lastnini, ima nosilec kmetijskega gospodarstva pravico do uporabe kmetijskih zemljišč v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se šteje, da ima nosilec kmetijskega gospodarstva pravico do uporabe kmetijskega zemljišča, če je nosilec ali član družinske kmetije solastnik kmetijskega zemljišča, za katerega zaradi neurejenih lastninskih razmerij (neznani dediči, odseljeni brez znanega naslova, neznani lastniki, nedokončani denacionalizacijski postopki) ni mogoče pridobiti soglasja ostalih solastnikov v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča.

(5) Nosilec kmetijskega gospodarstva ima pravico do uporabe stavb ali delov stavb, če je lastnik, solastnik ali ima pridobljeno soglasje lastnikov ali drugo pravno podlago, iz katere izhaja pravica do uporabe stavb ali delov stavb. Če je član družinske kmetije lastnik stavb ali delov stavb, se šteje, da ima nosilec družinske kmetije pravico do uporabe stavb ali delov stavb.

(6) Nosilec kmetijskega gospodarstva ima pravico do uporabe kmetijske mehanizacije, če je njen lastnik. Če je član družinske kmetije lastnik kmetijske mehanizacije, se šteje, da

ima nosilec družinske kmetije pravico do uporabe kmetijske mehanizacije.

21. člen

(prenos kmetijskega gospodarstva)

(1) Prenos kmetijskega gospodarstva je prodaja, zakup ali drug pravni posel z enotami, ki se uporabljajo za kmetijsko dejavnost, oziroma v primeru družinske kmetije pravni posel, s katerim se pridobi pravica do uporabe vseh kmetijskih zemljišč družinske kmetije v lasti članov družinske kmetije za najmanj pet let.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko prenosnik zadrži pravico do uporabe kmetijskih zemljišč v obsegu, ki ne dosega pogojev za vpis v RKG.

(3) V primeru smrti nosilca družinske kmetije do pravnomočnosti sklepa o dedovanju družinska kmetija preide na novega nosilca družinske kmetije s soglasjem večine oseb, ki so poklicane k dedovanju in so člani družinske kmetije. Če osebe, poklicane k dedovanju, niso člani družinske kmetije, preide družinska kmetija na novega nosilca družinske kmetije s soglasjem večine oseb, poklicanih k dedovanju. Šteje se, da ima novi nosilec družinske kmetije pravico do uporabe zemljišč v lasti prejšnjega nosilca družinske kmetije do pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(4) Zemljišča, za katera novi nosilec družinske kmetije v šestih mesecih od prenosa iz prejšnjega odstavka ne pridobi pravice do uporabe, se izbrišejo iz RKG kot del družinske kmetije.

(5) Če do pravnomočnosti sklepa o dedovanju ni vložena vloga za prenos družinske kmetije v RKG na podlagi tretjega odstavka tega člena, mora novi nosilec družinske kmetije, ki želi vstopiti v začete postopke v zvezi z ukrepi kmetijske politike pred agencijo, vložiti vlogo za prenos družinske kmetije v RKG v 30 dneh od pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(6) Novi nosilec iz prvega, tretjega in petega odstavka tega člena se vpiše v RKG in z dnem vpisa v RKG postane nosilec kmetijskega gospodarstva. Vlogi za vpis se priloži pisna pogodba o prenosu ali druga ustrezna dokazila.

3. ODDELEK
KMETIJSKA OPRAVILA

22. člen

(pravica do opravljanja kmetijskih opravil)

(1) Kmetijsko opravilo je delovni proces ali vsakršna dejavnost, katere namen je opravljanje kmetijske dejavnosti in pripravljalna dela za kmetijsko dejavnost. Kot kmetijsko opravilo se štejejo zlasti: obdelava kmetijskih površin v kmetijske namene, skladiščenje pridelkov, gnojenje, shranjevanje in obdelava organskih gnojil, uporaba fitofarmacevtskih sredstev za kmetijske namene, delo s kmetijsko mehanizacijo in rejnimi živalmi ter njihovi premiki, obratovanje in vzdrževanje naprav za kmetijske namene, obratovanje in vzdrževanje namakalnih sistemov in njihovih črpalk, reja in oskrba rejnih živali, ter druga opravila v živinoreji, ki so potrebna za zaščito rejnih živali in uspešnost reje, gonjenje in paša rejnih živali, postavitev in vzdrževanje pašnih sistemov v primeru nenadzorovane paše rejnih živali.

(2) Kmetijska opravila se lahko, če je to nujno zaradi delovnega procesa, vremenskih razmer, višje sile ali izrednih okoliščin, opravljajo ob vsakem času.

(3) Nihče ne sme neupravičeno ovirati ali omejevati opravljanja kmetijskih opravil iz prvega odstavka tega člena.

23. člen

(motnje)

Kmetijsko opravilo, ki se izvaja v skladu s predpisi, ki urejajo kmetovanje, živinorejo, veterinarstvo, zaščito živali, gozdove, kmetijska zemljišča, divjad in lovstvo ter varstvo okolja, podnebja in ohranjanje narave, ne pomeni nedovoljenih motenj, nedopustnega vznemirjanja, prepovedanih imisij in emisij oziroma nedovoljenih posegov v prostor.

24. člen

(akti občin)

Občine morajo v predpisih in drugih aktih iz svoje pristojnosti upoštevati prepoved neupravičenega oviranja ali omejevanja opravljanja kmetijskih opravil in v ta namen določati pogoje, ki omogočajo opravljanje teh opravil na vseh kmetijskih zemljiščih in objektih, namenjenih opravljanju kmetijske dejavnosti znotraj območja občin.

4. ODDELEK
MREŽA ZA PODATKE O TRAJNOSTNOSTI
KMETIJSKIH GOSPODARSTEV

25. člen

(mreža za podatke o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev)

(1) Mreža za podatke o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev je sistem organizacije zbiranja, obdelovanja in sporočanja podatkov o poslovanju kmetijskih gospodarstev, ki obsegajo gospodarske, okoljske in socialne vidike poslovanja (v nadaljnjem besedilu: mreža FSDN).

(2) Mreža FSDN je namenjena pomoči pri upravljanju in izboljšanju poslovanja kmetijskih gospodarstev, spremljanju doseganja ciljev trajnostnosti in izboljšanju prehranskih sistemov ter spremljanju rezultatov in učinkov ukrepov kmetijske politike, v skladu s pravnimi akti EU.

(3) V mreži FSDN lahko sodelujejo kmetijska gospodarstva, ki prostovoljno izrazijo pripravljenost za sodelovanje v mreži FSDN na podlagi pravnih aktov EU (v nadaljnjem besedilu: skupina prostovoljno vključenih v mrežo FSDN) ali sodelujejo v ukrepih kmetijske politike, če je sodelovanje v mreži FSDN kot merilo ali pogoj določeno v predpisu iz 44. člena tega zakona. Ta se lahko uvrstijo v letni vzorčni načrt raziskovanja FSDN, ki ga pripravi ministrstvo. Na podlagi letnega vzorčnega načrta, ki temelji na uporabi podatkov iz tega zakona, Statistični urad Republike Slovenije letno pripravi vzorec kmetijskih gospodarstev.

(4) Nosilci kmetijskih gospodarstev iz skupine prostovoljno vključenih v mrežo FSDN so upravičeni do nadomestila za poročanje, razen če sodelujejo v ukrepih kmetijske politike iz 44. člena tega zakona, pri katerih je sodelovanje v mreži FSDN pogoj ali merilo za dodelitev sredstev. V tem primeru nosilci kmetijskih gospodarstev niso upravičeni do nadomestila za poročanje za tista poročevalska leta, ki so se začela 1. januarja po datumu vročitve odločbe o pravici do sredstev in končala 31. decembra po datumu izteka obveznosti sodelovanja v mreži FSDN.

(5) Ministrstvo sklene pogodbo z nosilci kmetijskih gospodarstev, vključenih v mrežo FSDN. Pogodba določa obveznosti nosilcev kmetijskih gospodarstev glede vsebine, oblike, načina in rokov poročanja, pravice do obveščenosti o rezultatih obdelave, svetovanja na podlagi teh rezultatov in spodbudah za sodelovanje. Za nosilce kmetijskih gospodarstev iz skupine prostovoljno vključenih v mrežo FSDN pa tudi višino in način izplačila nadomestila za poročanje. Podrobnosti glede pravic in dolžnosti pogodbenih strank, ki morajo biti vključene v pogodbo, predpiše minister s pravilnikom.

(6) Ministrstvo izvaja naloge organa za zvezo, naloge računovodske pisarne, sprejme načrt spodbujanja v skladu s pravnimi akti EU ter upravlja in vodi evidenco mreže FSDN. V načrtu spodbujanja se lahko določijo spodbude za sodelovanje v mreži FSDN. Ministrstvo lahko z ostalimi državnimi organi za področje delovanja mreže FSDN sklene sporazum o sodelovanju.

(7) Minister v skladu s pravnimi akti EU s sklepom ustanovi odbor za spremljanje mreže FSDN. Odbor potrdi letni načrt vzorčenja in končno poročilo delovanja mreže FSDN ter druge

dokumente v skladu s pravnimi akti EU. Minister s pravilnikom predpiše podrobnejšo sestavo in način delovanja odbora za spremljanje mreže FSDN.

(8) Osebe, ki sodelujejo ali so sodelovale pri delovanju mreže FSDN, ne smejo izdati katerega koli podatka ne glede na njegovo formalno opredelitev, ali katere koli druge podrobnosti, s katero so se seznanile pri opravljanju svojih nalog ali drugače naključno v okviru tega dela in bi s tem razkrile identiteto nosilca kmetijskega gospodarstva, ki je ali je bil vključen v mrežo FSDN.

(9) Sredstva za delovanje mreže zagotovi ministrstvo.

(10) Minister s pravilnikom predpiše podrobnejša pravila o delovanju mreže FSDN, zlasti glede nalog kmetijskih svetovalcev javne službe kmetijskega svetovanja, podrobnosti glede vstopa kmetijskih gospodarstev v mrežo FSDN, priprave poročila o delovanju mreže FSDN in priprave poročil kmetijskih gospodarstev, vključenih v mrežo FSDN.

26. člen

(računovodska pisarna)

(1) Naloge in obveznosti računovodske pisarne, določene s pravnimi akti EU, lahko na temelju javnega pooblastila izvaja pravna oseba, ki je registrirana za izvajanje dejavnosti računovodstva in knjigovodstva z izkušnjami računovodstva in knjigovodstva na področju kmetijstva, razpolaga z ustreznim številom primerno usposobljenih in izkušenih zaposlenih, je ustrezno tehnično opremljena in ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja ter ima poravnane vse davke, prispevke in druge predpisane dajatve. Minister s pravilnikom predpiše podrobno delovanje računovodske pisarne in pogoje, ki jih mora izpolnjevati pravna oseba za izvajanje nalog računovodske pisarne.

(2) Naloge in obveznosti računovodske pisarne so zlasti naslednje:

1. preverjanje računovodskih podatkov, ki jih vodijo kmetijska gospodarstva, vključena v mrežo FSDN;
2. priprava poročil na podlagi preverjenih računovodskih in drugih podatkov kmetijskih gospodarstev, vključenih v mrežo FSDN;
3. priprava in posredovanje ustrezno izpolnjenega zbirnega poročila kmetijskih gospodarstev, vključenih v mrežo FSDN;
4. priprava in posredovanje odgovorov na vprašanja Evropske komisije, odbora za spremljanje mreže FSDN ali ministrstva;
5. priprava analize podatkov o poslovanju kmetijskih gospodarstev, vključenih v mrežo FSDN;
6. zagotovitev strojne oziroma programske opreme za izvajanje nalog računovodske pisarne, če tega ne zagotovi ministrstvo;
7. upravljanje in vodenje evidence mreže FSDN, če se ta naloga izvaja na temelju javnega pooblastila.

(3) Računovodska pisarna se izbere na javnem razpisu na podlagi pogojev iz prejšnjega člena in naslednjih meril:

– ustrezne reference na področju vodenja računovodstva s poudarkom na knjigovodstvu FADN oziroma FSDN,
– organizacijska struktura in število zaposlenih, ki zagotavlja učinkovito spremljanje mreže FSDN,
– izobrazba, usposobljenost in delovne izkušnje zaposlenih s področja vodenja računovodstva s poudarkom na knjigovodstvu FADN oziroma FSDN ter
– tehnična in varnostna opremljenost, prostorski pogoji in preostala materialna opremljenost.

(4) Podrobnejša merila in točkovnik za ocenjevanje posameznih meril se določijo v javnem razpisu. Javno pooblastilo se podeli pravni osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka in na javnem razpisu doseže najvišje število točk na podlagi meril. Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom glede plačila za opravljene storitve, nadomestila za materialne ali druge stroške, izročitev podatkov in drugih rezultatov, nastalih pri izvajanju nalog računovodske pisarne, ter druge pravice in dolžnosti pogodbenih strank se določijo s pogodbo.

(5) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(6) Nadzor nad izvajanjem nalog računovodske pisarne, razen inšpekcijskega nadzora, opravlja ministrstvo. Minister s pravilnikom predpiše program nadzora, ki obsega najmanj nadzor kakovosti, zakonitosti in obsega storitev ter izpolnjevanja ostalih pogodbenih obveznosti.

5. ODDELEK
STROJNI KROŽKI

27. člen

(strojni krožek)

(1) Za učinkovitejšo rabo kmetijske in gozdarske mehanizacije ter opreme, delovne sile in drugih proizvodnih zmogljivosti lahko nosilci kmetijskih gospodarstev ter nosilci ali člani družinske kmetije in lastniki gozdov ustanovijo strojni krožek, v okviru katerega lahko izvajajo storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo.

(2) Strojni krožek iz prejšnjega odstavka je pravna oseba zasebnega prava, ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja društva, ki pri storitvah s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo opravlja predvsem informiranje, spodbujanje izvajanja storitev ter povezovanje izvajalcev in naročnikov storitev. Strojni krožek vodi evidence o opravljenih storitvah posameznega člana strojnega krožka.

(3) Minister predpiše seznam kmetijske in gozdarske mehanizacije iz prvega odstavka tega člena ter osnove za katalog stroškov kmetijske in gozdarske mehanizacije.

6. ODDELEK
DOPOLNILNA DEJAVNOST NA DRUŽINSKI KMETIJI

28. člen

(pogoji za opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji)

(1) Dopolnilna dejavnost na družinski kmetiji je s kmetijstvom in gozdarstvom povezana dejavnost, ki omogoča boljšo rabo proizvodnih zmogljivosti družinske kmetije in delovnih moči nosilca in članov družinske kmetije ter pridobivanje dodatnega dohodka nosilca dopolnilne dejavnosti.

(2) Nosilec dopolnilne dejavnosti je lahko nosilec družinske kmetije ali član družinske kmetije, ki ima za opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji soglasje nosilca družinske kmetije.

(3) Letni dohodek iz dopolnilnih dejavnosti na družinski kmetiji ne sme presegati treh povprečnih letnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji v preteklem letu, na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost pa ne sme presegati petih povprečnih letnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji v preteklem letu.

(4) Kot dohodek iz dopolnilne dejavnosti se šteje dohodek, brez znižanj, povečanj in davčnih olajšav, ugotovljen kot razlika med davčno priznanimi prihodki in odhodki, kakor je izkazan v davčnem obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Kadar se davčna osnova od dohodka iz dopolnilne dejavnosti ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, se kot dohodek iz dopolnilne dejavnosti šteje dohodek dopolnilne dejavnosti, ugotovljen na podlagi podatkov obračuna dohodnine iz dohodka iz dejavnosti.

(5) Kot dohodek dopolnilne dejavnosti se šteje delež dohodka, ki pripada dopolnilni dejavnosti, kadar nosilec dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji poleg dopolnilne dejavnosti opravlja tudi druge kmetijske ali s kmetijstvom nepovezane dejavnosti in se zanje skupaj ugotavlja davčna osnova na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ter se davčna osnova za vso kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnost na družinski kmetiji ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(6) Delež dohodka iz prejšnjega odstavka, ki pripada dopolnilni dejavnosti, se določi v višini deleža prihodka dopolnilne dejavnosti glede na celotni prihodek dejavnosti zavezanke ali zavezanca, kakor je izkazan v davčnem obračunu. Voditi se mora ločena evidenca prihodkov iz dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji.

(7) Na družinski kmetiji se ne sme opravljati posamezna vrsta dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, če je nosilec ali član družinske kmetije samostojni podjetnik posameznik, registriran za istovrstno dejavnost, ali zakoniti zastopnik pravne osebe ali ima večinski delež v pravni osebi, registrirani za istovrstno dejavnost.

(8) Vrste dejavnosti, ki se lahko opravljajo kot dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, obseg, podrobnejše pogoje in istovrstno dejavnost iz tega člena predpiše vlada.

29. člen

(vpis dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji)

(1) Nosilec dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji mora pred začetkom opravljanja dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji prijaviti dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji v RKG. Upravna enota, krajevno pristojna glede na lokacijo kmetijskega gospodarstva, izvede postopek vpisa dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji na podlagi popolne prijave nosilca dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji.

(2) Če nosilec dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji ni nosilec družinske kmetije, mora pri vpisu iz prejšnjega odstavka predložiti soglasje nosilca družinske kmetije za opravljanje dopolnilne dejavnosti.

(3) Upravna enota v RKG vpiše vrste dopolnilnih dejavnosti in izda odločbo o vpisanih dopolnilnih dejavnostih na družinski kmetiji. Upravna enota o vpisu dopolnilne dejavnosti v RKG obvesti Finančno upravo Republike Slovenije ter Agencijo Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(4) V primeru nepopolne prijave upravna enota pozove nosilca dopolnilne dejavnosti, da v osmih dneh dopolni prijavo. Če prijave ne dopolni v določenem roku, se prijava s sklepom zavrže. Zoper ta sklep je dovoljena pritožba, ki se vloži na upravni enoti v osmih dneh od vročitve sklepa.

(5) Če nosilec dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji ne izpolnjuje pogojev za vpis dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji v RKG, upravna enota izda odločbo o zavrnitvi vpisa. Zoper to odločbo je dovoljena pritožba, ki se vloži na upravni enoti v osmih dneh od vročitve odločbe.

(6) V odločbi iz tretjega odstavka tega člena se navedejo ime in priimek nosilca dopolnilne dejavnosti, identifikacijska številka družinske kmetije, matična številka dejavnosti in davčna številka nosilca dopolnilne dejavnosti, vrste dopolnilnih dejavnosti, ki se opravljajo na družinski kmetiji, ter izpolnjevanje pogojev za opravljanje dopolnilnih dejavnosti, ki se preverjajo v RKG.

(7) Upravna enota izvede postopek izbrisa dopolnilnih dejavnosti na družinski kmetiji iz RKG na podlagi odjave, po uradni dolžnosti ali na predlog pristojnega inšpektorja. Upravna enota o izbrisu dopolnilnih dejavnosti na družinski kmetiji iz RKG izda odločbo. Zoper to odločbo je dovoljena pritožba, ki se vloži na upravni enoti v osmih dneh od vročitve odločbe. Dopolnilna dejavnost se iz RKG izbriše, ko je odločba o izbrisu dopolnilne dejavnosti pravnomočna.

(8) Upravna enota izvede postopek izbrisa dopolnilne dejavnosti iz RKG po uradni dolžnosti, če niso več izpolnjeni pogoji iz tega zakona ali iz predpisa iz osmega odstavka prejšnjega člena ali iz predpisa, ki ureja posamezno vrsto dejavnosti. Če upravna enota izbriše dovoljenje za določeno vrsto dopolnilne dejavnosti zaradi neizpolnjevanja pogojev, se odločba za opravljanje iste vrste dopolnilne dejavnosti na tej družinski kmetiji ne sme izdati še eno leto od pravnomočnosti odločbe o izbrisu dopolnilne dejavnosti iz RKG.

(9) Če želi nosilec dopolnilne dejavnosti opravljati novo vrsto dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, mora na upravni enoti podati prijavo za vpis nove dopolnilne dejavnosti.

(10) Upravna enota vsako leto do 31. marca preverja izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka prejšnjega člena za preteklo koledarsko leto. Nosilec dopolnilne dejavnosti mora najpozneje do roka iz tega odstavka upravni enoti sporočiti podatek o letnem dohodku iz četrtega in petega odstavka prejšnjega člena. Če se letni dohodek ugotavlja kot dohodek, dosežen od malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov, v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, podatka o letnem dohodku ni treba sporočati. Ministrstvo pridobi od davčnega organa podatke o članih kmečkega gospodinjstva, ki so pri davčnem organu priglasili obravnavo dohodka iz malega obsega prve stopnje predelave kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo.

(11) V primeru smrti nosilca družinske kmetije oziroma nosilca dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji upravna enota po uradni dolžnosti v šestih mesecih izvede postopek izbrisa dopolnilne dejavnosti iz RKG. Član družinske kmetije lahko to dopolnilno dejavnost opravlja najdlje šest mesecev od smrti nosilca dopolnilne dejavnosti.

7. ODDELEK
ZAČASNO ALI OBČASNO DELO V KMETIJSTVU

30. člen

(splošno)

(1) Začasno ali občasno delo v kmetijstvu je začasna ali občasna oblika dela, za katero je neposredno glede na vegetacijo, sezono oziroma naravo dela za kmetijske panoge sadjarstvo, vinogradništvo, hmeljarstvo in zelenjadarstvo značilen izrazito povečan obseg potrebe po delovni sili.

(2) Naročnik dela je lahko nosilec ali član kmetijskega gospodarstva, vpisan v RKG, za katerega bo izvajalec opravljal določena dela na podlagi pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu.

(3) Izvajalec začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) je fizična oseba, ki opravlja delo po pogodbi iz prejšnjega odstavka.

31. člen

(pogodba o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu)

(1) Začasno ali občasno delo v kmetijstvu se lahko opravlja na podlagi pisne pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu, ki je pogodba civilnega prava in pomeni izjemo od prepovedi iz drugega odstavka 13. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS, 81/19, 203/20 – ZIUPOPDVE, 119/21 – ZČmIS-A, 202/21 – odl. US, 15/22, 54/22 – ZUPŠ-1, 114/23 in 136/23 – ZIUZDS).

(2) Za začasno ali občasno delo v kmetijstvu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, o prepovedi diskriminacije, spolnega in drugega nadlegovanja ter trpinčenja na delovnem mestu, enaki obravnavi glede na spol, prepovedi dela otrok, delovnem času, odmorih in počitkih, odškodninski odgovornosti, varstvu nekaterih kategorij delavcev glede prepovedi opravljanja del, obveznem usposabljanju ter varstvu osebnih podatkov. Za začasno ali občasno delo v kmetijstvu se uporabljajo tudi predpisi, ki urejajo varnost in zdravje pri delu.

(3) V sporih med naročnikom dela in izvajalcem odloča sodišče splošne pristojnosti.

32. člen

(omejitev začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu)

(1) Začasno ali občasno delo v kmetijstvu se lahko na posameznem kmetijskem gospodarstvu opravlja prekinjeno ali neprekinjeno največ 120 dni v enem koledarskem letu.

(2) Naročnik ima lahko sklenjeno pogodbo o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu z več izvajalci za isto časovno obdobje.

(3) Izvajalec lahko začasno ali občasno delo v kmetijstvu opravlja prekinjeno ali neprekinjeno največ 90 dni v enem koledarskem letu.

(4) Izvajalec lahko začasno ali občasno delo v kmetijstvu opravlja pri več naročnikih dela hkrati, vendar v seštevku ne sme preseči predpisanih omejitev glede delovnega časa, odmorov in počitkov, kot jih določa zakon, ki ureja delovna razmerja.

33. člen

(vodenje evidence)

(1) Naročnik dela zaradi izvajanja nadzora inšpektorata, pristojnega za delo, dnevno vodi evidenco, ki obsega:

– osebno ime in naslov izvajalca,

– število opravljenih dni začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu in

– podatke o izrabi delovnega časa posameznega izvajalca, vključno s točnim časom prihoda na delo in odhoda z dela.

(2) Naročnik dela mora hraniti evidenco iz prejšnjega odstavka pet let po izteku koledarskega leta, v katerem je bila pogodba o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu sklenjena, in jo na zahtevo pristojnega organa predložiti v vpogled.

34. člen

(plačilo za opravljeno začasno ali občasno delo v kmetijstvu)

(1) Bruto urna postavka izvajalca za opravljeno uro začasnega in občasnega dela v kmetijstvu ne sme biti nižja od zneska bruto minimalne plače, preračunanega na uro dela povprečne mesečne delovne obveznosti za polni delovni čas, tako da se upošteva, da povprečna mesečna delovna obveznost za polni delovni čas znaša 174 ur.

(2) Višina najnižje bruto urne postavke izvajalca za opravljeno uro začasnega in občasnega dela v kmetijstvu se usklajuje z gibanjem najnižje bruto urne postavke iz prejšnjega odstavka, in jo enkrat letno določi minister najpozneje do 1. aprila v tekočem koledarskem letu ter jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Naročnik dela je na podlagi pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu dolžan izplačati izvajalcu plačilo za opravljeno začasno ali občasno delo v kmetijstvu v 15 dneh po opravljenem delu.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, da je pogodba sklenjena za več kot mesec dni, izplačilo izvajalcu izvede do 15. v mesecu za pretekli mesec.

35. člen

(prispevki)

(1) Delo na podlagi pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu se šteje kot delo v okviru drugega pravnega razmerja, za katero je naročnik dolžan izvajalca vključiti v obvezna socialna zavarovanja v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno zdravstveno zavarovanje ter obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja posebni davek na določene prejemke, se od pogodbe o opravljanju začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu poseben davek ne plača.

II. POGLAVJE
NAČRTOVANJE RAZVOJA KMETIJSTVA IN PODEŽELJA

1. ODDELEK
PROGRAMSKI DOKUMENTI IN UPRAVLJAVSKA TELESA SKUPNE KMETIJSKE POLITIKE

36. člen

(programski dokument skupne kmetijske politike)

(1) Ministrstvo v sodelovanju z nevladnimi organizacijami s področja vsebin programskega dokumenta za izvajanje skupne kmetijske politike pripravi programski dokument za izvajanje skupne kmetijske politike, ki se uresničuje s podporo EU.

(2) Predlog programskega dokumenta iz prejšnjega odstavka potrdi vlada za namen predložitve Evropski komisiji za izvajanje skupne kmetijske politike.

37. člen

(sistem upravljanja in kontrol za izvajanje skupne kmetijske politike, ki se uresničuje s podporo EU)

Vlada na podlagi programskih aktov EU predpiše sistem upravljanja in kontrol za izvajanje skupne kmetijske politike, ki se uresničuje s podporo EU.

38. člen

(organ, pristojen za izvajanje ukrepov kmetijske politike, in akreditacija plačilne agencije)

(1) Za izvajanje ukrepov kmetijske politike po tem zakonu je pristojna Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija), če ni s tem zakonom določeno drugače. Izvajanje ukrepa pomeni vodenje upravnega postopka in odločanje na prvi stopnji ali vodenje postopka in odločanje po drugem zakonu, izplačevanje sredstev, izterjava neupravičeno izplačanih sredstev, poročanje in druge naloge v skladu z zakonom ali pravnimi akti EU.

(2) Za namen iz prejšnjega odstavka agencija vzpostavi in upravlja notranji kontrolni sistem plačilne agencije, ki izpolnjuje pogoje in ustreza merilom, določenim s pravnimi akti EU.

(3) Minister na temelju zagotovil o izpolnjevanju pogojev in ustrezanju merilom iz prejšnjega odstavka agenciji s sklepom podeli akreditacijo za izvajanje ukrepov kmetijske politike. Če se po izdaji sklepa iz prejšnjega stavka ugotovi, da agencija ne izpolnjuje več pogojev ali ne ustreza več merilom iz prejšnjega odstavka, ji minister s sklepom odvzame akreditacijo, pri čemer ji lahko podeli začasno akreditacijo.

39. člen

(vrednotenje skupne kmetijske politike)

(1) Ministrstvo zagotavlja vrednotenje programskih dokumentov za izvajanje skupne kmetijske politike na podlagi dokumenta, ki ureja vsebine vrednotenja, in je objavljen na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Nosilec javnega pooblastila za vrednotenje skupne kmetijske politike je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

1. registrirana je za opravljanje raziskovalnega dela;
2. usposobljena je za izvajanje vrednotenja skupne kmetijske politike;
3. ima zaposlene strokovnjake z znanji na naslednjih področjih:

a) dohodkovno stanje kmetijskih gospodarstev in odpornost kmetijskega sektorja,

b) tržna usmerjenost in konkurenčnost kmetijskih gospodarstev ter digitalizacija kmetijstva,

c) položaj nosilcev kmetijskih gospodarstev v vrednostni verigi,

č) blaženje in prilagajanje podnebnim spremembam,

d) trajnostni razvoj in upravljanje naravnih virov, kot so voda, tla in zrak,

e) biotska raznovrstnost, ekosistemske storitve in ohranjanje habitatov in krajine,

f) generacijska pomladitev nosilcev družinskih kmetij,

g) trajnostno podeželsko gospodarstvo, lokalni razvoj, enake možnosti žensk in moških ter socialna vključenost,

h) dobrobit živali,

i) modernizacija kmetijstva in podeželja s spodbujanjem in razširjanjem znanja, inovacij in digitalizacije v kmetijstvu;

4. ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in

5. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(3) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(4) Naloge nosilca javnega pooblastila za vrednotenje skupne kmetijske politike so:

1. izvajanje vrednotenj skupne kmetijske politike;

2. ocena uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti in usklajenosti skupne kmetijske politike ter dodane vrednosti in vpliva glede prispevka k doseganju ciljev skupne kmetijske politike;

3. priprava poročil o opravljenih vrednotenjih skupne kmetijske politike;

4. udeležba na dogodkih, namenjenih obravnavi vrednotenj na ravni Republike Slovenije in EU.

(5) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila za vrednotenje skupne kmetijske politike na javnem razpisu so reference in delovne izkušnje s področja vrednotenja skupne kmetijske politike. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(6) Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje sedmih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(7) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(8) Javno pooblastilo preneha veljati sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

2. ODDELEK
UKREPI KMETIJSKE POLITIKE

40. člen
(ukrepi)

(1) Ukrepi kmetijske politike obsegajo nacionalne ukrepe, pomembne za uresničevanje sprejetih ciljev kmetijske politike, in ukrepe skupne kmetijske politike.

(2) Ukrepi kmetijske politike morajo biti med seboj usklajeni.

41. člen
(ekološko kmetovanje)

Ministrstvo spodbuja ekološko kmetovanje in preusmeritev v prakse in metode ekološkega kmetovanja.

42. člen
(kmetovanje na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost)

Ministrstvo spodbuja kmetovanje na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost.

43. člen
(financiranje)

Ukrepi kmetijske politike se financirajo iz:
– proračuna Republike Slovenije,
– občinskih proračunov,
– proračuna EU,
– namenskih dotacij,
– drugih virov.

44. člen
(izvedba ukrepov kmetijske politike)

(1) Za izvedbo ukrepov kmetijske politike vlada predpiše zlasti:

1. vrste ukrepov in upravičenke ali upravičence (v nadaljnjem besedilu: upravičenec),

2. pogoje za dodelitev in izplačilo sredstev ter merila za ocenjevanje vlog,

3. upravne sankcije za neizpolnitev ali kršitev obveznosti iz ukrepov skupne kmetijske politike,

4. način uveljavljanja sredstev in druga podrobnejša pravila postopka za uvedbo in izvajanje posameznega ukrepa,

5. vire financiranja posameznih ukrepov,

6. kontrolni sistem za izvedbo vključno s kontrolnimi podatki in način nadzora nad izvajanjem ukrepov.

(2) Vlada ob upoštevanju ciljev in posebnosti izvedbe posameznega ukrepa kmetijske politike v predpisih iz prejšnjega odstavka določi, da agencija posamezni ukrep ali skupino ukrepov kmetijske politike izvaja po:

– upravnem postopku iz tega zakona in zakona, ki ureja splošni upravni postopek,

– upravnem postopku iz prejšnje alineje na podlagi javnega razpisa, ali

– postopku iz zakona, ki ureja javno naročanje.

(3) Ne glede na 18. člen tega zakona se lahko s predpisom iz tega člena določi, da se kmetijsko gospodarstvo zaradi uveljavljanja posameznih ukrepov kmetijske politike uvrsti v drug velikostni razred kot je določen v skladu z 18. členom tega zakona, in sicer na podlagi višine prihodka iz kmetijske dejavnosti, ki je razviden iz knjigovodskih evidenc, pri čemer se način določitve višine prihodka določi s predpisom iz tega člena.

45. člen
(pomoč zaradi resne motnje v poslovanju)

(1) Nosilcem kmetijskih gospodarstev, čebelarjem ter fizičnim osebam in pravnim osebam, ki opravljajo gospodarsko dejavnost pridelave, prireje in predelave, ki so zaradi krize, izrednih ali nepredvidljivih dogodkov nekrivdno soočeni z resno motnjo v poslovanju, se lahko v skladu s pravnimi akti EU dodeli izredna pomoč.

(2) Za dodelitev sredstev pomoči po tem členu vlada podrobneje predpiše vrsto ukrepov, upravičence, pogoje, postopke, finančna sredstva in način izračuna pomoči.

(3) Za dodelitev sredstev pomoči po tem členu vlada predpiše ukrepe, za katere se lahko:

– izdajo odločbe na podlagi podatkov iz uradnih evidenc iz 81. člena tega zakona;

– podrobneje določijo pogoji oziroma merila,

– določijo kontrolni sistem oziroma upravne sankcije.

(4) Do pomoči niso upravičeni vlagatelji, ki:

– imajo neporavnane davčne in druge obveznosti v višini 50 eurov ali več,

– so fizične osebe in so v postopku osebnega stečaja ter samostojni podjetniki in pravne osebe, ki so v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja.

46. člen
(pomoč nevladnim in nepridobitnim organizacijam)

(1) Ministrstvo spodbuja delovanje nevladnih in nepridobitnih organizacij, ki delujejo na področju kmetijstva, živilstva in razvoja podeželja.

(2) Ministrstvo financira ali sofinancira delovanje nevladnih in nepridobitnih organizacij iz prejšnjega odstavka, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

– ima aktivne člane oziroma aktivne pravne osebe;

– se financira iz članarin;

– priloži program dela, ki se bo izvajal v obdobju, določenem z javnim razpisom;

– deluje na ožjem, širšem ali celotnem območju Republike Slovenije;

– na dan vložitve vloge nima neporavnanih davčnih obveznosti in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, v višini, ki presega 50 eurov.

(3) Podrobnejše pogoje in merila za dodelitev sredstev iz tega člena predpiše vlada s predpisom iz 44. člena tega zakona.

47. člen

(izvajanje finančnih instrumentov)

(1) Ukrepi kmetijske politike se lahko izvajajo tudi v obliki finančnih instrumentov, ki so namenjeni izboljšanju dostopa do finančnih virov za upravičenca iz 50. člena tega zakona za spodbujanje njihove rasti, razvoja, trajnosti in izboljšanja tekočega poslovanja v skladu s cilji kmetijske politike.

(2) Finančni instrumenti na področju kmetijske politike se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo javne finance.

(3) Sredstva za izvajanje finančnih instrumentov se dodelijo upravljavcu finančnega instrumenta neposredno s sporazumom o financiranju v skladu s predpisom, ki ureja javne finance, oziroma v skladu s pravnimi akti EU. Določbe 44. člena tega zakona ter poseben upravni postopek se za izvajanje finančnih instrumentov ne uporabljajo.

(4) Finančni instrumenti se lahko združujejo z drugimi povratnimi ali nepovratnimi sredstvi, pri čemer se upoštevajo predpisi, ki urejajo državno pomoč ali pomoč de minimis.

48. člen

(izvajanje lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost)

(1) Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, se izvaja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost.

(2) Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, se izvaja po lokalnih akcijskih skupinah na podlagi potrjenih strategij lokalnega razvoja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo lokalni razvoj. Za lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost z namenom celostnega razvoja lokalnih območij, skrbijo lokalne akcijske skupine.

(3) Lokalna akcijska skupina iz prejšnjega odstavka je lokalno partnerstvo, ki deluje z namenom priprave in izvajanja strategije lokalnega razvoja, uresničevanja ciljev in potreb lokalnega okolja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo lokalni razvoj.

(4) Podrobnejše izvajanje lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, predpiše vlada s predpisom iz 44. člena tega zakona.

49. člen

(obveščanje javnosti o dodeljenih sredstvih iz programskih dokumentov skupne kmetijske politike)

(1) Upravičenci do sredstev iz programskih dokumentov skupne kmetijske politike, ki se financirajo iz evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, razen ukrepov, vezanih na površino ali živali, so odgovorni za obveščanje javnosti o podprtih aktivnostih. Obveščanje javnosti se izvaja kot označevanje vira financiranja.

(2) Način obveščanja javnosti iz prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister.

50. člen

(upravičenec)

(1) Upravičenec za ukrepe kmetijske politike je:

– nosilec kmetijskega gospodarstva,

– čebelar,

– fizična, pravna oseba in združenje pravnih oziroma fizičnih oseb, ki opravljajo gospodarsko dejavnost pridelave, prireje in predelave, trgovinsko ali drugo dejavnost.

(2) Upravičenec je odgovoren za stanje na svojem kmetijskem gospodarstvu in za izvajanje ukrepov kmetijske politike, za katere so mu dodeljena sredstva ali upravičenja, ter za osebe, ki v zvezi z njegovim kmetijskim gospodarstvom in ukrepi kmetijske politike izvajajo dela in storitve, kot da bi jih opravil sam.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je čebelar odgovoren za izvajanje ukrepov kmetijske politike, za katere so mu dodeljena sredstva ali upravičenja.

51. člen

(ukrepi občine)

(1) Občina lahko uvede ukrepe kmetijske politike, ki ne smejo biti v nasprotju s predpisi iz 44. člena tega zakona in pravnimi akti EU.

(2) Sredstva za ukrepe iz tega člena zagotovi občina v svojem proračunu.

3. ODDELEK
KMETIJSKI OBJEKTI IN VRSTE STROŠKOV V KMETIJSTVU

52. člen

(trajnostni kmetijski objekti)

(1) Za izboljšanje trajnosti kmetijske proizvodnje ministrstvo spodbuja graditev kmetijskih objektov, ki upoštevajo dobrobit živali oziroma izkazujejo večjo okoljsko, podnebno in energetsko učinkovitost ali večjo odpornost na podnebne spremembe.

(2) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, ter ministrom, pristojnim za okolje, podnebje in energijo, predpiše funkcionalne, okoljske in druge zahteve za objekte iz prejšnjega odstavka.

53. člen

(model izračunavanja višine plačil v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo je za namen izvajanja ukrepov pristojno za izdelavo modelnih izračunov za določitev višine plačila na enoto površine, živali ali rastline, za katero se izvaja financiranje. Metodologija je objavljena na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Naloga iz prejšnjega odstavka se izvaja kot javno pooblastilo.

(3) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

– ima zaposlene strokovnjake z znanji in izkušnjami za vsebine, določene v prvem odstavku tega člena, ter strokovnjake z znanji in izkušnjami na področju rastlinske pridelave in živinoreje;

– ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in

– ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(4) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je izbran s postopkom javnega razpisa. Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja kmetijske pridelave in predelave, reje živali, naravovarstva, okoljevarstva, podnebnih sprememb in agrarne ekonomike. Podrobnejša merila za izbor predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(5) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje sedmih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(6) Podrobnejše pogoje iz tretjega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(7) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(8) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

54. člen

(katalog stroškov opredmetenih osnovnih sredstev)

(1) Vrste stroškov in njihove vrednosti na enoto, na podlagi katerih se izračuna upravičeni znesek podpore v okviru izvajanja ukrepov iz programskega dokumenta skupne kmetijske politike, se opredelijo s katalogom stroškov opredmetenih osnovnih sredstev.

(2) Način določitve višine upravičenih stroškov, ki niso vključeni v katalog stroškov opredmetenih osnovnih sredstev iz prejšnjega odstavka, se določi v predpisih iz 44. člena tega zakona.

(3) Katalog stroškov opredmetenih osnovnih sredstev iz tega člena predpiše minister na podlagi metodologije priprave kataloga, ki se objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Katalog stroškov opredmetenih osnovnih sredstev se redno posodablja.

55. člen

(določitev glave velike živine)

(1) Glava velike živine (v nadaljnjem besedilu: GVŽ) je standardna merilna enota za primerjavo med vrstami in kategorijami rejnih živali, ki se uporablja za namene izvedbe ukrepov kmetijske politike ter statističnega in ekonomskega raziskovanja v živinoreji.

(2) Koeficienti GVŽ po posameznih vrstah in kategorijah rejnih živali se izračunajo na podlagi povprečne telesne mase določene vrste in kategorije rejnih živali.

(3) Izhodišče za izračun koeficientov GVŽ je telesna masa žive živali, pri čemer se šteje, da je 500 kg telesne mase živali enako 1 GVŽ.

(4) Podrobnejše izračune koeficientov GVŽ iz drugega odstavka tega člena predpiše minister.

4. ODDELEK
ZDRUŽEVANJE

56. člen

(združevanje)

(1) Za uresničevanje ciljev kmetijske politike iz 3. člena tega zakona se spodbuja prostovoljno proizvodno ali poslovno združevanje nosilcev kmetijskih gospodarstev v zadrugah, skupinah in organizacijah proizvajalcev ter medpanožnih organizacijah.

(2) Pogoji in merila, ki jih morajo izpolnjevati organizacije iz prejšnjega odstavka za uveljavljanje spodbud in podpor organiziranju, usposobljenosti za izvajanje in določanje prednosti pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike, način priznanja ter obveznosti poročanja, se določijo v predpisih in drugih aktih, ki na podlagi tega zakona urejajo ukrepe kmetijske politike.

57. člen

(organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev)

(1) Organizacija proizvajalcev je pravna oseba ali njen jasno organizacijsko opredeljeni del pravne osebe, registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadruge, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki povezuje proizvajalce kmetijskih pridelkov posameznega sektorja, določenega s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(2) Člani organizacije proizvajalcev so lahko:

– proizvajalci kmetijskih pridelkov sektorja iz prejšnjega odstavka,

– pravne osebe, registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadruge, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki združujejo proizvajalce kmetijskih pridelkov sektorja iz prejšnje alineje, in

– osebe, ki niso proizvajalci kmetijskih pridelkov iz sektorja iz prejšnjega odstavka, če je to dovoljeno s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(3) Če je član organizacije proizvajalcev pravna oseba iz druge alineje prejšnjega odstavka, se za namen priznanja pri ugotavljanju pogojev glede članstva preverjajo pogoji, ki jih izpolnjujejo posamezni proizvajalci kmetijskih pridelkov, ki jih ta pravna oseba združuje.

(4) Če je organizacija proizvajalcev del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe, imeti pa mora svoje interne akte, ki opredeljujejo samostojno upravljanje organizacije proizvajalcev, obveznosti in pravice članov, njeno financiranje, računovodsko-knjigovodske obveznosti, kadrovske in druge zadeve, potrebne za samostojno delovanje organizacije proizvajalcev znotraj pravne osebe.

(5) Organizacija proizvajalcev se prizna, če izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka tega člena, pogoje glede števila članov, obsega oziroma vrednosti pridelave ter pogoje, za posamezni sektor določene v pravnih aktih EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(6) O priznanju organizacije proizvajalcev na predlog stranke odloči minister. Če organizacija proizvajalcev ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, ji minister z odločbo odvzame priznanje.

(7) Za začasni odvzem priznanja organizacije proizvajalcev v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov, je v sektorju sadja in zelenjave pristojen inšpektorat, pristojen za kmetijstvo.

(8) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena predpiše minister.

(9) Združenje organizacij proizvajalcev po tem zakonu je pravna oseba, registrirana v skladu z zakonom, ki ureja zadruge, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki povezuje priznane organizacije proizvajalcev iz sektorja iz prvega odstavka tega člena.

(10) Ne glede na prejšnji odstavek je združenje organizacij proizvajalcev lahko jasno organizacijsko opredeljeni del pravne osebe, če je to dovoljeno s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(11) Člani združenja organizacij proizvajalcev so lahko:

– priznane organizacije proizvajalcev iz sektorja iz prvega odstavka tega člena;

– osebe, ki niso priznane organizacije proizvajalcev iz sektorja iz prvega odstavka tega člena, če je to dovoljeno s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(12) Če je združenje organizacij proizvajalcev del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe, imeti pa mora svoje interne akte, ki opredeljujejo samostojno upravljanje združenja organizacij proizvajalcev, obveznosti in pravice članov, njeno financiranje, računovodsko-knjigovodske obveznosti, kadrovske in druge zadeve, potrebne za samostojno delovanje združenja organizacij proizvajalcev znotraj pravne osebe.

(13) Združenje organizacij proizvajalcev se prizna, če izpolnjuje pogoje iz devetega, desetega in enajstega odstavka tega člena, pogoje glede števila članov in pogoje, za posamezni sektor določene v pravnih aktih EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(14) O priznanju združenja organizacij proizvajalcev na predlog stranke odloči minister. Če združenje organizacij proizvajalcev ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, mu minister z odločbo odvzame priznanje.

(15) Za začasen odvzem priznanja združenja organizacij proizvajalcev v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov, je v sektorju sadja in zelenjave pristojen inšpektorat, pristojen za kmetijstvo.

(16) Podrobnejše pogoje iz trinajstega odstavka tega člena predpiše minister.

58. člen

(skupine proizvajalcev)

(1) Skupina proizvajalcev je oblika združevanja proizvajalcev v kmetijstvu, gozdarstvu oziroma živilstvu, ki je pravna oseba ali jasno organizacijsko opredeljeni del pravne osebe, registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadruge, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Skupina proizvajalcev je namenjena povezovanju za skupni nastop na trgu s ciljem prilagajanja načina in obsega proizvodnje zahtevam trga ter učinkovitejše ekonomike v kmetijskih sektorjih in verigah trženja oziroma pospeševanju organiziranosti verige preskrbe s hrano.

(2) Proizvajalci se lahko združujejo v skupine proizvajalcev posameznih sektorjev za skupno trženje oziroma kratke dobavne verige.

(3) Minister predpiše, v katere skupine proizvajalcev posameznih sektorjev iz prejšnjega odstavka se proizvajalci lahko združujejo. Predpiše tudi podrobnejše pogoje za priznanje teh skupin, pogoje glede števila članov, obsega oziroma vrednosti pridelave in druge pogoje za posamezni sektor ter obveznosti skupine proizvajalcev glede poročanja ministrstvu in upravljanja skupine proizvajalcev.

(4) Člani skupine proizvajalcev so lahko:

– proizvajalci kmetijskih pridelkov,

– pravne osebe, registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadruge, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki združujejo proizvajalce kmetijskih pridelkov iz prejšnje alineje.

(5) Če je član skupine proizvajalcev pravna oseba iz druge alineje prejšnjega odstavka, se za namen priznanja pri ugotavljanju pogojev glede članstva preverjajo pogoji, ki jih izpolnjujejo posamezni proizvajalci kmetijskih pridelkov, ki jih ta pravna oseba združuje.

(6) O priznanju skupine proizvajalcev na predlog stranke odloči minister. Če skupina proizvajalcev ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, ji minister priznanje z odločbo odvzame.

(7) Skupina proizvajalcev se prizna, če izpolnjuje pogoje iz tega člena in pravilnika iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Če je skupina proizvajalcev del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe, imeti pa mora svoje interne akte, ki opredeljujejo samostojno upravljanje skupine proizvajalcev, obveznosti in pravice članov, njeno financiranje, računovodsko-knjigovodske obveznosti, kadrovske in druge zadeve, potrebne za samostojno delovanje skupine proizvajalcev znotraj pravne osebe.

59. člen

(medpanožne organizacije)

(1) Medpanožne organizacije po tem zakonu sestavljajo fizične in pravne osebe, ki opravljajo gospodarsko dejavnost pridelave in prireje ter gospodarsko dejavnost iz vsaj ene od naslednjih faz dobavne verige: predelavo pridelkov iz enega ali več sektorjev ali trgovino z njimi, vključno z njihovo distribucijo, za katere je medpanožna organizacija priznana v skladu s pravnimi akti EU, z namenom usklajevanja interesov potrošnikov in članov organizacij. Medpanožne organizacije se same ne ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo ali trgovino, razen, če s pravnimi akti EU ni določeno drugače.

(2) Medpanožna organizacija je pravna oseba ali jasno organizacijsko opredeljeni del pravne osebe. Če je medpanožna organizacija del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe, imeti pa mora svoje interne akte, ki opredeljujejo samostojno upravljanje medpanožne organizacije, obveznosti in pravice članov, njeno financiranje, računovodsko-knjigovodske obveznosti, kadrovske in druge zadeve, potrebne za samostojno delovanje medpanožne organizacije znotraj pravne osebe.

(3) Medpanožna organizacija se prizna, če izpolnjuje pogoje iz tega člena, pravilnika iz petega odstavka tega člena in pogoje, ki so za posamezni sektor določeni v pravnih aktih EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(4) O priznanju medpanožne organizacije na predlog organizacije odloča minister. Če medpanožna organizacija ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, ji minister priznanje z odločbo odvzame.

(5) Kmetijske sektorje, za katere se lahko prizna medpanožna organizacija, posebne pogoje, ki veljajo za priznanje medpanožne organizacije določenega sektorja in postopek za priznanje medpanožnih organizacij, predpiše minister.

60. člen

(razširitev obveznosti na nečlane)

(1) Na predlog priznane organizacije proizvajalcev ali priznane medpanožne organizacije, ki se šteje za reprezentativno, se določena pravila, vključno z obveznimi finančnimi prispevki, ki jih je sprejela ta organizacija, s predpisom vlade lahko začasno, najdlje za eno leto, razširijo tudi na druge kmetijske proizvajalce ali nosilce predelave in prodaje določenih kmetijskih pridelkov ali živil, ki niso člani te organizacije, če je to nujno za učinkovito uresničevanje tržne ureditve.

(2) Za reprezentativno organizacijo proizvajalcev ali reprezentativno medpanožno organizacijo se šteje organizacija, ki izpolnjuje predpisane pogoje, zlasti glede obsega proizvodnje, območja delovanja in števila članov.

(3) Podrobnejše pogoje glede reprezentativnosti in razširitve obveznosti na nečlane predpiše vlada.

5. ODDELEK
DRŽAVNA POMOČ V KMETIJSTVU

61. člen

(ukrepi kmetijske politike upravljavcev državne pomoči)

(1) Ukrep kmetijske politike upravljavca državne pomoči v kmetijstvu je državna pomoč v kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: državna pomoč), ki ne sme biti v nasprotju z resolucijo o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva, predpisi iz 44. člena tega zakona in pravnimi akti EU.

(2) Upravljavec državne pomoči je institucionalna enota iz sektorja Država in njegovih podsektorjev, kot je določen v predpisih, ki urejajo standardno klasifikacijo institucionalnih sektorjev.

(3) Upravljavec državne pomoči:

– pripravi vsebino državne pomoči;

– priglasi državno pomoč pristojnemu organu za spremljanje državne pomoči;

– skrbi za pravilno izvajanje državne pomoči;

– poroča o izvajanju državne pomoči pristojnemu organu za spremljanje državne pomoči.

(4) Sredstva za ukrepe iz tega člena zagotovi upravljavec državne pomoči v svojem proračunu.

62. člen

(pristojni organ za spremljanje državne pomoči)

(1) Ministrstvo je pristojno za spremljanje državne pomoči.

(2) Ministrstvo izvaja zlasti naslednje naloge:

– obravnava, ocenjuje in posreduje priglasitev državne pomoči Evropski komisiji;

– obravnava, ocenjuje in daje mnenje o skladnosti državne pomoči po skupinski izjemi v kmetijstvu in pomoči de minimis v kmetijstvu;

– zbira, obdeluje in spremlja podatke o dodeljeni državni pomoči in pomoči de minimis v kmetijstvu ter vodi evidence iz 187. člena tega zakona;

– pripravi letno poročilo o državni pomoči v skladu s predpisi Republike Slovenije in pravnimi akti EU o pripravi letnega poročila o državni pomoči;

– svetuje upravljavcu državne pomoči.

(3) Podrobnejšo vsebino in postopek spremljanja državne pomoči predpiše vlada.

III. POGLAVJE
POSEBNOSTI UPRAVNEGA POSTOPKA

1. ODDELEK
SKUPNE DOLOČBE

63. člen

(načelo javnosti podatkov)

Podatki iz upravnih odločb o dodelitvi sredstev po tem zakonu so javni, razen davčne številke fizične osebe in enotne matične številke občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO).

64. člen

(oblika vloge)

(1) Vlada lahko s predpisom iz 44. člena tega zakona določi, da se vloge, priloge in druga dokazila vlagajo le v elektronski obliki, pri čemer določi tudi zahtevano raven sredstva elektronske identifikacije in obliko zahtevanega elektronskega podpisa.

(2) Vsebina obrazca za vložitev vloge, prilog in drugih dokazil iz prejšnjega odstavka je v skladu z vsebinskimi in drugimi zahtevami iz predpisa iz 44. člena tega zakona objavljena v informacijskem sistemu agencije, razen če je v predpisu iz 44. člena tega zakona določeno drugače.

(3) Vloge, ki niso vložene v skladu s tem členom, se zavržejo.

65. člen

(pooblastilo)

(1) Šteje se, da je stranka pooblastila pooblaščenca za vložitev ali umik vloge, ki je vložena v elektronski obliki v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena, če je vlogi priložena izpolnjena izjava pooblaščenca o obstoju in sprejemu pooblastila.

(2) Če organ dvomi v obstoj pooblastila iz prejšnjega odstavka, zahteva od stranke ali pooblaščenca, da ga predloži v določenem roku. Stranka in pooblaščenec morata hraniti pooblastilo najmanj pet let od dneva, ko je stranka pridobila sredstva.

66. člen

(posredovanje podatkov prek informacijske rešitve)

(1) Upravičenec lahko podatke, s katerimi dokazuje upravičenost do sredstev, kot so podatki o delovnih opravilih, o uporabi fitofarmacevtskih sredstev, gnojenju ali poslovnih transakcijah, posreduje agenciji tudi preko informacijskih rešitev za kmetijsko proizvodnjo ali za vodenje računovodstva, če te izpolnjujejo vsebinske, tehnične, pravne, varnostne in druge pogoje za integracijo z informacijskim sistemom agencije.

(2) Vrsta podatkov, ki se sporočajo v skladu s prejšnjim odstavkom, se določi s predpisom iz 44. člena tega zakona, s katerim se določi tudi rok in podrobnejši način za posredovanje teh podatkov.

(3) Minister predpiše vsebinske, tehnične, pravne, varnostne in druge pogoje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo lahko podatke iz prvega odstavka tega člena uporablja za namen oblikovanja kmetijske politike, če upravičenec za to poda soglasje.

67. člen

(umik zahtevka)

(1) Če stranka v postopku uveljavljanja sredstev iz naslova ukrepov kmetijske politike umakne katerega od že vloženih zahtevkov iz vloge pred potekom roka za oddajo vloge, se sklep o ustavitvi postopka glede tega zahtevka izda hkrati z odločbo o drugih zahtevkih.

(2) Kadar stranka med postopkom, v katerem je položila varščino, umakne zahtevek in pristojni organ sprosti varščino, se šteje, da je postopek ustavljen v trenutku, ko je bila varščina sproščena.

68. člen

(odločbe, izdane s pomočjo umetnointeligenčnega sistema)

(1) Če je bilo dejansko stanje ugotovljeno s pomočjo umetnointeligenčnega sistema, ki je vzpostavljen v skladu z drugim odstavkom 38. člena tega zakona in pravnimi akti EU, obrazložitev odločbe vsebuje navedbo, da je dejansko stanje ugotovljeno s pomočjo umetnointeligenčnega sistema in navedbo, da se stranka lahko prek komunikacijskega orodja Sopotnik iz 77. člena tega zakona seznani z grafičnimi ali drugimi podatki, na katerih temelji ugotovljeno dejansko stanje, določbe predpisov, na katere se opira odločba in razloge, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo takšno odločbo.

(2) Agencija na svoji spletni strani predstavi značilnosti umetnointeligenčnega sistema in na jasen in smiseln način pojasni njegovo vlogo v postopku ugotavljanja upravičenosti do sredstev iz naslova ukrepov kmetijske politike.

69. člen

(izdaja odločbe)

(1) Rok, v katerem mora pristojni organ izdati odločbo na prvi stopnji, začne teči od dneva, ko so v skladu s predpisi ugotovljena vsa dejstva in izvedene predpisane kontrole.

(2) V odločbi, ki je izdelana samodejno z uporabo informacijskega sistema, se uradna oseba, ki vodi postopek, ne navede.

70. člen

(zahteva za odpravo pomanjkljivosti)

(1) Če je vloga nepopolna ali nerazumljiva, mora pristojni organ v treh mesecih od poteka roka za vložitev vloge od stranke zahtevati, da pomanjkljivosti odpravi, in ji določiti rok, v katerem mora vlogo popraviti.

(2) Pristojni organ lahko po lastnem preudarku stranko pred pisno zahtevo za odpravo pomanjkljivosti iz prejšnjega odstavka opozori na pomanjkljivosti po telefonu ali na drug primeren način, če to prispeva k lažjemu uresničevanju pravic strank.

(3) Če stranka odpravi pomanjkljivosti po telefonu, uradna oseba o tem naredi uradni zaznamek.

(4) Če stranka kljub opozorilu iz drugega odstavka tega člena ne odpravi pomanjkljivosti, pristojni organ pisno zahteva od stranke, da pomanjkljivosti odpravi, in ji določi rok, v katerem mora vlogo popraviti.

(5) Stranka mora pomanjkljivosti odpraviti v roku, določenem v pisni zahtevi za odpravo pomanjkljivosti. Pristojni organ morebitne odprave pomanjkljivosti vloge, poslane po roku, pri odločanju ne upošteva.

71. člen

(podatki o transakcijskih računih strank)

(1) Sredstva iz naslova vseh ukrepov kmetijske politike se nakazujejo samo na en transakcijski račun stranke.

(2) Stranki, ki ima v Republiki Sloveniji odprt transakcijski račun, se sredstva nakažejo na račun iz registra transakcijskih računov, ki ga stranka sporoči agenciji. Če stranka transakcijskega računa ne sporoči, se sredstva nakažejo na račun, razviden iz registra transakcijskih računov.

(3) Stranki, ki nima v Republiki Sloveniji odprtega transakcijskega računa, se sredstva nakažejo na račun, odprt v drugi državi članici, ki ga stranka sporoči agenciji. Stranka agenciji predloži pogodbo, sklenjeno z banko v drugi državi članici, ali potrdilo banke v drugi državi članici, ki dokazuje, da ima stranka pri tej banki odprt transakcijski račun, na katerega naj se ji nakažejo sredstva.

(4) Kadar transakcijski račun stranke ni razviden iz registra transakcijskih računov ali stranka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, agencija zahteva odpravo pomanjkljivosti. Če stranka v roku iz zahteve za odpravo pomanjkljivosti ne sporoči transakcijskega računa ali ne predloži dokazila iz prejšnjega odstavka, agencija vlogo stranke zavrže.

(5) Za potrebe vodenja postopka iz tega člena in vodenje evidence iz 167. člena tega zakona ima pristojni organ neposredni elektronski dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov.

72. člen

(pridobivanje podatkov o poravnanih obveznih dajatvah in drugih denarnih nedavčnih obveznostih)

(1) Upravičenec mora za pridobitev sredstev iz ukrepov kmetijske politike izpolnjevati pogoj poravnanih obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih izterjuje davčni organ v skladu s predpisi države, in sicer vrednost teh neplačanih zapadlih obveznosti ne sme znašati 50 eurov ali več.

(2) Davčni organ agenciji, na njeno zahtevo, v postopku odločanja, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, posreduje podatek o tem, ali ima upravičenec obveznosti iz prejšnjega odstavka poravnane. Šteje se, da upravičenec ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka tudi, če nima predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja v obdobju petih let pred vložitvijo vloge za uveljavljanje sredstev iz ukrepov kmetijske politike.

(3) Vloga za uveljavljanje sredstev iz ukrepa kmetijske politike vsebuje obvestilo upravičencu, da agencija v postopku obravnave vloge po uradni dolžnosti pridobi podatek o izpolnjevanju pogoja iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če pogoj iz prvega odstavka tega člena ni izpolnjen, agencija upravičenca pred odločitvijo pozove, da poravna zapadle neporavnane obveznosti iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh od poziva in za to predloži dokaze. Če upravičenec obveznosti iz prvega odstavka tega člena tudi v roku iz prejšnjega stavka ne izpolni oziroma za to ne predloži dokaza, agencija vlogo za pridobitev sredstev zavrne.

73. člen

(upravni pregled in pregled na kraju samem)

(1) Upravni pregled je ugotavljanje dejanskega stanja, ki se izvede s pregledom dokaznih listin, vpogledom v uradne evidence, z uporabo sistema za spremljanje površin ali drugega sistema, ki temelji na tehnologijah umetne inteligence, in drugih dokazil za ugotavljanje dejanskega stanja, ne da bi si uradna oseba neposredno ogledala stanje na kraju, kjer se izvaja dejavnost, ki je predmet financiranja posameznega ukrepa, razen v primeru iz 76. člena tega zakona.

(2) Pregled na kraju samem je ugotavljanje dejanskega stanja, ki se opravi tako, da uradna oseba izvede neposredni ogled stanja na kraju, kjer se izvaja dejavnost, ki je predmet financiranja.

(3) Vlada lahko s predpisi iz 44. člena tega zakona podrobneje predpiše elemente upravnega pregleda in pregleda na kraju samem, način izvedbe pregledov, delež vlog oziroma zahtevkov, ki se preverijo s pregledom na kraju samem ali z določenimi kontrolami upravnega pregleda (vzorec za kontrolo), način izbire, povečanja in zmanjšanja vzorca za kontrolo ter podrobneje opredeli ukrepe, glede katerih se, za vse ali del elementov pregleda, pregled na kraju samem ne izvaja.

(4) Metode merjenja površin, tehnične tolerance meritev in ostale tehnične elemente metodologije meritev, ki se uporabijo v okviru pregledov na kraju samem ali sistema za spremljanje površin, predpiše minister.

74. člen

(strokovna komisija)

(1) Če je za odločanje o upravičenosti do sredstev v okviru posameznega ukrepa kmetijske politike na podlagi predpisa iz 44. člena tega zakona potrebno dodatno strokovno znanje, se lahko imenuje strokovna komisija, ki poda neobvezno in obrazloženo strokovno mnenje.

(2) Minister predpiše sestavo, pogoje za imenovanje, naloge strokovne komisije, način obvladovanja nasprotij interesov, način delovanja komisije, njeno financiranje in druga podrobnejša vprašanja za posamezno strokovno komisijo iz prejšnjega odstavka.

(3) Člane strokovne komisije iz tega člena imenuje s sklepom predstojnik organa, pred katerim se vodi upravni postopek.

75. člen

(sistem za spremljanje površin)

Agencija v skladu s pravnimi akti EU vzpostavi in upravlja umetnointeligenčni sistem za spremljanje površin, ki za potrebe ugotavljanja dejanskega stanja omogoča redno in sistematično opazovanje, sledenje in presojo dejavnosti in praks na kmetijskih in gozdnih zemljiščih v Republiki Sloveniji, z uporabo podatkov satelitov Sentinel programa Copernicus, drugih enakovrednih satelitskih podatkov, podatkov, pridobljenih z daljinskim zaznavanjem, geografsko označenih fotografij in drugih dokazil.

76. člen

(dodatni terenski ogled v okviru sistema za spremljanje površin)

(1) Kadar se z uporabo sistema iz prejšnjega člena in drugimi preveritvami v okviru upravnega pregleda ne da z gotovostjo ugotoviti dejanskega stanja, lahko agencija opravi dodatni terenski ogled. O izvedbi dodatnega terenskega ogleda se stranke predhodno ne obvešča in se izvede brez njene navzočnosti.

(2) Agencija sporoči ugotovitve dodatnega terenskega ogleda stranki prek komunikacijskega orodja Sopotnik iz 77. člena tega zakona.

(3) Stranka lahko po opravljenem dodatnem terenskem ogledu vlogo ali zahtevek spremeni ali umakne v skladu z določbami tega zakona in pravnimi akti EU.

(4) Dodatne terenske oglede opravlja agencija oziroma se lahko opravljajo kot javno pooblastilo. Glede postopka izbire izvajalca, podelitve javnega pooblastila, pogojev za opravljanje nalog in statusa kontrolorja se smiselno uporabljajo drugi do sedmi odstavek 78. člena tega zakona.

77. člen

(informacijsko orodje za komunikacijo s strankami)

(1) Agencija vzpostavi in upravlja informacijsko orodje za komunikacijo s strankami Sopotnik (v nadaljnjem besedilu: Sopotnik), ki omogoča elektronsko izmenjavo informacij in dokumentov med agencijo in strankami.

(2) Uporaba Sopotnika je obvezna za komunikacijo med agencijo in strankami, če je tako določeno v predpisih iz 44. člena tega zakona.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka se Sopotnik uporablja za naslednjo komunikacijo:

– seznanitev stranke z dejanskim stanjem, ki ga je agencija ugotovila na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz 75. člena tega zakona, vključno z ugotovitvami dodatnega terenskega ogleda iz prejšnjega člena;

– podajo izjave stranke o ugotovljenem dejanskem stanju iz prejšnje alineje in predložitev dokazov. Stranka lahko predloži izjavo o ugotovljenem dejanskem stanju iz prejšnje alineje in dokaze v roku, ki se določi v predpisih iz 44. člena tega zakona.

(4) Če agencija v primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz 75. člena tega zakona, ugotovi neskladja, stranko o tem dodatno obvesti na način oziroma po sredstvih komunikacije, ki jih ta opredeli v zbirni vlogi.

(5) Stranka dostopa do uporabniškega računa v Sopotniku s sredstvi identifikacije iz 64. člena tega zakona, ali z uporabniškim imenom in geslom, ki ju dodeli agencija.

(6) Šteje se, da je stranka z informacijo seznanjena osmi dan od objave v Sopotniku.

(7) Podrobnejši način uporabe, način poteka komunikacije preko Sopotnika in način dodatnega obveščanja strank predpiše minister.

(8) Za potrebe delovanja Sopotnika se lahko obdelujejo podatki, prevzeti iz vlog stranke in iz RKG, ter naslednji osebni podatki registriranih uporabnikov: osebno ime, kontaktni podatki, uporabniško ime in prvotno dodeljeno geslo, podatki o uporabniških pravicah posameznega uporabnika in njegov naslov internetnega protokola. Osebni podatki se hranijo največ deset let od zadnje prijave uporabnika.

78. člen

(pregledi na kraju samem)

(1) Preglede na kraju samem, ki so potrebni za ugotavljanje dejstev in okoliščin, pomembnih za odločitev o upravičenosti do zaprošenih ali dodeljenih sredstev oziroma o namenski rabi dodeljenih sredstev po tem zakonu, opravlja agencija oziroma se opravljajo kot javno pooblastilo.

(2) Za opravljanje nalog pregledov na kraju samem mora izbrani izvajalec poleg izpolnjevanja strokovnih, prostorskih, tehničnih in organizacijskih pogojev dosegati naslednja merila:

– ustrezne reference na področju vodenja postopkov pregledov na kraju samem,

– organizacijska struktura in število zaposlenih, ki zagotavlja učinkovito izvajanje pregledov na kraju samem,

– izobrazba, usposobljenost in delovne izkušnje zaposlenih s področja postopkov pregledov na kraju samem ter organizacije in koordinacije delovnega procesa,

– tehnična in varnostna opremljenost za izvajanje pregledov na kraju samem in drugih s tem povezanih opravil.

(3) Izbira izvajalca za izvajanje nalog iz tega člena se opravi na podlagi javnega razpisa, v katerem se določijo podrobnejši pogoji in merila ter točkovnik za ocenjevanje posameznih meril iz prejšnjega odstavka.

(4) Agencija izvajalcu, izbranemu v skladu s prejšnjim odstavkom, podeli javno pooblastilo z odločbo v upravnem postopku za največ pet let. V odločbi morajo biti navedene strokovne delavke ali strokovni delavci, ki izvajajo naloge iz tega člena (v nadaljnjem besedilu: kontrolor). Z izvajalci se sklenejo pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

(5) Javno pooblastilo se podeli za določen čas in preneha:

– s potekom časa, za katerega je podeljeno,

– če niso več izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena ali če se naloge iz tega člena opravljajo v nasprotju s predpisi, kar ugotovi agencija z odločbo v upravnem postopku.

(6) Zoper odločbo iz četrtega in petega odstavka tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(7) Kontrolor se šteje za uradno osebo po zakonu, ki določa upravni postopek, in ima pooblastilo za opravljanje posameznih dejanj v upravnem postopku.

(8) Kontrolor izkazuje pooblastilo za opravljanje pregledov na kraju samem s službeno izkaznico, ki vsebuje fotografijo kontrolorja, ime in priimek kontrolorja, navedbo agencije ter podpis predstojnika agencije. Če kontrolor izvaja pregled na kraju samem na podlagi javnega pooblastila, vsebuje službena izkaznica poleg podatkov iz prejšnjega stavka tudi naziv izvajalca ter datum podelitve in konca veljavnosti javnega pooblastila.

(9) Službeno izkaznico iz prejšnjega odstavka izda predstojnik agencije.

(10) Obliko službene izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister.

(11) Kontrolor pri pregledu na kraju samem postopa v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek, in o opravljenem pregledu sestavi zapisnik.

(12) Poleg načina, ki ga za vabilo določa zakon, ki ureja splošni upravni postopek, se lahko pregled na kraju samem stranki ali njenemu pooblaščencu predhodno napove telefonsko, po elektronski pošti ali neposredno ustno, kar se evidentira z uradnim zaznamkom ali v zapisniku o pregledu. S predpisom iz 44. člena tega zakona se določi najdaljši čas, ki lahko preteče od napovedi pregleda na kraju samem do njegove izvedbe, pri čemer ta čas ne sme biti daljši od 14 dni.

(13) Če pregled na kraju samem ni napovedan v skladu s prejšnjim odstavkom, ker bi predhodna napoved lahko ogrozila ugotovitev resničnega dejanskega stanja glede upravičenosti do sredstev, kakor to zahtevajo pravni akti EU, ki urejajo zaščito finančnih interesov EU, kontrolor stranko ali njenega pooblaščenca pred začetkom pregleda neposredno ustno seznani o izvajanju pregleda. Kontrolor mora stranki ali njenemu pooblaščencu omogočiti navzočnost pri pregledu. Če kontrolor stranke ali njenega pooblaščenca ne najde na kraju, kjer je treba izvesti pregled na kraju samem, pregled preloži.

79. člen

(zapisnik o pregledu na kraju samem)

(1) Zapisnik o pregledu na kraju samem se sestavi v fizični ali elektronski obliki. Ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, zapisnik, sestavljen v elektronski obliki, in v zapisniku navedene morebitne izjave po opravljenem pregledu na kraju samem potrdi stranka s podpisom z uporabo podpisne tablice, overi pa ga uradna oseba s kvalificiranim elektronskim podpisom.

(2) Če stranka noče podpisati zapisnika ali odide, preden je zapisnik sklenjen, se to vpiše v zapisnik in navede, zakaj ga ni hotela podpisati.

(3) Zapisnik o pregledu na kraju samem, ki je sestavljen v elektronski obliki in podpisan ter overjen v skladu s prvim odstavkom tega člena, se stranki posreduje tako, da se pošlje na elektronski naslov, ki ga stranka navede v zapisnik, če se stranka s tem strinja.

80. člen

(višja sila in izjemne okoliščine)

(1) Za namen izvajanja kmetijske politike so lahko višja sila in izjemne okoliščine, ki začasno ali trajno onemogočajo ali ovirajo izvedbo ukrepov kmetijske politike, priznane zlasti v naslednjih primerih:

1. huda naravna nesreča, hud vremenski dogodek ali izjemna okoliščina, ki resno prizadene kmetijsko gospodarstvo;

2. uničenje poslopij in kmetijske mehanizacije ter objektov za živino na kmetijskem gospodarstvu zaradi nesreče;

3. izbruh bolezni, ki prizadene rejne živali, ali izbruh bolezni ali navzočnost škodljivega organizma rastlin, ki prizadene kmetijske rastline upravičenca;

4. razlastitev celotnega ali velikega dela kmetijskega gospodarstva, če te razlastitve ni bilo mogoče pričakovati na dan predložitve vloge;

5. smrt upravičenca;

6. dolgotrajna nezmožnost upravičenca za delo;

7. izguba ali pogin rejnih živali zaradi napada divjih zveri, kljub izvedbi vseh predpisanih ukrepov;

8. pogin rejnih živali zaradi nesreče (požar, udar strele, električni udar, padci ipd.);

9. škoda na površinah, ki jo povzročijo divje živali;

10. napad bolezni oziroma škodljivcev v čebeljem panju, zaradi katerih je potrebno čebele v tem panju uničiti oziroma nadomestiti z novo čebeljo družino;

11. sprememba obsega kmetijskih zemljišč na kmetijskem gospodarstvu, vrste dejanske rabe ali načina kmetovanja neodvisno od upravičenca.

(2) V predpisih iz 44. člena tega zakona se za primer višje sile ali izjemne okoliščine določijo pogoji glede upravičenj in uporaba upravnih sankcij.

(3) O primerih višje sile ali izjemne okoliščine se agencijo pisno obvesti v 15 delovnih dneh od dneva, ko je upravičenec to zmožen storiti, priložijo pa se tudi ustrezni dokazi. Agencijo se lahko o primeru višje sile ali izjemne okoliščine obvesti tudi prek informacijskega orodja za komunikacijo s strankami iz 77. člena tega zakona, če je tako določeno v predpisu iz 44. člena tega zakona.

(4) Če agencija s svojimi kontrolnimi sistemi, zlasti s sistemom za spremljanje površin ali drugim sistemom za samodejno ugotavljanje dejanskega stanja, zazna okoliščine, ki kažejo na nastanek primera višje sile ali izjemne okoliščine, lahko po uradni dolžnosti izvede postopek ugotavljanja višje sile ali izjemne okoliščine in v primeru ugotovljene višje sile ali izjemne okoliščine o tem obvesti upravičenca v skladu s prvo alinejo tretjega odstavka 77. člena tega zakona.

(5) Šteje se, da upravičenec uveljavlja višjo silo ali izjemno okoliščino, če ugotovitvi višje sile ali izjemne okoliščine iz prejšnjega odstavka ne nasprotuje na način in v roku iz druge alineje tretjega odstavka 77. člena tega zakona.

(6) O višji sili ali izjemni okoliščini agencija odloči z odločbo.

81. člen

(dodelitev podpore po uradni dolžnosti)

(1) Za ukrepe kmetijske politike se odločbe izdajo na podlagi podatkov iz uradnih evidenc, če je za posamezni ukrep tako določeno s predpisom iz 44. člena tega zakona.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka agencija izda odločbo.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek agencija izda zavrnilno odločbo, če ugotovi, da je podatek v uradno evidenco iz prvega odstavka tega člena vnesen na podlagi vloge stranke, ta pa ne izpolnjuje pogojev za izdajo odločbe.

(4) Če stranka ugotovi, da je izračun v odločbi iz drugega odstavka tega člena nepravilen, lahko v 15 dneh od vročitve odločbe vloži ugovor. Agencija preveri navedbe stranke in izda odločbo.

(5) Če stranka zoper odločbo ne ugovarja ali ne poda izjave o odpovedi pravice v skladu z osmim odstavkom tega člena, velja odločba za dokončno odločbo. V tem primeru se šteje, da se je stranka odpovedala pritožbi.

(6) Stranka lahko v 15 dneh od vročitve odločbe iz četrtega odstavka tega člena vloži pritožbo. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(7) Odločbe in sklepi iz tega člena se vročajo v skladu s 83. členom tega zakona.

(8) Stranka lahko v 15 dneh od prejema odločbe poda nepreklicno pisno izjavo, da se odpoveduje pravicam iz odločbe. Agencija v tem primeru izda odločbo o odpovedi pravici in stranki naloži vračilo morebitnih prejetih izplačil iz tega naslova.

(9) Če agencija izda odločbo iz tega člena, pozivanje stranke k izpolnitvi pogoja iz 72. člena tega zakona ni potrebno.

82. člen

(učinki prenosa kmetijskega gospodarstva na pravice in obveznosti iz ukrepov kmetijske politike)

(1) Ob prenosu kmetijskega gospodarstva v skladu s prvim odstavkom 21. člena tega zakona vse pravice, obveznosti in upravne sankcije, ki se nanašajo na ukrepe kmetijske politike, preidejo na novega nosilca kmetijskega gospodarstva, če izpolnjuje pogoje oziroma obveznosti iz predpisa iz 44. člena tega zakona in vloži vlogo iz petega odstavka tega člena.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek pri ukrepih kmetijske politike, ki so vezani na površino oziroma žival, in so obveznosti večletne, v primeru prenosa kmetijskega gospodarstva, celotnega zemljišča oziroma dela zemljišča v obdobju trajanja obveznosti, obveznost ali njen del, ki ustreza prenesenemu zemljišču, za preostanek obdobja prevzame novi nosilec kmetijskega gospodarstva, če s tem v zvezi izrazi voljo na način, kot ga določa predpis iz 44. člena tega zakona, sicer pa obveznost preneha veljati in se od prejšnjega nosilca kmetijskega gospodarstva ne zahteva vračila sredstev za obdobje, v katerem je obveznost veljala.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ob prenosu kmetijskega gospodarstva zaradi smrti nosilca družinske kmetije v skladu s tretjim in petim odstavkom 21. člena tega zakona vse pravice, obveznosti in upravne sankcije, ki se nanašajo na ukrepe kmetijske politike, preidejo na novega nosilca kmetijskega gospodarstva, če izpolnjuje pogoje oziroma obveznosti, ki se za primer prenosa kmetijskega gospodarstva zaradi smrti nosilca družinske kmetije določijo s predpisom iz 44. člena tega zakona.

(4) Če vloga ni vložena v skladu s petim odstavkom 21. člena tega zakona, agencija izda sklepe o ustavitvi glede vseh odprtih postopkov v zvezi z ukrepi kmetijske politike, neizplačana sredstva pa se vrnejo v proračun.

(5) Novi nosilec kmetijskega gospodarstva iz prvega in tretjega odstavka tega člena po izdani odločbi o pravici do sredstev iz naslova ukrepa kmetijske politike vloži vlogo za uveljavljanje pravic iz ukrepa kmetijske politike ali vlogo za prenos pravic in obveznosti ter predloži dokaze o izpolnjevanju pogojev oziroma obveznosti iz predpisa iz 44. člena tega zakona.

(6) O vlogi iz prejšnjega odstavka agencija odloči z odločbo o pravicah, obveznostih in upravnih sankcijah.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena ima obveznost vračila sredstev nosilec kmetijskega gospodarstva, na katerega se glasi odločba o vračilu sredstev.

83. člen

(vročitev)

(1) Odločbe in sklepi agencije s področja ukrepov kmetijske politike, razen odločb o vračilu sredstev, se vročajo z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 20. dan od datuma odpreme odločbe ali sklepa, navedenega na odločbi ali sklepu.

(2) Stranka lahko pisno obvesti agencijo, da odločbe ali sklepa ni prejela, v 30 dneh od datuma, do katerega morajo biti izdane odločbe za posamezen ukrep. Datum je določen v predpisih iz 44. člena tega zakona.

(3) Agencija stranki v primerih iz prejšnjega odstavka odločbo ali sklep vroči z osebno vročitvijo.

84. člen

(oblika pritožbe)

Pritožba se vloži pisno.

85. člen

(nesuspenzivni učinek pritožbe)

Pritožba zoper odločbo iz naslova ukrepov kmetijske politike, pritožba zoper odločbo o izbrisu zemljišč iz RKG in pritožba zoper odločbo o zasegu varščine ne zadrži njene izvršitve.

86. člen

(rok organa za odstop pritožbe)

Rok, v katerem mora agencija odstopiti pritožbo z dokumenti o zadevi pristojnemu organu druge stopnje potem, ko preveri, ali je vložena pritožba pravočasna, dovoljena in ali jo je vložila upravičena oseba, pa izpodbijane odločbe ne nadomesti z novo odločbo, je štiri mesece od prejema pritožbe.

87. člen

(rok organa druge stopnje za izdajo odločbe)

(1) Rok, v katerem mora pristojni organ izdati odločbo na drugi stopnji, začne teči od dneva, ko prejme popolno pritožbo in dokumente, ki se tičejo zadeve.

(2) Če o pritožbi stranke ni odločeno v šestih mesecih od vložitve pritožbe, lahko stranka postopa po določbah zakona, ki ureja upravni spor.

88. člen

(upravna sankcija)

(1) Agencija odloči o upravnih sankcijah zaradi neizpolnjevanja pogojev ali neizpolnitve ali kršitve obveznosti v skladu s pravnimi akti EU in tem zakonom.

(2) Upravna sankcija se deli na upravni ukrep in upravno kazen.

89. člen

(upravni ukrep)

(1) Upravni ukrep je:

– delna ali celotna zavrnitev vloge ali zahtevka za izplačilo sredstev;

– vračilo neupravičeno izplačanih sredstev.

(2) Delna ali celotna zavrnitev vloge ali zahtevka za izplačilo sredstev iz prve alineje prejšnjega odstavka pomeni zavrnitev vloge ali zahtevka oziroma dela vloge ali zahtevka, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev, pri čemer v primeru delne zavrnitve ne pride do zmanjšanja odobrenega dela vloge ali zahtevka.

(3) Vračilo sredstev iz druge alineje prvega odstavka tega člena pomeni vračilo neupravičeno izplačanih sredstev največ do višine sredstev, ki so bila v isti upravni zadevi upravičencu že izplačana. V primeru zamude z vračilom se upravičencu zaračunajo tudi zakonske zamudne obresti.

90. člen

(upravna kazen)

(1) Upravna kazen je:

1. delno znižanje odobrenega zneska;
2. znižanje odobrenega zneska v celoti;
3. znižanje, ki presega odobreni znesek;
4. vračilo sredstev;
5. izključitev iz ukrepa;
6. izguba pravice do izplačila sredstev na podlagi odločbe o pravici do sredstev.

(2) Znižanje odobrenega zneska iz 1. točke prejšnjega odstavka pomeni upravno kazen, s katero se stranki poleg upravnega ukrepa iz prve alineje prvega odstavka prejšnjega člena, za izplačilo zavrne tudi določen del vloge ali zahtevka, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(3) Znižanje odobrenega zneska v celoti iz 2. točke prvega odstavka tega člena pomeni zavrnitev celotne vloge ali zahtevka, ki izpolnjuje predpisane pogoje, čeprav se ugotovljena nepravilnost ali kršitev nanaša na neupravičeni del vloge ali zahtevka, še zlasti v primeru umetno ustvarjenih pogojev, namerne prijave neupravičenih stroškov, uporabe prirejene dokumentacije, preprečitve ali onemogočanje izvedbe vseh vrst pregledov.

(4) Znižanje, ki presega odobreni znesek, iz 3. točke prvega odstavka tega člena pomeni upravno kazen pri izvajanju ukrepov kmetijske politike, ki so vezani na površino oziroma živali, s katero se stranki poleg upravne kazni iz 2. točke prvega odstavka tega člena naloži tudi znižanje, ki presega odobreni znesek, ki ga stranka uveljavlja z zahtevkom, v zvezi s katerim je ugotovljena nepravilnost ali kršitev. Znižanje, ki presega odobreni znesek, se pri odločanju o drugih zahtevkih stranke za izplačilo iz ukrepov kmetijske politike, ki so vezani na površino oziroma živali, poračuna z zneski izplačil drugih zahtevkov, vloženih v istem letu oziroma v naslednjih letih.

(5) Vračilo sredstev iz 4. točke prvega odstavka tega člena pomeni vračilo izplačanih sredstev največ do višine sredstev, ki so bila v isti upravni zadevi upravičencu že izplačana. V primeru zamude z vračilom se upravičencu zaračunajo tudi zakonske zamudne obresti.

(6) Izključitev iz ukrepa iz 5. točke prvega odstavka tega člena pomeni izključitev upravičenca iz možnosti kandidiranja na enega ali več ukrepov kmetijske politike, za koledarsko leto izreka in naslednje koledarsko leto.

91. člen

(neizpolnitev ali kršitev obveznosti)

(1) Če stranka predloži lažne podatke ali če podatkov, pomembnih za odločitev, zaradi malomarnosti ne razkrije, pristojni organ vlogo ali zahtevek v celoti zavrne.

(2) Če stranka stori kršitev, zaradi katere je onemogočeno doseganje ciljev ukrepa, kot na primer uporaba sredstev v nasprotju z namenom, za katerega so bila dodeljena, in nedokončanje projekta, razen v primeru višje sile, se stranki izda odločba, s katero se zahteva vračilo izplačanih sredstev in določi rok vračila izplačanih sredstev. Če stranka teh sredstev ne vrne v roku, določenem s to odločbo, se ji zaračunajo zakonite zamudne obresti.

(3) Če stranka prepreči izvedbo pregleda na kraju samem tako, da pregleda ne dovoli ali ga ne omogoči, pristojni organ vlogo ali zahtevek zavrne in zahteva vračilo izplačanih sredstev v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) V primerih iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se stranko izključi iz ukrepa v skladu s petim odstavkom prejšnjega člena.

(5) V primeru neizpolnjevanja drugih obveznosti, ki izhajajo iz predpisa iz 44. člena tega zakona, se stranki določijo sankcije iz 88., 89. in 90. člena tega zakona v skladu s predpisom iz 44. člena tega zakona, pri čemer se za druge obveznosti štejejo zlasti:

1. prepoved uporabe ali spremembe naložbe v nasprotju s cilji ukrepa, odtujitev naložbe in prenehanje ali preselitev financirane dejavnosti izven EU v zahtevanem časovnem obdobju,
2. doseganje meril, pogojev ali obveznosti po odobritvi vloge ali zahtevka ali po izplačilu sredstev,
3. hramba dokumentacije,
4. poročanje,
5. označevanje vira financiranja,
6. spoštovanje pravil javnega naročanja.

(6) V predpisu iz 44. člena tega zakona se lahko določi, da se upravna sankcija za kršitev določenih obveznosti lahko uporabi šele po predhodnem opozorilu stranki, da bo taka sankcija uporabljena, če v določenem roku ne bo odpravila kršitve obveznosti ali bo ponovila kršitev obveznosti iz odločbe o pravici do sredstev.

(7) Ne glede na drugi, tretji, peti in šesti odstavek tega člena se v primeru neizpolnjevanja ali kršitev obveznosti stranki ne izda odločba o vračilu sredstev oziroma se ji ne določijo upravne kazni, če je neizpolnjevanje ali kršitev obveznosti posledica napake pristojnega ali drugega organa in kadar ni razumno pričakovati, da bi stranka napako lahko odkrila.

92. člen

(namerna neskladnost s pravili za dodelitev ali izplačilo sredstev)

(1) Za namen preverjanja spoštovanja pravil za dodelitev ali izplačilo sredstev iz ukrepov kmetijskih politik se za namerno neskladnost šteje neskladnost, pri kateri iz okoliščin očitno izhaja, da se je upravičenec zavedal, da bo imelo njegovo ravnanje ali opustitev za posledico neskladnost, vendar je vseeno hotel nastanek te posledice ali je vsaj privolil v nastanek te posledice.

(2) Vlada s predpisom iz 44. člena tega zakona predpiše ukrepe kmetijske politike, kjer se ugotavlja namerna neskladnost, in upravne sankcije iz 88., 89. in 90. člena tega zakona.

(3) Če zavezanec, v okviru pravil pogojenosti ali socialne pogojenosti, ponovi neskladnost, za katero mu je agencija dvakrat v treh zaporednih letih določila upravno sankcijo, se ta neskladnost šteje za namerno neskladnost v skladu s pravnimi akti EU.

93. člen

(posebni primeri odprave odločbe prve stopnje)

(1) Kadar je odločba izdelana samodejno z uporabo informacijskega sistema in je v njej nepravilno ugotovljeno dejansko stanje ali napačno uporabljen materialni predpis, agencija v enem letu po vročitvi odločbe stranki tako odločbo odpravi in izda novo odločbo. Kot datum izdaje nove odločbe se šteje datum na odločbi.

(2) Kadar pristojni organ na podlagi dokončnega poročila ali drugega končnega akta pristojnega nadzornega ali revizijskega organa ugotovi, da so bila sredstva dodeljena ali izplačana v nasprotju s predpisi ali predpisi niso bili v celoti pravilno uporabljeni, pristojni organ svojo odločbo v petih letih od dokončnosti odločbe odpravi in jo nadomesti z novo odločbo.

(3) Kadar pristojni organ ugotovi, da je v odločbi ugotovljeno dejansko stanje nepravilno ali nepopolno ugotovljeno, ker je stranka predložila lažne podatke ali ker stranka podatkov, pomembnih za odločitev, zaradi malomarnosti ni razkrila, svojo odločbo v petih letih od dokončnosti odločbe odpravi in jo nadomesti z novo odločbo.

(4) Pristojni organ v odločbi iz prejšnjega odstavka odloči tudi, da se stranka izključi iz istega ukrepa za koledarsko leto izreka in naslednje koledarsko leto.

(5) Pristojni organ v odločbi iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena zahteva tudi vračilo izplačanih sredstev in določi rok vračila izplačanih sredstev. Če stranka teh sredstev ne vrne v roku, določenem s to odločbo, se ji zaračunajo zakonite zamudne obresti.

(6) Zoper novo odločbo po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena je dovoljena pritožba, razen v primerih, ko v skladu z določbami tega zakona zoper odpravljeno odločitev agencije pritožba ni dovoljena.

94. člen

(odprava odločbe po nadzorstveni pravici)

(1) Organ, pristojen za nadzor, lahko po nadzorstveni pravici, poleg primerov iz zakona, ki ureja upravni postopek, odpravi odločbo pod pogoji, v roku in iz razlogov, določenih v pravnem aktu EU ali nacionalnem predpisu, ki določa obveznost vračila strankam, kadar jim je bilo z odločbo odobrenih preveč sredstev ali upravičenj.

(2) Če predpis roka iz prejšnjega odstavka ne določa drugače, lahko pristojni organ odločbo odpravi v petih letih od vročitve odločbe.

95. člen

(enotna odločba)

(1) Kadar je pri organu druge stopnje vloženih več kot pet pritožb zoper odločbe prve stopnje ali predlogov za odpravo po nadzorstveni pravici in se pravice ali obveznosti opirajo na isto ali podobno dejansko stanje in isto pravno podlago ter pristojni organ druge stopnje ugotovi, da so pritožbe ali predlogi utemeljeni, lahko izda enotno odločbo.

(2) Z enotno odločbo organ odpravi odločbe v delu, ki je nepravilen, in vrne zadeve agenciji v ponovni postopek. Organ druge stopnje je dolžan s svojo enotno odločbo opozoriti organ prve stopnje, glede česa je treba dopolniti postopek, organ prve stopnje pa mora vseskozi ravnati po tej odločbi.

(3) Sestavni del enotne odločbe je seznam z imeni strank in njihovih zakonitih zastopnic ali zakonitih zastopnikov ali pooblaščenk ali pooblaščencev ter označba prvostopne odločbe.

(4) Enotna odločba se pošlje agenciji, ki mora brez odlašanja, najpozneje pa v 30 dneh od prejema zadeve, izdati nove odločbe. Strankam se kopija enotne odločbe brez posebnega seznama vroči skupaj z novo odločbo. Zoper novo odločbo je dovoljena pritožba.

96. člen

(obnova postopka)

(1) Postopek, ki je končan z odločbo, zoper katero v upravnem postopku ni rednega pravnega sredstva, se poleg razlogov iz zakona, ki ureja splošni upravni postopek, obnovi tudi, če:

– odločba temelji na upravni odločbi, ki je bila pravnomočno spremenjena, razveljavljena ali odpravljena;

– če za obnovo postopka pristojni organ na podlagi pravnomočne odločbe drugega pristojnega organa izve za nova dejstva, ki bi lahko sama zase ali v zvezi z že ugotovljenimi dejstvi pripeljala do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva upoštevana v prejšnjem postopku.

(2) Stranka lahko predlaga obnovo iz vseh obnovitvenih razlogov v treh mesecih. Rok začne teči v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek, v primerih iz prejšnjega odstavka pa od dneva, ko je stranka izvedela za pravnomočno odločbo.

(3) Pristojni organ lahko začne postopek obnove po uradni dolžnosti iz vseh obnovitvenih razlogov v petih mesecih. Rok začne teči v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek; v primeru iz prve alineje prvega odstavka tega člena od dneva, ko je odločba postala pravnomočna, v primeru iz druge alineje prvega odstavka tega člena pa od dneva, ko je pristojni organ izvedel za pravnomočno odločbo drugega pristojnega organa.

(4) Sklep o dovolitvi obnove ali sklep o obnovi se izda skupaj z odločbo.

(5) Po preteku petih let od dokončnosti odločbe se obnova ne more več predlagati niti ne uvesti po uradni dolžnosti, razen glede obnovitvenih razlogov, za katere zakon, ki ureja splošni upravni postopek, določa daljši rok.

97. člen

(poračunavanje in vračilo neupravičeno izplačanih sredstev)

(1) Sredstva, ki jih mora stranka na podlagi izvršljive odločbe vrniti, lahko pristojni organ poračuna s sredstvi, ki stranki še niso bila izplačana, in sicer iz katerega koli ukrepa kmetijske politike, če pravni akti EU ne določajo drugače, sicer mora pristojni organ takoj zahtevati vračilo v proračun.

(2) Če stranka, ki mora vrniti sredstva, poleg glavnice dolguje tudi obresti in stroške, se ti vračunavajo tako, da se najprej odplača glavnica, nato obresti in končno stroški.

98. člen

(obročno plačilo dolga in odlog plačila)

(1) Stranka lahko pred iztekom z odločbo določenega roka za vračilo sredstev pri agenciji vloži vlogo za obročno plačilo dolga iz naslova ukrepov kmetijske politike.

(2) Najnižji skupni znesek dolga stranke, za katerega se dovoli obročno plačilo, je 500 eurov.

(3) Na podlagi vloge stranke se lahko dovoli obročno plačilo dolga v treh trimesečnih obrokih. V tem primeru se nominalni znesek dolga razdeli na tri enake dele ali obroke, pri katerih se določi tudi datum njihove zapadlosti.

(4) Če stranka zamudi s plačilom za kateri koli posamezni obrok, se dolg takoj izterja v celoti. Agencija v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo dolga, stranko opozori na posledice zamude. Zakonske zamudne obresti se obračunajo od dneva zapadlosti posameznega obroka do dneva plačila, če pravni akti EU ne določajo drugače.

(5) Vloga za obročno plačilo dolga mora biti vložena na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani agencije.

(6) Odlog plačila dolga iz naslova ukrepov skupne kmetijske politike ni mogoč.

99. člen

(neupravičeno izplačana sredstva pod določenim zneskom)

(1) O vračilu neupravičeno izplačanih sredstev ali odvzemu neutemeljeno dodeljenih upravičenj, ki ne presegajo zneska, določenega za opustitev izterjave v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije, se odločba ne izda.

(2) Če zakon iz prejšnjega odstavka ne določa najnižjega zneska, določenega za opustitev izterjave, znesek za opustitev izterjave, brez obresti, znaša 250 eurov.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se izda odločba v primeru, če:

– se zahteva vračilo neupravičenih izplačanih sredstev na podlagi odločbe, s katero se odloči o delnem ali celotnem zasegu varščine;

– v skladu s predpisi razlog, zaradi katerega bi bilo treba zahtevati vračilo podpore, v drugih postopkih vpliva na pravico do prejema podpore.

100. člen

(rok za odločitev o vračilu sredstev)

(1) Kadar je v zapisniku o pregledu na kraju samem, s pravnomočno odločbo drugega pristojnega organa, z dokončnim poročilom ali drugim končnim aktom pristojnega nadzornega ali revizijskega organa, ali z drugim dokumentom ugotovljeno, da stranka ne izpolnjuje ali krši obveznosti oziroma da so ji bila sredstva neupravičeno izplačana zaradi nepravilnosti, agencija odloči o vračilu sredstev, če ugotovi, da so za to izpolnjeni pogoji. Agencija izda odločbo za vračilo sredstev v 18 mesecih od datuma prejema zapisnika o pregledu na kraju samem, pravnomočne odločbe drugega pristojnega organa, dokončnega poročila ali drugega končnega akta pristojnega nadzornega ali revizijskega organa ali drugega dokumenta drugega organa ali tretje osebe oziroma od datuma nastanka drugega dokumenta agencije.

(2) Postopki v skladu s prejšnjim odstavkom se začnejo ali nadaljujejo tudi po poteku roka iz prejšnjega odstavka.

101. člen

(pridobivanje podatkov zaradi kontrole)

Zaradi kontrole upravičenosti izplačil mora davčni organ na pisno zahtevo agencije v treh mesecih pridobiti in posredovati podatke iz poslovnih knjig, davčnih evidenc, knjigovodskih listin in druge dokumentacije upravičenca ali tretje osebe v zvezi z izvedbo sofinancirane dejavnosti.

2. ODDELEK
POSTOPEK ZA IZVAJANJE UKREPOV KMETIJSKE POLITIKE NA PODLAGI JAVNEGA RAZPISA

102. člen

(uporaba postopka)

Pri izvajanju ukrepov na podlagi javnega razpisa se uporabljajo določbe 63. do 100. člena tega zakona, razen določb 67. člena, prvega, drugega in tretjega odstavka 70. člena za vloge na podlagi odprtega javnega razpisa iz prve alineje prvega odstavka 103. člena tega zakona ter določb 76., 77. in 83. člena tega zakona.

103. člen

(čas in način vložitve vloge)

(1) Če stranka vlogo pošlje po pošti, jo mora poslati s priporočeno pošiljko. Pri vlogi, ki je poslana s priporočeno pošiljko, se za čas vložitve šteje čas oddaje pošiljke na pošti. Kadar na priporočeni pošiljki čas oddaje pošiljke ni ugotovljen kljub poizvedbi na pošti, se šteje, da je vloga vložena kot zadnja na dan, ko je bila pošiljka oddana na pošti. Vloga, poslana po pošti kot navadna pošiljka, se zavrže.

(2) Kadar vlogo izroči stranka neposredno pri pristojnem organu, se za čas vložitve šteje čas prejema pošiljke v glavni pisarni pristojnega organa.

(3) Vloga, ki se vloži v elektronski obliki, se šteje za vloženo takrat, ko njen sprejem samodejno evidentira informacijski sistem agencije za sprejem vlog.

(4) Če sta dve ali več vlog vloženi istočasno in je vrstni red pomemben za dodelitev sredstev, se vrstni red prispelih vlog določi na podlagi objektivnega merila, določenega v predpisu iz 44. člena tega zakona.

104. člen

(obliki javnih razpisov)

(1) Vlada s predpisom iz 44. člena tega zakona predpiše vrsto javnega razpisa:

– odprt javni razpis, kjer se vloge odpirajo in obravnavajo po vrstnem redu oddaje vlog, ali;

– zaprt javni razpis, kjer se vloge odpirajo in obravnavajo sočasno.

(2) Vloga za posamezni javni razpis se odobri:

– v odprtih javnih razpisih: po vrstnem redu prejema popolnih vlog, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor, če so ta določena, do porabe sredstev;

– v zaprtih javnih razpisih: na podlagi prejema popolnih vlog, ki dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor po vrstnem redu od najvišje do najnižje točkovane vloge, za katero so razpisana sredstva v celoti še na voljo in izpolnjujejo predpisane pogoje.

(3) S predpisom iz 44. člena tega zakona se lahko določi, da se, ne glede na drugo alinejo prejšnjega odstavka, prva vloga na javni razpis po vrstnem redu točkovanja, ki še izpolnjuje predpisane pogoje in dosega zadostno število točk, vendar razpoložljiva sredstva ne zadoščajo več za dodelitev sredstev v celoti, lahko odobri do višine razpoložljivih sredstev, če se stranka s tem strinja in pred odobritvijo vloge na javni razpis izkaže, da bo tudi z dodelitvijo razpoložljivih sredstev izpolnjen namen, za katerega ji bodo odobrena sredstva na javnem razpisu. V predpisu iz 44. člena tega zakona se opredelijo dokazila glede izkazovanja namena dodelitve sredstev iz tega odstavka.

(4) Če gre za javni razpis iz druge alineje prvega odstavka tega člena, se sredstva na posameznem javnem razpisu lahko dodelijo po sklopih glede na merila, ki se določijo s predpisom iz 44. člena tega zakona. V primeru iz prejšnjega stavka se lahko ne glede na drugo alinejo drugega odstavka tega člena odobri le ena vloga, ki je popolna, je pri ocenjevanju na podlagi meril za izbor vlog prejela najvišje število točk in izpolnjuje predpisane pogoje.

(5) Ne glede na drugo alinejo drugega odstavka tega člena se v predpisu iz 44. člena tega zakona lahko pri zaprtih javnih razpisih določi, da se sredstva razdelijo proporcionalno glede na delež doseženih točk od skupnega števila točk, glede na razpisana sredstva in glede na skupno vrednost zaprošenih sredstev.

(6) Če gre za javni razpis iz druge alineje prvega odstavka tega člena in imata po ocenitvi vlog na podlagi meril za izbor dve ali več vlog enako število točk, razpisana sredstva pa ne zadoščajo za odobritev teh vlog v celoti, se vlogam z enakim številom točk sredstva dodelijo po vrstnem redu prejema popolnih vlog do porabe sredstev.

105. člen

(odobritev vlog v okviru lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost)

Ne glede na prejšnji člen, o odobritvi vloge, ki jo na podlagi pravnih aktov EU, ki urejajo lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, vloži lokalna akcijska skupina, odloča agencija v upravnem postopku, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

106. člen

(razveljavitev javnega razpisa)

(1) Javni razpis, za katerega se izkaže, da je v nasprotju s pravnimi akti EU ali predpisi za njihovo izvrševanje, se razveljavi.

(2) Vloge, o katerih do razveljavitve javnega razpisa še ni odločeno, se s sklepom zavržejo.

107. člen

(vloga)

(1) Pri odprtem javnem razpisu se upošteva dopolnitev vloge, ne da bi bila stranka na dopolnitev pozvana, do zaprtja javnega razpisa, objavljenega na spletni strani ministrstva. Šteje se, da je bila vloga vložena takrat, ko je bila dopolnjena.

(2) Pri zaprtem javnem razpisu se upoštevajo vsebinske spremembe vlog, ki so, ne da bi bila stranka na dopolnitev pozvana, poslane do zaprtja javnega razpisa.

(3) Vloga, pri kateri obstaja sum na nepravilnost, kot to določajo pravni akti EU, ki urejajo zaščito finančnih interesov EU, se ne obravnava sočasno z ostalimi vlogami ali po vrstnem redu oddaje vlog, sredstva, zaprošena s to vlogo, pa se štejejo za porabljena na tem javnem razpisu. Če se sum izkaže za neutemeljen, se vloga odobri, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 108. člena tega zakona. Pristojni organ sum na nepravilnosti preveri najpozneje v enem letu od vložitve popolne vloge.

(4) Uradna oseba o razlogih za sum iz prejšnjega odstavka napiše uradni zaznamek z utemeljitvijo. O obravnavi vloge v skladu s prejšnjim odstavkom se stranka obvesti z obvestilom.

(5) Stranka nima pravice do vpogleda v dokumente, ki so v zvezi s postopkom razjasnjevanja suma iz tretjega odstavka tega člena, če bi njihovo razkritje škodovalo izvedbi postopka razjasnjevanja tega suma.

(6) Vloga, pri kateri je treba postopek obravnave prekiniti zaradi rešitve predhodnega vprašanja ali smrti stranke, se ne obravnava sočasno z ostalimi vlogami ali po vrstnem redu oddaje vlog, sredstva, zaprošena s to vlogo, pa se štejejo za porabljena na tem javnem razpisu.

(7) S predpisom iz 44. člena tega zakona se lahko določijo obvezne priloge, brez katerih se vloga zavrže brez pozivanja na dopolnitev, in podrobnejši postopki za obravnavo vlog.

(8) V javnem razpisu se določijo dokazila glede meril za izbor vlog, brez katerih se vloga pri posameznem merilu oceni z nič točkami brez pozivanja na dopolnitev, in podrobnejši postopek za ocenjevanje vlog.

(9) Stranka, ki je fizična oseba, na dan vložitve vloge na javni razpis ne sme biti v postopku osebnega stečaja. Stranka, ki je samostojni podjetnik posameznik ali pravna oseba, na dan vložitve vloge na javni razpis ne sme biti v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja.

108. člen

(odločba o pravici do sredstev)

(1) Strankam, katerih vloge izpolnjujejo predpisane pogoje iz predpisov in javnega razpisa in so za ta namen zagotovljena sredstva, pristojni organ izda odločbo o pravici do sredstev.

(2) Strankam, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prejšnjega odstavka, se izda zavrnilna odločba.

(3) Ne glede na določbo 111. člena tega zakona se s predpisom iz 44. člena tega zakona lahko določi, da se za posamezen ukrep stranki sredstva izplačajo na podlagi odločbe iz prvega odstavka tega člena.

109. člen

(sprememba obveznosti o pravici do sredstev)

(1) Po izdaji odločbe o pravici do sredstev in pred potekom roka za izpolnitev obveznosti iz predpisov, javnega razpisa in odločbe o pravici do sredstev, lahko stranka vloži obrazloženi zahtevek za spremembo obveznosti, določenih v odločbi o pravici do sredstev. Če bi bile tudi s spremembo obveznosti izpolnjene vse zahteve iz predpisov in javnega razpisa ter dosežen namen, za katerega je bila stranki dodeljena pravica do sredstev, pristojni organ strankinemu zahtevku za spremembo ugodi.

(2) Pristojni organ v primeru iz prejšnjega odstavka izda odločbo, s katero določi, da se spremeni obveznost.

(3) V primeru, da pristojni organ ugotovi, da ni dosežen namen iz prvega odstavka tega člena, z odločbo strankin zahtevek za spremembo obveznosti zavrne.

(4) Obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti iz prvega odstavka tega člena lahko stranka vloži dvakrat. Če ima v odločbi o pravici do sredstev predvidenih več zahtevkov za izplačilo sredstev, pa največ tolikokrat, kot je v odločbi o pravici do sredstev predvidenih zahtevkov za izplačilo sredstev.

(5) Podrobnejši pogoji za spremembo obveznosti o pravici do sredstev se lahko določijo s predpisom iz 44. člena tega zakona.

110. člen

(odrek pravici do sredstev)

(1) Če se stranka odreče pravici do sredstev iz odločbe iz prvega odstavka 108. člena tega zakona, o tem pisno obvesti pristojni organ v roku, ki se določi s predpisom iz 44. člena tega zakona in ne sme biti krajši od 60 dni od vročitve odločbe.

(2) Umik obvestila iz prejšnjega odstavka ni mogoč.

(3) Pristojni organ v primeru iz prvega odstavka tega člena izda odločbo o odreku pravici do sredstev.

(4) Z odločbo iz prejšnjega odstavka se stranko izključi iz istega ukrepa kmetijske politike, za koledarsko leto ugotovitve in naslednje koledarsko leto.

(5) Če so bila stranki sredstva že izplačana, pristojni organ v odločbi iz tretjega odstavka tega člena zahteva vračilo izplačanih sredstev in določi rok vračila izplačanih sredstev. Stranki se v primeru iz prejšnjega stavka zaračunajo zakonske zamudne obresti, ki tečejo od dneva izplačila sredstev do dneva izdaje odločbe.

111. člen

(zahtevek za izplačilo sredstev)

(1) Za izplačilo sredstev, ki so bila odobrena z odločbo iz prvega odstavka 108. člena tega zakona, stranke vlagajo zahtevke, razen v primeru iz tretjega odstavka 108. člena tega zakona.

(2) Zahtevek, ki izpolnjuje pogoje iz predpisov, javnega razpisa in odločbe o pravici do sredstev, organ odobri in sredstva izplača na strankin transakcijski račun. Nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku za izplačilo v celoti ugodeno.

(3) Če zahtevku stranke ni v celoti ugodeno, pristojni organ o zahtevku odloči z odločbo.

(4) Zahtevek, ki je v nasprotju z zahtevami iz predpisov, javnega razpisa ali odločbe o pravici do sredstev, organ z odločbo zavrne.

(5) Če pristojni organ v primeru iz tretjega odstavka tega člena zavrne znesek, ki znaša do največ dva odstotka celotne vrednosti zahtevka ali zavrnjen znesek ne presega 50 eurov, lahko izda odločbo s skrajšano obrazložitvijo, ki vsebuje samo kratko obrazložitev strankinega zahtevka, sklicevanje na predpise, na podlagi katerih je bilo o zahtevku odločeno, in pravni pouk. V pravnem pouku pristojni organ stranko pouči o pravici do vložitve ugovora zoper tako odločbo in posledicah, če ugovora ne vloži, roku in organu za vložitev ugovora. Prav tako jo pouči, da bo v primeru, če ugovoru ne bo ugodeno, izdana odločba s polno obrazložitvijo.

(6) Stranka lahko v primeru iz prejšnjega odstavka pri pristojnem organu, ki je odločil o zahtevku, vloži ugovor v petnajstih dneh od vročitve odločbe s skrajšano obrazložitvijo. Pristojni organ preveri navedbe stranke iz ugovora in izda odločbo.

(7) Zoper odločbo, izdano na ugovor stranke, je dopustna pritožba. Rok za vložitev pritožbe začne teči od vročitve odloč-

be, s katero je bilo odločeno o ugovoru stranke. Če stranka ugovora ne vloži, postane odločba s skrajšano obrazložitvijo dokončna in pravnomočna.

(8) Zahtevek lahko stranka kadar koli v celoti ali delno pisno umakne, razen če je pristojni organ stranko že obvestil o kakršnih koli primerih neskladnosti ali da namerava opraviti pregled na kraju samem.

(9) V predpisu iz 44. člena tega zakona se lahko predpiše upravna kazen v obliki znižanja izplačila sredstev v primeru, ko pristojni organ ugotovi razliko med upravičenimi in zaprošenimi sredstvi, ki jih stranka uveljavlja z zahtevkom.

(10) Stranka, ki je fizična oseba, na dan vložitve zahtevka za izplačilo sredstev in na dan odločanja o zahtevku za izplačilo sredstev ne sme biti v postopku osebnega stečaja. Stranka, ki je samostojni podjetnik posameznik ali pravna oseba, na dan vložitve zahtevka za izplačilo sredstev in na dan odločanja o zahtevku za izplačilo sredstev ne sme biti v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja.

IV. POGLAVJE
SISTEM ZNANJA IN INOVACIJ V KMETIJSTVU

1. ODDELEK
SKUPNE DOLOČBE

112. člen

(sistem znanja in inovacij v kmetijstvu)

(1) Sistem znanja in inovacij v kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: sistem AKIS) pomeni organiziran pretok znanja in inovacij med deležniki sistema AKIS iz drugega odstavka tega člena, ki ustvarjajo, izmenjujejo in uporabljajo znanje v kmetijstvu, živilstvu, gozdarstvu, prehrani in na sorodnih področjih. Cilj sistema AKIS je krepitev povezovanja in sodelovanja deležnikov sistema AKIS ter večja uporaba znanja, novih tehnologij, praks in inovacij.

(2) Deležniki sistema AKIS so fizične in pravne osebe javnega in zasebnega sektorja, ki se ukvarjajo s kmetijstvom, živilstvom, gozdarstvom, prehrano in drugimi sorodnimi vsebinskimi področji, izobraževanjem, raziskovanjem, strokovnimi nalogami in svetovanjem.

(3) Za usklajeno delovanje sistema AKIS, sodelovanje deležnikov sistema, skrb za mrežo deležnikov iz drugega odstavka tega člena ministrstvo vzpostavi koordinacijsko telo sistema AKIS.

(4) Minister lahko imenuje delovne skupine za koordinacijo deležnikov po posameznih vsebinskih področjih sistema AKIS.

(5) Za izmenjavo in prenos znanja ministrstvo vzpostavi in upravlja portal znanja, ki je enotno spletno mesto za dostop do informacij, gradiv in rezultatov projektov za vse deležnike sistema AKIS.

2. ODDELEK
IZOBRAŽEVALNA, ZNANSTVENORAZISKOVALNA IN INOVACIJSKA DEJAVNOST V KMETIJSTVU

113. člen

(izobraževanje in usposabljanje)

(1) Ministrstvo predlaga in daje pobude za različne oblike izobraževanja in usposabljanja za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja, živilstva in prehrane v sodelovanju z deležniki sistema AKIS.

(2) Ministrstvo sofinancira ukrepe za vzpostavitev ugodnih razmer za izvajanje formalnega izobraževanja in usposabljanja.

(3) Podrobnejše pogoje in merila za dodelitev sredstev iz tega člena predpiše vlada s predpisom iz 44. člena tega zakona.

114. člen

(znanstvenoraziskovalna in inovacijska dejavnost)

Ministrstvo v skladu s strateškimi usmeritvami razvoja slovenskega kmetijstva, živilstva in prehrane samostojno ali v sodelovanju z drugimi organi financira ali sofinancira raziskovalne, razvojne in inovacijske projekte ter raziskovalno in razvojno infrastrukturo v okviru raziskovalnih in inovacijskih programov ter instrumentov oziroma ukrepov na nacionalni ravni in na ravni EU.

115. člen

(demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo)

(1) Z namenom krepitve sistema znanja in inovacij v kmetijstvu in demonstracijskih dejavnosti se določi demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo.

(2) Demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo je kmetijsko gospodarstvo, na katerem se izvajajo: razvoj, preizkušanje, uvajanje, prikaz ali razširjanje novih sort, pasem, procesov, praks in tehnologij, strojev in opreme v pridelavi kmetijskih rastlin, reji živali in predelavi ter druge aktivnosti povezane s kmetijstvom, za potrebe:

– izmenjave znanja, zlasti med nosilci kmetijskih gospodarstev;

– javnih služb oziroma javnih pooblastil v kmetijstvu;

– formalnega izobraževanja v skladu z zakonodajo na področju šolstva in neformalnega izobraževanja ter usposabljanja na področju kmetijstva;

– raziskav in poskusov na področju kmetijstva ter

– ostale zainteresirane javnosti.

(3) Dejavnosti iz prejšnjega odstavka izvaja nosilec kmetijskega gospodarstva sam, s člani družinske kmetije oziroma zaposlenimi na družinski kmetiji, v sodelovanju z drugim nosilcem kmetijskega gospodarstva, člani druge družinske kmetije ali zaposlenimi na drugi družinski kmetiji, izvajalcem javne službe v kmetijstvu, izobraževalno, raziskovalno oziroma svetovalno organizacijo.

(4) Status demonstracijskega kmetijskega gospodarstva lahko nosilec kmetijskega gospodarstva na podlagi vloge pridobi z odločbo ministrstva, če izpolnjuje naslednja pogoja:

– opravlja kmetijsko dejavnost v skladu s tem zakonom in

– zagotavlja ustrezne kadrovske, materialne, tehnične in druge pogoje za izvajanje demonstracijskih dejavnosti iz drugega odstavka tega člena.

(5) Demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo lahko uporablja oznako demonstracijskega kmetijskega gospodarstva.

(6) Minister predpiše podrobnejše kadrovske, materialne, tehnične in druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo, podrobnejše vrste demonstracijskih dejavnosti, podrobnejšo obliko in uporabo oznake ter način označevanja demonstracijskega kmetijskega gospodarstva.

(7) Če demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo preneha izpolnjevati pogoj iz tega člena, minister določi rok, v katerem mora demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo izpolniti zahtevani pogoj. Če pogoj ni izpolnjen, minister po uradni dolžnosti izbriše demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo iz evidence demonstracijskih kmetijskih gospodarstev iz 185. člena tega zakona. Nosilec kmetijskega gospodarstva lahko vloži vlogo za prenehanje statusa demonstracijskega kmetijskega gospodarstva.

3. ODDELEK
JAVNE SLUŽBE V KMETIJSTVU

116. člen

(opredelitev)

(1) Javna služba na področju kmetijstva je s tem zakonom ali z zakonom, ki ureja posamezna področja javnih služb v kmetijstvu, določena dejavnost, pri izvajanju katere ima izvajalec v javnem interesu posebne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: obveznosti javne službe).

(2) Za javne službe na področju kmetijstva se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske javne službe, če ta ali drug poseben zakon ne določa drugače.

(3) Kadar je izvajanje javne službe na področju kmetijstva povezano tudi z razmerji javno-zasebnega partnerstva, se za ta razmerja uporabljajo določbe zakona, ki ureja javno-zasebno partnerstvo.

(4) Način izvajanja posamezne javne službe na področju kmetijstva predpiše vlada v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja posamezna področja javnih služb v kmetijstvu, zakonom, ki ureja gospodarske javne službe, in pravnimi akti EU o državnih pomočeh.

(5) Za javne službe, ki se izvajajo na podlagi mednarodnih pogodb ali drugih aktov, ki jih je sprejela ali k njim pristopila Republika Slovenija, predpiše vlada način izvajanja teh javnih služb tudi v skladu s temi mednarodnimi akti.

117. člen

(obveznosti javne službe)

(1) Obveznosti javne službe na področju kmetijstva so:

1. trajno in nepretrgano opravljanje dejavnosti in izvajanje storitev;
2. omogočanje storitev za vsako fizično ali pravno osebo, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo po tem zakonu ali izkaže pravni interes;
3. izvajanje dejavnosti in storitev v skladu z letnim programom dela javne službe iz 125. člena tega zakona;
4. izvajanje storitev po določeni ceni;
5. zagotavljanje transparentnega in javnega delovanja;
6. zagotavljanje ločenega evidentiranja dejavnosti in storitev ter morebitnih drugih dejavnosti, ki jih izvaja ista pravna oseba;
7. hramba dokumentacije;
8. opravljanje dejavnosti in storitev do izbire novega izvajalca javne službe.

(2) Zakon lahko predpiše tudi druge obveznosti javne službe.

(3) Vlada predpiše podrobnejše obveznosti posamezne javne službe.

(4) Če izvajalec javne službe ne zagotovi storitve javne službe osebi, kateri jo je dolžan zagotoviti, ali ne zagotovi storitev po predpisani ceni in drugih predpisanih pogojih, lahko uporabnik storitve od ministrstva zahteva, da odloči o uporabnikovi pravici z odločbo v upravnem postopku in z njo izvajalcu javne službe naloži ustrezno ravnanje.

118. člen

(izvajalci javnih služb)

(1) Javne službe na področju kmetijstva lahko izvajajo javni zavodi, katerih ustanoviteljica je Republika Slovenija ali KGZS, lahko pa jih izvaja tudi KGZS ali se za njihovo izvajanje podeli koncesija v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

(2) Izvajalci javnih služb iz prejšnjega odstavka lahko imajo za nalogo posamezne javne službe enega ali več podizvajalcev, pri čemer je lahko podizvajalec izvajalca iz 120. člena tega zakona le javni zavod, razmejitev nalog med izvajalcem in podizvajalcem pa mora biti vsebinsko in finančno natančno opredeljena v letnem program dela javne službe.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko izvajalec državne javne službe na osuševalnih in namakalnih sistemih za opravljanje nalog upravljanja izbere podizvajalca po predpisih o javnem naročanju, vendar največ za 20 % predvidenih letnih ur v okviru nalog upravljanja. Za opravljanje rednega in investicijskega vzdrževanja osuševalnih in namakalnih sistemov, se podizvajalec izbere v skladu s predpisi o javnem naročanju.

119. člen

(izbira izvajalcev javne službe z javnim razpisom)

(1) Izvajalec javne službe na področju kmetijstva se izbere z javnim razpisom za obdobje najmanj treh let in največ sedmih let.

(2) O izbiri izvajalca javne službe odloči minister z odločbo.

(3) Z izvajalcem javne službe sklene minister pogodbo, s katero se uredijo medsebojna razmerja.

120. člen

(neposredno imenovanje izvajalcev javnih služb)

(1) Ne glede na prejšnji člen javni razpis ni potreben za:

– področje javne službe kmetijskega svetovanja, ki jo opravlja KGZS z javnimi zavodi, katerih ustanoviteljica je,

– področja javnih služb strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin in nalog rastlinske genske banke ter za področje državne javne službe na osuševalnih in namakalnih sistemih, za katera so ustanovljeni javni zavodi.

(2) Izvajalec javne službe iz prejšnjega odstavka mora izpolnjevati naslednje pogoje:

– njegovi strateški cilji so enaki ciljem javne službe;

– pri opravljanju javne službe upošteva javni interes;

– na trgu izvaja manj kot 20 % dejavnosti, ki je predmet javne službe.

(3) Ministrstvo pozove izvajalce iz prvega odstavka tega člena k predložitvi vloge in pred imenovanjem poleg pogojev iz prejšnjega odstavka preveri tudi izpolnjevanje pogojev in usposobljenost za izvajanje javne službe iz 116., 117., 127. in 128. člena tega zakona.

(4) Če so izpolnjeni pogoji iz drugega in tretjega odstavka tega člena, minister z odločbo imenuje izvajalca javne službe za obdobje najmanj treh let in največ sedmih let ter z njim sklene pogodbo, s katero se uredijo medsebojna razmerja in financiranje v določenem obdobju.

(5) Če izvajalec javne službe ne izpolnjuje več pogojev iz drugega in tretjega odstavka tega člena, minister določi rok, v katerem mora izvajalec izpolniti zahtevane pogoje. Če izvajalec teh pogojev še vedno ne izpolni, minister prekliče imenovanje. Minister prekliče imenovanje tudi v primerih hujših kršitev določb pogodbe iz prejšnjega odstavka ali goljufije.

(6) Imenovanje lahko preneha tudi sporazumno, kadar s tem soglašata minister in izvajalec javne službe.

121. člen

(financiranje javne službe)

(1) Javna služba na področju kmetijstva se lahko financira iz:

– delnega ali celotnega plačila cene za opravljeno storitev;

– proračuna Republike Slovenije in občin;

– prispevkov v obliki javne dajatve;

– drugih virov.

(2) Republika Slovenija financira ali subvencionira posamezne storitve javne službe v kmetijstvu v skladu s programom te javne službe in predpisi EU o državnih pomočeh.

(3) Izvajalci javnih služb morajo sredstva iz proračuna Republike Slovenije za financiranje programa javnih služb nameniti le za izvajanje programa javne službe.

122. člen

(cene storitev javne službe)

(1) Uporabniki storitev javne službe na področju kmetijstva v celoti plačujejo ceno posamezne storitve, lahko pa se cene za posamezne storitve za uporabnike tudi subvencionirajo tako, da uporabniki plačujejo del cene ali da so za uporabnike storitve brezplačne.

(2) Minister predpiše cene storitev posamezne javne službe na področju kmetijstva ter višino in vir za subvencioniranje

cen iz prejšnjega odstavka v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe, in tem zakonom.

(3) Cene storitev javne službe so lahko nižje ali enake cenam primerljivih storitev na trgu.

123. člen

(financiranje javne službe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin na področju hmeljarstva)

(1) Uporabniki javne službe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin na področju hmeljarstva za strokovni nalogi v proizvodnji kmetijskih rastlin žlahtnjenje in tehnologija pridelave in predelave hmelja so nosilci kmetijskih gospodarstev, vpisani v evidenco iz tega zakona, ki v posameznem koledarskem letu pridelujejo hmelj na hmeljiščih na območju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: hmeljarji).

(2) Uporabniki iz prejšnjega odstavka so dolžni plačati prispevek za del stroškov izvajanja javne službe iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: prispevek). Preostali del sredstev do polne vrednosti stroškov izvajanja javne službe iz prejšnjega odstavka, se financira iz proračuna Republike Slovenije.

(3) S sredstvi, zbranimi na podlagi prispevka, razpolaga izvajalec javne službe v hmeljarstvu.

(4) Osnova za prispevek v posameznem letu je vrednost strokovnih nalog iz prvega odstavka tega člena iz letnega finančnega načrta iz 125. člena tega zakona.

(5) Stopnja skupnega zneska prispevka vseh hmeljarjev v obdobju 2030–2040, ob predvidenem letnem pridelku hmelja 2.500 ton za javno službo iz prvega odstavka tega člena za strokovno nalogo žlahtnjenje hmelja je 23,94 %, kar znaša najmanj 46.000 eurov letno oziroma 1,84 eura na 100 kilogramov hmelja, stopnja prispevka za javno službo iz prvega odstavka tega člena za strokovno nalogo tehnologija pridelave in predelave hmelja pa je 12,91 %, kar znaša najmanj 15.000 eurov letno oziroma 0,60 eura na 100 kilogramov hmelja.

(6) Znesek prispevka posameznega hmeljarja se določi sorazmerno, pri čemer se upošteva pridelek hmelja posameznega hmeljarja na območju Republike Slovenije v posameznem koledarskem letu v razmerju do skupne količine certificiranega pridelka hmelja v Republiki Sloveniji v posameznem koledarskem letu.

(7) V soglasju z vlado lahko izvajalec javne službe stopnjo prispevka iz prejšnjega odstavka poviša ali zniža za največ 20 % glede na obseg izvajanja javne službe iz prvega odstavka tega člena in ob upoštevanju predvidenega letnega pridelka hmelja 2.500 ton.

(8) Minister lahko podrobneje predpiše način ugotavljanja višine zneska prispevka ob upoštevanju meril iz tega člena.

124. člen

(plačilo prispevka javne službe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin na področju hmeljarstva)

(1) Izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena uporabnikom nalog javne službe iz prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: zavezanec za plačilo prispevka) odmeri prispevek.

(2) Nalogo iz prejšnjega odstavka izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena opravlja kot javno pooblastilo.

(3) Prispevek nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka odmeri z odločbo, izdano v upravnem postopku. O pritožbi zoper odločbo o odmeri prispevka odloča ministrstvo.

(4) Rok za plačilo prispevka je 30 dni.

(5) Od prispevkov, ki jih zavezanec za plačilo prispevka ni plačal v roku iz prejšnjega odstavka, se zaračunajo zamudne obresti po obrestni meri, kot jo določa zakon, ki ureja predpisano obrestno mero zamudnih obresti.

(6) Od zamudnih obresti, ki jih zavezanec za plačilo prispevka ni plačal, in od stroškov postopka izterjave, se zamudne obresti ne zaračunavajo.

(7) Pravica do odmere prispevka zastara v dveh letih od 31. decembra tistega leta, v katerem bi bilo treba prispevek odmeriti.

(8) Izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko na podlagi vloge zavezanca za plačilo prispevka, ki priloži dokazila o svojih dohodkih in premoženjskem stanju, dovoli:

– odlog dolga, nastalega z odmero plačila prispevka, ali plačilo dolga, nastalega z odmero plačila prispevka, v največ šestih mesečnih obrokih, če bi se s plačilom lahko ogrozilo preživljanje zavezanca za plačilo prispevka, ali

– odpis dolga, nastalega z odmero prispevka, v delu ali celoti, če bi se s plačilom dolga lahko ogrozilo preživljanje zavezanca za plačilo prispevka.

(9) Natančnejša merila za odlog plačila dolga, plačilo dolga v obrokih ali odpis dolga, nastalega z odmero prispevka, določi izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena.

125. člen

(usmeritve in cilji ter letni program dela javne službe)

(1) Vlada v skladu s cilji kmetijske politike predpiše podrobnejše usmeritve in cilje javne službe za obdobje najmanj treh let in največ sedmih let, če ni drugače določeno z drugim zakonom.

(2) Ministrstvo pošlje izvajalcu javne službe izhodišča za pripravo letnega finančnega načrta oziroma letnega programa dela javne službe, ki morajo biti za posamezno javno službo v skladu z večletnim vsebinskim programom iz četrtega odstavka 131. člena tega zakona, četrtega odstavka 133. člena tega zakona, tretjega odstavka 134. člena tega zakona in drugega odstavka 137. člena tega zakona, če ni drugače določeno z drugim zakonom.

(3) Če z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije, ni določeno drugače, se v letnem programu dela javne službe, na katerega da soglasje ministrstvo, določijo zlasti:

– vrsta in obseg storitev, ki se izvajajo v okviru nalog javne službe;

– način izvajanja storitev javne službe, v skladu z določbami iz 119. in 120. člena tega zakona;

– način spremljanja rezultatov storitev javne službe;

– obseg in način financiranja ali subvencioniranja posameznih storitev javne službe.

(4) Če posamezne naloge izvaja podizvajalec iz drugega in tretjega odstavka 118. člena tega zakona, morata biti iz letnega programa iz prejšnjega odstavka razvidna vrsta in obseg storitve javne službe iz prve alineje prejšnjega odstavka ter obseg in način financiranja ali subvencioniranja iz četrte alineje prejšnjega odstavka za posameznega podizvajalca.

(5) Če minister do začetka tekočega leta ne izda soglasja k letnemu programu dela, se financiranje javne službe začasno nadaljuje na podlagi sklepa ministra glede na letni program dela javne službe iz preteklega leta, če ni drugače določeno z drugim zakonom.

(6) Če se med izvajanjem letnega programa dela javne službe iz tretjega odstavka tega člena pojavijo odstopanja pri vrstah in obsegu storitev javne službe iz prve alineje tretjega odstavka tega člena, je potrebna sprememba letnega programa dela javne službe.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek sprememba letnega programa dela javne službe iz tretjega odstavka tega člena ni potrebna, če se vrsta in obseg storitev javne službe iz prve alineje tretjega odstavka tega člena spremeni do višine 10 %, pri čemer vrednost skupnih sredstev v finančnem načrtu ostane nespremenjena.

126. člen

(nadzor nad izvajanjem javne službe)

(1) Strokovni nadzor nad vsebino izvajanja javne službe in nadzor nad izvajanjem programa ter nadzor nad porabo javnih sredstev pri izvajanju javne službe opravlja ministrstvo.

(2) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem javne službe opravlja inšpektorat, pristojen za kmetijstvo.

(3) Ministrstvo nadzoruje delo izvajalca javne službe tako, da zahteva poročila, podatke in druge dokumente v zvezi z opravljanjem dela javne službe. Za izvedbo nadzora nad izvajalcem javne službe lahko minister imenuje komisijo.

(4) Predstojnik izvajalca javne službe mora ministrstvu redno in tudi na njegovo posebno zahtevo poročati o delu javne službe.

(5) Če je za opravljanje javne službe imenovan izvajalec v skladu s 120. členom tega zakona, se javna služba izvaja v posebni notranji organizacijski enoti in:

– izvaja naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi, programom dela in finančnim načrtom,

– pripravi osnutek programa dela v skladu z izhodišči, ki mu jih posreduje ministrstvo,

– ministrstvu poroča o izvajanju programa in finančnega načrta ter drugih vprašanjih, ki se nanašajo na delo javne službe,

– sodeluje z ministrstvom in drugimi izvajalci javnih služb, razvojno-strokovnih nalog ali raziskovalnega dela, če je to opredeljeno v programih dela oziroma jim je z obveznim navodilom ministra naloženo, da skupno opravijo določeno nalogo.

(6) Določba iz prejšnjega odstavka se ne uporablja za izvajalca, ki na trgu ne izvaja dejavnosti, ki so predmet javne službe.

127. člen

(pogoji oziroma podrobnejša merila, postopki in metode nalog za opravljanje javne službe)

Minister predpiše za posamezno javno službo na področju kmetijstva pogoje glede prostorov, opremljenosti in kadrov ter za javno službo nalog rastlinske genske banke tudi podrobnejša merila, postopke in metode nalog, ki jih mora zagotavljati izvajalec te javne službe.

128. člen

(osebe, ki izvajajo naloge javne službe)

(1) Strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe na področju kmetijstva lahko opravljajo le osebe, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo, so strokovno usposobljene za opravljanje dela na določenem delovnem mestu in izpolnjujejo druge pogoje, določene s predpisi.

(2) V izvajanje storitev javne službe na področju kmetijstva je lahko vključen pripravnik. Pripravnik je oseba, ki prvič sklene delovno razmerje, ki ustreza njegovi smeri in ravni strokovne izobrazbe ter se usposablja za samostojno delo. Pripravnik se sprejme v delovno razmerje za določen čas trajanja pripravniške dobe.

(3) Podrobnejše pogoje glede strokovne izobrazbe in drugih zahtev, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko opravlja strokovno delo pri izvajanju javne službe na področju kmetijstva, predpiše minister.

(4) Oseba, ki opravlja strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe v neposrednem stiku z uporabniki storitev javne službe, mora obvladati in uporabljati slovenski jezik, na dvojezičnih območjih pa tudi jezik narodnosti.

(5) Osebi, ki pri opravljanju strokovnega dela v okviru izvajanja storitev javne službe pride v stik z okuženo živaljo, rastlino ali drugimi predmeti, s katerimi se lahko prenese kužno obolenje ali zastrupitev, se prizna morebitna okužba s to boleznijo za poklicno obolenje, če gre za dokazano trajno obolenje zaradi stika s to živaljo, rastlino ali drugimi predmeti.

129. člen

(področja javnih služb in podporne naloge)

(1) Javne službe na področju kmetijstva po tem zakonu so:

1. kmetijsko svetovanje;
2. strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin;
3. strokovne naloge v živinoreji;
4. strokovne naloge na področju tehnologij reje živali;
5. naloge rastlinske genske banke;
6. naloge genske banke v živinoreji;
7. državna javna služba na osuševalnih in namakalnih sistemih in
8. svetovanje v čebelarstvu.

(2) Javne službe na področju kmetijstva lahko poleg nalog iz 130., 131., 132., 133., 134., 135., 136. in 137. člena tega zakona vključujejo tudi naslednje podporne naloge:

– strokovno-tehnična koordinacija,

– sodelovanje z drugimi ministrstvi, ostalimi izvajalci javnih služb ali raziskovalnega dela, nosilci javnih pooblastil iz tega zakona ter drugimi deležniki sistema AKIS in sodelovanje v strokovnih delovnih skupinah za posamezna področja v kmetijstvu,

– administrativno-tehnične naloge in usposabljanje zaposlenih, ki izvajajo naloge iz tega odstavka,

– mednarodno sodelovanje ter druge tehnične in organizacijske naloge.

130. člen

(kmetijsko svetovanje)

(1) Naloge na področju kmetijskega svetovanja so:

1. izobraževanje, informiranje in svetovanje v zvezi s tehnološkim, gospodarskim, podnebno-okoljskim in družbenim področjem opravljanja kmetijske dejavnosti in s kmetijstvom povezanih dejavnosti;
2. izobraževanje, informiranje, svetovanje in pomoč pri izdelavi razvojnih načrtov za kmetijska gospodarstva;
3. izobraževanje, informiranje, svetovanje in pomoč pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike in drugih za kmetijstvo in razvoj podeželja pomembnih politik;
4. izobraževanje, informiranje, svetovanje in pomoč pri organizaciji in delovanju rejskih organizacij, organizacij pridelovalcev in drugih oblik proizvodnega združevanja kmetijskih pridelovalcev;
5. izobraževanje, informiranje in svetovanje na področju kmetijskih in s kmetijstvom povezanih predpisov;
6. izobraževanje v zvezi s pridobitvijo usposobljenosti in znanj izvajalcev javne službe kmetijskega svetovanja na področju kmetijstva in s kmetijstvom povezanih področij;
7. spremljanje in poročanje o stanju kmetijske proizvodnje.

(2) Vlada predpiše podrobnejše naloge iz prejšnjega odstavka.

131. člen

(strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin)

(1) Strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin so:

1. selekcija;
2. žlahtnjenje;
3. introdukcija;
4. primernost vrst in sort kmetijskih rastlin za različna območja pridelave;
5. zagotavljanje izhodiščnega razmnoževalnega materiala kmetijskih rastlin;
6. tehnologije pridelave in tehnološka navodila;
7. ugotavljanje vrednosti kmetijskih rastlin za predelavo.

(2) Vlada predpiše podrobnejše strokovne naloge iz prejšnjega odstavka.

(3) Strokovne naloge iz prvega odstavka tega člena se lahko opravljajo po sektorjih v proizvodnji kmetijskih rastlin v skladu z večletnim vsebinskim programom iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Za večletno obdobje iz prvega odstavka 125. člena tega zakona, minister s sklepom sprejme večletni vsebinski program strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin po sektorjih iz prejšnjega odstavka tega člena, ki vsebuje:

– uvod in stanje na področju strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin;

– namen in način izvedbe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin v skladu z usmeritvami in cilji vlade iz prvega odstavka 125. člena tega zakona;

– podrobnejši opis posamezne strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin, ki vključuje zlasti pregled stanja, cilje strokovne naloge, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev;

– podrobnejši opis podpornih nalog iz drugega odstavka 129. člena tega zakona, ki vključuje pregled stanja, cilje podpornih nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev.

132. člen

(strokovne naloge v živinoreji)

Strokovne naloge v živinoreji so:

1. reprodukcija;
2. selekcija;
3. ocenjevanje plemenske vrednosti;
4. ugotavljanje proizvodnih oziroma delovnih sposobnosti;
5. rodovništvo;
6. izvajanje skupnega temeljnega rejskega programa;
7. razvojno-raziskovalne naloge s področja izvajanja rejskih programov za potrebe skupnega temeljnega programa;
8. ugotavljanje delovnih sposobnosti kopitarjev na tekmovanjih;
9. širjenje genetskega napredka.

133. člen

(strokovne naloge na področju tehnologij reje živali)

(1) Strokovne naloge na področju tehnologij reje živali so:

1. razvoj in preizkušanje različnih tehnologij reje živali v podporo trajnostnemu razvoju živinoreje;
2. ocenjevanje učinkov različnih tehnologij reje živali na proizvodne lastnosti živali in gospodarnost reje, zdravje in dobrobit živali ter na okolje in podnebje;
3. usklajevanje in priprava tehnoloških navodil na področju tehnologij reje živali in
4. zbiranje, obdelava in analiza podatkov s področja tehnologij reje živali ter presoja učinkovitosti in priprava strokovnih predlogov za ukrepe kmetijske politike v smeri spodbujanja trajnostnega razvoja živinoreje.

(2) Vlada predpiše podrobnejše strokovne naloge iz prejšnjega odstavka.

(3) Strokovne naloge iz prvega odstavka tega člena se lahko opravljajo po sektorjih reje živali v skladu z večletnim vsebinskim programom iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Za večletno obdobje iz prvega odstavka 125. člena tega zakona minister s sklepom sprejme večletni vsebinski program strokovnih nalog na področju tehnologij reje živali, ki vsebuje:

– uvod in stanje na področju tehnologij reje živali;

– namen in način izvedbe strokovnih nalog na področju tehnologij reje živali v skladu z usmeritvami vlade iz prvega odstavka 125. člena tega zakona;

– opis nalog na področju tehnologij reje živali, ki vključuje pregled stanja, cilje strokovnih nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev;

– opis podpornih nalog iz drugega odstavka 129. člena, ki vključuje pregled stanja, cilje podpornih nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev.

134. člen

(naloge rastlinske genske banke)

(1) Naloge rastlinske genske banke za ohranjanje in trajnostno rabo rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo so:

1. zbiranje, evidentiranje in ohranjanje avtohtonega genskega materiala za prehrano in kmetijstvo, vključno z lokalnimi in opuščenimi lokalnimi sortami in populacijami kmetijskih rastlin ter divjimi sorodniki kmetijskih rastlin in divjimi rastlinami za prehrano;
2. opisovanje in vrednotenje rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo po mednarodnih deskriptorjih;
3. razmnoževanje in zagotavljanje trajnostne rabe rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo.

(2) Vlada predpiše podrobnejše naloge iz prejšnjega odstavka.

(3) Za večletno obdobje iz prvega odstavka 125. člena tega zakona, minister s sklepom sprejme večletni vsebinski program na področju ohranjanja in trajnostne rabe rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo, ki vsebuje:

– uvod in stanje na področju nalog ohranjanja in trajnostne rabe rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo,

– namen in način izvedbe nalog ohranjanja in trajnostne rabe rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo v skladu z usmeritvami vlade iz prvega odstavka 125. člena tega zakona,

– podrobnejši opis nalog ohranjanja in trajnostne rabe rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo, ki vključuje pregled stanja, cilje naloge, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev,

– podrobnejši opis podpornih nalog iz drugega odstavka 129. člena tega zakona, ki vključuje pregled stanja, cilje podpornih nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev.

135. člen

(naloge genske banke v živinoreji)

Naloge genske banke v živinoreji so:

– zbiranje in evidentiranje avtohtonega genskega materiala, vključno s starimi domačimi ali udomačenimi pasmami živali;

– ocenjevanje in vrednotenje zbranega genskega materiala;

– razmnoževanje in trajnostna raba genskega materiala.

136. člen

(naloge državne javne službe na osuševalnih in namakalnih sistemih)

(1) Naloge državne javne službe na osuševalnih in namakalnih sistemih so:

– načrtovanje in izvajanje upravljanja;

– izvedba vzdrževanja in nadzor nad izvedbo vzdrževalnih del;

– posodabljanje podatkov za vodenje evidenc na področju osuševalnih in namakalnih sistemov;

– dajanje strokovnih mnenj ministrstvu v postopkih poseganja v prostor na osuševalnih in namakalnih sistemih, ki so predmet te javne službe.

(2) Vlada predpiše podrobnejše naloge iz prejšnjega odstavka.

137. člen

(svetovanje v čebelarstvu)

(1) Naloge svetovanja v čebelarstvu so:

1. informiranje, izobraževanje in svetovanje na področju tehnologije, ekonomike in varne hrane;
2. informiranje, izobraževanje in svetovanje pri izdelavi razvojnih načrtov čebelarstva;
3. informiranje, izobraževanje in svetovanje pri uveljavljanju ukrepov skupne kmetijske politike s področja čebelarstva;
4. informiranje, izobraževanje in svetovanje pri organizaciji in delovanju organizacij proizvajalcev iz tega zakona ali skupin proizvajalcev iz tega zakona;
5. informiranje, izobraževanje in svetovanje pri pripravi predpisov s področja čebelarstva;
6. sodelovanje pri pripravi razvojnih programov v čebelarstvu;
7. ozaveščanje mladine in širše javnosti o pomenu čebelarstva;

8. spremljanje in napovedi medenja v čebelarstvu;
9. vodenje katastra čebelje paše.

(2) Za večletno obdobje iz prvega odstavka 125. člena tega zakona, minister s sklepom sprejme večletni vsebinski program na področju svetovanja v čebelarstvu, ki vsebuje:

– uvod in stanje na področju svetovanja v čebelarstvu,

– namen in način izvedbe nalog svetovanja v čebelarstvu v skladu z usmeritvami vlade iz prvega odstavka 125. člena tega zakona,

– podrobnejši opis nalog svetovanja v čebelarstvu, ki vključuje pregled stanja, cilje nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev,

– podrobnejši opis podpornih nalog iz drugega odstavka 129. člena tega zakona, ki vključuje pregled stanja, cilje podpornih nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev.

V. POGLAVJE
CERTIFICIRANJE PRIDELKA HMELJA IN HMELJNIH PROIZVODOV

138. člen
(organizacija za kontrolo in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov)

(1) Organizacija za kontrolo in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: organizacija za certificiranje hmelja) je pristojni organ za kontrolo in certificiranje v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov.

(2) Za priznanje organizacije za certificiranje hmelja mora vlagatelj vložiti vlogo na Upravo Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: UVHVVR) z dokazili o izpolnjevanju tehničnih in organizacijskih pogojev iz tega člena. Kadar pravni akti EU tako določajo, mora vlagatelj k vlogi predložiti akreditacijsko listino, ki jo je izdala Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij.

(3) O vlogi iz prejšnjega odstavka odloči predstojnik UVHVVR z odločbo za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med UVHVVR in organizacijo za kontrolo in certificiranje se uredijo s pogodbo.

(4) Če organizacija za certificiranje hmelja ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, predstojnik UVHVVR izda odločbo o prenehanju opravljanja kontrole in certificiranj hmelja in hmeljnih proizvodov.

(5) Minister predpiše tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za certificiranje hmelja, če niso določeni s pravnimi akti EU.

139. člen
(kontrola in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov)

(1) Kontrola in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov se izvaja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov.

(2) Organizacija za certificiranje hmelja poleg kontrole in certificiranja pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov iz prejšnjega člena kot javno pooblastilo opravlja še naslednje naloge:

– odobri in kontrolira centre za kontrolo in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: center za certificiranje hmelja);

– imenuje osebe, ki izvajajo kontrolo in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: oseba, ki izvaja certificiranje hmelja);

– vodi evidenci iz 163. in 164. člena tega zakona.

(3) Organizacija za certificiranje hmelja odobri centre za certificiranje hmelja iz prve alineje prejšnjega odstavka na podlagi vloge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki izpolnjuje organizacijske, tehnične in kadrovske pogoje za obdobje desetih let. Odobritev se odvzame, če center za certificiranje hmelja ne izpolnjuje več organizacijskih, tehničnih in kadrovskih pogojev, ravna v nasprotju s predpisi ali na zahtevo centra za certificiranje hmelja, kar ugotovi organizacija za certificiranje hmelja z odločbo.

(4) Organizacija za certificiranje hmelja na podlagi vloge centra za certificiranje hmelja z odločbo za obdobje desetih let, imenuje osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja, če osebe izpolnjujejo predpisane pogoje glede usposobljenosti. Imenovanje se odvzame, če oseba ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, ravna v nasprotju s predpisi ali na zahtevo te osebe, kar ugotovi organizacija za certificiranje hmelja z odločbo.

(5) Če je organizacija za certificiranje hmelja hkrati pridelovalec hmelja, izvede certificiranje njenega pridelka hmelja vsako leto drugi center za certificiranje hmelja v prisotnosti pristojne inšpekcijske službe.

(6) Če je center za certificiranje hmelja hkrati pridelovalec hmelja, izvede certificiranje njegovega pridelka hmelja vsako leto drug center za certificiranje hmelja.

(7) Oseba, ki izvaja certificiranje hmelja, ne sme opravljati posameznih opravil v postopku kontrole in certificiranja pridelka hmelja, ki ga je pridelala družinska kmetija, na kateri je vpisan kot nosilec ali član družinske kmetije, ali pa so ga pridelali sorodniki v ravni črti ali sorodniki v stranski črti do vključenega drugega kolena.

(8) Ceno kontrole in certificiranja pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov nosijo pridelovalci hmelja, stroške odobritve centrov za certificiranje hmelja pa centri za certificiranje hmelja.

(9) Minister predpiše organizacijske, tehnične in kadrovske pogoje za centre za certificiranje hmelja, pogoje glede usposobljenosti za osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja, podrobnejše določbe glede postopkov za odobritev ali odvzem odobritve centrov za certificiranje hmelja in imenovanje oseb, ki izvajajo certificiranje hmelja in način oblikovanja cene kontrole in certificiranja pridelkov hmelja in hmeljnih proizvodov ter stroškov odobritve centrov za certificiranje hmelja.

VI. POGLAVJE
PODNEBNE SPREMEMBE V KMETIJSTVU IN KMETIJSKA TLA

1. ODDELEK
BLAŽENJE IN PRILAGAJANJE PODNEBNIM SPREMEMBAM V KMETIJSTVU

140. člen
(emisije in odvzemi toplogrednih plinov v kmetijstvu v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč)

(1) Ministrstvo za namen izvajanja pravnih aktov EU, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč, spremlja:

1. vsebnost organske snovi v tleh;
2. odmrli les;
3. lesno biomaso;
4. rastlinski opad;
5. fizikalno-kemijske lastnosti tal v kmetijskih rabah, ki se nanašajo na:
   a) suho snov,
   b) vsebnost vode,
   c) pH,
   č) skupni dušik,
   d) organski ogljik,
   e) teksturo tal in
   f) navidezno specifično težo ter
6. način rabe kmetijskih zemljišč, ki so kmetijska zemljišča v skladu s 183. členom tega zakona.

(2) Ministrstvo je pristojno tudi za:

1. zbiranje in analiziranje podatkov iz prejšnjega odstavka ter vodenje zbirke podatkov iz 173. člena tega zakona,

2. spremljanje, svetovanje, zbiranje in analiziranje podatkov iz ukrepov kmetijske politike na kmetijskih zemljiščih, ki ohranjajo ali povečujejo vsebnost organske snovi v tleh, vključno z oceno učinkovitosti ukrepov kmetijske politike,

3. pripravo poročil, informacij in drugih aktivnosti za izvajanje pravnih aktov EU, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč,

4. spremljanje dinamike zaloge ogljika na kmetijskih zemljiščih, v kmetijskih tleh in kmetijsko-gozdarskih sistemih,

5. spodbujanje in spremljanje učinkovitosti kmetijsko-gozdarskih sistemov na kmetijskih zemljiščih,

6. izboljšanje kakovosti prostorskih podatkov o rabi in spremembi rabe kmetijskih zemljišč,

7. redno izvajanje, spremljanje in poročanje o izvajanju sprejetih ukrepov iz Celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: NEPN) in drugih nacionalnih dokumentov in programov s področja tega člena,

8. sodelovanje pri pripravi:

– poročila o blaženju podnebnih sprememb iz zakona, ki ureja podnebje, za področje kmetijstva in

– podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč, obravnavo rezultatov in oblikovanjem strokovnih priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona in oblikovanjem strokovnih priporočil za nadgradnjo tega poročila,

9. pripravo strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu, in

10. sodelovanje pri izvajanju sistema za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov iz zakona, ki ureja podnebje, in zagotavljanje podatkov iz 173. člena tega člena po posameznih kategorijah kmetijskih zemljišč za pripravo in vodenje obračunov emisij in odvzemov toplogrednih plinov.

(3) Način in pogostost vzorčenja, kriterije za vzorčenje tal, nadzemne in lesne biomase na kmetijskih zemljiščih, parametre in metode laboratorijskih analiz, zagotavljanje kakovosti vzorčenja in način vodenja rezultatov analiz v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona predpiše minister.

(4) Naloge iz prvega in drugega odstavka tega člena se izvajajo kot javno pooblastilo.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

– ima zaposlene strokovnjake z znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena,

– je ustrezno tehnično opremljena,

– ima laboratorij, akreditiran v skladu z evropskimi in mednarodnimi priznanimi standardi, za izvajanje analiz iz prvega odstavka tega člena,

– ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in

– ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske pridelave na področju emisij in odvzemov toplogrednih plinov ter poznavanje zahtev za potrebe poročanja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(7) Javno pooblastilo iz četrtega odstavka tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(9) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena in način oblikovanja cene nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(10) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(11) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(12) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

141. člen

(emisije toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo za izvajanje pravnih aktov EU, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov, ter za izvajanje ukrepov kmetijske politike zbira, obdeluje, vodi in spremlja podatke, potrebne za oceno uspešnosti ukrepov na področju:

– zmanjšanja emisij toplogrednih plinov iz kmetijstva za namen spremljanja napredka in doseganja ciljev iz zakona, ki ureja podnebje,

– zmanjšanja emisij amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu iz predpisa, ki ureja nacionalne zgornje meje emisij onesnaževal zunanjega zraka, za namen spremljanja napredka in doseganja ciljev iz zakona, ki ureja varstvo okolja,

– kakovosti voluminozne krme za namen ocene zmanjševanja emisij toplogrednih plinov in amonijaka v kmetijstvu.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila iz tega člena so:

1. priprava ocene prispevka in učinkovitosti ukrepov kmetijske politike k zmanjšanju neposrednih in posrednih emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva, po virih in sektorjih, priprava strokovnih predlogov in projekcij glede zmanjšanja emisij na področjih iz prvega odstavka tega člena ter priprava priporočil za izboljšanje učinkovitosti ukrepov kmetijske politike;

2. izboljševanje metod za oceno ukrepov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;

3. pridobivanje specifičnih podatkov za oceno emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;

4. interpretacija trendov emisij in priprava podatkov o emisijah toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva za vnos v zbirko podatkov iz 173. člena tega zakona;

5. izvajanje usposabljanj, prispevek k poročanju na državni in mednarodni ravni ter informiranje javnosti na področju emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;

6. priprava poročil o opravljenih aktivnostih na področju zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;

7. preučevanje in uvajanje novejših metod za neposredno in posredno merjenje emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu;

8. redno izvajanje, spremljanje in poročanje o izvajanju sprejetih ukrepov v kmetijstvu iz NEPN in drugih nacionalnih dokumentov in programov s področja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;

9. sodelovanje pri pripravi:

– poročila o blaženju podnebnih sprememb iz zakona, ki ureja podnebje,

– poročila o zmanjšanju nacionalnih emisij onesnaževal zraka za področje kmetijstva iz predpisa, ki ureja nacionalne zgornje meje emisijah onesnaževal zunanjega zraka, ter

– podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu, obravnavo rezultatov, oblikovanjem priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona in oblikovanjem strokovnih priporočil za nadgradnjo tega poročila;

10. obdelava podatkov rezultatov analiz voluminozne krme iz 174. člena tega zakona za namen ocene zmanjševanja emisij toplogrednih plinov in amonijaka v kmetijstvu ter oblikovanja strokovnih priporočil;

11. priprava strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu;

12. sodelovanje pri izvajanju sistema za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov iz zakona, ki ureja podnebje in zagotavljanje podatkov iz 173. in 174. člena tega zakona in

13. sistematično zbiranje podatkov iz tega člena in njihovo vodenje v zbirki podatkov iz 173. in 174. člena tega zakona.

(4) Minister za obdelavo podatkov iz analiz voluminozne krme iz 10. točke prejšnjega odstavka predpiše obseg ter metodologijo analiziranja voluminozne krme in vsebino poročila o izvedenih analizah voluminozne krme.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

– ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami rastlinske pridelave in živinoreje;

– ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja ter

– ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila iz tega člena na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva, izkušnje spremljanja analiz voluminozne krme za namen zmanjševanja emisij toplogrednih plinov in amonijaka v kmetijstvu ter poznavanje metodike za potrebe poročanja o emisijah v skladu s pravnimi akti EU. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(7) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tretjega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(9) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(10) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(11) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(12) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

142. člen

(spremljanje energije v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo za izvajanje pravnih aktov EU, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov ter za izvajanje ukrepov kmetijske politike, sistematično spremlja porabo energije in proizvodnjo energije iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: OVE) v kmetijstvu.

(2) Za namen spremljanja porabe energije in proizvodnje OVE v kmetijstvu ministrstvo:

1. zbira, obdeluje in analizira podatke, potrebne za celoviti oceno porabe energije v kmetijstvu, pri čemer upošteva posamezne kmetijske panoge ter specifične energetske potrebe različnih vrst kmetijskih gospodarstev;

2. zbira, obdeluje in analizira podatke, potrebne za izdelavo ocene proizvodnega potenciala za OVE, omejitev za proizvodnjo OVE ter vplivov uvajanja OVE na kmetijska gospodarstva;

3. spremlja trende in pripravlja oceno prispevka kmetijskega sektorja in ukrepov kmetijske politike k nacionalnim podnebnim in energetskim ciljem ter razvija ter izboljšuje metodologijo za presojo učinkovitosti teh ukrepov po posameznih vrstah virov energije, kmetijskih panogah ter vrstah kmetijskih gospodarstev iz 18. člena tega zakona;

4. pripravlja strokovne predloge za ukrepe s področja trajnostne in učinkovite rabe energije ter proizvodnje OVE za NEPN in druge evropske in nacionalne strateške dokumente ter spremlja in poroča o izvajanju in učinkovitosti teh ukrepov ter predlaga priporočila za izboljšavo teh ukrepov;

5. sodeluje pri pripravi podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju energije v kmetijstvu, obravnavo rezultatov, oblikovanjem priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona ter pripravlja strokovne predloge izboljšav vsebine podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu;

6. zbira, obdeluje in analizira podatke o razvoju in napredku tehnologij za napovedovanje trendov rabe energije in proizvodnje OVE v kmetijstvu ter pripravlja priporočila za izboljšanje energetske učinkovitosti kmetijskega sektorja;

7. zbira, obdeluje in analizira podatke iz projektov s področja učinkovite rabe energije in OVE v kmetijstvu (npr. agrofotovoltaike, fotovoltaike, bioplina, geotermalne energije) z namenom ocene tehnološke ustreznosti in možnosti širše implementacije tovrstnih sistemov v kmetijski proizvodnji ter njihovega vpliva na energetsko samooskrbo v kmetijstvu ter prispevka kmetijstva k doseganju nacionalnih podnebno-energetskih ciljev;

8. pripravlja poročila in zagotavlja podatke za pristojne institucije ter mednarodne organizacije o ključnih kazalcih energetske učinkovitosti in OVE v kmetijstvu;

9. pripravlja strokovna mnenja v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodeluje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu in

10. sistematično zbira podatke iz tega člena in jih vodi v evidenci iz 175. člena tega zakona ter pripravlja strokovne predloge za izboljšavo te evidence.

(3) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(4) Minister podrobneje predpiše parametre za izračun porabe energije in proizvodnje OVE v kmetijstvu ter izvedbo nalog iz drugega odstavka tega člena.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z najmanj eno drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

– ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz drugega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami s področja energetike in poznavanjem kmetijske dejavnosti, tehnologij pridelave in prireje ter graditve kmetijskih objektov;

– ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja ter

– ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila iz tega člena na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja spremljanja energije v kmetijstvu, energetske učinkovitosti in OVE, ki se porabljajo v kmetijstvu, ter poznavanje metodike za potrebe poročanja v skladu s pravnimi akti EU. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(7) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tretjega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(9) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(10) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(11) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(12) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

143. člen

(prilagajanje kmetijstva podnebnim spremembam)

(1) Namen prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam je obvladovanje podnebnih tveganj v kmetijstvu ter doseganje stalnega napredka na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam na način, ki je stroškovno učinkovit in upošteva možne priložnosti ter vključuje na naravi temelječe rešitve za prilagajanje, kjer je to mogoče.

(2) Cilj prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam je z načrtnim zmanjševanjem ranljivosti učinkovito obvladovati podnebna tveganja in krepiti podnebno odpornost kmetijstva ter s tem zmanjšati možne neugodne posledice in škode v kmetijstvu zaradi trenutnih in pričakovanih vplivov podnebnih sprememb.

(3) Za doseganje ciljev na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam ministrstvo na podlagi tega in zakona, ki ureja podnebje, izvaja naslednje naloge:

1. načrtuje in izvaja ukrepe kmetijske politike za doseganje ciljev prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

2. spremlja in vrednoti ukrepe kmetijske politike na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, kar vključuje zlasti pripravo analize učinkovitosti preteklih ukrepov prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, pripravo ocene uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti in usklajenosti ukrepov kmetijske politike ter njihove dodane vrednosti in vpliva glede prispevka k ciljem podnebne politike na področju prilagajanja podnebnim spremembam;

3. pripravlja strokovne predloge ukrepov kmetijske politike s področja prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam ter priporočila za nadgradnjo teh ukrepov;

4. pripravlja in posodablja oceno podnebne ranljivosti in tveganj za kmetijstvo ter pripravlja strokovne predloge izboljšav metodologije za oceno podnebne ranljivosti in tveganj za kmetijstvo;

5. na osnovi ocene podnebne ranljivosti in tveganj za kmetijstvo pripravi strokovne predloge za posodobitev ciljev in usmeritev prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam za strategijo prilagajanja podnebnim spremembam iz zakona, ki ureja podnebje;

6. pripravlja strokovne predloge in sodeluje pri pripravi, pregledu in posodobitvah dolgoročne podnebne strategije, NEPN za področje iz tega člena, strategije prilagajanja podnebnim spremembam, regionalnih akcijskih načrtov prilagajanja podnebnim spremembam in poročila o prilagajanju podnebnim spremembam iz zakona, ki ureja podnebje za področje kmetijstva, kot tudi drugih nacionalnih dokumentov in programov na področju vsebin iz tega člena;

7. sodeluje pri pripravi in posodobitvah ter daje soglasje na regionalne akcijske načrte prilagajanja podnebnim spremembam iz zakona, ki ureja podnebje za področje kmetijstva;

8. sodeluje pri pripravi podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, obravnavo rezultatov, oblikovanjem priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona in oblikovanjem strokovnih priporočil za nadgradnjo tega poročila;

9. sodeluje pri pripravi in posodobitvah NEPN v delu za prilagajanje kmetijstva podnebnim spremembam ter izvaja sprejete ukrepe iz NEPN iz tega dela;

10. redno spremlja in pripravlja poročila o izvajanju sprejetih ukrepov iz NEPN za področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

11. redno posodablja in izboljšuje modele primernosti kmetijskih zemljišč v Sloveniji za kmetijsko pridelavo z upoštevanjem podnebnih scenarijev, prostorsko prikazanih agroklimatskih kazalcev in druge modele s področja prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

12. vodi zbirko podatkov iz 176. člena tega zakona, analizira podatke ter pripravlja strokovne predloge za njeno izboljšavo in dopolnitev;

13. spremlja in pripravlja strokovne predloge ukrepov s področja uvajanja naprednih tehnologij v kmetijstvu, kar vključuje tudi na naravi temelječe rešitve, z namenom hitrejšega in učinkovitejšega prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

14. spremlja in pripravlja strokovne predloge ukrepov in priporočil s področja trajnostne rabe in upravljanja vodnih virov za potrebe kmetijstva z namenom hitrejšega in učinkovitejšega prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

15. spremlja in pripravlja strokovne predloge ukrepov in priporočil s področja trajnostne rabe in upravljanja s kmetijskimi tlemi z namenom hitrejšega in učinkovitejšega prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

16. pripravlja strokovna mnenja v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodeluje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu in

17. obvešča, izobražuje, ozavešča in svetuje nosilcem kmetijskih gospodarstev in drugi zainteresirani in splošni javnosti o podnebnih nevarnostih v kmetijstvu, izvedenih prilagoditvah, ukrepih prilagajanja in povečanja odpornosti kmetijstva podnebnim spremembam ter o ukrepih za obvladovanje podnebnih tveganj v kmetijstvu.

(4) Naloge iz prejšnjega odstavka, razen nalog iz 1., 7., 9. in 17. točke prejšnjega odstavka, se izvajajo kot javno pooblastilo.

(5) Nosilec javnega pooblastila za izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je registrirana za opravljanje znanstvenoraziskovalne dejavnosti;

2. je usposobljena za izvajanje strokovnih nalog s področja kmetijstva v povezavi s podnebnimi spremembami, varstvom okolja in narave;

3. ima zaposlene strokovnjake z znanji na naslednjih področjih:

a) prilagajanja podnebnim spremembam;

b) ocene podnebne ranljivosti in tveganj;

c) upravljanja s podnebnimi tveganji;

č) rastlinske pridelave in živinoreje;

d) naprednih tehnologij v kmetijstvu za področje prilagajanja podnebnim spremembam;

e) modeliranja in analiziranja podatkov ter prostorskega modeliranja in analiz;

f) načrtovanja, spremljanja in vrednotenja izvajanja ukrepov prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

g) upravljanja z vodnimi viri in kmetijskimi tlemi;

4. ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in

5. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka in način oblikovanja cene storitve nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(7) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz četrtega odstavka tega člena na javnem razpisu so reference in delovne izkušnje s področja prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(8) Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(9) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz četrtega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(10) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(11) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(12) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

144. člen

(spremljanje sodobnih tehnik žlahtnjenja v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo spremlja uporabo sodobnih tehnik žlahtnjenja v kmetijstvu.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila iz drugega odstavka tega člena so:

1. spremljanje razvoja, interpretacija in vrednotenje sodobnih tehnik žlahtnjenja, primernih za kmetijstvo, vključno s prilagajanjem kmetijstva podnebnim spremembam,

2. strokovna podpora v zvezi s tehnološkim in podnebno-okoljskim področjem,

3. strokovna podpora pri izdelavi predlogov rešitev na področju sodobnih tehnik žlahtnjenja,

4. strokovna podpora pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike na področju javnega pooblastila,

5. strokovna podpora pri oceni primernosti pridelave in predelave kmetijskih rastlin, pridobljenih s pomočjo sodobnih tehnik žlahtnjenja,

6. priprava strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu,

7. zbiranje, evidentiranje sodobnih tehnik žlahtnjenja, primernih za kmetijstvo,

8. strokovno izobraževanje in usposabljanje ter ozaveščanje javnosti in

9. priprava poročil o opravljenih aktivnostih tega odstavka na področju izdelave predlogov rešitev na področju sodobnih tehnik žlahtnjenja za potrebe odločanja v kmetijstvu.

(4) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

– ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami na področju sodobnih tehnik žlahtnjenja za potrebe odločanja v kmetijstvu;

– ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja ter

– ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(5) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja sodobnih tehnik žlahtnjenja za potrebe odločanja v kmetijstvu. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(6) Javno pooblastilo iz drugega ostavka tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(7) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tretjega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(8) Podrobnejše pogoje iz četrtega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(9) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad nosilcem javnega pooblastila izvaja ministrstvo.

(10) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določen s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(11) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

145. člen

(raba naprednih tehnologij v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo spodbuja uvajanje naprednih tehnologij v kmetijstvu, zlasti na področju digitalizacije in kmetijske robotike, z namenom pospeševanja in učinkovitejšega blaženja in prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam.

(2) Z namenom širše uporabe novih tehnologij v kmetijstvu ministrstvo:

1. spodbuja uporabo robotov, avtonomnih strojev ali brezpilotnih zrakoplovov za avtomatizacijo delovnih procesov, kot so sejanje, gnojenje, škropljenje in pršenje oziroma spravilo pridelka, kar omogoča večjo natančnost in zmanjšano porabo virov;

2. podpira razvoj in integracijo interneta stvari za vzpostavitev pametnih kmetijskih sistemov, ki omogočajo spremljanje in upravljanje kmetijskih procesov v realnem času s povezovanjem senzorjev, naprav in aplikacij;

3. spodbuja uporabo brezpilotnih zrakoplovov za spremljanje rasti in zdravstvenega stanja rastlin, cvetenja in medenja rastlin, ugotavljanje stanja kmetijskih tal in zaznavanje škodljivcev, kar omogoča hitrejše in bolj ciljno ukrepanje;

4. vzpostavlja podatkovne platforme za zbiranje, obdelavo in analizo podatkov, pridobljenih z digitalnimi tehnologijami, z namenom optimizacije proizvodnih procesov in podpore pri odločanju za nosilce kmetijskih gospodarstev;

5. spodbuja uporabo tehnologij umetne inteligence za napovedovanje vremenskih pogojev za optimalno rast rastlin in rejo rejnih živali, za izboljšanje ali ohranjanje kakovosti tal, optimizacijo pridelovalnih ciklov, izboljšanje učinkovitosti in trajnosti kmetijstva, učinkovitega prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam ter povečanja konkurenčnosti slovenskega kmetijstva in

6. spodbuja raziskave in uporabo drugih naprednih tehnologij, kot je na primer uporaba nanotehnologije v kmetijstvu, biotehnologije in na naravi temelječih rešitev.

(3) Ministrstvo sodeluje z raziskovalnimi institucijami, tehnološkimi podjetji in mednarodnimi organizacijami ter drugimi deležniki pri razvoju in implementaciji novih tehnologij v kmetijstvu, ki prispevajo k blaženju in prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam.

146. člen

(spremljanje rabe in dostopa do vode za potrebe kmetijstva)

(1) Ministrstvo sistematično spremlja rabo in dostop do vode za potrebe prilagajanja kmetijske pridelave in prireje na zaznane in pričakovane vplive podnebnih sprememb ter z namenom izboljšanja trajnosti in učinkovitosti rabe vode za doseganje večje dolgoročne trajnosti kmetijstva.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka so:

1. spremljanje in vrednotenje rabe vode ter dostopa do vode za potrebe kmetijstva;

2. zagotavljanje strokovne podpore na področju tehnologij in podnebno–okoljskih vidikov rabe vode v kmetijstvu;

3. sodelovanje pri pripravi predlogov rešitev za bolj trajnostno in učinkovito rabo vode v kmetijstvu ter izboljšanje dostopa do vode za potrebe kmetijstva;

4. spremljanje in vrednotenje ukrepov in zahtev kmetijske politike in drugih politik na področju dostopa do vode za potrebe kmetijstva ter učinkovitosti in trajnosti rabe voda v kmetijstvu;

5. nudenje strokovne podpore pri pripravi sistemskih rešitev in pri oblikovanju vsebine ukrepov kmetijske politike in ukrepov ter rešitev drugih politik, vključno s priporočili za nadgradnjo ukrepov in rešitev;

6. priprava ocen, modelov in trendov na področju dostopa do vode za potrebe kmetijstva ter učinkovitosti in trajnosti rabe voda v kmetijstvu;

7. priprava strokovnih podlag, ocen in stališč do nacionalnih, evropskih in mednarodnih dokumentov ter zakonodajnih in drugih predlogov s področja vsebine tega javnega pooblastila;

8. zbiranje in evidentiranje primerov dobrih praks s področja dostopa do vode za potrebe kmetijstva ter učinkovitosti in trajnosti rabe voda v kmetijstvu;

9. sodelovanje pri pripravi podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju rabe, načina rabe in dostopa do vode za potrebe kmetijstva, obravnavo rezultatov, oblikovanjem priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona in oblikovanjem strokovnih priporočil za nadgradnjo tega poročila;

10. sodelovanje pri pripravi in posodobitvah poročil s področja prilagajanja podnebnim spremembam iz zakona, ki ureja podnebje,

11. priprava poročil o opravljenih nalogah in rezultatih na področju rabe in dostopa do vode za potrebe kmetijstva;

12. priprava strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu in

13. sistematično zbiranje podatkov iz tega člena in njihovo vodenje v zbirki podatkov iz 176. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za vode, pripravi smernice za učinkovito in trajnostno rabo vode v kmetijstvu ter jih objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz tretjega odstavka tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

– ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami na področju upravljanja voda, podnebnih sprememb ter tehnologij kmetijske pridelave in prireje;

– ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja ter

– ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja trajnostne rabe vode in dostopa do vode za potrebe kmetijstva glede na podnebne spremembe v kmetijstvu, ter poznavanje pridelave rastlin in prireje živali. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(7) Javno pooblastilo iz drugega ostavka tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tretjega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(9) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(10) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad nosilcem javnega pooblastila izvaja ministrstvo.

(11) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(12) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

2. ODDELEK
SPREMLJANJE STANJA KMETIJSKIH TAL

147. člen

(spremljanje stanja kmetijskih tal)

(1) Spremljanje stanja kmetijskih tal z namenom trajnega ohranjanja rodovitnosti kmetijskih tal in varstva pred onesnaženjem obsega sistematično zbiranje, obdelovanje, analiziranje in spremljanje podatkov o osnovnih pedoloških parametrih, ki opredeljujejo glavne kemijske in fizikalne lastnosti horizonta ali sloja tal, in so:

1. vsebnost talnega organskega ogljika in izračun vsebnosti organske snovi v tleh,
2. kislost,
3. skupni dušik,
4. rastlinam dostopna fosfor in kalij,
5. tekstura tal,
6. kationska izmenjalna kapaciteta ter
7. prostorninska gostota tal.

(2) Zaradi ugotavljanja degradacije kmetijskih tal in izračun nekaterih talnih lastnosti, spremljanje stanja kmetijskih tal poleg podatkov o osnovnih pedoloških parametrov iz prejšnjega odstavka obsega tudi sistematično zbiranje, obdelovanje, analiziranje in spremljanje:

1. spremembe rabe kmetijskih zemljišč, ki so kmetijska zemljišča v skladu s tem zakonom.
2. biotskih lastnosti tal,
3. erozije tal,
4. zbitosti tal,
5. zakisanja tal,
6. primesi antropogenega izvora v tleh,
7. vsebnosti težkih kovin in drugih onesnaževal.

(3) Zaradi neposrednega vpliva kmetijskih tal na prilagajanje in blaženje podnebnih sprememb se ob parametrih iz prvega in drugega odstavka tega člena zbira in spremlja stanje kmetijskih tal s pomočjo naslednjih aktivnosti:

1. določanje priporočenih vsebnost hranil, organske snovi in njenih zalog v kmetijskih tleh, vključno z izračunom bilančnega presežka dušika in fosforja v kmetijstvu na nacionalni ravni,
2. zbiranje, obdelovanje, analiziranje pedoloških podatkov iz kmetijskih tal in priprava poročil glede pedoloških podatkov iz kmetijskih tal ter posodabljanje pedoloških podatkov iz kmetijskih tal za digitalno Pedološko karto Slovenije iz zakona, ki ureja varstvo okolja,
3. zbiranje, harmonizacija in sinteza podatkov vzorčenj tal izvedenih iz raziskovalnih projektov in strokovnih nalog katerih naročnik je ministrstvo v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona,
4. zbiranje, harmonizacija, obdelovanje, posodabljanje podatkov in priprava poročil za namen razvrščanja in določanja primernosti kmetijskih zemljišč za različne vrste kmetijske pridelave,
5. spremljanje, skrb za pravilnost in obdelava laboratorijskih analiz tal ter pedoloških podatkov iz kmetijskih tal in posodabljanje digitalnih tematskih kart lastnosti tal v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona,
6. določanje in spremljanje vodozadrževalnih lastnosti kmetijskih tal ter vodenje teh podatkov v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona,
7. spremljanje, zbiranje, obdelava podatkov in priprava poročil o talnih živalih kmetijskih tal ter vodenje teh podatkov v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona,
8. spodbujanje in spremljanje učinkovitosti praks in ukrepov kmetijske politike za ohranjanje oziroma povečanje zalog ogljika v kmetijskih tleh, na kmetijskih zemljiščih ter v kmetijsko-gozdarskih sistemih,
9. spodbujanje in spremljanje učinkovitosti kmetijsko-gozdarskih sistemov na kmetijskih zemljiščih,
10. redno izvajanje, spremljanje in poročanje o izvajanju ukrepov iz NEPN ali drugih nacionalnih dokumentov na področju vsebin iz tega člena v skladu z zakonom, ki ureja podnebje,
11. vzorčenje in interpretacija analiz tal na zemljiščih, kjer se izvaja javna služba strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin,
12. priprava strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu in
13. sistematično zbiranje podatkov iz tega člena in njihovo vodenje v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona.

(4) Pedološka karta iz prejšnjega odstavka je geokodirana, grafična in opisna zbirka podatkov o tleh, ki vsebuje zlasti kartografski prikaz talnih tipov in podatke o pedoloških profilih in analizah.

(5) Naloge spremljanja stanja kmetijskih tal iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena kot javno pooblastilo izvaja nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona. Naloge spremljanja stanja kmetijskih tal iz prvega odstavka tega člena kot javno pooblastilo izvaja nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona.

(6) Minister za spremljanje stanja kmetijskih tal iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena predpiše obseg in način vzorčenja kmetijskih tal, nabor parametrov, metodologijo vzorčenja tal in analiziranja vzorcev tal, ter pogostost vzorčenja pedološkega profila tal, opis priporočenih praks za ohranjanje oziroma izboljšanje stanja kmetijskih tal, način zagotavljanja kakovosti in vsebino poročila o stanju kmetijskih tal.

(7) Poleg podatkov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se kot podatki o spremljanju stanja kmetijskih tal štejejo tudi podatki iz tega zakona in podatki o kakovosti tal, pridobljeni v skladu s predpisom, ki ureja kakovost tal.

(8) Za dostop do zemljišča, na katerem se izvaja spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega člena, je treba predhodno pridobiti soglasje lastnika oziroma uporabnika kmetijskega zemljišča.

(9) Ministrstvo objavi seznam nosilcev javnih pooblastil iz 148. in 149. člena tega zakona na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

148. člen

(nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal)

(1) Nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal je lahko pravna oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. registrirana je za opravljanje tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja ali analiziranja;

2. razpolaga z ustrezno opremo za spremljanje stanja kmetijskih tal;

3. usposobljena je za izvajanje spremljanja kmetijskih tal in ima akreditacijsko listino za laboratorij za analizo tal, ki jo izda Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij;

4. sodeluje v mednarodni primerjalni laboratorijski shemi za zagotavljanje kakovosti in primerljivost laboratorijev;

5. ima zaposlene strokovnjake z znanji s področja pedologije in izkušnjami, ki se nanašajo na pedološki opis značilnosti tal, vzorčenje in oceno kakovosti kmetijskih tal;

6. ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in

7. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka in način oblikovanja cene nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(3) Nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal poleg nalog iz prvega, drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena opravlja tudi naslednje naloge:

1. vzorčenje tal, pedološki opis značilnosti tal na kmetijskem zemljišču in ocena kakovosti kmetijskih tal;

2. izvajanje laboratorijskih analiz vzorcev tal;

3. interpretacija analiz in priprava podatkov o stanju kmetijskih tal za vnos v zbirko podatkov iz 173. člena tega zakona;

4. organizacija oziroma izvajanje primerjalnih laboratorijskih testov za zagotavljanje kakovosti in primerljivosti laboratorijev nosilcev javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal;

5. izvajanje usposabljanja vzorčenja tal in pedološkega opisovanja tal na kmetijskih zemljiščih;

6. priprava poročil o opravljenih aktivnostih na področju spremljanja stanja kmetijskih tal;

7. spremljanje učinkovitosti ukrepov kmetijske politike na področju zdravja tal in priprava priporočil za izboljšanje teh ukrepov;

8. sodeluje pri pripravi podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju spremljanja stanja kmetijskih tal, obravnavo rezultatov, oblikovanjem priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona in oblikovanjem strokovnih priporočil za nadgradnjo tega poročila in

9. priprava strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu.

(4) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal na javnem razpisu so reference in delovne izkušnje s področja spremljanja stanja kmetijskih tal, pedologije kmetijskih tal, laboratorijskih analiz kmetijskih tal in vzorčenja kmetijskih tal. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(5) Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(6) Podrobnejše pogoje iz četrtega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(7) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tretjega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(8) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(9) Javno pooblastilo preneha veljati sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(10) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

149. člen

(nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal)

(1) Nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. registriran je za opravljanje tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja ali analiziranja;

2. razpolaga z ustrezno opremo za spremljanje stanja kmetijskih tal;

3. usposobljen je za izvajanje spremljanja kmetijskih tal;

4. ima vzpostavljen sistem notranje kontrole kakovosti v skladu z načeli standardov za izvajanje laboratorijskega dela;

5. ima ustrezne strokovne izkušnje glede spremljanja kmetijskih tal;

6. udeležuje se primerjalnih laboratorijskih testov za zagotavljanje kakovosti in primerljivosti laboratorijev, ki jih organizira nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal;

7. ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in

8. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal so:

– vzorčenje tal in pedološki opis značilnosti tal na kmetijskem zemljišču;

– izvajanje laboratorijskih analiz vzorcev tal;

– priprava poročil o rezultatih vzorčenja, pedološkem opisu in analizah tal ter

– priprava podatkov o vzorčenju, pedološkem opisu in analizah tal za vnos v zbirko podatkov iz 173. člena tega zakona.

(4) Za pridobitev javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal vlagatelj na ministrstvo vloži vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena. Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo. Seznam nosilcev javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal vodi ministrstvo in je javno dostopen.

(5) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(6) Javno pooblastilo preneha veljati sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(7) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

150. člen

(gnojenje kmetijskih zemljišč)

(1) Gnojenje je agrotehnični ukrep, ki zagotavlja trajnostno rabo in rodovitnost kmetijskih tal, zagotavlja primerno vsebnost hranil v tleh in vzdrževanje ali izboljšanje fizikalno-kemijskih in biotskih lastnosti tal, ter se izvaja v skladu s potrebami rastlin.

(2) Za gnojenje na kmetijskih zemljiščih se lahko uporabljajo:

– sredstva za gnojenje v skladu s pravnimi akti EU in nacionalnimi predpisi, ki urejajo sredstva za gnojenje;

– organska gnojila v skladu s predpisom, ki ureja varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov, oziroma

– ostanki kmetijske pridelave in predelave.

(3) Gnojenje tal se izvaja na podlagi gnojilnega načrta, ki se pripravi na podlagi analize tal. Pri tem se upoštevajo določbe predpisov s področja varstva okolja in smernice za strokovno utemeljeno gnojenje, ki jih pripravi ministrstvo in jih objavi na osrednjem spletnem mestu države. Smernice za strokovno utemeljeno gnojenje se posodobijo najmanj vsakih deset let.

(4) Zavezanci za zagotovitev gnojilnega načrta so upravičenci, ki uveljavljajo ukrepe kmetijske politike, pri katerih se zahteva gnojilni načrt.

(5) Vzorčenje tal za analizo tal in analize tal se izvedejo v skladu s predpisom iz šestega odstavka 147. člena tega zakona in jih izvajajo nosilci javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona in nosilci javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko vzorčenje tal za svoje potrebe izvedejo uporabniki kmetijskih zemljišč v skladu s smernicami za strokovno utemeljeno gnojenje.

(7) Gnojilni načrt je načrt gnojenja kmetijskih zemljišč, ki ga zagotovi uporabnik kmetijskega zemljišča in mora biti pripravljen v skladu s predpisom iz devetega odstavka tega člena. Za izdelavo gnojilnega načrta se lahko uporablja programsko orodje za izdelavo gnojilnega načrta, ki ga na osrednjem spletnem mestu državne uprave vzpostavi ministrstvo ali drugo programsko orodje, ki izpolnjuje predpisane zahteve iz devetega odstavka tega člena. Za programsko orodje, ki ga vzpostavi ministrstvo, se zagotavlja dostop do podatkov iz zbirke podatkov o tleh iz tega zakona.

(8) Vlada za posamezno vrsto ostankov kmetijske pridelave in predelave iz tretje alineje drugega odstavka tega člena predpiše podrobnejše pogoje za njihovo skladiščenje, ravnanje in uporabo.

(9) Minister predpiše:

– podrobnejše pogoje za skladiščenje, ravnanje in uporabo sredstev za gnojenje iz prve alineje ter organskih gnojil iz druge alineje drugega odstavka tega člena ter

– vsebino in zahteve za pripravo gnojilnega načrta.

VII. POGLAVJE
OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA V ZAMEJSTVU

151. člen

(ohranjanje in razvoj kmetijstva v zamejstvu)

(1) Ministrstvo financira izvajanje aktivnosti kmetijskih, razvojnih in izobraževalnih organizacij Slovencev v zamejstvu, ki povezujejo kmete in društva slovenske skupnosti, za spodbujanje in ohranjanje kmetijstva za razvoj slovenske identitete v zamejstvu.

(2) Ministrstvo financira izvajanje letnih programov aktivnosti, ki izhajajo iz večletnih programov aktivnosti organizacij iz prvega odstavka tega člena, in so pripravljeni na podlagi izhodišč iz desetega odstavka tega člena.

(3) Ministrstvo v Uradnem listu Republike Slovenije objavi javni razpis za izbor organizacij in pripravo večletnih programov aktivnosti organizacij iz prvega odstavka tega člena.

(4) Na javni razpis se lahko prijavijo organizacije iz prvega odstavka tega člena.

(5) Minister imenuje komisijo za pregled in ocenitev vlog, prejetih na javni razpis ter pregled večletnih programov aktivnosti iz tretjega odstavka tega člena, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva in Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

(6) Finančno podporo lahko prejme organizacija iz prvega odstavka tega člena, če izpolnjuje pogoje za finančno podporo iz zakona, ki ureja odnose Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja in, ki je v zadnjih dvanajstih mesecih pred oddajo vloge na javni razpis izvajala aktivnosti, ki so prispevale k celovitemu razvoju zamejske skupnosti na področju kmetijstva, kar se dokazuje z letnim programom dela, pogodbami, poročili o izvedenih aktivnostih ali drugimi ustreznimi dokazili.

(7) Merili za izbiro organizacij iz prvega odstavka tega člena sta:

– število aktivnosti na področju spodbujanja in ohranjanja kmetijstva v zamejstvu;

– obdobje delovanja organizacij iz prvega odstavka tega člena na področju strokovnega svetovanja in usposabljanja v zamejstvu.

(8) Merili za izbiro večletnega programa aktivnosti iz tretjega odstavka tega člena sta:

– število predvidenih strokovnih svetovanj in usposabljanj na področju kmetijstva;

– število predvidenih aktivnosti s sorodnimi organizacijami iz matične države Republike Slovenije na področju kmetijstva.

(9) Na podlagi predloga komisije iz petega odstavka tega člena minister izda odločbo o izboru organizacije iz prvega odstavka tega člena in potrditvi večletnega programa iz tretjega odstavka tega člena. Medsebojna razmerja med organizacijo iz prvega odstavka tega člena in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(10) Organizacije iz prvega odstavka tega člena na podlagi letnih finančnih izhodišč ministrstva pripravijo letni program aktivnosti.

(11) Komisija iz petega odstavka tega člena pregleda tudi letne programe aktivnosti in poda mnenje glede skladnosti z izhodišči ministrstva iz prejšnjega odstavka ter večletnim programom aktivnosti iz tretjega odstavka tega člena. Po izvedenem letnem programu aktivnosti pa pregleda izvedbo aktivnosti ter poročila, ki jih pripravijo organizacije iz prvega odstavka tega člena, in poda mnenje o ustreznosti izvedbe aktivnosti.

(12) Na podlagi mnenja komisije o letnem programu aktivnosti minister izda odločbo o potrditvi letnega programa aktivnosti. Medsebojna razmerja med organizacijo iz prvega odstavka tega člena in ministrstvom se uredijo s pogodbo o financiranju letnega programa aktivnosti.

(13) Sredstva za izvajanje letnih programov aktivnosti organizacij iz prvega odstavka tega člena zagotovi ministrstvo na podlagi mnenja komisije o izvedenih aktivnostih v skladu s sprejetim proračunom Republike Slovenije.

(14) Vlada podrobneje predpiše vsebino večletnih in letnih programov aktivnosti, sestavo, način odločanja in način dela komisije, vsebino javnega razpisa, upravičene aktivnosti, ki se financirajo, merila in točkovnik za ocenjevanje vlog ter pogoje za pridobitev finančne podpore.

VIII. POGLAVJE
ZBIRKE PODATKOV

1. ODDELEK
SPLOŠNE DOLOČBE

152. člen

(upravljanje in vodenje zbirk podatkov ter obveznost posredovanja podatkov)

(1) Ministrstvo upravlja in vodi zbirke podatkov iz tega zakona, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Upravljanje zbirk podatkov pomeni določanje enotnih postopkov in kontrol za vodenje zbirk podatkov ter vzpostavitev in izvajanje sistema upravljanja informacijske varnosti.

(3) Vodenje zbirk podatkov pomeni vodenje postopkov za vpis, spreminjanje in izbris individualnih podatkov ter odločanje v teh postopkih.

(4) Zbirke podatkov po tem zakonu se vodijo elektronsko.

(5) Podatki v zbirkah podatkov iz tega zakona se hranijo trajno, vključno z identifikacijsko številko subjekta, razen osebnih podatkov, ki se hranijo le toliko časa, dokler je to potrebno za dosego namena, zaradi katerega so se zbirali ali nadalje obdelovali, ter podatkov iz evidence iz 168. člena tega zakona, ki se hranijo deset let.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se osebni podatki iz 157. člena tega zakona hranijo trajno.

(7) Zavezanci za vpis v zbirke podatkov po tem zakonu morajo posredovati resnične podatke.

153. člen

(ponovna uporaba podatkov)

Ponovna uporaba podatkov se izvaja skladno z določbami zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

2. ODDELEK
EVIDENCA SUBJEKTOV

154. člen

(evidenca subjektov)

(1) V evidenci subjektov se enotno vodijo podatki o subjektih iz drugega odstavka tega člena. Vodijo se z namenom priprave ali izvedbe ukrepov kmetijske politike, za izvajanje aktivnosti v okviru mreže za podeželje, ali za namene, opredeljene z zakoni iz drugega odstavka tega člena.

(2) V evidenco subjektov se vpisujejo subjekti iz zbirk podatkov iz tega zakona ter iz zbirk podatkov iz zakonov, ki urejajo hrano, krmo, veterinarstvo, veterinarska zdravila, zdravje živali, zaščito živali, varstvo rastlin, rastlinski semenski material in fitofarmacevtska sredstva, vino, agrarne skupnosti, promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, morsko ribištvo, živinorejo in gozdni reprodukcijski material.

(3) V evidenci subjektov se vodijo:

1. identifikacijska številka subjekta;

2. za fizične osebe podatki iz Centralnega registra prebivalstva (v nadaljnjem besedilu: CRP) iz 3. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona ter podatki iz 18. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona;

3. za poslovne subjekte podatki iz 7. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona;

4. za agrarne skupnosti podatki iz registra agrarnih skupnosti v skladu z zakonom, ki ureja agrarne skupnosti;

5. za pašne skupnosti podatki iz registra pašnih skupnosti iz 179. člena tega zakona;

6. kontaktni podatki iz 3. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona, ter podatki zbrani v RKG in

7. podatki o osebah, ki niso vpisane v CRP.

(4) V evidenco subjektov se prevzemajo:

1. za fizične osebe podatki iz CRP iz 3. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona;

2. za poslovne subjekte podatki iz PRS iz 7. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona;

3. podatki o agrarni skupnosti iz registra agrarnih skupnosti v skladu z zakonom, ki ureja agrarne skupnosti;

4. podatki o pašni skupnosti iz registra pašnih skupnosti iz 179. člena tega zakona.

(5) Podatki o osebah iz 7. točke tretjega odstavka tega člena, se pridobijo iz uradnih osebnih dokumentov ob identifikaciji.

(6) Identifikacijsko številko subjekta določi ministrstvo ob prvem vpisu subjekta v evidenco subjektov. Identifikacijska številka subjekta se uporablja za povezovanje med zbirkami podatkov iz drugega odstavka tega člena.

(7) V evidenci subjektov se podatki zbirajo, obdelujejo, vpogledujejo, prevzemajo, posodabljajo in povezujejo z zbirkami iz drugega odstavka tega člena.

(8) Ministrstvo z organi v sestavi lahko obdelujejo kontaktne podatke subjektov (telefonska številka in naslov elektronske pošte) za namen njihovega obveščanja v zvezi z izvajanjem ukrepov kmetijske politike in za kontaktiranje v zvezi z vodenjem zbirk podatkov.

(9) Javni so podatki o vpisu v evidenco za poslovne subjekte, za agrarne in pašne skupnosti.

3. ODDELEK
REGISTER KMETIJSKIH GOSPODARSTEV

155. člen

(namen in pogoji za vpis v RKG)

(1) V RKG so vpisana kmetijska gospodarstva na območju Republike Slovenije, ki izpolnjujejo pogoje za vpis iz tega člena.

(2) Podatki iz RKG se uporabljajo za izvajanje ukrepov kmetijske politike, spremljanje stanja kmetijstva, obveščanje v zvezi z vpisanimi podatki in ukrepi kmetijske politike, načrtovanje kmetijske politike, izvajanje ukrepov v skladu z zakonom, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, ter za druge namene, če je tako določeno z zakonom.

(3) Vlogo za vpis v RKG v skladu s 157. členom tega zakona vloži nosilec kmetijskega gospodarstva, ki opravlja kmetijsko dejavnost in izpolnjuje vsaj enega izmed naslednjih pogojev:

1. kmetijsko gospodarstvo obsega:

a) najmanj 1 ha zemljišč, ki po evidenci dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč sodijo med kmetijska zemljišča,

b) najmanj 0,1 ha oljčnika,

c) najmanj 0,2 ha intenzivnega sadovnjaka ali 0,1 ha jagodičja,

č) najmanj 0,05 ha vinograda,

d) najmanj 0,01 ha rastlinjaka, ali

e) najmanj 0,0025 ha hmeljišča;

2. goji rejne živali, razen prašičev v nekomercialnih obratih in živali, vzrejenih za kulturne, zgodovinske, rekreativne, znanstvene ali športne namene;

3. trži pridelke, ki jih prideluje, razen majhnih količin v skladu z zakonom, ki ureja varno hrano in krmo.

156. člen

(KMG-MID)

(1) KMG-MID je enotna in neponovljiva identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva, ki je osnova za vodenje RKG in njegovo povezovanje z drugimi zbirkami podatkov ter jo določi ministrstvo ob vpisu kmetijskega gospodarstva v RKG. Uporaba je obvezna v vseh zbirkah podatkov ministrstva v zvezi s kmetijskim gospodarstvom, katerega nosilec je zavezanec za vpis v RKG.

(2) Pri prenosu kmetijskega gospodarstva se KMG-MID ohrani.

157. člen

(podatki in vodenje RKG)

(1) V RKG se za posamezno kmetijsko gospodarstvo vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:

1. osnovni podatki o kmetijskem gospodarstvu:

a) KMG-MID;

b) naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, ki opredeljuje lokacijo, kjer je večina objektov, namenjenih kmetijski dejavnosti, oziroma kmetijskih zemljišč;

c) domače ime kmetijskega gospodarstva, če ga ima;

č) kmetijska zemljišča ter stavbe ali deli stavb, ki so v katastru nepremičnin evidentirane s kmetijsko rabo iz 4. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona s podatkom o lastnikih, za nosilca oziroma člane družinske kmetije, v primeru solastnine se vpiše lastniški delež nepremičnin;

d) motorna vozila in priklopna vozila za kmetijsko rabo iz evidence registriranih vozil iz 23. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona, ter naprave za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev s podatkom o lastnikih za nosilca oziroma člane družinske kmetije iz evidence naprav za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev;

e) obrat ter število, vrste in kategorije rejnih živali iz zbirke podatkov o gojenih kopenskih živalih, ki se vodi v skladu z zakonom o zdravju živali;

f) razvrstitev iz 18. člena tega zakona;

2. o subjektih na kmetijskem gospodarstvu se obdelujejo vsi podatki iz 154. člena tega zakona, v RKG pa vpišejo podatki o:

– nosilcu kmetijskega gospodarstva: identifikacijska številka subjekta, ime, priimek oziroma naziv, naslov, kontaktni podatki,

– članih družinske kmetije: identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov,

– zaposlenih na družinski kmetiji: identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov;

3. o zemljiščih kmetijskega gospodarstva:

– kmetijska zemljišča v uporabi s podatki iz 158. člena tega zakona;

– planine, ki ležijo v območju iz 182. člena tega zakona in skupni pašniki;

– dovoljenja za zasaditev vinske trte v skladu s predpisom, ki ureja sistem dovoljenj za zasaditev vinske trte;

4. o vpisih v evidence:

– o standardnem prihodku kmetijskega gospodarstva iz 160. člena tega zakona;

– pridelovalcev zelenjave in zelišč iz 161. člena tega zakona;

– obratov, nosilcev živilske dejavnosti in dejavnostih, ki jih izvaja obrat iz registra obratov iz zakona, ki ureja varno hrano in krmo;

– organizacij proizvajalcev in skupin proizvajalcev;

– ekološke ali integrirane pridelave in drugih shem kakovosti po zakonu, ki ureja hrano.

5. podatki iz zbirne vloge.

(2) Nosilec kmetijskega gospodarstva upravni enoti sporoči podatke o: naslovu ali sedežu in morebitnem domačem imenu kmetijskega gospodarstva, o nosilcu kmetijskega gospodarstva in v primeru družinske kmetije o članih družinske kmetije in zaposlenih na družinski kmetiji, o zemljiščih v uporabi kmetijskega gospodarstva.

(3) Nosilec kmetijskega gospodarstva spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka sporoči upravni enoti v 30 dneh po nastali spremembi, razen sprememb iz osmega odstavka tega člena.

(4) V primeru smrti nosilca družinske kmetije podatke sporočijo osebe, ki so po splošnih predpisih poklicane k dedovanju oziroma osebe, ki imajo zakonito pravico do uporabe zemljišč.

(5) Podatek o KMG-MID številki vpiše upravna enota po uradni dolžnosti.

(6) Podatki iz 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena se v RKG prevzemajo ali določijo na podlagi prevzetih podatkov tako, da se RKG povezuje z drugimi evidencami z delovnega področja ministrstva ali drugih državnih organov.

(7) V RKG se za posamezno kmetijsko gospodarstvo vodijo ali prevzemajo tudi naslednji podatki o:

1. dopolnilni dejavnosti na družinski kmetiji iz tega zakona;

2. pridelku oljk in proizvodnji oljčnega olja ter namiznih oljk in zaloge oljčnega olja za nosilca kmetijskega gospodarstva, ki ima skupaj 0,1 ha oljčnika;

3. pridelku sadja in o količinah sadja, skladiščenega v hladilnicah, ločeno po sadnih vrstah in letniku pridelave, za nosilca kmetijskega gospodarstva, ki ima skupaj najmanj 0,5 ha kmetijskih površin z vrstami rabe: intenzivni sadovnjak, jagode na njivi oziroma rastlinjak s sadnimi rastlinami;

4. razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter izračun točk v skladu s predpisom, ki ureja razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost;

5. kontrolnih in inšpekcijskih pregledih iz predpisa o izvedbi ukrepov kmetijske politike;

6. omejitvah na kmetijskem gospodarstvu ali omejitvah pri spreminjanju podatkov v RKG;

7. neusklajenosti podatkov z določbami tega zakona;

8. dokazilih, pogodbah in drugih dokumentih v povezavi s kmetijskim gospodarstvom.

(8) Podatke iz 2. točke prejšnjega odstavka nosilec kmetijskega gospodarstva, ki ima oljčnike, sporoči upravni enoti enkrat letno, najpozneje do 15. februarja leta, ki sledi letu obiranja oljk.

(9) Podatke iz 3. točke sedmega odstavka nosilec kmetijskega gospodarstva, ki prideluje sadje, sporoči upravni enoti enkrat letno, najpozneje do 1. decembra v letu pridelave sadja.

(10) Podatek o dopolnilni dejavnosti vpiše upravna enota po uradni dolžnosti.

(11) RKG vodijo upravne enote v opisni in grafični obliki.

(12) Zaradi pozicijskega zamika oziroma neažurnosti parcel v katastru nepremičnin na kmetijskih in gozdnih zemljiščih je dovoljeno pozicijsko odstopanje med parcelami in vrisano grafično enoto rabe kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK) v skladu z dejanskim stanjem v naravi. Ob sporih glede pozicijskih zamikov upravna enota pridobi mnenje državne geodetske službe oziroma nove uradne izmere. Upravna enota lahko kadar koli preveri pravico do uporabe zemljišč po uradni dolžnosti.

(13) Upravna enota ob vpisu, izbrisu ali vnosu sprememb v RKG nosilcu kmetijskega gospodarstva izda izpis, ki šteje kot potrdilo. Če upravna enota vpis v RKG ali spremembo podatkov v RKG, zavrne, o tem izda odločbo.

(14) Izpis, ki se lahko izda v elektronski obliki, vsebuje elektronski podpis uradne osebe, ki je v skladu s predpisi, ki urejajo elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu. Zapisnik in izjave stranka lahko podpiše z elektronskim podpisom, podpis overi upravna enota z elektronskim podpisom uradne osebe, ki je v skladu s predpisi, ki urejajo elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu.

(15) Ugotovitve kontrol ukrepov kmetijske politike ali inšpekcijskega nadzora, ki se nanašajo na podatke iz RKG, kontrolorji ali inšpektorji posredujejo v RKG in so podlaga za spremembo podatkov v RKG po uradni dolžnosti, ki jo izvede upravna enota.

(16) Spremembe podatkov v RKG izvede ministrstvo po uradni dolžnosti in o njih stranke obvesti na osrednjem spletnem mestu državne uprave:

– ob spremembah, ugotovljenih s sistemom za spremljanje površin, za katere je nosilec kmetijskega gospodarstva obveščen preko Sopotnika,

– ob popravkih zbirne vloge, ki jih naredi nosilec kmetijskega gospodarstva in vplivajo na spremembo vrste rabe, meje oziroma pozicije GERK, kadar spremembe ne posegajo izven območja prijavljenih površin v RKG,

– kadar so spremembe take, da bistveno ne spreminjajo prijavljenih podatkov,

– o spremembah iz letne uskladitve podatkov z drugimi evidencami, ali

– ob večjih sistemskih spremembah po uradni dolžnosti.

(17) Pritožba zoper odločbo o izbrisu zemljišč kmetijskega gospodarstva iz RKG ne zadrži njene izvršitve.

(18) Upravna enota kmetijsko gospodarstvo v RKG označi kot izbrisano:

– na zahtevo nosilca kmetijskega gospodarstva, če kmetijsko gospodarstvo nima več pravic, neporavnanih obveznosti oziroma sankcij v skladu s tem zakonom,

– po uradni dolžnosti, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 155. člena tega zakona,

– po uradni dolžnosti, če ni aktivnosti na kmetijskem gospodarstvu vsaj pet let in ni aktivnih vpisov v povezanih zbirkah podatkov, ali

– po uradni dolžnosti, če kmetijsko gospodarstvo, ki je organizirano kot samostojni podjetnik posameznik ali pravna oseba, preneha s kmetijsko dejavnostjo ali se pašna skupnost oziroma agrarna skupnost izbriše iz registra agrarnih oziroma pašnih skupnosti.

(19) Zemljišča v uporabi kmetijskih gospodarstev iz 158. člena tega zakona vpisana v RKG, so javno objavljena, da se zagotovi pravna varnost lastnikov zemljišč.

(20) Za uveljavljanje ukrepov kmetijske politike morajo biti podatki v RKG usklajeni z določbami tega zakona.

(21) Podatki iz tega člena, ki jih nosilec kmetijskega gospodarstva sporoči upravni enoti, se lahko posredujejo na elektronski način skladno z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek preko preko državnega portala eUprava ali SPOT.

(22) Kontaktne podatke nosilcev kmetijskih gospodarstev (telefonska številka in naslov elektronske pošte) se uporablja za namen vodenja postopkov vezanih na RKG, njihovega obveščanja v zvezi z izvajanjem ukrepov kmetijske politike, o dogodkih, izobraževanjih ter posredovanjem anket s področja ukrepov skupne kmetijske politike.

(23) Podatki o naslovu oziroma sedežu kmetijskega gospodarstva, domačem imenu kmetijskega gospodarstva, imenu in priimku oziroma nazivu nosilca kmetijskega gospodarstva, dopolnilnih dejavnostih in vpisih v evidence iz tega člena ter zemljiščih iz 158. člena tega zakona so javni.

158. člen

(identifikacijski sistem za zemljišča)

(1) Referenčna parcela identifikacijskega sistema za prijavo kmetijskih zemljišč v RKG je blok. Blok je strnjena površina kmetijskih zemljišč, ki so v kmetijski rabi enega kmetijskega gospodarstva in pripadajoče krajinske značilnosti.

(2) GERK je strnjena površina kmetijskega zemljišča z enako vrsto rabe GERK znotraj posameznega bloka. Nosilci kmetijskih gospodarstev prijavljajo svoja zemljišča v obliki GERK.

(3) V RKG se prijavijo tudi grafične enote krajinskih značilnosti (v nadaljnjem besedilu: KRZ), pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti in krajinske pestrosti. KRZ se pripiše k posameznemu GERK.

(4) V blok se združujejo soležni GERK s pripadajočimi KRZ, razen izjem, opredeljenih v predpisu iz 159. člena tega zakona.

(5) Za blok se v RKG vodijo, prevzemajo in obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijska oznaka: Blok-ID;
2. KMG-MID;
3. grafična površina in obseg;
4. največja upravičena površina;
5. umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
6. datum in vrsta spremembe;
7. država;
8. drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(6) Za GERK se v RKG vodijo, prevzemajo in obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijska oznaka: GERK-PID;
2. identifikacijska oznaka bloka;
3. KMG-MID;
4. domače ime;
5. vrsta rabe GERK;
6. grafična površina in obseg;
7. največja upravičena površina;
8. nagib, usmerjenost (ekspozicija) in nadmorska višina;
9. za trajne nasade podatki o trajnih nasadih, sadilnem materialu in pridelku;
10. identifikacijska oznaka planine ali skupnega pašnika;
11. umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
12. datum in vrsta spremembe;
13. država;
14. drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(7) Za KRZ se v RKG vodijo, prevzemajo in obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijska oznaka KRZ: GERK-PID;
2. GERK-PID, ki mu KRZ pripada;
3. vrsta rabe GERK, ki mu KRZ pripada;
4. Blok-ID;
5. KMG-MID;
6. vrsta krajinske značilnosti;
7. grafična površina in obseg;
8. največja upravičena površina KRZ;
9. umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
10. datum in vrsta spremembe;
11. država;
12. drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(8) Uporaba bloka je obvezna pri vodenju podatkov o zemljiščih v vseh zbirkah podatkov v pristojnosti ministrstva.

(9) Če v postopku prijave kmetijskega zemljišča ali spremembe že vpisanega zemljišča pride do prekrivanja površin drugega ali drugih kmetijskih gospodarstev, upravna enota o tem obvesti vse nosilce kmetijskih gospodarstev, pri katerih je ugotovljeno prekrivanje, in jih pozove k uskladitvi. Če v postopku ni mogoče ugotoviti, kateri nosilec kmetijskega gospodarstva je upravičen do vpisa površin, pristojna upravna enota izda odločbo o prekrivajoči površini.

(10) Prekrivajoče površine iz prejšnjega odstavka niso del identifikacijskega sistema za vodenje zemljišč in se ne upoštevajo pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike.

159. člen

(predpis ministra)

Minister predpiše način vodenja RKG, podrobnejše podatke, vrste dejavnosti, način posredovanja podatkov, način posredovanja sprememb in vsebino odločb iz RKG ter obseg in vrste sprememb, ki bistveno ne spreminjajo prijavljenih podatkov.

4. ODDELEK
DRUGE ZBIRKE PODATKOV

160. člen

(evidenca standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev)

(1) Evidenca standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev je namenjena izvajanju kmetijske politike, spremljanju ekonomskega stanja in strukturnih sprememb z vidika ekonomske velikosti kmetijskih gospodarstev in tipa kmetovanja, razporejanju posameznih kmetijskih gospodarstev v ekonomske velikostne razrede in statistični obdelavi, mreži FSDN ter analizam.

(2) Standardni prihodek kmetijskega gospodarstva je povprečna vrednost proizvodnje, ki jo lahko pričakuje kmetijsko gospodarstvo ob svoji strukturi proizvodnje. Izračunan je iz povprečne bruto vrednosti kmetijske proizvodnje na enoto na ravni države in proizvodnih kazalcev posameznega kmetijskega gospodarstva. Pri izračunu se upoštevajo povprečni pridelki in povprečne cene v Sloveniji ter podatki o posameznem kmetijskem gospodarstvu.

(3) V evidenci se za vsa kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v RKG, vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. KMG-MID, domače ime družinske kmetije, ime, priimek oziroma naziv nosilca kmetijskega gospodarstva, naslov oziroma sedež nosilca kmetijskega gospodarstva iz prvega odstavka 157. člena tega zakona;

2. o površinah in vrsti zelenjave in zelišč iz evidence zelenjave in zelišč iz 161. člena tega zakona;

3. podatki iz zbirnih vlog po posameznem kmetijskem gospodarstvu iz tretjega odstavka 167. člena tega zakona;

4. o rejnih živalih iz zbirke podatkov o gojenih kopenskih živalih, v skladu z zakonom, ki ureja zdravje živali;

5. o številu živali iz 1. točke pod e) prvega odstavka 157. člena tega zakona;

6. o zemljiščih iz 3. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona;

7. o pridelku grozdja in vina iz registra pridelovalcev grozdja in vina iz zakona, ki ureja vino;

8. iz zbirk podatkov s področja živinoreje iz 172. člena tega zakona;

9. o statistični regiji;

10. o standardnem prihodku kmetijskega gospodarstva;

11. o tipu kmetovanja;

12. o razredu ekonomske velikosti.

(4) Javni so podatki o imenu, priimku oziroma nazivu nosilca kmetijskega gospodarstva in naslovu oziroma sedežu nosilca kmetijskega gospodarstva, statistični regiji, standardnemu prihodku kmetijskega gospodarstva, tipu kmetovanja, razredu ekonomske velikosti.

(5) Podrobnejša pravila za izračun standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev predpiše minister.

161. člen

(evidenca pridelovalcev zelenjave in zelišč)

(1) Evidenca pridelovalcev zelenjave in zelišč je namenjena načrtovanju kmetijske politike, izvajanju ukrepov kmetijske politike, analizam in statistični obdelavi podatkov, povezovanju in kontroli podatkov shem kakovosti, priznavanju organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje in skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, izvajanju zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, posredovanju podatkov v evidenco posebnih kultur ter poročanju v skladu s predpisi EU.

(2) Zavezanec za vpis v evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki v tekočem koledarskem letu na kmetijskem gospodarstvu prideluje zelenjavo oziroma zelišča na vsaj:

– 0,1 ha njivskih površin na prostem ali,

– 0,02 ha v rastlinjaku oziroma na njivskih površinah, kjer pridelava ni v tleh.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je zavezanec za vpis v evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč tudi nosilec kmetijskega gospodarstva, ki pridelano zelenjavo oziroma zelišča trži oziroma je vključen v sheme kakovosti.

(4) V evidenci pridelovalcev zelenjave in zelišč se za zavezanca in njegovo kmetijsko gospodarstvo prevzemajo in vodijo naslednji podatki:

1. KMG-MID številka, identifikacijska številka subjekta in podatki o imenu in priimku ali nazivu ter naslovu ali sedežu nosilca kmetijskega gospodarstva iz 157. člena tega zakona;

2. vključenost v kontrolo ekološke pridelave iz evidence v skladu z zakonom, ki ureja hrano;

3. vključenost v kontrolo integrirane pridelave iz evidence v skladu z zakonom, ki ureja hrano;

4. vključenost v sheme kakovosti iz evidence v skladu z zakonom, ki ureja hrano;

5. vključenost v organizacijo proizvajalcev, skupino proizvajalcev iz 166. člena tega zakona;

6. o površini posamezne vrste zelenjave oziroma zelišč, ki se prideluje na posameznem GERK v tekočem koledarskem letu in ki je zbrana ob oddaji zbirne vloge;

7. o oceni letnega pridelka za posamezne vrste zelenjadnic in zelišč v skladu z metodologijo, ki je določena v predpisu, ki ureja evidenco iz tega člena.

(5) Ministrstvo objavi povprečno oceno pridelka za posamezne vrste zelenjadnic in zelišč na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Podatki se posodabljajo v mesecu novembru in veljajo za tekoče koledarsko leto.

(6) Zavezanec za vpis v evidenco iz tega člena sporoča podatke iz 6. točke četrtega odstavka tega člena ob oddaji zbirne vloge v roku in na način, ki je določen za oddajo zbirne vloge v skladu s predpisi, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče koledarsko leto, in predpisom iz sedmega odstavka tega člena.

(7) Podatki o zavezancih iz četrtega odstavka tega člena: ime in priimek oziroma naziv nosilca, sedež kmetijskega gospodarstva, vključenost v organizacijo ali skupino proizvajalcev za skupno trženje, vključenost v skupino proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, podatki o izdanih certifikatih, podatki o vrstah zelenjave in zelišč ter podatki o vrsti predelave, so javni.

(8) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

162. člen

(evidenca o delovnih opravilih)

(1) Evidenca o delovnih opravilih je namenjena izvajanju in kontroli ukrepov kmetijske politike, analiziranju in statistični obdelavi podatkov in poročanju v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov.

(2) Zavezanec za izpolnjevanje evidence o delovnih opravilih je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki odda zbirno vlogo, v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo intervencij skupne kmetijske politike za tekoče koledarsko leto in je vključen v intervencije skupne kmetijske politike, ki zahtevajo izpolnjevanje evidenc o delovnih opravilih.

(3) Intervencije, za katere je treba izpolnjevati evidence o delovnih opravilih se podrobneje opredelijo v predpisih, ki urejajo te intervencije.

(4) V evidenci o delovnih opravilih se za zavezanca in njegovo kmetijsko gospodarstvo prevzemajo in vodijo zlasti naslednji podatki:

– identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež iz 154. člena tega zakona;

– KMG-MID, domače ime družinske kmetije, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, podatki iz prvega odstavka 157. člena tega zakona;

– delovna opravila iz sedmega odstavka tega člena.

(5) Evidenco o delovnih opravilih vodi in upravlja agencija.

(6) Za namene poročanja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov, agencija posreduje na zahtevo ministrstva statistično in prostorsko obdelane podatke po vrsti delovnih opravil.

(7) Podrobnejšo vsebino in način izpolnjevanja evidence o delovnih opravilih predpiše minister.

163. člen

(evidenca centrov za certificiranje hmelja)

(1) Evidenca centrov za certificiranje hmelja je namenjena ugotavljanju izpolnjevanja pogojev za opravljanje dejavnosti centrov za certificiranje hmelja, za kontrolo centrov za certificiranje hmelja in za poročanje v skladu s pravnimi akti EU.

(2) Evidenca centrov za certificiranje hmelja obsega naslednje podatke:

1. o zavezancu: identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež iz 154. člena tega zakona;

2. identifikacijska številka centra za certificiranje hmelja;

3. KMG-MID, če je center za certificiranje hmelja hkrati tudi pridelovalec hmelja;

4. opremljenost centra za certificiranje hmelja;

5. dejavnost centra za certificiranje hmelja;

6. ime oseb, ki izvajajo naloge certificiranja hmelja;

7. številka in datum listine o dodelitvi ali odvzemu priznanja centra za certificiranje hmelja.

(3) Podatki iz 2. do 7. točke prejšnjega odstavka se vpišejo v evidenco centrov za certificiranje hmelja na podlagi odločbe o odobritvi ali odvzemu odobritve centra za certificiranje hmelja, vlog za odobritev centra za certificiranje hmelja ter zapisnikov o opremljenosti centra za certificiranje, ki jih pripravi organizacija za certificiranje hmelja.

(4) Evidenco vodi organizacija za certificiranje hmelja.

(5) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

164. člen

(evidenca pridelka hmelja)

(1) Evidenca pridelka hmelja je namenjena izvajanju ukrepov kmetijske politike na področju hmeljarstva in za spremljanje in kontrolo certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov.

(2) Evidenca pridelka hmelja obsega podatke:

– KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva iz 157. člena tega zakona ter ime in priimek ali firma iz 154. člena tega zakona;

– o količini pridelanega hmelja na posameznem kmetijskem gospodarstvu, ločeno po sortah in letniku pridelave;

– o certificiranju in naknadnem certificiranju po posameznem naročniku certificiranja in pridelanem hmelju iz prejšnje alineje, ki izhajajo iz listin, vloženih in izdanih v postopku certificiranja hmelja.

(3) Nosilci kmetijskih gospodarstev sporočajo podatke iz druge alineje prejšnjega odstavka organizaciji iz četrtega odstavka tega člena najpozneje do 30. oktobra v letu pridelave hmelja, podatki iz tretje alineje prejšnjega odstavka pa se vpišejo v evidenco pridelka hmelja na podlagi listin, ki se vložijo in izdajajo v postopku certificiranja pridelka.

(4) Evidenco pridelka hmelja vodi organizacija za certificiranje hmelja.

(5) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

165. člen

(evidenca podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev FSDN)

(1) Evidenca podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: evidenca mreže FSDN) je namenjena obdelavi podatkov za pomoč pri upravljanju kmetijskih gospodarstev, spremljanju doseganja ciljev trajnostnosti in izboljšanju prehranskih sistemov ter spremljanju rezultatov in učinkov kmetijskih politik, skladno s pravnimi akti EU. Podatki v evidenci mreže FSDN, kakor tudi drugi podatki, ki nastanejo pri in za delovanje mreže FSDN, so last Republike Slovenije.

(2) V evidenci mreže FSDN se vodijo podatki o nosilcih kmetijskih gospodarstev, ki so vključeni v mrežo FSDN in njihovih kmetijskih gospodarstvih v skladu s pravnimi akti EU. Po preteku obveznosti ali v primeru kršitve pravil vodenja kmetijskega knjigovodstva se podatki o nosilcih kmetijskih gospodarstev ne vodijo več.

(3) Z dnem vpisa v evidenco mreže FSDN se za namen anonimizacije pri obdelavi in poročanju podatkov za nosilca kmetijskega gospodarstva določi šifra FSDN. Ta se sporoči nosilcu kmetijskega gospodarstva, povezava šifre FSDN z nosilcem kmetijskega gospodarstva je poznana samo ministrstvu.

(4) V evidenci mreže FSDN se za vsakega nosilca kmetijskega gospodarstva in njegovo kmetijsko gospodarstvo, ki je vključeno v mrežo FSDN, vodijo naslednji podatki:

1. davčna številka iz evidence subjektov iz 154. člena tega zakona;

2. iz 157. člena tega zakona:

a) KMG-MID,

b) naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva,

c) nosilec kmetijskega gospodarstva in za družinsko kmetijo tudi podatki o članih kmetije in zaposlenih,

č) dopolnilna dejavnost na družinski kmetiji iz tega zakona,

d) kmetijska zemljišča v uporabi iz RKG,

e) kmetijska zemljišča v uporabi s podatki iz 158. člena tega zakona,

f) o standardnem prihodku kmetijskega gospodarstva iz 160. člena tega zakona,

g) evidence pridelovalcev zelenjave in zelišč iz 161. člena tega zakona,

h) razvrstitev kmetijskega gospodarstva v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter izračun točk v skladu s predpisom, ki ureja razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost,

i) članstvo nosilca kmetijskega gospodarstva v organizacijah proizvajalcev in skupinah proizvajalcev za skupno trženje in skupinah proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti iz 166. člena tega zakona,

j) vključenost nosilca kmetijskega gospodarstva v ekološko ali integrirano pridelavo in druge sheme kakovosti iz zakona, ki ureja hrano;

3. o krajinskih značilnostih iz evidence, ki ureja krajinske značilnosti iz 184. člena tega zakona;

4. o lastništvu gozdov iz 4. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona;

5. o spremembah gozdnih zemljišč v druga zemljišča in njihovih površinah iz 183. člena tega zakona;

6. o glavnem proizvodnem tipu in razredu ekonomske velikosti kmetijskega gospodarstva iz 160. člena tega zakona;

7. o delovnih opravilih iz drugega odstavka 162. člena tega zakona;

8. o ukrepih kmetijske politike posameznega kmetijskega gospodarstva iz 167. člena tega zakona, vključno s podatkom o TRR nosilca kmetijskega gospodarstva za potrebe priprave in sklepanja pogodb za kmetijsko knjigovodstvo;

9. o izvedenih produktih iz druge alineje drugega odstavka 168. člena tega zakona;

10. iz 173. člena tega zakona: o vzorčenju tal in analizi tal in o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov, amonijaka in nekaterih onesnaževal v kmetijstvu;

11. o analizah voluminozne krme po posameznem zavezancu iz tretje točke tretjega odstavka 174. člena tega zakona;

12. o udeležbi nosilcev kmetijskih gospodarstev na izobraževanjih iz 177. člena tega zakona;

13. o prireji in trženju mleka iz 178. člena tega zakona;

14. o prijavljeni površini posebnih kultur za tekoče leto iz druge alineje tretjega odstavka 180. člena tega zakona;

15. o porabi energije na kmetijskem gospodarstvu iz 175. člena tega zakona;

16. o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam 176. člena tega zakona;

17. o kmetijskih pridelkih in živilih iz evidenc, iz zakona, ki ureja hrano;

18. o antimikrobikih iz evidenc, ki iz zakona, ki ureja zdravila;

19. o rejnih živalih iz zbirke podatkov o gojenih kopenskih živalih, v skladu z zakonom, ki ureja zdravje živali;

20. o fitofarmacevtskih sredstvih iz evidenc iz zakona, ki ureja fitofarmacevtska sredstva;

21. računovodski podatki iz računovodskega sistema in drugi podatki kmetijskih gospodarstev, ki so vključena v mrežo FSDN in so predmet poročanja računovodski pisarni v skladu s pravnimi akti EU (poročila kmetijskih gospodarstev, ki so vključena v mrežo FSDN).

(5) Podatki iz evidence mreže FSDN so javno dostopni v anonimizirani obliki oziroma na način, ki preprečuje razkritje posameznega nosilca kmetijskega gospodarstva.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se podatki iz tega člena lahko posredujejo Statističnemu uradu Republike Slovenije za statistični namen.

(7) Izvajalci javne službe kmetijskega svetovanja imajo dostop do podatkov posameznega kmetijskega gospodarstva na podlagi pooblastila nosilca kmetijskega gospodarstva.

(8) Podatki se v evidenci mreže FSDN, ki jo upravlja ministrstvo, hranijo trajno.

166. člen

(evidenca organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij)

(1) Evidenca organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij je namenjena izvajanju ukrepov kmetijske politike in izvajanju zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov.

(2) Zavezanci za vpis v evidenco organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij so organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev, skupine proizvajalcev in medpanožne organizacije, priznane v skladu s tem zakonom ter skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, priznane v skladu z zakonom, ki ureja hrano.

(3) V evidenci organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij se vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. za organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev in njihove člane iz tega zakona:

a) enotna in neponovljiva identifikacijska številka organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev, ki jo dodeli ministrstvo,

b) identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, davčna številka, naziv in sedež pravne osebe, matična številka za člane organizacij proizvajalcev, organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev iz tega člena,

c) KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva in nosilec kmetijskega gospodarstva (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek oziroma naziv, naslov, kontaktni podatki) iz 157. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev,

č) količina pridelanega hmelja na posameznem kmetijskem gospodarstvu, ločeno po sortah in letniku pridelave iz 164. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev hmelja,

d) o rejnih živalih iz 157. člena tega zakona,

e) o oddani oziroma prodani količini mleka iz 178. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev mleka in mlečnih izdelkov,

f) matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa iz PRS, pravnoorganizacijska oblika subjekta, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, oziroma ustanoviteljih in zastopnikih ter podatki o številki transakcijskega računa iz 6. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona za pravne osebe,

g) podatek o številu članov organizacij proizvajalcev,

h) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje za organizacije proizvajalcev in njihove člane ter o strukturi in dejavnosti organizacije proizvajalcev, če je to določeno v predpisu, ki ureja priznanje organizacij proizvajalcev oziroma združenj organizacij proizvajalcev,

i) podatki iz operativnih programov in poročil o izvajanju operativnih programov za organizacije proizvajalcev za namene spremljanja uspešnosti izvajanja operativnih programov,

j) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja organizacije proizvajalcev, odločbe, ki učinkuje kot začasni odvzem statusa organizacije proizvajalcev v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, dokumentov, ki učinkujejo kot opozorilno pismo v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov;

2. za skupine proizvajalcev za skupno trženje iz tega zakona:

a) identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, davčna številka, naziv in sedež pravne osebe, matična številka za skupine in člane skupin proizvajalcev, iz 154. člena tega zakona,

b) KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva in nosilec kmetijskega gospodarstva (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek oziroma naziv, naslov, kontaktni podatki) iz 157. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev,

c) o rejnih živalih iz 157. člena tega zakona,

č) o oddani oziroma prodani količini mleka iz 178. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev mleka in mlečnih izdelkov,

d) podatki o prostorskih enotah, parcelah, vključno s podatki o lastniku in upravljavcu iz 4. in 5. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev iz sektorja gozdarstva,

e) podatki iz centralnega registra čebelnjakov za člane skupin proizvajalcev iz sektorja čebelarstva,

f) o pridelku grozdja in vina iz registra pridelovalcev grozdja in vina iz zakona, ki ureja vino,

g) podatek o številu članov skupine proizvajalcev za skupno trženje,

h) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje za skupine proizvajalcev in njihove člane,

i) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja skupine proizvajalcev;

3. za skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti iz zakona, ki ureja hrano:

a) podatki iz drugega in tretjega odstavka 154. člena tega zakona za priznane skupine proizvajalcev (naziv, naslov, matična številka, davčna številka) in člane (ime, priimek, naslov, davčna številka ter KMG-MID, v kolikor ta obstaja, iz točke a) pod 1. prvega odstavka 157. člena tega zakona,

b) podatki o vrsti sheme kakovosti in kmetijskega pridelka oziroma živila iz shem kakovosti,

c) podatek o številu članov skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti,

č) podatek o skupnem obsegu in skupni vrednosti tržne proizvodnje skupine proizvajalcev,

d) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja skupine proizvajalcev;

4. za medpanožne organizacije iz tega zakona:

a) podatek o številu članov medpanožne organizacije in gospodarskih dejavnostih, ki jih člani predstavljajo,

b) identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka iz 154. člena tega zakona,

c) KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva in nosilec kmetijskega gospodarstva (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek oziroma naziv, naslov, kontaktni podatki) iz 157. člena tega zakona za člane medpanožnih organizacij,

č) matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa iz PRS, pravnoorganizacijska oblika subjekta, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, oziroma ustanoviteljih in zastopnikih ter podatki o številki transakcijskega računa iz 6. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona za pravne osebe,

d) pisni dogovor oziroma pogodbo o sodelovanju med člani medpanožne organizacije;

e) podatki o strukturi in dejavnosti medpanožne organizacije,

f) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje medpanožne organizacije v sektorju oljčnega olja in namiznih oljk,

g) podatek o sektorju, za katerega je medpanožna organizacija priznana,

h) poročila o izvedenih aktivnostih medpanožne organizacije,

i) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja medpanožne organizacije.

(4) Rok za sporočanje podatkov iz tega člena je 20. marec tekočega leta za predhodno leto, razen če ni s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, določeno drugače.

(5) Javni so podatki o imenu in priimku oziroma nazivu nosilca kmetijskega gospodarstva, naslovu oziroma sedežu kmetijskega gospodarstva, vključenost v skupino ali organizacijo proizvajalcev oziroma medpanožno organizacijo ter ime skupine, organizacije proizvajalcev ali medpanožne organizacije.

(6) Podrobnejšo vsebino in način sporočanja podatkov v evidenco iz tega člena predpiše minister.

167. člen

(evidenca o ukrepih kmetijske politike)

(1) Evidenca o ukrepih kmetijske politike je namenjena spremljanju, izvedbi in kontroli ukrepov kmetijske politike na državni in občinski ravni ter vodenju in upravljanju zbirk podatkov iz tega zakona. Kontaktni podatki iz 6. točke tretjega odstavka 154. člena tega zakona se lahko uporabljajo za preverjanje in posodabljanje kontaktnih podatkov v posameznih zbirkah podatkov.

(2) Vsebina evidence o ukrepih kmetijske politike so podatki, ki jih subjekti iz 154. člena tega zakona posredujejo ministrstvu za namene iz prvega odstavka 154. člena tega zakona, in podatki, ki jih agencija kot izvajalec ukrepov kmetijske politike pridobi sama iz registrov in drugih evidenc v zvezi z opravljanjem svojih pristojnosti in nalog.

(3) Evidenca o ukrepih kmetijske politike vsebuje poleg podatkov o subjektih iz 154. in 157. člena tega zakona tudi podatke iz zbirnih vlog, iz drugih vlog in zahtevkov za ukrepe kmetijske politike, zlasti vrsto ukrepa, odobrena in izplačana sredstva in omejitve, ter podatke fizičnih oseb o načinu ugotavljanja davčne osnove za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, druge kmetijske dejavnosti ali dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji (v nadaljnjem besedilu: davčni status), o rezidentskem statusu in transakcijskem računu ter podatke iz drugih evidenc, ki jih agencija vodi na podlagi veljavnih predpisov.

(4) Agencija podatke o davčnem in rezidentskem statusu pridobi iz davčnih evidenc, podatke o transakcijskem računu pa iz registra transakcijskih računov.

(5) Podatki iz te evidence niso javni, razen v kolikor zakon drugje določa javnost posameznih podatkov.

(6) Agencija in ministrstvo lahko obdelujeta kontaktne podatke upravičencev (telefonska številka in naslov elektronske pošte) za namen njihovega obveščanja v zvezi z:

– izvajanjem ukrepov kmetijske politike, v katere so vključeni,

– dogodki, izobraževanji ter ukrepi skupne kmetijske politike s področja zmanjševanja izgub hrane in količin odpadne hrane, AKIS ter blaženja in prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam,

– posredovanjem anket s področja ukrepov skupne kmetijske politike.

(7) Evidenco vodi in upravlja agencija.

168. člen

(evidenca podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin)

(1) Evidenca podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, je namenjena:

1. ugotavljanju, dokazovanju in razlagi dejanskega stanja v okviru pregledov za izvajanje ukrepov kmetijske politike,

2. načrtovanju in spremljanju kmetijske politike,

3. spremljanju, vrednotenju in izvajanju poročanja o stanju kmetijskih in gozdnih zemljišč ter kmetijskih kultur v skladu z veljavnimi predpisi,

4. uskladitvam zemljišč, vpisanih v RKG,

5. kot pomoč pri določanju evidence dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč ter

6. raziskovanju, statističnim obdelavam in drugim uporabnikom.

(2) V evidenci se za vsa kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v RKG in uveljavljajo zahtevke iz ukrepov kmetijske politike, poleg KMG-MID vodijo, prevzemajo in obdelujejo podatki, ki so pridobljeni ali ustvarjeni z uporabo sistema za spremljanje površin iz tega zakona, zlasti o:

– časovni vrsti statistike signalov konstelacij satelitov za opazovanje zemlje, pridobljenih z uporabo podatkov satelitov Sentinel programa Copernicus in drugih enakovrednih satelitskih podatkov, na področju posameznega kmetijskega in gozdnega zemljišča, ki ne omogočajo določljivosti fizične osebe ter

– izvedenih produktih postopka fotointerpretacije ali interpretacije drugih podatkov, zlasti grafični in tabelarični identifikatorji dogajanja na kmetijskih zemljiščih, kot so identifikatorji opažanj košnje, gole zemlje, klasifikacije skupin rastlin, klasifikacije skupin rab, homogenosti in drugi.

(3) Evidenca je javna in se lahko povezuje z drugimi zbirkami podatkov, ki ne vsebujejo osebnih podatkov.

(4) Evidenco upravlja in vodi agencija.

169. člen

(evidenca komasacij)

(1) Evidenca komasacij je namenjena izvedbi komasacij in izvajanju drugih ukrepov, ki se navezujejo na komasacijska območja.

(2) Evidenca komasacij je temeljna in enotna evidenca o komasacijah kmetijskih zemljišč. V evidenci komasacij se vodi grafični in pisni del.

(3) Grafični del vsebuje zlasti podatke o komasacijskih območjih in parcelah, vključenih v komasacijska območja

(4) Pisni del vsebuje zlasti:

1. ime komasacijskih območij;

2. površino komasacijskih območij;

3. seznam parcel, vključenih v komasacijska območja;

4. podatke o izdanih upravnih aktih, ki se nanašajo na komasacijsko območje;

5. podatke o komasacijskih udeležencih ali udeležencih: davčna številka, priimek, ime, stalno prebivališče v Sloveniji, začasno prebivališče v Sloveniji, prebivališče v tujini, naslov za vročanje iz 154. člena tega zakona;

6. podatke o izvajalcih in investitorjih komasacij: davčna številka, naziv ali ime in priimek ter sedež ali naslov izvajalcev in investitorjev komasacij iz 154. člena tega zakona.

(5) Evidenca komasacij se vzpostavi na podlagi podatkov o posameznih fazah postopka komasacij in pravnomočnih odločb o novi dodelitvi zemljišč v postopkih komasacije.

(6) Ime in območje komasacije ter seznam parcel, vključenih v komasacijska območja, so javni podatki.

(7) Podrobno vsebino evidence komasacij, način vodenja in postopek vpisa komasacijskih območij predpiše minister.

170. člen

(evidenca osuševalnih in namakalnih sistemov)

(1) Evidenca iz tega člena je namenjena upravljanju osuševalnih in namakalnih sistemov.

(2) Evidenca osuševalnih in namakalnih sistemov je temeljna in enotna evidenca o osuševalnih in namakalnih sistemih, ki vsebuje grafični in pisni del.

(3) Grafični del vsebuje zlasti naslednje podatke:

– ustrezen enolični identifikator območja osuševalnega oziroma namakalnega sistema ter

– parcele, vključene v območja osuševalnega oziroma namakalnega sistema.

(4) Pisni del vsebuje zlasti naslednje podatke o posameznem osuševalnem oziroma namakalnem sistemu:

– ime osuševalnega oziroma namakalnega sistema,

– katastrske občine in parcelne številke,

– podatke o izdanih upravnih aktih,

– stanje osuševalnega oziroma namakalnega sistema,

– podatke o delovanju in vzdrževanju osuševalnega oziroma namakalnega sistema.

(5) Ime in območje osuševalnega oziroma namakalnega sistema ter parcele, vključene v območja osuševalnega oziroma namakalnega sistema, so javni podatki.

(6) Podrobno vsebino evidence iz tega člena, način vodenja in postopek vpisa v evidenco predpiše minister.

171. člen

(zbirka podatkov rastlinske genske banke)

(1) Zbirka podatkov rastlinske genske banke je namenjena ohranjanju in trajnostni rabi rastlinskih genskih virov (v nadaljnjem besedilu: RGV) in zagotavljanju dostopa do RGV, ki se hranijo v rastlinski genski banki.

(2) Zbirka podatkov rastlinske genske banke je seznam vseh RGV, ki imajo dejansko ali potencialno vrednost za prehrano in kmetijstvo in se hranijo v rastlinski genski banki.

(3) Zbirka podatkov vsebuje osnovne podatke o posameznem RGV, zlasti:

1. kodo in ime institucije, ki hrani RGV,
2. neponovljivo številko RGV,
3. kodo in ime zbirateljske institucije,
4. latinsko ime rodu, vrste in drugih taksonomskih enot, ki jim pripada RGV,
5. slovensko ime vrste, ki ji pripada RGV,
6. ime RGV,
7. datum vključitve RGV v rastlinsko gensko banko,
8. državo izvora RGV,
9. lokacijo in datum nabiranja RGV,
10. biološki status RGV ter
11. način hranjenja RGV.

(4) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo izvajalci javne službe nalog rastlinske genske banke.

(5) Podatki iz tretjega odstavka tega člena so javni in dostopni na spletnih straneh ministrstva in izvajalcev javne službe nalog rastlinske genske banke.

172. člen

(zbirke podatkov s področja živinoreje)

(1) Zbirke podatkov s področja živinoreje se vodijo in upravljajo za namen izvajanja javne službe strokovnih nalog v živinoreji in javne službe nalog genske banke v živinoreji, zagotavljanja zadostne prireje živalskih proizvodov in kakovosti živalskih proizvodov ter načrtovanja in izvajanja ukrepov zootehnike in kmetijske politike.

(2) Zbirke podatkov s področja živinoreje vodijo in upravljajo izvajalci javnih služb v živinoreji. Zbirke podatkov s področja živinoreje so last Republike Slovenije.

(3) Rejci živali, rejske organizacije in izvajalci javnih služb v živinoreji po tem zakonu in zakonu, ki ureja živinorejo, morajo voditi predpisane evidence, registre in druge zbirke podatkov, ki so povezane v informacijski sistem na področju živinoreje.

(4) Ministrstvo zagotavlja povezanost in dostop do podatkov iz drugih zbirk podatkov v kmetijstvu z zbirkami podatkov v živinoreji. Izvajalci javnih služb v živinoreji dostopajo do podatkov iz šestega. odstavka tega člena z neposredno elektronsko povezavo na podlagi povezovalnih znakov, če tehnične možnosti to omogočajo.

(5) V zbirkah podatkov s področja živinoreje se vodijo podatki:

1. o proizvodnih in neproizvodnih lastnostih rejnih živali;
2. o izračunih in napovedih plemenskih vrednosti ter oceni genetskih vrednosti rejnih živali;
3. o poreklu rejnih živali;
4. za potrebe vodenja rodovniških knjig in registrov;
5. o označevanju in registraciji plemenskih živali za vpis v rodovniške knjige in registre;
6. o razmnoževanju rejnih živali;
7. o zdravju in zdravljenju rejnih živali in njihovih genetskih napakah;
8. za namene vodenja evidence pasem z zootehniško oceno ter in situ in ex situ, genetskih rezervah v živinoreji;
9. potrebni za izvajanje ukrepov skupne kmetijske politike;
10. določeni z zakonom, ki ureja živinorejo.

(6) Za vodenje zbirk podatkov s področja živinoreje izvajalci javnih služb prevzemajo in obdelujejo naslednje podatke:

– o subjektih, ki so vključeni v zbirke podatkov s področja živinoreje: ID-subjekta, ime, priimek, naslov, naziv in sedež pravne osebe, matična številka, davčna številka iz 154. člena tega zakona;

– o kmetijskem gospodarstvu: KMG-MID, domače ime družinske kmetije, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, nosilec kmetijskega gospodarstva iz prvega odstavka 157. člena tega zakona;

– podatke, ki se vodijo v okviru registrov obratov za vrste rejnih živali: govedo, enoprsti kopitarji, prašiči, ovce, koze in čebele iz zakona, ki ureja zdravje živali.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek, izvajalci javnih služb v živinoreji prevzemajo in obdelujejo podatke iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka le za rejce, ki so svoje živali vključili v rejske programe, ki jih je na območju Republike Slovenije odobril pristojni organ v skladu s predpisi s področja živinoreje, razen če z drugimi predpisi ni določeno drugače.

(8) Način zbiranja in vsebino podatkov, uporabo zbranih podatkov in druge pogoje delovanja informacijskih sistemov s področja živinoreje ter podrobnejše pogoje vodenja rodovniških knjig, registrov in drugih evidenc s področja živinoreje predpiše minister.

(9) Podatki iz zbirk podatkov iz tega člena niso javni, razen če ta ali drug zakon tako določa.

173. člen

(zbirka podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov, onesnaževalih zraka v kmetijstvu ter stanju kmetijskih tal)

(1) Zbirka podatkov iz tega člena je namenjena sistematičnemu zbiranju in spremljanju podatkov za izvajanje, kontrolo in spremljanje učinkov ukrepov kmetijske politike ter za izpolnjevanje obveznosti na podlagi zakona, ki ureja podnebje, in zakona, ki ureja varstvo okolja, na področju:

1. emisij in odvzemov toplogrednih plinov v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč iz 140. člena tega zakona,
2. emisij toplogrednih plinov v kmetijstvu iz 141. člena tega zakona,
3. emisij amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu iz 141. člena tega zakona in
4. spremljanja stanja kmetijskih tal iz 147. člena tega zakona.

(2) V zbirki podatkov iz prejšnjega odstavka se vodijo ali prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov, amonijaka in nekaterih onesnaževal v kmetijstvu iz 140. in 141. člena tega zakona;
2. o vzorčenju tal in analizi tal ter o pedoloških podatkih iz kmetijskih tal za posodabljanje digitalne Pedološke karte Slovenije iz 147. člena tega zakona;
3. iz 154. člena tega zakona (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka);
4. o kmetijskem gospodarstvu, podatki o kmetijskih zemljiščih v uporabi ter podatki o zbirni vlogi iz 1., 3. in 5. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona;
5. o delovnih opravilih iz četrtega odstavka 162. člena tega zakona;
6. iz 165. člena tega zakona;
7. iz evidence o ukrepih kmetijske politike iz tretjega odstavka 167. člena tega zakona;
8. iz 168. člena tega zakona;
9. iz evidence komasacij iz 169. člena tega zakona;
10. iz evidence osuševalnih in namakalnih sistemov iz 170. člena tega zakona;

11. o proizvodnih in drugih lastnostih živali iz 172. člena tega zakona;

12. iz drugega odstavka 178. člena tega zakona,

13. iz evidence imetnikov rejnih živali in evidence rejnih živali iz zakona, ki ureja zdravje živali;

14. o območjih znatne omejitve rabe zemljišč na območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost iz 181. člena tega zakona,

15. o dejanski rabi zemljišč iz 183. člena tega zakona;

16. o letnih spremembah dejanske rabe zemljišč;

17. o demonstracijskih kmetijskih gospodarstvih iz 185. člena tega zakona za področja iz 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena in

18. podatki iz vseh drugih za to vsebinsko področje pomembnih evidenc iz 188. člena tega zakona.

(3) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo nosilci javnega pooblastila iz tega zakona. Vsak nosilec javnega pooblastila iz tega zakona je odgovoren za pravilnost podatkov s svojega področja.

(4) Podatki iz te evidence niso javni, razen če ta ali drug zakon tako določa.

(5) Podrobnejšo vsebino vnosa podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč, podatkov o emisijah toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu in podatkov o stanju kmetijskih tal, vključno s pedološkimi podatki iz kmetijskih tal za pedološko karto Slovenije, obdelavo teh podatkov in način vodenja zbirke podatkov iz tega člena predpiše minister.

174. člen

(evidenca o analizah voluminozne krme za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja)

(1) Evidenca iz tega člena je namenjena izvajanju, spremljanju in načrtovanju ukrepov kmetijske politike, analizam in statistični obdelavi podatkov, preverjanju izpolnjevanja ciljev in poročanju v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov.

(2) Evidenco o analizah voluminozne krme za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja vodi nosilec javnega pooblastila iz 141. člena tega zakona. Za pravilnost podatkov je odgovoren zavezanec za izpolnjevanje evidence iz tega člena.

(3) Zavezanec za izpolnjevanje evidence iz tega člena je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki odda zbirno vlogo v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče koledarsko leto in je vključen v ukrepe kmetijske politike, ki zahtevajo izvajanje teh analiz. Zavezanec za izpolnjevanje evidenc iz tega člena lahko pooblasti laboratorij za vpis v evidenco analiz voluminozne krme.

(4) V evidenci iz tega člena se za zavezanca in njegovo kmetijsko gospodarstvo prevzemajo in vodijo naslednji podatki:

– o zavezancu iz 154. člena tega zakona (identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež);

– o kmetijskem gospodarstvu zavezanca iz 1., 3. in 5. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona;

– iz 165. člena tega zakona;

– o analizah voluminozne krme po posameznem zavezancu in

– iz vseh drugih za to področje pomembnih evidenc iz 188. člena tega zakona.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz tega zakona za zbiranje, obdelavo podatkov in izdelavo ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu ima za namen izračunov za izdelavo ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu ter spremljanja analiz voluminozne krme za namen zmanjševanja emisij toplogrednih plinov in amonijaka v kmetijstvu, dostop do podatkov iz te evidence.

(6) Podatki iz te evidence niso javni, razen če ta ali drug zakon tako določa.

(7) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

175. člen

(evidenca o energiji v kmetijstvu)

(1) Evidenca o porabi energije in proizvodnji energije iz OVE za vsa kmetijska gospodarstva vpisana v RKG (v nadaljnjem besedilu: evidenca o energiji v kmetijstvu) je vzpostavljena z namenom sistematičnega spremljanja, analiziranja porabe in proizvodnje energije v kmetijskem sektorju. Uporablja se za analize, modeliranje tipologij, izračunavanje trendov, pripravo poročil in vrednotenje učinkovitosti ukrepov kmetijske politike na nacionalne podnebno-energetske cilje.

(2) V evidenci o energiji v kmetijstvu se vodijo ali se vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. o porabi energije in proizvodnji energije iz OVE v kmetijstvu iz 142. člena tega zakona;

2. iz 154. člena tega zakona (identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež);

3. o kmetijskem gospodarstvu, podatki o kmetijskih zemljiščih v uporabi ter podatki o zbirni vlogi iz 1., 3. in 5. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona;

4. o delovnih opravilih iz tretje alineje četrtega odstavka 162. člena tega zakona;

5. iz evidence pridelka hmelja iz 164. člena tega zakona;

6. iz 165. člena tega zakona;

7. iz tretjega odstavka 167. člena tega zakona;

8. iz tretjega in četrtega odstavka 170. člena tega zakona;

9. o projektih na KMG s področja učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije v kmetijstvu (npr. agrofotovoltaike, fotovoltaike, bioplina iz kmetijstva, geotermalne energije) z namenom ocene tehnološke ustreznosti rešitev in možnosti širše implementacije tovrstnih sistemov v kmetijski proizvodnji ter njihovega vpliva na energetsko samooskrbo v kmetijstvu ter prispevka kmetijstva k doseganju nacionalnih podnebno-energetskih ciljev;

10. o letni količini prodanega goriva za kmetijstvo, ki jih pridobi od Finančne uprave Republike Slovenije;

11. iz drugega odstavka 178. člena tega zakona;

12. o območjih znatne omejitve rabe zemljišč na območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost iz 181. člena tega zakona;

13. o dejanski rabi zemljišč iz 183. člena tega zakona;

14. o demonstracijskih kmetijskih gospodarstvih iz 185. člena tega zakona za področje energije v kmetijstvu in

15. iz vseh drugih za področje energije v kmetijstvu pomembnih evidenc iz 188. člena tega zakona.

(3) Zbirko podatkov iz tega člena vodi nosilec javnega pooblastila iz 142. člena tega zakona. Nosilec javnega pooblastila iz tega zakona je odgovoren za pravilnost podatkov s svojega področja.

(4) Podatki iz te evidence niso javni, razen če ta ali drug zakon tako določa.

(5) Podatki iz te evidence se uporabljajo izključno za potrebe ministrstva na področju trajnostne rabe energije, načrtovanje ukrepov kmetijske politike in pripravo poročil.

(6) Podatki iz evidence o energiji v kmetijstvu se lahko povezujejo z drugimi sorodnimi evidencami, vzpostavljenimi za spremljanje energetske učinkovitosti in trajnostne rabe virov v kmetijstvu, pri čemer se zagotavlja skladnost z varstvom osebnih podatkov in drugimi relevantnimi predpisi.

(7) Minister predpiše način vodenja, zbiranja in obdelovanja podatkov iz drugega odstavka tega člena.

176. člen

(zbirka podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam)

(1) Zbirka podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam je namenjena za izvajanje nalog iz 143. in

146. člena tega zakona ter sistematičnemu zbiranju, spremljanju in analiziranju podatkov iz tega področja.

(2) V zbirki podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam se za območja kmetijskih zemljišč ali posamezna kmetijska zemljišča ali reprezentativne lokacije kmetijskih zemljišč, kot tudi za vsa kmetijska gospodarstva, vpisana v RKG, kjer so ti podatki na voljo, vodijo ali prevzemajo podatki o:

1. ocenah podnebne ranljivosti in podnebnih tveganjih v kmetijstvu na posameznih kmetijskih zemljiščih ali območjih kmetijskih zemljišč,

2. posebnih stanjih kmetijskih rastlin na reprezentativnih lokacijah kmetijskih zemljišč in na območjih kmetijskih zemljišč za določitev poškodovanosti kmetijskih kultur,

3. ocenah škode v kmetijstvu (na primer ocena škode na kmetijskih pridelkih, kmetijskih zemljiščih) ob škodnem dogodku na posameznih kmetijskih zemljiščih ali območjih kmetijskih zemljišč (na primer: poplava, pozeba, suša, neurja s točo) ter o takratnem stanju rastlin po pomembnejših fenofazah,

4. primernosti kmetijskih zemljišč v Sloveniji za kmetijsko pridelavo z upoštevanjem podnebnih scenarijev,

5. prostorsko prikazanih agroklimatskih kazalcev,

6. subjektih (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, naziv in sedež pravne osebe, EMŠO ali matična številka, davčna številka) iz 154. člena tega zakona,

7. kmetijskem gospodarstvu (KMG-MID, domače ime kmetijskega gospodarstva, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, nosilec kmetijskega gospodarstva), o obratu ter številu, vrsti in kategoriji rejnih živali, o kmetijskih zemljiščih v uporabi in o podatkih iz zbirne vloge iz 1., 3. in 5. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona,

8. delovnih opravilih iz tretje alineje četrtega odstavka 162. člena tega zakona,

9. vrsti ukrepa za področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam in lokaciji izvedbe ukrepa, izplačanih sredstvih in omejitvah iz zbirnih vlog, iz drugih vlog in zahtevkov za ukrepe kmetijske politike iz 167. člena tega zakona,

10. osuševalnih in namakalnih sistemih iz tretjega in četrtega odstavka 170. člena tega zakona,

11. območjih znatne omejitve rabe zemljišč na območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost iz 181. člena tega zakona,

12. dejanski rabi kmetijskih zemljišč iz 183. člena tega zakona,

13. demonstracijskih kmetijskih gospodarstvih za področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam iz drugega odstavka 185. člena tega zakona,

14. iz 168. člena tega zakona,

15. rabi vode za potrebe kmetijstva in dostopa do vode iz 146. člena tega zakona in

16. iz vseh drugih za področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam pomembnih evidenc iz 188. člena tega zakona.

(3) Zbirka podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam se povezuje z zbirkami podatkov iz prvega odstavka 188. člena tega zakona. V zbirki podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam se pridobivajo, prevzemajo, uporabljajo in obdelujejo sledeči podatki:

1. 10. točke (zbirka podatkov Agencije Republike Slovenije za okolje: podatki o podnebnih tipih v Sloveniji, podatki o scenarijih podnebnih sprememb ter agrometeorološki, hidrometeorološki in meteorološki podatki),

2. 11. točke (zbirk podatkov o vodah Direkcije Republike Slovenije za vode: razpoložljivosti vode, količini vode uporabljene za namakanje in oroševanje po vodnih virih),

3. 16. točke (zbirk podatkov o zavarovanih in drugih območjih, ki so pomembna za izvajanje ukrepov ministrstva),

4. 17. točke (zbirk podatkov iz prostorskega informacijskega sistema, ki se vodijo v skladu s predpisi o prostorskem načrtovanju),

5. 19. točke (zbirk podatkov s področja regionalne politike), in

6. 27. točke (zbirk podatkov o naravnih nesrečah v kmetijstvu in oceno škode pri posamezni nesreči, vpisanih v evidenco naravnih in drugih nesreč iz zakona, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami).

(4) Zbirko podatkov iz tega člena vodita nosilca javnega pooblastila iz 143. in 146. člena tega zakona, pri čemer je vsak nosilec javnega pooblastila odgovoren za pravilnost podatkov s svojega področja.

(5) Podatki iz te evidence niso javni, razen če ta ali drug zakon tako določa.

(6) Podrobnejšo vsebino vnosa podatkov v zbirko podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam, obdelavo teh podatkov in način vodenja zbirke podatkov iz tega člena predpiše minister.

177. člen

(evidenca o izobraževanju, usposabljanju in svetovanju za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja)

(1) Evidenca o izobraževanju je namenjena kontroli izpolnjevanja pogojev za potrebe ukrepov kmetijske politike in spremljanje sistema AKIS.

(2) Evidenco o izobraževanju, usposabljanju in svetovanju za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja (v nadaljnjem besedilu: evidenca o izobraževanju) upravlja in vodi ministrstvo, vpis podatkov v evidenco o izobraževanju pa opravijo izvajalci izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja na podlagi podatkov o opravljenem izobraževanju, usposabljanju oziroma svetovanju. Za točnost in ažurnost vnesenih podatkov v evidenco o izobraževanju so odgovorni izvajalci izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja.

(3) Evidenca o izobraževanju vsebuje naslednje podatke:

1. ime in priimek ali naziv, naslov ali sedež o udeležencu izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja iz 154. člena tega zakona;

2. KMG-MID kmetijskega gospodarstva udeleženca izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja iz 157. člena tega zakona;

3. EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta za udeleženca izobraževanja ali usposabljanja na področju gozdarstva, ki jo posreduje udeleženec;

4. vsebinski podatki o izobraževanjih oziroma usposabljanjih: tema usposabljanja, število ur izobraževanja oziroma usposabljanja;

5. datum in lokacija opravljenega izobraževanja oziroma usposabljanja;

6. izpolnjevanje pogojev za posamezne intervencije;

7. izvajalec izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja.

178. člen

(evidenca za sektor mleka)

(1) Evidenca je namenjena izvajanju tržno informacijskega sistema za trg mleka in mlečnih izdelkov, ukrepov kmetijske politike, izračun toplogrednih plinov in porabi energije na kmetijskem gospodarstvu ter zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov.

(2) V evidenci za sektor mleka se vodijo podatki:

1. o nosilcu kmetijskega gospodarstva (identifikacijska številka subjekta, ime in priimek ali naziv, naslov ali sedež, kontaktni podatki), ki mleko proizvaja in trži, o prvem kupcu mleka iz drugega odstavka 151. člena Uredbe 1308/2013/EU ter o predelovalnih obratih, ki mleko predelujejo;

2. KMG-MID iz 157. člena tega zakona;

3. o odkupljenih količinah mleka, ki jih sporočajo prvi kupci mleka in predelovalni obrati, ki so mleko odkupili;

4. o oddanih količinah mleka prvemu kupcu mleka zunaj Republike Slovenije, ki jih sporočajo nosilci kmetijskih gospodarstev;

5. o prodani količini mleka zunaj Republike Slovenije, ki jih sporočajo predelovalni obrati;

6. o letnih količinah neposredno prodanega mleka in mlečnih izdelkov, ki jih sporočajo nosilci kmetijskih gospodarstev;

7. ugotovitve inšpekcijskega nadzora.

(3) Zavezanci za vpis v evidenco za sektor mleka so nosilci kmetijskega gospodarstva, ki mleko proizvajajo z namenom oddaje oziroma prodaje, prvi kupci mleka ter predelovalni obrati.

(4) Evidenco za sektor mleka vodi in upravlja agencija.

(5) Podrobnejšo vsebino in postopek za vpis v evidenco iz tega člena predpiše minister.

179. člen

(register pašnih skupnosti)

(1) Register pašnih skupnosti je namenjen izvajanju ukrepov kmetijske politike.

(2) Register pašnih skupnosti vsebuje:

1. ime pašne skupnosti;

2. naslov pašne skupnosti;

3. transakcijski račun pašne skupnosti;

4. podatke o predsedniku, namestniku predsednika in članih pašne skupnosti iz CRP (EMŠO, priimek, ime, stalno prebivališče v Sloveniji, začasno prebivališče v Sloveniji, naslov v tujini, naslov za vročanje, elektronski naslov za vročanje);

5. identifikacijsko številko pašne skupnosti;

6. seznam zemljiških parcel skupnega pašnika oziroma planine;

7. datum pravnomočnosti odločbe o vpisu v register pašnih skupnosti ali izbrisu iz njega.

(3) Vlogo za vpis pašne skupnosti v register pašnih skupnosti poda predsednik pašne skupnosti. O vlogi odloči krajevno pristojna upravna enota, v kateri bo pašna skupnost izvajala pašo.

(4) Spremembe podatkov, ki se vodijo v registru, mora predsednik pašne skupnosti sporočiti upravni enoti najpozneje v 30 dneh od nastale spremembe

(5) Register pašnih skupnosti vodijo upravne enote in pošljejo podatke PRS.

(6) Podatki iz te evidence niso javni, razen če ta ali drug zakon ne določa drugače.

180. člen

(evidenca posebnih kultur)

(1) Evidenca posebnih kultur je namenjena izvajanju kmetijske politike in ugotavljanju katastrskega dohodka v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Zavezanec za vpis v evidenco iz tega člena je nosilec družinske kmetije, na kateri se pridelujejo posebne kulture, ki so določene z zakonom, ki ureja ugotavljanje katastrskega dohodka, če se te pridelujejo najmanj na 0,1 hektarja skupne površine, oziroma tudi manjši površini, če se pridelujejo z namenom prodaje.

(3) V evidenci iz tega člena se vodijo:

– KMG-MID številka in podatki o imenu in priimku ali nazivu, davčni številki ter naslovu ali sedežu nosilca družinske kmetije iz 157. člena tega zakona;

– podatki o prijavljeni površini posebnih kultur za tekoče leto iz zbirne vloge za tekoče leto.

(4) Zavezanec za vpis v evidenco iz tega člena sporoča podatke iz druge alineje prejšnjega odstavka ob oddaji zbirne vloge v roku in na način, ki je določen za oddajo zbirne vloge v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo ukrepov kmetijske politike.

(5) Podrobnejšo vsebino evidence iz tega člena in način zbiranja podatkov predpiše minister.

(6) Evidenco iz tega člena vodi agencija.

181. člen

(evidenca območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost)

(1) Evidenca območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost je prostorska evidenca, ki vsebuje območja znatne omejitve rabe zemljišč na gorskih območjih, na območjih z naravnimi omejitvami in na območjih s posebnimi omejitvami, ki so določena na podlagi pravnih aktov EU.

(2) Razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost predpiše minister.

182. člen

(evidenca območij planin)

(1) Evidenca območij planin je javna prostorska evidenca, ki vsebuje območja planinskih pašnikov na gorskih območjih.

(2) Evidenca se uporablja za pripis planin k zemljiščem, prijavljenim v RKG, za spremljanje in izvajanje ukrepov kmetijske politike.

(3) Evidenco vzpostavi ministrstvo s pomočjo topografskih kart in presoje naslednjih pogojev:

– da gre za sklenjeno geografsko območje nad območjem stalne poselitve s tradicionalno poletno pašo živali;

– da leži območje praviloma nad 750 m nadmorske višine, izjemoma nižje, če gre za izkazano zgodovinsko rabo planin;

– da so na območju že delovale pašne ali agrarne skupnosti s poletno planinsko pašo ali se na območju tako delovanje vzpostavlja.

183. člen

(evidenca dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč)

(1) Evidenca dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč (v nadaljnjem besedilu: evidenca rabe) je enotna državna evidenca o dejanski rabi kmetijskih in gozdnih zemljišč. Poligon dejanske rabe je strnjena površina kmetijskega ali gozdnega zemljišča z isto vrsto dejanske rabe. V evidenci rabe se vodijo naslednje skupine vrst dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč:

– njive in vrtovi;
– travniške površine;
– trajni nasadi;
– druge kmetijske površine;
– gozd.

(2) Podrobnejše vrste dejanskih rab kmetijskih in gozdnih zemljišč ter način njihovega določanja in obnavljanja predpiše minister.

(3) V evidenci rabe se za posamezni poligon dejanske rabe vodijo zlasti naslednji podatki:

– identifikacijska oznaka;
– vrsta dejanske rabe;
– površina;
– umestitev v prostor v državnem koordinatnem sistemu;
– datum spremembe.

(4) Posodabljanje podatkov v evidenci rabe se izvede najmanj vsakih pet let.

(5) Podatke iz evidence rabe ministrstvo posreduje Geodetski upravi Republike Slovenije.

(6) Način prenosa in vpisa podatkov iz evidence rabe v kataster nepremičnin predpiše minister, pristojen za prostor, v soglasju z ministrom.

(7) Evidenca je namenjena ugotavljanju dejanskega stanja rabe zemljišč kot pogoja za izvajanje ukrepov kmetijske politike.

184. člen

(krajinske značilnosti za pogojenost in ukrepe kmetijske politike)

(1) Krajinske značilnosti, pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti, so podlaga za določitev, razvrstitev in ureditev krajinskih značilnosti za namen izvajanja pogojenosti

in ukrepov kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: krajinske značilnosti).

(2) Krajinske značilnosti se opredelijo kot grafične površine na zemljiščih in se vodijo v evidenci krajinskih značilnosti za pogojenost in ukrepe kmetijske politike.

(3) Evidenca iz tega člena je namenjena ugotavljanju dejanskega stanja krajinskih značilnosti kot pogoja za pripis v RKG v skladu s tretjim odstavkom 158. člena tega zakona.

(4) V evidenci iz tega člena se vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo zlasti naslednji podatki:

1. o vrstah krajinskih značilnosti, zlasti: skupina dreves oziroma grmičevja, mejica, obvodna vegetacija, posamezno drevo, drevesa v vrsti, vodna prvina, suhozid, ki se jih lahko pridobi tudi iz evidence, ki ureja krajinske značilnosti, pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti, ki se vodi na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave;
2. o grafični površini iz drugega odstavka tega člena;
3. identifikacijska oznaka krajinske značilnosti;
4. umestitev v prostor v državnem koordinatnem sistemu;
5. datum in vrsta spremembe krajinske značilnosti;
6. območja za izvajanje pogojenosti;
7. območja, v katerih se določene krajinske značilnosti lahko vključujejo v posamezne ukrepe kmetijske politike.

(5) Podatke v evidenci iz tega člena ministrstvo posodablja najmanj enkrat letno po uradni dolžnosti.

(6) Posodobitev podatkov iz prejšnjega odstavka vključuje spremembe krajinskih značilnosti, ki jih s terenskim ogledom ali s pomočjo ortofoto in podobnih posnetkov ali na podlagi predloga nosilca kmetijskega gospodarstva ugotovi ministrstvo, agencija ali pristojni inšpektor, oziroma so posodobljene v evidenci, ki ureja krajinske značilnosti, pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti, ki se vodi na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave.

(7) Način določitve, razvrstitve in ureditve krajinskih značilnosti ter podrobnejšo vsebino evidence iz tega člena predpiše minister.

185. člen

(evidenca demonstracijskih kmetijskih gospodarstev)

(1) Evidenca demonstracijskih kmetijskih gospodarstev zakona je namenjena deležnikom sistema AKIS iz drugega odstavka 112. člena tega zakona za krepitev medsebojnega sodelovanja in povezovanja ter izvajanju ukrepov kmetijske politike.

(2) V evidenci demonstracijskih kmetijskih gospodarstev se prevzemajo ali vodijo naslednji podatki o kmetijskih gospodarstvih:

1. KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, domače ime družinske kmetije, če ga ima, podatki o nosilcu kmetijskega gospodarstva in za družinsko kmetijo tudi podatki o članih in zaposlenih na družinski kmetiji iz 1. in 2. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona ter dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji iz 1. točke sedmega odstavka 157. člena tega zakona;
2. podatki o GERK: identifikacijska oznaka: GERK-PID, vrsta rabe GERK, grafična površina in obseg ter največja upravičena površina iz 1., 5., 6. in 7. točke šestega odstavka 158. člena tega zakona ter vrsta krajinske značilnosti in grafična površina in obseg iz 6. in 7. točke sedmega odstavka 158. člena tega zakona;
3. statistična regija, tip kmetovanja in razred ekonomske velikosti iz 7., 9. in 10. točke tretjega odstavka 160. člena tega zakona;
4. podatek o vrsti ukrepov na kmetijskem gospodarstvu iz tretjega odstavka 167. člena tega zakona;
5. rejne živali iz 157. člena tega zakona in
6. podatek o vrstah demonstracijskih dejavnosti, ki se opravljajo na demonstracijskem kmetijskem gospodarstvu.

(3) Javni so podatki o imenu in priimku oziroma nazivu, naslovu oziroma sedežu nosilca kmetijskega gospodarstva, domačem imenu kmetijskega gospodarstva, če ga ima, statistični regiji, tipu kmetovanja in razredu ekonomske velikosti ter vrstah demonstracijskih dejavnosti, ki se opravljajo na demonstracijskem kmetijskem gospodarstvu.

(4) Podrobnejšo vsebino evidence iz tega člena in način zbiranja podatkov predpiše minister.

186. člen

(register pridelovalcev konoplje za prehrambene in industrijske namene)

(1) Register pridelovalcev konoplje za prehrambene in industrijske namene je namenjen izvajanju nadzora nad pridelavo konoplje za prehrambene in industrijske namene in izvajanju ukrepov kmetijske politike.

(2) Zavezanec za vpis v register iz tega člena je nosilec kmetijskega gospodarstva, na katerem se prideluje industrijska konoplja.

(3) Register pridelovalcev konoplje za prehrambene in industrijske namene vsebuje:

– ime in priimek ali naziv nosilca kmetijskega gospodarstva;
– KMG-MID številko kmetijskega gospodarstva;
– GERK-PID številko parcele na kateri se prideluje konoplja in površina konoplje;
– sorta konoplje.

(4) Zavezanec za vpis v register iz tega člena mora v skladu s predpisom, ki ureja semenski material kmetijskih rastlin, hraniti deklaracijo o podatku iz četrte alineje prejšnjega odstavka kot dokazilo še pet let od dne, ko je sporočil podatek v register.

(5) Zavezanec za vpis v register iz tega člena sporoča podatke iz tretjega odstavka tega člena ob oddaji zbirne vloge v roku in na način, ki je določen za oddajo zbirne vloge v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo ukrepov kmetijske politike.

(6) Register iz tega člena vodi agencija.

(7) Podrobnejšo vsebino registra iz tega člena in način zbiranja podatkov predpiše minister.

187. člen

(evidence s področja državne pomoči)

(1) Evidence s področja državne pomoči so:
– evidenca priglašene državne pomoči;
– evidenca priglašene pomoči de minimis v kmetijstvu;
– evidenca dodeljene državne pomoči;
– evidenca dodeljene pomoči de minimis v kmetijstvu.

(2) Podatki v evidencah iz prejšnjega odstavka se zbirajo za spremljanje državne pomoči in pomoči de minimis v kmetijstvu v skladu z zakonom in akti EU, ki urejajo spremljanje državne pomoči in pomoči de minimis v kmetijstvu.

(3) Evidenci iz prve in druge alineje prvega odstavka tega člena vsebujeta naslednje podatke:

1. naziv pomoči;
2. številko uradne priglasitve pomoči, ki jo dodeli ministrstvo;
3. vrsto pomoči;
4. opredelitev, ali gre za shemo pomoči, individualno pomoč na podlagi sheme pomoči ali *ad hoc* pomoč;
5. trajanje pomoči;
6. naslov pravne podlage pomoči;
7. spletno povezavo do pravne podlage načrta pomoči;
8. naziv upravljavca pomoči;
9. identifikacijsko številko državne pomoči, ki jo dodeli Evropska komisija.

(4) Evidenca iz tretje alineje prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke:

1. naziv upravljavca pomoči;
2. matično številko upravljavca pomoči;

3. identifikacijsko številko državne pomoči, ki jo dodeli Evropska komisija;
4. naziv državne pomoči;
5. matično številko upravičenca ali izvajalca subvencionirane storitve;
6. davčno številko upravičenca ali izvajalca subvencionirane storitve;
7. ime in priimek ali naziv ter naslov upravičenca ali izvajalca subvencionirane storitve;
8. KMG-MID upravičenca;
9. šifro občine, v kateri ima upravičenec ali izvajalec subvencionirane storitve svoj sedež ali stalno prebivališče;
10. datum dodelitve pomoči upravičencu ali datum izbire izvajalca subvencionirane storitve;
11. datum nakazila pomoči upravičencu ali izvajalcu subvencionirane storitve;
12. šifro instrumenta pomoči;
13. šifro namena pomoči;
14. naslov pravne podlage pomoči;
15. naslov, številko in datum pravnega akta, s katerim je upravičencu pomoč dodeljena ali s katerim je bil izbran izvajalec subvencionirane storitve;
16. vrednost celotne naložbe, če je pomoč dodeljena za naložbo;
17. znesek upravičenih stroškov;
18. znesek pomoči, ki predstavlja osnovo za določitev višine pomoči (bruto znesek);
19. znesek pomoči (neto znesek);
20. število upravičencev, kadar je pomoč dodeljena v obliki subvencionirane storitve;
21. šifra gospodarske dejavnosti, ki prejme pomoč.

(5) Evidenca iz četrte alineje prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke:
1. naziv upravljavca pomoči;
2. matično številka upravljavca pomoči;
3. številko priglasitve pomoči de minimis, ki jo dodeli ministrstvo;
4. naziv pomoči de minimis;
5. matično številko upravičenca;
6. davčno številko upravičenca;
7. ime in priimek ali naziv ter naslov upravičenca;
8. KMG-MID upravičenca;
9. šifro občine, v kateri ima upravičenec svoj sedež ali stalno prebivališče;
10. datum dodelitve pomoči upravičencu;
11. datum nakazila pomoči upravičencu;
12. šifro instrumenta pomoči;
13. šifro namena pomoči;
14. naslov pravne podlage pomoči de minimis;
15. naslov, številko in datum pravnega akta, s katerim je upravičencu pomoč dodeljena;
16. znesek upravičenih stroškov;
17. znesek pomoči, ki predstavlja osnovo za določitev višine pomoči (bruto znesek);
18. znesek pomoči (neto znesek).

(6) Zavezanci za predložitev podatkov iz tega člena so upravljavci pomoči.

(7) Podatki iz tega člena se hranijo deset let od dneva dodelitve pomoči.

(8) Podatki iz evidenc iz tega člena niso javni, razen, če ta ali drug zakon tako določa.

(9) Upravljavci pomoči lahko dostopajo do podatkov iz evidenc iz tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena z namenom spoštovanja obveznosti, ki jih predpisujejo zakon ali akti EU, ki urejajo spremljanje državne pomoči in pomoči de minimis v kmetijstvu.

(10) Podrobnejšo vsebino in postopek za predložitev podatkov iz tega člena predpiše vlada.

5. ODDELEK
PRIDOBIVANJE IN UPORABA PODATKOV, POVEZOVANJE, FINANCIRANJE, DOSTOP IN POSREDOVANJE PODATKOV

188. člen
(pridobivanje in uporaba podatkov)

(1) Za namen priprave in izvedbe ukrepov kmetijske politike in zagotavljanje varnosti, kakovosti in pravilnosti označevanja živil ter za namene, opredeljene z zakoni iz drugega odstavka 154. člena tega zakona lahko ministrstvo in organi v sestavi pridobivajo, uporabljajo in obdelujejo podatke, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih predpisanih zbirk podatkov, ki jih upravljajo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ali občine ter drugi pooblaščeni organi in nosilci javnih pooblastil:

1. sistema za posredovanje podatkov o postopkih zaradi insolventnosti v informatizirani obliki, ki ga po zakonu, ki ureja postopke zaradi insolventnosti, upravlja Center za informatiko na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije (podatek o začetku postopka zaradi insolventnosti); povezovalni znak je EMŠO ali matična številka;
2. davčnega registra in evidence o davkih (davčna številka za subjekte iz 154. člena tega zakona, davčni in rezidenčni status, firmo ali ime in priimek ter sedež ali naslov zakupnika oziroma dejanskega uporabnika kmetijskih in gozdnih zemljišč, identifikacijska oznaka parcele zakupljenih zemljišč) ter knjigovodske evidence (podatek o izpolnjevanju pogoja poravnanih obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti iz tega zakona); za povezovanje se uporablja davčna številka;
3. CRP (EMŠO in davčna številka, spol, datum rojstva, datum smrti, priimek, ime, stalno prebivališče v Sloveniji, začasno prebivališče v Sloveniji, naslov v tujini, naslov za vročanje, elektronski naslov za vročanje, kontaktni podatki, državljanstvo, oče, mati, zakonec oziroma zunajzakonski partner, otroci, generalni status, status prebivališča, indikator začasnega bivanja v tujini in EMŠO v primeru zamenjave, podatek o skrbniku in vrnitvi poslovne sposobnosti). Za povezovanje evidence se uporablja EMŠO ali davčna številka, če tega podatka ni na voljo, pa hkrati dva izmed naslednjih podatkov: ime in priimek, stalni ali začasni naslov ali sorodstvene vezi (EMŠO očeta, matere, zakonca oziroma zunajzakonskega partnerja, otrok, skrbnika oziroma matična številka skrbnika);
4. katastra nepremičnin, ki ga upravlja Geodetska uprava Republike Slovenije:

– na podlagi povezovalnega znaka parcelna številka, številka stavbe ali številka dela stavbe podatke o prostorskih enotah, hišnih številkah, parcelah, stavbah in delih stavb, ki se vodijo v skladu z zakonom, ki ureja kataster nepremičnin, vključno s podatki o lastniku in upravljavcu (EMŠO ali matična številka, ime in priimek oziroma firma ali ime, naslov stalnega prebivališča oziroma naslov sedeža);

– na podlagi povezovalnega znaka EMŠO ali matična številka posameznega lastnika ali upravljavca vpisanega v RKG podatke o nepremičninah s kmetijsko ali gozdno rabo, ki se vodijo v skladu z zakonom, ki ureja kataster nepremičnin: parcelna številka, številka stavbe ali številka dela stavbe, podatke o prostorskih enotah, hišnih številkah, parcelah, stavbah in delih stavb, dejanska raba nepremičnine;

5. evidence o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja, ki jo vodi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (podatek o šifri zavarovalne podlage, datum pričetka in prenehanja zavarovanja, zavarovalni čas zavarovane osebe); povezovalni znak je EMŠO ali davčna številka;
6. informatizirane glavne knjige zemljiške knjige (podatke o lastniku ali zakupniku zemljiške parcele, in sicer za pravne osebe podatek o firmi oziroma naslovu, sedežu in matični številki, za fizične osebe podatek o imenu in priimku, naslovu stalnega prebivališča in EMŠO, podatek o zaznambi agrarne skupnosti, podatek o deležu lastništva, podatek o datumu za-

četka učinkovanja vpisa pridobitve stvarne pravice; zaznamba izvršbe na nepremičnini); za pridobivanje podatkov iz zemljiške knjige se uporabi povezovani znak identifikacijska oznaka stavbe ali identifikacijska oznaka parcele;

7. PRS in registra transakcijskih računov in zbirke letnih poročil (matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa, pravnoorganizacijska oblika subjekta, naziv (polno ime, kratko ime), naslov oziroma sedež, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, oziroma ustanoviteljih in zastopnikih, podatki o številki transakcijskega računa, povprečno število zaposlenih na podlagi delovnih ur, letno poročilo, stroški); povezovalni znak je matična ali davčna številka;

8. zbirk carinskih podatkov o uvozu in izvozu kmetijskih pridelkov ali živil;

9. zbirk podatkov Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (podatki o zemljiščih, ki so v lasti Republike Slovenije, površina v lasti sklada in v najemu, firmo ali ime in priimek, EMŠO ali matična številka ter sedež ali naslov zakupnika teh zemljišč, številka pogodbe, podatek o poravnanih obveznostih do sklada); povezovalni znak je matična številka ali EMŠO ali katastrska parcela;

10. zbirk podatkov Agencije Republike Slovenije za okolje;

11. zbirk podatkov o vodah Direkcije Republike Slovenije za vode;

12. vodne knjige Direkcije Republike Slovenije za vode (šifra rabe vode, naziv rabe vode, številka in datum odločbe, tip odločbe, oseba, na katero se odločba nanaša, skupna površina namakanja, podatki o namakanju); povezovalni znak je šifra rabe vode;

13. zbirk podatkov o ekološko pomembnih območjih;

14. zbirk podatkov o onesnaženosti zemljišč in vod;

15. zbirk podatkov o okolju, naravi in habitatih;

16. zbirk podatkov o zavarovanih in drugih območjih, ki so pomembna za izvajanje ukrepov ministrstva;

17. zbirk podatkov iz prostorskega informacijskega sistema, ki se vodijo v skladu s predpisi o prostorskem načrtovanju;

18. zbirk podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (iz registra zavezancev: ime in priimek, naslov in EMŠO ter davčna številka oziroma naziv, sedež, matična ali davčna številka zavarovanca in zavezanca, datum začetka in prenehanja zaposlitve ali drugih oblik dela, število ur delovnega časa zavarovanca, število zaposlenih zavezanca; iz matične evidence zavarovancev: ime in priimek, naslov in EMŠO, datum začetka in konca zavarovanja, podlaga za zavarovanje, število ur zavarovalnega časa na teden); povezovalni znak je matična številka ali EMŠO;

19. zbirk podatkov s področja regionalne politike;

20. evidence pravnih režimov varstva kulturne dediščine, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za kulturo, iz katere se pridobijo podatki: enotna identifikacija dediščine iz registra kulturne dediščine (EID), naziv enote nepremične dediščine, pravni režim in podrežim, pravni akt in pristojna območna enota Zavoda za varstvo kulturne dediščine na podlagi geolokacije ali EID;

21. evidence socialnih podjetij, registra invalidskih podjetij in razvida zaposlitvenih centrov (firma, naslov, zastopnik, matična številka, pravnoorganizacijska oblika, glavna dejavnost, datum vpisa in izbrisa);

22. zbirk podatkov Javne agencije za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije (podatki iz evidence izvajalcev raziskovalne dejavnosti in razvojne dejavnosti: ime in priimek, številka evidence raziskovalne dejavnosti, šifra dejavnosti zaposlitev);

23. evidence državnih pomoči, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za finance;

24. iz evidence registriranih vozil (motorna vozila in priklopna vozila za kmetijsko rabo) podatke o posameznem vozilu (znamka, tip in identifikacijska številka vozila VIN), lastniku vozila in osebi, na katero je vozilo registrirano; povezovalni znak je EMŠO ali matična številka;

25. evidence imetnikov certifikatov, ki se vodi v nacionalnem informacijskem središču za poklicne kvalifikacije pri Centru Republike Slovenije za poklicno izobraževanje (ime in priimek, EMŠO, datum izdaje certifikata, poklicna kvalifikacija); povezovalni znak je EMŠO;

26. evidenčnega in analitskega informacijskega sistema visokega šolstva v Republiki Sloveniji (podatke o diplomantih: EMŠO, datum diplomiranja, podatke o končanem študijskem programu in visokošolskem zavodu, ki ga je izvajal). Povezovalni znak je EMŠO;

27. zbirke podatkov o naravnih nesrečah v kmetijstvu in ocenah škode pri posamezni nesreči, vpisanih v evidenco naravnih in drugih nesreč iz zakona, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov lahko ministrstvo uporablja tudi temeljne topografske načrte, zbirko topografskih podatkov, topografske karte, pregledne karte, ortofoto, podatke digitalnega modela reliefa in druge prostorske podatke.

(3) Upravljavci načrtov, kart, ortofotov, podatkov digitalnega modela reliefa in drugih prostorskih podatkov iz prejšnjega odstavka posredujejo ministrstvu podatke brezplačno.

(4) Ministrstvo dostopa do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirk podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena z neposredno elektronsko povezavo na podlagi povezovalnih znakov, če tehnične možnosti to omogočajo.

(5) Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov lahko ministrstvo v evidence z delovnega področja ministrstva prevzame podatke iz evidenc iz tega člena za osebe, ki se v evidence vpisujejo po lastni volji ali so se dolžne vanje vpisati v skladu z zakonom ali pa so v evidence vpisane po uradni dolžnosti.

(6) Ministrstvu oziroma izvajalcem javnih pooblastil po tem zakonu se omogoči za potrebe upravljanja in vodenja zbirk podatkov s področja podnebnih sprememb v kmetijstvu in kmetijskih tal, ki jih skladno s tem zakonom potrebujejo za izvajanje svojih pooblastil, pridobivanje podatkov iz zbirk podatkov v upravljanju ministrstev in organov v sestavi na področju okolja, podnebja, energije in narave.

189. člen

(povezovanje zbirk podatkov)

(1) Za izvajanje nalog z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi se zbirke podatkov in evidence z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi povezujejo med seboj in z evidencami iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena in medsebojno obdelujejo.

(2) Posebne vrste osebnih podatkov iz evidenc iz prejšnjega člena se lahko obdelujejo in povezujejo z naslednjimi evidencami iz tega zakona:

– podatki iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena se povezujejo z evidenco subjektov iz 154. člena tega zakona,

– podatki iz 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena o nepremičninah s kmetijsko rabo posameznika na podlagi EMŠO ali matične številke se vpisujejo in obdelujejo v RKG. Nepremičnine z gozdno rabo se vpisujejo in obdelujejo v evidencah iz 165. in 166. člena tega zakona. Podatki, ki se pridobivajo na podlagi identifikatorja nepremičnine, se uporabljajo in obdelujejo za preveritev pravice do uporabe za vpis v RKG, za vpis teh podatkov v RKG in v evidenco iz 169. in 170. člena tega zakona,

– podatki iz 18. točke prvega odstavka prejšnjega člena se uporabljajo za povezovanje z evidenco subjektov iz 154. člena tega zakona.

(3) Za medsebojno povezovanje evidenc z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi se za subjekte uporablja identifikacijska številka subjekta, za kmetijska gospodarstva pa KMG-MID ali s povezovalnimi znaki: lokacija v državnem koordinatnem sistemu, BLOK-ID, GERK-ID, parcelna številka.

(4) Za povezovanje evidenc z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi z evidencami iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena se za osebne podatke uporablja davčna številka ali EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta.

190. člen

(financiranje zbirk podatkov)

Ministrstvo z organi v sestavi zagotovi sredstva za financiranje zbirk podatkov iz tega zakona.

191. člen

(dostop in posredovanje podatkov iz zbirk podatkov tega zakona)

(1) Ministrstvo in organi v sestavi posredujejo podatke iz zbirk tega zakona pooblaščenim organizacijam, izvajalcem javnih služb, nosilcem javnih pooblastil in izvajalcem ukrepov kmetijske politike, če jih ti potrebujejo za izvajanje nalog iz delovnega področja ministrstva ter drugim državnim organom in občinam, če jih ti potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, ministrstvo in organi v sestavi za potrebe upravljanja in vodenja zbirk podatkov s področja živinoreje, ki jih skladno s tem zakonom upravljajo in vodijo izvajalci javnih služb v živinoreji, omogoči pridobivanje podatkov iz zbirk podatkov v upravljanju ministrstva in organov v sestavi.

(3) Ministrstvo in organi v sestavi omogočijo dostop do zbirk podatkov iz tega zakona osebam, ki opravljajo naloge v pooblaščenih organizacijah, pri izvajalcih javnih služb, pri nosilcih javnih pooblastil in izvajalcih ukrepov kmetijske politike, če jih te osebe potrebujejo za izvajanje nalog iz delovnega področja ministrstva, ter osebam v drugih državnih organih in občinah, če jih te osebe potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

(4) Ministrstvo omogoči pregled podatkov o organizacijah proizvajalcev oziroma skupinah proizvajalcev iz 166. člena tega zakona odgovornim osebam organizacije oziroma skupine proizvajalcev.

192. člen

(podatkovne zbirke za upravne preglede in preglede na kraju samem)

(1) Za namene izvajanja ukrepov kmetijske politike ministrstvo vzpostavi digitalne zbirke podatkov (kontrolni sloji), ki vsebujejo specifične podatke za preverjanje izpolnjevanja posameznih zahtev za izvajanje ali skupin pogojev oziroma meril upravičenosti ter uporabo upravnih sankcij, kot jih določajo predpisi iz 44. člena tega zakona.

(2) Za isti namen za področja, za katera so pristojna druga ministrstva, organi javne uprave ali nosilci pooblastil, ministrstvo prevzame digitalne zbirke podatkov (kontrolne sloje), v izvirni ali prilagojeni obliki, od pristojnih ministrstev, organov javne uprave ali nosilcev javnih pooblastil.

(3) Vrsto, obliko, ureditev, vire vhodnih podatkov in ostale zahteve za posamezno digitalno zbirko podatkov (kontrolni sloji) se predpiše s predpisi iz 44. člena tega zakona.

(4) Podatkovne zbirke iz prvega in drugega odstavka tega člena se vodijo in upravljajo znotraj integriranega administrativnega kontrolnega sistema.

(5) Podatki iz prvega in drugega odstavka tega člena so javni, razen če zakon določa drugače.

193. člen

(omogočanje pridobivanja podatkov zavarovalnicam)

(1) Agencija zavarovalnicam, ki opravljajo zavarovalne posle v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, za namen opravljanja teh poslov v primeru, ko upravičenci uveljavljajo pravice iz naslova ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja, omogoči pridobivanje podatkov iz zbirne vloge iz predpisa, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na upravičenca in ki jih zavarovalnica potrebuje za sklenitev zavarovalne pogodbe.

(2) Agencija posreduje podatke iz prejšnjega odstavka na podlagi izrecnega pisnega soglasja upravičenca za posredovanje podatkov, ki ga lahko upravičenec kadarkoli umakne s pisno izjavo. Vlagatelj zahteve za pridobitev podatkov iz prejšnjega odstavka mora zahtevi priložiti izjavo upravičenca, da vlagatelju izrecno dovoljuje pridobivanje njegovih podatkov od agencije, in sicer za namen uveljavljanja pravice iz naslova ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavarovalnice, ki opravljajo zavarovalne posle v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, za namen opravljanja teh poslov v primeru, ko upravičenci uveljavljajo pravice iz ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja, dostopajo do podatkov zavarovanca o zemljiščih in živalih iz zbirk podatkov iz 157. tega zakona ter do podatkov zavarovanca o zemljiščih in živalih iz zbirne vloge iz predpisa, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike.

(4) Agencija ne odgovarja za pravilnost podatkov, ki jih zavarovalnice pridobijo na podlagi tega člena.

6. ODDELEK
TRŽNO INFORMACIJSKI SISTEM

194. člen

(tržno informacijski sistem)

(1) Tržno informacijski sistem obsega zbiranje, obdelavo in objavljanje podatkov o količinah oziroma cenah določenih kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih zemljišč ter gozdov na reprezentativnih trgih.

(2) Zavezanec za sporočanje podatkov v evidenco iz tega člena je fizična oziroma pravna oseba, ki deluje na reprezentativnem trgu kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih zemljišč ter gozdov.

(3) Evidenca iz tega člena vsebuje tudi naslednje podatke:

– ime in priimek oziroma naziv ter naslov oziroma sedež zavezanca,

– davčna številka zavezanca,

– kontaktni podatki zavezanca (telefonska številka in elektronski naslov).

(4) Minister predpiše reprezentativne trge kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih zemljišč ter gozdov, fizične in pravne osebe, ki morajo posredovati podatke, in predpiše vrsto, obseg in pogostnost zbiranja podatkov.

(5) Tržno informacijski sistem vodi agencija.

IX. POGLAVJE
NADZOR NAD IZVAJANJEM DOLOČB TEGA ZAKONA

195. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov EU s področja kmetijstva opravljajo, če ta zakon ne določa drugače, kmetijski inšpektorji ali drugi pristojni inšpektorji inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo, in inšpektorji, ki delujejo v okviru UVHVVR, pooblaščeni za nadzor po tem zakonu ali drugih predpisih.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek nadzor nad kakovostjo hmelja in hmeljnih proizvodov opravljajo inšpektorji za hrano.

(3) Kadar onesnaževanja v primarni pridelavi kmetijskih pridelkov in živil rastlinskega izvora izhajajo iz okolja in niso posledica ravnanja nosilca dejavnosti, njihov izvor ugotavljata inšpektor, pristojen za okolje, in kmetijski inšpektor v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja.

(4) Nadzor nad dopolnilnimi dejavnostmi na družinski kmetiji, ki se nanašajo na gozdarske dejavnosti, in izvajanjem

storitev z gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov, opravlja gozdarski inšpektor.

(5) Pravne in fizične osebe morajo pristojnemu inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzora in ga pri tem ne smejo ovirati ter mu morajo dati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali potrebne predmete. Pravne in fizične osebe morajo v določenem roku ravnati v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.

(6) Nadzor nad izvajanjem začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu iz tega zakona opravlja inšpektorat, pristojen za delo. Za ta namen imajo inšpektorji, pristojni za delo, dostop do RKG.

(7) Ne glede na določbi 28. in 29. člena Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (Uradni list RS, št. 108/99, 44/00, 2/04 – ZZdrl-A in 47/04 − ZdZPZ) nadzor nad predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka 9. člena Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (Uradni list RS, št. 108/99, 44/00, 2/04 – ZZdrl-A in 47/04 − ZdZPZ), opravlja inšpektorat, pristojen za kmetijstvo.

(8) V skladu s predpisi, ki urejajo pravila socialne pogojenosti, inšpekcijske službe, ki so pristojne za preverjanje skladnosti ravnanja upravičencev v zvezi z veljavnimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji ali obveznostmi delodajalca iz naslova socialne pogojenosti, obvestijo agencijo o primerih neskladnosti.

196. člen

(pooblastila)

(1) Kmetijski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po drugih predpisih s področja kmetijstva in splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. pregledovati kmetijska zemljišča, poslovne in proizvodne prostore, objekte, naprave, predmete, blago ter poslovanje in dokumentacijo državnih organov ter fizičnih in pravnih oseb, ki opravljajo kmetijsko dejavnost, dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji ali druge dejavnosti, če gre za izvajanje ukrepov kmetijske politike;
2. pregledovati prostore, v katerih se opravlja kmetijska ali dopolnilna dejavnost ali druge dejavnosti, če gre za izvajanje ukrepov kmetijske politike;
3. odvzeti vzorce za potrebe inšpekcijskega nadzora;
4. ugotavljati nezakonito pridobitev ali nenamensko porabo sredstev po tem zakonu;
5. ugotavljati, ali izvajalci javnih služb in nosilci javnih pooblastil po tem zakonu izpolnjujejo predpisane pogoje;
6. nadzirati izvajanje nalog javnih služb;
7. dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;
8. nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov po tem zakonu;
9. predlagati pristojnemu organu izbris iz zbirk podatkov po tem zakonu;
10. predlagati pristojnemu organu, da zahteva vračilo nezakonito ali nenamensko porabljenih sredstev;
11. predlagati pristojnemu organu zadržanje izplačila sredstev;
12. nadzirati izpolnjevanje pogojev za priznanje skupin proizvajalcev, organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev in medpanožnih organizacij;
13. nadzirati izpolnjevanje pogojev za opravljanje dopolnilnih dejavnostih na družinski kmetiji;
14. nadzirati neupravičeno oviranje kmetijskih opravil.

(2) Inšpektor za hrano ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še pooblastilo in pristojnost nadzirati označevanje hmelja in hmeljnih proizvodov ter preverjati skladnost označb hmelja in hmeljnih proizvodov s predpisanimi zahtevami.

(3) Gozdarski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

– dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;
– nadzirati izpolnjevanje pogojev za opravljanje dopolnilnih dejavnostih na družinski kmetiji;
– nadzirati izvajanje storitev z gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov.

197. člen

(ukrepi)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko kmetijski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

1. delno ali v celoti prepove uveljavljanje ali izvajanje ukrepov po tem zakonu, če ugotovi kršitve predpisov;
2. odredi ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, odpravijo v roku, ki ga določi;
3. odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju nalog računovodskih pisarn iz tega zakona;
4. prepove izvajanje storitev s kmetijsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov;
5. prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, če dopolnilna dejavnost na družinski kmetiji ni vpisana v RKG;
6. prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, če je nosilec ali član družinske kmetije samostojni podjetnik posameznik, registriran za istovrstno dejavnost, ali zakoniti zastopnik pravne osebe ali ima večinski delež v pravni osebi, registrirani za istovrstno dejavnost;
7. predlaga pristojni upravni enoti izbris posamezne vrste dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji iz RKG, če niso izpolnjeni pogoji iz tega zakona ali iz predpisa sprejetega na njegovi podlagi ali iz predpisa, ki ureja posamezno vrsto dejavnosti;
8. odredi izbris, ukinitev spletne strani ali označitev spletne strani kot zavajajoče;
9. organizaciji proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave izda odločbo, ki učinkuje kot začasni odvzem statusa organizacije proizvajalcev v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov;
10. predlaga ministrstvu, da skupini proizvajalcev, organizaciji proizvajalcev, združenju organizacij proizvajalcev in medpanožni organizaciji odvzame status, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;
11. predlaga ministrstvu, da demonstracijskemu kmetijskemu gospodarstvu odvzame status, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev;
12. prepove uporabo oznake demonstracijskega kmetijskega gospodarstva, če nima statusa demonstracijskega kmetijskega gospodarstva;
13. odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju javne službe ali javnega pooblastila;
14. do odločitve pristojnega organa prepove opravljanje javne službe izvajalcem javnih služb, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;
15. predlaga ministrstvu, da izvajalcu javne službe ali nosilcu javnega pooblastila odvzame javno službo ali javno pooblastilo, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev;
16. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti pri odvzemu vzorca tal, če vzorec kmetijskih tal ni odvzet v skladu s tem zakonom ali s predpisi sprejetimi na njegovi podlagi ali s predpisi, ki urejajo vzorčenje kmetijskih tal;
17. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti pri izvajanju gnojenja kmetijskih zemljišč, če gnojenje ni izvedeno v skladu s tem zakonom ali s predpisi sprejetimi na njegovi podlagi ali s predpisi, ki urejajo gnojenje kmetijskih zemljišč;
18. odredi vpis, spremembo oziroma izbris podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona v skladu z ugotovljenim stanjem;
19. v nujnih primerih lahko odredi ukrepe z ustno odločbo na zapisnik.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za hrano poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih,

ki urejajo inšpekcijo, odredi prepoved prometa s hmeljem in hmeljnimi proizvodi, ki niso skladna s predpisanimi zahtevami kakovosti ali deklariranimi lastnostmi.

(3) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko gozdarski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

– prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, če dopolnilna dejavnost na družinski kmetiji ni vpisana v RKG;

– prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, če je nosilec ali član družinske kmetije samostojni podjetnik posameznik, registriran za istovrstno dejavnost, ali zakoniti zastopnik pravne osebe ali ima večinski delež v pravni osebi, registrirani za istovrstno dejavnost;

– predlaga izbris posamezne vrste dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji iz RKG, če niso izpolnjeni pogoji iz tega zakona ali iz predpisa sprejetega na njegovi podlagi ali iz predpisa, ki ureja posamezno vrsto dejavnosti;

– prepove izvajanje storitev z gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov iz tega zakona.

X. POGLAVJE
KAZENSKE DOLOČBE

198. člen

(1) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. neupravičeno ovira ali omejuje opravljanje kmetijskih opravil iz tega zakona (tretji odstavek 22. člena);
2. sodeluje ali je sodelovala v mreži kmetijskega knjigovodstva oziroma mreži FSDN in izda katere koli individualne računovodske podatke ali katerekoli druge individualne podrobnosti, s katerimi se je seznanila pri opravljanju svojih dolžnosti ali drugače naključno v okviru tega dela (osmi odstavek 25. člena);
3. osebe, ki opravljajo strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe na področju kmetijstva, nimajo ustrezne strokovne izobrazbe, niso strokovno usposobljene za opravljanje dela na določenem delovnem mestu in ne izpolnjujejo drugih pogojev, določenih s predpisi (128. člen);
4. za gnojenje uporablja sredstva za gnojenje, organska gnojila, ostanke kmetijske pridelave in predelave, ki se ne uporabljajo za gnojenje kmetijskih zemljišč (drugi odstavek 150. člena);
5. ne izvaja gnojenja na podlagi gnojilnega načrta in je zavezanec za zagotovitev gnojilnega načrta (tretji in četrti odstavek 150. člena);
6. ne posreduje resničnih podatkov v zbirke podatkov po tem zakonu (sedmi odstavek 152. člena);
7. se ne vpiše v RKG, če opravlja kmetijsko dejavnost in izpolnjuje pogoje iz tega zakona (tretji odstavek 155. člena);
8. ne sporoči podatkov o pridelku oljk in oljčnega olja ter namiznih oljk in zalogi oljčnega olja kmetijskega gospodarstva v predpisanem roku (osmi odstavek 157. člena);
9. ne sporoči podatkov o pridelku sadja in količinah sadja, skladiščenega v hladilnicah v predpisanem roku (deveti odstavek 157. člena);
10. ne sporoči podatkov o količini pridelanega hmelja na posameznem kmetijskem gospodarstvu v predpisanem roku (tretji odstavek 164. člena);
11. ne sporoči podatkov o številu članov, vrednosti tržne proizvodnje in podatke iz operativnih programov in poročil o izvajanju operativnih programov v predpisanem roku (166. člen);
12. ne sporoči podatkov o količini mleka (178. člen);
13. ne hrani deklaracije o sorti konoplje (četrti odstavek 186. člena);
14. ne sporoči podatkov iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona (peti odstavek 186. člena).

(2) Z globo od 800 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 1.500 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

199. člen

(1) Z globo od 6.000 do 18.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

– trži pridelke, ki jih prideluje, in ni vpisana v RKG (3. točka tretjega odstavka 155. člena);

– pristojnemu inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzorstva ali ga pri tem ovira ali če mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov ali če v določenem roku ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon (peti odstavek 195. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 9.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 1.800 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

– stori prekršek iz prvega odstavka tega člena;

– opravlja dopolnilno dejavnost, ki ni vpisana v RKG (29. člen).

200. člen

(1) Z globo od 6.000 do 18.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

– omogoči opravljanje večjega števila dni začasnega ali občasnega dela, kot to določa ta zakon (32. člen);

– ne vodi oziroma ne hrani evidence o opravljenem začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu iz tega zakona (33. člen).

(2) Z globo od 1.500 do 9.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 1.800 eurov se kaznuje posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

– stori prekršek iz prvega odstavka tega člena;

– opravi večje število dni začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu kot to določa ta zakon (32. člen).

201. člen

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XI. POGLAVJE
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

202. člen

(svet za kmetijstvo in podeželje ter svet za znanje, inovacije in razvoj v kmetijstvu)

(1) Svet za kmetijstvo in podeželje, ustanovljen na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12

– ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), preneha z delovanjem z dnem uveljavitve tega zakona.

(2) Svet za kmetijstvo in podeželje iz 12. člena tega zakona in svet za znanje, inovacije in razvoj v kmetijstvu iz 13. člena tega zakona začneta z delovanjem v enem letu od uveljavitve tega zakona.

203. člen

(programski dokumenti SKP, organ upravljanja in odbor za spremljanje)

(1) V programskem obdobju skupne kmetijske politike 2023-2027 predlog strateškega načrta skupne kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: SN SKP) pripravi ministrstvo. SN SKP potrdi vlada za predložitev Evropski komisiji za izvajanje Uredbe 2021/2115/EU.

(2) Organ upravljanja za SN SKP iz 123. člena Uredbe 2021/2115/EU je ministrstvo.

(3) Odbor za spremljanje iz 124. člena Uredbe 2021/2115/EU je odbor za spremljanje izvajanja SN SKP, ki ga ustanovi vlada z odlokom, s katerim določi njegove naloge, sestavo in način delovanja.

(4) Pristojni organ iz 8. člena Uredbe 2021/2116/EU je ministrstvo.

(5) Akreditirana plačilna agencija iz 9. člena Uredbe 2021/2116/EU je agencija, ki ji pristojni organ iz prejšnjega odstavka podeli akreditacijo s sklepom na podlagi pogojev in meril iz 9. člena Uredbe 2021/2116/EU.

(6) Certifikacijski organ iz 12. člena Uredbe 2021/2116/EU je organ, določen v zakonu, ki ureja javne finance.

204. člen

(dokončanje postopkov)

(1) Postopki, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po tem zakonu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se postopek, začet na podlagi javnega razpisa, ki je bil objavljen pred uveljavitvijo tega zakona, konča po Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23).

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se postopki na podlagi zbirne vloge, ki so začeti do 31. decembra 2025, končajo po Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23).

205. člen

(sklenjene pogodbe)

Pogodbe, sklenjene na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), ostanejo v veljavi do izteka veljavnosti.

206. člen

(dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji)

Dovoljenja za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, izdana na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), ostanejo v veljavi in se uskladijo z določbami tega zakona v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

207. člen

(zavezanci za vpis v evidence)

Zavezanci za vpis v evidence po Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) ostanejo vpisani v evidence po tem zakonu.

208. člen

(vpis v RKG in kmetijsko gospodarstvo)

(1) Nosilec kmetijskega gospodarstva, član kmetije in zaposlen, vpisani v RKG v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), je vpisan v RKG iz 157. člena tega zakona.

(2) Agrarne skupnosti, ki niso registrirane v skladu z Zakonom o agrarnih skupnostih (Uradni list RS, št. 74/15, 44/22 in 38/24), ampak so vzpostavljene v skladu z Zakonom o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (Uradni list RS, št. 5/94, 38/94, 69/95, 22/97, 56/99, 72/00, 87/11, 14/15 – ZUUJFO in 74/15 – ZAgrS), ostanejo vpisane v evidenci subjektov in RKG kot nosilke kmetijskih gospodarstev do konca finančne perspektive za izvajanje ukrepov kmetijske politike v letih 2023–2027.

(3) Pašne skupnosti, ki niso registrirane v skladu s tem zakonom, ampak so vzpostavljene v skladu z Zakonom o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo, 58/12, 27/16, 27/17 – ZKme-1D, 79/17, 44/22 in 78/23 – ZUNPEOVE), ostanejo vpisane v evidenci subjektov in RKG kot nosilke kmetijskih gospodarstev do konca finančne perspektive za izvajanje ukrepov kmetijske politike v letih 2023–2027.

(4) Določbe druge in tretje alineje drugega odstavka 19. člena tega zakona, in iz 1. točke pod č.) in d.) prvega odstavka 157. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2027.

(5) Določbe 18. člena tega zakona se ne uporabljajo za izvajanje ukrepov kmetijske politike v letih 2023–2027.

209. člen

(skupine in organizacije proizvajalcev)

(1) Skupine in organizacije proizvajalcev priznane v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) ohranijo priznanje do konca programskega obdobja skupne kmetijske politike 2023-2027.

(2) Organizacije in skupine proizvajalcev iz prejšnjega odstavka, razen skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, se morajo uskladiti s 57. oziroma 58. členom tega zakona najpozneje pred začetkom novega programskega obdobja skupne kmetijske politike.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se morajo organizacije in skupine proizvajalcev iz prvega odstavka tega člena, razen skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, ki so prejele sredstva iz naslova ukrepov kmetijske politike, uskladiti s 57. oziroma 58. členom tega zakona v 60 dneh po izteku obveznosti iz odločbe o pravici do sredstev.

210. člen

(izvajalci javnih služb in nosilec javnega pooblastila za računovodsko pisarno)

(1) Naloge javnih služb iz tega zakona opravljajo dosedanji izvajalci javnih služb do izteka veljavnih pogodb.

(2) Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz 171. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja naloge javnega pooblastila iz 26. člena tega zakona do podelitve javnega pooblastila v skladu s tem zakonom, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2026. V ta namen dosedanji izvajalec

in ministrstvo skleneta aneks k pogodbi o izvajanju javnega pooblastila, ki vsebuje ključne elemente mreže FSDN.

(3) Javna služba iz 133. člena tega zakona se začne izvajati s 1. januarjem 2028.

211. člen

(podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu)

(1) Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz 13.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja vse naloge priprave podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu, iz 11. člena tega zakona, vendar ne dlje kot do 31. marca 2028, če izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Javno pooblastilo iz 11. člena tega zakona se ne glede na šesti odstavek 11. člena tega zakona, prvič podeli za obdobje od 1. aprila 2028 do 31. decembra 2038.

212. člen

(obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč)

Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz 28.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja naloge spremljanja vsebnosti organske snovi v tleh, odmrle nadzemne biomase, lesne biomase, fizikalno-kemijskih lastnosti kmetijskih tal ter naloge spremljanja načina rabe kmetijskih zemljišč, in sicer za oceno emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembe rabe zemljišč, iz 140. člena tega zakona, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2028, če izpolnjuje predpisane pogoje.

213. člen

(izdelava ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu)

(1) Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz a28.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja naloge za zbiranje, obdelavo podatkov in izdelavo ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu, iz 141. člena tega zakona, vendar ne dlje kot do 31. marca 2028, če izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Javno pooblastilo iz 141. člena tega zakona se ne glede na sedmi odstavek 141. člena tega zakona, prvič podeli za obdobje od 1. aprila 2028 do 31. decembra 2038.

214. člen

(nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal)

Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz b28.b člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja vse naloge krovnega spremljanja stanja kmetijskih tal iz 148. člena tega zakona, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2027, če izpolnjuje predpisane pogoje.

215. člen

(nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal)

Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz c28.b člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja vse naloge spremljanja stanja kmetijskih tal iz 149. člena tega zakona do izteka veljavnosti odločb o podelitvi javnega pooblastila.

216. člen

(kontrola in certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov)

(1) Dosedanja organizacija za certificiranje hmelja iz 92.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja vse naloge kontrole in certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov iz 138. člena tega zakona.

(2) Dosedanji centri za certificiranje hmelja in osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja iz 92.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), opravljajo vse naloge certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov iz 139. člena tega zakona.

217. člen

(dodatni terenski ogledi in pregledi na kraju samem)

Dodatni terenski ogledi iz 76. člena tega zakona in pregledi na kraju samem iz 78. člena tega zakona se do podelitve novega javnega pooblastila na podlagi tega zakona izvajajo na podlagi 36. in a36.b člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23). Šteje se, da lahko naloge za izvajalca javnega pooblastila še naprej izvajajo vsi strokovni delavci, ki so izpolnjevali zahtevane pogoje za izvajanje nalog na dan uveljavitve tega zakona.

218. člen

(evidenca podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev FSDN)

Podatki iz evidence kmetijskega knjigovodstva iz 151. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) se prenesejo v evidenco podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev FSDN iz 165. člena tega zakona v enem letu od začetka veljavnosti tega zakona.

219. člen

(evidenca o delovnih opravilih)

(1) Evidenca iz 162. člena tega zakona se vzpostavi po zaključku izvajanja finančne perspektive za izvajanje ukrepov kmetijske politike v letih 2023–2027.

(2) Ne glede na četrti odstavek 152. člena tega zakona zavezanci izpolnjujejo evidenco iz 162. člena tega zakona v pisni obliki v obdobju izvajanja finančne perspektive za izvajanje ukrepov kmetijske politike v letih 2023–2027.

220. člen

(prenehanje veljavnosti in podaljšanje uporabe dosedanjih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23):

1. Pravilnik o označevanju vira sofinanciranja iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 28/25),

2. Pravilnik o strokovni komisiji za izvajanje intervencije konzorciji institucij znanja v podporo prehodu kmetijstva v zeleno, digitalno in podnebno nevtralno iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 26/25),

3. Pravilnik o vpisu v evidenco osuševalnih in namakalnih sistemov (Uradni list RS, št. 72/24),

4. Pravilnik o evidenci organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno

trženje, skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti in medpanožnih organizacij (Uradni list RS, št. 63/24),

5. Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trg žit, oljnic in uradno potrjenega semena (Uradni list RS, št. 49/24),

6. Pravilnik o priznanju organizacij proizvajalcev in združenj organizacij proizvajalcev v sektorjih sadje in zelenjava, oljčno olje in namizne oljke ter hmelj (Uradni list RS, št. 43/24),

7. Pravilnik o priznanju skupin proizvajalcev za skupno trženje (Uradni list RS, št. 42/24),

8. Pravilnik o priznanju medpanožnih organizacij v kmetijskih sektorjih (Uradni list RS, št. 36/24),

9. Pravilnik o priznanju organizacij proizvajalcev in združenj organizacij proizvajalcev v sektorjih žita, sladkor, lan in konoplja, goveje in telečje meso, ovčje in kozje meso, jajca, perutninsko meso, čebelarski proizvodi, vino, živo drevje in druge rastline, čebulice, korenine in podobno, rezano cvetje in okrasno listje ter drugi proizvodi (Uradni list RS, št. 32/24 in 66/24),

10. Pravilnik o zbirki podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal ter podatkov emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 24/24),

11. Pravilnik o evidenci o analizah voluminozne krme za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja (Uradni list RS, št. 24/24),

12. Uredba o finančni podpori za izvajanje aktivnosti kmetijskih, razvojnih in izobraževalnih organizacij Slovencev v zamejstvu (Uradni list RS, št. 121/23),

13. Pravilnik o metodah merjenja zemljišč in o tehničnih tolerancah meritev (Uradni list RS, št. 78/23),

14. Pravilnik o evidenci krajinskih značilnosti za pogojenost in ukrepe kmetijske politike (Uradni list RS, št. 39/23, 24/24 in 18/25),

15. Pravilnik o razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost(Uradni list RS, št. 34/23),

16. Pravilnik o integrirani pridelavi poljščin, zelenjave, hmelja, sadja in oljk ter grozdja (Uradni list RS, št. 31/23, 67/23, 56/24 in 81/25),

17. Pravilnik o evidenci pridelovalcev zelenjave in zelišč (Uradni list RS, št. 21/23),

18. Pravilnik o izračunu standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev (Uradni list RS, št. 21/23, 32/24 in 18/25),

19. Pravilnik o podnebnem poročilu o stanju v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 14/23),

20. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za pripravo podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 14/23),

21. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za zbiranje, obdelavo podatkov in izdelavo ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 14/23),

22. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za opravljanje nalog spremljanja emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 11/23 in 53/25),

23. Pravilnik o registru kmetijskih gospodarstev (Uradni list RS, št. 7/23 in 15/24),

24. Pravilnik o načinu uporabe in načinu poteka komunikacije prek Sopotnika ter načinu dodatnega obveščanja strank (Uradni list RS, št. 156/22),

25. Pravilnik o kadrovskih in tehničnih pogojih za izvajanje neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva ter o programu neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva za obdobje od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2025 (Uradni list RS, št. 135/22),

26. Pravilnik o certificiranju pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (Uradni list RS, št. 108/22),

27. Pravilnik o evidencah s področja ekološke pridelave in predelave kmetijskih pridelkov in živil (Uradni list RS, št. 105/22),

28. Pravilnik o načinu vzorčenja, zagotavljanju kakovosti in metodologiji laboratorijskega analiziranja organske snovi in hranil na kmetijskih zemljiščih za namen spremljanja emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 103/22),

29. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal (Uradni list RS, št. 103/22),

30. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal (Uradni list RS, št. 103/22),

31. Pravilnik o spremljanju stanja kmetijskih tal (Uradni list RS, št. 103/22),

32. Uredba o uporabi oljčnih tropin in rastlinske vode za gnojenje (Uradni list RS, št. 10/22),

33. Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trge prašičjega mesa, ovčjega mesa ter perutninskega mesa in jajc (Uradni list RS, št. 191/20),

34. Pravilnik o priznanju organizacij proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (Uradni list RS, št. 110/20),

35. Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trg govejega mesa (Uradni list RS, št. 91/20),

36. Pravilnik o organizacijah proizvajalcev v sektorju prašičjega mesa (Uradni list RS, št. 56/20),

37. Pravilnik o evidenci posebnih kultur (Uradni list RS, št. 1/18 in 42/23),

38. Pravilnik o evidenci za sektor mleka in o tržno informacijskem sistemu za trg mleka in mlečnih izdelkov (Uradni list RS, št. 66/17),

39. Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trg s svežim sadjem (Uradni list RS, št. 83/16),

40. Pravilnik o evidenci komasacij (Uradni list RS, št. 36/16),

41. Pravilnik o seznamu kmetijske in gozdarske mehanizacije ter katalogu stroškov kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 7/16, 31/19, 157/21 in 94/24),

42. Pravilnik o katalogu stroškov in najvišjih priznanih vrednosti (Uradni list RS, št. 7/16, 38/16, 73/17, 31/19, 82/22 in 15/24),

43. Pravilnik o skupinah kmetijskih pridelkov (Uradni list RS, št. 4/16),

44. Uredba o dopolnilnih dejavnostih na kmetiji (Uradni list RS, št. 57/15, 36/18, 151/22 in 4/25),

45. Pravilnik o izbiri izvajalcev kontrol na kraju samem (Uradni list RS, št. 30/15),

46. Pravilnik o določitvi majhnih količin živil, pogojih za njihovo pridelavo ter o določitvi nekaterih odstopanj za obrate na področju živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 96/14),

47. Pravilnik o registraciji in odobritvi obratov na področju živil (Uradni list RS, št. 96/14),

48. Pravilnik o delovanju mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev, ki vodijo kmetijsko knjigovodstvo po metodologiji FADN (Uradni list RS, št. 76/14 in 43/19),

49. Pravilnik o embalaži in tržno informacijskem sistemu za oljčno olje (Uradni list RS, št. 60/12),

50. Pravilnik o izdaji dovoljenja za uvoz konopljinega semena iz tretjih držav (Uradni list RS, št. 65/11),

51. Pravilnik o metodah inšpekcijskega nadzora, ki se uporabljajo za preverjanje skladnosti svežega sadja in zelenjave s tržnimi standardi v maloprodaji (Uradni list RS, št. 30/11),

52. Uredba o izvajanju sistema izvoznih nadomestil v okviru prava Skupnosti za skupno ureditev kmetijskih trgov (Uradni list RS, št. 79/09 in 84/09 – popr.),

53. Uredba o izvajanju sistema varščin za izpolnitev obveznosti, povezanih z ukrepi kmetijske tržno-cenovne politike (Uradni list RS, št. 52/09),

54. Uredba o izvajanju sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj, potrdil in listin o nadzoru za kmetijske proizvode (Uradni list RS, št. 34/09)

55. Pravilnik o evidenci dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč (Uradni list RS, št. 122/08, 4/10 in 110/10),

56. Pravilnik o certificiranju pridelka hmelja in prometu s hmeljem (Uradni list RS, št. 98/08, 63/10 in 67/12).

(2) Predpisi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do uveljavitve podzakonskih predpisov po tem zakonu, če niso v nasprotju s tem zakonom.

221. člen

(podaljšanje veljavnosti predpisov)

(1) Kot predpisi, izdani na podlagi prvega odstavka 44. člena tega zakona, še naprej veljajo predpisi izdani na podlagi 10., 11., 11.a in 12. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23):

1. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v prilagoditev kmetijskih gospodarstev izvajanju nadstandardnih zahtev s področja dobrobiti rejnih živali iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 20/25),

2. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v sanacijo in obnovo gozdov po naravnih nesrečah in neugodnih vremenskih razmerah iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 14/25),

3. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v dvig produktivnosti in tehnološki razvoj, vključno z digitalizacijo kmetijskih gospodarstev, ter intervencije naložbe v prilagoditev na podnebne spremembe pri trajnih nasadih iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 14/25),

4. Uredba o izvajanju intervencij v sektorju sadja in zelenjave iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 109/24),

5. Uredba o pravilih socialne pogojenosti iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 109/24),

6. Uredba o izvajanju intervencije testiranje naravovarstvenih ukrepov na zavarovanih območjih iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 98/24),

7. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v učinkovito rabo dušikovih gnojil, intervencije naložbe v nakup kmetijske mehanizacije in opreme za optimalno uporabo hranil in trajnostno rabo FFS ter intervencije naložbe v nakup kmetijske mehanizacije in opreme za upravljanje traviščnih habitatov iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 95/24),

8. Uredba o intervenciji ohranjanje, trajnostna raba in razvoj rastlinskih genskih virov v kmetijstvu iz Strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 70/24),

9. Uredba o izvajanju intervencije konzorciji institucij znanja v podporo prehodu kmetijstva v zeleno, digitalno in podnebno nevtralno iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 60/24 in 89/24),

10. Uredba o izvajanju intervencije podpora za projekte evropskega partnerstva za inovacije za kmetijsko produktivnost in trajnostnost iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 60/24),

11. Uredba o izvajanju intervencije regijski pristop povezovanja lokalnih proizvodov s poudarkom na ekoloških proizvodih iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 60/24),

12. Uredba o izvajanju intervencije izmenjava znanja in prenos informacij ter usposabljanje svetovalcev iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 57/24 in 109/24),

13. Uredba o podpori vinskemu sektorju na ciljnih trgih (Uradni list RS, št. 49/24),

14. Uredba o ukrepih kmetijske strukturne politike in kmetijske politike razvoja podeželja (Uradni list RS, št. 44/24),

15. Uredba o izvajanju intervencije podpora za dejavnosti informiranja in promocije proizvodov iz shem kakovosti iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 43/24),

16. Uredba o sistemu dovoljenj za zasaditev vinske trte (Uradni list RS, št. 4/16, 23/17, 22/24 in 70/24),

17. Uredba o plačilih za okoljske in podnebne obveznosti ter naravne ali druge omejitve iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 30/24, 78/24 in 2/25),

18. Uredba o izvajanju gozdarskih intervencij iz strateškega načrta Republike Slovenije za obdobje 2023–2027 (Uradni list RS, št. 22/24 in 2/25),

19. Uredba o izvajanju podintervencije podpora za ustanovitev in začetno delovanje kolektivnih oblik sodelovanja v kmetijskem in gozdarskem sektorju iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 18/24),

20. Uredba o pravilih pogojenosti (Uradni list RS, št. 2/24, 30/24 in 109/24),

21. Uredba o izvajanju intervencij s področja zemljiških operacij iz Strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 132/23),

22. Uredba o izvajanju intervencij v vinskem sektorju (Uradni list RS, št. 132/23 in 85/24),

23. Uredba o izvajanju lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, v obdobju do leta 2027 (Uradni list RS, št. 132/23 in 57/24),

24. Uredba o izvajanju intervencije podpora za novo sodelovanje v shemah kakovosti iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 124/23 in 98/24),

25. Uredba o izvajanju intervencij podpora za vzpostavitev gospodarstev mladih kmetov in medgeneracijski prenos znanja iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 88/23, 12/24, 43/24 in 13/25),

26. Uredba o skupnih določbah za izvajanje intervencij razvoja podeželja, ki niso vezane na površino ali živali, iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 77/23, 19/24, 52/24, 9/25 in 55/25),

27. Uredba o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje primarne kmetijske proizvodnje (Uradni list RS, št. 64/23),

28. Uredba o izvajanju intervencij v sektorju čebelarskih proizvodov iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 17/23),

29. Uredba o neposrednih plačilih iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 17/23, 63/23, 113/23, 2/24, 30/24, 83/24, 2/25 in 36/25),

30. Uredba o izvajanju ukrepa izredna začasna podpora kmetom ter MSP, ki jih je vpliv ruske invazije na Ukrajino še posebej prizadel iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 17/23),

31. Uredba o delovanju lokalnih akcijskih skupin in potrditvi strategij lokalnega razvoja za programsko obdobje do leta 2027 (Uradni list RS, št. 161/22 in 61/23),

32. Uredba o sofinanciranju izvedbe praktičnega pouka v kmetijstvu in za usposobitev zavodov in razvojnih centrov v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 20/22 in 42/23),

33. Uredba o izvajanju podukrepa Ustanavljanje skupin in organizacij proizvajalcev v kmetijskem in gozdarskem sektorju iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 28/18, 46/19, 129/20, 61/21 in 140/21),

34. Uredba o izvajanju ukrepa Sodelovanje iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 68/17, 71/18, 36/19, 108/20, 163/21, 137/22 in 61/23),

35. Uredba o izvajanju podukrepa pomoč za zagon dejavnosti, namenjene razvoju majhnih kmetij, iz Programa razvoja

podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 47/17, 67/19, 74/21 in 135/21),

36. Uredba o izvajanju ukrepa Sheme kakovosti za kmetijske proizvode in živila iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 67/16, 68/17, 71/18, 157/20 in 61/21),

37. Uredba o ukrepih kmetijsko-okoljska-podnebna plačila, ekološko kmetovanje in plačila območjem z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 16/16, 51/16, 84/16, 15/17, 63/17, 68/17, 5/18, 65/18, 81/18, 10/19, 76/19, 7/20, 61/20, 78/20, 26/21, 197/21, 20/22, 157/22, 34/23, 118/23 in 32/24),

38. Uredba o izvajanju ukrepa naložbe v osnovna sredstva in podukrepa podpora za naložbe v gozdarske tehnologije ter predelavo, mobilizacijo in trženje gozdarskih proizvodov iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 104/15, 32/16, 66/16, 14/17, 38/17, 40/17 – popr., 19/18, 82/18, 89/20, 152/20, 121/21, 11/22, 155/22, 12/23, 50/23, 103/23, 13/24 in 39/24),

39. Uredba o navzkrižni skladnosti (Uradni list RS, št. 97/15, 18/16, 84/16, 5/18, 81/18, 38/19 in 184/21),

40. Uredba o izvajanju podukrepa pomoč za zagon dejavnosti za mlade kmete iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 55/15, 38/16, 84/16, 19/17, 66/18, 50/19, 4/20, 6/22 in 32/24),

41. Uredba o izvajanju lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, v programskem obdobju 2014–2020 (Uradni list RS, št. 42/15, 28/16, 73/16, 72/17, 23/18, 68/18, 68/19, 157/20, 163/21, 181/21, 92/23 in 2/25),

42. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v predelavo in trženje kmetijskih proizvodov za dvig produktivnosti in tehnološki razvoj, vključno z digitalizacijo, ter intervencije kolektivne naložbe v kmetijstvu za skupno pripravo kmetijskih proizvodov za trg in razvoj močnih in odpornih verig vrednosti preskrbe s hrano iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 45/25),

43. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v razvoj in dvig konkurenčnosti ter tržne naravnanosti ekoloških kmetij iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 73/25).

(2) Kot predpis, izdan na podlagi 54. člena tega zakona, še naprej velja Pravilnik o katalogu stroškov in njihovih vrednostih na enoto (Uradni list RS, št. 34/24, 95/24 in 87/25), izdan na podlagi 18.b člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23).

(3) Kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 116. člena, tretjega odstavka 117. člena in prvega odstavka 125. člena tega zakona, še naprej veljajo:

1. Uredba o izvajanju javne svetovalne službe v čebelarstvu za obdobje od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2028 (Uradni list RS, št. 172/21 in 83/24), izdan na podlagi četrtega odstavka 113. člena, tretjega odstavka 114. člena in prvega odstavka 118. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23),

2. Uredba o ureditvi trga s hmeljem (Uradni list RS, št. 20/09, 60/10, 88/11 in 50/15),

3. Uredba o javni službi kmetijskega svetovanja za obdobje 2026–2028 (Uradni list RS, št. 73/25),

4. Uredba o javnih službah strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin za obdobje 2026–2028 (Uradni list RS, št. 80/25),

5. Uredba o javni službi nalog rastlinske genske banke za obdobje 2026–2028 (Uradni list RS, št. 80/25),

6. Uredba o državni javni službi na osuševalnih in namakalnih sistemih za obdobje 2026-2028 (Uradni list RS, št. 82/25).

(4) Kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 122. člena oziroma 127. člena tega zakona, še naprej veljajo:

1. Pravilnik o podrobnejših pogojih za izvajanje javne svetovalne službe v čebelarstvu za obdobje od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2028 (Uradni list RS, št. 174/21),

2. Pravilnik o določitvi cen storitev javne službe kmetijskega svetovanja, ki so za uporabnike plačljive (Uradni list RS, št. 11/18 in 10/19),

3. Pravilnik o pogojih glede prostorov, opremljenosti in kadrov, ki jih mora izpolnjevati izvajalec javne službe kmetijskega svetovanja (Uradni list RS, št. 63/17),

4. Pravilnik o pogojih glede prostorov, opremljenosti in kadrov za opravljanje javne službe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 82/25),

5. Pravilnik o nalogah, pogojih in cenah storitev opravljanja javne službe v hmeljarstvu (Uradni list RS, št. 41/21),

6. Pravilnik o merilih, postopkih in metodah za ohranjanje in trajnostno rabo rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo ter o pogojih za opravljanje javne službe nalog rastlinske genske banke (Uradni list RS, št. 62/17 in 84/25),

7. Pravilnik o podrobnejših pogojih za izvajanje javne službe upravljanja in vzdrževanja hidromelioracijskih sistemov (Uradni list RS, št. 85/14).

(5) Spremembe in dopolnitve predpisov iz tega člena, sprejete do uveljavitve tega zakona, še naprej veljajo kot predpisi izdani na podlagi tega zakona.

(6) Predpisi iz tega člena se uskladijo z določbami tega zakona v roku dveh let od uveljavitve tega zakona.

222. člen

(sredstva za gnojenje)

Uredba o izvajanju uredbe (EU) o določitvi pravil o omogočanju dostopnosti sredstev za gnojenje EU na trgu (Uradni list RS, št. 30/23) velja še naprej.

223. člen

(rok za sprejem podzakonskih predpisov)

Minister oziroma vlada sprejme predpise iz tega zakona v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

224. člen

(prenehanje določb zakona o živinoreji)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati 12., 15., 17., 18., 20., 21., 23., 24., 25. in 26. člen Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUreP-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVVR in 45/15).

225. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23).

226. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2026.

Št. 322-01/25-12/33
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2244-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3393. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-H)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-H)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-H), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-395
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KMETIJSKIH ZEMLJIŠČIH (ZKZ-H)

1. člen

V Zakonu o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo, 58/12, 27/16, 27/17 – ZKme-1D, 79/17, 44/22 in 78/23 – ZUNPEOVE) se v 1. členu drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Ta zakon ureja tudi promet, zakup in agrarne operacije, ki se nanašajo na gozd in gozdna zemljišča.«.

2. člen

V 1.b členu se šesti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na četrti odstavek tega člena se za ukrep kmetijske zemljiške politike šteje tudi nakup kmetijskih zemljišč, ki ga izvaja Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Sklad). Sklad izvaja ta ukrep v skladu s potrjenim letnim programom dela. Sredstva, ki jih pridobi Sklad za izvajanje tega ukrepa, spadajo med sredstva, ki jih Sklad pridobiva za svoje delovanje v skladu z zakonom, ki ureja Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije.«.

3. člen

V 1.c členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Za pripravo strokovnih podlag iz prvega odstavka 3.c člena tega zakona, elaborata iz devetega odstavka 3.c člena tega zakona, analiz iz petega in šestega odstavka 3.e člena tega zakona in za pripravo predlogov za uvedbo agrarnih operacij ter z agrarnimi operacijami povezanih elaboratov lahko ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, izdelovalci in pripravljavci prostorskih aktov ter predlagatelji agrarnih operacij pridobivajo podatke iz uradnih zbirk podatkov, razen osebnih podatkov.«.

V tretjem odstavku se beseda »osmega« nadomesti z besedo »devetega«.

V četrtem odstavku se besedilo »organizacije iz 3.f člena tega zakona,« črta.

4. člen

3.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.a člen

Za ohranjanje obsega kmetijskih zemljišč lokalna skupnost prednostno usmerja prostorski razvoj in poselitev na območja nekmetijske namenske rabe prostora.

Če na območju lokalne skupnosti ni dovolj zemljišč iz prejšnjega odstavka, lahko ne glede na prejšnji odstavek prostorski razvoj in poselitev načrtuje na območju kmetijskih zemljišč, pri tem pa se najprej načrtuje na kmetijskih zemljiščih nižjih bonitet.

Načrtovanje in postavitev elektrarn in drugih energetskih objektov, in sicer le naprave, ki proizvajajo električno energijo z izrabo sončne energije, vključno s tehnično opremo, potrebno za njihovo delovanje, napravami za shranjevanje energije in priključki na omrežje (v nadaljnjem besedilu: fotonapetostne naprave), je dopustno na kmetijskih zemljiščih:

– na predpisanih prednostnih območjih umeščanja fotonapetostnih naprav v skladu z zakonom, ki ureja uvajanje naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije,

– na dopustnih dodatnih prostorskih ureditvah v območju državnega prostorskega izvedbenega akta v skladu z zakonom, ki ureja uvajanje naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije, ali

– v skladu s 3.č in 3.čč členom tega zakona ter na način agrofotovoltaike v skladu s 3.čc členom tega zakona.

Načrtovanje in postavitev naprav, ki proizvajajo električno energijo z izrabo vetrne energije, vključno s tehnično opremo, potrebno za njihovo delovanje, napravami za shranjevanje energije in priključki na omrežje (v nadaljnjem besedilu: vetrne proizvodne naprave), je dopustno na kmetijskih zemljiščih v skladu s 3.č, 3.d, 3.e in 3.ec členom tega zakona.

Za ohranjanje obsega kmetijskih zemljišč se državno prostorsko načrtovanje prednostno usmerja na območje nekmetijske namenske rabe. Če to ni mogoče, se državno prostorsko načrtovanje lahko načrtuje na območju kmetijskih zemljišč, pri tem pa se najprej načrtuje na kmetijskih zemljiščih nižjih bonitet. Hkrati se v čim večji meri upošteva obstoječa omrežja prometne in gospodarske javne infrastrukture ter načrtuje tako, da se v čim večji meri ohranjajo kmetijska zemljišča in njihova zaokroženost.«.

5. člen

V 3.b členu se drugi odstavek črta.

6. člen

3.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.c člen

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, pripravi strokovno podlago s področja kmetijstva, ki vsebuje predlog območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč in ostalih kmetijskih zemljišč.

Pogoji za pripravo predloga za določitev območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč so:

a) po namenski rabi prostora gre za kmetijsko ali gozdno zemljišče;

b) gre za zemljišče, ki je glede na evidenco dejanske rabe zemljišč uvrščeno med njive in vrtove, travniške površine, trajne nasade ali druge kmetijske površine;

c) boniteta kmetijskih zemljišč je višja od 35; in

č) gre za kompleks oziroma strnjeno površino, večjo od 0,5 ha.

Ne glede na prejšnji odstavek se iz predloga območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč izločijo:

a) območja zajetij in najožja vodovarstvena območja, ki so določena v skladu s predpisi, ki urejajo področje voda;

b) območja državnih prostorskih načrtov za ceste, železnice, hidroelektrarne, letališča in pristanišča, če je študija variant s predlogom najustreznejše variante prostorske ureditve državnega pomena že izdelana oziroma je državni prostorski načrt že sprejet; in

c) vsa območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč, ki so po izločitvi iz točk a) in b) tega odstavka manjša od 0,5 ha.

V predlog območij ostalih kmetijskih zemljišč se vključijo vsa kmetijska zemljišča, ki so:

a) po namenski rabi prostora kmetijsko zemljišče in ne izpolnjujejo pogojev za predlog območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč iz drugega in tretjega odstavka tega člena; in

b) po namenski rabi prostora gozdno zemljišče in so po evidenci dejanske rabe zemljišč uvrščena med njive in vrtove,

travniške površine, trajne nasade ali druge kmetijske površine ter ne izpolnjujejo pogojev za predlog območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

Lokalna skupnost pri pripravi osnutka občinskega prostorskega načrta, s katerim se predlaga sprememba namenske rabe kmetijskih zemljišč, povzame podatke iz strokovne podlage s področja kmetijstva. Lokalna skupnost prostorski razvoj in poselitev načrtuje v skladu s 3.a členom tega zakona.

Ne glede na prejšnji odstavek lokalna skupnost pri pripravi osnutka občinskega prostorskega načrta podatkov iz strokovne podlage s področja kmetijstva ne povzame na območjih, kjer se je od zadnjega zajema podatkov za pripravo strokovne podlage s področja kmetijstva namenska raba kmetijskega zemljišča spremenila.

Ne glede na peti odstavek tega člena lokalna skupnost pri pripravi osnutka občinskega prostorskega načrta podatkov iz strokovne podlage s področja kmetijstva ne povzame na območjih, kjer uredba o državnem prostorskem načrtu predvideva spremembo namenske rabe kmetijskega zemljišča in ta še ni povzeta v občinskem prostorskem načrtu.

Lokalna skupnost pri povzemanju podatkov iz strokovne podlage s področja kmetijstva s soglasjem ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč lahko določi kot območja ostalih kmetijskih zemljišč in obratno, če to območje z vidika kmetijske pridelave, oblike, lege in drugih kriterijev odstopa od značilnosti širšega kmetijskega prostora.

Lokalna skupnost osnutku občinskega prostorskega načrta priloži elaborat, iz katerega so razvidni posegi na kmetijska zemljišča iz strokovne podlage s področja kmetijstva ter predvideni ukrepi iz 3.eb člena tega zakona za vsak poseg, ki posega na območje iz strokovne podlage s področja kmetijstva.

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, strokovno podlago s področja kmetijstva objavi na svoji spletni strani in jo posodobi najpozneje do 31. januarja tekočega leta.

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, podatke iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena prevzame prvi delovni dan v decembru leta pred objavo strokovne podlage s področja kmetijstva.

Območja trajno varovanih in ostalih kmetijskih zemljišč se lahko spremenijo po desetih letih od uveljavitve občinskega prostorskega načrta, s katerim so bila določena.

Minister, pristojen za kmetijstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, določi podrobnejšo vsebino elaborata iz devetega odstavka tega člena.«.

7. člen

V 3.č členu se v prvem odstavku v točki i) štirinajsta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– vetrne proizvodne naprave, ki ne zasedajo več kot 150 m^2, če gre za kmetijsko zemljišče z boniteto do vključno 35 točk,«.

Šestnajsta alineja se spremeni tako, da se glasi:

»– fotonapetostne naprave ob upoštevanju pogojev iz 3.čc člena tega zakona,«.

V drugem odstavku se besedilo »gradnjo objektov« nadomesti z besedilom »površine«. Za besedilom »prejšnjega odstavka ter« se doda besedilo »objektov iz«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Površine iz točk g) in h) prvega odstavka tega člena ter objekti iz prve, druge, tretje, četrte, pete in trinajste alineje točke i) prvega odstavka tega člena se lahko uporabljajo le v kmetijske namene.«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»Postavitev fotonapetostnih naprav je dopustna na črpališčih za potrebe namakanja iz točke a), na objektih iz druge, tretje, četrte, pete in trinajste alineje točke i) ter na objektih iz točk j) in k) prvega odstavka tega člena, vendar le za proizvodnjo električne energije za namen oskrbe teh objektov.«.

Dosedanji sedmi odstavek postane osmi odstavek.

8. člen

3.čb člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.čb člen

Na območju kmetijskih zemljišč je dopustno postaviti naslednjo pomožno kmetijsko-gozdarsko opremo:

– brajda, klopotec, žična opora, opora za mrežo proti toči, opora za mrežo proti ptičem, obora, ograja za pašo živine, ograja in opora za trajne nasade, ograja za zaščito kmetijskih pridelkov, zaščitna mreža proti insektom in druge zaščitne mreže ali premični tunel;

– premična konstrukcija za rejo živali v leseni izvedbi in premična zavetišča za rejne živali na prostem;

– rastlinjaki, ki so kot celota dani na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, ter je način pridelave neposredno vezan na kmetijsko zemljišče;

– rastlinjaki, ki so kot celota dani na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, v katerih proizvodnja ni neposredno vezana na kmetijsko zemljišče, in sicer le na kmetijskih zemljiščih z boniteto do vključno 35.

Za postavitev rastlinjakov iz tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka se lahko predpišejo podrobnejša pravila urejanja prostora v skladu z zakonom, ki ureja prostor.

Pomožna kmetijsko-gozdarska oprema iz tega člena se lahko uporablja le v kmetijske namene. Na njej ni dopustna postavitev fotonapetostnih naprav oziroma fotonapetostne naprave ne smejo biti sestavni del pomožne kmetijsko-gozdarske opreme.«.

9. člen

3.čc člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.čc člen

Na kmetijskih zemljiščih sta dopustni postavitev in uporaba fotonapetostnih naprav v skladu s 3.a členom tega zakona na način, ki primarno omogoča uporabo kmetijskega zemljišča za kmetijsko pridelavo, sekundarno pa proizvodnjo in hrambo električne energije ter prenos energije do omrežja, pri čemer sončna svetloba v zadostni meri dosega pridelovalne rastline in s tem v največjem možnem obsegu zagotavlja kmetijsko proizvodnjo (v nadaljnjem besedilu: agrofotovoltaika).

Pogoji za postavitev agrofotovoltaike iz prejšnjega odstavka so:

a) gre za kmetijsko zemljišče z boniteto do 35, ki je glede na evidenco dejanske rabe zemljišč uvrščeno med:

– kmetijska zemljišča v zaraščanju, pri čemer je pred postavitvijo agrofotovoltaike to kmetijsko zemljišče očiščeno in je na njem vzpostavljen trajni travnik, kar je razvidno iz evidence dejanske rabe zemljišč, ali

– trajne travnike;

b) omogočena mora biti redna košnja trave ali paša živali;

c) glede na relief in uporabo zemljišča mora biti izbran ustrezen tip in način postavitve agrofotovoltaike;

č) ustrezna nosilna konstrukcija in pritrditev konstrukcije agrofotovoltaike;

d) skladnost z občinskim prostorskim načrtom;

e) ne gre za območje uvedenih ali zgrajenih namakalnih sistemov.

Za postavitev agrofotovoltaike iz prvega odstavka tega člena je treba pridobiti odločbo ministrstva, pristojnega za kmetijstvo. Vlogi za pridobitev odločbe je treba priložiti elaborat, iz katerega je razvidno izpolnjevanje pogojev iz tega člena.

Minister, pristojen za kmetijstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za energijo, določi podrobnejše pogoje za postavitev agrofotovoltaike iz tega člena.

Po odstranitvi fotonapetostne naprave se na kmetijskem zemljišču vzpostavi prejšnje stanje.«.

10. člen

Za 3.čc členom se doda nov 3.čč člen, ki se glasi:

»3.čč člen

Pilotni projekti agrofotovoltaike so namenjeni preučevanju možnosti kombinirane kmetijske pridelave in proizvodnje električne energije z izrabo sončne energije.

Pilotni projekti iz prejšnjega odstavka se financirajo iz javnih sredstev. Naročnik pilotnih projektov je ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, oziroma ministrstvo, pristojno za energijo. Ministrstvo, ki je naročnik projekta, pred objavo javnega naročila v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, pridobi soglasje drugega ministrstva. Izvajalec pilotnih projektov mora izpolnjevati predpisane tehnične, strokovne in organizacijske pogoje.

Pogoji za izvedbo pilotnih projektov so:

– obseg površine kmetijskih zemljišč;

– določeno časovno obdobje;

– določen klimatski tip;

– določen tip tal;

– določena različna vrsta kmetijske kulture in minimalni obseg kmetijske kulture ter

– določen način pridelave na prostem ali v zavarovanih prostorih.

Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko javni izobraževalni in raziskovalni zavodi za izvedbo pilotnih projektov pod pogoji iz prejšnjega odstavka pridobijo tudi sredstva, pridobljena iz drugih virov. V teh primerih mora javni izobraževalni in raziskovalni zavod pred začetkom izvajanja pilotnega projekta pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za kmetijstvo. Vlogi za pridobitev soglasja je treba priložiti elaborat, iz katerega je razvidno izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka. Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, izda soglasje, če so izpolnjeni pogoji za izvedbo pilotnih projektov iz prejšnjega odstavka in se pilotni projekt v skladu s prejšnjim odstavkom še ne izvaja. Izvajalec pilotnega projekta ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, poroča in predloži zaključno poročilo ter zaključne predstavitve ugotovitev, ki izhajajo iz projekta. Izvajalec pilotnega projekta in morebitni drugi deležniki v projektu ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, na zahtevo predložijo tudi vse podatke in ugotovitve, ki izhajajo iz izvajanja projekta, v ustrezni elektronski obliki, kar vključuje tudi izvorne podatke. Podatki, ki izhajajo iz izvajanja pilotnega projekta iz tega odstavka, so informacije javnega značaja in se vključijo v državne podatkovne zbirke.

Minister, pristojen za kmetijstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za energijo, določi podrobnejše pogoje za izvajanje pilotnih projektov iz drugega in tretjega odstavka tega člena.«.

11. člen

3.d člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.d člen

Ne glede na določbe 3.c člena tega zakona se lahko na območju trajno varovanih kmetijskih zemljišč v občinskem prostorskem načrtu s spremembo kmetijske namenske rabe pred iztekom roka iz dvanajstega odstavka 3.c člena tega zakona načrtujejo:

– objekti cestne infrastrukture lokalnega ali regionalnega pomena, nujno potrebni zaradi navezave na cestno infrastrukturo iz prvega ali drugega odstavka 3.e člena tega zakona;

– preselitve kmetijskih gospodarstev (delno ali v celoti), ki so povezane z načrtovanjem cestne infrastrukture iz prvega ali drugega odstavka 3.e člena tega zakona;

– površine z objekti za kmetijsko proizvodnjo, ki so namenjene kmetijskim stavbam za intenzivno pridelavo rastlin;

– vodna infrastruktura in vodne ureditve lokalnega pomena; ter

– prostorske ureditve iz drugega odstavka 3.e člena tega zakona.

Lokalna skupnost mora spremembo kmetijske namenske rabe iz prejšnjega odstavka načrtovati v skladu s 3.a členom tega zakona.

Območja ostalih kmetijskih zemljišč se lahko spreminjajo v postopku prostorskega načrtovanja lokalnih skupnosti tudi pred iztekom roka iz dvanajstega odstavka 3.c člena tega zakona in brez povzemanja podatkov iz strokovne podlage s področja kmetijstva. Lokalna skupnost spremembo kmetijske namenske rabe načrtuje v skladu s 3.a členom tega zakona.

Lokalna skupnost osnutku občinskega prostorskega načrta iz tega člena priloži elaborat posegov na kmetijska zemljišča, iz katerega je razvidno, da se načrtujejo posegi v prostor iz prvega odstavka tega člena ali prejšnjega odstavka.«.

12. člen

V 3.e členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na določbe 3.c člena tega zakona se lahko na območju trajno varovanih kmetijskih zemljišč pred iztekom roka iz dvanajstega odstavka 3.c člena tega zakona načrtujejo širitve območij obstoječih prostorskih ureditev državnega pomena.«.

V drugem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi: »Ne glede na določbe 3.c člena tega zakona se lahko na območju trajno varovanih kmetijskih zemljišč pred iztekom roka iz dvanajstega odstavka 3.c člena tega zakona načrtujejo nove prostorske ureditve državnega pomena s področij:«.

V točki e) se pika nadomesti s podpičjem in doda nova točka f), ki se glasi:

»f) letališča.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Prostorske ureditve državnega pomena iz prvega in drugega odstavka tega člena se načrtujejo v skladu s 3.a členom tega zakona.«.

V četrtem odstavku se besedilo »umeščanje prostorskih ureditev državnega pomena v prostor« nadomesti z besedilom »prostorsko načrtovanje« in besedilo »pobude za pripravo državnega prostorskega načrta« nadomesti z besedilom »prostorskega akta«.

V petem odstavku se besedilo »določajo predpisi s področja umeščanja prostorskih ureditev državnega pomena v prostor« nadomesti z besedilom »določa zakon, ki ureja prostorsko načrtovanje«.

V šestem odstavku se besedilo »državnega prostorskega načrta« nadomesti z besedilom »prostorskega akta«.

13. člen

3.eaa člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.eaa člen

Na kompleksih kmetijskih zemljišč v lasti Republike Slovenije z višjimi bonitetami se izvedejo raziskovalni projekti za namen proučevanja:

– izboljšanja pridelovalnega potenciala kmetijskih zemljišč;

– novih tehnologij kmetijske pridelave;

– investicij v zavarovane prostore in zemljiške operacije.

Cilj raziskovalnih projektov je dvig prehranske varnosti za ljudi in živali.

Pogoji za izvedbo raziskovalnih projektov so:

– obseg kompleksov kmetijskih zemljišč v lasti Republike Slovenije;

– ustrezna boniteta kmetijskega zemljišča;

– določeno časovno obdobje;

– vrsta raziskovalnega projekta;

– ustrezna kmetijska dejavnost; ter

– izpolnjevanje predpisanih tehničnih, strokovnih in organizacijskih pogojev s strani izvajalca raziskovalnega projekta.

Nosilec raziskovalnih projektov je Sklad.

Raziskovalni projekti se financirajo iz odškodnin, zbranih zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč, ali drugih finančnih virov.

Sklad pripravi petletni program raziskovalnih projektov, ki ga potrdi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo. Iz programa mora biti razviden namen in cilj raziskovalnega projekta, predvidene aktivnosti raziskovalnega projekta, lokacija izvedbe razisko-

valnega projekta, terminski in finančni načrt raziskovalnega projekta.

Sklad raziskovalne projekte izvaja v skladu s programom iz prejšnjega odstavka in v skladu z letnim programom dela. Sredstva, ki jih pridobi Sklad za izvajanje projektov, spadajo med sredstva, ki jih Sklad pridobiva za svoje delovanje v skladu z zakonom, ki ureja Sklad.

Minister, pristojen za kmetijstvo, določi podrobnejše pogoje za izvajanje raziskovalnih projektov iz tretjega odstavka tega člena.«.

14. člen

V 3.ea členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedo »na« doda beseda »vseh«.

V točki c) se črta besedilo »vinskih kleti in«.

V četrtem odstavku se v točki a) za besedo »zavarovanje« doda vejica in besedilo »ali ta kmetija v letu pred vložitvijo pobude iz petega odstavka tega člena dosega najmanj 50.000 eurov standardnega prihodka kmetijskega gospodarstva v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo«.

15. člen

V 3.eb členu se v tretjem odstavku na koncu tretje alineje vejica nadomesti s podpičjem in črta beseda »ali«.

V četrti alineji se pika nadomesti s podpičjem in doda nova peta alineja, ki se glasi:

»– za načrtovanje vetrne proizvodne naprave na območju kmetijskih zemljišč z boniteto do vključno 40.«.

Za devetim odstavkom se dodata nova deseti in enajsti odstavek, ki se glasita:

»Ukrepi iz prvega in drugega odstavka tega člena se lahko načrtujejo tudi na območju drugih lokalnih skupnosti. V tem primeru se morajo postopki priprave občinskih prostorskih načrtov voditi sočasno.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se za prostorske ureditve državnega pomena, ki se načrtujejo z občinskimi prostorskimi načrti, izvedejo ukrepi iz 3.ec člena tega zakona.«.

16. člen

3.f člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.f člen

Lokacijska preveritev za določanje obsega stavbnega zemljišča pri posamični poselitvi v skladu z zakonom, ki ureja prostor, je dopustna na kmetijskih zemljiščih z boniteto do vključno 40.

Ne glede na prejšnji odstavek je lokacijska preveritev za določanje obsega stavbnega zemljišča pri posamični poselitvi v skladu z zakonom, ki ureja prostor, dopustna tudi na kmetijskih zemljiščih z boniteto več kot 40, če gre pri tem za potrebe širitve ali preselitve kmetijskega gospodarstva, ki na podlagi mnenja javne službe kmetijskega svetovanja izkazuje razvojni potencial.

Ne glede na prvi odstavek tega člena je lokacijska preveritev za določanje obsega stavbnega zemljišča pri posamični poselitvi v skladu z zakonom, ki ureja prostor, dopustna tudi na kmetijskih zemljiščih z boniteto več kot 40, če gre pri tem za preoblikovanje območja posamične poselitve enake kakovosti in se obseg kmetijskih zemljišč ne zmanjša.«.

17. člen

V 3.g členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Odškodnina zaradi spremembe namembnosti se izračuna po naslednji enačbi:

odškodnina zaradi spremembe namembnosti
= tlorisna površina kmetijske rabe x A,

pri čemer se faktor A določi glede na boniteto zemljišča, na katerem leži tloris objekta, ter znaša:

a) za gradnjo parkirišč in drugih ureditev v sklopu zunanje ureditve stavbe (pripadajoč objekt), skupne površine več kot 300 m^2, ter gradnjo objektov, ki so po predpisih o določitvi klasifikacije vrst objektov CC-SI glede na namen uporabe objektov uvrščeni v skupino objekti prometne infrastrukture in skupino drugi gradbeni inženirski objekti:

– boniteta zemljišča od 35 do 45: 1 euro,
– boniteta zemljišča od 46 do 55: 2 eura,
– boniteta zemljišča od 56 do 65: 3,5 eura,
– boniteta zemljišča od 66 do 75: 6 eurov,
– boniteta zemljišča od 76 do 85: 10 eurov,
– boniteta zemljišča od 86 do 100: 15 eurov;

b) za gradnjo drugih objektov:

– boniteta zemljišča od 35 do 45: 4 eure,
– boniteta zemljišča od 46 do 55: 8 eurov,
– boniteta zemljišča od 56 do 65: 14 eurov,
– boniteta zemljišča od 66 do 75: 24 eurov,
– boniteta zemljišča od 76 do 85: 40 eurov,
– boniteta zemljišča od 86 do 100: 60 eurov.«.

18. člen

V 3.h členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Odškodnina zaradi spremembe namembnosti je namenski prihodek državnega proračuna Republike Slovenije in se nakazuje na podračun javnofinančnih prihodkov v skladu s predpisom, ki ureja plačevanje in razporejanje obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov. Sredstva, zbrana iz odškodnin zaradi spremembe namembnosti, se namenijo za financiranje:

– priprave in izvedbe ukrepov kmetijske zemljiške politike iz četrtega in šestega odstavka 1.b člena tega zakona;
– del iz 1.ba člena tega zakona;
– izdelave strokovnih podlag s področja kmetijstva iz 3.c člena tega zakona;
– izdelave drugih strokovnih podlag s področja kmetijske zemljiške politike in varstva kmetijskih zemljišč; in
– izvajanja pilotnih projektov agrofotovoltaike iz 3.čč člena tega zakona in raziskovalnih projektov s področja kmetijske zemljiške politike in varstva kmetijskih zemljišč.«.

19. člen

7.a člen se črta.

20. člen

V 25.a členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Lastnik kmetijskega zemljišča, ki je kmetijsko zemljišče prodal za potrebe izvedbe državnih ali lokalnih prostorskih ureditev ali je bil iz tega namena razlaščen v skladu z zakonom, ki ureja prostor, lahko v desetih letih od prodaje ali razlastitve kupi ali zakupi kmetijsko zemljišče na območju občine ali sosednje občine, v kateri leži kmetijsko zemljišče, ki ga je prodal za potrebe izvedbe državnih ali lokalnih prostorskih ureditev ali je bil iz tega namena razlaščen v skladu z zakonom, ki ureja prostor, vendar največ do površine, prodane ali razlaščene v skladu s tem členom.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Državne ali lokalne prostorske ureditve iz prejšnjega odstavka so:

– gradnja in prevzem objektov in omrežij gospodarske javne infrastrukture ter grajenega javnega dobra;
– gradnja in prevzem objektov za potrebe obrambe države, državnih rezerv, varnosti državljanov in njihovega premoženja ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;
– gradnja in prevzem objektov družbene infrastrukture;
– gradnja javnih najemnih stanovanj;
– izvedba omilitvenih ali izravnalnih ukrepov v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, če so bili ti ukrepi določeni zaradi izvedbe prostorskih ureditev iz tega odstavka.«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedilo »prejšnjem odstavku« nadomesti z besedo »prvem odstavku tega člena«.

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se beseda »tretjega« nadomesti z besedo »četrtega«.

21. člen

V 81. členu se v šestem odstavku v točki f) besedilo », razen če gre za vnos rodovitne zemlje« črta.

Za enajstim odstavkom doda nov dvanajsti odstavek, ki se glasi:

»Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, izda odločbo o uvedbi agromelioracije na komasacijskem območju najpozneje v dveh mesecih od dneva prejema popolnega predloga za uvedbo agromelioracije na območju komasacije.«.

Dosedanja dvanajsti in trinajsti odstavek postaneta trinajsti in štirinajsti odstavek.

22. člen

V 89.a členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Republika Slovenija ali lokalna skupnost lahko za potrebe gradnje in vzdrževanja javnega namakalnega sistema uvedeta postopek za pridobitev služnosti v javno korist ali lastninske oziroma stavbne pravice v javno korist v skladu s tem zakonom in v skladu z zakonom, ki ureja razlastitev.«.

23. člen

V drugi alineji 90. člena, v drugi alineji točke a) in v točki e) petega odstavka 91. člena, prvem, drugem, tretjem in osmem odstavku 94. člena in 97.a členu se beseda »Sklad« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »pravna oseba s področja kmetijstva, ki jo je ustanovila Republika Slovenija« v ustreznem sklonu.

24. člen

V 92. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, izda odločbo o uvedbi javnega namakalnega sistema najpozneje v dveh mesecih od dneva prejema popolnega predloga za uvedbo javnega namakalnega sistema.«.

Dosedanji tretji do sedmi odstavek postanejo četrti do osmi odstavek.

25. člen

V 98.f členu se v šestem odstavku besedilo »ministrstvo, pristojno za kmetijstvo« nadomesti z besedo »predlagatelj iz tretjega odstavka 98.c člena tega zakona«.

26. člen

V 98.g členu se v četrtem odstavku besedilo »ministrstva, pristojnega za kmetijstvo« nadomesti z besedo »predlagatelja iz tretjega odstavka 98.c člena tega zakona«.

27. člen

V 106. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Določbe sedmega odstavka 3.č člena tega zakona nadzira inšpektor, pristojen za energijo.«.

28. člen

V 107. členu se v točki A) peta alineja črta.

Dosedanje šesta do dvanajsta alineja postanejo peta do enajsta alineja.

V dosedanji trinajsti alineji, ki postane dvanajsta alineja, se besedilo »fotonapetostnih naprav« nadomesti z besedo »agrofotovoltaike«.

Dosedanja štirinajsta alineja postane trinajsta alineja.

Dosedanja petnajsta alineja, ki postane štirinajsta alineja, se spremeni tako, da se glasi:

»– preveriti, ali se je po odstranitvi fotonapetostne naprave na kmetijskem zemljišču vzpostavilo prejšnje stanje.«.

V točki B) se peta alineja črta.

Dosedanje šesta do petnajsta alineja postanejo peta do štirinajsta alineja.

V dosedanji šestnajsti alineji, ki postane petnajsta alineja, se beseda »objekta« nadomesti z besedo »površin« in za besedo »ter« doda besedilo »objekta iz«.

Dosedanje sedemnajsta do dvajseta alineja postanejo šestnajsta do devetnajsta alineja.

Dosedanja enaindvajseta alineja, ki postane dvajseta alineja, se spremeni tako, da se glasi:

»– izreči ukrepe, če se po odstranitvi fotonapetostne naprave na kmetijskem zemljišču ni vzpostavilo prejšnje stanje.«.

29. člen

V 108. členu se v prvem odstavku v 1. točki beseda »objekta« nadomesti z besedo »površine« in za besedilom »tega zakona ali« doda besedilo »objekta iz«.

1.a točka se črta.

1.b točka, ki postane 1.a točka, se spremeni tako, da se glasi:

»1.a postavi agrofotovoltaiko brez odločbe ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, ali v nasprotju z izdano odločbo (šesti odstavek 3.čc člena);«.

1.c točka, ki postane 1.b točka, se spremeni tako, da se glasi:

»1.b po odstranitvi fotonapetostne naprave na kmetijskem zemljišču ne vzpostavi prejšnjega stanja (peti odstavek 3.čc člena);«.

3.a točka se črta.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

30. člen

Odškodnina zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč se v postopkih, pri katerih so vloge za izdajo gradbenega dovoljenja vložene do 31. decembra 2025, odmeri po določbah Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo, 58/12, 27/16, 27/17 – ZKme-1D, 79/17, 44/22 in 78/23 – ZUNPEOVE).

31. člen

Določbe občinskih prostorskih načrtov, s katerimi se določajo območja trajno varovanih in ostalih kmetijskih zemljišč, in ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, še ni izdalo pozitivnega mnenja k predlogu občinskega prostorskega načrta, se morajo uskladiti z določbami spremenjenega 3.č člena zakona.

Določbe občinskih prostorskih načrtov, s katerimi se območja trajno varovanih in ostalih kmetijskih zemljišč ne določajo, in ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, še ni izdalo pozitivnega mnenja k predlogu občinskega prostorskega načrta, se morajo uskladiti z določbami prvega, drugega, tretjega, šestega in sedmega odstavka spremenjenega 3.č člena zakona.

32. člen

Vsi zasebni namakalni sistemi, ki so bili ob uveljavitvi tega zakona v lasti pravnih oseb s področja kmetijstva, ki jih je ustanovila Republika Slovenija, postanejo državni namakalni sistemi.

Preimenovanje namakalnih sistemov iz tega člena v evidenci osuševalnih in namakalnih sistemov izvede ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

33. člen

Postopki za izdajo soglasij za postavitev fotonapetostnih naprav iz 3.čc člena Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo, 58/12, 27/16, 27/17 – ZKme-1D, 79/17, 44/22 in 78/23 – ZUNPEOVE), začeti do uveljavitve tega zakona, se končajo po dosedanjih predpisih.

Spremenjeni 25.a člen zakona se uporablja za državne ali lokalne prostorske ureditve, pri katerih se postopki pridobivanja zemljišč za namen gradnje do uveljavitve tega zakona še niso začeli.

34. člen

Minister, pristojen za kmetijstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za energijo, izda podzakonski predpis iz četrtega odstavka spremenjenega 3.čc člena zakona v 18 mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za kmetijstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za energijo, izda podzakonski predpis iz petega odstavka spremenjenega 3.čč člena zakona v 18 mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za kmetijstvo, izda podzakonski predpis iz osmega odstavka spremenjenega 3.eaa člena zakona v 18 mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za kmetijstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, izda podzakonski predpis iz trinajstega odstavka spremenjenega 3.c člena zakona v 18 mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za kmetijstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za obrambo, izda podzakonski predpis iz osmega odstavka spremenjenega 3.č člena zakona v 18 mesecih od uveljavitve tega zakona.

35. člen

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, objavi strokovno podlago s področja kmetijstva iz spremenjenega 3.c člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona. Podatki za pripravo predloga območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč in ostalih kmetijskih zemljišč se prevzamejo na deseti delovni dan po uveljavitvi tega zakona. Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, pridobiva podatke iz uradnih zbirk podatkov, razen osebnih podatkov.

Ne glede na določbe spremenjenega 3.c člena zakona se za pripravo strokovne podlage s področja kmetijstva na območju lokalne skupnosti podatek o namenski rabi prostora ne uporabi, če lokalna skupnost na deseti delovni dan po uveljavitvi tega zakona s podatkom o namenski rabi prostora ne razpolaga v digitalni vektorski obliki.

Lokalna skupnost, za katero ob pripravi strokovne podlage s področja kmetijstva iz spremenjenega 3.c člena zakona ni mogoče prevzeti podatka o namenski rabi prostora, pri pripravi osnutka občinskega prostorskega načrta povzame podatke iz strokovne podlage s področja kmetijstva le za tista zemljišča, ki so po namenski rabi prostora kmetijska zemljišča.

Do objave strokovne podlage s področja kmetijstva iz prvega odstavka tega člena se za določitev trajno varovanih in ostalih kmetijskih zemljišč uporabljajo dosedanji predpisi.

36. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati:

– Pravilnik o vsebini elaborata posegov na kmetijska zemljišča (Uradni list RS, št. 83/16) in

– Pravilnik o vrstah začasnih ureditev za potrebe obrambe in varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 63/16).

Pravilnik iz prve alineje prejšnjega odstavka se uporablja do uveljavitve predpisa, izdanega na podlagi trinajstega odstavka spremenjenega 3.c člena zakona.

Pravilnik iz druge alineje prvega odstavka tega člena se uporablja do uveljavitve predpisa, izdanega na podlagi osmega odstavka spremenjenega 3.č člena zakona.

37. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 720-03/25-9/30
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2314-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3394. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o spodbujanju razvoja turizma (ZSRT-1A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o spodbujanju razvoja turizma (ZSRT-1A)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o spodbujanju razvoja turizma (ZSRT-1A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-385
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SPODBUJANJU RAZVOJA TURIZMA (ZSRT-1A)

1. člen

V Zakonu o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 13/18) se v besedilu 2. člena, ki se označi kot prvi odstavek, četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– »turistična taksa« je pristojbina za prenočevanje v nastanitvenem obratu, počitniških hišah ali počitniških stanovanjih ali na plovilih na stalnih privezih v turističnih pristaniščih ali za potovanje na potniški ladji, namenjeni mednarodnemu potovanju za turistične namene, ki omogoča izkrcanje potnikov v pristanišču, ki se plača kot nadomestilo za določene storitve in ugodnosti, ki so na voljo na turističnem območju in se ob vsakokratnem koriščenju ne zaračunajo posebej;«.

Na koncu enajste alineje se pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove dvanajsta, trinajsta in štirinajsta alineja, ki se glasijo:

»– »pristanišče« je pristanišče v skladu s pomorskim zakonikom, ki je namenjeno za mednarodni javni promet;

– »upravljalec pristanišča« je oseba, ki upravlja s pristaniško infrastrukturo oziroma izvaja gospodarsko javno službo v skladu s pomorskim zakonikom, vključno z delom, ki je namenjen izkrcavanju potnikov;

– »potniška ladja« je plovilo v skladu s pomorskim zakonikom, ki je namenjena mednarodnemu potovanju za turistične namene.«.

Za prvim odstavkom se dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Ne glede na deveto alinejo prejšnjega odstavka ima izraz »potnik« v IV. poglavju tega zakona enak pomen, kot ga določa pomorski zakonik.

(3) Izraza »akvatorij« in »ladjar« imata enak pomen, kot je določen v pomorskem zakoniku.«.

2. člen

V 16. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Zavezanci za plačilo turistične takse so tudi ladjarji, katerih potniška ladja se priveže ali zasidra v pristanišču, akvatoriju, ki služi temu pristanišču, ali zunaj območja pristanišča, in je potnikom omogočeno izkrcanje v pristanišču.«.

3. člen

V 18. členu se v petem odstavku pred besedilom »tega zakona« doda besedilo »ali v pavšalnem znesku v skladu z drugim odstavkom 23.a člena«.

4. člen

Za 23. členom se doda nov 23.a člen, ki se glasi:

»23.a člen

(turistična taksa za potnike potniške ladje)

(1) Občina lahko določi, da turistično takso plačujejo zavezanci iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona, če je potnikom potniške ladje omogočeno izkrcanje na njenem območju (v nadaljnjem besedilu: turistična taksa za potnike potniške ladje).

(2) Turistično takso za potnike potniške ladje plačajo zavezanci iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona v dnevnem pavšalnem znesku za vsak dan, na katerega je potniška ladja privezana ali zasidrana v pristanišču ali akvatoriju, ki služi temu pristanišču, ali zunaj območja pristanišča, in je potnikom omogočeno izkrcanje v pristanišču, ne glede na trajanje priveza ali sidranja. Dnevni pavšalni znesek se plača glede na število potnikov potniške ladje v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(3) Višino dnevnega pavšalnega zneska turistične takse za potnike potniške ladje določi občina, upoštevajoč obseg ugodnosti in storitev, ki so na območju občine na voljo brezplačno, pri čemer so najvišji zneski turistične takse za potnike potniške ladje glede na število potnikov potniške ladje naslednji:

Število potnikov potniške ladje	Najvišji dnevni pavšalni znesek turistične takse
do 200 potnikov potniške ladje	200,00 EUR
od 201 do 500 potnikov potniške ladje	400,00 EUR
od 501 do 1000 potnikov potniške ladje	900,00 EUR
od 1001 do 2000 potnikov potniške ladje	1.500,00 EUR
od 2001 do 3000 potnikov potniške ladje	2.500,00 EUR
3001 in več potnikov potniške ladje	3.200,00 EUR

(4) Vlada Republike Slovenije lahko na podlagi gibanja cen življenjskih potrebščin enkrat na leto uskladi višino najvišjega dnevnega pavšalnega zneska turistične takse iz prejšnjega odstavka, in to najpozneje v aprilu z veljavnostjo od prihodnjega koledarskega leta naprej.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena se turistična taksa za potnike potniške ladje, v primeru, da se v okviru enega potovanja na potniški ladji potniki vkrcajo in izkrcajo v istem pristanišču, plača le za dan, ki je namenjen izkrcavanju potnikov v pristanišču.

(6) Turistično takso za potnike potniške ladje v imenu in za račun občine obračuna in pobira upravljalec pristanišča ali akvatorija, ki služi temu pristanišču, v katerem je potniška ladja privezana ali zasidrana, ali upravljalec pristanišča, v katerem se potnikom omogoči izkrcanje, če je potniška ladja privezana ali zasidrana zunaj območja pristanišča. Upravljalec pristanišča turistično takso za potnike potniške ladje obračuna in pobira praviloma hkrati s pristaniškimi pristojbinami. Turistično takso za potnike potniške ladje plača zavezanec iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona ali agent, ki ga zastopa, praviloma v rokih, ki so določeni za plačilo pristaniških pristojbin, vendar najkasneje do 20. dne v mesecu za pretekli mesec.

(7) Upravljalec pristanišča pobrano turistično takso iz prejšnjega odstavka nakaže občini do 25. dne v mesecu za pretekli mesec. V tem roku upravljalec pristanišča občini posreduje tudi poročilo o pobrani turistični taksi za potnike potniške ladje v preteklem mesecu, ki vsebuje podatke o zavezancu iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona, identifikaciji potniške ladje, številu potnikov, številu dni priveza ali sidranja, ki služijo za obračun turistične takse v skladu s tem členom. Za namen obračunavanja turistične takse za potnike potniške ladje občina vodi evidenco zavezancev s podatki o upravljalcu pristanišča in podatki iz poročila.

(8) Občina lahko podrobneje predpiše način poročanja in vodenja evidence iz prejšnjega odstavka.

(9) Če turistična taksa za potnike potniške ladje ni nakazana občini v skladu s sedmim odstavkom tega člena, občina upravljalcu pristanišča izda plačilni nalog, s katerim mu naloži, naj v 15 dneh plača dolžno takso. Zoper plačilni nalog je v osmih dneh od njegove vročitve dopusten ugovor iz razlogov, da taksna obveznost ni nastala, da je taksa že nakazana občini, da je bila taksa napačno odmerjena ali da zavezanec iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona obračunane turistične takse ni plačal upravljalcu pristanišča v roku iz šestega odstavka tega člena. Če organ, ki je izdal plačilni nalog, ugotovi, da taksa ni bila nakazana občini, ker zavezanec iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona obračunane turistične takse ni plačal upravljalcu pristanišča v roku iz šestega odstavka tega člena, s sklepom ugovoru ugodi in izda nov plačilni nalog, s katerim zavezancu iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona naloži, naj v 15 dneh plača dolžno takso. Če ni v tem odstavku drugače določeno, se glede plačilnega naloga, ugovora, sklepa o ugovoru in zamudnih obresti za neplačano turistično takso za potnike potniške ladje uporablja drugi do osmi odstavek 24. člena tega zakona.«.

5. člen

V 41. členu se v prvem odstavku besedilo »23.« nadomesti z besedilom »23.a«.

6. člen

Za 43. členom se doda nov 43.a člen, ki se glasi:

»43.a člen

(prekrški glede turistične takse za potnike potniških ladij)

(1) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

– kot upravljalec pristanišča ne obračuna in pobira turistične takse za potnike potniške ladje v skladu s 23.a členom tega zakona;

– kot zavezanec iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona ne plača turistične takse za potnike potniške ladje v skladu s 23.a členom tega zakona;

– kot upravljalec pristanišča pobrane turistične takse za potnike potniške ladje ne nakaže občini v skladu s sedmim odstavkom 23.a člena tega zakona ali občini ne posreduje poročila o pobrani turistični taksi za potnike potniške ladje v skladu s sedmim odstavkom 23.a člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 200 do 800 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.«.

KONČNA DOLOČBA

7. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 327-01/25-3/17
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2309-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3395. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (ZORSSZNM-B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (ZORSSZNM-B)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (ZORSSZNM-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-386
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ODNOSIH REPUBLIKE SLOVENIJE S SLOVENCI ZUNAJ NJENIH MEJA (ZORSSZNM-B)

1. člen

V Zakonu o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (Uradni list RS, št. 43/06, 76/10 in 206/21 – ZDUP-ŠOP) se v 15. členu sedma in osma alineja spremenita tako, da se glasita:

»– izvajanje finančnih podpor v skladu s tem zakonom;

– zagotavljanje prostorov nevladnim organizacijam v Republiki Sloveniji, ki opravljajo dejavnost na področju sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu.«.

2. člen

V IV. poglavju se naslov E. oddelka spremeni tako, da se glasi:

»E. GOSPODARSKO IN REGIONALNO SODELOVANJE TER SPODBUJANJE GOSPODARSKE OSNOVE«.

3. člen

Za 43. členom se dodajo novi 43.a do 43.e člen, ki se glasijo:

»43.a člen

Financiranje ukrepov za spodbujanje gospodarske osnove Slovencev v zamejstvu, ki prispevajo k ohranjanju, krepitvi in razvoju avtohtone slovenske narodne skupnosti v slovenskem zamejstvu ter njeni prepoznavnosti, izvaja ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, v skladu s 43.b do 43.e členom tega zakona.

43.b člen

(1) Ukrepi za spodbujanje gospodarske osnove Slovencev v zamejstvu iz prejšnjega člena so:

– podpora delovanju gospodarskih organizacij Slovencev v zamejstvu iz 43.c člena tega zakona in njihovim dejavnostim za promocijo gospodarske prepoznavnosti območja slovenskega zamejstva,

– spodbujanje naložb v gospodarstvo,

– spodbujanje turistične ponudbe in razvoj lokalnih turističnih produktov,

– podpora projektom, ki posebej pomembno prispevajo k ohranjanju, krepitvi in razvoju avtohtone slovenske narodne skupnosti v slovenskem zamejstvu.

(2) Za izvajanje ukrepov iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, in urad skupaj sprejmeta program, v katerem natančneje opredelita ukrepe iz prejšnjega odstavka in njihovo financiranje. Trajanje programa, ki ni krajše od enega leta in daljše od petih let, se določi v programu.

(3) Ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi javne razpise za financiranje izvedbe posameznih ukrepov iz prve do tretje alineje prvega odstavka tega člena.

43.c člen

(1) Na javni razpis za izvedbo ukrepov iz prve alineje prvega odstavka prejšnjega člena se lahko prijavijo organizacije Slovencev v zamejstvu, ki izpolnjujejo pogoje iz 51. člena tega zakona in katerih namen delovanja je spodbujanje gospodarske osnove iz 43.a člena tega zakona, medsebojno povezovanje in sodelovanje Slovencev v zamejstvu ter njihovo sodelovanje in povezovanje z Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: gospodarske organizacije Slovencev v zamejstvu). Na javni razpis se lahko prijavijo gospodarske organizacije Slovencev v zamejstvu, ki delujejo vsaj pet let pred prijavo na javni razpis. Šteje se, da je časovni pogoj delovanja izpolnjen tudi, če ga izpolnjuje večina ustanovnih članov oziroma ustanoviteljev te gospodarske organizacije. Način dokazovanja izpolnjevanja pogojev iz tega odstavka se določi v javnem razpisu.

(2) Za izvedbo javnega razpisa minister, pristojen za gospodarstvo, imenuje komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, in urada. Komisija pregleda in oceni prejete vloge ter ministru, pristojnemu za gospodarstvo, predlaga prejemnike finančnih sredstev.

(3) Javni razpis za izbor prejemnikov finančnih sredstev vsebuje naslednja merila:

– obseg že izvedenih aktivnosti gospodarske organizacije Slovencev v zamejstvu in njenih ustanovnih članov oziroma ustanoviteljev za spodbujanje gospodarske osnove Slovencev v zamejstvu v zadnjih petih letih;

– obdobje delovanja gospodarske organizacije Slovencev v zamejstvu in obdobje delovanja njenih ustanovnih članov oziroma ustanoviteljev na področju spodbujanja gospodarske osnove;

– načrtovane aktivnosti gospodarske organizacije Slovencev v zamejstvu;

– načrtovano sodelovanje z drugimi gospodarskimi organizacijami Slovencev v zamejstvu ali organizacijami v Republiki Sloveniji;

– merila, določena v programu iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(4) Na podlagi predloga komisije iz drugega odstavka tega člena minister, pristojen za gospodarstvo, izda odločbo o izboru in financiranju gospodarskih organizacij Slovencev v zamejstvu. Medsebojna razmerja med izbranimi gospodarskimi organizacijami Slovencev v zamejstvu in ministrstvom, pristojnim za gospodarstvo, se uredijo s pogodbo za obdobje trajanja programa iz drugega odstavka prejšnjega člena.

43.č člen

(1) Na javni razpis za izvedbo ukrepov iz druge in tretje alineje prvega odstavka 43.b člena tega zakona se lahko prijavijo gospodarski subjekti in drugi subjekti javnega ali zasebnega prava s projekti, ki pomembno prispevajo k ohranjanju, krepitvi in razvoju avtohtone slovenske narodne skupnosti v slovenskem zamejstvu ter njeni prepoznavnosti.

(2) Za izvedbo javnega razpisa minister, pristojen za gospodarstvo, imenuje komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, in urada. Komisija pregleda in oceni prejete vloge ter ministru, pristojnemu za gospodarstvo, predlaga prejemnike finančnih sredstev. Pogoji

in merila za izbor projektov se podrobneje določijo v programu iz drugega odstavka 43.b člena tega zakona.

(3) Na podlagi predloga komisije iz prejšnjega odstavka minister, pristojen za gospodarstvo, izda odločbo o izboru in financiranju projektov. Medsebojna razmerja med izbranimi gospodarskimi subjekti in drugi subjekti javnega ali zasebnega prava in ministrstvom, pristojnim za gospodarstvo, se uredijo s pogodbo.

43.d člen

(1) Za izvedbo projektov iz četrte alineje prvega odstavka 43.b člena tega zakona lahko ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, gospodarskim organizacijam Slovencev v zamejstvu, gospodarskim subjektom, katerih ustanovitelji so gospodarske organizacije Slovencev v zamejstvu, ali drugim subjektom javnega in zasebnega prava (v nadaljnjem besedilu: vlagatelji) na podlagi odločbe iz petega odstavka tega člena dodeli sredstva brez javnega razpisa.

(2) Projekti iz prejšnjega odstavka se lahko financirajo, če so s programom iz drugega odstavka 43.b člena tega zakona opredeljeni kot projekti posebnega pomena, ki prispevajo k razvoju gospodarske osnove Slovencev v zamejstvu in posebej pomembno prispevajo k ohranjanju, krepitvi in razvoju avtohtone slovenske narodne skupnosti v slovenskem zamejstvu ter njeni prepoznavnosti. Projekt posebej pomembno prispeva k ohranjanju, krepitvi in razvoju avtohtone slovenske narodne skupnosti v slovenskem zamejstvu, če prispeva k ohranjanju in krepitvi drugih področij delovanja avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah (na primer kultura, ohranjanje slovenskega jezika, izobraževanje, znanost, visoko šolstvo in šport) ali prispeva k zmanjševanju brezposelnosti Slovencev v zamejstvu.

(3) Vlagatelj vloži vlogo za dodelitev finančnih sredstev iz prvega odstavka tega člena na ministrstvo, pristojno za gospodarstvo. V vlogi mora vlagatelj podrobno opisati projekt in izkazati izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

(4) Vlogo pregleda komisija, ki jo imenuje minister, pristojen za gospodarstvo, in ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, ter urada. Komisija poda mnenje o izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka tega člena.

(5) O dodelitvi finančnih sredstev minister, pristojen za gospodarstvo, odloči z odločbo po prostem preudarku, pri čemer je preudarek omejen na presojo razpoložljivosti proračunskih sredstev in pomembnost vpliva projekta na ohranjanje, krepitev in razvoj avtohtone slovenske narodne skupnosti na območju njegovega izvajanja. Medsebojna razmerja med prejemniki finančnih sredstev in ministrstvom, pristojnim za gospodarstvo, se uredijo s pogodbo.

(6) Skupna vrednost dodeljenih sredstev v skladu s tem členom ne sme preseči 20 odstotkov zagotovljene višine sredstev za izvajanje programa iz drugega odstavka 43.b člena tega zakona.

43.e člen

Za vprašanja postopka financiranja ukrepov iz 43.b člena tega zakona se uporabljajo določbe zakona, ki ureja javne finance, in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki urejajo postopek in način dodeljevanja sredstev državnega proračuna za izvajanje prednostnih in razvojnih nalog, če ni s tem zakonom drugače določeno.«.

4. člen

44. člen se spremeni tako, da se glasi:

»44. člen

V državnem proračunu se pri organu, pristojnem za regionalni razvoj, zagotavljajo finančna sredstva za izvajanje razvojnih programov in projektov z delovnega področja organa, pristojnega za regionalni razvoj, ki se v skladu s prevzetimi mednarodnimi obveznostmi izvajajo v interesu Slovencev v zamejstvu.«.

5. člen

Naslov V. poglavja se spremeni tako, da se glasi:

»V. IZVAJANJE FINANČNE PODPORE IN ZAGOTAVLJANJE PROSTOROV ZA DELOVANJE«.

6. člen

45. člen se spremeni tako, da se glasi:

»45. člen

(1) S finančno podporo pomaga Republika Slovenija vzdrževati strukture in dejavnosti Slovencev zunaj Republike Slovenije, kar vključuje tudi finančno podporo organizacijam Slovencev izven Republike Slovenije in drugim organizacijam, ki izvajajo dejavnosti, ki so v interesu Slovencev zunaj Republike Slovenije.

(2) S finančno podporo pomaga Republika Slovenija tudi posameznikom in organizacijam, ki v Republiki Sloveniji delujejo na področju povezovanja in sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu.«.

7. člen

50. člen se spremeni tako, da se glasi:

»50. člen

Finančno podporo Republike Slovenije lahko pridobijo Slovenci v zamejstvu, Slovenci po svetu in njihovi potomci ter posamezniki in organizacije iz 45. člena tega zakona.«.

8. člen

Za 57. členom se doda nov 57.a člen, ki se glasi:

»57.a člen

(1) Nevladni organizaciji s sedežem v Republiki Sloveniji, ki opravlja dejavnost na področju sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu, lahko urad z namenom zagotovitve prostorov, ki jih potrebuje za svoje delovanje, dodeli v brezplačno uporabo nepremično premoženje države z neposredno pogodbo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

– dejavnost nevladne organizacije na področju sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu pomembno prispeva k ohranjanju in razvoju slovenskih narodnih skupnosti v zamejstvu in po svetu;

– nevladna organizacija ima status nevladne organizacije v javnem interesu na področju zunanjih zadev in

– nevladna organizacija deluje na področju sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu vsaj deset let.

(2) Medsebojna razmerja med nevladno organizacijo in uradom se uredijo s pogodbo iz prejšnjega odstavka. Pogodba se sklene za določen čas največ petih let in se lahko podaljšuje z dodatkom k osnovni pogodbi vsakič za določen čas največ petih let, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

(3) Upravljavec nepremičnega premoženja države iz tega člena je urad.

(4) Za vprašanja brezplačne uporabe nepremičnega premoženja iz tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja ravnanje s stvarnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti, o brezplačni uporabi nepremičnega premoženja države, če ni v tem členu drugače določeno.«.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

Za izvajanje večletnega razvojnega programa za narodnostno mešano obmejno območje v skladu z Uredbo o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Madžarske o sodelovanju pri gospodarskem in družbenem razvoju narodnostno mešanega območja na obeh straneh slovensko-madžarske meje (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 6/22) se v državnem proračunu pri ministrstvu, ki je pristojno za regionalni razvoj, zagotovijo finančna sredstva

v višini 1,000.000 eurov za leto 2025 in 1,000.000 eurov za leto 2026.

10. člen

Program iz drugega odstavka 43.b člena zakona se sprejme v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

11. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 009-03/25-8/15
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2372-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3396. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2P)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2P)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2P), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-381
Ljubljana, dne 27. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU (ZDavP-2P)

1. člen

V Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOPDVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US, 87/22 – odl. US, 163/22, 109/23 – odl. US, 131/23 – ZORZFS, 100/24 in 40/25 – ZINR) se v 1. členu v drugem odstavku v drugi alineji besedilo »in Direktivo Sveta 2021/514/EU z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L št. 104 z dne 25. 3. 2021, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2021/514/EU), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/16/EU) – z 39. členom ter II., III.B, III.C in III.Č poglavjem četrtega dela tega zakona« nadomesti z vejico in besedilom »Direktivo Sveta 2021/514/EU z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L št. 104 z dne 25. 3. 2021, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2021/514/EU), Direktivo Sveta 2023/2226/EU z dne 17. oktobra 2023 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L št. 2023/2226 z dne 24. 10. 2023) in Direktivo Sveta 2025/872/EU z dne 14. aprila 2025 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L št. 2025/872 z dne 6. 5. 2025; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2025/872/EU), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/16/EU) – z 39. členom ter II., III.B, III.C, III.Č, III.D in III.E poglavjem četrtega dela tega zakona«.

2. člen

V 23. členu se za šestim odstavkom, ki je prenehal veljati, doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko upravni in drugi državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil podatek o davčni številki davčnega zavezanca pridobivajo iz centralnega registra prebivalstva, če tako določa zakon in podatek o davčni številki potrebujejo za izvajanje svojih z zakonom predpisanih pristojnosti.«.

3. člen

V 35. členu se za šestim odstavkom doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Če se dohodek izplača fizični osebi, ki se šteje za nerezidenta v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in ima redne dohodke, izplačevalec dohodka ob izplačilu zagotovi tudi podatek o njeni identifikacijski številki za davčne namene in državo rezidentstva. Če fizična oseba, ki se šteje za nerezidenta v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, prejema občasne dohodke in ima davčno številko, izplačevalec dohodka ob izplačilu zagotovi poleg davčne številke tudi podatek o njeni identifikacijski številki za davčne namene in državo rezidentstva.«.

4. člen

Za 46. členom se dodata nova 46.a in 46.b člen, ki se glasita:

»46.a člen

(elektronsko vlaganje vlog prek sistema eDavki)

(1) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, vse vloge vlagajo prek sistema eDavki.

(2) Kadar davčnega zavezanca – fizično osebo, v postopku zastopa pooblaščenec, ki je oseba iz prejšnjega odstavka, se vloga vloži na način iz prejšnjega odstavka.

(3) Davčni zavezanec – fizična oseba lahko vloži vlogo na način iz prvega odstavka tega člena, mora pa to storiti, če je tako določeno s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju. Pred vložitvijo vloge prek sistema eDavki se davčni zavezanec – fizična oseba prijavi v sistem elektronskega vročanja ter sporoči in potrdi elektronski naslov, na katerega jo bo davčni organ dodatno informiral o odloženih dokumentih.

(4) Če je zaradi nedelovanja sistema eDavki zavezanec zamudil rok za vložitev vloge, se ta šteje za pravočasno oddano, če je oddana v treh delovnih dneh po ponovni vzpostavitvi delovanja sistema eDavki.

46.b člen

(izjema od elektronskega vlaganja vlog prek sistema eDavki)

Davčni zavezanci – fizične osebe lahko v utemeljenih primerih vlagajo vloge v fizični obliki in pri tem pojasnijo utemeljene razloge. Za utemeljene primere gre, če bi bilo sporočanje podatkov v elektronski obliki prek sistema eDavki za davčnega zavezanca – fizično osebo, ekonomsko ali osebno neizvedljivo.«.

5. člen

V 48. členu se v četrtem odstavku znesek »80 eurov« nadomesti z zneskom »200 eurov«.

6. člen

V 51. členu se črta peti odstavek.

7. člen

V 57. členu se deveti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(9) Fizična oseba, ki se šteje za plačnika davka po dvanajstem odstavku 58. člena tega zakona, obračun davčnega odtegljaja predloži v elektronski obliki.«.

8. člen

V 75.a členu se črta besedilo »v skladu s četrtim delom tega zakona«.

9. člen

V 85.a členu se v drugem odstavku prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Davčni organ vroča dokumente prek sistema eDavki tudi drugim davčnim zavezancem – fizičnim osebam, če se prijavijo v sistem elektronskega vročanja.«.

V tretjem odstavku se za besedilom »ga je sporočil organu« doda besedilo »in potrdil za namen elektronskega vročanja«.

10. člen

87. člen se spremeni tako, da se glasi:

»87. člen

(učinek pritožbe)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odmerne odločbe in odločbe, s katero je bil odobren odlog ali obročno plačilo davka v skladu s 101., 102. in 103. členom tega zakona.

(2) Davčni organ do vročitve odločitve o pritožbi zoper odmerno odločbo odloži davčno izvršbo po uradni dolžnosti, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi, lahko pa tudi na zahtevo davčnega zavezanca, če ta hkrati s pritožbo predloži ustrezni instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezni register.

(3) Če se pritožbi zoper odmerno odločbo ne ugodi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno.

(4) Če se pritožbi zoper odmerno odločbo ne ugodi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

(5) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in prispevke za zdravstveno zavarovanje.«.

11. člen

V 97. členu se za petim odstavkom dodata nova šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Ne glede na določbe zakona, ki ureja plačilne storitve, ponudnik plačilnih storitev na podlagi zahteve davčnega organa povrne znesek, ki je bil davčnemu zavezancu, ki je umrl pred odpremo informativnega izračuna dohodnine, zaradi preveč plačane dohodnine vrnjen na njegov račun po njegovi smrti.

(7) Če v primeru iz prejšnjega odstavka sredstev ni več na računu, na katerega je bilo izvedeno vračilo preveč plačanega davka, mora ponudnik plačilnih storitev davčnemu organu sporočiti podatke o osebi, ki je denar dvignila, in sicer osebno ime, naslov in davčno številko.«.

12. člen

V 101. členu se v prvem odstavku na koncu doda stavek, ki se glasi: »Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 20 eurov.«.

Za devetim odstavkom se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Davčni organ ne more odobriti odpisa ali delnega odpisa v skladu s tem členom za davek od nenapovedanih dohodkov in davčno obveznost, ugotovljeno v odmerni odločbi na podlagi tretjega ali četrtega odstavka 74. člena tega zakona.«.

13. člen

V 102. členu se v prvem odstavku na koncu doda stavek, ki se glasi: »Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 200 eurov.«.

14. člen

V 103. členu se v prvem odstavku na koncu doda stavek, ki se glasi: »Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 20 eurov za fizične osebe in 200 eurov za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti.«.

V drugem odstavku se na koncu doda stavek, ki se glasi: »Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 20 eurov.«.

15. člen

V 105. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Zavezancu za davek se po uradni dolžnosti odpišejo neplačani zapadli davki, če na dan 31. december ne presežejo enega eura.

(2) Odpis se opravi do 31. januarja za prejšnje leto.«.

16. člen

V 106. členu se prvi, drugi in tretji odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Davčni organ zavezancu za davek odpiše davek, ki ob poteku roka za prijavo terjatev v stečajni postopek ne presega 200 eurov, ter davek, ki ga v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati.

(2) Davek iz prejšnjega odstavka, ki ob poteku roka za prijavo terjatev v stečajni postopek ne presega 200 eurov, se odpiše po poteku tega roka. Davek, ki presega navedeni znesek, ter davek, ki ga v skladu z določbami zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, ni treba prijaviti v stečajni postopek ne glede na višino, se odpišeta z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju stečajnega postopka, če ju v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se v delu, ki se nanaša na odpis davka, ki ne presega 200 eurov, uporabljata tudi v primeru, ko se nad davčnim zavezancem vodi postopek osebnega stečaja. Davek, ki presega navedeni znesek in v postopku osebnega stečaja ni bil plačan, se odpiše na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o odpustu obveznosti, in sicer z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja.«.

17. člen

V 110. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Davčni organ ne dovoli obročnega plačila ali odloga plačila davka v skladu s 101., 102. in 103. členom tega zakona za davke, za katere je bilo davčnemu zavezancu že odobreno obročno plačilo ali odlog plačila po isti pravni podlagi.«.

18. člen

V 140.a členu se v prvem odstavku število »20« nadomesti s številom »30«.

19. člen

V 158. členu se v drugem odstavku beseda »četrtega« nadomesti z besedo »šestega«.

20. člen

V 159. členu se v 7. točki beseda »dodatek« nadomesti z besedo »dohodek«.

Na koncu 17. točke se pika nadomesti s podpičjem ter dodata novi 18. in 19. točka, ki se glasita:

»18. denarna sredstva, prejeta iz naslova opravljanja dela v splošno korist po zakonu, ki ureja probacijo;

19. denarna sredstva, prejeta iz naslova povračila potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenih storitev po zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.«.

21. člen

Besedilo 185. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni organ lahko pred vročitvijo sklepa o izvršbi dolžniku odredi upravljalcu sefa, da dolžniku oziroma pooblaščeni osebi dolžnika takoj onemogoči dostop do vsebine sefa, ker bi bil sicer ogrožen namen izvršbe.

(2) Davčni organ po vročitvi sklepa o izvršbi od dolžnika zahteva, da mu omogoči vpogled v sef in pri tem zarubi vsebino sefa.

(3) Če dolžnik na poziv davčnega organa ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, uradna oseba oziroma oseba po njenem pooblastilu odpre sef v navzočnosti dolžnika, predstavnika upravljalca sefa in ene priče, da se lahko opravi rubež. Če dolžnik ni navzoč, se sef odpre v navzočnosti dveh prič.«.

22. člen

V 197. členu se v sedmem odstavku črta beseda »drugih«.

23. člen

Za 203.a členom se doda nov 203.b člen, ki se glasi:

»203.b člen

(varstvo kupca v postopku davčne izvršbe na premičnine)

(1) Kupec pridobi premičnino, ki je bila prodana v skladu s 193. členom tega zakona, prosto vseh bremen in postane njen lastnik tudi v primeru, ko dolžnik ni bil njen lastnik.

(2) Če je bila prodana premičnina, ki se vpisuje v register iz drugega ali šestega odstavka 188. člena tega zakona, se po opravljeni prodaji opravi izbris vseh bremen in prepovedi na prodani premičnini iz ustreznega registra.«.

24. člen

V 243.a členu se 6. točka spremeni tako, da se glasi:

»6. avtomatična izmenjava podatkov je za namene prvega odstavka 248. člena ter 248.a do 248.e člena tega zakona sistematično pošiljanje vnaprej opredeljenih podatkov drugi državi članici brez njenega predhodnega zaprosila in v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih, pri čemer so podatki iz prvega odstavka 248. člena tega zakona, tisti podatki v davčnih evidencah davčnega organa, ki so mu na voljo v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov, in za namene tretjega odstavka 248. člena tega zakona sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih podatkov rezidentov drugih držav članic in drugih podatkov drugi državi članici brez predhodnega zaprosila v vnaprej določenih časovnih presledkih;«.

Na koncu 7. točke se podpičje nadomesti z vejico in doda besedilo »oziroma z vprašanjem, ali je fizična oseba rezident za davčne namene v Republiki Sloveniji ali ne;«.

Na koncu 16. točke se pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove 17., 18., 19. in 20. točka, ki se glasijo:

»17. dohodek od neskrbniških dividend je dividenda ali drug dohodek, ki se obravnava kot dividenda v državi članici plačnika in se izplača ali pripiše na račun, ki ni skrbniški račun, kot je opredeljen v pododstavku C(3) oddelka VIII Priloge I Direktive 2011/16/EU;

18. produkti življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih v EU o izmenjavi informacij in v drugih podobnih ukrepih, so zavarovalne pogodbe, pri katerih se sredstva po pogodbi izplačajo ob smrti imetnika police, razen zavarovalnih pogodb z odkupno vrednostjo, za katere velja poročanje v skladu z oddelkom I Priloge I Direktive 2011/16/EU;

19. stranka v zvezi s čezmejnim aranžmajem, o katerem se poroča, je vsak posrednik ali davčni zavezanec, ki od posrednika, ki ga zavezuje varovanje zakonsko predpisane poklicne skrivnosti v zvezi s čezmejnim aranžmajem, o katerem se poroča, prejme storitve, vključno s pomočjo, svetovanjem, usmerjanjem ali navodili;

20. identifikacijska storitev pomeni elektronski postopek, ki ga da država članica EU ali EU brezplačno na voljo poročevalskemu operaterju platforme za identifikacijo prodajalca in države, katere rezident je prodajalec.«.

25. člen

V 248. členu se v prvem odstavku na koncu četrte alineje pika nadomesti s podpičjem in doda nova peta alineja, ki se glasi:

»– dohodkih od neskrbniških dividend, razen dohodkov od dividend, ki so oproščeni davka od dohodkov pravnih oseb v skladu z 71. členom ZDPPO-2, ki določa režim obdavčenja, ki velja za matične in odvisne družbe iz različnih držav članic EU.«.

V tretjem odstavku se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. osebno ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je imetnik računa, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca, izdano v državi rezidentstva, ter datum in kraj rojstva osebe, o kateri se poroča in je imetnik računa, ter ali je imetnik računa predložil veljavno samopotrdilo;«.

Za 1. točko se doda nova 1.a točka, ki se glasi:

»1.a v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi postopkov dolžne skrbnosti v skladu z oddelki V, VI in VII iz Priloge I in Priloge II Direktive 2011/16/EU ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, državo članico ali države članice in drugo jurisdikcijo ali jurisdikcije, katerih rezident je, in davčno številko subjekta ter ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca, izdano v državi rezidentstva, ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča, ter vlogo ali vloge, na podlagi katerih je vsaka oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta, ter ali je bilo za vsako osebo, o kateri se poroča, predloženo veljavno samopotrdilo;«.

2. točka se spremeni tako, da se glasi:

»2. številko računa ali drugo ustrezno oznako, če ni številke računa, vrsto računa, in ali gre za že obstoječi račun ali novi račun, ter ali je račun skupni račun in število imetnikov skupnega računa;«.

6. točka se spremeni tako, da se glasi:

»6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, plačanih ali pripisanih na račun v koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalnem obdobju;«.

Za 6. točko se doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. v primeru kakršnega koli lastniškega deleža v investicijskem subjektu, ki je brez pravne osebnosti, vlogo, na podlagi katere je oseba, o kateri se poroča, imetnik lastniškega deleža;«.

Dosedanja 7. točka postane 8. točka.

26. člen

V 248.a členu se v prvem odstavku v 1. točki za besedo »osebe« črtata vejica in besedilo »ki ni fizična oseba,« v 11. točki pa se za besedo »oseb« črtata vejica in besedilo »ki niso fizične osebe,«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Podatki o vnaprejšnjih davčnih stališčih ali vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, ki se nanašajo izključno na fizične osebe, se ne sporočajo v okviru avtomatične izmenjave informacij o davčnih stališčih s čezmejnim učinkom, razen če vrednost transakcije ali niza transakcij, na katere se na-

naša vnaprejšnje davčno stališče, ustreza znesku najmanj 1.500.000 eurov ali znesku v drugi valuti, ki je najmanj enakovreden 1.500.000 eurom, ali če vnaprejšnje davčno stališče ugotavlja, ali je fizična oseba rezident za davčne namene v Republiki Sloveniji ali ne. Obveznost poročanja velja tudi za izdana in spremenjena stališča, ki jim je bila podaljšana veljavnost po 1. januarju 2026.«.

Za šestim odstavkom se dodata nova sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Znesek iz vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnim učinkom v primeru niza transakcij v zvezi z različnim blagom, storitvami ali sredstvi zajema njihovo skupno vrednost, pri tem pa se zneski ne seštevajo, če se transakcije za isto blago, storitve ali sredstva opravijo večkrat.

(8) Pristojni organ v sporočanje informacij o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnim učinkom v zvezi s fizičnimi osebami pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji ne vključi davčnih stališč s čezmejnim učinkom o dohodkih, ki imajo vir v Republiki Sloveniji v zvezi z dohodki nerezidentov iz zaposlitve ter plačili direktorjem ali pokojninami nerezidentov.«.

27. člen

V 248.c členu se v prvem odstavku 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. identifikacijo posrednikov, razen posrednikov, ki so oproščeni obveznosti poročanja zaradi varovanja zakonsko predpisane poklicne skrivnosti v skladu z 255.s členom tega zakona, in davčnih zavezancev, vključno z njihovim imenom, datumom in krajem rojstva v primeru fizičnih oseb, rezidentstvom za davčne namene, davčno številko ter, če je to primerno, osebami, ki so povezana podjetja davčnega zavezanca;«.

3. točka se spremeni tako, da se glasi:

»3. povzetek vsebine čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, vključno z navedbo imena, pod katerim je znan, če tako ime obstaja, in z opisom aranžmajev, ter vse druge informacije, ki bi bile pristojnemu organu lahko v pomoč pri oceni morebitnega davčnega tveganja, ne da bi to privedlo do razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa ali razkritja informacij, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom;«.

28. člen

V 248.č členu se za četrtim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena podatkov iz 3., 4., 5., 6. in 7. točke drugega odstavka tega člena ni treba sporočiti pristojnemu organu države izdajateljice identifikatorja identifikacijske številke, če se poročevalski operater platforme pri ugotavljanju identitete in rezidentstva prodajalca opre na identifikacijsko storitev, ki jo zagotavlja država članica EU ali EU, in sporoči identifikator identifikacijske storitve in državo članico izdajateljico identifikacijske storitve.«.

29. člen

Za 248.č členom se dodajo novi 248.d, 248.e in 248.f člen, ki se glasijo:

»248.d člen

(avtomatična izmenjava informacij, ki jih sporočijo poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in upravljavci kriptosredstev)

(1) Avtomatična izmenjava informacij s strani ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, o katerih se poroča, in upravljavcev kriptosredstev (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava informacij o kriptosredstvih, o katerih se poroča) zagotavlja informacije v zvezi s transakcijami, o katerih se poroča, ki so jih poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi izvedli za uporabnike kriptosredstev, o katerih se poroča.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem členu, pomenijo enako kakor v oddelku IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(3) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči pristojnim organom drugih držav članic EU in Evropski komisiji naslednje podatke, ki se nanašajo na osebo, o kateri se poroča:

1. ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikcije rezidentstva, davčna številka oziroma številka za davčne namene davčnega zavezanca, izdana v državi rezidentstva, ter datum in kraj rojstva (pri posamezniku) vsakega uporabnika, o katerem se poroča, ter pri vsakem subjektu, za katerega se po postopkih dolžne skrbnosti ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikcije rezidentstva in davčna številka oziroma številka za davčne namene subjekta ter osebno ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikcije rezidentstva, ter datum in kraj rojstva vsake obvladujoče osebe subjekta, o kateri se poroča, ter vloga ali vloge zaradi katere ali katerih je ta oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta;

2. ime, naslov registriranega sedeža poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je subjekt;

3. osebno ime in naslov prebivališča poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je fizična oseba;

4. davčno številko oziroma številko za davčne namene poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi;

5. identifikacijsko številko upravljavca kriptosredstev;

6. globalni identifikator pravnih subjektov poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, če je dodeljen;

7. ime in identifikator identifikacijske storitve ter navedbo države članice EU ali jurisdikcije, ki jo je dodelila, ali če jo je dodelila EU, kadar se poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi zanaša na neposredno potrditev identitete in prebivališča prodajalca prek identifikacijske storitve;

8. za vsako vrsto kriptosredstva, v zvezi s katerim je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil transakcije za uporabnika, o katerem se poroča, v posameznem koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalskem obdobju:

a) celo ime vrste kriptosredstva, o katerem se poroča;

b) skupni plačani bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za fiat valuto;

c) skupni prejeti bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami v fiat valuti;

č) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;

d) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;

e) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število maloprodajnih plačilnih transakcij, o katerih se poroča;

f) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi na uporabnike, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkah b) in č) tega odstavka;

g) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi uporabnikov, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkah c), d) in e) tega odstavka;

h) skupno pošteno tržno vrednost in skupno število enot prenosov, ki jih je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil na naslove razpršene evidence iz Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L št. 150 z dne 9. 6. 2023, str. 40), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 2025/90547 z dne 1. 7. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/1114/EU), za

katere ni znano, ali so povezani s ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi ali finančno institucijo.

(4) Podatki iz prejšnjega odstavka se sporočajo letno, in sicer v devetih mesecih po koncu koledarskega leta, na katero se nanaša obveznost poročanja za poročevalske ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi.

(5) Pristojni organ pristojnemu organu države članice in Evropski komisiji pošlje podatke iz tretjega odstavka tega člena v osrednjo podatkovno zbirko, vzpostavljeno pri Evropski komisiji.

248.e člen

(avtomatična izmenjava informacij v zvezi z informativnim obrazcem za obračun povrhnjega davka)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem členu, pomenijo enako kakor v oddelku I Priloge VII Direktive 2011/16/EU in v Zakonu o minimalnem davku (Uradni list RS, št. 131/23; v nadaljnjem besedilu: ZMD), razen če so v III.E poglavju tega zakona oziroma zakonu o obdavčenju opredeljeni drugače.

(2) Pristojni organ, ki je prejel informativni obrazec za obračun povrhnjega davka iz Priloge VII Direktive 2011/16/EU, ki ga je vložil krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij iz 65. člena ZMD, z avtomatično izmenjavo pošlje oziroma sporoči:

a) splošni oddelek informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka izvajalski državi članici, v kateri so krovni matični subjekt ali subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij;

b) splošni oddelek informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, razen povzetka s splošnimi informacijami iz oddelka 1.4 informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, državam članicam s samo kvalificiranim domačim povrhnjim davkom:

– v katerih so subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij;

– v katerih je skupni podvig ali član skupine skupnega podviga mednarodne skupine podjetij, če se kvalificirani domači povrhnji davek naloži skupnim podvigom v državi članici;

– kadar se kvalificirani domači povrhnji davek naloži v državi članici za subjekt v sestavi brez države ali skupno podjetje brez države mednarodne skupine podjetij;

c) enega ali več jurisdikcijskih oddelkov iz informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka državam članicam, ki imajo pravice do obdavčitve na podlagi Direktive Sveta (EU) 2022/2523 z dne 14. decembra 2022 o zagotavljanju globalne minimalne davčne stopnje za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine v Uniji (UL L št. 328 z dne 22. 12. 2022, str. 1), vključno s kvalificiranim domačim povrhnjim davkom v zvezi z državami članicami, na katere se takšni jurisdikcijski oddelki nanašajo.

(3) Ne glede na točko c) prejšnjega odstavka se jurisdikcijam s pravilom o prenizko obdavčenih dobičkih, v katerih je odstotek na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih enak nič, zagotovi le tisti del informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, ki vsebuje informacije o pripisovanju povrhnjega davka na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih v zvezi s to jurisdikcijo, pri čemer so te informacije v skladu z oddelkom 3.4.3 informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, izvajalski državi članici, v kateri je krovni matični subjekt, pa se zagotovijo vsi jurisdikcijski oddelki.

(4) Pristojni organ pošlje informativni obrazec za obračun povrhnjega davka iz drugega odstavka tega člena najpozneje tri mesece po roku za vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka za posamezno poslovno leto poročanja.

(5) Pristojni organ pošlje informativni obrazec za obračun povrhnjega davka, prejet po roku za njegovo vložitev, najpozneje tri mesece po dnevu prejema tega informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka.

248.f člen

(sodelovanje pri popravkih informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, roki in način obveščanja pristojnih organov o neopravljeni izmenjavi)

(1) Če pristojni organ utemeljeno domneva, da je treba informacije v informativnem obrazcu za obračun povrhnjega davka, ki ga vloži krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij, ki je v drugi državi članici, in ki se pošlje na podlagi drugega odstavka prejšnjega člena, popraviti zaradi očitnih napak, o tem uradno obvesti pristojni organ druge države članice.

(2) Če pristojni organ prejme tako obvestilo od pristojnega organa druge države članice in se strinja, da je treba informacije iz informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka popraviti, zahteva od krovnega matičnega subjekta ali imenovanega vložniškega subjekta mednarodne skupine podjetij, da predloži popravljeni informativni obrazec za obračun povrhnjega davka in ga pošlje vsem pristojnim organom držav članic, s katerimi je treba takšne informacije izmenjati.

(3) Če pristojni organ od enega ali več subjektov v sestavi prejme uradno obvestilo, da naj bi informativni obrazec za obračun povrhnjega davka za take subjekte v sestavi vložil krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij, ki je v drugi državi članici, vendar informacije, vključene v informativni obrazec za obračun povrhnjega davka, niso bile sporočene v roku iz četrtega odstavka prejšnjega člena, nemudoma obvesti pristojni organ te države članice, da informacije niso bile prejete.

(4) Če pristojni organ prejme tako obvestilo od pristojnega organa druge države članice, nemudoma ugotovi, zakaj informativni obrazec za obračun povrhnjega davka ni bil sporočen, in o tem uradno obvesti pristojni organ države članice, ki je obvestilo poslal, v enem mesecu od prejema uradnega obvestila, vključno s pričakovanim dnevom izmenjave informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, ki ni pozneje kot tri mesece od dneva prejema uradnega obvestila o neopravljeni izmenjavi.«.

30. člen

V 252. členu se v drugem odstavku na koncu prve alineje doda besedilo »za oceno tega zakona in zakonov o obdavčenju ter«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko pridobljeni podatki uporabijo tudi za odmero in izterjavo drugih davščin iz 215. člena tega zakona, za odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost ter za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma.«.

V šestem odstavku se besedilo »10 delovnih dneh« nadomesti z besedilom »15 koledarskih dneh«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Pristojni organ, ki prejme informacije in dokumente, lahko te brez dogovora iz četrtega odstavka tega člena uporabi tudi za kateri koli namen v skladu z aktom, ki temelji na 215. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47), zadnjič spremenjene s Sklepom Sveta (EU) 2025/504 z dne 11. marca 2025 o spremembi Protokola št. 5 o Statutu Evropske investicijske banke (UL L št. 2025/504 z dne 14. 3. 2025), in jih v ta namen posreduje organu, pristojnemu za omejevalne ukrepe v Republiki Sloveniji.«.

Dosedanji sedmi odstavek postane osmi odstavek.

31. člen

252.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»252.a člen

(obveščanje o obdelavi podatkov)

Vsaka poročevalska finančna institucija, posrednik, poročevalski operater platforme ali poročevalski ponudnik storitev v

zvezi s kriptosredstvi pred zbiranjem in pošiljanjem informacij iz 255.č, 255.p, 255.aa oziroma 255.au člena tega zakona obvesti vsakega posameznika, o katerem se poroča, da se bodo z njim povezane informacije zbirale in pošiljale v skladu s tem delom zakona, ter mu zagotovi informacije o načinu uveljavljanja svojih pravic glede varovanja svojih podatkov.«.

32. člen

Za 252.c členom se dodajo novi 252.č, 252.d, 252.e in 255.f člen, ki se glasijo:

»252.č člen

(obveznost evidentiranja)

(1) Davčni zavezanec vodi posebne evidence o podatkih, potrebnih za zagotovitev pravilnega izpolnjevanja obveznosti v zvezi s poročanjem iz 255.b, 255.č, 255.i, 255.p, 255.ž, 255. aa, 255.au in 255.bl člena tega zakona.

(2) Davčni zavezanec hrani evidence in dokumente, za katere velja obveznost evidentiranja iz prejšnjega odstavka, pet let po koncu poročevalnega obdobja, na katero se nanašajo, na način iz 32. člena tega zakona.

252.d člen

(upravljavci pri obdelavi podatkov, pridobljenih z avtomatično izmenjavo podatkov)

Za obdelavo podatkov se poročevalske finančne institucije, posredniki, poročevalski operaterji platform, poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in pristojni organ štejejo za upravljavce, ki delujejo samostojno ali skupaj.

252.e člen

(sporočanje davčne številke, ki jo je izdala država članica rezidentstva)

(1) Posredniki oziroma poročevalci poleg podatkov po 255.i in 255.p členu tega zakona sporočijo tudi davčno številko posameznikov in subjektov, ki jo je izdala država članica rezidentstva.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 14. oziroma 14.a člena tega zakona v vlogi za izdajo zavezujoče informacije oziroma sklenitev APA sporazuma navede davčno številko, ki jo je izdala država članica rezidentstva povezanih oseb.

(3) Pristojni organ poleg podatkov v skladu s prvim odstavkom 248. člena in prvim odstavkom 248.a člena tega zakona sporoči tudi davčno številko posameznikov in subjektov, ki jo je izdala država članica rezidentstva.

252.f člen

(hramba evidence o avtomatični izmenjavi informacij)

Pristojni organ evidence o informacijah, prejetih z avtomatično izmenjavo informacij v skladu z 248.a do 248.e členom tega zakona, hrani pet let od dneva njihovega prejema.«.

33. člen

V 255.č členu se v prvem odstavku 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. osebno ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je imetnik računa, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca ter datum in kraj rojstva osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, ter ali je imetnik računa predložil veljavno samopotrdilo;«.

Za 1. točko se doda nova 1.a točka, ki se glasi:

»1.a v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi postopkov dolžne skrbnosti v skladu z oddelki V, VI in VII iz Prilog I in II Direktive 2011/16/EU ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, državo članico ali države članice in drugo jurisdikcijo ali jurisdikcije, katerih rezident je, in davčno številko subjekta ter ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča, ter vlogo ali vloge, na podlagi katerih je vsaka oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta, ter podatek, ali je bilo za vsako osebo, o kateri se poroča, predloženo veljavno samopotrdilo;«.

2. točka se spremeni tako, da se glasi:

»2. številko računa ali drugo ustrezno oznako, če ni številke računa, vrsto računa, in ali gre za že obstoječi račun ali novi račun, ter ali je račun skupni račun in število imetnikov skupnega računa;«.

6. točka se spremeni tako, da se glasi:

»6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, plačanih ali pripisanih na račun v koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalskem obdobju;«.

Za 6. točko se doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. v primeru kakršnega koli lastniškega deleža v investicijskem subjektu, ki je brez pravne osebnosti, vlogo, na podlagi katere je oseba, o kateri se poroča, imetnik lastniškega deleža;«.

Na koncu dosedanje 7. točke, ki postane 8. točka, se pika nadomesti s podpičjem ter doda nova 9. točka, ki se glasi:

»9. ne glede na drugo alinejo 5. točke tega odstavka in razen če se poročevalska finančna institucija v zvezi s katero koli jasno identificirano skupino računov odloči drugače, ni treba poročati o bruto iztržku od prodaje ali odkupa finančnega sredstva, če poročevalska finančna institucija o takem bruto iztržku od prodaje ali odkupa takega finančnega sredstva poroča v skladu z 255.au členom tega zakona.«.

34. člen

V 255.g členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če poročevalska finančna institucija izpolnjuje zahteve, opredeljene v pododstavkih B.1(c) ali C.17(g) oddelka VIII Priloge I Direktive 2014/107/EU, in bi jo bilo treba obravnavati kot neporočevalsko finančno institucijo Slovenije, oziroma račune, ki jih vodi, kot izključene račune, ustrezne informacije glede izpolnjevanja zahtev sporoči ministrstvu, pristojnemu za finance.«.

35. člen

V 255.s členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če se posrednik sklicuje na poklicno skrivnost, mora o tem nemudoma pisno obvestiti svojo stranko, če je ta posrednik, oziroma če ni takega posrednika, pa je stranka zadevni davčni zavezanec, ter jo obvestiti tudi o obveznosti poročanja iz 255.š člena tega zakona.«.

36. člen

V 255.š členu se v prvem odstavku za besedilom »drugega posrednika« dodata vejica in besedilo »ki je njegova stranka,«.

37. člen

V 255.aa členu se na koncu 3. točke pika nadomesti s podpičjem ter doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. Če se poročevalski operater platforme za ugotavljanje identitete in vseh davčnih rezidentstev prodajalca opira na identifikacijsko storitev, ki jo uporablja pristojni organ, namesto informacij iz 1. in 2. točke tega člena sporoči samo ime prodajalca, ki je posameznik, oziroma naziv in sedež prodajalca, ki je subjekt, identifikator identifikacijske storitve in državo članico izdajateljico identifikacijske storitve.«.

38. člen

V 255.al členu se v napovednem stavku besedilo »zaprosi Evropsko komisijo za izbris« nadomesti z besedo »odstrani«.

39. člen

Za 255.ar členom se dodajo naslov novega III.D poglavja in novi 255.as, 255.aš, 255.at, 255.au, 255.av, 255.az. 255.až,

255.ba, 255.bb, 255.bc, 255.bč, 255.bd, 255.be, 255.bf, 255.bg, 255.bh, 255.bi in 255.bj člen, ki se glasijo:

»III.D poglavje
PRAVILA ZA POROČANJE PONUDNIKOV STORITEV V ZVEZI S KRIPTOSREDSTVI

255.as člen

(opredelitev izrazov in smiselna uporaba določb glede poročanja)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU, razen če so v tem poglavju opredeljeni drugače.

(2) To poglavje se smiselno uporablja tudi za poročanje ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi za namene avtomatične izmenjave podatkov med pristojnim organom in pristojnimi organi jurisdikcij, ki niso države članice EU.

(3) Za namene izvajanja tega poglavja se za kvalificirano jurisdikcijo šteje jurisdikcija, če se med pristojnima organoma te jurisdikcije in Republike Slovenije uporablja sporazum o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi okvira poročanja o kriptosredstvih, v skladu s katerim pristojni organ zagotavlja informacije iz 255.au člena tega zakona in je ta jurisdikcija navedena na seznamu jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije v zvezi s transakcijami s kriptosredstvi, o katerih se poroča, objavljenem na spletni strani ministrstva za finance.

(4) Oseba, o kateri se poroča, pomeni osebo, ki je posameznik ali subjekt razen izključene osebe, ki je rezident države članice EU, Republike Slovenije ali kvalificirane jurisdikcije, v katero se poroča.

(5) Številka za davčne namene pomeni identifikacijsko številko davčnega zavezanca ali funkcijsko ustreznico identifikacijske številke davčnega zavezanca, ki jo izda država članica EU ali kvalificirana jurisdikcija, kjer je oseba rezident.

(6) Subjekt iz točke F.2 oddelka IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU vključuje tudi samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(7) Naslov razpršene evidence pomeni naslov razpršene evidence, ki je v skladu z Uredbo 2023/1114/EU opredeljena kot repozitorij informacij, ki hrani evidence poslov in je skupen sklopu omrežnih vozlišč ter sinhroniziran med njimi na podlagi mehanizma soglasja.

(8) Poročevalno obdobje pomeni koledarsko leto, za katero je poročanje izvedeno v skladu z 255.au členom tega zakona.

255.aš člen

(seznam dovoljenj ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi)

Agencija za trg vrednostnih papirjev najpozneje do 31. decembra ustreznega koledarskega leta, pristojnemu organu pošlje seznam vseh ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi.

255.at člen

(obveznosti poročevalskih ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi)

(1) Za poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, kot je opredeljen v pododstavku B(3) oddelka IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU in točkah A(1) in A(2) iz oddelka I Priloge VI veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(2) Za poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU tudi za transakcije, ki se opravljajo prek podružnice v Republiki Sloveniji.

(3) Za poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi ne veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU, če izpolnjuje zahteve iz točk C, D, E, F, in H oddelka I Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, za katerega ne veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU, ker izpolnjuje zahteve iz točke G oddelka I Priloge VI Direktive 2011/16/EU, pristojni organ najpozneje v roku iz prvega odstavka 255.až člena tega zakona pisno obvesti, da je te zahteve izpolnil v skladu s pravili druge države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije zunaj EU v skladu z zahtevami, ki so zelo podobne zahtevam iz točk (a), (b), (c) oziroma (d) pododstavka A(2) oddelka I Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(5) Za poročevalske ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi, osebe ali posrednike, o katerih se poroča, ki izvajajo dejanja, da bi se izognili izvajanju pravil poročanja in dolžne skrbnosti, veljajo določbe tega poglavja, kot da obveznosti poročanja in dolžne skrbnosti niso bile izpolnjene.

255.au člen

(podatki, o katerih se poroča)

(1) Poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi za vsako posamezno poročevalno obdobje sporoči naslednje informacije:

1. ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikcije rezidentstva, davčna številka oziroma številka za davčne namene davčnega zavezanca, izdana v državi rezidentstva, ter datum in kraj rojstva (pri posamezniku) vsakega uporabnika, o katerem se poroča, ter pri vsakem subjektu, za katerega se po postopkih dolžne skrbnosti ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikicje ezidentstva in davčna številka oziroma številka za davčne namene subjekta ter osebno ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikcijerezidentstva ter datum in kraj rojstva vsake obvladujoče osebe subjekta, o kateri se poroča, ter vloga ali vloge, zaradi katere ali katerih je ta oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta;

2. ime in naslov registriranega sedeža poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je subjekt;

3. osebno ime in naslov prebivališča poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je fizična oseba;

4. davčno številko oziroma številko za davčne namene poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi;

5. identifikacijsko številko upravljavca kriptosredstev;

6. globalni identifikator pravnih subjektov poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, če je dodeljen;

7. ime in identifikator identifikacijske storitve ter navedbo države članice EU ali jurisdikcije, ki jo je dodelila, ali če jo je dodelila EU, kadar se poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi zanaša na neposredno potrditev identitete in prebivališča prodajalca prek identifikacijske storitve;

8. za vsako vrsto kriptosredstva, v zvezi s katerim je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil transakcije za uporabnika, o katerem se poroča, v posameznem koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalskem obdobju:

a) celo ime vrste kriptosredstva, o katerem se poroča;

b) skupni plačani bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za fiat valuto;

c) skupni prejeti bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami v fiat valuti;

č) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;

d) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;

e) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število maloprodajnih plačilnih transakcij, o katerih se poroča;

f) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi na uporabnike, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkah b) in č) tega odstavka;

g) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi uporabnikov, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkah c), d) in e) tega odstavka;

h) skupno pošteno tržno vrednost in skupno število enot prenosov, ki jih je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil na naslove razpršene evidence iz Uredbe 2023/1114/EU, za katere ni znano, da so povezani s ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi ali finančno institucijo v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali z osebo ali subjektom, ki opravlja podobno dejavnost v skladu s tujim pravom.

(2) Kadar transakcija iz prejšnjega odstavka, o kateri se poroča, vsebuje identifikator identifikacijske storitve, ki ga uporablja davčni organ, se v skladu s prejšnjim odstavkom sporoči samo ime fizične osebe ali subjekta, na katerega se identifikator identifikacijske storitve nanaša, in po potrebi vloga, v okviru katere je fizična oseba dejanski lastnik subjekta.

(3) Skupni bruto znesek, prejet ali plačan v skladu s prvim odstavkom tega člena, je skupni znesek, izražen v fiat valuti, plačan za pridobitev kriptosredstev ali prejet za prodajo kriptosredstev, o katerih se poroča. Kadar se ti zneski plačajo v več fiat valutah, se v času transakcije, o kateri se poroča, pretvorijo v eno samo fiat valuto na način, ki ga določi poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi.

(4) Skupna tržna vrednost kriptosredstev, o katerih se poroča, iz prvega odstavka tega člena je skupna tržna vrednost kriptosredstev, o katerih se poroča, določena v času izvršitve transakcije, o kateri se poroča, na način, ki ga dosledno uporablja poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi. Za namene tega izračuna se tržna vrednost pretvori v enotno fiat valuto.

(5) Poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi v poročilu o transakcijah, o katerih se poroča, navede fiat valuto, v kateri se sporočajo posamezni zneski.

255.av člen

(sporočanje informacij kvalificiranim jurisdikcijam)

Pristojni organ informacije iz prejšnjega člena poleg državam članicam EU v skladu z 248.d členom tega zakona sporoča tudi kvalificiranim jurisdikcijam iz tretjega odstavka 255. as člena tega zakona, za katere se uporablja sporazum med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi okvira poročanja o kriptosredstvih Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj.

255.az člen

(seznam kvalificiranih jurisdikcij)

Seznam kvalificiranih jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije iz prejšnjega člena na podlagi večstranskega sporazuma med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi okvira poročanja o kriptosredstvih Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj, se objavi na spletni strani Ministrstva za finance.

255.až člen

(sporočanje informacij pristojnemu organu)

(1) Poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi pristojnemu organu sporoči informacije iz 255.au člena tega zakona v zvezi s poročevalnim obdobjem najpozneje do 31. maja leta po koledarskem letu, v katerem je uporabnik identificiran kot uporabnik, o katerem se poroča.

(2) Če poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi v koledarskem letu, za katero se poroča, ni identificiral uporabnikov, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše način in obliko sporočanja informacij iz 255.au člena tega zakona.

255.ba člen

(vodenje evidence glede poročanja in postopkov dolžne skrbnosti)

Poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi ukrepov in vseh informacij, na katere se oprejo pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti ter za nadzor davčnega organa nad izvedenimi postopki dolžne skrbnosti vodijo evidenco izvedenih zahtev glede poročanja in postopkov dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Direktive 2011/16/EU, ter pri razvrščanju transakcij, o katerih se poroča in kriptosredstvi, o katerih se poroča, določenih v oddelku IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU. Evidence hranijo pet let po koncu poročevalnega obdobja, na katero se nanašajo, na način iz 32. člena tega zakona.

255.bb člen

(zahteva za poročanje)

Pristojni organ lahko naslovi zahtevo za poročanje na poročevalske ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi, če ti ne sporočijo informacij, ki so potrebne, da pristojni organ lahko izpolni obveznost sporočanja informacij v skladu z 248.d in 255. av členom tega zakona.

255.bc člen

(nadzor pristojnega organa)

(1) Pristojni organ preverja, ali poročevalski ponudniki v zvezi s kriptosredstvi izpolnjujejo postopke dolžne skrbnosti in zahteve glede poročanja iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(2) Če so sporočene informacije neresnične ali nepopolne, pristojni organ od poročevalskega ponudnika v zvezi s kriptosredstvi zahteva popravek poročila.

255.bč člen

(enkratna registracija upravljavca kriptosredstev)

(1) Za namene izpolnjevanja zahtev glede poročanja na podlagi 248.d in 255.av člena tega zakona se upravljavec kriptosredstev, ki je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, opredeljen v pododstavku B(3) oddelka IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU, registrira pri pristojnem organu pred koncem obdobja, v katerem mora tak upravljavec kriptosredstev sporočiti informacije iz 255.au člena tega zakona.

(2) Če tuji upravljavec kriptosredstev, ki je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, za državo registracije izbere Republiko Slovenijo, mu pristojni organ izda individualno identifikacijsko številko. Pristojni organ sporoči individualno identifikacijsko številko, ki jo je dodelil upravljavcu kriptosredstev, ki je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, pristojnim organom drugih držav članic.

(3) Poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi iz drugega odstavka tega člena pristojnemu organu sporoči informacije iz 255.bd člena in ga obvesti tudi o vseh spremembah sporočenih informacij.

(4) Upravljavec kriptosredstev, ki je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, kot je opredeljen v pododstavku B(3) oddelka IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU, se ne registrira pri pristojnem organu, zahteve glede poročanja izpolnjuje v drugi državi članici EU.

255.bd člen

(vloga za enkratno registracijo upravljavca kriptosredstev)

(1) Upravljavec kriptosredstev iz prejšnjega člena pri pristojnem organu vloži vlogo za enkratno registracijo najpozneje

do roka, v katerem mora sporočiti informacije, o katerih se poroča.

(2) Upravljavec kriptosredstev v vlogi za registracijo sporoči naslednje podatke:

1. ime;
2. poštni naslov;
3. elektronski naslov, vključno z naslovom spletnega mesta;
4. vse davčne številke ali druge identifikacijske številke, ki so mu bile dodeljene v državi članici EU in kvalificirani jurisdikciji;
5. seznam držav članic EU in kvalificiranih jurisdikcij, v katerih so uporabniki, o katerih se poroča, rezidenti po odstavkih A in B oddelka III Priloge VI Direktive Sveta 2011/16/EU državo, v kateri je uporabnik, o katerem se poroča, rezident.

(3) Upravljavec kriptosredstev pristojnemu organu sporoči tudi spremembo podatkov iz prejšnjega odstavka. Vloga za registracijo in obvestilo o spremembi podatkov o registraciji se predložita v elektronski obliki.

(4) Pristojni organ z odločbo dodeli upravljavcu kriptosredstev individualno identifikacijsko številko, ki je vpisana, in jo sporoči pristojnim organom vseh držav članic EU z elektronskimi sredstvi.

255.be člen

(izpolnjevanje obveznosti v drugi državi članici EU ali kvalificirani jurisdikciji)

Upravljavec kriptosredstev pristojnemu organu v roku za sporočanje informacij iz 255.až člena tega zakona predloži potrdilo ali drugo uradno obvestilo, da v drugi državi članici EU ali kvalificirani jurisdikciji izpolnjuje obveznosti glede poročanja in izvajanja postopkov dolžne skrbnosti v skladu s pravom te druge države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije.

255.bf člen

(obvestilo o dodeljeni identifikacijski številki upravljavca kriptosredstev)

Pristojni organ sporoči podatke o enkratni registraciji upravljavca kriptosredstev in identifikacijsko številko upravljavca kriptosredstev, ki mu je bila dodeljena, vsem državam članicam EU z elektronskimi sredstvi.

255.bg člen

(preklic enkratne registracije na zahtevo upravljavca kriptosredstev)

(1) Pristojni organ prekliče enkratno registracijo upravljavca kriptosredstev na podlagi pisnega obvestila o spremembi podatkov o registraciji, v katerem upravljavec kriptosredstev zahteva preklic registracije, na zadnji dan obdobja poročanja, če upravljavec kriptosredstev predloži tako vlogo do 15. dne pred rokom za poročanje.

(2) Upravljavec kriptosredstev v pisnem obvestilu o spremembi registracijskih podatkov iz prejšnjega odstavka navede, ali ima uporabnika, o katerem se poroča, iz države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije, oziroma navede, da v EU ali kvalificirani jurisdikciji nima več uporabnikov, o katerih se poroča.

(3) Davčni organ ne prekliče enkratne registracije upravljavca kriptosredstev, če ima ta upravljavec uporabnika, o katerem se poroča, iz države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije.

255.bh člen

(preklic enkratne registracije po uradni dolžnosti)

(1) Če upravljavec kriptosredstev po dveh opominih pristojnega organa, ne izpolni obveznosti poročanja v skladu z 255.au členom tega zakona, pristojni organ prekliče enkratno registracijo upravljavca kriptosredstev. Enkratna registracija se prekliče najpozneje po izteku 90 dni od prvega opomina, vendar ne pred iztekom 30 dni po drugem opominu pristojnega organa.

(2) Upravljavec kriptosredstev, katerega enkratna registracija je bila preklicana, se lahko vnovič registrira le pod pogojem, da pristojnemu organu predloži ustrezna jamstva za svojo zavezo o izpolnitvi zahteve glede poročanja v EU ali kvalificirani jurisdikciji, vključno z vsemi še neizpolnjenimi zahtevami glede poročanja najpozneje v 60 dneh po dnevu ponovne registracije.

255.bi člen

(izbris iz evidence enkratne registracije upravljavcev kriptosredstev)

Davčni organ iz evidence enkratne registracije upravljavcev kriptosredstev izbriše upravljavca kriptosredstev, katerega enkratna registracija je bila preklicana v Republiki Sloveniji, oziroma kadar je mogoče domnevati, da je dejavnost upravljavca kriptosredstev prenehala ali če upravljavec kriptosredstev ne izpolnjuje več pogojev iz pododstavka B(2) oddelka IV ter alinej (b) in (c) 5. točke pododstavka F oddelka V Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

255.bj člen

(sporočanje v centralni register)

Pristojni organ sporoča informacije iz 255.bd, 255.bf in 255.bi člena tega zakona v centralni register, vzpostavljen pri Evropski komisiji.«.

40. člen

Za novim 255.bj členom se dodajo naslov novega III.E poglavja in novi 255.bk, 255.bl, 255.bm in 255.bn člen, ki se glasijo:

»III.E poglavje
VLOŽITEV INFORMATIVNEGA OBRAZCA ZA OBRAČUN POVRHNJEGA DAVKA

255.bk člen

(opredelitev izrazov in smiselna uporaba določb glede vlaganja informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določata oddelek I Priloge VII Direktive 2011/16/EU in ZMD, razen če so v tem poglavju oziroma z zakonom o obdavčenju opredeljeni drugače.

(2) To poglavje se smiselno uporablja tudi za vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka za namene izmenjave informacij med pristojnim organom in pristojnimi organi jurisdikcij, ki niso države članice EU.

(3) Informativni obrazec za obračun povrhnjega davka pomeni informativni obrazec za obračun povrhnjega davka iz 65. člena ZMD, ki ga predloži krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij. Oblika in vsebina standardiziranega informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka sta določeni v oddelku IV Priloge VII Direktive 2011/16/EU.

(4) Izvajalska država članica pomeni državo članico EU ali drugo jurisdikcijo, ki je za dano poslovno leto poročanja izvajala bodisi kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov bodisi kvalificirano pravilo o prenizko obdavčenih dobičkih iz 19. oziroma 44. točke 7. člena ZMD.

(5) Kvalificirani sporazum med pristojnimi organi pomeni dvostranski ali večstranski sporazum ali dogovor med dvema pristojnima organoma ali več pristojnimi organi, ki določa avtomatično izmenjavo informativnih obrazcev za obračun povrhnjega davka, pri čemer velja Direktiva 2025/872/EU za tak kvalificirani sporazum med pristojnimi organi, sklenjen med državami članicami.

255.bl člen

(vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka)

(1) Krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij, ki je v Republiki Sloveniji, na podlagi 65. člena ZMD vloži informativni obrazec za obračun povrhnjega davka preko sistema eDavki z uporabo standardnega obrazca iz oddelka IV Priloge VII Direktive 2011/16/EU.

(2) Krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij iz prejšnjega odstavka, ki vloži informativni obrazec za obračun povrhnjega davka, opredeli ustrezne oddelke ter posamezne države članice EU in druge jurisdikcije, ki se jim pošljejo informacije na podlagi pristopa razširjanja iz drugega in tretjega odstavka 248.e člena tega zakona, in sicer:

a) v splošnem oddelku informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka izvajalsko državo članico EU ali drugo jurisdikcijo, v kateri je krovni matični subjekt ali so subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij;

b) v splošnem oddelku informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, razen povzetka s splošnimi informacijami iz oddelka 1.4 informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, države članice EU ali druge jurisdikcije s samo kvalificiranim domačim povrhnjim davkom:

– v katerih so subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij,

– v katerih je skupni podvig ali član skupine skupnega podviga mednarodne skupine podjetij, če se kvalificirani domači povrhnji davek naloži skupnim podvigom v državi članici EU ali drugi jurisdikciji,

– kadar se kvalificirani domači povrhnji davek naloži v državi članici EU ali drugi jurisdikciji za subjekt v sestavi brez države ali skupno podjetje brez države mednarodne skupine podjetij;

c) enega ali več jurisdikcijskih oddelkov iz informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, ki se pošljejo državam članicam EU ali drugim jurisdikcijam, ki imajo pravice do obdavčitve na podlagi ZMD, vključno s kvalificiranim domačim povrhnjim davkom v zvezi z državami članicami EU ali drugimi jurisdikcijami, na katere se takšni jurisdikcijski oddelki nanašajo.

(3) Kadar ima matični subjekt velike domače skupine v Republiki Sloveniji neposredni ali posredni lastniški delež v skupnem podvigu ali povezanem subjektu skupnega podviga, za katerega se v drugi državi članici EU ali jurisdikciji uporablja kvalificirani domači povrhnji davek v skladu s 47. členom ZMD, ta velika domača skupina za vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka uporabi standardni obrazec za informativni obrazec za obračun povrhnjega davka, določenega v oddelku IV Priloge VII Direktive 2011/16/EU.

255.bm člen

(sporočanje informacij jurisdikcijam)

Pristojni organ informacije iz 255.bl člena tega zakona poleg državam članicam EU v skladu z 248.e členom tega zakona sporoča tudi drugim jurisdikcijam, za katere se uporablja kvalificirani sporazum med pristojnimi organi.

255.bn člen

(seznam kvalificiranih jurisdikcij)

Seznam jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije iz 255.bl člena tega zakona na podlagi kvalificiranega sporazuma, se objavi na spletni strani Ministrstva za finance.«.

41. člen

V 270. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni zavezanec rezident lahko podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pravilno upoštevanje davčnih olajšav že pri sestavi informativnega izračuna dohodnine v skladu s tretjim odstavkom 267. člena tega zakona, pošlje davčnemu organu najpozneje do 15. februarja tekočega leta za prejšnje leto. Davčni zavezanec, ki uveljavlja olajšavo za vzdrževane družinske člane, pošlje podatke v elektronski obliki prek sistema eDavki. Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vrsto in način dajanja teh podatkov.«.

42. člen

V 301. členu se besedilo »od dneva predložitve« nadomesti z besedilom »od dneva za predložitev«.

43. člen

V 307.c členu se besedilo »od dneva predložitve« nadomesti z besedilom »od dneva za predložitev«.

44. člen

V 323. členu se besedilo »v 15 dneh od dneva prejema dohodka« nadomesti z besedilom »do 15. dne v mesecu za dohodke, dosežene v prejšnjem mesecu,«.

45. člen

V 326. členu se za sedmim odstavkom doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od obresti, napoved za odmero dohodnine od dividend in napoved za odmero dohodnine od obresti na denarne depozite, dosežene pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v Republiki Sloveniji in EU, vloži v elektronski obliki, če je v davčnem letu prejel več kot pet izplačil iz naslova obresti, dividend ali obresti na denarne depozite, dosežene pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v Republiki Sloveniji in EU.«.

46. člen

V 331. členu se v drugem odstavku besedilo »tretjega ali petega« nadomesti z besedilom »prvega ali tretjega«.

V četrtem odstavku se beseda »tretjega« nadomesti z besedo »prvega«.

V petem odstavku se besedilo »s predložitvijo vloge« nadomesti z besedilom »s priglasitvijo«.

Šesti in sedmi odstavek se črtata.

Dosedanji osmi, deveti in deseti odstavek postanejo šesti, sedmi in osmi odstavek.

47. člen

V 360. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Davčne obračune po tem členu mora za davčnega zavezanca sestaviti in davčnemu organu predložiti posameznik, ki je bil ob prenehanju davčnega zavezanca njegov zakoniti zastopnik.«.

48. člen

V 369. členu se za petim odstavkom doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Davčne obračune po tem členu mora za davčnega zavezanca sestaviti in davčnemu organu predložiti posameznik, ki je bil ob prenehanju davčnega zavezanca njegov zakoniti zastopnik.«.

49. člen

V 370. členu se v drugem odstavku besedilo »od predložitve« nadomesti z besedilom »od dneva za predložitev«.

50. člen

379. člen se spremeni tako, da se glasi:

»379. člen

(postopek obdavčitve pri prenosu premoženja)

(1) Priglasitev iz 43. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna družba ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenta Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa družba prejemnica, v obdobju od dneva izvedbe transakcije oziroma dneva vpisa transakcije izčlenitve v sodni register do poteka roka za predložitev davčnega obračuna prenosne družbe, v katerem se izkažejo učinki na davčno osnovo zaradi upoštevanja priglašene davčne obravnave, vendar pred predložitvijo tega davčnega obračuna. Dan izvedbe transakcije je dan, ko nastanejo pravne posledice oziroma začne transakcija pravno učinkovati.

(3) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prejšnjem odstavku, davčni organ s sklepom zavrže. Zoper sklep je dovoljena pritožba.

(4) Ob priglasitvi davčnemu organu sporoči družba iz drugega odstavka tega člena naslednje podatke:

– svoje identifikacijske podatke,

– identifikacijske podatke davčnih zavezancev, udeleženih v transakcijo,

– opis transakcije in

– davčna upravičenja, ki se bodo v zvezi s transakcijo uveljavljala.

(5) Podrobnejšo vsebino podatkov za priglasitev predpiše minister, pristojen za finance. Del priglasitve sta tudi izjava o izpolnjevanju pogojev ter prevzemu upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi. Priglasitev se opravi v informatiziranem obrazcu prek sistema eDavki.

(6) Družba, ki opravi priglasitev transakcije, mora v 15 dneh po priglasitvi transakcije o opravljeni priglasitvi ter uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti pisno obvestiti drugo družbo, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev in za katero se uveljavljajo davčna upravičenja in obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(7) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa temu predložiti te podatke in dokumentacijo:

1. dokazila, da se prenosna družba oziroma družba prejemnica štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po drugem odstavku 41. člena ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;

2. opis premoženja – obrat, ki se prenaša, zadnjo bilanco stanja prenosne družbe oziroma bilanco stanja prenosne družbe na obračunski dan izčlenitve z navedbo sredstev in obveznosti, ki pripadajo prenesenemu obratu oziroma obratom, ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo, neodvisno poslujejo;

3. zneske rezerv in rezervacij, ki jih ima oblikovane prenosna družba v zadnji bilanci stanja oziroma bilanci stanja na obračunski dan izčlenitve in se pripišejo prenesenemu oziroma prenesenim obratom;

4. zneske davčnih izgub prenosne družbe, ki se pripišejo prenesenemu obratu oziroma obratom, ter davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;

5. navedbo družbe prejemnice, ki je rezident Republike Slovenije, če je tudi prenosna družba rezident Republike Slovenije, ali gre za prenos obrata v Republiki Sloveniji ali državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;

6. izjavo družbe prejemnice, da bodo po prenosu prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovni enoti družbe prejemnice v Republiki Sloveniji ali družbi prejemnici, ki je rezident Republike Slovenije, vendar ne njeni poslovni enoti zunaj Republike Slovenije;

7. tržno ceno oziroma ocenjeno tržno vrednost vrednostnih papirjev družbe prejemnice na dan prenosa premoženja oziroma obrata;

8. podrobni opis ter navedbo davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;

9. izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije ter

10. druge dokumente in podatke, pomembne za odločitev o priznanju upravičenj in obveznosti.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora davčnemu organu v skladu s prejšnjim odstavkom predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje ter prevzem pravic in obveznosti po 39. do 43. členu ZDDPO-2, s katero razpolaga prenosna družba oziroma prevzemna družba, ki ni rezident po ZDDPO-2.

(9) Prenosna družba oziroma prevzemna družba mora hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let po koncu koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po izvedbi transakcije nastanejo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, mora prenosna družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.«.

51. člen

380. člen se spremeni tako, da se glasi:

»380. člen

(postopek obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev)

(1) Priglasitev iz 47. člena ZDDPO-2 se opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prevzeta družba za družbenika prevzete družbe, ki je pravna oseba, v obdobju od dneva vpisa transakcije v sodni register, do poteka roka za predložitev davčnega obračuna družbenika prevzete družbe, v katerem se izkažejo učinki na davčno osnovo zaradi upoštevanja priglašene davčne obravnave, vendar pred predložitvijo tega obračuna, za družbenika prevzete družbe, ki je fizična oseba, pa do 15. januarja tekočega leta, za transakcije, ki so bile v sodni register vpisane do vključno 31. decembra prejšnjega leta. Če za družbenike prevzete družbe veljajo različni roki priglasitve, mora prevzeta družba priglasitev opraviti do roka, ki nastopi prej.

(3) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prejšnjem odstavku, davčni organ s sklepom zavrže. Zoper sklep je dovoljena pritožba.

(4) Ob priglasitvi davčnemu organu sporoči prevzeta družba naslednje podatke:

– svoje identifikacijske podatke,

– identifikacijske podatke davčnih zavezancev, udeleženih v transakcijo,

– opis transakcije in

– davčna upravičenja, ki se bodo v zvezi s transakcijo uveljavljala.

(5) Podrobnejšo vsebino podatkov za priglasitev predpiše minister, pristojen za finance. Del priglasitve sta tudi izjava o izpolnjevanju pogojev ter prevzemu upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in o odlogu ugotavljanja davčne obveznosti, določenem z zakonom, ki ureja dohodnino, ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi. Priglasitev se opravi v informatiziranem obrazcu prek sistema eDavki.

(6) Prevzeta družba, ki opravi priglasitev transakcije, mora v 15 dneh po priglasitvi transakcije pisno obvestiti o opravljeni priglasitvi ter uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti:

– prevzemno družbo,

– družbenike prevzete družbe, za katere se uveljavljajo davčna upravičenja in obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in

– družbenike prevzete družbe, za katere se uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(7) V primeru zavrnitve davčnih upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, oziroma odloga ugotavljanja davčne obveznosti, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino, mora prevzeta družba, ki opravi priglasitev transakcije, družbenike iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka o tem pisno obvestiti v 15 dneh od vročitve odločbe ali sklepa o ustavitvi postopka, izdanega v postopku davčnega nadzora, ali od sprejema davčnega obračuna, predloženega na podlagi samoprijave, s strani davčnega organa. V tem primeru morajo zavezanci vložiti napoved do roka iz prvega odstavka 326. člena tega zakona oziroma v petnajstih dneh od prejema obvestila o zavrnitvi davčnih upravičenj in obveznosti, če je ta rok že potekel.

(8) Prevzeta družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa temu predložiti:

1. dokazila o rezidentstvu prevzemne družbe in prevzete družbe, dokazila o rezidentstvu družbenikov prevzete družbe in prevzemne družbe, ki zamenjajo kapitalske deleže, in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev družbenika, ki ni rezident Republike Slovenije, v skladu s 46. členom ZDDPO-2;
2. tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzete družbe in prevzemne družbe na dan vpisa transakcije v sodni register;
3. zneske plačila v denarju, ki bo opravljeno posameznim družbenikom namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev;
4. dokumentacijo, ki je bila predložena skupaj s predlogom za vpis transakcije v sodni register po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, oziroma v primerljivi register države članice EU;
5. izjavo, da po zamenjavi kapitalskih deležev prevzemna družba pridobi ali z nadaljnjo pridobitvijo kapitalskih deležev obdrži najmanj večino glasovalnih pravic v prevzeti družbi, in
6. druge dokumente in podatke, pomembne za odločitev o priznanju upravičenj in obveznosti.

(9) Prevzeta družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora davčnemu organu v skladu s prejšnjim odstavkom predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje ter prevzem pravic in obveznosti po 44. do 47. členu ZDDPO-2. Dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, mora hraniti še deset let po koncu koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po priglasitvi transakcije nastanejo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prevzeta oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

(11) Prevzeta in prevzemna družba morata davčnemu organu v vsakem primeru poročati o trajanju prevzema in dnevu izvršitve prevzema ter borzi, prek katere je bil prevzem opravljen.«.

52. člen

381. člen se spremeni tako, da se glasi:

»381. člen

(postopek obdavčitve pri združitvah in delitvah)

(1) Priglasitev iz 53. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenta Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa prevzemna družba, v obdobju od dneva vpisa transakcije v sodni register do poteka roka za predložitev davčnega obračuna prenosne družbe, določenega v 361., 362., 363., 364., 365. oziroma 366. členu tega zakona, v katerem se lahko izkažejo učinki na davčno osnovo zaradi upoštevanja priglašene davčne obravnave, vendar pred predložitvijo tega obračuna. Če prenosna družba, ki mora v skladu s prejšnjim stavkom opraviti priglasitev, po vpisu transakcije v sodni register preneha, to opravi njen univerzalni pravni naslednik.

(3) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prejšnjem odstavku, davčni organ s sklepom zavrže. Zoper sklep je dovoljena pritožba.

(4) Ob priglasitvi davčnemu organu sporoči družba iz drugega odstavka tega člena naslednje podatke:

– svoje identifikacijske podatke,
– identifikacijske podatke davčnih zavezancev, udeleženih v transakcijo,
– opis transakcije in
– davčna upravičenja, ki se bodo v zvezi s transakcijo uveljavljala.

(5) Podrobnejšo vsebino podatkov za priglasitev predpiše minister, pristojen za finance. Del priglasitve sta tudi izjava o izpolnjevanju pogojev ter prevzemu upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in o odlogu ugotavljanja davčne obveznosti, določenem z zakonom, ki ureja dohodnino, ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi. Priglasitev se opravi v informatiziranem obrazcu prek sistema eDavki.

(6) Družba, ki opravi priglasitev transakcije, mora najpozneje v 15 dneh po priglasitvi transakcije pisno obvestiti o opravljeni priglasitvi in uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti:

– drugo družbo, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev,
– družbenike prenosne družbe, za katere se uveljavljajo davčna upravičenja in obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in
– družbenike prenosne družbe, za katere se uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(7) V primeru zavrnitve davčnih upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, oziroma odloga ugotavljanja davčne obveznosti, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino, mora družba, ki opravi priglasitev transakcije, družbenike iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka o tem pisno obvestiti v 15 dneh od vročitve odločbe ali sklepa o ustavitvi postopka, izdanega v postopku davčnega nadzora, ali od sprejema davčnega obračuna, predloženega na podlagi samoprijave, s strani davčnega organa. V tem primeru morajo zavezanci vložiti napoved do roka iz prvega odstavka 326. člena tega zakona oziroma v petnajstih dneh od prejema obvestila o zavrnitvi davčnih upravičenj in obveznosti, če je ta rok že potekel.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa temu predložiti:

1. dokazila, da se prenosna in prevzemna družba štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po 50. členu ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;
2. dokazila o rezidentstvu družbenikov prenosne družbe, ki pri združitvi ali delitvi zamenjajo vrednostne papirje v prenosni družbi za vrednostne papirje v družbi prejemnici, in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev v skladu s tretjim odstavkom 49. člena ZDDPO-2;
3. bilanco stanja prenosne družbe oziroma prenosnih družb, če jih je več, na obračunski dan združitve oziroma delitve, bilanco stanja prevzemne družbe oziroma prevzemnih družb, če jih je več, na prvi dan po obračunskem dnevu združitve oziroma delitve, kadar je bilanca stanja sestavni del dokumentacije, potrebne za vpis v sodni register, opis premoženja (obrat), ki se prenaša in pri oddelitvi ostaja prenosni družbi, ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo in ostajajo prenosni družbi, neodvisno poslujejo;
4. zneske rezerv in rezervacij v bilanci stanja na obračunski dan združitve ali delitve, zneske davčnih izgub prenosne družbe, davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen, navedbo udeležbe, če jo ima, prevzemna družba v prenosni družbi;

5. navedbo, če sta prenosna družba in prevzemna družba rezidenta Republike Slovenije, ali so obrat oziroma obrati prenosne družbe v Republiki Sloveniji ali državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;

6. izjavo prevzemne družbe, da po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in davčne izgube ne bodo pripadale poslovni enoti prevzemne družbe zunaj Republike Slovenije, oziroma da bodo po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovni enoti prevzemne družbe v Republiki Sloveniji;

7. zneske plačila v denarju posameznim družbenikom zaradi odsvojitve vrednostnih papirjev;

8. tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzemne družbe na obračunski dan združitve oziroma delitve;

9. podrobni opis ter navedbo davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;

10. izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije ter

11. druge dokumente in podatke, pomembne za odločitev o priznanju upravičenj in obveznosti.

(9) Prenosna oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, v skladu s prejšnjim odstavkom predloži davčnemu organu dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti v skladu z 48. do 53. člena ZDDPO-2, s katero razpolaga prenosna družba oziroma družba prejemnica, ki ni rezident v skladu z ZDDPO-2.

(10) Prenosna družba, prevzemna družba in družbenik morajo hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po izvedbi transakcije nastanejo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, mora prenosna oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.«.

53. člen

382.a člen se črta.

54. člen

V 395. členu se 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. ne predloži davčnega obračuna oziroma ga ne predloži na predpisani način oziroma v predpisanih rokih oziroma v davčnem obračunu navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, 297. člen, drugi odstavek 360. člena, 368. člen, 368.a člen, 369. člen);«.

Na koncu 7. točke se pika nadomesti s podpičjem in doda nova 8. točka, ki se glasi:

»8. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisani način (deveti odstavek 57. člena).«.

55. člen

V 397. členu se v prvem odstavku 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna ali druge vloge na predpisani način oziroma v predpisanih rokih (tretji in četrti odstavek 51. člena, prvi odstavek 46.a člena, 297., 297.a, 297.b, 307. člen in 356. do 369. člen);«.

V 2. točki se besedilo »četrti, peti in deveti« nadomesti z besedilom »četrti in peti«.

29. točka se črta.

V 30. točki se beseda »deveti« nadomesti z besedo »sedmi«.

V 33. točki se beseda »osmi« nadomesti z besedo »šesti«.

Na koncu 49. točke se pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove 50., 51., in 52. točka, ki se glasijo:

»50. v priglasitvi navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (četrti odstavek 379. člena, četrti odstavek 380. člena in četrti odstavek 381. člena);

51. zavezanca pisno ne obvesti o opravljeni priglasitvi ter uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti (šesti odstavek 379. člena, šesti odstavek 380. člena in šesti odstavek 381. člena);

52. zavezanca pisno ne obvesti, da odlogu ugotavljanja davčne obveznosti ni bilo ugodeno, oziroma, da so bila upravičenja in obveznosti, določena z ZDDPO-2, zavrnjena (sedmi odstavek 380. člena in sedmi odstavek 381. člena).«.

56. člen

Za 400.c členom se doda nov 400.č člen, ki se glasi:

»400.č člen

(davčni prekrški v zvezi z izvajanjem III.D poglavja četrtega dela tega zakona)

(1) Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne izvaja postopkov dolžne skrbnosti glede zbiranja podatkov o uporabnikih v skladu z oddelkoma II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU (prvi in drugi odstavek 255.at člena);

2. pristojnemu organu ne sporoči predpisanih informacij iz 255.au člena tega zakona ali jih ne sporoči v predpisanemu roku in na predpisani način (prvi in tretji odstavek 255.až člena);

3. pristojnemu organu pri sporočanju navede neresnične, nepravilne ali nepopolne informacije iz 255.au člena tega zakona;

4. pristojnemu organu ne sporoči, da ni identificiral uporabnikov, o katerih se poroča (drugi odstavek 255.až člena);

5. ne vodi evidence o izvedenih ukrepih in vseh informacij, na katere se lahko opre pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in pri izpolnjevanju zahtev glede poročanja iz oddelkov II, III in IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU, ali evidence ne hrani pet let po koncu poročevalnega obdobja, na katero se nanašajo, na način iz 32. člena tega zakona (255.ba člen);

6. na zahtevo pristojnega organa ne predloži popravka poročila ali v popravku poročila navede nepopolne ali neresnične informacije (drugi odstavek 255.bc člena);

7. ne vloži vloge za enkratno registracijo ali je ne vloži v predpisanem roku ali vloži vlogo z nepravilnimi, nepopolnimi in neresničnimi podatki (prvi in drugi odstavek 255.bd člena);

8. ne predloži ali ne predloži v roku potrdila ali drugega uradnega obvestila (255.be člena).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 800 do 4.000 eurov.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

57. člen

(sporočanje informacij, ki so na voljo)

Ne glede na točko (b) pododstavka A(1) in pododstavek A(6a) oddelka I Priloge I Direktive 2011/16/EU se za vsak račun, o katerem se poroča, ki ga poročevalska finančna institucija vodi na dan 31. december 2025, in za poročevalna obdobja, ki se končajo konec drugega koledarskega leta po

tem dnevu, informacije v zvezi z vlogo ali vlogami, na podlagi katerih je vsaka oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba ali imetnik lastniškega deleža subjekta, sporočajo le, če so na voljo kot podatki, ki se lahko iščejo elektronsko in so shranjeni pri poročevalski finančni instituciji.

58. člen

(avtomatično sporočanje informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka za leto 2024)

Pristojni organ za prvo poslovno leto poročanja pošlje informativni obrazec za obračun povrhnjega davka najpozneje šest mesecev po roku za vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka v skladu z ZMD.

59. člen

(končanje postopkov v zvezi s transakcijami iz 379., 380. in 381. člena zakona)

Postopki v zvezi s transakcijami iz 379., 380. in 381. člena zakona, ki so bile pri davčnem organu priglašene pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo v skladu z Zakonom o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOPDVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US, 87/22 – odl. US, 163/22, 109/23 – odl. US, 131/23 – ZORZFS, 100/24 in 40/25 – ZINR).

60. člen

(rok za uskladitev predpisov)

Minister, pristojen za finance, uskladi predpise iz petega odstavka spremenjenega 379. člena, petega odstavka spremenjenega 380. člena in petega odstavka spremenjenega 381. člena zakona najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

61. člen

(spremembi Zakona o finančni upravi)

V Zakonu o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14, 39/22, 14/23, 47/24 – odl. US in 104/24 – ZDDV-1O) se v 49. členu v prvem odstavku 7. točka spremeni tako, da se glasi:

»7. podatke o plačilnih in drugih računih, odprtih v Republiki Sloveniji in zunaj nje,«.

V drugem odstavku se 17. točka spremeni tako, da se glasi:

»17. podatke o plačilnih in drugih računih, odprtih v Republiki Sloveniji in zunaj nje,«.

62. člen

(začetek uporabe spremenjenega drugega odstavka 270. člena zakona)

Spremenjeni drugi odstavek 270. člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2027, do začetka njegove uporabe pa se uporablja drugi odstavek 270. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOPDVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US, 87/22 – odl. US, 163/22, 109/23 – odl. US, 131/23 – ZORZFS, 100/24 in 40/25 – ZINR).

63. člen

(začetek uporabe novega 252.e člena zakona glede sporočanja davčne številke države rezidentstva)

Novi sedmi odstavek 35. člena in novi 252.e člen zakona se glede obveznosti sporočanja davčne številke pri sporočanju podatkov v skladu z 248.a, 255.i in 255.p členom zakona uporabljata za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2028 ali pozneje, glede obveznosti sporočanja davčne številke pri sporočanju podatkov v skladu s prvim odstavkom 248. člena zakona pa za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2030 ali pozneje.

64. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2026.

Št. 432-01/25-8/11
Ljubljana, dne 19. novembra 2025
EPA 2401-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3397. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-1F)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-1F)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-1F), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-390
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DRŽAVNEM TOŽILSTVU (ZDT-1F)

1. člen

V Zakonu o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20, 54/21, 105/22 – ZZNŠPP in 57/25 – ZF) se 21. člen spremeni tako, da se glasi:

»21. člen

(nastopanje pred sodišči)

(1) Pred okrožnimi sodišči lahko nastopajo državni tožilci, ki imajo kateri koli državnotožilski naziv (v nadaljnjem besedilu: naziv).

(2) Pred višjimi sodišči lahko nastopajo državni tožilci, ki imajo najmanj naziv višjega državnega tožilca.

(3) Pred Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vrhovno sodišče) lahko nastopajo samo državni tožilci, ki imajo naziv vrhovnega državnega tožilca.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko v postopku pred pritožbenim sodiščem druge stopnje po pooblastilu, ki ga za posamezno zadevo določi vodja pristojnega pritožbenega oddelka s soglasjem vodje pristojnega državnega tožilstva,

nastopajo skupaj z višjim državnim tožilcem tudi okrožni državni tožilci, ki so vložili oziroma zastopali kazensko obtožbo v postopku na prvi stopnji.

(5) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena lahko evropski tožilec ali evropska tožilka (v nadaljnjem besedilu: evropski tožilec) in evropski delegirani tožilec ali evropska delegirana tožilka (v nadaljnjem besedilu: evropski delegirani tožilec) nastopata pred vsemi sodišči v Republiki Sloveniji, pred vrhovnim sodiščem pa le, če ne gre za postopek z izrednimi pravnimi sredstvi. V postopku z izrednimi pravnimi sredstvi lahko po pooblastilu, ki ga za posamezno zadevo določi generalni državni tožilec, nastopata skupaj z vrhovnim državnim tožilcem.«.

2. člen

V 22. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Državnotožilska služba se na državnotožilskih mestih opravlja v nazivih okrožni državni tožilec, višji državni tožilec, vrhovni državni tožilec oziroma na položajih okrožni državni tožilec svetnik, višji državni tožilec svetnik in vrhovni državni tožilec svetnik.«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji, četrti in peti odstavek postanejo drugi, tretji in četrti odstavek.

3. člen

V prvem odstavku 23. člena in drugem odstavku 55. člena se besedilo »sodniško službo« nadomesti z besedo »sodnike«.

4. člen

24. člen se črta.

5. člen

25. člen se spremeni tako, da se glasi:

»25. člen

(okrožni državni tožilec)

Oseba, ki izpolnjuje splošne pogoje, je lahko imenovana na državnotožilsko mesto, ki se opravlja v nazivu okrožni državni tožilec, če izpolnjuje posebni pogoj za izvolitev na sodniško mesto na okrožnem sodišču (okrožni sodnik) po zakonu, ki ureja sodnike.«.

6. člen

V 26. členu se beseda »državnotožilskem« črta, besedilo »sodniško službo« pa se nadomesti z besedo »sodnike«.

7. člen

V 27. členu se beseda »državnotožilskem« črta, besedilo »sodniško službo« pa se nadomesti z besedo »sodnike«.

8. člen

V 37. členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(2) Napredovanje zajema:

– napredovanje okrožnih in višjih državnih tožilcev v plačnih razredih;

– napredovanje na položaj svetnika;

– napredovanje okrožnega državnega tožilca v naziv višjega državnega tožilca na istem državnotožilskem mestu;

– napredovanje na višje državnotožilsko mesto.

(3) O napredovanju v plačnih razredih, na položaj svetnika in v naziv višjega državnega tožilca odloča Državnotožilski svet.«.

Četrti odstavek se črta.

Dosedanji peti do sedmi odstavek postanejo četrti do šesti odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se besedilo »sodniško službo« nadomesti z besedo »sodnike«.

9. člen

57. člen se spremeni tako, da se glasi:

»57. člen

(pravica do letnega dopusta in drugih odsotnosti z dela)

(1) Glede pravice državnega tožilca do letnega dopusta in drugih odsotnosti z dela se uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodnike.

(2) Merila za trajanje letnega dopusta in drugih odsotnosti z dela določi minister v soglasju z Državnotožilskim svetom.«.

10. člen

V drugem odstavku 58. člena, tretjem odstavku 60. člena in prvem odstavku 65. člena se besedilo »državnotožilski naziv« v vseh sklonih in številih nadomesti z besedo »naziv« v ustreznem sklonu in številu.

11. člen

V 68. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za pomočnika nacionalnega predstavnika je lahko imenovan državni tožilec, ki izkaže z javno priznanim preizkusom potrjeno višjo raven znanja najmanj enega uradnega jezika Evropske unije, ki je delovni jezik v Eurojustu.«.

12. člen

V 70. členu se v prvem odstavku besedilo »okrajnimi,« črta.

13. člen

V 71.c členu se besedilo »C1« nadomesti z besedilom »B2«.

14. člen

V 71.d členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za evropskega delegiranega tožilca lahko kandidira državni tožilec, ki ima znanje delovnega jezika EJT najmanj na ravni B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira in izpolnjuje posebne pogoje, ki jih določajo pravila EJT ter pravila, ki urejajo pogoje za zaposlitev uradnikov in drugih zaposlenih v institucijah Evropske unije ter obvezujejo Republiko Slovenijo.«.

15. člen

V 73. členu se v drugem odstavku besedilo »urejajo sodniško službo« nadomesti z besedilom »ureja sodnike«.

16. člen

V 97. členu se v drugem odstavku prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– štirje člani, ki jih izvolijo državni tožilci izmed državnih tožilcev, ki niso na vodstvenih položajih, in sicer po enega izmed tistih, ki imajo naziv vrhovnega državnega tožilca in višjega državnega tožilca, ter dva izmed tistih, ki imajo naziv okrožnega državnega tožilca;«.

17. člen

V 125. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Za začasno vodenje Vrhovnega državnega tožilstva se lahko določi le vrhovni državni tožilec.«.

18. člen

Za 152. členom se doda nov 152.a člen, ki se glasi:

»152.a člen

(psihološka pomoč in psihološka podpora)

(1) V okviru izvajanja predpisov o varnosti in zdravju pri delu Vrhovno državno tožilstvo zagotavlja strokovno psihološko pomoč in psihološko podporo državnim tožilcem in državnotožilskemu osebju v primeru hujših psihičnih obremenitev pri opravljanju državnotožilske službe oziroma dela ter udeležbo v programih za obvladovanje psihičnih obremenitev.

(2) Generalni državni tožilec določi vrste in način izvajanja strokovne psihološke pomoči in psihološke podpore.«.

19. člen

V 187. členu se v tretjem odstavku besedilo »s splošno pristojnostjo in okrajnih sodišč z območja tega okrožnega sodišča« črta.

Četrti odstavek se črta.

20. člen

V 189. členu se prvi do tretji odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Okrožno državno tožilstvo lahko deluje na svojem območju tudi zunaj sedeža na enem ali več zunanjih oddelkih, ki so njegove organizacijske enote.

(2) Zunanji oddelek okrožnega državnega tožilstva ustanovi ali ukine minister na predlog generalnega državnega tožilca po predhodnem mnenju Državnotožilskega sveta.

(3) Vodjo zunanjega oddelka določi vodja posameznega okrožnega državnega tožilstva z letnim razporedom dela.«.

21. člen

V 193. členu se v drugem odstavku za besedilom »deset državnih tožilcev« vejica in besedilo »od tega vsaj sedem, ki imajo najmanj naziv okrožnega državnega tožilca« črtata.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Imenovani in dodeljeni državni tožilci opravljajo delo na sedežu SDT ali na sedežu drugega okrožnega državnega tožilstva po predhodnem soglasju vodje SDT in vodje tega državnega tožilstva.«.

22. člen

V 196. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Državnemu tožilcu, ki je imenovan na SDT, pripada:

– okrožnemu državnemu tožilcu plača vrhovnega državnega tožilca in

– okrožnemu državnemu tožilcu svetniku, višjemu državnemu tožilcu, višjemu državnemu tožilcu svetniku ter vrhovnemu državnemu tožilcu plača vrhovnega državnega tožilca svetnika.

(2) Dodeljenemu državnemu tožilcu pripada za čas, v katerem rešuje zadeve iz pristojnosti SDT:

– okrožnemu državnemu tožilcu plača vrhovnega državnega tožilca in

– okrožnemu državnemu tožilcu svetniku, višjemu državnemu tožilcu, višjemu državnemu tožilcu svetniku ter vrhovnemu državnemu tožilcu plača vrhovnega državnega tožilca svetnika.«.

Četrti odstavek se črta.

Dosedanji peti do osmi odstavek postanejo četrti do sedmi odstavek.

23. člen

V 212. členu se v drugem odstavku v prvi alineji besedilo »ki ima najmanj naziv okrožnega državnega tožilca,« črta.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

(postopki za imenovanje na prosto mesto okrajnega državnega tožilca)

(1) Postopki za imenovanje na prosto mesto okrajnega državnega tožilca, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona in se bodo končali po začetku uporabe tega zakona, se nadaljujejo in dokončajo kot postopki za imenovanje na mesto okrožnega državnega tožilca, o čemer ministrstvo, pristojno za pravosodje, obvesti kandidate.

(2) V postopkih iz prejšnjega odstavka se šteje, da kandidat izpolnjuje posebni pogoj iz spremenjenega 25. člena zakona, če ga izpolni najpozneje na dan začetka uporabe tega zakona.

(3) Prijave kandidatov, ki pogoja iz prejšnjega odstavka ne izpolnjujejo na dan začetka uporabe tega zakona, se zavrnejo.

25. člen

(prehodna ureditev plačnega razreda funkcije okrajnega državnega tožilca svetnika)

(1) Osnovna plača funkcije okrajnega državnega tožilca svetnika (šifra A047471) se določi z uvrstitvijo funkcije v 54. plačni razred iz Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24).

(2) Za postopno pridobitev pravice do višje plače okrajnega državnega tožilca svetnika se uporabljata 101. in 102. člen Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24).

(3) Za okrajnega državnega tožilca svetnika se od imenovanja do vključno 31. decembra 2026 ugotovi razlika med vrednostjo plačnega razreda funkcije okrajnega državnega tožilca svetnika iz prvega odstavka tega člena na dan 1. januarja 2025 in vrednostjo osnovne plače funkcije okrajnega sodnika svetnika na dan 31. decembra 2024.

26. člen

(uskladitev nazivov in uvrstitev okrajnih državnih tožilcev v plačne razrede)

(1) Okrajni državni tožilci, ki so na dan 31. decembra 2026 državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrajni državni tožilec in so bili v skladu s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) uvrščeni v 49., 50. ali 51. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni državni tožilec in njihova funkcija se uvrsti v 52. plačni razred.

(2) Okrajni državni tožilci, ki so na dan 31. decembra 2026 državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrajni državni tožilec in so bili v skladu s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) uvrščeni v 52. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni državni tožilec in njihova funkcija se uvrsti v 52. plačni razred.

(3) Okrajni državni tožilci, ki so na dan 31. decembra 2026 državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrajni državni tožilec in so bili v skladu s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) uvrščeni v 53. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni državni tožilec in njihova funkcija se uvrsti v 53. plačni razred.

(4) Okrajni državni tožilci svetniki, ki so na dan 31. decembra 2026 državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrajni državni tožilec svetnik in so bili v skladu s prejšnjim členom uvrščeni v 54. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni državni tožilec in njihova funkcija se uvrsti v 54. plačni razred.

(5) Spremembo naziva in uvrstitev v plačni razred z odločbo ugotovi Državnotožilski svet.

27. člen

(državnotožilski položaji)

(1) Okrožnim državnim tožilcem, ki so na dan začetka uporabe tega zakona državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrožni državni tožilec, se za pridobitev državnotožilskega položaja svetnik upoštevajo ocene državnotožilske službe, izdelane v skladu z Zakonom o sodniški službi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US, 76/23 in 57/25 – ZF) v zvezi z osmim odstavkom 37. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list

RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20, 54/21, 105/22 – ZZNŠPP in 57/25 – ZF), in napredujejo na državnotožilski položaj okrožni državni tožilec svetnik, ko izpolnijo pogoje v skladu z zakonom, ki ureja sodnike.

(2) Višjim državnim tožilcem, ki so na dan začetka uporabe tega zakona državnotožilsko službo opravljali v nazivu višji državni tožilec, se za pridobitev državnotožilskega položaja svetnik upoštevajo ocene državnotožilske službe, izdelane v skladu z Zakonom o sodniški službi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US, 76/23 in 57/25 – ZF) v zvezi z osmim odstavkom 37. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20, 54/21, 105/22 – ZZNŠPP in 57/25 – ZF), in napredujejo na državnotožilski položaj višji državni tožilec svetnik, ko izpolnijo pogoje v skladu z zakonom, ki ureja sodnike.

(3) Vrhovni državni tožilci, ki so na dan začetka uporabe tega zakona državnotožilsko službo opravljali v nazivu vrhovni državni tožilec že šest let ali več in še niso pridobili državnotožilskega položaja svetnik, se z dnem začetka uporabe tega zakona imenujejo na državnotožilski položaj vrhovni državni tožilec svetnik in uvrstijo v plačni razred, določen s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) za funkcijo vrhovni državni tožilec svetnik.

28. člen

(prehodna ureditev ocenjevanja in napredovanja)

(1) Za okrajne državne tožilce iz prvega odstavka 26. člena tega zakona, ki do začetka uporabe tega zakona državnotožilske službe še ne opravljajo tri leta, se ocena njihovega dela do poteka obdobja prvih treh let po njihovem imenovanju izdela vsako leto. Ti državni tožilci lahko prvič napredujejo na podlagi prve redne ocene državnotožilske službe, ki bo izdelana v skladu z določbami o rednem ocenjevanju sodnikov po zakonu, ki ureja sodnike.

(2) Okrajnim državnim tožilcem iz prvega odstavka 26. člena tega zakona, ki državnotožilsko službo na dan začetka uporabe tega zakona opravljajo več kot tri leta, se časovno obdobje za izdelavo ocene državnotožilske službe prekine in začne teči znova z začetkom uporabe tega zakona. Ti državni tožilci lahko napredujejo na podlagi prve redne ocene državnotožilske službe, ki bo izdelana v skladu z določbami o rednem ocenjevanju sodnikov po zakonu, ki ureja sodnike.

(3) Okrajnim državnim tožilcem iz drugega do četrtega odstavka 26. člena tega zakona, okrožnim in višjim državnim tožilcem, ki so na dan začetka uporabe tega zakona državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrožni ali višji državni tožilec, se časovno obdobje za izdelavo ocene državnotožilske službe iz prvega in drugega odstavka 31. člena Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US, 76/23 in 57/25 – ZF) v zvezi z osmim odstavkom 37. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20, 54/21, 105/22 – ZZNŠPP in 57/25 – ZF), ki je preteklo od poteka obdobja za izdelavo zadnje ocene državnotožilske službe do dneva začetka uporabe tega zakona, všteje v časovno obdobje za izdelavo ocene državnotožilske službe, ki bo izdelana v skladu z določbami o rednem ocenjevanju sodnikov po zakonu, ki ureja sodnike.

29. člen

(uskladitev Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju)

Do uskladitve Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) v Prilogi 2 pod d) Plačni razredi funkcij v drugih državnih organih s tem zakonom se šifra funkcije A047470 ne uporablja.

30. člen

(uskladitev podzakonskih predpisov in izdaja podzakonskega akta)

(1) Odredba o številu mest državnih tožilcev (Uradni list RS, št. 76/11, 69/12, 52/13, 52/14, 71/15, 14/19, 102/20, 135/22, 14/23 in 30/24) in Odredba o ustanovitvi zunanjih oddelkov okrožnih državnih tožilstev (Uradni list RS, št. 43/12, 45/12 – popr., 52/13, 54/18 in 69/18) se uskladita s tem zakonom do začetka uporabe tega zakona.

(2) Generalni državni tožilec izda akt iz drugega odstavka 152.a člena zakona do 15. decembra 2026.

31. člen

(začetek uporabe)

(1) Ta zakon se začne uporabljati 1. januarja 2027, razen spremenjenega 71.c člena zakona, spremenjenega prvega odstavka 71.d člena zakona v delu, ki določa raven znanja delovnega jezika EJT, spremenjenega tretjega odstavka 193. člena zakona in 25. člena tega zakona, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

(2) Do začetka uporabe tega zakona se uporablja Zakon o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20, 54/21, 105/22 – ZZNŠPP in 57/25 – ZF).

32. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 700-07/25-6/29
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2135-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3398. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodnem svetu (ZSSve-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodnem svetu (ZSSve-A)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodnem svetu (ZSSve-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-389
Ljubljana, dne 29. novembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SODNEM SVETU (ZSSve-A)

1. člen

V Zakonu o sodnem svetu (Uradni list RS, št. 23/17 in 178/21 – odl. US) se 4. člen spremeni tako, da se glasi:

»4. člen

(generalni sekretar sodnega sveta)

(1) Generalna sekretarka oziroma generalni sekretar (v nadaljnjem besedilu: generalni sekretar) sodnega sveta je dodeljeni sodnik, ki sodniško funkcijo opravlja najmanj pet let.

(2) Generalni sekretar sodnega sveta skrbi za delovanje sodnega sveta in vodi strokovno službo. Za svoje delo je odgovoren predsednici oziroma predsedniku (v nadaljnjem besedilu: predsednik) in članom sodnega sveta.

(3) Dodelitev sodnika iz prvega odstavka tega člena traja pet let in se izvede v skladu z zakonom, ki ureja sodnike, razen če ta zakon določa drugače.

(4) Javni poziv k prijavam za dodelitev objavi sodni svet, ki pred odločitvijo o dodelitvi pridobi mnenje predsednika sodišča, kjer sodnik opravlja sodniško službo (v nadaljnjem besedilu: matično sodišče).

(5) Če se na javni poziv iz prejšnjega odstavka ne prijavi nihče ali ni izbran noben kandidat, sodni svet objavi ponovni javni poziv.

(6) O dodelitvi odloči sodni svet z dvotretjinsko večino glasov vseh članov.«.

2. člen

7. člen se spremeni tako, da se glasi:

»7. člen

(letno poročilo)

(1) Sodni svet o svojem delu enkrat letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor). Letno poročilo mora predložiti najpozneje do 30. septembra tekočega leta za prejšnje leto. Poročilo v vednost pošlje tudi ministrstvu in Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vrhovno sodišče).

(2) Letno poročilo vsebuje podatke o delu sodnega sveta v prejšnjem letu in oceno stanja v sodstvu, ki je sestavljena iz analize stanja v prejšnjem letu ter napovedi za prihodnje leto. Sodni svet se v svojem letnem poročilu opredeli tudi do letnega poročila vrhovnega sodišča o poslovanju sodstva.

(3) Državni zbor na sejo, na kateri obravnava letno poročilo, povabi tudi ministra, pristojnega za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: minister) ter predsednika vrhovnega sodišča.

(4) Sodni svet podatke o delu sodnega sveta v prejšnjem letu objavi na svojem spletnem mestu najpozneje do 15. maja tekočega leta za prejšnje leto, celotno letno poročilo iz drugega odstavka tega člena pa najpozneje do 30. septembra tekočega leta za prejšnje leto.«.

3. člen

V 8. členu se v prvem odstavku besedilo »sodniško službo« nadomesti z besedo »sodnike«.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Pravico do dostopa do podatkov po tem členu imajo za izvajanje svojih pristojnosti in nalog tudi disciplinski organi, volilna komisija in Komisija za etiko in integriteto v obsegu, ki je nujno potreben za obravnavo konkretne zadeve. Glede varstva, obdelave in hrambe podatkov, do katerih dostopajo delovna telesa iz prejšnjega stavka, se smiselno uporabljajo določbe 9. člena tega zakona.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

4. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»12. člen

(mandat)

(1) Člani sodnega sveta se izvolijo za dobo šestih let in po izteku te dobe ne morejo biti ponovno izvoljeni.

(2) Vsaka tri leta se izvolijo dva ali trije člani sodnega sveta, ki jih izvoli državni zbor, ter trije člani sodnega sveta, ki jih izmed sebe izvolijo sodniki, ki trajno opravljajo sodniško funkcijo.

(3) Novo izvoljenemu članu sodnega sveta začne teči mandat naslednji dan po izteku dobe, za katero je bil izvoljen prejšnji član sodnega sveta.

(4) Članu sodnega sveta, ki postane član sodnega sveta zaradi predčasnega prenehanja mandata prejšnjega člana, preneha mandat z iztekom dobe, za katero je bil izvoljen prejšnji član.«.

5. člen

V 14. členu se v prvem odstavku 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. članu sodnega sveta, ki je sodnik, s prenehanjem ali razrešitvijo s sodniške funkcije, z imenovanjem na višje sodniško mesto, razen če je bil izvoljen v skladu s četrtim odstavkom 18. člena tega zakona ali z imenovanjem za predsednika ali podpredsednika sodišča;«

V tretjem odstavku se besedilo »ko sodni svet prejme« nadomesti z besedilom »ko se sodni svet seznani z«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Članu sodnega sveta preneha funkcija po 5. točki prvega odstavka tega člena z dnem pravnomočnosti odločbe sodnega sveta o prenehanju sodniške funkcije, z dnem pravnomočnosti odločbe sodnega sveta o razrešitvi sodnika, z dnem pravnomočnosti o imenovanju na višje sodniško mesto ali z dnem pravnomočnosti odločbe o imenovanju za predsednika ali podpredsednika sodišča.«.

6. člen

V 15. členu se v prvem odstavku številka »90« nadomesti s številko »120«.

V tretjem odstavku se številka »50« nadomesti s številko »80«.

7. člen

Za 15. členom se doda nov 15.a člen, ki se glasi:

»15.a člen

(žreb)

(1) Kadar je izvoljenih manj kandidatov, kot poteče mandatov članom sodnega sveta, se o tem, kateri član sodnega sveta bo opravljal pravice in dolžnosti člana sodnega sveta do izvolitve novega člana, opravi žreb.

(2) Žreb iz prejšnjega odstavka se opravi najpozneje deset dni pred iztekom mandata člana sodnega sveta, če to ni mogoče, pa najpozneje naslednji dan po tem, ko je znan izid volitev. Opravi se na seji sodnega sveta po postopku, določenem s poslovnikom, ob navzočnosti predsednice oziroma predsednika državnega zbora.

(3) Po opravljenem žrebu sodni svet na svojem spletnem mestu objavi osebno ime člana sodnega sveta, ki opravlja pravice in dolžnosti člana sodnega sveta do izvolitve novega člana.«.

8. člen

19. člen se spremeni tako, da se glasi:

»19. člen

(sodniški volilni imenik)

(1) Sodniški volilni imenik (v nadaljnjem besedilu tega člena: imenik) iz drugega odstavka 18. člena tega zakona vodi

vrhovno sodišče. Podatki za imenik se povzamejo iz centralne kadrovske evidence oziroma aktov o imenovanju.

(2) Najpozneje deset dni po razpisu volitev vrhovno sodišče imenik pošlje sodiščem.

(3) Sodnik ima pravico vpogleda v imenik in pravico pisno zahtevati popravek, če kdo ni vpisan v imenik ali je vpisan kdo, ki po določbah tega zakona nima pravice voliti, ali če so napačno vpisani osebni podatki. Popravek lahko zahteva najmanj 15 dni pred dnevom glasovanja.

(4) Zahteva iz prejšnjega odstavka se pošlje osebi, na katero se nanaša, če to ni vlagatelj, ki se o njej lahko izjavi v 24 urah od vročitve.

(5) Če je zahteva za popravek imenika utemeljena, vrhovno sodišče imenik popravi, če ni utemeljena, pa v štirih dneh od prejema zahteve glede popravka imenika izda zavrnilno odločbo.

(6) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka lahko vlagatelj zahteve in oseba, na katero se zahteva nanaša, vložita tožbo pri upravnem sodišču v 24 urah po vročitvi odločbe. Sodišče o tožbi odloči v 48 urah po njenem prejemu, pri čemer odloča ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja upravne spore. Zoper odločitev sodišča ni pritožbe in izrednega pravnega sredstva.

(7) Sodišče v postopku iz prejšnjega odstavka pritožbo kot neutemeljeno zavrne, ji ugodi in odločitev vrhovnega sodišča odpravi ali ji ugodi in vrhovnemu sodišču naloži popravo imenika.«.

9. člen

20. člen se spremeni, tako da se glasi:

»20. člen

(kandidatne liste)

(1) Kandidate za člane sodnega sveta predlagajo sodniki pisno.

(2) Kandidature se predložijo volilni komisiji iz prvega odstavka 22. člena tega zakona najpozneje 40 dni pred dnevom glasovanja in morajo vsebovati te podatke in priloge:

– osebne podatke kandidata (ime in priimek, sodniški naziv in položaj ter matično sodišče),

– oznako, na kateri kandidatni listi, ki se oblikuje v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 18. člena tega zakona, kandidat kandidira,

– osebne podatke vlagatelja (ime in priimek, sodniški naziv in položaj, matično sodišče ter njegov podpis),

– pisno soglasje kandidata ter

– najmanj tri podpisane obrazce, s katerimi se daje podpora kandidaturi.

(3) Če volilna komisija po prejemu kandidature ugotovi, da ne vsebuje vseh podatkov iz prejšnjega odstavka, vlagatelja pozove, da jo v treh dneh dopolni. Prepozno ali nedopolnjeno kandidaturo zavrže ter odločitev pošlje kandidatu in vlagatelju kandidature.

(4) Če volilna komisija ugotovi, da je kandidatura vložena za sodnika, ki ne opravlja sodniške funkcije na sodišču, s katerega lahko kandidira v skladu s tretjim odstavkom 18. člena tega zakona ali je že vložena na drugi kandidatni listi, jo zavrne.

(5) Na vsaki kandidatni listi iz druge alineje drugega odstavka tega člena mora biti večje število kandidatov, kot je število članov, ki se volijo, vendar največ štirikrat tolikšno, kot je število članov, ki se volijo.

(6) Na kandidatno listo se uvrstijo kandidati, ki so jih podprli najmanj trije sodniki. Če je število kandidatov večje, kot določa prejšnji odstavek, se uvrstijo na kandidatno listo tisti kandidati, ki jih je podprlo največ sodnikov. Če dva ali več kandidatov prejme enako število podpor, število vseh kandidatov pa presega omejitev iz prejšnjega odstavka, o uvrstitvi kandidata na listo odloča žreb, ki ga opravi volilna komisija.

(7) Volilna komisija kandidatne liste potrdi in objavi na intranetnih straneh sodišč najmanj 30 dni pred dnevom glasovanja.

(8) Kandidat, katerega kandidatura je bila zavržena ali zavrnjena, oziroma kandidat, ki se ni uvrstil na kandidatno listo, in vlagatelj take kandidature lahko zoper odločbo volilne komisije iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ter zoper odločitev volilne komisije iz prejšnjega odstavka v 48 urah po prejemu odločbe oziroma po objavi kandidatnih list na intranetnih straneh sodišč vložita tožbo pri upravnem sodišču. Sodišče o tožbi odloči v 48 urah po njenem prejemu, pri čemer odloča ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja upravne spore. Zoper odločitev upravnega sodišča ni pritožbe in izrednega pravnega sredstva.

(9) Če sodišče v postopku iz prejšnjega odstavka ugotovi, da pritožba ni utemeljena, jo zavrne. Če sodišče ugotovi, da je pritožba utemeljena, odločitev volilne komisije odpravi in samo odloči o uvrstitvi kandidata na kandidatno listo ali pa volilni komisiji naloži, da ponovno odloči o uvrstitvi kandidatov na kandidatno listo oziroma ponovno opravi žreb v skladu s šestim odstavkom tega člena.«.

10. člen

V 21. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Zaradi nepravilnosti pri delu volilnega odbora lahko vsak volivec vloži ugovor pri volilni komisiji v dveh dneh od dneva glasovanja. Volilna komisija mora o ugovoru odločiti v 48 urah. Če volilna komisija ugotovi takšne nepravilnosti pri glasovanju na volišču, ki so ali bi lahko bistveno vplivale na izid volitev, razveljavi glasovanje na volišču in odredi ponovne volitve v obsegu, v katerem je bilo glasovanje razveljavljeno. Zoper odločitev volilne komisije ni posebnega pravnega varstva.«.

Peti do sedmi odstavek se črtajo.

11. člen

Za 21. členom se dodata nov 21.a in 21.b člen, ki se glasita:

»21.a člen

(izid glasovanja in volitev)

(1) Izvoljen je sodnik, ki je prejel največ glasov. Če dva ali več kandidatov prejme enako največje število glasov, se volitve glede njih ponovijo.

(2) Volilni odbor o svojem delu pri ugotavljanju izida glasovanja sestavi zapisnik, ki ga podpišejo predsednik in člani odbora, ter ga skupaj z vsem volilnim gradivom pošlje volilni komisiji v roku, ki ga določi volilna komisija.

(3) Izid volitev ugotovi volilna komisija, o čemer sestavi poročilo, ki ga podpišejo predsednik in člani komisije. Poročilo objavi na intranetnih straneh sodišč in pošlje sodnemu svetu.

(4) Zoper poročilo volilne komisije iz prejšnjega odstavka lahko volivec ali kandidat v osmih dneh po objavi na intranetnih straneh sodišč vloži tožbo pri upravnem sodišču. Tožnik mora v postopku opisati nepravilnosti in zagotoviti ustrezne dokaze za to, da je v volilnem postopku prišlo do takih nepravilnosti, ki so vplivale ali bi lahko vplivale na volilni izid.

(5) Tožba iz prejšnjega odstavka ni dovoljena glede nepravilnosti, ki bi jih tožnik lahko oziroma jih je že uveljavljal pred dnevom glasovanja v volilnem sporu v skladu s šestim odstavkom 19. člena in osmim odstavkom 20. člena tega zakona.

(6) Sodišče v postopku odloča prednostno ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja upravne spore.

(7) Če sodišče v postopku iz prejšnjega odstavka ugotovi nepravilnosti, ki so ali bi lahko bistveno vplivale na izid volitev in razdelitev mandatov, jih lahko delno ali v celoti razveljavi in v razveljavljenem obsegu odredi ponovitev volitev ali ugotovi drugačno razdelitev mandatov.

(8) Po preteku roka za vložitev tožbe iz četrtega odstavka tega člena ali po pravnomočni odločitvi sodišča iz prejšnjega odstavka sodni svet objavi izid volitev v Uradnem listu Republike Slovenije.

21.b člen

(nadomestne volitve članov iz vrst sodnikov)

(1) Če članu sodnega sveta iz vrst sodnikov mandat predčasno preneha, ker so nastopili razlogi za prenehanje funkcije člana sodnega sveta po 2., 3., 4. ali 5. točki prvega odstavka 14. člena tega zakona, postane član sodnega sveta iz vrst sodnikov za preostalo mandatno dobo tisti kandidat iz liste kandidatov, ki bi bil izvoljen, če ne bi bil izvoljen član sodnega sveta, ki mu je prenehal mandat.

(2) Če kandidat iz prejšnjega odstavka v osmih dneh od poziva za sprejem mandata ne sporoči, da mandat sprejema, se ta pravica prenese na naslednjega kandidata.

(3) Če na kandidatni listi iz sedmega odstavka 20. člena tega zakona ni naslednjega kandidata, se po določbah tega poglavja opravijo nadomestne volitve.«.

12. člen

22. člen se spremeni tako, da se glasi:

»22. člen

(volilna komisija in volilni odbor)

(1) Volitve članov sodnega sveta iz vrst sodnikov vodi volilna komisija, ki jo za dobo štirih let imenuje sodni svet.

(2) Volilna komisija ima predsednika in štiri člane ter njihove namestnike, ki so sodniki. Za predsednika in namestnika predsednika volilne komisije se imenujeta sodnika, ki sodniško funkcijo opravljata na vrhovnem sodišču.

(3) Članu in namestniku člana volilne komisije preneha funkcija:

1. z iztekom dobe, za katero je imenovan,
2. z odstopom,
3. s pravnomočno obsodbo za kaznivo dejanje,
4. z razrešitvijo s sodniške funkcije,
5. z izrekom disciplinske sankcije in
6. s prenehanjem sodniške funkcije.

(4) Predsednik in namestnik predsednika ter član in namestnik člana volilne komisije, ki jim preneha mandat po 1. točki prejšnjega odstavka, opravljajo naloge člana volilne komisije do imenovanja novega člana.

(5) Predsedniku in namestniku predsednika ter članu in namestniku člana volilne komisije preneha mandat po 2. točki tretjega odstavka tega člena z dnem, ko se sodni svet seznani z njihovo pisno izjavo o odstopu; po 3. točki tretjega odstavka tega člena z dnem pravnomočnosti sodbe, po 4. točki tretjega odstavka tega člena z dnem pravnomočnosti odločbe o razrešitvi s sodniške funkcije, po 5. točki tretjega odstavka tega člena z dnem pravnomočnosti odločbe disciplinskega sodišča o izrečeni disciplinski sankcij, po 6. točki tretjega odstavka tega člena pa z dnem pravnomočnosti odločbe sodnega sveta o prenehanju sodniške funkcije.

(6) O nastopu razlogov iz tretjega odstavka tega člena izda sodni svet ugotovitveno odločbo o prenehanju funkcije člana ali namestnika člana volilne komisije.

(7) Sodni svet lahko pred potekom dobe, za katero je bil imenovan, člana ali namestnika člana volilne komisije razreši zaradi nevestnega opravljanja funkcije. Funkcija mu preneha z dnem sprejetja sklepa sodnega sveta o razrešitvi s funkcije.

(8) Delo na voliščih opravljajo tričlanski volilni odbori, ki jih imenuje volilna komisija. Predsednik volilnega odbora je sodnik, ki sodniško funkcijo opravlja na sodniškem mestu na višjem sodišču. Predsednik volilnega odbora pri vrhovnem sodišču je sodnik, ki sodniško funkcijo opravlja na sodniškem mestu na vrhovnem sodišču.

(9) Volilna komisija določi obrazce za izvedbo volitev ter enotne standarde za volilno gradivo in druge materialne pogoje za izvedbo volilnih opravil.

13. člen

23. člen se spremeni tako, da se glasi:

»23. člen

(pristojnosti)

(1) Sodni svet ima po zakonih, ki urejajo sodišča in sodnike, te pristojnosti:

1. glede izbire, imenovanja in razrešitev sodnikov ter predsednikov in podpredsednikov sodišč:

– izbira kandidatov za prosto sodniško mesto,

– predlaganje kandidatov državnemu zboru za izvolitev v sodniško funkcijo,

– imenovanje sodnika na razpisano sodniško mesto,

– imenovanje in razrešitev predsednikov in podpredsednikov sodišč, razen predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča,

– priprava predhodnega mnenja v postopku imenovanja in razrešitve predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča,

– seznanitev državnega zbora s pravnomočno obsodilno sodbo zoper sodnika,

– podaja predloga državnemu zboru za razrešitev sodnika,

– izdaja odločbe o prenehanju sodniške funkcije,

– odločanje o ukrepu začasnega prenehanja opravljanja funkcije predsednika in podpredsednika sodišča,

– odločanje o začasni odstranitvi iz sodniške službe za predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča;

2. glede drugih kadrovskih vprašanj v zvezi s sodniki, kadar odloča o:

– nezdružljivosti sodniške funkcije,

– hitrejšem napredovanju za dva plačna razreda ali na položaj svetnika, o hitrejšem ali izjemnem napredovanju sodnika okrožnega sodišča v naziv višjega sodnika ali na položaj višjega sodnika svetnika na istem sodniškem mestu,

– uvrstitvah v plačni razred,

– napredovanju na višje sodniško mesto,

– potrditvi negativne ocene sodnikovega dela,

– predlogu za odpravo kršitev sodnika, ki meni, da je bila kakor koli prizadeta njegova neodvisnost,

– pritožbah zoper odločbo o dodelitvi, napredovanju in glede uvrstitve v plačni razred; o podaljšanju roka za strokovno usposabljanje za vodstveno funkcijo,

– premestitvi sodnika,

– dodelitvi sodnika na delo na Ustavno sodišče Republike Slovenije, vrhovno in višje sodišče za sodelovanje pri izvajanju sodne oblasti, v specializirani kazenski oddelek okrožnega sodišča, v strokovno službo sodnega sveta, na Center za izobraževanje v pravosodju, v Službo za nadzor organizacije poslovanja sodišč ali za opravljanje zahtevnejših strokovnih del na ministrstvo,

– oprostitvi opravljanja sodniške službe in o pritožbah zoper odločitev o oprostitvi opravljanja sodniške službe,

– podelitvi sodniških štipendij,

– ugotavljanju razlogov za nastop mirovanja sodniške funkcije;

3. glede disciplinskih postopkov:

– imenovanje disciplinskih organov,

– izvršitev disciplinske sankcije zoper sodnika, ki mu je bila po zakonu, ki ureja sodnike, izrečena disciplinska sankcija ustavitve napredovanja, znižanja plače ali premestitve na drugo sodišče,

– odločanje o ukrepu začasne odstranitve iz sodniške službe zoper predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča,

– odločanje o pritožbi zoper odločitev predsednika vrhovnega sodišča o ukrepu začasne odstranitve sodnika iz sodniške službe;

4. druge naloge:

– sprejetje meril za izbiro kandidatov za sodniško mesto ter za ocenjevanje in napredovanje sodnikov po predhodnem

mnenju predsednika vrhovnega sodišča in meril za oceno kakovosti dela sodnikov po predhodnem mnenju predsednika vrhovnega sodišča,

– sprejetje kodeksa sodniške etike,

– imenovanje članov Komisije za etiko in integriteto,

– imenovanje članov in namestnikov članov volilne komisije,

– sprejetje navodil o načinu volitev članov personalnih svetov in razpis volitev,

– podaja soglasja k politiki zaznavanja in obvladovanja korupcijskih tveganj in izpostavljenosti sodišč ter spremljanje njenega uresničevanja,

– podaja mnenja k letnemu poročilu vrhovnega sodišča o poslovanju sodstva,

– podaja mnenja državnemu zboru in ministrstvu o zakonih, ki urejajo sodišča in sodnike,

– podaja zahteve za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisov, če posegajo v ustavni položaj ali ustavne pravice sodstva,

– podaja obrazložene zahteve za odreditev pregleda poslovanja v zadevi,

– podaja mnenja o odreditvi pripora oziroma začetku kazenskega postopka zoper sodnika.

(2) Sodni svet opravlja tudi druge naloge, če tako določa zakon.«.

14. člen

V 29. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Sodni svet odloča z dvotretjinsko večino glasov vseh članov pri:

1. izbiri kandidatov za prosto sodniško mesto,
2. predlogih za izvolitev sodnikov,
3. imenovanjih in napredovanjih sodnikov,
4. imenovanjih in razrešitvah predsednikov in podpredsednikov sodišč, razen predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča,
5. uvrstitvah v plačni razred,
6. pritožbah zoper odločbe predsednika sodišča o premestitvi, dodelitvi, napredovanju in uvrstitvi v plačni razred,
7. predlogih za razrešitev sodnikov,
8. potrditvah negativne ocene sodnikovega dela,
9. sprejemanju meril za izbiro kandidatov za sodniško mesto,
10. sprejemanju meril za oceno kakovosti dela sodnikov,
11. ukrepih začasne odstranitve predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča iz sodniške službe in pri pritožbi zoper odločitev predsednika vrhovnega sodišča o ukrepu začasne odstranitve sodnika iz sodniške službe,
12. ukrepih začasnega prenehanja opravljanja funkcije predsednika ali podpredsednika sodišča,
13. drugih zadevah, če tako določa zakon.«.

15. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»30. člen

(izločitev)

(1) Pri razpravi in glasovanju o posamezni zadevi ne sme sodelovati član sodnega sveta, pri katerem obstajajo okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.

(2) Ko sodni svet odloča o izbiri kandidatov za prosto sodniško mesto, o predlogih za izvolitev in razrešitev sodnikov, o imenovanju sodnikov, o imenovanju in razrešitvi predsednikov in podpredsednikov sodišč ter o drugih pravicah, obveznostih in pravnih koristih sodnikov, član sodnega sveta ne sme sodelovati pri odločanju, če:

– se odloča o njegovi kandidaturi, pravici, obveznosti in pravnih koristih;

– je s kandidatom oziroma sodnikom, ki je v postopku, v krvnem sorodstvu v ravni vrsti, v stranski vrsti do vštetega četrtega kolena, v zakonski zvezi ali zunajzakonski skupnosti ali v svaštvu do drugega kolena;

– je s predsednikom sodišča, ki v postopku poda mnenje, v krvnem sorodstvu v ravni vrsti, v stranski vrsti do vštetega četrtega kolena, v zakonski zvezi ali zunajzakonski skupnosti ali v svaštvu do drugega kolena ali

– obstajajo druge okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.«.

16. člen

Za 30. členom se doda nov 30.a člen, ki se glasi:

»30.a člen

(odločanje o izločitvi)

(1) Izločitev lahko predlaga vsak član sodnega sveta ali udeleženec v postopku.

(2) O predlogu za izločitev sodni svet odloči s sklepom, ki se vnese v zapisnik seje in ne vsebuje obrazložitve. Če se predlog zavrne, mora obrazložitev o tem vsebovati odločba o glavni stvari ali sklep, s katerim se konča postopek.

(3) Odločitev o zavrnitvi predloga za izločitev se lahko izpodbija le s pravnim sredstvom zoper odločbo o glavni stvari ali sklep, s katerim se konča postopek, v skladu s 36. členom tega zakona.«.

17. člen

V 32. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ko sodni svet odloča o izbiri kandidatov za prosto sodniško mesto oziroma predlogih za izvolitev v sodniško funkcijo, napredovanju na višje sodniško mesto in o drugih napredovanjih sodnikov, potrditvi negativne ocene sodnikovega dela ali nezdružljivosti sodniške funkcije, obrazloženo oceni izpolnjevanje pogojev v skladu z zakonom, ki ureja sodnike, ter v skladu z merili za izbiro kandidatov za prosto sodniško mesto ter merili za kakovost dela sodnikov za oceno sodniške službe.«.

18. člen

34. člen se spremeni, tako da se glasi:

»34. člen

(pisno pojasnilo in ustna obravnava)

(1) Pred odločanjem o pravicah, obveznostih in pravnih koristi, kot so odločitve o potrditvi negativne ocene sodnikovega dela, razrešitvi predsednika ali podpredsednika sodišča, nezdružljivosti sodniške funkcije, sodni svet sodnika oziroma predsednika ali podpredsednika sodišča pozove, da se o zadevi lahko pisno izjavi v 15 dneh od vročitve poziva.

(2) V postopku odločanja o potrditvi negativne ocene sodnikovega dela in o razrešitvi predsednika ali podpredsednika sodišča sodni svet opravi ustno obravnavo, na katero povabi sodnika oziroma predsednika ali podpredsednika sodišča, glede katerega se vodi postopek. Vabilo mora biti obravnavanemu sodniku oziroma predsedniku ali podpredsedniku sodišča vročeno najmanj osem dni pred ustno obravnavo.

(3) V drugih primerih iz prvega odstavka tega člena sodni svet ustno obravnavo opravi, če tako določa poslovnik ali če v posamezni zadevi tako odločijo člani.

(4) Sodni svet lahko ustno obravnavo opravi tudi v nenavzočnosti vabljenega sodnika oziroma predsednika ali podpredsednika sodišča, če ta nanjo ne pride, čeprav je bil v redu vabljen.

(5) Sodni svet zaradi presoje zakonitosti postopka razgovor na ustni obravnavi zvočno snema. Vabljene osebe se v vabilu na obravnavo poučijo, da bo razgovor posnet s sredstvom za zvočno snemanje in o rokih hrambe zvočnega posnetka. Elektronska kopija zvočnega posnetka se hrani ločeno od zapisnika seje, ki se objavi. Prepis zvočnega snemanja obravnave se izvede, če tako zahteva oseba, zoper katero se vodi postopek, ali če je vložena tožba zoper odločitev

v glavni stvari. V elektronsko kopijo oziroma prepis zvočnega snemanja sme vpogledati oseba, zoper katero se vodi postopek, in sodišče, ko odloča o pravnem sredstvu zoper odločitev sodnega sveta.

(6) Zvočni posnetek iz prejšnjega odstavka se hrani do pravnomočno končanega postopka.«.

19. člen

V 35. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Odločitve sodnega sveta o pravicah, obveznostih in pravnih koristih, kot so izbira kandidatov za prosto sodniško mesto oziroma predlogi za izvolitev v sodniško funkcijo, odločitve o izvolitvi, imenovanju, napredovanju v plačnem razredu ali nazivu, na položaj ali višje sodniško mesto, dodelitvi ali premestitvi sodnika, potrditvi negativne ocene sodnikovega dela, imenovanju ali razrešitvi predsednika sodišča in pritožbah sodnikov, morajo biti obrazložene ter po izkazani vročitvi v anonimizirani obliki objavljene na spletnem mestu sodnega sveta.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Obrazložitev odločitve sodnega sveta o izbiri kandidata na prosto sodniško mesto oziroma predlogu za izvolitev v sodniško funkcijo, za napredovanje sodnika na višje sodniško mesto in za prosto mesto predsednika ali podpredsednika sodišča mora vsebovati oceno izpolnjevanja vseh objektivnih kriterijev v skladu z merili za izbiro kandidatov na sodniško mesto ter obrazloženo navedbo odločilnih razlogov, zaradi katerih izbrani kandidat izpolnjuje kriterije oziroma kadar je kandidatov več obrazložitev, zaradi katerih razlogov izbrani kandidat najbolje izpolnjuje objektivne kriterije za izbiro.«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedilo »spletni strani« nadomesti z besedilom »spletnem mestu«.

20. člen

36. člen se spremeni tako, da se glasi:

»36. člen

(upravni spor)

(1) Zoper odločbe in sklepe sodnega sveta je dovoljen upravni spor.

(2) V sporih iz prejšnjega odstavka odloča vrhovno sodišče v senatu petih sodnikov.

(3) Pristojno sodišče mora odločiti v 30 dneh od vložitve tožbe, če gre za spor glede:

– izbire kandidatov za prosto sodniško mesto, predlogih za izvolitev ali imenovanje sodnikov;

– izbire in imenovanja predsednika in podpredsednika sodišča;

– prenehanja ali razrešitve s sodniške funkcije ali funkcije predsednika oziroma podpredsednika sodišča, razen predsednika in podpredsednika vrhovnega sodišča;

– odločitve o pritožbi sodnika zoper odločitev predsednika vrhovnega sodišča o izrečenem ukrepu začasne odstranitve s sodniške službe;

– odločitve o potrditvi negativne ocene sodnikovega dela;

– odločitve o premestitvi sodnika in

– ugotovitvene odločbe o mirovanju sodniške funkcije.

(4) Zoper odločitev vrhovnega sodišča ni pritožbe ali revizije.

(5) V postopku izbire kandidatov za izvolitev v sodniško funkcijo in v postopku imenovanja predsednika in podpredsednika sodišča je v upravnem sporu dopustno vložiti tožbo zaradi presoje zakonitosti izbirnega postopka ter zaradi odprave nezakonitega akta.«.

21. člen

V 38. členu se v prvem odstavku besedilo »tožilec in njegov namestnik ter« nadomesti z besedama »tožilci in«.

Peti odstavek se spremeni, tako da se glasi:

»(5) O zahtevi za izločitev člana disciplinskega sodišča odloči predsednik disciplinskega sodišča, o zahtevi za izločitev predsednika disciplinskega sodišča in disciplinskega tožilca pa sodni svet.«.

22. člen

39. člen se spremeni tako, da se glasi:

»39. člen

(disciplinski tožilec)

(1) Predlog za disciplinsko sankcioniranje vlaga in zastopa disciplinski tožilec.

(2) Disciplinski tožilci so trije in so vrhovni sodniki.

(3) Če v posamezni zadevi disciplinski tožilci iz pravnih ali stvarnih razlogov ne morejo postopati, sodni svet na predlog občne seje vrhovnega sodišča za odločanje v tej zadevi imenuje nadomestnega tožilca.«.

23. člen

Besedilo 40. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Disciplinsko sodišče ima devet članov, in sicer:

– tri člane sodnega sveta, izmed katerih je eden predsednik, druga dva pa njegova namestnika,

– šest sodnikov, od katerih sta dva vrhovna, dva višja in dva sodnika prve stopnje.

(2) Sodni svet določi vrstni red, po katerem namestnika pri vodenju disciplinskega sodišča nadomeščata predsednika disciplinskega sodišča v njegovi odsotnosti.«.

24. člen

Za 40. členom se doda nov 40.a člen, ki se glasi:

»40.a člen

(disciplinski senat)

(1) Disciplinsko sodišče odloča v posamezni zadevi v senatu treh članov, izmed katerih sta najmanj dva sodnika. Predsednik senata je predsednik disciplinskega sodišča ali njegov namestnik, najmanj eden od preostalih dveh članov pa mora biti sodnik, ki opravlja sodniško funkcijo na sodniškem mestu na sodišču enake stopnje kot sodnik, zoper katerega teče disciplinski postopek.

(2) Sestavo senata določi predsednik disciplinskega sodišča v skladu z razporedom dela članov disciplinskega sodišča, ki ga sprejme za celotno mandatno obdobje.

(3) Če v posamezni zadevi predsednik disciplinskega sodišča ali njegova namestnika zaradi pravnih ali stvarnih razlogov ne more oziroma ne moreta postopati v vlogi predsednika senata, imenuje sodni svet predsednika senata izmed preostalih članov sodnega sveta. Če tudi noben od preostalih članov sodnega sveta zaradi pravnih ali stvarnih razlogov ne more postopati v vlogi predsednika senata, imenuje sodni svet predsednika senata izmed preostalih članov disciplinskega sodišča iz vrst sodnikov, v skladu z razporedom dela članov disciplinskega sodišča.

(4) Če v posamezni zadevi člani disciplinskega sodišča iz vrst sodnikov iz pravnih ali stvarnih razlogov ne morejo postopati, tako da ni mogoče sestaviti senata v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, sodni svet na predlog občne seje vrhovnega sodišča za odločanje v tej zadevi imenuje potrebno število nadomestnih članov disciplinskega sodišča.«.

25. člen

Besedilo 41. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Članu disciplinskega organa, ki je bil imenovan na predlog občne seje vrhovnega sodišča, funkcija preneha:

– če odstopi, z dnem, ko se sodni svet seznani s pisno odstopno izjavo,

– če mu preneha sodniška funkcija ali če je s sodniške funkcije razrešen, z dnem pravnomočnosti odločbe sodnega

sveta o prenehanju sodniške funkcije oziroma z dnem pravnomočnosti odločbe o razrešitvi,

– če mu je izrečena disciplinska sankcija, z dnem pravnomočnosti odločbe disciplinskega sodišča o izrečeni disciplinski sankciji,

– če je imenovan na sodniško mesto sodišča drugega položaja, z dnem pravnomočnosti odločbe o imenovanju.

(2) Članu disciplinskega sodišča, ki je bil imenovan iz vrst članov sodnega sveta, preneha funkcija v disciplinskem organu s prenehanjem funkcije člana sodnega sveta ali če odstopi, z dnem, ko se sodni svet seznani s pisno odstopno izjavo.

(3) O nastopu razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena sodni svet izda ugotovitveno odločbo o prenehanju funkcije člana disciplinskega organa.

(4) Na mesto člana disciplinskega organa, ki mu je predčasno prenehala funkcija, imenuje sodni svet po postopku iz tretjega in četrtega odstavka 38. člena tega zakona nadomestnega člana.

(5) Članu disciplinskega organa, ki postane član disciplinskega organa zaradi predčasnega prenehanja mandata prejšnjega člana, poteče mandat z iztekom dobe, za katero je bil imenovan prejšnji član.«.

26. člen

43. člen se spremeni, tako da se glasi:

»43. člen

(disciplinska evidenca)

(1) Za uveljavljanje odgovornosti sodnikov po tem zakonu in zakonu, ki ureja sodnike, ter za transparentnost odločanja disciplinskega sodišča sodni svet upravlja evidenco izrečenih disciplinskih sankcij (v nadaljnjem besedilu: disciplinska evidenca).

(2) V disciplinski evidenci se obdelujejo podatki iz pravnomočnih odločb o izrečenih disciplinskih sankcijah:

– ime in priimek sodnika,

– sodniško mesto in sodniški naziv,

– številka in datum disciplinske odločbe,

– izrečena disciplinska sankcija.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko pridobijo sodni svet, disciplinski tožilec, pristojni personalni svet, predsednik matičnega sodišča, predsednik sodišča neposredno višje stopnje in predsednik vrhovnega sodišča zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu in zakonu, ki ureja sodnike. Podatki se obdelujejo do izbrisa disciplinske odločbe, ki se izvede v skladu z zakonom, ki ureja sodnike. Ob izbrisu se podatki uničijo.«.

27. člen

V 44. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) V disciplinskem postopku se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, in ki veljajo za skrajšani postopek, razen določb, ki se nanašajo na oškodovanca, če ta zakon ne določa drugače.«.

V drugem odstavku se beseda »izrecno« črta in na koncu doda besedilo »Šteje se, da sodnik nasprotuje izključitvi javnosti, če se v javnosti sam izjavlja o zadevi, ki je predmet disciplinskega postopka.«.

28. člen

Za 44. členom se doda nov 44.a člen, ki se glasi:

»44.a člen

(vlaganje vlog in vročanje pisanj)

(1) V disciplinskem postopku se lahko vloge, ki niso vezane na rok, vlagajo tudi po elektronski poti brez elektronskega podpisa s kvalificiranim potrdilom na uradni elektronski naslov sodnega sveta.

(2) Če obstoji dvom o istovetnosti vlagatelja, disciplinski organ od vlagatelja zahteva, da vlogo popravi, dopolni ali predloži v fizični obliki oziroma kako drugače izkaže svojo istovetnost; če tega v danem roku ne stori, organ vloge ne upošteva.

(3) Odločba, sklep ali drug dokument (v nadaljnjem besedilu: pisanja) se sodniku zoper katerega teče disciplinski postopek in drugim udeležencem praviloma vročajo na matičnem sodišču. Če naslovnik ni dosegljiv na matičnem sodišču, se pisanje vroči na naslov stalnega ali začasnega prebivališča, ki je razviden iz uradnih evidenc.

(4) Pisanja iz prejšnjega odstavka se lahko vročajo tudi v elektronski obliki z vložitvijo v elektronski predal, ki ni varni elektronski predal, če je naslovnik s tem seznanjen in s takšnim načinom vročanja izrecno soglaša.

(5) V primeru vročanja v skladu s prejšnjim odstavkom se od naslovnika zahteva potrditev prejema pisanja. Če naslovnik prejema pisanja v petih delovnih dneh od odpreme ne potrdi, lahko disciplinski organ po elektronski poti ali na drug način preveri, ali je pisanje prejel in kdaj ga je prejel. V primeru dvoma, ali je naslovnik pisanje prejel, se zagotovi hitra in učinkovita vročitev z najmanjšimi stroški za organ in naslovnika. Na pisanjih se označijo dan odpreme, dan vročitve in začetek teka roka.«.

29. člen

45. člen se spremeni, tako da se glasi:

»45. člen

(uvedba in tek postopka)

(1) Disciplinski postopek se uvede z vložitvijo predloga za opravo preiskovalnih dejanj ali z neposredno vložitvijo obrazloženega predloga za izrek disciplinske sankcije.

(2) Pobudo za uvedbo disciplinskega postopka lahko podajo predsednik matičnega sodišča, predsednik neposredno višjega sodišča, predsednik vrhovnega sodišča in minister. Pobudo, ki je ni podala oseba iz prejšnjega stavka, disciplinski tožilec zavrže. Zoper sklep o zavrženju ni pravnega sredstva.

(3) Disciplinski tožilec mora o vloženem predlogu za izrek disciplinske sankcije in o odločitvi, da ne uvede postopka obvestiti pobudnika.

(4) Mirovanje sodniške funkcije in mirovanje dolžnosti sodniške službe nista ovira za uvedbo in dokončanje disciplinskega postopka.«.

30. člen

Za 45. členom se doda nov 45.a člen, ki se glasi:

»45.a člen

(suspenz)

(1) Disciplinsko sodišče o vloženem predlogu za izrek disciplinske sankcije takoj obvesti predsednika vrhovnega sodišča. Če je predlog vložen zoper predsednika ali podpredsednika vrhovnega sodišča, se obvesti sodni svet.

(2) Če je sodniku očitana hujša disciplinska kršitev, lahko predsednik vrhovnega sodišča sodniku izreče začasno odstranitev iz sodniške službe (v nadaljnjem besedilu: suspenz). Če je predlog za izrek disciplinske sankcije vložen zoper predsednika ali podpredsednika vrhovnega sodišča, o suspenzu odloči sodni svet.

(3) Suspenz traja do pravnomočne odločitve disciplinskega sodišča, lahko pa se kadar koli prekliče. V vsakem primeru suspenz preneha po dveh letih od njegovega izreka.

(4) Če se disciplinski postopek konča tako, da je sodnik oproščen disciplinskih očitkov ali se izda zavrnilni sklep oziroma sklep o ustavitvi postopka, se s pravnomočnostjo te odločitve odpravijo vse posledice suspenza.

(5) Zoper odločitev o suspenzu, ki mora biti obrazložena, se sodnik lahko pritoži v 15 dneh od vročitve odločbe na sodni svet, predsednik in podpredsednik vrhovnega sodišča pa na ustavno sodišče. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(6) Ustavno sodišče o pritožbi iz prejšnjega odstavka odloči v 30 dneh.

31. člen

Naslov 48. člena se spremeni, tako da se glasi: »(disciplinska obravnava)«.

Doda se nov prvi odstavek, ki se glasi:

»(1) Disciplinski senat sme v primeru, če sodnik ne pride na disciplinsko obravnavo, čeprav je bil v redu vabljen, odločiti, da se disciplinska obravnava opravi v njegovi nenavzočnosti, če njegova navzočnost ni nujna in če iz njegovih ravnanj izhaja, da se disciplinske obravnave ne želi udeležiti iz očitno neutemeljenih razlogov oziroma z namenom zavlačevanja disciplinskega postopka.«.

Dosedanji prvi do tretji odstavek postanejo drugi do četrti odstavek.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek, se besedilo »disciplinskega sklepa« nadomesti z besedilom »disciplinske odločbe«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

32. člen

Za 48. členom se doda nov 48.a člen, ki se glasi:

»48.a člen

(sodno varstvo)

(1) Zoper odločitev disciplinskega sodišča, s katero se konča postopek, lahko sodnik, zoper katerega se vodi disciplinski postopek, v 30 dneh od vročitve odločbe vloži zahtevo za sodno varstvo, o kateri odloča vrhovno sodišče v senatu petih sodnikov.

(2) Zahteva za sodno varstvo iz prejšnjega odstavka zadrži izvršitev odločbe disciplinskega sodišča.

(3) V postopku pred vrhovnim sodiščem se uporabljajo določbe pritožbenega postopka, ki veljajo za skrajšani kazenski postopek.

(4) Zoper odločitev vrhovnega sodišča ni pritožbe ali zahteve za varstvo zakonitosti.«.

33. člen

V tretjem odstavku 49. člena in tretjem odstavku 53. člena se besedi »spletnih straneh« nadomestita z besedama »spletnem mestu«.

34. člen

V 50. členu se v tretjem odstavku beseda »šestih« nadomesti z besedo »štirih«.

35. člen

V 51. členu se prvi odstavek spremeni, tako da se glasi:

»(1) Članu komisije preneha funkcija pred potekom mandata:

– če odstopi, z dnem, ko se sodni svet seznani s pisno odstopno izjavo;

– če mu je izdana ocena »ne napreduje«;

– če mu preneha sodniška funkcija ali če je s sodniške funkcije razrešen, z dnem nastopa prenehanja sodniške funkcije oziroma nastopa razrešitve v skladu z zakonom, ki ureja sodnike;

– če mu je izrečena disciplinska sankcija, z dnem pravnomočnosti disciplinske odločbe.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) O nastopu razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena sodni svet izda ugotovitveno odločbo o prenehanju funkcije člana komisije.«.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

36. člen

V 54. členu se v četrtem odstavku besedi »sodniško službo« nadomestita z besedo »sodnike«.

37. člen

V 57. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Člani sodnega sveta, člani disciplinskih organov in člani Komisije za etiko in integriteto imajo za udeležbo na svojih sejah pravico do sejnine in povračila stroškov, ki so povezani z njihovim delom. Povračilo stroškov pripada tudi članom volilne komisije. Sejnine in stroški se podrobneje uredijo v poslovniku sodnega sveta.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

38. člen

(dokončanje mandata članov sodnega sveta)

Člani sodnega sveta, izvoljeni pred uveljavitvijo tega zakona, nadaljujejo delo do prenehanja mandata, za katerega so bili izvoljeni.

39. člen

(dokončanje mandata generalnega sekretarja)

Sodnik, ki je bil dodeljen v strokovno službo sodnega sveta za opravljanje del in nalog generalnega sekretarja sodnega sveta pred uveljavitvijo tega zakona, nadaljuje delo do izteka trajanja dodelitve.

40. člen

(dokončanje mandata članov disciplinskega sodišča)

Člani disciplinskega sodišča, imenovani pred uveljavitvijo tega zakona, nadaljujejo delo do prenehanja mandata, za katerega so bili imenovani.«.

41. člen

(imenovanje članov volilne komisije)

Imenovanje članov volilne komisije in njihovih namestnikov se v skladu s prvim in drugim odstavkom spremenjenega 22. člena zakona izvede v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

42. člen

(dokončanje mandata članov Komisije za etiko in integriteto)

Člani Komisije za etiko in integriteto, imenovani pred uveljavitvijo tega zakona, nadaljujejo delo do prenehanja mandata, za katerega so bili imenovani.

43. člen

(disciplinski tožilci)

(1) Disciplinski tožilec, imenovan pred uveljavitvijo tega zakona, nadaljuje delo do izteka mandata.

(2) Namestnik disciplinskega tožilca, imenovan pred uveljavitvijo tega zakona, funkcijo po uveljavitvi tega zakona opravlja kot disciplinski tožilec do izteka mandata, za katerega je bil imenovan kot namestnik disciplinskega tožilca.

(3) Sodni svet dodatnega disciplinskega tožilca imenuje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

44. člen

(razpored dela članov disciplinskega sodišča)

Predsednik disciplinskega sodišča v enem mesecu od uveljavitve tega zakona sprejme razpored dela članov disciplinskega sodišča za preostanek mandata.

45. člen

(disciplinska evidenca)

Disciplinsko sodišče v treh mesecih od uveljavitve tega zakona vzpostavi disciplinsko evidenco v skladu s spremenjenim 43. členom zakona, v katero se vpisujejo podatki o disciplinskih sankcijah, ki so bile izrečene po uveljavitvi tega zakona.

46. člen

(disciplinski postopki)

Disciplinski postopek, ki je bil začet pred uveljavitvijo tega zakona, se konča po dosedanjih predpisih, razen spremenjenega petega odstavka 38. člena, tretjega odstavka spremenjenega 39. člena, tretjega in četrtega odstavka novega 40.a člena, novega 44.a člena in novega 48.a člena zakona, ki se uporabljajo tudi za disciplinski postopek, začet pred uveljavitvijo tega zakona.

47. člen

(volilni postopki za člane sodnega sveta iz vrst sodnikov)

Volilni postopek za člane sodnega sveta iz vrst sodnikov, ki se je začel pred uveljavitvijo tega zakona, se konča v skladu z dosedanjimi predpisi, razen spremenjenih 19. člena, 20. člena in četrtega odstavka 21. člena ter novega 21.a člena zakona, ki se uporabljajo tudi za volilni postopek, začet pred uveljavitvijo tega zakona.

48. člen

(uskladitev določb poslovnika sodnega sveta)

Poslovnik Sodnega sveta (Uradni list RS, št. 74/17) se uskladi s tem zakonom do 15. decembra 2026.

49. člen

(sprememba Zakona o državnem odvetništvu)

(1) V Zakonu o državnem odvetništvu (Uradni list RS, št. 23/17) se v 84. členu v prvem odstavku prva alineja spremeni tako, da se glasi;

»– tri sodnike, ki jih na predlog sodnega sveta z njihovim soglasjem imenuje generalni državni odvetnik;«.

(2) Sodni svet sodnike, ki so člani disciplinske komisije prve stopnje, predlaga v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

50. člen

(začetek uporabe)

Spremenjeni 23., spremenjeni prvi odstavek 29., spremenjeni prvi in tretji odstavek 35., tretji odstavek spremenjenega 36., spremenjeni 48. in spremenjeni prvi odstavek 57. člena zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2027, do takrat pa se uporabljajo 23., prvi odstavek 29., prvi in drugi odstavek 35., tretji odstavek 36., 48., in prvi odstavek 57. člena Zakona o sodnem svetu (Uradni list RS, št. 23/17 in 178/21 – odl. US).

51. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 700-04/25-4/50
Ljubljana, dne 21. novembra 2025
EPA 2136-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

3383.	Zakon o sodiščih (ZS-1)	11227
3384.	Zakon o sodnikih (ZSod)	11280
3385.	Zakon o centralnem kreditnem registru (ZCKR-1)	11297
3386.	Zakon o psihoterapevtski dejavnosti (ZPtD)	11309
3387.	Zakon o digitalizaciji zdravstva (ZDigZ)	11316
3388.	Zakon za urejanje položaja študentov (ZUPŠ-2)	11352
3389.	Zakon o hrani (ZHra)	11353
3390.	Zakon o zdravju živali (ZZdrŽiv)	11382
3391.	Zakon o varni hrani in krmi (ZVHK)	11398
3392.	Zakon o kmetijstvu (ZKme-2)	11429
3393.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-H)	11488
3394.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o spodbujanju razvoja turizma (ZSRT-1A)	11493
3395.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (ZORSSZNM-B)	11495
3396.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2P)	11497
3397.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-1F)	11510
3398.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodnem svetu (ZSSve-A)	11513

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktor Rado Fele • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor Denis Stroligo • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2025 je 770 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 5% DDV • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 2001 821, računovodstvo in naročnine (01) 2001 863, telefaks (01) 2001 825, prodaja (01) 2001 838, preklici (01) 2001 842, telefaks (01) 4250 199, uredništvo (01) 2001 841/868, uredništvo (javni razpisi …) (01) 2001 842, uredništvo – telefaks (01) 4250 199 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767